

1404
e 13

Forrester and Heath. Patent Harwood Steel Plate.

K Bible - New Test.

1407. e. 13.

H K A I N H

HK

ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM

TESTAMENTUM.

Juxta Exemplar JOANNIS MILLII
Juxta Exemplar accuratissimè impressum.

L O N D I N I,

Exeudit Gulielmus Bowyer..

Impensis SODALIIUM STATIONARIORUM.

MDCCLX.

44.

11. 9.
28.

BOOKS

New Editions of the following BOOKS, for
New Editions, the Use of Schools: *for*

the Use of
 Printed by the Company of STATIONERS,
 and Sold at their HALL, near Ludgate-
 Street, London. HAL near
Street London

I. **P**UBLII TERENTII Comœdiæ Sex, ad
 Optimorum Exemplarium Fidem recensitæ.
 Quibus accedunt Notæ marginales Joh. Minellii,
 Duodecimo. Pret. 2s. 6d.

II. P. Ovidii Nasonis Metamorphoseon Libri XV.
 ad fidem Editionis Heinſianæ accurate emendati. Cum
 Notis Minellianis, Duodecimo. Pret. 2s. 6d.

III. Justinii ex Trogi Pompeii Historiis externis Li-
 bri XLIV. ad Optimorum Exemplarium fidem recen-
 ſiti, Duodecimo, Pret. 1s.

IV. Nomenclatura Brevis Reformata : Cum adjecto
 Syllabo Verborum ac Adjectivorum : Una cum Dupli-
 ci Centenario Proverbiorum Anglo-Latino-Græcorum ;
 ac aliis nonnullis, Octavo. Pret. 1s.

V. Æſopi Phrygiſ Fabulæ, nunc demum ex Colla-
 tione Optimorum Exemplarium ab infinitis pene Men-
 dis repurgatæ : Una cum nonnullis variorum Aucto-
 rum Fabulis adjectis ; & Indice correctiore præfixo.
 Duodecimo.

VI. Dialogorum Sacrorum Libri IV. & ad Lin-
 guam recte formandam, & ad Vitam ſanctæ institu-
 endam, Chriſtianæ Juventuti apprime utiles. Auctore
 SEBASTIANO CASTALIONE.

VII. Cor-

VII. Corderii Colloquiorum Scholasticorum Libri IV. diligenter recogniti.

VIII. Sententiæ Pueriles, Anglo-Latinæ, quas ex diversis Auctoribus olim collegerat LEONARDUS CULMAN, & in Vernaculum Sermonem nuperrime transtulit CAROLUS HOOLE: In Usum primorum Latinæ Linguae Tyronum.

IX. 1. Catonis Disticha de Moribus. 2. Dicta insignia Septem Sapientum Græciæ. 3. Mimi Publani, five Senecæ Proverbia Anglo-Latina. Cato item Grammaticè interpretatus Latinis & Vernaculis Vocibus, pari ordine, sed diversis Lineis alternatis. Quo Ætaturæ pueriles Præcepta Vitæ communis ita legant, ut intelligant. A CAROLO HOOLE.

X. Gradus ad Parnassum; five Novus Synonymorum, Epithetorum, Phrasium Poeticarum, ac Versuum Thesaurus; Smetium, Januam Musarum, Delectum Epithetorum, Parnassum Poeticum, Elegantias Poeticas, Thesaurum Virgilii, aliosque omnes id genus Libros ad Poësin necessarios complectens. In quo singulis Syllabis appositæ sunt Notæ, quantitatis indices, una cum Poëtarum testimoniis ordine alphabetico adjunctis; quorum autoritate singularum vocum quantitas comprobatur. Addita sunt Genera, & Incrementa omnia Nominum, ac Verborum Præterita & Supina. Accedunt quæ ex Historia, Fabula, & Geographia, ad Poeticam Artem conferunt; tum etiam Synonymorum & Epithetorum, Poëtis maxime propriorum, quæ aliquid habent obscuritatis, accurata explicatio. Inferuntur Descriptiones & Comparationes, ex optimis Poëtis excerptæ. Ab uno e Societate Jesu. Hac Editione adduntur numeri ad loca citata dirigentes.

* * * *The above Books are not only neatly Printed; but have been carefully Corrected, which, it is hoped, will be an Inducement to their being received into many Schools; that have not yet made Use of these Editions.*

Μ Α Τ Θ Α Ι Ο Ν

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

Β Ι Β Λ Ο Σ γενέσιως
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ
 Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβρα-
 ᾶμ.

2. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
 Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἰούδαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.

3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φα-
 αρίν καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ.
 Φαρίς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ.
 Ἑσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4. Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἀμινάδαδ. Ἀμινάδαδ δὲ ἐ-
 γέννησε τὸν Ναασσών. Ναασ-
 σών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5. Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν
 Βοὺζ ἐκ τῆς Ῥαχαβ. Βοὺζ δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ὠθὲν ἐκ τῆς Ῥούθ.
 Ὠθὲν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰσσαι.

6. Ἰσσαι δὲ ἐγέννησε τὸν
 Δαβίδ τὸν βασιλέα. Δαβίδ
 δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σο-
 λομών ἐκ τῆς τῆ Οὐρίας.

7. Σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ῥοβοάμ. Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἀσά.

8. Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
 σαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε

τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ὀζίας.

9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἑζεκίαν.

10. Ἑζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν
 Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέν-
 νησε τὸν Ἀμών. Ἀμών δὲ ἐ-
 γέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἰεχοῖαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐ-
 τοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βα-
 βυλῶν.

12. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν
 Βαβυλῶνος, Ἰεχοῖας ἐγέννησε
 τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἀβιῦδ. Ἀβιῦδ δὲ ἐγέννησε
 τὸν Ἐλιακίμ. Ἐλιακίμ δὲ ἐ-
 γέννησε τὸν Ἀζώρ.

14. Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἀχείμ. Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἐλιῦδ.

15. Ἐλιῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἐλιαζάρ. Ἐλιαζάρ δὲ ἐγέννη-
 σε τὸν Ματθαίον. Ματθαίον δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16. Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν
 Ἰωσήφ

Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἸΗΣΟΥΣ ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι ἦν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκαέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκαέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χριστοῦ, γενεαὶ δεκαέσσαρες.

18 Τῷ δὲ Ἰησοῦ Χριστῷ ἡ γέννησις ἔτις ἦν. Μητρευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτῶν, ἐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίζειν, ἐβλήθη λάθρα ἀπολυσταὶ αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐνδυμθέντος, ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄψιν ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

21 Τέλειται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῷ ἸΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 Τῆτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λεγούτος·

23 Ἰδὲ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέλειται υἱὸν, καὶ καλέσεται τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἑμμανουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον,

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

24 Διευγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ ἔκ ἐκείνου ἔκρινεν αὐτῷ, ἕως ἃ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδης τοῦ βασιλέως, ἰδὼν μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα,

2 λέγοντες· Πῶ ἐστιν ὁ τιχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἰδομεν γὰρ αὐτῷ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἠλθομεν προσκυνῆσαι αὐτόν.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πάσα Ἱερουσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγὼν πάντας τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ Τραυματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν πῶς ὁ Χριστὸς γενᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Ἔγω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου.

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰουδα, ἑταμῶς ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰουδα· ἐκ σὺ γὰρ ἐξελεύσῃαι ἡγέμενος, ὅς τις ποιμαίνῃ τὸν λαόν μου, τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσεν αὐτοὺς

παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῷ Φαρισαίῳ ἀγέρῳ.

8 Καὶ πέμψας αὐτὸς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε, Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδὼν, ὁ ἄσθερ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προήγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν εἰς τὸ ἐπὶ τὸν δρόμον τοῦ παιδίου.

10 Ἰδοὺντες δὲ τὸν ἄσθερα, ἠγάπησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τισὶν ἄλλοις προσεκύνησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τὰ θησαυρῶν αὐτῶν, προσήνεκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδὸς ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδὼν, ἄγγελος Κυρίου φαίνει κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παρὰ τοῦ παιδίου καὶ τῆς μητέρας αὐτοῦ, καὶ φύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί· μέλλει γὰρ Ἡρῶδης ζητεῖν τὸ παιδίον, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον.

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐδυμώθη λίαν καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τὰς παῖδας τὰς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πάσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετῆς κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, θρήνη καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίῃσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἔκ ἤτελε παρακληθῆναι, ὅτι ἔκ εισί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδὼν ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνει τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ,

20 λέγων· Ἐγερθεὶς παρὰ τοῦ παιδίου καὶ τῆς μητέρας αὐτοῦ, καὶ πορεύεσθ εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχελάου βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἰδὼν καλῶκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ. ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ὀυρανῶν.

3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ρηθείς ὑπὸ Ἡσαΐε τῷ προφήτῃ, λέγοντι· Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλων, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ. ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου.

6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλὰς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένης ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γενήματα ἰχθυῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἔν καὶ νῦν ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δοξάζετε λέγοντες ἐαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέττων ἰγῆραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν ἔν δένδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πυρὶν βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω με ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός με ἐστίν, ὃ ἔκ εἰμι ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι. αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ.

12 Οὐ τὸ πῦρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον καὶ ἀκαυτοῦσαι πυρὶ ὁσέτω.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σὺ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς μέ;

15 Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀφίε ἀρετή· ἔγω γὰρ πρότερον ἐστίν ἡμῶν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην, τότε ἀφήσιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδὼν, ἀνέωχθησαν αὐτῷ

οὐ ἔβραν, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα
τῷ Θεῷ καταβαῖνον ὡσεὶ περι-
γεραν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδὼ φωνὴ ἐκ τῶν
ἐβραν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐς ᾧ ἐν-
δόκησα.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνέχθη
εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τῷ
Πνεύματι, πειρασθῆναι ἐπὶ
τῷ διαβόλῳ.

2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας
τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσα-
ράκοντα, ὕψιστον ἐπεινάσει.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ
πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι
ἐτοίμοι ἄρτοι γένωμαι.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μό-
νον ζήσει ἄνθρωπος, ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομέ-
νω διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐ-
τὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κα-
τω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς
ἀγγέλοις αὐτὸν ἐντολίσταται περὶ
σου. καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρῇσίν σε,
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου.

7 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπει-
ράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει

αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψη-
λὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ
πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κό-
σμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦ-
τα πάντα σοι δώσω, εἰὰ πι-
σὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὑπαγε Σαταῖν· γεγραπ-
ται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου
προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ
λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίστην αὐτὸν ὁ
διάβολος· καὶ ἰδὼ, ἄγγελοι προσ-
ῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ κατὰ λιπὼν τὴν
Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς
Καπερναεὺν· ἣν παραθαλασ-
σίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφ-
θαλαίμ.

14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφ-
θαλαίμ, ὁδὸν θαλάσσης, πεί-
ραν τῷ Ἰσραὴλ, Γαλιλαία
τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁ καθημέριος ἐν
σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς
καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ
θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰη-
σοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγει· Με-
τανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασι-
λεῖα τῶν ἐβραν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς
παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας,

λαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληττον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)

19 καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίχτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προσβάς ἐκένει ἐν ἄλλῃς δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζεβεδαίῳ, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καθαρτίζοντας τὰ δίχτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιήγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεκον αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνηχομένους, καὶ δαίμονιζομένους, καὶ σιληνιζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἰθιράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. 5.

ΙΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθοι αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πεινθῆτες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ διδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν.

11 Μακάριοι ἐπεὶ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ ἔπωσι πάντων πονηρῶν ῥήματι καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίριτε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἑρανοῖς· ἔτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐπεὶ τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθησείαι; εἰς οὐδὲν ἰσχύει.

α. *These not ambitious
the Gospel dispensation.*

shall receive the gospel dispensation

Cap. v.

KATA MATΘ.

7

ισχύει ἐτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπαλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἔσε τὸ φῶς τῷ κόσμῳ. ὃ δὲ δύναται πόλις κρυβῆναι ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν;

15 οὐδὲ κείσονται λύχνοι, καὶ κείσονται αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πάντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμπράτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς ὕενοις.

17 Μὴ νομίσῃς ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τὰς προφῆτας; ἐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ὕερος καὶ ἡ γῆ, ἵνα ἐν, ἡ μία κεραία ὃ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τῶ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένῃται.

19 Ὃς ἐὰν ὢν λύση μίαν τῶν ἐντολῶν τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ ἕτω τὸς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ὕενοις. ὃς δ' ἂν ποιῇ καὶ διδάξῃ, ὅτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ὕενοις.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, ὃ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὕενοις.

21 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις. Οὐ φοβήσεσθε

ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀφθαλμῶν αὐτῶν εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνδρόμῳ. ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρε, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέεναν τῆ πυρός.

23 Ἐὰν ὢν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ κῆ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σὲ,

24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τῆ θυσιαστήριου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθαι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν προσφέρει τὸ δῶρόν σου.

25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτε εἰ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικός σου τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῇς.

26 Ἀμὴν λέγω σοι, ὃ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

27 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις. Οὐ μοιχεύσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξιλε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σὲ συμφέρει γὰρ σοὶ ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν

4
vallio Hinnom. locus uaporiūtorum.

cause ye to offend.

τῶν μελῶν σε, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σε βληθῇ εἰς γέεναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σε χεῖρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπολέῃται ἐν τῶν μελῶν σε, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σε βληθῇ εἰς γέεναν.

31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὁς αἶν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, δότω αὐτῇ ἀποσάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁς αἶν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, παρεκτός λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὁς εἰάν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκέσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιорρήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τῆς ὀρκος σε.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ ἔρανῳ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τῷ Θεῷ·

35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱερουσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῶς·

36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σε ὁμώσης, ὅτι ὁ δύναιτο μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

37 Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναί, ναί· ὦ, ὦ· τὸ δὲ περισσὸν τῶτων ἐκ τῆς πορνείας ἐστίν.

38 ἠκέσατε ὅτι ἐρρέθη· Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδοῦ.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ

ἀντιζηῖναι τῷ πορνῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, σφίλον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην·

40 καὶ τῷ δέλοντί σοι κροθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σε λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγλαρεύει μίλιον ἐν, ὑπάγει μετ' αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτῶντί σε δίδου καὶ τὸν δέλοισα ἀπὸ τοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποσραφῆς.

43 ἠκέσατε ὅτι ἐρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· Ἀγαπάτε τὸς ἐχθροὺς ὑμῶν, ἐυλογεῖτε τὸς καταραμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς·

45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τῷ ἐν ἑρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῷ ἀνατέλλει ἐπὶ ποιητὰς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρῆκε ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃς τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; ἔχῃ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιεῖσι;

47 Καὶ εἰάν ἀσπάσῃσθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; ἔχῃ καὶ οἱ τελῶναι ὅτῳ ποιεῖσιν;

48 Ἔστωτε ὡς ὑμεῖς τέλειαι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς τέλειός ἐστι.

Κεφ. 5. 6.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θαυμάσαι αὐτοὺς· εἰ δὲ μὴγε, μισθὸν ἔκ' ἔχειτε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς ὕρανσι.

2 Ὅταν ᾖ ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς εὐμαῖς, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ἀπέχου τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σὺ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου·

4 ὥπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπλῷ καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπλῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχη, ἔκστη ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γυνάικαις τῶν πλαλειῶν ἐξωτὲς προσεύχασθαι, ὅπως ἀφανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχου τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπλῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπλῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἔθνη· δοκῶσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ

πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ ᾖ ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρειαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως ᾖ προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὕρανσι· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν ἔρανῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιθίσκον δός ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματά ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σὺ εἶσιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν ὕρανοις.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἔσθ' ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχου τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί-
σε τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσω-
πόν σου νύφαι·

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς
ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ
φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν
θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου
σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου
κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπ-
τησι·

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου ἔτε
σὴς ἔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ
ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσι,
ἐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυ-
ρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρ-
δία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τῷ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν ᾖ ὁ
ὀφθαλμός σου ἀπλῆς ᾗ, ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρὸς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου
σκοτεινὸν ἔσται· εἰ ᾖ τὸ φῶς
τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκό-
τος πόσον·

24 Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυ-
εῖοις δελεεῖν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα
μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπή-
σει· ἢ ἐνὸς ἀντιθέσεται, καὶ τῷ ἑτέ-
ρῳ καταφρονησεί· οὐ δύνασθαι
Θεῷ δελεεῖν καὶ μαμμωνᾷ.

25 Διὰ τούτου λέγω ὑμῖν,
Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν,

τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μηδὲ
τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσθη-
θε· ἔτι ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς
τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τῷ ἐνδύ-
ματος·

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεί-
ρουν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συν-
άγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πα-
τήρ ὑμῶν ὁ ἐράνιος τρέφει αὐ-
τά· ἔτι ὑμεῖς μᾶλλον διαφέ-
ρετε αὐτῶν·

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμ-
νῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ πηχυν ἓνα·

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί
μεριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ
κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει·
οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σα-
λομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τῷ ἀ-
γρῷ, σήμερον ὄντα, καὶ αὐρῶν
εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς
ἕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῷ
μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόψιστοι·

31 Μὴ ᾖ μεριμνήσητε, λί-
γοντες· τί φάγωμεν, ἢ τί πί-
νωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα·

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἐθνη ἐπιζητεῖ· οἳ δὲ γὰρ ὁ πα-
τήρ ὑμῶν ὁ ἐράνιος ὅτι χρεῖ-
ζετε τούτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δι-
καιосύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα
πάντα προσεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ ᾖ μεριμνήσητε εἰς

τὴν αὐρίον· ἡ γὰρ αὐρίον με-
ριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν
τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.)

Κεφ. ζ'. 7.

ΜΗ κρίνετε, ἵνα μὴ κρι-
θῇτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε,
κριθήτεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρω με-
τρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

(3 Τὶ δὲ βλέπεις τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆ
σε, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
δοκὸν ἢ καλανοῖς;

4 Ἡ πῶς ἑρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σε· Ἄφες ἐκβαλῶ τὸ κάρφος
ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σε· καὶ ἰδὲ ἡ
δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σε;

5 Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σε, καὶ
τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆ ἀ-
δελφῆ σε.

6 Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ, μηδὲ βάλητε τὰς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν
χοίρων· μήποτε καλαπατήσω-
σιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν,
καὶ γραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑ-
μῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρησεται· κρᾶ-
τε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ
τῷ κρᾶοντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄν-
θρωπο· ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ
αὐτῷ;

10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ,

μὴ ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ;

11 Εἰ ἔν ὑμεῖς, ποιητοὶ ὄν-
τες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δι-
δόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ
μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
ἐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰ-
τῶσιν αὐτόν;

12 Πάντα ἔν ὅσα ἂν θέλη-
τε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν εἰ ἄνθρω-
ποι, ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐ-
τοῖς· ἔτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται.

13 Εἰσελθετε διὰ τῆς γένης
πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη,
καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγου-
σα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ
εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι γένη ἡ πύλη, καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ
εὕρισκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται
πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβά-
των, ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λύκοι ἁρ-
παγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μήτι συλ-
λέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυ-
λὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγα-
θὸν καρπὸς καλὸς ποιεῖ· τὸ δὲ
σαπρὸν δένδρον καρπὸς πονη-
ρὸς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀ-
γαθὸν καρπὸς πονηρὸς ποιεῖν,
οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρπὸς κα-
λὸς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν
καρ-

καρπὸν καλὸν, ἐκκόπεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἀραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτὸς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιοῦν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐρῶσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, ὁ τῷ σῷ ὀνόματι προσφετεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποίησαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι ἔδεδούκατέ μοι ὀνόματι· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμὲ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς ὃν ὅστις ἀκούει μου τὰς λόγους τούτας, καὶ ποιεῖ αὐτὰς, ὁμοιωσάτω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτὴν ἐπὶ τὴν πέτραν.

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέειπον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔκ ἐπίσε' τεθιμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τὰς λόγους τούτας, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὰς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμμοον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπίσει· καὶ ἦ ἡ

πίλωσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνιέντες οἱ Ἰησοῦς τὰς λόγους τούτας, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὸς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ ἔχων οἱ Γραμματεῖς.

Κεφ. ἡ. 8.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδὼν λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ ἐκθίως ἐκαθαρίσθη αὐτὸς ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅρα μηδεὶν εἰπῆς· ἀλλὰ ὑπάγε, σιναυτὸν δέξιν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσέειπε τὸ δῶρον ὁ προστάξας Μωσῆς, εἰς μαρτυρίαν αὐτοῖς.

5 Ἐισελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναεὺν, προσῆλθον αὐτῷ ἑκατὸνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,

6 καὶ λέγων· Κύριε, ἡ παις μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἰλθὼν θεραπεύσω αὐτήν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατὸνταρχος εἶπεν· Κύριε, ἐκ ἐμῆς ἰκανὸς ἵνα με ὑπὸ τὴν στέγῃ σου εἰσέλθω.

εἰσέλθης· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λό-
γον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπὲρ
ἐμαυτὸν γρατιώτας· καὶ λέγω
τῷ Πορεύητι, καὶ πορεύε-
ται· καὶ ἄλλω· Ἔρχε, καὶ ἔρχε-
ται· καὶ τῷ δέλω μου· Πόησον
τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐ-
παύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολου-
θῶσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅδε
ἐστὶν τῷ Ἰσραὴλ τσαυτὴν πρὶς
ἐμὸν.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολ-
λοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν
ἔρχονται, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλεί-
ας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκό-
τος· ὁ ἐξώτερος· ἐκεῖ ἔσται ὁ
καλυμμένος καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ-
νύγων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
κατοστάχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὡς
ἐπίτευσας γενήθητω σοι· Καὶ
ἦν ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ
καί τῃ.

14 Καὶ ἰλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πεν-
τηκοντὰ βεβλημένην καὶ τυ-
ττωμένην.

15 Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς
αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ τυ-
ττωτής· καὶ ἠγέρθη, καὶ διεκόνει
αὐτῷ.

16 Ὁφίας δὲ γενομένης
τῆς ἡμέρας ἐκέντηκεν αὐτῷ δαιμονιο-
ῦν.

μένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ
πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας
τὰς κακὰς ἔχοντας ἐθεράπευ-
σεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐ-
βάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολ-
λὰς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευ-
σεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς
Γραμματεῖς, εἶπεν αὐτῷ· δι-
δάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου
εἶς ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Αἱ αἰσώπικες φωναὶς ἔ-
χου, καὶ τὰ πτενὰ τῶν ὁρνέων
κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου ἐκ ἔχει πᾶν τὸν κεφα-
λὴν κλίνῃ.

21 Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπί-
τρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ
θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τὰς νε-
κρῶν θάψαι τὰς ἑαυτῶν νε-
κρῶν.

23 Καὶ ἐμδάντι αὐτῷ εἰς
τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἰδὲ, σεισμὸς μέγας
ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ
πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτόν, λέ-
γοντες·

γοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπιτίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Ὅι δὲ ἄνθρωποι ἰθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν ὁτός, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἰλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηῶν, ὑπήκησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδὼν, ἐκραζαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθεις ὥδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

31 Ὅι δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε· Ὅι δὲ ἐξεληθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδὼν, ᾤκησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τὴν κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Ὅι δὲ βόσκοις ἐφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπ-

ήγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδὼν, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν.

Κεφ. 9. 9.

ΚΑΙ ἰδὼς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνῃ· βεβλημένοι· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφίενται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἰνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἶπεν· Ἀφίενται σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι καὶ περιπατεῖ.

6 Ἰνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἄρῃ σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἰθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς

τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκβῆεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Μάτθαϊον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνακειμένην ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὼν, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἰλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μὴ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν.

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῷ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν· Ἐλεον θέλω, καὶ ἡ θυσίαν· ἢ γὰρ ἤλθον καλεῖσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλούς· εἰς μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, λέγοντες· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταὶ σου ἢ νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνασθαι οἱ υἱοὶ τῆς νυμφῶνος πνευθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστίν ὁ νυμφίος; ἐλευσονται δὲ ἡμεῖς ὅταν ἀπαρβῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσομεν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ῥακῆς ἀγνάφῃ ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἵρει γὰρ τὸ

πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκήν παλαιάς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολῶνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκήν καινὴν, καὶ ἀμφότερα συντηρεῦνται.

18 Ταῦτα αὐτῷ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδὼν ἄρχων ἰλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἰλθὼν, ἐπίθεις τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 (Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθούσα ὀπίσθεν, ἥψατο τοῦ κρασπίδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.)

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφείς, καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε· Θάρσει θυγάτηρ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἰλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητάς καὶ τὸν ὄχλον θορυβώμενον,

24 λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· ἢ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.

Β 2

25 Ὅτε

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβίδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τῆτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεχώρησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρατε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφύμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδὼ, προσήνεκται αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον·

33 Καὶ ἐκκληθέντος τῷ δαιμονίῳ, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι ἐδέποτε ἐφάνη ἕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς

τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τὸς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκκελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὥσπερ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Ὁ μὲν δερισμὸς πολλὸς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήθητε ἕν τῷ κυρίῳ τῷ δερισμῷ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν δερισμὸν αὐτῶν.

Κεφ. ι. ιο.

ΚΑΙ προσκαλεσάμενος τὸς δώδεκα μαθητάς αὐτῶν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευματικῶν ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

(2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·

3 Ἰακώβος ὁ τῷ Ζεβεδαίῳ, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰακώβος ὁ τῷ Ἀλφαίῳ, καὶ Λεβδαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὼς αὐτόν.)

5 Τέτρες τὸς δώδεκα ἀποστόλους ἐρεῖλει ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς

αὐτοῖς, λέγων· Ἐἰς ὁδὸν ἔθνων
μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σα-
μαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
λότα οἰκῆ Ἰσραὴλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσε-
τε, λέγοντες, Ὅτι ἤγγικεν ἡ βα-
σιλεία τῶν ὀρανῶν.

8 Ἀσθενήντας θεραπεύετε,
λεπρῆς καθαρίζετε, νεκρῆς ἐ-
κκείτε, δαιμόνια ἐκβάλλετε·
ὠρεὰν ἐλαΐσετε, ὠρεὰν δότε.

9 Μὴ κήσησθε χρυσόν, μη-
δὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς
ταῖς ζώας ὑμῶν·

10 Μὴ σῆραν εἰς ὁδόν, μη-
δὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδή-
ματα, μηδὲ ῥάβδον· ἀξίος γὰρ
ἐργατῆς τῆς τροφῆς αὐτῆς
εἶναι.

11 Ἐἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ
ὥμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε
εἰς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστὶ· καὶ κεί-
θεν αἰνεῖτε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε.

12 Ἐισιρχόμενοι δὲ εἰς τὴν
κίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ εἰάν μὲν ἡ ἡ οἰκία
ἡ ἀξία, εἰθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ'
αὐτήν· εἰάν δὲ μὴ ἡ ἀξία, ἡ
εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπι-
σταφῇ.

14 Καὶ ὅς εἰαν μὴ δέξηται
ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τῆς λόγου
ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας
καὶ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτιναξ-
τε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν
ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκ-
τερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γο-

μόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ
πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑ-
μᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύ-
κων· γίνεσθε ἔν Φρόνιμοι ὡς οἱ
ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περι-
στεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων· παραδώσῃσι γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν ματιγώσῃ-
σιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ
βασίλει· ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ,
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν
ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ
τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λα-
λήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ
λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τῷ
πατρὶ ὑμῶν τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφόν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ
τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκ-
να ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθεμισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔστος
σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε
εἰς τὴν ἄλλην. Ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν, ὃ μὴ τελέσετε τὰς πό-
λεις τῆς Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

B 3

24 Οὐκ

Hebrew word is except as in Mark

24 'Ουκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, ἔδὲ δὺλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτῆς·

25 Ἀρετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῆς, καὶ ὁ δὺλος ὡς ὁ κύριος αὐτῆς. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβὺλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τὰς οἰκιακὰς αὐτῆς;

26 Μὴ ἔν φοβηθῆτε αὐτάς· ἔδὲν γὰρ ἔστι κεκαλυμμένοι, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ ἐ γνωσθήσεται.

27 Ὁ λέγων ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἰπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ ἔς ἀκέετε, κηρύττετε ἐπὶ τῶν δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκλεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν δυναμένον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γένει.

29 'Ουχὶ δύο γρεθία ἀσασαρεῖς πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν ἐ πωλεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνευ τῆ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχις τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσί.

31 Μὴ ἔν φοβηθῆτε· πολλῶν γρεθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς ὃν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ' αἰ ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,

ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐμπροσθεν τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· ἐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τῆ πατρὸς αὐτῆς, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πωιδεῖας αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῆ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτῆς.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἐκ ἔστι μου ἀξίος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἐκ ἔστι μου ἀξίος.

38 Καὶ ὃς ἐ λαμβάνει τὸν σαρξὸν αὐτῆς, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ἐκ ἔστι μου ἀξίος.

39 Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολίσας τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἕκει ἐμὲ, εὐρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχειται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτη, μισθὸν προφήτη λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν ποτήριον ψυχῆς μόνον εἰς ὄνομα μαθητῆς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐ μὴ ἀπολείψῃ τὸν μισθὸν αὐτῆς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεισεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῷ, μετέ-
βῃ ἰκεῖν, τῷ διδάσκειν καὶ κη-
ρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκέσας ἐν
τῇ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τῷ
Χριστῷ, πέμψας δύο τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
χόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπ-
αγγέilate Ἰωάννῃ ὅτι ἀκέετε καὶ
ἐλπίετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, καὶ
κωλοὶ περιπατήσιν, λεπροὶ κα-
θαρίσονται, καὶ κωφοὶ ἀκούσιν,
καὶ ἐκείνοι ἐκείνοι, καὶ πῶχοι ευ-
αγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
ἐκ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τῶν δὲ πορευομένων,
ἔρχατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄ-
χλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλ-
θε εἰς τὴν ἔρημον διαάσασθαι;
ἀλαμὸν ὑπὸ ἀνέμῳ σαλευόμε-
νος;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματί-
οις ἡμφισμένον; ἰδὲ, οἱ τὰ
σαλακὰ φορέοντες, ἐν τοῖς ὄ-
χλοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
προφήτην, ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ
περισσότερον προφήτην.

10 Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ ὃ γέ-
γραπται· Ἰδὲ, ἰγὼ ἀποστέλλω

τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου, ὃς καὶ αὐτοῦ σφραγίσῃ τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐκ ἐ-
γῆ γέγερται ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βα-
πτιστῆ. ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων
αὐτοῦ ἐστίν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰω-
άννου τοῦ Βαπτιστῆ ἕως ἄρτι, ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται,
καὶ βιάσεται ἀρπάξουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προσφῆ-
ται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προε-
φητεύσαν.

14 Καὶ εἰ θέelite δέξασθαι,
αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων
ἐρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀ-
κούτω.

16 Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γι-
νεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παι-
δαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις,
καὶ προσφωνῶσι τοῖς ἐταίροις
αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν, Ἡυλήσα-
μεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ὡρχήσασθε·
ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκόψ-
ασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆ-
τε ἐσθίειν, μήτε πίνειν· καὶ λέ-
γουσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐσθίειν, καὶ πίνειν· καὶ λέγου-
σιν· Ἰδὲ ἄνθρωπος φαῖς καὶ
οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ
ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο-
φία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτοῦ.

20 Τότε

Κεφ.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσαι δυνάμεις αὐτῷ, ὅτι ἔμετενόσαν.

21 Ὁαὶ σοι Χοραζὶν, ἡαὶ σοι Βηθσαιδάν, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ, ἡ ἕως τῆ ἑρηνῆ ὑψωθείσα, ἕως ἄρτι καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδομοῖς ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογῶμαι σοι, πάτερ, κύριε τῆ ἑρηνῆ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ ἡπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῆ πατρός μου· καὶ ὅτις ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· ὁ δὲ τὸν πατέρα τίς ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἵαν βέληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Διῦτε πρὸς με πάντες

οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἀγαπᾶτε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορέων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν γάρχους, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδοῦντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιεῖσιν ὃ ἐκ ἔξω ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτός, καὶ οἱ μετ' αὐτῆς;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆ Θεῶ, καὶ τῆς ἄρτης τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ὃς ἐκ ἔξω τῇ αὐτῷ φαγεῖν, ὅθεν τοῖς μετ' αὐτῆς, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ ἐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλῶσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τῆ ἱερῆς μείζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγινώκετε τί ἐστὶν ἑλεῖν θέλω καὶ ἐ' θυσίαν· ἔκλινε καὶ δικάσαι τῆς ἀναίτιας.

8 Κυ

8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τῆ σαβ-
άτου ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μελαγχρὸς ἐκείθεν, ἦλ-
θον εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδὼν, ἄνθρωπος ἦν
τῆ χειρὶ ἔχων ξηράν καὶ ἐπη-
τήσαν αὐτόν, λέγοντες· Ἐ-
ξίστι τοῖς σάββασιν θεραπεύ-
σαι; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς
ταῖς ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἐξεί-
κροβατον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τῆ-
ς τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον,
καὶ κρατήσῃ αὐτό καὶ ἐγερῇ;

12 Πύσω ἢ διαφέρει ἄν-
θρωπος προσδάτω; ὥστε ἐξεί-
στι τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ
λέγετε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγι-
ας, ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμ-
βόλησαν ἑλθεῖν κατ' αὐτῷ ἐξ-
ουθεν, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσω-
σιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινὼς ἀν-
τιμετρήσας ἐκείθεν καὶ ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐ-
κράτευεν αὐτοὺς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς,
καὶ μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσω-
σιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
μα διὰ Ἡσαΐου τῆ προφῆτης,
λεγοντος·

18 Ἰδὼν ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέ-
σα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν
δόκηται ἡ ψυχὴ μου· θήσω
ἐπ' αὐτόν, καὶ

κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Ὅσα ἐρίσει, ὑδὲ κραυ-
γάζει, ὑδὲ ἀκέσει τις ἐν ταῖς
πυλαίαις τῆς Φωινὴς αὐτῆς.

20 Καλαμοὶ συντετριμμένοι
καὶ κατεαῖται, καὶ λῖνον τυφόμενον
καὶ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νύ-
κτος τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐ-
τοῦ ἔθνη ἐλπίουσι.

22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ
δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κω-
φός καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε
τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν
καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξέγαντο πάντες
οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μῆτι ἕ-
τός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ.

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκῶ-
σαντες, εἶπον· Οὗτος ἐκ ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν
τῷ Βεελζεβὺλ ἀρχοντὶ τῶν δαι-
μονίων.

25 Ἐιδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς·
Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα
καθ' ἑαυτῆς, ἐριμῶνται καὶ πᾶ-
σα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα
καθ' ἑαυτῆς, ἐσθθήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν
σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν
ἐμερίσθη· πῶς ἢ ἐσθθήσεται ἡ
βασιλεία αὐτοῦ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βουλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οὐ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλου-
σι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἐ-
σοῦναι κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι
Θεοῦ

Θεὸς ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἀ-
ρα ἴφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τῆς Θεοῦ.

29 Ἡ πῶς δύναταί τις εἰς-
ελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἰσχυ-
ρῆς, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς διαρπά-
σαι, εἰὰν μὴ πρῶτον δῇσῃ τὸν
ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν
αὐτῆς διαρπάσῃ;

30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶ, κατ'
ἐμῶ ἐστὶ· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ'
ἐμῶ, σκορπίζει.

31 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν·
Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία
ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ
δὲ τῆς πνεύματος βλασφημία
ὅτι ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς ἂν εἴπῃ λόγον
κατὰ τῆς ὑψὲς τῆς ἀνθρώπου, ἀφε-
θήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τῆς πνεύματος τῆς ἁγίας,
ὅτι ἀφεθήσεται αὐτῷ ὅτε ἐν
τέτῳ τῷ αἰῶνι, ὅτε ἐν τῷ μέλ-
λοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον
καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς κα-
λόν· ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον σα-
πρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς σα-
πρὸν· ἐκ γὰρ τῆς καρπῆς τὸ δέν-
δρον γινώσκειται.

34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς
δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονη-
ροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τῆς περιου-
μας τῆς καρδίας τὸ γόμα λα-
λεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
τῆς ἀγαθῆς θησαυρῆς τῆς καρ-
δίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ
πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆς πονη-

ρῆς θησαυρῆς ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶς
ῥῆμα ἀνθρώπου, ὃ εἰς λαλήσῃ
οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσει αὐ-
τῷ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῆς λόγων σε δι-
καιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σε
καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν τινες
τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαί-
ων, λέγοντες· Διδάσκαλε, δε-
λομεν ἀπὸ σε σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ ση-
μεῖον ὃ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ
τὸ σημεῖον Ἰωάννου τῆς προφῆ-
τας.

40 Ὡς περὶ γὰρ ἦν Ἰωάννης ὁ
τῆς κοιλίας τῆς κήτης τρεῖς ἡμέ-
ρας καὶ τρεῖς νύκτας· ὅπως ἴσ-
τε ὁ ὑψὲς τῆς ἀνθρώπου ἐν τῇ καρ-
δίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀνι-
στήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινέ-
σονται· ὅτι μετένοησαν εἰς τὴν
κῆρυγμα Ἰωάννου. καὶ ἰδὲ, πλεονέ-
κῃ Ἰωάννου ὡς.

42 Βασίλισσα νότιος ἐγεγέρθη
σεῖσαι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐ-
τήν· ὅτι ἤλθεν ἐκ τῶν περὶ τὴν
τῆς γῆς ἀκῆσαι τὴν σοφίαν
Σολομῶντος· καὶ ἰδὲ, πλεονέ-
κῃ Σολομῶντος ὡς.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρ-
τον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀνθρώ-
που, διέρχεται διὰ αὐτῆς τὴν
στῆναι.

αν, ζητῶν ἀνάπαυσιν, καὶ ὕχ
ρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω
τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.
καὶ ἐλθὼν, εὐρίσκει οχολὰ ζον-
τα, σισαρωμένον, καὶ κεκοσμη-
τον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ πα-
λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἐπιλα-
τρα πνεύματα πονηρότερα ἐ-
ντὺ, καὶ ἐισελθόντα καιοικῶ-
σι· καὶ γίνεσθαι τὰ ἔχθια τοῦ
θρώπου ἐκείνων χείρονα τῶν
ῥάτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γι-
νῇ ταύτῃ τῇ ποιηρᾷ.

46 Ἐτι δὲ αὐτὴ λαλῶντος
αὐτῇ οἱ οἱ, ἰδὼ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῇ ἐστηκασιν ἔξω,
ἀγνοοῦντες αὐτῇ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῇ· Ἰδὼ,
ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε
ἐστηκασιν, ζητῶντες σοι λα-
σάσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
αὐτῇ· τίς ἐστίν ἡ
μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ ἀ-
δελφοί μου.

49 Καὶ ἐκλείνας τὴν χεῖρα
αὐτῇ ἐπὶ τοῦ μαθητῆς αὐτῇ,
εἶπεν· Ἰδὼ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου.

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός, καὶ
ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξε-
λθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκί-
ας αὐτοῦ ἐξῆλθεν τὴν θάλασσαν.

σαν.

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐ-
τὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάνα κα-
θῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ
τῶν αἰγιαλῶν ἐστήκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν τῷ πλοῖν, λέγων·
Ἰδὼ ἐξῆλθον ὁ ἀπείρων τῶ ἀπεί-
ρων.

4 Καὶ ἐν τῷ ἀπείρῳ αὐ-
τὸν, ὃ μὲν ἔπεισε τὸν ὁ-
δόν· καὶ ἦλθε τὰ πτεῖνα καὶ κατ-
έφαγεν αὐτά.

5 Ἀλλὰ δὲ ἔπεισιν ἐπὶ τὰ
πτεῖρά, ὅπως ἐκ ἑαυτοῦ γῆν πολ-
λὴν καὶ ὀλίγην ἐξαιτέλει, λέγει
τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἠλὺν δὲ ἀνατείλαντος ἐ-
καυμαλίσθη· καὶ λέγει τὸ μὴ ἔ-
χειν ῥίζαν, ἐξηραίνθη.

7 Ἀλλὰ δὲ ἔπεισιν ἐπὶ τὰς
ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκα-
νθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἀλλὰ δὲ ἔπεισιν ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδε καρ-
πὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκον-
τα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὕψος ἀκύνει, ἀ-
κύνει.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μα-
θηταί, εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν
τῷ πλοῖν λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινώ-
ναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδο-
ται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται
αὐτῷ,

αὐτῶ, καὶ περὶ τοῦ διδόναι ὅτις
δὲ ἔκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσε-
ται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τὴν ἐν πᾶσι
λαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέπον-
τες ἔβλεψαν, καὶ ἀκούοντες ἔκ
ἀκούσαν ἔτι συνῆσαν.

14 Καὶ ἀναπληρῆται ἐπ'
αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἠσαΐου, ἡ
λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ ἔ
μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέ-
ψετε, καὶ ἔ μὴ ἴδῃτε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία
τῶ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὤσι βα-
ρίως ἤκουσαν, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν
αὐτῶν ἐκάλυψαν, μήποτε ἴ-
δωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
ὤσιν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ
συνῶσι, καὶ ὅπως ῥέψωσι, καὶ ἰα-
σώμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπετε· καὶ τὰ
ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούετε.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δι-
καιοὶ ἐπιθυμήσαντες ἰδεῖν αὐτὸν
ἀπέπεσαν, καὶ ἔκ ἔδωκαν, καὶ ἀκούσαι αὐ-
τὸν ἀπέχευον, καὶ ἔκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς ἔν ἀκούετε τὴν
παροῦσαν τῶ ἀπείροντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λό-
γον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συν-
ιέντος, ἔρχεται ὁ ποιητὴς, καὶ
ἀρπάξει τὸ ἐπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· ἔτις ἐστιν ὁ πα-
ρὰ τὴν ὁδὸν παρὰ τοὺς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν
παρὰ τοὺς, ἔτις ἐστιν ὁ τὸν λόγον
ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχει μὴ χάρις

λαμβάνων αὐτόν·

21 Οὐκ ἔχει δὲ εἰς αὐ-
τοῦ, ἀλλὰ πρόσκαιρος ἐστὶν
γενόμενης δὲ θλίψεως ἡ διοικη-
τικὴ διὰ τὸν λόγον, οὐκ οὐκ σκανδα-
λίζονται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκαθαρ-
τίας ἑστὸς ἐστὶν ὁ τὸν λόγον
ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τῶ αἰῶνος
τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τῶ πλεονε-
κτοῦ συμπίπτει τὸν λόγον, καὶ ἀκα-
θαρτὴ γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν παρὰ τοὺς, ἔτις ἐστὶν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων καὶ συνιόν· ὅς οὐκ
καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὴ ἐ-
κατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τρι-
ἀκοντα.

24 Ἀλλὰ παροῦσαν τῶν πα-
ροῦσιν αὐτοῖς, λέγων· Ομοιω-
θήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν αὐ-
τῶν πρὸς τοὺς ἀπείροντες καλὸν σπέρμα
ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τὸν
ἀνθρώπον, ἦλθεν αὐτῷ ὁ ἐχ-
θρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια, ἀπὸ
μέσονος τῶ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ
χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε
ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δού-
λοι τῶ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ·
Κύριε, ἔχῃ καλὸν σπέρμα ἡ
σπείρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; ἀν-
θρῶπος ἔν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχθρὸς
ἀνθρώπου τούτου ἐποίησεν. Οἱ δὲ
δούλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις ἔν
ἀπαιθρόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁὐ μὴ πο-
τε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐ-
κμίσθῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖ-
τον.

30 Ἀφίετε συναυξάνεσθαι
ἀμφοτέρω μίχρῃ τῷ θρισμῷ·
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῷ θρισμῷ
ἔσονται τοῖς θρισμαῖς· Συλλέξατε
πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ ὅσα ἐ-
στὶν αὐτὰ εἰς ὄσμους, πρὸς τὸ κα-
τακαῦσαι αὐτὰ· τὸν δὲ σῖτον
συναγαγεῖτε εἰς τὴν ἀποθήκην
ὑμῶν.

31 Ἄλλην παραβολὴν πα-
ρήκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν
ἐκείνῃ συναΐσεως, ὃν λαβὼν ἁ-
γρευτός ἐσπερεῖν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐ-
τοῦ·

32 Ὁ μικρότερον μὲν ὅτι
πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν
ἐκχυθῇ, μεῖζον τῶν λαχόν-
των ἐγὶ· καὶ γίνῃ δένδρον, ὥστε
ἰσθῆναι τὰ σπεινὰ τῷ ἔραϊ, καὶ
κατασκηῖν ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐ-
λάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν
βασιλεία τῶν ὀρανῶν ζύμῃ,
ἡ λαβύσα γυνὴ ἡκρύψεν εἰς
τὸν ἀλῶνα σάτα τρία, ἕως ἡ-
μέρας ὅλου.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλη-
σεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς
ἰσχυροῖς, καὶ χωρὶς παραβολῆς
οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
μα τοῦ προφῆτου, λέγοντος·
ἡλωίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στό-

μα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφίεντες τὴν ὄχλην,
ἦλθεν εἰς τὴν αἰκίαν ὁ Ἰησοῦς·
καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, λέγοντες· Φεράτω ἡμῖν
τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων
τῷ ἀγρῷ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν
σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που.

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσ-
μος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ὅ-
σοι εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας·
τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ
πονηροῦ·

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας
αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβολος· Ὁ δὲ
θρισμός, συνίλεται τῷ αἰῶνός
ἐστιν· οἱ δὲ θρισμαί, ἀγγελοὶ
εἰσιν.

40 Ὅσπερ ἔστιν συλλέγειν
τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαί-
ναι· ὅτως ἔσται ἐν τῇ συνίλει
τῷ αἰῶνι τῷ τῷ.

41 Ἀποστείλῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου τὴν ἀγγέλον αὐτοῦ, καὶ
συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ
τις ποιῶντας τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ βαλεῖσιν αὐτὰς εἰς
τὴν κέμινον τῷ πυρὶ· ἐκὼς
ἔσται ὁ κλαυθμός καὶ ὁ βρυγμός
τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλαμ-
ψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν· Ὁ ἴ-
σχυς ὡς ἀκίνητος, ἀκίνητος

44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θραυῶν θησαυρῶν πεκρυμμένῃ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἐκρύψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτῷ υπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν θραυῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ, ζητῶντι καλὰς μαρμαρίτας.

46 Ὃς οὖρὼν ἕνα πολύτιμον μαρμαρίτην, ἀπελθὼν πώπρακε πάντα ὅσα ἔχει, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θραυῶν σαγήνη βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ.

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβέβασαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνείλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγῶνα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ σωτηρίᾳ τῷ αἰῶνι· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορέουσι τὰς πονηρὰς ἐκ μέσῃ τῶν δικαίων.

50 Καὶ βαλῶσιν αὐτὰς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τοῦ ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Σωθήκατε ταῦτα πάντα· Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς μαθητεύσας εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θραυῶν, ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ

οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτι ἐτίλεισεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτὰς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττισθαι αὐτὰς, καὶ λέγει· Πόθεν τότῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ ὁτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; ὅχι ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὅχι πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν ἔν τῷ τῷ ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἐστὶ προφήτης ἀπὸς τοῖς υἱοῖς, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ ὅτι ἐποίησεν ἐκ δυνάμεως πολλὰς, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπιστίᾳ αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἦκουσιν Ἡρώδης ὁ τετραρχῶν τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

2 καὶ εἶπε τοῖς παῖσιν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀλλὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κραίησεν τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτῷ,

ἔθελον ἐν φυλακῇ, ἀλλὰ Ἡρωδιάς
παρὰ τὴν γυναῖκα Φιλίππου τῷ
ἀδελφῷ αὐτῇ.

4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάν-
νης· Οὐκ ἔξισί σοι ἔχειν αὐ-
τήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκ-
τεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι
αὐτὸς προσφύτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τῷ
Ἡρώδῃ, ὡρχήσατο ἡ θυγάτηρ
τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ
ἔρρεσι τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅθεν μετ' ὅρκου ὡμολό-
γησεν αὐτῇ δεῖναι ὃ ἐὰν αἰτή-
σῃ.

8 Ἡ δὲ, περιβασθεῖσα
ἐκ τῆς μητρὸς αὐτῆς· Δύς
μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι
τῇ κεφαλῇ Ἰωάννου τῷ Βα-
πτιστῇ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι-
λεὺς· ἀλλὰ διὰ τῆς ὀρκῆς, καὶ τῆς
μωανακειμένης, ἐκέλευσε δο-
θῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφα-
λῶσε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλα-
κῇ.

11 Καὶ ἤνεχθη ἡ κεφαλὴ
αὐτῆς ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ
ῥαβδίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ
αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆς, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ
ἐτάψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπ-
ῆλθαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκούςας ὁ Ἰησοῦς,
ἐκχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ
ἐν ἑρμῶν τόπον κατὰ ἰδίαν·

καὶ ἀκούςαντες οἱ ὄχλοι, ἠπο-
λήθησαν αὐτῷ πειρῇ ἀπὸ τῆς
ωόλεως.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς,
εἶδε πολλὸν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγ-
χνίσθη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἰεραπό-
σει τὰς ἀρρώστιας αὐτῶν.

15 Ὀψίας δὲ γενομένης,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτῆς, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν
ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλ-
θει· ἀκόλυτον τὰς ὄχλους, ἵνα
ἀπιλθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγο-
ράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐ χρεῖον ἔχουσιν ἀπιλ-
θεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ·
Οὐκ ἔχουμεν ὥδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι
αὐτῆς ὥδε.

19 Καὶ κελύσας τὰς ὀ-
χλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρ-
του, καὶ λαβὼν τὰς πέντε ἄρτους
καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ
κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς
τὰς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαθον πάντες, καὶ
ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ πε-
ρισσεύον τῶν κλασμάτων, δώ-
δεκα κοφίνας πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἰδιόοις ἦσαν ἄν-
δρες ὡσεὶ πνολακισχίλιοι, χωρὶς
γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ οὕτως ἠγάπησεν
ὁ Ἰησοῦς

ὁ Ἰησοῦς τὰς μαθητὰς αὐτῷ
ἐμδεῖναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ πορο-
αγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως
ὅτι ἀπολύσῃ τὰς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τὰς ὀ-
χλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ'
ἰδίαν προσεύξαδαι. Ὁψίας
δὲ ἤρμεντες, μόνον ἦν ἱεσὶ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον
τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμε-
νοι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ
ἐναντίον αὐτοῦ.

25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς
νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτὰς ὁ
Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περι-
πατῶντα, ἐταράχθησαν, λέγον-
τες, Ὅτι φάντασμα ἔστι καὶ ὑπὸ
τῷ φόβῳ ἐκράξαν.

27 Εὐθείως δὲ ἐλάλησεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεί-
τε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθαι.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ
Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ,
κέλευσόν με πρὸς σε ἰλθεῖν ἐπὶ
τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ
καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέ-
τρος, περιπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕ-
δατα, ἰλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν αἶμον
ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμε-
νος καλεπώντιζέσθαι, ἐκράζει,
λέγων· Κύριε, σῶσθαι με.

31 Εὐθείως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκ-
τείνας τὴν χεῖρα, ἐπιλαβέσθαι
αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁλιγό-
πιστος εἶς τί ἰδίσασας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ αἶ-
μα.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἰλ-
θόντες προσηκύνεσαν αὐτῷ, λέ-
γοντες· Ἀληθῶς Θεὸς υἱὸς εἶ.

34 Καὶ ἀναπεράσασαις,
ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρίτ.

35 Καὶ ἐπηγγόντες αὐτοῖς
οἱ ἄνδρες τὸ τόπῳ ἱκεῖν, ἀπ-
έειλαν εἰς ὅλην τὴν περὶ Ἰχο-
ροι ἐκείνην, καὶ προσήνεκαν αὐ-
τῷ πάντας τὰς κακὰς ἔχοντας.

36 Καὶ παρῆλθεν αὐτοῖς,
ἵνα μόνον ἀψυγῇαι τῇ κρασπί-
δι τῇ ἱματίῳ αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἡ-
ψατο διεσώθησαν.

Κεφ. ιε. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ
Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύ-
μων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι,
λέγοντες·

2 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου
ᾤσθαιουσιν τὴν καθάρσιν
τῶν περιεβυτέρων; καὶ γὰρ νό-
μοις τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν
ἄρτοι ἐδώκῃ.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Διὰ τί καὶ ὑμεῖς ᾤσθαι-
οσθε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἀφ'
τῆς καθάρσεως ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνείκελαι, λέ-
γων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ
τὴν μητέρα· καὶ ὁ καταλογισ-
θεὶς πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τι-
μολάται.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅτι αἱ
ἐντολὴ τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μητρί,
Δάρον, ὁ ἵσται ἐξ ἐμοῦ ὡφελυμῆς;

καὶ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐ-
τῆ, ἢ τὴν μητέρα αὐτῆ.

6 Καὶ ἠκυρώσαί τὴν ἱστο-
ρίαν τῆ Θεοῦ διὰ τὴν ἡμέραν
τὴν ἐκείνην.

7 Ὑποκριταί, καλῶς πρε-
σβεύετε πρὸς τοὺς ἄνθρω-
πους, ὡς ἐπὶ τῆς ἡμέρας τῆς
ἐκείνης.

8 Ἐγγίξαι μοι ὁ λαὸς ὁ-
υτος, καὶ ἐγὼ ἐκείνην τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην, καὶ τοὺς χεῖ-
ρας μου ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐ-
τῶν, καὶ εἰπὼν αὐτοῖς, ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ.

9 Ματθῆν δὲ σίβουλαί με,
καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐκείνον, διὰ
τὴν ἡμέραν ἐκείνην, διὰ τὴν
ἡμέραν ἐκείνην.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς ὄχλους, εἶπεν αὐτοῖς, Ἄκε-
τε μοι καὶ σιμωίτε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενος εἰς
τὸ γόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον·
ἀλλὰ τὸ ἐκπορεύμενος ἐκ τοῦ
γόμα, τὸτο κοινοῖ τὸν ἄν-
θρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ·
Δίδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀνέ-
στησαν τὸν λόγον, ἐπικαλεσά-
μενοι σε, λέγοντες, ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
Πᾶσα ουραία ἡν ἐκ ἐφύτου
ἐστὶν, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀνέ-
στησαν τὸν λόγον, ἐπικαλεσά-
μενοι σε, λέγοντες, ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.

14 Ἀφίει αὐτῶν ὁδηγοὶ ἐ-
στὶν τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς γὰρ
ὁδηγῶν τυφλόν, ἀμφότεροι
ἐσθλὸν ποιῶσιν.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος,
εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκ-
μαὶ καὶ ὑμεῖς ἀκούετε τοῦ
λόγου;

17 Οὐκ ἔστιν ὅτι πᾶν
τὸ εἰσπορεύμενος εἰς τὸ γόμα,
εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφ-
ερέτω ἐκείνην;

18 Τὰ γὰρ ἐκπορεύμενα ἐκ
τοῦ γόμα, ἐκ τῆς καρδίας
ἐξέρχονται, καὶ ἐκείνην κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξ-
έρχονται· ἀκαθαρσίαι, πονη-
ρίαι, φόνος, μοιχεύματα, πόρ-
νοι, ψεύδομαρτυρίαι, βλασ-
φημίαι.

20 Ταῦτά ἐστιν τὰ κοινοῦ-
τά τοις ἄνθρωποις· τὸ γὰρ ἀ-
καθάρτου καὶ ἐκείνην κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη
Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ Χανα-
νναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκεῖθεν ἐξ-
ελθῶσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέ-
γουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι
Δαβὶδ, ὁ υἱός σου, με κακῶς
δαμιονίζεις.

23 Ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐ-
τῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι
κράζει ὅπως ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολωλῶτα οἴκου
Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθῶσα προσεκύ-
νη αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βο-
ήθει μου.

ήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυ-
ναρίοις.

27 Ἡ δὲ ἑπὶ Ναὶ, Κύριε·
καὶ ὅ τὰ κυάρια ἰδίαι ἀπὸ
τῶν ψυχῶν τῶν πωπλόντων ἀπὸ
τῆς τραπίζης τῶν κυρίων αὐ-
τῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτῇ ὦ γυναι, μεγάλη
σε ἡ πίστις· ἡμνηθήτω σοι ὡς
θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ
αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μίανθὰς ἐκείθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἦλθε πρὸς τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀ-
ναβὰς εἰς τὸ ὄρεον, ἐκάθητο ἐ-
κεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὅ-
χλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἐαυ-
τῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς,
κυλλούς, καὶ ἑτέρας πολλὰς· καὶ
ἔρριπναι αὐτὸς πρὸς τὰ πό-
δας τῆ Ἰησοῦ καὶ ἰθεράπευσεν
αὐτούς.

31 Ὡς τὸς ὅχλως θανατά-
σαι, βλέποντας κωφὸς λαλεῖ-
τας, κυλλὰς ὑγιᾶς, χωλὸς πε-
ριπατεῖντας, καὶ τυφλὸς βλέπον-
τας· καὶ ἰδοῦσας τὸν Θεὸν Ἰσ-
ραὴλ.

32 Ο ἵ' Ἰησῆς, προσκαλι-
σάμενος τὴν μαθητὰς αὐτῆ,
εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ὑπὲρ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς
προσβύμηνσίν μοι, καὶ ἐκ ἔχουσιν
τί Φάγωσιν· καὶ ἀπολῦσαι αὐ-

τὴς σῆσεως ἐ' θ' ἔλω, μήποτε ἐκ-
 λυθῶσιν ἐν τῇ ὁδοῦ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἔσται
ἐρημία ἄρτοι τοσῶτοι, ὥστε
χορτάσαι ὄχλον τοσῶτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε ; Οἱ δὲ
εἶπον· Ἐπὶ ἅ, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς
 χλοῖς ἀναπνεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τὴς ἰπ-
 ἄρτης καὶ τὴς ἰχθύας, εὐχα-
 ρισήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τὰς
 μαθηταῖς αὐτῷ· οἱ δὲ μαθη-
 τὰι τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαθον πάντες, καὶ
ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ πνεύ-
ματιον αὐτῶν ἐκ τοῦ σώματος,
καὶ ἀπώρισεν αὐτοὺς ὁ κύριος.

38 Οἱ δὲ ἐδιδόντες ἦσαν τι-
 ῖς ἑκατὸν χίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυ-
 ναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τὴν ὄχ-
λυν, ἐβέη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

K:Φ. 15'. 16.

Κ ΑΙ προσελθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι,
πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν
σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδείξαι
αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὁψίας γενομένης λί-
γυτε, εὐδοχῶ πωρῶμαι γὰρ ὁ
ἔβρανος.

3 Καὶ πρῶτ', Σήμερον χα-
μῶν· πυρρᾶζει γὰρ συστάς
ὁ ἥλιος. Ὑποκριταί, τὸ μὴ
πρῶτ'

πρόσωπον τῷ ἑρᾶν γνώσκεις
μακρύνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν
αἰρῶν ἔδυνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχα-
λὺς σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ ση-
μεῖον ἔδοθήσθαι αὐτῇ, εἰ μὴ
τὸ σημεῖον Ἰωᾶ τῷ προφῆτῃ.
καὶ κατὰ λιβῶν αὐτῆς, ἀπῆλ-
θεν.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπι-
κράτησαν ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυ-
τοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους ἔχ-
ομεν λαβεῖν.

8 Γινώσκεις δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυ-
τοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους
ἐλάβετε;

9 Οὐκ οὐ νοεῖτε, ἔδωκε μνη-
σθεῖν τῆς πέντε ἄρτους τῶν
πεντακισχίλιων, καὶ πόσους κο-
ρίνθους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τῆς ἐπτα ἄρτους
τῶν τετρακισχίλιων, καὶ πόσους
κορίνθους ἐλάβετε;

11 Πῶς ἔδωκετε, ὅτι ἔ-
δωκε ἄρτους εἰσὶν ὑμῖν, προσ-
ερχομένη ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φα-
ρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν ὅτι ἔχ-
ον προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
τῶν ἄρτων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδ-
ασκασίας τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδου-
καίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φι-
λίππας, ἠρώτα τῆς μαθητῆς
αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγε-
σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν,
Ἰωάννην τὸν Βαπτιστῆν· ἄλλοι
δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμί-
αν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ
τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Αποκριθεὶς δὲ Σίμων
Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτῷ· Μακάριε σὺ Σί-
μων βαρ Ἰωᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα ἔκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ'
ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἑρᾶνοῖς.

18 Καὶ γὰρ δέ σοι λέγω, ὅτι
σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ
τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μὲ τὴν
ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἁδου
καὶ χαιρῶσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς
τῆς βασιλείας τῶν ἑρᾶνων· καὶ
ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
δεδεσμένος ἐν τοῖς ἑρᾶνοῖς· καὶ ὃ
ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
λελυμένος ἐν τοῖς ἑρᾶνοῖς.

20 Τότε διεβίβησεν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἰπω-
σιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ
Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰη-
σοῦς, δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς
Ἱερουσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν
ἀπὸ

Ματθ

8.27.

2.9

19

46.15

2.14

ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκρίσθαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἰγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενοι αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἰλιώς σοὶ Κύριε· ἢ μὴ ἴσαι σοι τέτο.

23 Ὁ δὲ γραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὅπισω μου Σατανᾶ, σκανδαλὸν μου εἶ· ὅτι ἢ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε ταῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἰλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀρᾷ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολίσσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνέκειν ἐμῷ, εὕρεται αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελῆται ἄνθρωπος, ἰάν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιώθῃ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐγκύτων, οἵτινες ἢ μὴ γινώσκουσι θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννη τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρεος ὑψηλοῦ καὶ ἰδίου.

2 Καὶ μετμορφωθείς ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλῶντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηναί, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ.

5 Ἐτι αὐτῷ λαλῶντος, ἰδὼν, περιέλαμψε αὐτοὺς· καὶ ἰδὼν, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστι υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ὑμῶν δέκησα· αὐτῷ ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφοδρὰ.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπαράντες δὲ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτῶν, εὐδὲν εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ κατεβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐντείλει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μη-

καὶ εἶπεν τὸ ὄραμα· ἕως ἧς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἐγείνηται.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· τί ἔν οι Γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἡλίου δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ ἐκ ἐπέφωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· ἔτι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παύειν αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσήλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γοιτυπῶν αὐτόν,

15 καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν με τὸν υἱόν, ὅτι σεληνάσθην, καὶ κακῶς πάσχει· πολλὰ γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλὰκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ ἐκ ἡδυτέησαν αὐτὸν θεραπεύσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γινεὰ ἀπίστου καὶ διεφραμμένου, ἕως πότε ἔσομαι μετ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπιτίμησιν αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐ-

τοῦ τοῦ δαιμόνιοι, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδὲν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς ἐκ ἡδυτέηται ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπίστίαν ὑμῶν· ἀλλ' ἡ γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπης, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τέτω· Μεταβέθου ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ ἐδὲν αὐταγχεῖ ὑμῖν.

21 Τέτο δὲ τὸ γίνεσθαι ἐκ ἐκπορεύεσθαι, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

22 Ἀναγριφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·

23 καὶ ἀποκλειεῖσθαι αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆσθαι. Καὶ ἰλυωθήσεται σφῶδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπριναεὺμ, προσήλθον οἱ τὰ διδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν ἐ τέλει τὰ διδραχμα;

25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προσέφθασεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆσοι; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐ-

τῷ

τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀραγε ἐλεύθεροί
εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἴνα δὲ μὴ σκανδαλί-
σωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς
τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον,
καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχ-
θύν ἄρσεν· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ, ἐκέρχθησαν γαττήρες· ἐκεί-
νοι λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ
ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιη. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλ-
θον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ,
λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑβραίων;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν
μίσῳ αὐτῶν,

3 καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἵνα μὴ γεραφῆτε, καὶ γέ-
νησθε ὡς τὰ παιδία, ἵνα μὴ ἐσ-
έλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἑβραίων.

4 Ὅστις ἔν ταπεινώσει ἑαυ-
τὸν ὡς τὸ παιδίον τούτου, ὁ τοῦτος
ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν ἑβραίων.

5 Καὶ ὅς ἐάν διέξῃται παι-
δίον τοιοῦτον ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ
ἓνα τῶν μικρῶν τέτων, τῶν πι-
σιεύοντων εἰς ἐμὲ, συμφέρεται αὐ-
τῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλον· ὁπι-
κὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ καταπονήσῃ ἐν τῷ πελάγῃ
τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν
ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν ἡ αἰ-

τῇ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἃ τὸ
σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πῶς
σου σκανδαλίζει σι, ἔκκοψον
αὐτά, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι εἶναι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας
ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὸ πῦρ τοῦ αἰῶνος.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν,
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι
εἶναι μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν
εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔ-
χοντα βληθῆναι εἰς τὴν γένειαν
τῆς πυρός.

10 Ὁράτε μὴ καταφρονη-
σῃτε ἐνὸς τῶν μικρῶν τέτων·
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν ἐν ἑβραίοις διὰ πάντος
βλέπεσσι τὸ πρόσωπον τοῦ πα-
τρός μου τοῦ ἐν ἑβραίοις.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἵνα
γένηται τινα ἀνθρώπῳ ἑκατὸν
πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν ἑ-
αυτῶν· ἢ χί' ἀφείδ' ταῖς ἐννενη-
κονταίνεα, ἐπὶ τὰ ἄρρη πορευ-
θείς, ζητῇ τὸ πλανημένον;

13 Καὶ ἵνα γένηται εὐρεῖν
αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ
ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταίνεα τοῖς μὴ
πλανημένοις.

14 Οὕτως ἔκ ἐστι θάλημα
ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
ἐν ἑβραίοις, ἵνα ἀπολέσῃ εἰς
τῶν μικρῶν τέτων.

15 Ἐὰν

15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὶ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγει, καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτὸς μόνος· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρθησας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἑτι ἓνα ἢ δύο· ἐὰν ἐπὶ τούτοις δύο μαρτύρων ἢ τριῶν γαθῇ πάντες ῥήμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακύβῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακύβῃ, ἔγω σοι ὡς περὶ ὁ ἔθνικὸς καὶ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα αἰσθήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσονται δεμένα ἐν τῷ ὕραν· καὶ ὅσα αἰσθήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσονται ἀλυμένα ἐν τῷ ὕραν.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἂν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράξεως ἣν ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τῆς πατρὸς μου, τῆ ἐν ὕρανοις.

20 Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, καὶ ἐγώ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ Πέτρῳ, εἶπεν· Κύριε, πόσας ἁμαρτήσας εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑξακισσίων;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕς λέγω σοι, ἕως ἑξακισσίων· ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπὶ ἑαυτοῦ.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιωθήτω ἡ βασιλεία τῶν ὕρανων ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συναγαγεῖν αὐ-

τοὺς δούλους τοὺς ὀφειλόντας αὐτῷ.

24 Ἀρξαμένη δὲ αὐτῇ συναγαγεῖν, προσήλθον αὐτῇ εἰς ὀφειλῆτης μυρίων ταλάντων·

25 Μὴ ἔχοντα δὲ αὐτῇ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῇ παραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Πεισὼν ὅτι ὁ δούλος προσέκυρτε αὐτῇ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τῇ δούλῳ ἐκείνῃ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῇ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος, εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτῆς, ὃς ὀφείλει αὐτῇ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνιγε, λέγων· Ἀποδομοί ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεισὼν ὅτι ὁ σύνδουλος αὐτῆς εἰς τῆς πόδας αὐτῆς, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ ἐκ ἡθελει· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλάκην, ἕως ἢ ἀποδώ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτῆς τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἰλθόντες, διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐ-

αὐτὸν ὁ κύριος· αὐτὴ, λέγει αὐτῷ· Δὴ ποῦναι, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνη ἀφῆκα σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με.

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἰλεῦσαι πὸν σύνδουλόν σε, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτὴν παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως ἃ ἀποδώσῃ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῇ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐν οὐρανῷ ποιήσει ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀφῆτε ἕκαστον τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Κεφ. ιθ'. ιθ'.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσαν ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους ταύτας, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἰθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔστιν ἀνθρώπων ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτὴ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἐκεῖν τότε καὶ ἀλείψει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναίκι αὐ-

τῇ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·

6 Ὡς ἐκείτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ ἐν ὁ Θεὸς συνίδρύει, ἄνθρωπος· μὴ χωρίζεται.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί ἐν Μωσῇ ἐνετείλατο δεῖναι βιβλίον ἀποστασίῃ, καὶ ἀπολύσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσὴς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψε ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἐγένετο ἕτοιμον.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὅς τις ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῇ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾷ· καὶ ὁ ἀποκλημύμενος γαμήσας, μοιχῷ.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ ἕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τῆ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκος, ἃ συμφέρει γαμήσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωρεῖσι τὸν λόγον ταύτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ οὐνεχοί, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐχρυσθήσαν ἕτοιμοι καὶ εἰσιν οὐνεχοί, οἵτινες οὐνεχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν οὐνεχοί, οἵτινες οὐνεχίσαν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν ἑρραίων. Ὁ δυνάμει· χωρεῖν, χωρεῖται.

13 Τότε προσεπνέχθη αὐτῷ παῖδια, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύχεται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπατίμυσαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφίτε τὰ παῖδιά, καὶ μὴ καλύψετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὑψάντων.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδὲ, εἰς περσιλθὼν εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ὁδοὺς ἀγαθὰς, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τίρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑπερῶ;

21 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξέρχου πτωχός· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ὑψάνῳ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθήτω μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος ἐν λόγῳ, ἀπήλθε λυπέρων· ὁ γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλεῖστοι

εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὑψάντων.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι καμῆλον διὰ τρυπήματος· ἢ κάμηλον εἰσελθεῖν ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλείου.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις, ἀδύνατόν ἐστι, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ πάντα δυνατόν ἐστι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησάμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ καινῇ διαθήκῃ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκε οἰκίαν, ἢ ἀδελφόν, ἢ ἀδελφάν, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρὸς, ἐνεκεν τῷ ὀνόματί μου, ἐκλείοντα πλοῦσινα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν ὀργάνων ἀνθρώπων οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ θηναρίῃ τιῶ ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν πρὸς τιῶ τρίτῃ ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσώτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργεῖς·

4 Κακῶν τοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπηλλθον. Πάλιν ἐξελθὼν πρὸς ἑκτὴν καὶ ὣστῃ ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τιῶ ἑνδεκάτῃ ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐσώτας ἀργεῖς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἐσῆκατε ὅλην τιῶ ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ἐδίδως ἡμῖς ἐμισθώσασθαι. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, λήψετε.

8 Ὁφείας δὲ φρουρήτης, λέγει ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνι τῷ ἐπιρρίπτῃ αὐτῷ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδοθ' αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῶν ἰσχυάτων, ἕως τῶν πρῶτων.

9 Καὶ ἰθὺντες οἱ πρὸς τιῶ ἑνδεκάτῃ ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ θηναρίον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλεονεξοῦνται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ θηναρίον·

11 Λαβόντες δὲ ἐργόγυζα κατὰ τῷ οἰκοδεσπότῃ,

12 λέγοντες· ὅτι ἔτοιμα ἔχομεν μίαν ὥραν ἐποίησαι καὶ ἴσως ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησαι τοῖς βασιλεύσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐν αὐτῶν· Ἐταίρε, ἔκ αὐτοῖς· ἔχῃ θηναρίῃ συνεφώνησάν μοι;

14 Ἄρον τὸ σόν, καὶ ὑπάγε· δέλω δὲ τέτῳ τῷ ἰσχυάτῳ εἶναι ὡς καὶ σοι.

15 Ἡ ἔκ ἐξῆς μοι πωλοῦσαι ὁ δέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστι· ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἰσχυάτοι, πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι, ἰσχυάτοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ ἰσχυάτος εἰς ἱεροσόλυμα, παρέλαβε δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδὲ, ἀναβαίνομεν ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ δαυὶδ καθισθήσεται ἐν τῷ ἱεροῦ καὶ χριεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν καὶ κληρονομοῦσιν αὐτὸν θανάτου.

19 Καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖον καὶ μαρτυρῶσαι, καὶ σταυρῶσαι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσει.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰτῶσα τι παρ' αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν ὅτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἐνωπίων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἶδά σε τί αἰτεῖσθε. τίνασθε πειν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυναμέμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ ποτήριόν μου πῖνετε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐνωπίων μου, ἐκ ἑστῶν ἐμὸν δεῖναι, ἀλλ' οὐκ ἵστασθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκούσας οἱ δέκα, ἠγανάκησαν πρὸς τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαθίσταμενος αὐτοῖς, εἶπεν· Οἶδά σε ὅτι οἱ ἀρχοὶ τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτοῖς.

26 Οὐχ ὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γινέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος.

27 Καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν

μὴν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δούλος.

28 Ὡστερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἤθε ἀγαποῦσθαι, ἀλλὰ ἀγαποῦσθαι καὶ δεῖναι τῷ ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορεύομενον αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχῶν, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πλῆθος.

30 Καὶ ἰδὼν, δύο τυφλοὶ καθημένοι πρὸς τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρῆλθαι, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μᾶλλον ἔκραζον, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐφώτισεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἤλθον εἰς Βηθθαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς,

2 λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν,

μῶν, καὶ εὐθέως εὐρῆσαίε ὄνον δι-
δεμένῃ, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς·
λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἰάν τις ὑμῖν εἴπη-
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κίριος αὐτῶν
χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποσι-
λει αὐτός.

4 Τὸτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῆ προ-
φήτε· λέγουσι·

5 Εἶπαίτε τῇ θυγατρὶ Σιών·
ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σὺ ἐρχεται σοι
παραῦς, καὶ ἐπιβόηκώς ἐπὶ ὄ-
ρον, καὶ πῶλον ὑὸν ὑπερυγίη.

6 Περιβυθέντες δὲ οἱ μαθηταί,
καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέ-
ταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

17 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐ-
τῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπι-
κάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλείς· ὄχλος· ἐ-
γρῶσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν
τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλά-
δος ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐγρῶν-
νον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοι-
τες καὶ οἱ ἀκολουθῦντες, ἔκραζον,
λέγοντες· Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δα-
βὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ἐν
ταῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθὼν αὐτῷ
εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰσέδωκε πᾶσα
ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν ὁ-
τός;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὐ-
τός ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ
ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς

εἰς τὸ ἱερόν τε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβα-
λε πάντα τοῦ πωλῆντας καὶ
ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ
ἐξεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν
πωλῶντων τὰς πεντηκάρδας.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γί-
γραπταί· Ὁ οἶκός μου, οἶκος
προσδύχης κληθήσεται· ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπήλαιον
λησῶν.

14 Καὶ προτῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμά-
σια ἃ ἐποίησε, καὶ τὴς παιδίας
κράζουσας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγον-
τας· Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ,
ἠγανάκησαν,

16 καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀ-
κούς τί ἔτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· ἐτί-
ποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ γόμας
νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρ-
τίσω αἶνον;

17 Καὶ καθάλιπὼν αὐτός,
ἐξῆλθεν ἐξω τῆς πόλεως εἰς Βη-
θανίαν, καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ.

18 Πρώτας δὲ ἐπατάγας
εἰς τὴν πόλιν, ἐπέτασεν.

19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν
ἐπὶ τῇ; ὁδῷ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν,
καὶ εὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ
φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ·
Μηκέτι ἐκ σὺ καρπὸς γηγάς
εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράθη
ὡς ἄχρημα ἡ συκὴ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί,
ἐθαυ-

ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς
τοῦτο ἔσται ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ ἀγ-
κριθῆτε, ἔσται ὑμῖν πάντα ταῦτα ποιοῦ-
σά· ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει
τῷ τούτῳ εἰπῆτε· Ὁρῶ, καὶ βλή-
θῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ῥη-
σάτω.

22 Καὶ πάντα ὅσα αὐτῷ αἰ-
τήσῃ ἐν τῇ προσευχῇ, ποι-
ήσεται, ἡκούσας.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν, προσήλθον αὐτῷ δι-
δάσκοντι αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι· τῷ λαῷ, λέγοντες·
Εἰς ποῖα ἐξουσία ταῦτα ποι-
εῖς; καὶ τίς σοι ἰδὼκε τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς
ἑνὸς λόγου ἑνός· ὃν ἐὰν εἰπῇ-
τε μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐγὼ ἐν ποῖα
ἐξουσία ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
πόθεν ἦν; ἐξ ὕδατος, ἢ ἐξ ἁ-
γίου πνεύματος; Οἱ δὲ διελογίζοντο
ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν
ἁποκριθῶμεν, ἐρεῖ ἡμῖν,
διὰ τί οὐκ ἐκρίνετε αὐ-
τὸν;

26 Ἐὰν δὲ εἰπωμεν, ὅτι
ἐκ ὕδατος· φοβήμεθα τὸν ἴ-
σχυρα πάντες· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἴ-
σμεν ὡς ἀποκριθῆναι.

27 Καὶ ἀποκριθεὶς τῷ Ἰη-
σοῦ, εἶπεν· Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφῆ-
κε αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ

λέγω ὑμῖν ἐν ποῖα ἐξουσία ταυ-
τα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄν-
θρωπος εἶχε τέκνα δύο, καὶ
προσελθὼν τῷ πρῶτῳ, εἶπε·
Τέκνον, ὑπάγε, σήμερον ἐργάζου
ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐ θέλω. Ὑπερον δὲ μετὰ με-
τῶν ἀδελφῶν.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευ-
τέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ κύριε,
καὶ ἐκ ἀπῆλθον.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγε-
ται αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρ-
ναι προεβήσαν ὑμᾶς εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς
Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης,
καὶ οὐκ ἔπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευ-
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδοὺς ἔ-
μετεμελήθητε ὑπερον, τῷ πιστεῦ-
σαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην ἀποστολήν ἀ-
πέστειλε. Ἀνθρώπος τις ἦν οἰ-
κοδομότης, ὅστις ἐφύτευεν ἀμ-
πελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ πε-
ρίεθηκε, καὶ ἔκρυψε ἐν αὐτῷ λί-
θον, καὶ ἀποκοιμήθη πύργον, καὶ
ἐξῆλθε αὐτὸν γεαργεῖν, καὶ ἀ-
πεδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τὸν δε-
υτέρον αὐτῷ πρὸς τὸν γεωργόν.

λαβεῖν τὴς καρπὺς αὐτῆς.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὰς δέλτας αὐτῆς, ὃν μὲν ἴδμεσαν, ὃν δὲ ἀπέκλειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβολήσαν.

36 Πάλιν ἀπέγειλεν ἄλλας δέλτας πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ἦγουν δὲ ἀπέγειλε πρὸς αὐτὰς τὸν υἱὸν αὐτῆς, λέγων· Ἐντραπήσομαι τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκλείωμεν αὐτὸν, καὶ κληρώσωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτῆς.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἐξω τῶ ἀμπελῶν, καὶ ἀπέκλειναν.

40 Ὅταν ἦν ἔλθῃ ὁ κύριος τῶ ἀμπελῶν, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακῶς κακῶς ἀπολέσει αὐτὰς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσει· ἄλλοις γεωργοῖς, οἳ τινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τὴς καρπὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ἔτι ἐγλήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· καὶ ἡ Κυρίου ἐγλήμετο αὐτή, καὶ ἔτι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθῆσει ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τῶ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἑθνεσι· καὶ τὴς καρπὺς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεισὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πείσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς ᾠδαῖς αὐτῆς, ἔγνωσαν ὅτι παθεῖ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητούντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τῆς ὄχλης, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν ᾠδαῖς αὐτῆς, λέγων·

2 Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τοῦ ἔργων ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅς τις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·

3 Καὶ ἀπέγειλε τὴς δέλτας αὐτῆς καλέσαι τὴς κεκλημμένους εἰς τὴς γάμους· καὶ ἔκ ἤθελον εἰσελθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέγειλεν ἄλλας δέλτας, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημμένοις· Ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦτόί μου καὶ τὰ σιτισὰ τεθυμμένα, καὶ πάντα ἑτοιμα· δεῦτε εἰς τὴς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμειλήσαντες, ἀπελήθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτῆς.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τὴς δέλτας αὐτῆς, ὑβρίσαν καὶ ἀπέκτειναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὡργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτῆς, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ κύριός γάρ μου ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι ἔκ ἧσαν ἀξιοί.

9 Πορεύεσθε ἔν ἐπὶ τὰς δι-
ἐξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἀν εὐ-
ρηγῆτε, καλέσαίτε εἰς τὴν γάμην.

10 Καὶ ἐξεληλυθότες οἱ δούλοι
ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον
πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε
καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γά-
μος ἀνακειμένων.

11 Ἐισελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς
θεασάμενος τοὺς ἀνακειμένους,
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον ἔκ ἐνδεδυ-
μένον ἱδρυμα γάμου·

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐ-
ταῖρε, πῶς εἰσῆλθης ὧδε μὴ
ἔχων ἱδρυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφι-
μῶθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς διακόνουσιν· Δήσαντες αὐτὸν
ποδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν,
καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκοτό· τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλη-
τοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φα-
ρισαῖοι, συμεβλόντες ἔλαβον ὅ-
πως αὐτὸν παλιδεύσωσιν ἐν λό-
γῳ.

16 Καὶ ἀποστείλασιν αὐ-
τῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Δι-
δάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς
εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀλη-
θείᾳ διδάσκεις, καὶ ἡ μὲν σοι
κατὰ ἐξουσίαν· ἡ δὲ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Ἐπεὶ ἔν ἡμῖν, τί σοι
δοκεῖ; ἔξεστι δύναι κηρῶν Καί-
σαρι, ἢ ὅ;

18 Γινώσκεις δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί μοι
πείρασίζεις ὑποκριταί;

19 ἐπιδείξατέ μοι τὸ νό-
μισμα τὸ κέρση· Οἱ δὲ προσ-
ήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λίθει αὐτοῖς· τί-
ν· ἡ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καί-
σαρ· Τότε λέγει αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε ἔν τὰ Καίσαρι,
Καίσαρι· καὶ τὰ τῷ Θεῷ, τῷ
Θεῷ.

22 Καὶ ἀκῆσαντες ἐθαύ-
μασαι· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπ-
ήλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
προσηλθὼν αὐτῷ Σαδδουκαῖοι,
οἱ λέγοντες, μὴ εἶναι ἀνάστασις·
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

24 λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ
μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπ-
τά ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γα-
μήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων
σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος,
καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἐπτά.

27 Ἰγέρων δὲ πάντων ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν

28 Ἐν τῇ ἑν ἀνασάσει, τί-
νων ἐπὶ ἄς γυνή; πάν-
τες γὰρ ἔχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ
εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν
διῶαμιν τῇ Θεῷ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀνασάσει, ἔ-
τε γαμῶσιν, ἕτε ἐκγαμίζουσι,
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τῇ Θεῷ ἐν ἑ-
ρανῶ εἰσι.

31 Περί δὲ τῆς ἀνασάσεως
τῶν νεκρῶν ἔκ ἀνέγνωτε τὸ ῥη-
θὲν ὑμῖν ὑπὸ τῇ Θεῷ, λέγοντι.

32 Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀ-
βραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ
Θεὸς Ἰακώβ; ἔκ ἔστιν ὁ Θεός,
Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄ-
χλοι, ἐξεπλήροσιν ἐπὶ τῇ δι-
δαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκού-
σαντες ὅτι ἐφίμωσι τοῦ Σαδ-
δουκαίου, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό.

35 καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ
αὐτῶν ἱουδαῖος, πειράζων αὐ-
τὸν καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐν-
τολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν
ὅλῃ τῇ δυνάμει σου.

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ με-
γάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ
ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται κρέμονται.

41 Συντημένων δὲ τῶν Φα-
ρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοῦ ὁ
Ἰησοῦς, λέγων·

42 Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τῆ
Χριστοῦ; τίνας ἡσυχάζει; Λέγου-
σιν αὐτῷ, τῇ Δαβὶδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ἔν
Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐ-
τὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυ-
ρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ ἔν Δαβὶδ καλεῖ αὐ-
τὸν Κύριον, πῶς ἡσυχάζει αὐτῷ;

46 Καὶ ἔδοξε ἐδύναστο αὐ-
τῷ ἀποκριθῆναι λόγον· ἔδωκε
τόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς
ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἕκ-
ετι.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε
τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ,

2 λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέ-
ως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμ-
μαῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα ἔν ὅσα ἂν εἴπω-
σιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποι-
εῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν
μὴ ποιεῖτε· λέγει γὰρ, καὶ ἔ
ποιεῖσι.

4 Δεισμεύετε γὰρ φορτία βα-
ρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτι-
θέουσιν ἐπὶ τὰς ὤμους τῶν ἀν-
θρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐ-
τῶν

τῶν ἐθέλουσιν κινήσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιεῖσι πρὸς τὸ διαβῆναι τοῖς ἰσχυροῖς. πλάτνυσιν δὲ τὰ συληκλήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλῶσι τε τὴν περιτοκλίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς περιτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 καὶ τὰς ἀσπασμὰς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, Ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· πάντες ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διὰκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

13 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀλειδοῦτε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάτιμα μακρὰ προσεχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψετε κρίμα.

14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀλειψατε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν

ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ ἐκ εἰτέρου ἐδίδετε τὰς εἰσερχομένους ἀφ' οὗ ἐκείνη εἰσελθεῖν.

15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀλειψατε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν ὑδὸν γενένης διπλοῦτερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδοῦ τοῦ τυφλοῦ, οἱ λέγοντες, Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν τῷ ναῷ, ἐδέν ἐστιν· ὅς δ' ἂν ὁμολογήσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τῷ ναῷ, ὁφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιαζὼν τὸν χρυσόν;

18 Καὶ· Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ἐδέν ἐστιν· ὅς δ' ἂν ὁμολογήσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὁφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τί γὰρ μείζων, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιαζὼν τὸ δῶρον;

20 Ὁ ἂν ὁμολογήσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.

21 Καὶ ὁ ὁμολογῶν ἐν τῷ ναῷ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ καίοντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμολογῶν ἐν τῷ ἔσθῃ, ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεδίκατε τὸ ἡδυστομόν, καὶ τὸ

τὸ ἀνθρον, καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφῆκατε τὰ βαρύτερα τῷ νόμῳ, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν *fideli* πίστιν ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κακείνα μὴ ἀφίεναι.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διῶ-
λίζοντες τὸν κύνωπα, τὴν ὃ κα-
μῆλον καλαπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῷ ποτη-
ρίῳ καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν
δὲ γέμυσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀ-
κρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθά-
ρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τῷ πο-
τηρίῳ καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα
ᾗ ἡγήται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν κα-
θαρόν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
παρομοιάζετε τάφοις κεκοσμη-
μένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαί-
νοintai ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμυ-
σιν ὀσέων νεκρῶν, καὶ πᾶσης ἀ-
καθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν
μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δι-
καίοι, ἔσωθεν δὲ μετοὶ ἐστε ὑπο-
κρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
οἰκοδομεῖτε τὸν τάφον τῶν
προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνη-
μεῖα τῶν δικαίων,

30 καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν
ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, ἔκ αὐτῶν ἦμεν κοινωνοὶ αὐ-
τῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφη-
τῶν.

31 Ὡς μαρτυρεῖτε ἑαυ-
τοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάν-
των τὰς προφῆτας,

32 καὶ ὑμεῖς πληρώσατε
τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὅφεις, γλῆμαλα ἐχιδ-
νῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρί-
σεως τῆς γενέτης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀ-
ποπέμψω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας,
καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς· καὶ
ἐξ αὐτῶν ἀποκλειεῖτε καὶ γαυ-
ρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν ματιγύ-
σετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν,
καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πό-
λιν·

35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πάν αἷμα δίκαιον, ἐκχυτό-
ντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματός· Ἀβὲλ τῷ δικαίῳ, ἕως
τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱὸς Βα-
ραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μετὰ τοῦ
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ θυγατρὸς.

36 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἡξεί-
ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γῆναι
ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὰς προ-
φῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπ-
εσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσα-
κις ἠθέλησα ὀπισυναγαγεῖν τὰ
τέκνα σου, ὃν τρόπον ὀπισυναγά-
ξῃς τὰ νοσῖα ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς
πτερυγὰς, καὶ ἔκ ἠβελήσας;

38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶ-
κος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ
μὴ με ἴδῃς ἀπ' ἄρτι, ἕως αἰ-
ετῆς· Εὐλογημένοι οἱ ἐρχόμενοι

Rom: 11. 25.

Luc: 13. 35.

ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῆς ἱερῆς καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆς ἱερῆς.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀφ' ἐθ' ὧδε λίθου ἐπὶ λίθον, ὃς ἔμὴ καταλυθῇσεται.

3 Καθήμενος δὲ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀρυς τῶν ἑλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς σωτηρίας τῆς αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς πλανήσουσι.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκέειν πόλεμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γινώσκειν· ἀλλ' ἔπω ἐστὶ τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδινων.

9 Τότε ὁ Θεὸς ἀρδύσει ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκρινέσιν ὑ-

μᾶς· καὶ ἔσονται μισέμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, διὰ τὸ ὄνομα μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀλλήλους παρεδώσουσι καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλὰς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσθω σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν ἦν ἰδῇ τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ Δανιὴλ τὸν προφῆτην, ἕως ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω)

16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

17 ὁ ἐπὶ τῆς δωμαλῆς, μὴ κατὰδανείτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσέυχεται δὲ ἵνα μὴ γινῇαι ἡ φυγὴ ὑμῶν χιμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἐξαι

21 Ἐσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, ὅσα ἔγγεγονε ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τῆ νῦν, ἔδ' ἔμὴ γνῆται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ἔκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τῆς ἐκλεκτῆς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ ῥήσονται σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τὴν ἐκλεκτὴν.

25 Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν.

26 Ἐάν ἕν ἐπὶ ὧσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλθῃτε· Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.

27 Ὡστε γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀβυσσῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ἔτι ἔσται καὶ ἡ παρουσία τῆ νῦν τῆ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ εἰάν ἡ τὸ πλῆμα, ἐκεῖ συαχθήσονται οἱ αἰετοί.

29 Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκιδώσεται, καὶ ἡ σελήνη ἔδωσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεισθῆναι ἀπὸ τῆ ἐρχοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ οὐρανοῦ σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσονται τὰ σημεῖα τῆ νῦν τῆ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται

πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὀψοῦνται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστελεῖ τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τὴν ἐκλεκτὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μεθίσει τὴν παραβολήν· ὅταν ἦ ὁ κλάδος αὐτῆς γνῆται ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκει ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.

33 οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀρὴν λέγω ὑμῖν, ἔμὴ παρέλθῃ ἡ γένεσις αὕτη, εἰς ἃν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παραλύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου ἔμὴ παρέλθωσι.

36 Περί δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας ἔδειξεν οὐδὲς οἶδεν, ἔδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, ἢ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Ὡστε δὲ αἱ ἡμέραι τῆς Νῶε, ἔτι ἔσται καὶ ἡ παρουσία τῆ νῦν τῆ ἀνθρώπου.

38 Ὡστε γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τῆ κατακλυσμῆς τρώγαις καὶ πόλεις, γαμῆνες καὶ ἐκβαμίζουσαι, ἄχει ἥς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,

39 καὶ ἔκ ἔγνωσαν, ἔδὲ

ἤλθεν ὁ καὶ ἀκλυσμός, καὶ ἦρεν
παύλας· ἕτως ἔσται καὶ ἡ παρ-
ουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἑσονται ἐν τῷ
ἐγγεῶ· ὁ εἰς ἀδελφολαμβάνειαι,
καὶ ὁ εἰς ἀφίλειαι.

41 Δύο ἀλήθεσαι ἐν τῷ
κύλῳ· μία παραλαμβάνει, καὶ
ἡ μία ἀφίλειαι.

42 Γρηγορεῖτε ὅτι, ὅτι ἕκ
ἐκαστος ποῖα ὥρα ὁ κύριος ὑ-
ποῖτο ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε,
ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποῖα φυλακῇ ὁ κλέπτῃς ἔρχε-
ται, ἐγρηγόρησεν αὐτῷ, καὶ ἕκ
αὐτοῦ διουγῇται πῶς οἰκίαν
αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γί-
νεσθε ἑτοιμοὶ· ὅτι ἡ ὥρα ἔ-
στιν, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρ-
χεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πωστής
καὶ φρόνιμος, ὃν κατ-
ήρτησεν ὁ κύριος· αὐτῷ ὅπῃ τῆς
ἐκείνης αὐτοῦ, τῷ διδόναι
αὐτοῖς πῶς ἐροῦν ἐν καιρῷ·

46 Μακάρι· ὁ δὲ ἔκλει-
πεν, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτῷ
ρήσει ποιεῖντα ἕτως.

47 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἡ πᾶσι τοῖς ὑπάσχουσιν αὐ-
τῷ καὶ ἡσέηται αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς
καὶ ἐκείνῳ ἐν τῇ καρδίᾳ
τῷ· Χρονίζεις ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν·

49 καὶ ἄρξῃται τύπῃ
καὶ σκωδῆλος, ἐκείνῳ δὲ καὶ πῶς
ἔλθῃ.

καὶ μετὰ τῶν μεθυόντων·

50 ἥξει ὁ κύριος· τῷ δὲ
καὶ ἐκείνῳ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐκ
προσδοκᾶ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ ἐκ
γινώσκει·

51 Καὶ διγλοισίμῃ αὐ-
τόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν ῥήσει· ἐκεῖ ἑσ-
ταὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ
βασιλεία τῶν ἐραυνῶν
δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβῆ-
σαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν,
ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ
κυρίου.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραῖ.

3 Αἵτινες μωραὶ λαβῆσαι
τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, ἕκ
ἐλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔ-
λαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν,
μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντες δὲ τοῦ
κυρίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ
ἐκάθυσδον.

6 Μέρης δὲ νυκτὸς κραυγὴ
γένετο· Ἰδοὺ, ὁ κυριεύς· ἔρχε-
ται, ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν
αὐτῶν.

7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθενοὶ ἐκείναι, καὶ ἐκός-
μησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρο-
νίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἕκ
τῶν ἐλαίων ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέβηκεν.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρο-
νιμοὶ·

νιμοι, λέγεσαι· Μήποτε ἐκ ἀρ-
κήσεως ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε
δὲ μᾶλλον πρὸς τὰς πωλεῖντας,
καὶ ἀγοράσατε ἑαυτάς.

10 Ἀπερχομένοινοι δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος·
καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐ-
τὴν εἰς τὴν γάμψον, καὶ ἐκλείσθη
ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ
αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγεσαι·
Κύριε, κύριε, ἀνοιξόν ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐκ οὗδα ὑ-
μᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι ἐκ
οὐδαὶς τῷ ἡμέρῳν ἢ δὲ τῷ
ῥῶρῳ, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου
ἔρχεται.

14 Ὡστερ γὰρ ἀνθρώπος
ἀποδημῶν ἐκάλεισε τὴν ἰδίαν
θεῖαν, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς.

15 καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε
τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν·
ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δυνά-
μιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθὺς.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέν-
τε τάλαντα λαβὼν, ἐργάσατο
ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα
πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ἃ τὰ δύο,
ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπ-
ελθὼν ῥευσεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπ-
έκρυψε τὸ ἀργύριον τῇ κυρίῳ
αὐτῆς.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν
ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων

ἐκείνων, καὶ σωμαίνει μετ' αὐ-
τῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, προσή-
νευκεν ἄλλα πέντε τάλαντα
λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα
μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα
πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐν
αὐτοῖς.

21 Ἐφ' ἧς αὐτῶν ὁ κύριος
αὐτῆς· Εὖ, θελε ἀγαθὴ καὶ
πιστὴ ἐπὶ ὀλίγα ἢς πιστὸς, ἐν
πολλῶν σε κατεστήσω· εἰσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τῆ κυρίας σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ
δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κυ-
ριε, δύο τάλαντα μοι παρέδω-
κας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα
ἐκέρδησα ἐν αὐτοῖς.

23 Ἐφ' ἧς αὐτῶν ὁ κύριος
αὐτῆς· Εὖ, θελε ἀγαθὴ καὶ
πιστὴ ἐπὶ ὀλίγα ἢς πιστὸς, ἐν
πολλῶν σε κατεστήσω· εἰσελθε
τῷ χαρὰν τῆ κυρίας σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ
ἓν ἐν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κυ-
ριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς καὶ
ἀνθρώπος, διερίζων ὅπως ἐκ
πειρας, καὶ συναίρων ὅθεν ἐδὲ
σκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπὸ τῶν
ἐκρυψε τὸ τάλαντόν σου ἐν
γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος
αὐτῆς, εἶπεν αὐτῇ· Πονηρὴ καὶ
ἀκαρπία, ἦσθαι ὅτι διερίζεις
ὅπως ἐκ πειρας, καὶ συναίρων
ὅθεν ἐδὲ διεσκόρπισα·

27 Ἐδοὶ ἔν σε βαλεῖν ἐν
ἀγρῷ·

ἀργυρίον με τοῖς τραπέζιταις·
καὶ ἰθὺς ἐγὼ ἐκομισάμην αὐ-
τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἀράτις ἔν' ἀπ' αὐτῆς τὸ
τάλατον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ
δικα τάλατα·

29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δο-
θήσεται, καὶ περισσούθησιν· ἀπὸ
δὲ τῆς μὴ ἔχουσης, καὶ ὃ ἔχει,
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δέλον
ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
ρὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἰθὺς ὁ ὕψος τῆς
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς, καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτῆς, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτῆς.

32 Καὶ συναχθήσονται ἑμ-
περοῦν αὐτῆς πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἀφοριεῖ αὐτὴς ἀπ' ἀλλή-
λων, ὥστε ὁ ποιμὴν ἀφορίξαι
τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ γήσῃ τὰ μὲν πρό-
βατα ἐκ δεξιῶν αὐτῆς, τὰ δὲ
ἐρίφια ἐξ ἐκωνύμων.

34 Τότε ἔρει ὁ βασιλεὺς
ταῖς ἐκ δεξιῶν αὐτῆς· Διὺτε οἱ
ἀλόγημένοι τῆς πατρὸς μου,
κατηργηθήσασιν τὴν ἡτοιμασ-
μένον ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καί-
νολης κόσμου·

35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἰδὼ-
καί μοι φαγῶν· ἰδίψησα, καὶ
ἐποτίσά με· ξένος ἦμιν, καὶ
συνηγάγέ με·

36 γυμνός, καὶ περιβάλετέ
με· ἡλιένησα, καὶ ἐπισκέψασ-

θή με· ἐν φυλακῇ ἦμιν, καὶ
ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐ-
τῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε,
πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ
ἐβρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ
ἐποτίσαμεν;

38 πότε δέ σε εἶδομεν ξέ-
νον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυ-
μνόν, καὶ περιβάλομεν;

39 πότε δέ σε εἶδομεν ἀσ-
θενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν
πρὸς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασι-
λεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν
τέτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐ-
λαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἔρει καὶ τοῖς ἐξ ἐκ-
ωνύμων· Πορεύσθε ἀπ' ἐμῆς
οἱ κατήραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τοῦ·

42 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐμ
ἰδὼκαί μοι φαγῶν· ἰδίψησα,
καὶ ἐκ ἐποτίσατέ με·

43 ξένος ἦμιν, καὶ ἐ συν-
ηγάγετέ με· γυμνός, καὶ ἐ πε-
ριβάλετέ με· ἀδινῆς καὶ ἐν
φυλακῇ, καὶ ἐκ ἐπισκέψασθέ
με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐ-
τῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε,
πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ
διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ
ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐ δι-
ηκονήσαμεν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσονται αὐ-
τοῖς,

τοῖς, λέγων· Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἔκ ἐποίησατε ἐν τῶν τῶν ἑλαχίστων, ἔοι ἐμοὶ ἐποίησατε.

46 Καὶ ἀπελούσονται ἔτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑΙ ἔρχετο, ὅτε ἐτέλει-
σεν ὁ Ἰησοῦς πάσης τῆς
λόγου τῆς, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτῷ·

2 Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡ-
μέρας τὸ πάχα γίνεσθαι, καὶ ὁ
εἶδος τῆ ἀνθρώπου πᾶσι δίδου
εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ
οἱ Πρεσβυτεροὶ τῆ λαοῦ εἰς τὴν
αὐλὴν τῆς Ἀρχιερέως τῆς λεγο-
μένης Καϊάφα·

4 καὶ συνεβλήσαντο ἵνα
τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ
ἀποκτείνωσιν.

5 Ἐλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ ἐ-
σπέρῃ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται
ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γινωσκόμενος ἐν
Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος· τῷ
λεπτοῦ,

7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ
ἐλάδαςρον μύρον ἔχουσα βα-
ρυτίμη, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τῷ
κεφαλῇ αὐτῷ ἀνακειμένη.

8 Ἰδοὺ δὲ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῷ, ἡγανάκησαν, λέγοντες· Εἰς
τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἐδύνατο γὰρ τῷ τὸ
μύρον πρᾶξαι πολλῷ, καὶ δο-
θῆναι πτωχοῖς.

10 Γινώσκων δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί κόπος παρέχετε τῇ
γυναικί; ἔρπον γὰρ καλὸν ἐρ-
γάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τῷς πτω-
χῶς ἔχετε μετ' αὐτῶν, ἐμὲ δὲ
ὅσον πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλῶσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τῷ ἐπὶ τῷ σώματι
με, πρὸς τὸ ἐναφιάσαι με
ἐποίησιν.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐὰν κερυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον ἐν
τοῖς ὅλοις τῷ κόσμῳ, λαληθή-
σεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη, εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορεύθη εἰς τὴν
δωδεκά, ὁ λεγόμενος Ἰούδας
Ἰσκαριώτης, πρὸς τῷς ἀρχι-
ερεῖς,

15 εἶπεν· Τί θέλετέ με
δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν πᾶσι δίδωμι
αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐξήγα-
γετο αὐτὸν παραδόντα.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἡμέ-
ρων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πῶς θέ-
λεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν
τὸ πάχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δούλον,
καὶ εἵπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος
λέγει· Ὁ καιρὸς μετ' ἐγὺς ὅτι
πρὸς σε ποιῶ τὸ πάχα μετὰ
τῶν μαθητῶν με.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μα-
θηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς.

Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὁψίας δὲ γλυομένης, ἐπέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, ἔειπεν Ἀβελὶ λέγων ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπήμενοι σφόδρα, ἤρξατο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν. Μὴτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν Ὁ ἐμετάφας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κυβλίῳ τῷ χεῖρα, ἔτος με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· ἔτι δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐκ ἡγνότητος ὁ ἀνθρώπος κενῶ.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, παραδίδως αὐτόν, εἶπε· Μὴτι ἐγὼ εἰμι, Ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ ὑψολύσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τὸ ἐστὶ τὸ σώμα μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ, πάντες.

28 Τὸτο γάρ ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἱφισιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγων δὲ ὑμῖν, ὅτι ἔ

μὴ πῶς ἀπ' ἄρτι ἐκ τήτης τοῦ γλυνήμεντος τῆς αἱμπίλης, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῶς μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρεος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγεγνησθαι με, προχέσω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

33 Ἐφ' ἧς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀβελὶ λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρήση με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Καὶ δὲν με σὺ σοὶ ἀποθανεῖν, ἢ μὴ σε ἀπαρήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανὴ· καὶ λήγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσαιτε αὐτῷ, ἕως ὃ ἀπελθὼν προσεύξομαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱὰς Ζεβεδαίου,

δαίει, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀ-
δημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περὶ λυπὸς ἐσιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μένατε ὦδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπαισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, προσδυσχόμησεν, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τούτο· ὡς γὰρ ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τῆς μαθητῶν, καὶ εὗρίσκει αὐτὰς καθεύδουσας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως ἐκ ἰσχύος αἱ μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃ εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ ἔδύναται τούτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, εἰάν μὴ αὐτὸ πῶς, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἔλθων εὗρίσκει αὐτὰς πάλιν καθεύδουσας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφίει αὐτὰς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτης, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τῆς μαθητῶν αὐτῆς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδὲ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδί-

δοῖται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἀγώμεν· ἰδὲ, ἤγγικεν ὁ παραδιδῆς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτῇ λαλῶντος, ἰδὲ, ἰσθῆς εἰς τῶν δώδεκα ἡλθε, καὶ μετ' αὐτῇ ὄχλος πολλὸς μίαν μαχαίρων καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τῆς λαῆς.

48 Ὁ δὲ παραδιδῆς αὐτοῖς, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαίρε, Ῥαββί· Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρεαι; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὲ, εἰς τῶν μίαν Ἰησοῦ, ἐκλείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μαχαίραν αὐτοῦ καὶ παλάξας τὸν δεῖλον τῆς ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτῇ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀποστρέψον σου τὴν μαχαίραν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μαχαίραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἡ δοκεῖς ὅτι εἰ δύναμαι ἄρτι παρακαλῆσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλῆθος ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς ἔν πληρωθῶσι αἱ γραφαί, ὅτι ἔτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπα ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ

λησὴν ἐξήλθετε μίᾱ μαχαίρῳ
καὶ ξύλῳ συλλαβεῖν με· καθ'
ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμενον
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐκ
κρατήσαί με.

56 Τὸ τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν
προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες, ἀφίεντες αὐτόν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κραλήσαντες τὸν
Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊά-
φαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συν-
έχονσαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει
αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς
αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσ-
ελθὼν ἴσῳ, ἐκάθητο μίᾱ τῶν
ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον
ὅλον ἐζήτην ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτόν
θανάτωσιν·

60 καὶ ἐχ' εὖρον. καὶ πολ-
λῶν ψευδομαρτύρων προσελ-
θόντων, ἐχ' εὖρον. ὕστερον δὲ
προσελθόντες δύο ψευδομαρτυ-
ρες,

61 εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύν-
amai καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ
Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκο-
δομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναγὰς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀπο-
κρίνη; τί ἔτοί σὺ καταμαρτυ-
ροῖς;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς,
εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ

τῷ Θεῷ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴ-
πῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Σὺ εἶπας· πολλὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπ' ἄρτι ὤψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ
ταῖν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς δι-
ἔρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέ-
γων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί
ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;
ἴδε, νῦν ἠέκουσεν τὴν βλασφη-
μίαν αὐτοῦ.

66 Τὶ ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ
ἀποκριθεῖσιν, εἶπον· Ἐνοχὸς
θανάτου ἐστίν.

67 Τότε ἐπέπυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν
αὐτόν· οἱ δὲ ἐβράβησαν,

68 λέγοντες· Προφήτευσον
ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παῖσας
σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθη-
το ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα·
Καὶ σὺ ἦσθα μίᾱ Ἰησοῦ τοῦ Γα-
λιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρηγόρειο ἔμπροσ-
θεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα
τί λέγεις.

71 Ἐξεληθὼν δὲ αὐτόν εἰς
τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη,
καὶ λέγει τοῖς ἐκεί· Καὶ ἔτος
ἦν μίᾱ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρηγόρειο μεθ'
ἄλλων· Ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἀνθρω-
πον.

73 Μετὰ

73 Μία μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐγῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ; καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλὸν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καλισταθεμαλίζειν, καὶ ὁμνῆσαι· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλείκτωρ ἐφάνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τὴν ῥήματι τῷ Ἰησοῦ, εἰρηκότα αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρήσημι. Καὶ ἐξεληθὼν ἔξω, ἐκλαυσισιωκρῶς.

Κεφ. κζ'. 27.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης, συμβῆλιν ἐλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τὴν λαὸν κατὰ τὴν ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ ᾄσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδὼς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέγραψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις,

4 λέγων· Ἡμαρτον, παρὰ τοῦ ἀίματος ἀθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψαι.

5 Καὶ ῥήψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγγατο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεσι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἵπαι τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβῆλιν δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τὴν κεραμείως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματι, ἕως τῆς σήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερემίῃ τὴν προφῆτην, λέγοντι· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τῆς τιμημένης, ὃν ἐγίμνησαν οἱ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ·

10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τὴν κεραμείως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστὶν ἔμπροσθεν τῷ ἡγεμόνι· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἰησοῦς ἐφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἰν τῷ κατηγορεῖν αὐτόν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, εὐδὲν ἀπικρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκθεῖς πῶσα σου καταμαρτυρεῖται;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς εὐδὲ ἐν ῥήματι· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰσθῆναι ὁ ἡγεμὼν ἀπολύει ἓνα τῶν ὀχλῶν δέσμιον, ὃν ᾔθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων ἔν αὐτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλειτι

ἔλτε ἀπολύσω ὑμῖν ; Βα-
ρᾶββᾶν, ἡ Ἰησοῦν τὸν λεγόμε-
νον Χριστόν ;

18 ἦδει γὰρ ὅτι διὰ φθό-
ου παρέδωκεν αὐτόν.

19 Καθημένους δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τῇ βήματι, ἀπέστειλε πρὸς
αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτῆς, λέγουσα·
Ἰδοὺ σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ·
πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον
ἐν ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
εὐσεβύτεροι ἔπεισαν τὴν ὄχ-
λον, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βα-
ρᾶββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέ-
υσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν,
εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπο-
λύσω ὑμῖν ; Οἱ
εἶπον· Βαρᾶββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
ὃν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λε-
γόμενον Χριστόν ; Λέγουσιν αὐ-
τῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπεν· Τί
κακὸν ἐποίησεν ; Οἱ δὲ
κριστῶς ἔκραζον, λέγοντες·
Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος
ὅτι οὐκ ἔδιδεν ὠφελεῖν, ἀλλὰ μάλ-
λον θόρυβον γίνεσθαι, λαβὼν
ὕδωρ, ἀπενήγαγε τὰς χεῖρας
φείαντι τῷ ὄχλῳ, λέγων· Ἀ-
φός εἰμι ἀπὸ τῆς αἵματός τῆς
καίς τῆς· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
ὄχλος, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτῆς
ὅ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν Βαρᾶββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται εὖ
ἡγεμόνους, παραλαβόντες τὸν
Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συν-
ήγαγον ἐπ' αὐτόν ὅλην τὴν
σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν,
περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα
κοκκίνην.

29 Καὶ πλέξαντες γέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ κάλα-
μον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς. καὶ
γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτῆς,
ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαί-
ρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπλύναντες εἰς
αὐτὴν, ἔλαβον τὸν κάλαμον,
καὶ ἔτυπνον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐ-
τῆς.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλα-
μύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ
ἱμάτια αὐτῆς· καὶ ἀπήγαγον
αὐτόν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον
ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι
Σίμωνα· τῆτον ἡγάρευσαν ἵνα
ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτῆς.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον
λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λε-
γόμενος κρανίος τόπος,

34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος
μὴ χολῆς μεμιγμένον καὶ γευ-
σάμενος, ὅτι ἠθέλει πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐ-
τόν,

τὸν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτῆ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν ὑπὸ τῆ προφῆτῃ· Διμερίσαντο τὰ ἱμάτια μὲ ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μὲ ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρην αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπὶθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆ τὴν αἰτίαν αὐτῆ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε γαυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λεγαί, εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς ἐξ ἐναντίων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

40 Καὶ λέγουσιν· Ὁ καλῶν τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶزون σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τῆ Θεοῦ, κατάρβηθι ἀπὸ τῆ γαυρῆς.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μίαν τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἔσωσεν, ἑαυτὸν καὶ δύναται σῶσαι. εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, κατὰβάτω νῦν ἀπὸ τῆ γαυρῆς, καὶ πειτεύσομεν αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· ἔπει γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λεγαί, οἱ συγαυρωθέντες αὐτῷ, ἀνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἐκλῆς ὥρα σκότος ἐγένετο ἐπὶ πάντας τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.

46 Περί δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνέβησεν ὁ Ἰησοῦς φωνὴ μεγάλη, λέγων· Ἡλί, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί; τὐτ' ἐστὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἱγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ ἔτι.

48 Καὶ εὐθέως δραμὼν ἐκ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλῆσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλὰμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἐρχεται Ἡλίας σῶσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράζας φωνὴ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδὼν, τὸ κατὰπίτασμα τῆ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσειόθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέωχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἤγερθη.

53 καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτῆς, εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰτίαν πάλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοί.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτῆς, τηρῶντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν σφοδρῶς.

σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς
Θεὸς υἱὸς ἦν ὅτι.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θι-
γεῖσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
διακονῆσαι αὐτῷ.

56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆ
Μακκώβου καὶ Ἰωσή μητρε, καὶ
ἡ μητρε τῶν υἱῶν Σιβεδαίου.

57 Ὀψίας δὲ γνομένης,
ἦλθεν ἀνθρωπὸς πλεῖστος ἀπὸ
Αριμαθαίας, τὸνομα Ἰωσήφ,
καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ
Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα
τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος
ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σιν-
δῶν καθαρῇ.

60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν
τῷ καινῷ αὐτῷ μνημείῳ, ὃ
ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ
προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
θύρᾳ τῷ μνημείῳ, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, καθήμεναι ἀπέναντι τῷ
τάφῳ.

62 Τῇ δὲ ἑκαυρίῳ, ἣτις
ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευὴν, συν-
ήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 λέγοντες· Κύριε, ἐμ-
νήθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος
ἠπεν ἑτι ζῶν· Μὴ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον ἔν ασφαλισ-
θῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρι-
τῆς ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ~~συχῶς~~ κλέ-
ψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσι τῷ
λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκ-
ρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη
χρεῶν τῆς πρώτης.

65 Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Ἐχέτε κησῶναι ὑπά-
γει, ἀσφαλίσαντες ὡς οἰδαίτε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἡσ-
φαλίσαντο τὸν τάφον, (σφρα-
γίσαντες τὸν λίθον,) μετὰ τῆς
κησῶναις.

Κεφ. κη'. 28.

Ὁ ΨΕ δὲ σαββάτων, τῇ
ἐπιφωσκήσῃ εἰς μίαν
σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, θιγεῖσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼν, σεισμὸς ἐγέν-
ετο μέγας· ἀγγέλῳ γὰρ Κυ-
ρίῳ καλαβὰς ἐξ ἑρᾶν, προσ-
ελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον
ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο
ἐπάνω αὐτοῦ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτῆς ὡς
ἀγραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτῆς
λευκὸν ὡσεὶ χιῶν.

4 Ἀπὸ δὲ τῆ φόβου αὐτῆς
ἐτείδησαν οἱ τηρῆντες, καὶ ἐγέν-
οντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀγγέλῳ,
εἶπε ταῖς γυναῖξιν· Μὴ φο-
βῶσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι
Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζη-
τεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὡδε· ἠγέρθη
γὰρ,

γὰρ, καθὼς εἶπε. δεῦτε, ἴδτε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδὲ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψοιτε. ἰδὲ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξεληθεῖσαι ταχὺ ἀπὸ τῆς μνημεῖος μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδὲ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρειτε. Αἱ δὲ προσελθούσαι, ἐκράτησαν αὐτὴν τὴν πόδα, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς, ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κέ με ὀψοῖται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὲ, τινὲς τῆς κηρυχθείας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γινόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβεβλήοντες λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς γραμματεῖς,

13 λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νεκρὸς ἐλθόντες, ἐκλείψαν αὐτόν, ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἰὰν ἀκούσῃ τῆς ἐπὶ τῇ ἡγούμενης, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμᾶς ἀμείμνους ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφνημίωθη ὁ λόγος· ἔτι παρὰ Ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὅριον ἑταξάλο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίδασκαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες ἔν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν· καὶ ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

His discipulis

Χρῆσις

Act: 2. 16. Ioh: 17. 11.

4. 7. (Rom: 1. 10. 2 T O

19. 5 Gal: 3. 27.

Rom: 6. 4

1. 1. 1. 1. 1. 1.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ΑΡΧΗ Τῆ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τῆ
 Θεοῦ.

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
 προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω
 τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ-
 που σου, ὃς κατασκευάσει τὴν
 ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
 οῦ, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
 τῆς.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτί-
 ζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων
 βαπτισμα μετανοίας εἰς ἄφε-
 σιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς
 τὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα,
 οἱ Ἰερουσαλιμίται· καὶ ἐβαπ-
 τίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
 ὑπὸ αὐτοῦ, ἐξομολο-
 γοῦντες τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμέ-
 νος τρίχας καμήλου, καὶ ζώην
 ματίην περὶ τὴν ὀσφύν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἰσθίον ἀκρίδας· καὶ μέλι
 τρῶν.

7 Καὶ ἐκήρυκε, λέγων· Ἐρ-
 γάζεσθαι ἰσχυρότερός μου ὀπίσω
 ὑμῶν· ἐγὼ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας
 καὶ τὸν ἱμάτιον τῶν ὑποδη-
 σάμεντων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς
 ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει
 ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
 ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ
 Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
 ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν
 Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων
 ἀπὸ τῆ ὕδατος, εἶδε χιζομένους
 τὴν ἄβυσσον, καὶ τὸ πνεῦμα ὡ-
 σεί περιτερεῖν, καταβαίνον ἐπ'
 αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν
 ἁβυσσῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀ-
 γαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα
 αὐτὸν ἐκθάλλει εἰς τὴν ἔρη-
 μον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, πει-
 ραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ
 ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ
 ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ πειρα-
 ζεῖσθαι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰη-
 σοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη-
 ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
 σιλείας τοῦ Θεοῦ.

15 καὶ λέγων· Ὅτι πλη-
 ρῶνται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν
 ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανο-
 εῖτε,

F

εἶτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁγέδαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ προσὰς ἐκείθεν ὁ λίγος, εἶδεν Ἰακώβον τὸν τῷ Ζεδεδάει, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καθαυτῶν τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεδεδάειν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναεὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοιτο ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐχούσαν ἐξουσίαν, καὶ ἔχοντες οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε,

24 λέγων· Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἦλθες

ἀπολίσσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τῷ Θεῷ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαραξάν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἐκράξεν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξελθὼν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτὸν λέγοντας· Τί ἐστὶ τῆτο; ἢ διδασκὴν ἢ καινὴ αὐτῇ, καὶ κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ὀπιτάσσει, ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν παρθενομίαν τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἦν δὲ πνευματικῶς Σίμων κατεκείμετο πυρετώσῃ· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ πᾶσι τοῖς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤψατο αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετός· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὀψίας δὲ γινόμενης, τε ἔδου ὁ ἥλιος, ἐφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐκτεταμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐβραβύοντο πάντες

ἐς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις
δύσιν· καὶ δαιμόνια πολλά ἐξ-
βαλε, καὶ ἔκ ἤφιε λαλεῖν τὰ
αἰμόνια, ὅτι ἤδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρῶτ' ἐννοχον λί-
αν ἀναγὰς ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν
ἐς ἐρήμον τόπον, κακεῖ προσ-
έχειτο.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν
Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτῷ.

37 Καὶ εὗρόντες αὐτόν, λέ-
γουσιν αὐτῷ· "Ὅτι πάντες ζη-
τοῦσίν σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Α-
πορῶν εἰς τὰς ἐχόμενας κωμο-
τάς, ἵνα κακεῖ κηρύξω· εἰς
ὅτο ᾧ ἐξελήλυθα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμό-
νια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχετο πρὸς αὐτόν
πρὸς, ὡδρακαλῶν αὐτόν, καὶ
ἐκπιπτοῦν αὐτόν, καὶ λέγων αὐ-
τῷ· "Ὅτι ἐὰν θέλης, διώσαιο
καθαρῶς.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς παλαίχρη-
στὴς, ἐκλείνας τὴν χεῖρα, ἤ-
κουσεν αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτῷ·
ὀίλω, καθαρίσθης.

42 Καὶ εἰπόντος αὐτῷ,
εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ
ἀσθένεια, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμδριμησάμενος
αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· "Ὁρα
μὴ δεικνύῃς τὸν ἐργον· ἀλλ' ὑπ-
ακούει μὴδὲν εἰπῆς· ἀλλ' ὑπ-
ακούει, σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ,
καὶ προσέτις κε πρὸς τῷ καθα-

ρισμῷ σε ἃ προσέταξε Μω-
σῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ καὶ ἀκροφηνί-
ζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐ-
τὸν διώσασθαι φανερώς εἰς πόλιν
εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις
τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐ-
τὸν παλινάχθεον.

Κεφ. β'. 2.

Κ Α Ι πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναεὺν δι' ἡμερῶν
καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν διτι.

2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν
πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν
μηδὲ τὰ πρὸς τὴν δύσαν· καὶ
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχοιτο πρὸς αὐτόν,
ὡδρακαλῶν φέροντες, αἰρέμι-
νον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυναμένοι προσ-
εἰσίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεσέγασαν τὴν στέγην ὅπερ
ἦν καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν
κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ ὡδρακαλὸς
κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πί-
στιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυ-
τικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι σε.

2 Ἦσαν δὲ τινες τῆς Γραμ-
ματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ ἀν-
τιλογίζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν·

7 Τί ἔτι ἔτι ἔτι λαλεῖ
βλασφημίας; τίς διώσας ἀφ-
ιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ
Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγινῶς ὁ
Ἰησοῦς·

Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτῷ, ὅτι ἔτιω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἶπεν τῷ παύλῳ· Ἀφένταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἶπεν· Ἐγειρά, καὶ ἄρον σὲ τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει;

10 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον ἐξῆλθεν ἰσχυρίσας πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· Ὅτι ἐδέξαμεν ἔτιω εἰδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτῆς.

14 Καὶ παρέρχων εἶδε Λευὶν τοῖς τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. καὶ αἰσγὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκέσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρειάζονται οἱ ἰσχυροὶ ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἐχοντες. Ἐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λίγυσιν αὐτῷ· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ἐν νηστεύσει;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνασθαι οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μετ' αὐτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον, ἐν δύνανται νηστεύειν.

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ εἰς ἐπίκλημα ῥάκες ἀγνάφης ἐπιβάλλεται ἐπὶ ἱματίῳ πυλαίῳ· εἰ δὲ μὴ, αἶρει τὸ πλῆρωμα αὐτοῦ τὸ καιρὸν τοῦ πυλαίου, καὶ χεῖρον οἶσμος γίνεσθαι.

22 Καὶ εἰς βάλλει σῆτον νέον εἰς ἀγκύρας πυλαίου· εἰ δὲ

μή,

ἢ, ῥήσσει ὁ οἶνος· ὁ νέος τῆς
σκυῆς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ
ἀσκοὶ ἀπολῃνῃται· ἀλλὰ
νέον νέον εἰς ἀσκὺς καίνους
ληπτεόν.

23 Καὶ ἐγένετο παραπο-
ρεύσασθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββα-
τοις διὰ τῶν ἀποριῶν, καὶ ἤρ-
χοντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν
ποιεῖν τίλλοντες τὰς στάχυν.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλε-
γον αὐτῷ· Ἰδε, τί ποιεῖς ἐν
τοῖς σάββασι ὁ ἔκ ἐξ ἐστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐ-
ποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσ-
χε, καὶ ἐπέπιασεν αὐτὸς καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
θεῖον τῆς Θεῆς ἐπὶ Ἀβιάθαρ τῆς
ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἁγίας τῆς
προθέσεως ἔφαθεν, ὅς ἐκ ἐξ ἐστι
φαγεῖν ἐν μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ
δοῦναι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ἔσθι;

27 Καὶ ἔλεγει αὐτοῖς· Τὸ
σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐ-
τάσσεται, ἔκ ὁ ἄνθρωπος διὰ
τὸ σάββατον.

28 Ὡς κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς
τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην
ἔχων τὴν χεῖρα.

2 καὶ παρετήρησεν αὐτὸν ἐν
τοῖς σάββασι διεραπεύσει αὐ-
τόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτόν.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ

τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν
χεῖρα· Ἐγειραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξε-
στὶ τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆ-
σαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν
σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ
ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐ-
τὸς μετ' ὀργῆς, συλλυπέμενος
ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας
αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
Ἐκτενον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέ-
τεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιὲς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξεληθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι, εὐθὺς μετὰ τῶν Ἡρω-
διανῶν συμβέβηκεν ἐποίησαν κατ'
αὐτόν, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησε
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆ-
θος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκο-
λήθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας,

8 καὶ ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ,
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδεμαίας, καὶ πέ-
ραν τῆς Ἰορδάνης· καὶ οἱ περὶ
Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πο-
λὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίησεν, ἤλ-
θον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα πολλοὺς ἄνθρωποις
κατεργῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον,
ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλοὶ γὰρ ἐθεράπευ-
σεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ,
ἵνα αὐτὸς ἀψωφῇ, ὅσοι εἶχον
μάστιγας.

F 3

II Καὶ

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρα, ὅταν αὐτὸν ἰθεώρῃ, προσέπιπεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, λέγοντα· Ὁς σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπέλιμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρεον, καὶ προσκαλεῖται ἕς ἡθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ᾴσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστείλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θέραινεσθαι τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐτίθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 καὶ Ἰακώβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐτίθηκιν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργεῖς, ὅτι εἰν, υἱοὶ βροντῆς·

18 καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰακώβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην·

19 καὶ Ἰδδαν Ἰσκαριώτην, ὅς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέχεται πάλιν ὑψαλέως, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσας οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἰδὲ οἱ λέγοντες· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ ἱεροσολύμων κατεδύοντο, λέγοντες· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμόνων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενοι αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγον αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἰὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μεριδῇ, ἢ δύναται σταθεῖν ἡ βασιλεία ἐκείνη;

25 καὶ ἰὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μεριδῇ, ἢ δύναται σταθεῖν ἡ οἰκία ἐκείνη;

26 καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνίστηται ἐφ' ἑαυτόν καὶ μεμερέσεται, ἢ δύναται σταθεῖν, ἀλλὰ τί ἄλλο ἔχει.

27 Οὐ δύναται ὑμεῖς τὰ σκευὴ τῷ ἰχυρεῖ, εἰσέλθοντες ἐν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἰὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰχυρὸν διαρπάσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·

29 Ὅς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔτι ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἐνοχὸς ἐστὶν αἰωνίᾳ κρίσει.

30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἐρχονται ἔτι οἱ ἀδελφοί καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔτι

ἔτι

ῥώτες ἀπέγειλαν πρὸς αὐτόν,
ῥυνῶντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος
περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ·
Ἰδὲ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου,
καὶ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιελθὼν ἐπὶ αὐτόν καθη-
μένους, λέγει· Ἰδὲ ἡ μήτηρ
μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔστι ἀ-
δελφός μου, καὶ ἀδελφὴ μου, καὶ
μήτηρ ἐγώ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἤρξατο διδά-
σκειν αὐτοὺς τὴν θάλασσαν·
καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν
ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτόν ἐμ-
βαίνειν εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι
ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχ-
λος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ
τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
παραβόλαις πολλὰ, καὶ ἔλε-
γεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτῇ·

3 Ἀκούετε· Ἰδὲ, ἐξηλθεν ὁ
σπείρων τοῦ σπέρματος.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεί-
ρειν, ὁ μὲν ἔπασσε παρὰ τὴν ὁ-
δόν, καὶ ἦλθε τὰ πτελεῖν τῷ ὕ-
δατι, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπασσε ἐπὶ τὸ
πέτρῳδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἄλλο δὲ ἀνατείλαντι
ἐκαυμαλίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπασσε εἰς
τὰς ἀκανθὰς· καὶ ἀνέβησαν αἱ
ἀκανθαί, καὶ συνέπνιξαν αὐτό,
καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπασσε εἰς τὴν
γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἐδίδε καρ-
πὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόντα·
καὶ ἔφερεν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν
ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ
ἔχων ὕδατος ἀκῆαν, ἀκῆτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο κατὰ-
μόνας, ἤρῳτῃσαν αὐτόν οἱ πε-
ρὶ αὐτόν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν
παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑ-
μῖν δεδοῖται γινῶναι τὸ μυστή-
ριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·
ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβο-
λαῖς τὰ πάντα γίνεσθαι·

12 Ἰσα βλέποντες βλέπω-
σι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες
ἀκούωσι, καὶ μὴ συνῶσι· μή-
ποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ
αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ
οἶδάτε τὴν παραβολὴν ταύτην;
καὶ πῶς πᾶσας τὰς παραβο-
λας γνώσεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδόν, ὅπου σπείρειται ὁ λό-
γος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐ-
θέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ
αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον
ἐν

ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ἕτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἱ, ὅταν ἀκέσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μὴ ἀ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν·

17 Καὶ ἔκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως, ἢ διωγμῷ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἕτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, ἕτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τῆ αἰῶνος τέττε, καὶ ἡ ἀπάτη τῆ πλῆθους, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγνυσι τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπῶ γίνονται.

20 Καὶ ἕτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούσιν τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἢ ἐν τριάκοντα, καὶ ἢ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἢ ἐν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτις ὁ λυχνὸς ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; ἔχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γὰρ ἐστὶς τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· ἢ δὲ ἐγίνετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὥτα ἀκούειν, ἀκούτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μί-

τρῷ μέρετε, μέτρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προσεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν.

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἀνθρωπῶ βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,

27 καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνεται ὡς ἔκ οἶδεν αὐτός.

28 Ἀυτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἴτα σάχυν, εἴτα πλῆρη σῖτον ἐν τῷ σάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποσέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιωσάμεν τὴν βασιλείαν τῆ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπης, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, αἰσβαίνει, καὶ γίνονται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδος μεγάλῃς, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῆς τὰ πτείναν τῆς ἐρανῆς κατὰ σκηνὴν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνατο ἀκεῖν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς ἐκ
λάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ
τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ἐπέλυε
πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὑψίας γλυομέ-
νης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον,
παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν
ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα ἓ πλοι-
ρία ἦν μετ' αὐτῷ.

37 Καὶ γίνετ' ἰαλίαι ἀνέ-
μου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα
πίβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε
αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

38 καὶ ἦν αὐτὸς ὅπῃ τῇ
πύμνῃ ὅπῃ τὸ προσκεφάλαιον
καθεύδων· καὶ διεγείρεσιν αὐ-
τὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Δι-
σκαλε, ὃ μέλει σοι ὅτι ἀπολ-
ύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμη-
κε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θα-
λάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο·
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἀνεμῶς, καὶ ἐ-
γένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
ἐιλοί ἐγε ἔγω; πῶς ἐκ ἔχθρε
πίσιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους·
τίς ἄρα ἕτος ἐστίν, ὅτι καὶ ὁ ἄ-
νεμῶς καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούου-
σιν αὐτῷ;

Κεφ. ε. 5.

Κ Α Ι ἦλθον εἰς τὸ πέραν
τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν
χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξιθῶντι αὐτῷ ἐκ

τῷ πλοίῳ, εὐθέως ἀπήντησεν
αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄθρω-
πῶς ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ·

3 ὃς τὴν καλοίκησιν εἶχεν
ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ ἔτε ἀλύ-
σεσιν ἐδούς ἠδυνάτο αὐτὸν δῆ-
σαι·

4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις
πίδασι καὶ ἀλύσει διδέσθαι καὶ
διεπαῖσαι ὑπ' αὐτῆς τὰς ἀλύ-
σεις, καὶ τὰς πίδασι συνιτριφ-
θαι· καὶ ἐδούς αὐτὸν ἰσχυρὴ δα-
μάσαι.

5 Καὶ λαπαντὸς νυκτὸς
καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ ἐν
τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ
καλακόπλων ἑαυτὸν λίθοις.

6 Ἰδὼν ὅτι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μα-
κρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνη-
σεν αὐτῷ·

7 καὶ κράξας φωνῇ μεγά-
λῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοι, Ἰ-
ησοῦ υἱὲ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῃ; ὀρ-
κίζω σοὶ τὸν Θεὸν μή με βασανί-
σης.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξιλ-
θε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον
ἐκ τῷ ἀνθρώπῳ.)

9 Καὶ ἐπηρεῶτα αὐτόν· Τί
σοὶ ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέ-
γων· Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι
πολλοὶ ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν
πολλά, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀπο-
στείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη
ἀγέλη χρίων μεγάλη βοσκο-
μένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐ-
τὸν

τὸν πάντες οἱ δαίμονες, λείοντες· Πέμφον ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰέλθωμεν.

13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐξελεύσασθαι τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρους· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τῆς κρημνῆς εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς διαχίλιοι· καὶ ἐπίνυοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοις τὰς χοίρους, ἐφυγον, καὶ ἀνήγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός.

15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονέντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγῆσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ πρὸς τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμὲν αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονιοδὴς ἵνα ἦ μετ' αὐτῷ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τὴν σὴν, καὶ ἀνάγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἡλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅ-

σα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες θαύμαζον.

21 Καὶ διὰ περὶ ἁπλῶς τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, σωτήρη ὅχλου πολλοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν ὡρὰ τῆς θαλάσσης.

22 Καὶ ἰδὼν, ἐρχόμενοι αὐτῷ ἀρχισυναγῶν, ὀνόματι Ἰάκωβος· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ὡπλίστην πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ.

23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇ αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῷ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὅχλος πολλός, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

25 Καὶ γυνὴ τις ἔσα ἡ ῥύσει αἵματός· ἔτη δώδεκα,

26 καὶ πολλὰ παθούσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ ὁπαυήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθούσα.

27 Ἀκόντισα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἐλθούσα ἐν τῷ ὅχλῳ ὀπίσθεν, ἥψατο τῆς ἱματίου αὐτοῦ.

28 Ἐλεγε γὰρ· Ὅτι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πληγὴ τῆς αἱματίου αὐτοῦ· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἔσται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ὀπιγνὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτῆς δύναμιν

δύαμιν ἐξεληῦσαν, ἐπιτρα-
φεί· ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς
μὲ ἤφατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον
συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς
μὲ ἤφατο;

32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τέτο ποιήσασαν.

33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
καὶ τρέμῃσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν
ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν
αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
τὴν ἀληθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Οὐ-
γατερ, ἡ πῖσις σε σέσωκέ σε·
ὑπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἰδοὶ ὑγιὲς
ἀπὸ τῆς μάστιγός σε.

35 Ἐτι αὐτῇ λαλῶντες,
ἔρχονται ἀπὸ τῆ ἀρχισυναγώ-
γης, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ
σε ἀπέθανε, τί ἔτι σκυλλεῖς
τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως
ἀκέσας τὸν λόγον λαλῶμενον,
λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ· Μὴ
φοβεῖ, μόνον πείσεις.

37 Καὶ ἔκ ἀφ᾽ ἧκεν ἕδρα
αὐτῷ συνακολληθῆσαι, εἰ μὴ
Πέτρον, καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ ἀρχισυναγῶγης, καὶ δι-
ερεῖ θορυβοὺς κλαυθίου καὶ ἀλα-
λαζούας πολλά.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐ-
τοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαί-
τε; τὸ παιδίον ἔκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ καλεσθέντων αὐτῶν.
Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, πα-
ραλαμβάνει τὸν πατέρα τῶ
παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴς
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύει ὅπως
ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ·
Ταλιθὰ κούμι· ὃ ἐστὶ μεθερμη-
νολόμην· Τὸ κοράσιον (σοὶ λέ-
γω) ἔγειραι.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ
κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ
ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν ἐκ-
στάσει μεγάλη.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλά ἵνα μηδεὶς γινῶ τέτο· καὶ
εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. γ'. 6.

Κ Α Ι ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθῶσιν αὐτῷ οὐ
μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἡλωμένους σαββάτου
ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσ-
κειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξε-
πλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τέ-
τω ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ
δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις
τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
γίνονται;

3 Οὐχ ἕτός ἐστιν ὁ τέκτων,
ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰα-
κώβου, καὶ Ἰωσή, καὶ Ἰάδα, καὶ
Σίμωνος; καὶ ἔκ εἰσὶν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ ὥδε πρὸς ἡμᾶς;
Καὶ ἰσκανδαλίζονται ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἔκ ἐστὶ προφήτης αὐτι-
μοῦ,

μῶ, ἢ μὴ ἐν τῇ παλρίδι αὐ-
τῷ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ αὐτῷ.

5 Καὶ ἐκ ἡδύνατο ἐκεῖ ἐ-
δεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ
μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς
τὰς χεῖρας, ἰθεράπευσε.

6 Καὶ ἰθαύμαζε διὰ τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ περιῆγε τὰς
κώμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τῆς
δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτὸς ἀ-
ποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδο
αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμά-
των τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μὴδὲν αἰρῶσιν εἰς ὁδόν, εἰ
μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πῆραν,
μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν·

9 ἀλλ' ὑποδεδιμένους σαρ-
δάλια· καὶ μὴ ἐνδύσθητε δύο
χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὅπως εἰὼν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν,
ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε
ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξων-
ται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκέσωσιν ὑ-
μῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκ-
τινάξατε τὸν χεῖν τὸν ὑποκάτω
τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀν-
εκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γο-
μόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκ-
ευσσον ἵνα μὴ ἀνοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ

ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλα-
πολλὰς ἀρρώστους, καὶ ἰθερά-
πευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἑρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγίνετο
τὸ ὄνομα αὐτῷ) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι
Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν
ἠγέρθη, καὶ διὰ τούτου ἐνεργεῖ
αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἡ-
λίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον·
Ὅτι προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς ἐν
τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἑρώδης
εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφαλαι-
ωσά Ἰωάννην, ὅτός ἐστιν, αὐ-
τὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἑρώδης
ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάν-
νην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυ-
λακῇ· καὶ Ἑρῳδιὰδα τὴν γε-
ναῖκα Φιλίππου τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τῷ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ
Ἑρώδῃ· Ὅτι ἐκ ἐξέστ' σοὶ ἔ-
χων τὴν γυναῖκα τῷ ἀδελφῷ
σε.

19 Ἡ δὲ Ἑρῳδιὰς ἐβίβη
αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀπα-
τεῖναι, καὶ ἐκ ἡδύνατο·

20 Ὁ γὰρ Ἑρώδης ἐφοβή-
το τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν
ἄνδρα δίκαιον καὶ ἁγίον· καὶ συ-
μπεριέχετο αὐτὸν, καὶ ἀκέσας αὐτῷ,
πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδίων αὐτῷ
ἦκε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου, ὅτι Ἑρώδης τοῖς γε-
νείοις αὐτῷ δέπνον ἐποίησε τῷ
μεγ·

μεγαλῶσαι αὐτὴν, καὶ τοῖς χι-
μαῖοις, καὶ τοῖς περὶ τοὺς πόδας
ταυταῖς·

22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυ-
γατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρώδιδος,
καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης
αὐτῇ· Ἡρώδης καὶ τοῖς συνανακει-
μένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
κορασίῳ· Ἀιτησὼν με ὃ ἐὰν
ἴθης, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ, ὅτι
ἐὰν με αἰτήσης, δώσω σοι,
καὶ ἡμίσης τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξεληθεῖσα, εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσο-
μαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφα-
λὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ εἰσελθούσα εὐθέως
παρῆκε πρὸς τὸν βασι-
λεα, καὶ ἤτησεν λέγουσα· Θέλω
με μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ὅτι πί-
ναι πλὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ παρῆκε αὐτῇ γενό-
μενος ὁ βασιλεὺς, καὶ τῆς
ἡμίσης καὶ τῆς συνανακειμένης ἐκ
τῆς πίνακος αὐτῇ ἀποδοῦναι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας
τὸν βασιλεὺς ἀπεκράτωρα, ἐπ-
εμίει ἐνεχθῆναι πλὴν κεφαλὴν
αὐτῆς.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκ-
ράτωρ αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ·
καὶ παρῆκε πλὴν κεφαλὴν αὐτῇ
ἐν πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
τοῖς κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον
ἔκρινεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆς, ἦλθον καὶ ἦραν τὸ

σῶμα αὐτῆς, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ
ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπό-
στολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπ-
ήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα
ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦ-
τε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς
ἐρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε
ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ
φάγεῖν ἔσκαζον.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἐρη-
μον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰ-
δίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτὸς ὑπά-
γοντας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπείγνω-
σαν αὐτὸν πολλοί· καὶ περὶ
ἀπὸ πᾶσιν τῶν πόλεων συνέ-
δραμον ἐκεῖ, καὶ προσήλθον αὐ-
τὸς, καὶ συνήλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰ-
ησοῦς πολλὸν ὄχλος, καὶ ἐσπλαγ-
χνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς
προβάτια μὴ ἔχοντα ποιμένα·
καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὸς
πολλὰ.

35 Καὶ ἦδη ὥρα πολλῆς
γινόμενης, προσελθόντες αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, λέγουσιν· Ὅτι
ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἦδη
ὥρα πολλή·

36 ἀπόλυσον αὐτὸς, ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ ἀ-
γρὰς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγω-
σιν ἐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φάγεῖν.

φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν ψα-
ρσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ δώ-
μεν αὐτοῖς φαγεῖν·

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πό-
σους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ
ἴδετε. Καὶ γνώτες, λέγουσι· Πέν-
τε, καὶ δύο ἰχθύας·

39 καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια
συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρ-
τῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρᾶσαι
πρᾶσαι, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ
πενήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τὸς πάντες
ἄρτους καὶ τὸς δύο ἰχθύας, ἑ-
ναβλέψας εἰς τὸν ὕψανον, ὡ-
λόγησε, καὶ κατέκλασε τὸς ἄρ-
τους· καὶ ἰδὼν τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ ἵνα παραβῶσιν αὐτοῖς·
καὶ τὸς δύο ἰχθύας ἰμέρισε πᾶ-
σι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἔχορτάσθησαν·

43 καὶ ἦσαν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ
τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τὸς ἄρτους, ὡσεὶ πεντακισχίλιοι
ἄνδρες.

45 Καὶ ὁ θείως ἠνάγκασε
τὸς μαθητὰς αὐτῷ ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ
πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως
αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀπὸ ἀλαξάρμου αὐ-
τοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρεον πρὸς-
ὄξαιδιαι·

47 Καὶ ὁψίας ἡσυχίας
ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θα-
λάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐν
τῇ γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασι-
νηζόμενος ἐν τῷ ἑλαύνειν· ἡ-
ρὸς δὲ ὁ ἄνεμος ἐναντίον αὐτοῖς·
καὶ ὡρὴ τετάρτῳ φυλακῇ τῆς
νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτὸς, πε-
ριπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ
ἤθελε παρελθεῖν αὐτῶς.

49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν πε-
ριπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
εἶδοσαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἄν-
εκραξαν.

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν ἠ-
δον, καὶ ἐταράχθησαν.) καὶ ἰ-
δὼς ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Θαρσείτε, ἐγώ
εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ
ἄνεμος. καὶ λίαν ἐκ περιουσίας
ἑαυτοῖς ἐξίστατο, καὶ ἐθαύμα-
ζον.

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς
ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτοῦ
πεπρωμένη.

53 Καὶ ἀπεπράσαντες ἦλ-
θον ἐπὶ τῇ γῇ Γενησαρετ, καὶ
προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν
ἐκ τῆς πλοῖου, ὁ θείως ἐπιβίβησεν
αὐτὸν,

55 περιδραμόντες ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἰ-
στοῖς κραββάτοις τὸς κακῶς ἰ-
στούοντας ὑποφέρειν, ὅπου ἦσαν
ὅτι ἐκείνη ἵσται.

56 Καὶ ὅπῃ ἂν εἰσεπορεύ-
το εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀ-
γροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθην
αὐτόν, ἵνα καὶ τῷ κρασπέδῳ
καὶ ἱματίῳ αὐτοῦ ἀφῶνται· καὶ
οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ συναγούμαι πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ
οἱ ἱερογραμματεῖς, ἐλθόν-
τες ἀπὸ Ἱερουσολύμων,

2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ'
ἐστὶν ἀνίπτοις, ἐδίδουσι ἄρτους,
καὶ ἰμάτια.

3 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ πάν-
τες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυλῶν
ἔσῃ τὰς χεῖρας, ἔκ ἐδίδου-
σι, κρατῶντες τὴν παράδοσιν
καὶ τὴν περὶ τοῦτον.

4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν
ἢ βαπτίσων, ἢ ἐκ ἐδίδουσι, καὶ
πολλά ὅτιν ἂν παρέλα-
βον κρατῶν, βαπτισμὸς πώλη-
τος, καὶ ξειῶν, καὶ χαλκῶν, καὶ
ἄλλων.

5 Ἐπεὶ δὲ ἐπερωτῶσιν αὐ-
τοὺς οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ σῶ-
στεν πατέρεσσι καὶ τῷ πα-
τρί, ὅτιν ἂν παραδοσὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀλ-
λὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐδίδουσι τὸν
ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὅτι καλῶς προεφῆτο-
ς Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν
ἱεροκριτῶν, ὡς γέγραπται· Οὐ
ἐλάττω τοῖς χεῖλεσί μου τι-

μᾶ, ἢ ὃ καρδία αὐτῶν πόρρω
ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτῳ δὲ σέβονταί με,
διδάσκειν διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν
τῆς Θεῆς, κρατεῖτε τὴν παρά-
δοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτί-
σας ξειῶν καὶ πώλησιν· καὶ ἄλ-
λα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ
ποιοῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Κα-
λῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τῆς
Θεῆς, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν
τηρήσῃτε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σοῦ· καὶ· Ὁ καταλογὼν πα-
τέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευ-
τάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρί ἢ τῇ
μητρί· Κορεῶν (ὃ ὄρε, δῶρον)
ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇ·

12 καὶ ὑκέτι ἀφίετε αὐτὸν
ἕδεν ποιῆσαι τῷ πατρί αὐτοῦ,
ἢ τῇ μητρί αὐτοῦ,

13 ἀκυρῶντες τὸν λόγον
τῆς Θεῆς τῇ παράδοσει ὑμῶν,
ἢ παρεδώκατε καὶ παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιοῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος
πάντα τὸν ὄχλον, εἰλεῖν αὐ-
τοῖς· Ἀκούετε μὲν πάντες, καὶ
συνίετε.

15 Οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τῆς
ἀνθρώπου εἰσπορεύομενον εἰς αὐ-
τόν, ὃ διώκει αὐτὸν κοινῶσαι·
ἀλλὰ τὰ ἐκπορεύομενα ἀπ'

αὐτῆ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινῶντα
τὸν ἄνθρωπον.

16 Ἐἰ τις ἔχει ὧτα ἀκέ-
ειν, ἀκέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τῆ ὄχλου, ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ περὶ
τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐ-
τω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε· ὅ
ροῦτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰς-
πορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον,
ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι·

19 Ὅτι ἔκ εἰσπορεύεται
αὐτῆ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ'
εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφε-
δρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον
πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἐλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τῆ
ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο
κοινῶι τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσθθιν γὰρ ἐκ τῆς
καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ δια-
λογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύον-
ται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φέ-
ροι,

22 κλοπαί, πλεονεξίαι,
πονηρίαι, δόλοι, ἀσέλγεια, ὀφ-
θαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία,
ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πο-
νηρὰ ἔσθθιν ἐκπορεύεται, καὶ
κοινῶι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκῆθεν ἀναστὰς ἀπ-
ῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου
καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν, ἐδῆνα ἥδελε γινῶ-
ναι· καὶ ἔκ ἡδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκῆσασα ᾧ θυγὴ πῶι

αὐτῆ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτηρ
αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλ-
θῆσα προσέειπε πρὸς τὴς πα-
δας αὐτῆς,

26 (ἦν δὲ ἡ θυγὴ Ἑλληνίσ-
συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ
πρῶτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον
ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐ-
τῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῇ· Ἀφες πρῶτον χορηγεῖ-
ναι τὰ τέκνα· ὃ γὰρ καλεῖ-
ται ἐκδοῦν τὸν ἄρτον τῶν τέκ-
νων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέ-
γει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· καὶ
τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς πο-
πέζης ἰδοὺ ἀπὸ τῶν ψυχῶν
τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Δὲ
τῶτον τὸν λόγον ὑπάγε· ἐξέλ-
λυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυ-
γατρὸς σε.

30 Καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγάτηρ
βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ
τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος
ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν
Γαλιλαίας, ἀνα μέσην τῶν
ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ
φὸν μογιλάον, καὶ παρακα-
λῶσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ
τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐ-
τὸν ἀπὸ τῆ ὄχλου κατ' ἰδίαν
ἔβαλε τὴς δακτύλους αὐτῆς ἐπὶ

ἅτα αὐτῷ· καὶ πλύσας ἡψ-
το τῆς γλώσσης αὐτῆς.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν
πανόν, ἐξέναξεν, καὶ λέγει αὐ-
τῷ· Ἐφφαθά, ὃ ἐστὶ, διανοί-
σθητι.

35 Καὶ εὐθὺς διηνοίχθη-
ν αὐτῷ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη
δεσμός τῆς γλώσσης αὐτῆς,
καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεφείλατο αὐτοῖς
καμηδινὴν εἰπωσιν· ὅσον δὲ αὐ-
τοῖς διετέλλετο, μᾶλλον
ἰκανότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξ-
ετέλλετο, λέγοντες· Καλῶς
πάντα ποιήσῃς· καὶ τὰς κω-
νὸς ποιεῖ ἀκρίβως, καὶ τὰς ἀλά-
λους λαλεῖν.

Κεφ. ἡ. 8.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις,
παμπόλλῃ ὄχλῳ ὄντι,
μὴ ἔχοντων τί φάγωσι,
προσκαλεσάμεν· ὁ Ἰησοῦς τὰς
μαθητάς αὐτῆς, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἡδὴ ἡμέρας τρεῖς
προσμένετε μοι, καὶ οὐκ ἔχετε
τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐ-
τοὺς πηγῆς εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκ-
τεθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ
αὐτῶν μακρόθεν ἦκον.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
μαθηταὶ αὐτῆς· Πόθεν τέτρε-
ψεται τις ὥδε χορτάσαι
τοὺς ὄχλους ἐν ἐρημίᾳ;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτὸς·
πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶ-
πον· Ἐπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὁ-
χλῷ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ λαβὼν τὰς ἐπτά ἄρτους, ἐν-
χαριστήσας ἐκλάσει, καὶ εἰδίδω
τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς, ἵνα πα-
ραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχ-
λῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθυῖδια ὀλίγα·
καὶ ἐνλίγησας, εἶπε παραθεῖ-
ναι καὶ αὐτά.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύμα-
τα κλασμάτων, ἐπτά σπυρί-
δας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς
τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσε αὐ-
τούς.

10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς
τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτῆς, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλ-
μανεθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρι-
σαῖοι, καὶ ἡρξάντο συζητεῖν αὐ-
τῷ, ζητῶντες παρ' αὐτῆς ση-
μεῖον ἀπὸ τῆ ἐρατῆς, ποιητέ-
ρον αὐτόν.

12 Καὶ ἀναγεννάσας τῷ
πνεύματι αὐτῆς, λέγει· Τί ἡ
γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ;
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται
τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἀφείς αὐτὴς, ἐμ-
βάς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπ-
ῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν
ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ
εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διετέλλετο αὐτοῖς,
λέγων· Ὁράτε, βλέπιτε ἀπὸ

τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτις ἔκ ἔχομεν.

17 Καὶ γινῶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτις ἔχετε; ἔγωγε νοεῖτε, ὅδε συνίετε; ἔτι πεπωραμμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες καὶ ὥτα ἔχοντες καὶ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τὸς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τὴς πεντακισχιλίας, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτι δὲ τὸς ἐπὶ αὐτῶν εἰς τὴς τετρακισχιλίας, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπὶ αὐτῶν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε;

22 Καὶ ἐρχόμενοι εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλῶσιν αὐτὸν ἵνα αὐτῷ ἀψῆται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξω τῆς κώμης· καὶ πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπίθεις τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγεν· Βλέπω τὸς ἀνθρώπους· ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπαλεῖντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ ἐπύησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἰὼν βλεψέ τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μὴ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς, μηδὲ εἰπῆς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν κώμην Καίσαρείας τῆς Φωλίνης· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, λέγοντες· Ἰησοῦν τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλους· Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, εἶνα τὸς προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγουσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκει αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκταθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρεξήσια τὸν λόγον ἰσάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιγραφθεὶς,

ὡν τὸς μαθητὰς αὐτῷ, ἐπέ-
μνησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὑπ-
οπίσω μου, Σατανᾶ· ὅτι
φρογῆς τὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ
οὐ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος
ὁ ὄχλον σὺ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτις θέ-
λει ὑποπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνη-
σάτω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω
μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου, ἔσται σῶσει αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄν-
θρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσ-
μον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος
τάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαιχωθῇ
ἐκ ἐμοῦ λόγους ἐν τῇ
ἐκείνῃ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ
μαρτυρῶν, καὶ ὁ ὕψος τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπαιχωθήσεται αὐτόν, ὅ-
τι ἐλθὼν ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, μίαν τῶν ἀγγέλων τῶν
ἐν ὁρίων.

Κεφ. 9.

ΚΑΙ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀ-
κούσατέ μου, ὅτι εἰ-
σὶν τινες τῶν ὧδε ἐξηκότων, οἵ-
τις οὐ μὴ γούσῃσι θανάτου,
ἀλλ' ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ἐλθουμένη ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ ὡ-
ρα λαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέ-

τρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν
Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς
εἰς ὄρεος ὑψηλοῦ κατ' ἰδίαν μό-
νης· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσ-
θεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐ-
γένετο ὡς ὁ ἥλιος, λευκὰ λίαν ὥς
χιών, οἷα γλαυκὰς ἐπὶ τῇ γῆς·
καὶ διώσκει λευκᾶναι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἥλι-
ας σὺν Μωσέϊ· καὶ ἦσαν συλ-
καλῶντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος,
λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαββί, καλὸν
ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιή-
σωμεν σκηναὶς τρεῖς, σοὶ μίαν,
καὶ Μωσέϊ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισ-
κιάσασα αὐτοὺς· καὶ ἦλθεν φωνὴ
ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὐτός
ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐ-
τὸν ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα ἀφελαντά-
μενοι, ἐκέτι οὐδεὶς εἶδον, ἀλλὰ
τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

9 Καταβαίνει δὲ αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεσείλατο αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον,
εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτη-
σαν, πρὸς ἑαυτοὺς συζητῶντες
τί ἔστι τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρεῶντων αὐτόν,
λέγοντες· Ὅτι λίγισιν οἱ
Γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλ-
θεῖν πρῶτον·

12 Ὅ δὲ

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν παρῶτον, ἀποκαθίστα πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξηδενωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν παρὸς τοὺς μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτῆς, καὶ Γραμματεῖς συζητῶντας αὐτοῖς.

15 Καὶ σύθεως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προσερχόμενοι ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τὴς Γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε παρὸς αὐτῆς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τῶν ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἡ νεῖκα τὸν υἱὸν μη παρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἁλάλον·

18 καὶ ὅπως αὐτὸν κατελάβη, ῥήσῃ αὐτόν· καὶ ἀφρίξει, καὶ τρίξει τὴς ὀδόντας αὐτῆς, καὶ ξηραίνειται· καὶ εἰπον τοῖς μαθηταῖς σε ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ ἔκ τοῦ χυσοῦν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡς ἡμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἕως πότε παρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν παρὸς με.

20 Καὶ ἤνεκον αὐτὸν παρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐπαράξεν αὐτόν.

καὶ πεσὼν ἐπὶ τῇ γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτῆς, Πόσους χρόνους ἐστίν, ὡς τῆτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πύρ ἔβαλε καὶ εἰς ὑδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' ἐτι διώσασαι, βοήθησον ἡμῖν, πλάττειν οὐκ ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ διώσασαι πιστεύσας, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ σύθεως κραῖζας ὁ πατήρ τῶ παιδὸς, μετὰ δακρύων ἔλεξε· Πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὀπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμηκε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα ἐν ἁλάλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω· Ἐξελθε ἐξ αὐτῆς, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κραῖζαν, καὶ πολλὰ παράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλὰς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατῆσαι αὐτόν τῇ χειρὶ, ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτῆς ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτόν;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ ποτὶ γίνεσθαι ἐν ἐδενὶ δυνάμει ἐλθόντι

θεῖν, εἰ μὴ ἐν προσδύχηι καὶ
φεία.

30 Καὶ ἐκείθεν ἐξιλθόντες
παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλι-
λίας· καὶ ἔκ ἤθελεν ἵνα τις
ᾤ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τὰς μα-
θητάς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὀφεί-
λει εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ
ποικιλευθῆναι αὐτόν· καὶ ἀποκταν-
θῆναι, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα,
ἐφοβῶντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερ-
νάειμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμε-
νος, ἰπηρεῶτα αὐτοῦ· τί ἐν
τῷ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοῦς διελογί-
σθε;

34 Οἱ δὲ ἰσχυροὶ πρὸς
ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν
τῷ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε
αὐτοῖς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίς θέλει παρῶν εἶναι, ἵσ-
ταί πάντων ἑξαλίῳ, καὶ πάν-
των διέκοιτο.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον,
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ
κατακαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν
αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων
παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς
ἐμὲ δέξηται, ἐκ ἐμὲ δέχεται,
καὶ τὸν ἀποστείλανά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ
μαθητής, λέγων· Διδάσκαλε,

εἰδομένῳ τινὰ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλουσα δαιμόνια, ὃς ἐκ
ἀκωλυθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτόν, ὅτι ἐκ ἀπολεθεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· ἡθεὶς γάρ ἐστιν
ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ
κακολογῆσαί με.

40 Ὃς γὰρ ἐκ ἐστὶ καθ'
ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑ-
μᾶς ποτίριον ὕδατος ἐν τῷ ὀ-
νόματί μου, ὅτι Χριστὸς ἐστὶ, ἀ-
μὲν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολέσῃ
τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλί-
σῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστεύ-
όντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστὶν αὐ-
τῷ μᾶλλον, εἰ περικεῖται λίθος
μουλικὸς παρὰ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, καὶ βεβληταί εἰς τὴν θά-
λασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ
σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐ-
τήν· καλὸν σοι ἐστὶ κύλλον εἰς
τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο
χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν
γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 ὅπως ὁ σκώληξ αὐτῶν
ἢ τελεύτῃ, καὶ τὸ πῦρ ἢ σβέν-
νυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πῶς σου
σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐ-
τόν· καλὸν ἐστὶ σοι εἰσελθεῖν εἰς
τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τὰς δύο
πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν
γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 ὅπως

Salv.

7.17.

X

46 ὅπῃ ὁ σκώληξ αὐτῶν
ἐτελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἐσφί-
νυται.

47 Καὶ ἰὰν ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίσῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν·
καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον
εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός·

48 ὅπῃ ὁ σκώληξ αὐτῶν
ἐτελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἐσφί-
νυται.

49 Πᾶς ᾧ πύρι ἀλιωθή-
σεται, καὶ πᾶσα δυσία ἀλὶ ἀ-
λιωθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἄλλας· ἰὰν δὲ
τὸ ἄλλας ἀναλον γένηται, ἐν τί-
νι αὐτὸ ἀρτύσῃ; ἔχετε ἐν ἑ-
αυτοῖς ἄλλας, καὶ εἰρηνόуйте ἐν
ἀλλήλοις.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΚΕΙΘΕΝ ἀναστὰς
ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς
Ἰουδαίας, καὶ τῆς περὶ τὴν Ἰ-
ερδάνης καὶ συμπορεύονται πᾶ-
λιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς
εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτόν, εἰ
ἐξεῖν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολύ-
σαι· περὶ τῶν λόγων αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μω-
σῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπ-
έγραψε βιβλίον ἀπογραφῆς γρά-
ψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,

εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμεῖς
τὴν ἐντολὴν ταύτην.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὸν
ὁ Θεός.

7 Ἐνεκεν τούτου κατελείψα-
ν ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθή-
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·

8 καὶ ἑσονται οἱ δύο ὡς
σάρκα μία. Ὡς ἐκεῖ, ἑσονται
δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὁ ὢν ὁ Θεὸς συνέζησεν
τὸν ἄνθρωπον μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πατρὸς
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τούτου
ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὁ
ἰὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλω, μοιχά-
ται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἰὰν γυνὴ ἀπολύσῃ
τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμήσῃ
ἄλλω, μοιχάται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ
παιδιά, ἵνα ἄψῃ αὐτῶν· αὐ-
τὸς δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς πρὸς
φίρεσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγά-
πησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀ-
φίτε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς
με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τὸ
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἰὰν
μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ὡς παιδίον, ἐμὴ ἵσ-
τάται ἐλθεῖν εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενοι αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἠνυλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένῳ αὐτῷ εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἰς, ἠγορεύσας αὐτὸν, ἐπηρώτησεν αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, ποιήσω ἵνα ζῶν αἰώνιον ἀπολαύσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ θεός.

19 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύῃς· Μὴ φονεύῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποσερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν τῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας τῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑστερεῖ· ἄγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ τὰς πωλοῦσας, καὶ ἔξουσιον δέουσιν ἐν ἐραυῶ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθηθαι μοι, ἄξας τὸν γαυρόν μου.

22 Ὁ δὲ συστάσας ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ, ἀπῆλθε λυπόμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δύσκολος οἱ τὰ πλούτια εἶναι εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται.

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰθαμύνησαν· ὅτι ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τὰς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδου εἰσελθεῖν, ἢ πλέστον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' ἔτι παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ εἰς παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολοθήσαμεν σοί.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφόν, ἢ ἀδελφάς, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἵνα ἐκεῖνοι ἐμὲ καὶ τὴν εὐαγγελίαν,

30 εἰς τὴν μὴ λάβῃ ἑκάστην ταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφῶν, καὶ ἀδελφῶν, καὶ μητέρων, καὶ τέκνων, καὶ ἀγρῶν, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἴσονται πρῶτοι,

τοι, ἔχατοι· καὶ οἱ ἔχαλοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐθαμβῶντο, καὶ ἀκολουθῶντες ἐφ' ἑβντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τὰς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλητοτα αὐτῷ συμβαίνει·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ καὶακριῶσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδοθήσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπίψουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενέουσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπαρεῦνται αὐτῷ Ἰακώβος, καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σε καὶ εἷς ἐξ ἐνωμύμων σε καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδαί τι αἰτεῖσθε. Δύνασθε πλεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίνειτε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·

40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν με καὶ ἐξ ἐνωμύμων με, ἔκ ἐστιν ἰμὸν δεῖναι, ἀλλ' οὐκ ἵκτοίμασθαι.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξατο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς, λέγει αὐτοῖς· Οἶδαί τε οἱ δοκῶντες ἀρχιστῶν ἐθνῶν, καὶακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, καταξυσιαζέσθαι αὐτῶν.

43 Οὐχ ἔτω δὲ ἔσθαι ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη γινώσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσθαι διάκονος ὑμῶν·

44 καὶ ὅς ἐάν θέλη ὑμῖν γενέσθαι πρῶτος, ἔσθαι πᾶντων δεῦλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἡλθε διακονῆσθαι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δεῖναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀπὸ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουσόλῳ καὶ ἐκπορευομένους αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερουσόλῳ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαος ὁ τυφλὸς ἐκαθήλιο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ

47 Καὶ ἀκέσας ὅτι Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐστίν, ἤρξατο
ἐκράζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δα-
βὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἐκράζειν· Ὑιὲ
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πεν αὐτὸν φωνηθῆναι. καὶ φω-
νῆσαι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐ-
τῷ· Θάρσει, ἔγειραι· φωνεῖ
σε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμά-
τιον αὐτοῦ, αἰσγὰς ἦλθε πρὸς
τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποι-
ῶ σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν
αὐτῷ· Γαββοῦ, ἵνα ἀναβλή-
σω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ὑπάγε· ἡ πίστις σε σέ-
σωκε· καὶ εὐθέως ἀνέβλη-
σεν, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ
ὁδῷ.

Κεφ. ια'. ιι.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίγνυντο εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴν
καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ,

2 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπά-
γετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέ-
κεικε ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰσπο-
ρεύσθε εἰς αὐτήν, εὐρήσετε
πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ᾧ ἔδεις
ἐκβάπαιν κεκάθικε· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε.

3 Καὶ ἰάν τις ὑμῶν εἴπῃ·

Τί ποιεῖτε τῷτο; εἶπατε· Ὅτι
ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειαν ἔχει· καὶ
εὐθέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὡςδε.

4 Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὗρον
τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν
θύραν ἔξω ἐπὶ τῷ ἀμφοδῷ, καὶ
λύσαν αὐτόν.

5 Καὶ τινες τῶν ἱμαί-
κῶν ἐλεγον αὐτοῖς· Τί ποί-
εῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς
ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν
αὐτούς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον
αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐ-
κάθισεν ἐπ' αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἐστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν·
ἄλλοι δὲ φοιτῶντες ἐκοπήσαν ἐκ
τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώοντες εἰς
τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ
ἀκολουθῶντες ἐκράζον, λέγον-
τες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομέ-
νη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου,
τῷ πατρὶς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὡ-
σαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερο-
σόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱε-
ρόν· καὶ περιεβλεψάμενος πάν-
τα, ὀφίας ἥδη ὕψους ἑξήρας,
ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν
δωδεκά.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξε-
δόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας,
ἐπείνασε.

Η

13 Καὶ

13 Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἔχουσιν φύλλα, ἤλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, εὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· ὃ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων·

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σὺ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλῶντας καὶ ἀγοραζούσας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς, κατέσρεψε.

16 Καὶ ἔκ ἤφινεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποίησατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτην πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβήντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσειτο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς.

19 Καὶ ὅτε ὃψε ἐγένετο, ἐξέπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρῶτον παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν.

21 Καὶ ἀναμνηθεὶς ὁ Πέ-

τρος, λέγει αὐτῷ· Ραββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἣν κατηράσω, ἐξηραίνεται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς, ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἐχθίει σιν Θεῷ.

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἀρθῇ, καὶ βλήθῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐκ τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει, γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτήσῃτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν ζηήτετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑβραίοις ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπλήρωμα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς ἐκ ἀφίετε, εὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑβραίοις ἀφήσει τὰ παραπλήρωμα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπαλόντες αὐτῆς, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπεριώρσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἵνα λόγον, καὶ ἀποκριθῇτε

ἀποκριθῆντέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννη
ἐξ ὕδατος ἢ, ἢ ἐξ αἰθρώπων;
ἀποκριθῆντέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς
ἑαυτὸς, λέγοντες· Ἐάν τιπω-
μεν, Ἐξ ὕδατος, ἐρεῖ· Διατί
ἔν ἐκ ἐπιγευσάσε αὐτῶ;

32 Ἀλλ' ἐάν τιπωμεν, Ἐξ
αἰθρώπων· ἐφοβῶντο τὸν λαόν·
ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην,
ὅτι οὕτως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέ-
γουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει
αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Κ Α ἰηρεῖς αὐτοῖς ἐν πα-
ραβολαῖς λέγειν· Ἀμ-
πελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος,
καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὠρύ-
ξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησε
σύρρον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωρ-
γοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸς
γεωργούς τῷ καιρῷ δεῖλον, ἵνα
ἀρχὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ
τῆ καρπῆ τῆ ἀμπελῶν.

3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν,
ἐδείραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸς ἄλλον δεῖλον· κα-
κῆνον λιθοβολήσαντες ἐκίφα-
λαΐωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡτι-
μωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλος ἀπέ-
στειλε· κακῆνον ἀπέκλειναν· καὶ

πολλὰς ἄλλας, τὰς μὲν δέ-
ροντες, τὰς δὲ ἀποκλείνοντες.

6 Ἐτι ἔν ἵνα υἱὸν ἔχων ἀ-
γαπητὸν αὐτῷ, ἀπέστειλε καὶ
αὐτὸν πρὸς αὐτὸς ἔρχατον,
λέγων· Ὅτι ἐντραπήσομαι τὸν
υἱόν μου.

7 Ἐκείνοι δὲ οἱ γεωργοὶ ἐ-
πον πρὸς ἑαυτὸς· Ὅτι ἔτος
ἐστὶν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀ-
ποκλείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν
ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἀπὸ
ἐκλείναν, καὶ ἐξέβαλον ἐξω τῆ
ἀμπελῶν.

9 Τί ἔν ποιήσει ὁ κύριος
τῆ ἀμπελῶν; ἐλεύσειαι καὶ
ἀπολλύσει τὰς γεωργούς, καὶ θά-
σει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύ-
την ἀνέγνωτε; Λίδον δὲ ἀπε-
δοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες,
ἔτι ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω-
νίας·

11 Παρὰ Κυρίῳ ἐγένετο
αὕτη· καὶ ἔτι θαυμαστὴ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ἡμῶν;

12 Καὶ ἐζήτην αὐτὸν κρα-
τῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχ-
λον· ἔβωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐ-
τὸς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ
ἀφέντες αὐτὸν ἀπήλθον.

13 Καὶ ἀποσέλλῃσι πρὸς
αὐτόν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ
τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀ-
γρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν
αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν
ὅτι ἀληθὲς εἶ, καὶ ἐ μέλει σοι

περὶ ὑδενός· ἢ γὰρ βλέπεις
εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου, ἀλλ'
ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τῷ Θεῷ
διδάσκεις· ἔξεσι κῆνσον Καί-
σαρι δύναι, ἢ ὅ; δῶμεν, ἢ
μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν
ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί
με πειράζετε; φέρετέ μοι δη-
νάριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὐ-
τῇ καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον
αὐτῇ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ
Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ
τῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδού-
μικσαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδου-
καῖοι πρὸς αὐτόν, εἵτινες λέ-
γουσιν ἀνάγκασιν μὴ εἶναι· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε, Μωσὴς ἐ-
γραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τις ἀ-
δελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ κατελί-
πῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ
ᾷον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφός
αὐτῇ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ
ἐκγονάσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτῆς.

20 Ἐπὶ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ
ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ
αὐτοῦ ἦσεν ἓκ ἀφῆκε σπέρ-
μα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν
αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔδωκε
αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ
τρίτος ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ
ἐπὶ αὐτῇ, καὶ ἔκ ἀφῆκαν σπέρμα·
ἔσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ
γυνή.

23 Ἐν τῇ ἡ ἀναστάσει,
ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν
ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ αὐτῇ
αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ δύνα-
ται οὕτως πλανᾶσθαι, μὴ εἰδότες
τάς γραφάς, μηδὲ τὴν δύνα-
μιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῶσιν, ὅτε γαμήσιν, ἐπὶ
γαμήσκειν, ἀλλ' εἰσὶν ὡς
ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι
ἐγείρονται, ἔκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ
βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βατῆς
ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων·
Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ
Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεός Ἰα-
κώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός νεκρῶν,
ἀλλὰ Θεός ζώντων· ὑμεῖς οὖν
πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τοὺς
Γραμματέων, ἀκήσας αὐτοῖς
συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς
αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν
αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πα-
σῶν ἐντολῶν;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν
ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύ-
ριος ὁ Θεός ἡμῶν, Κύριος ἓς
ἐστίν·

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύ-
ριον

ριον τὸν Θεόν σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σε, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σε, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διαποιεύσεώς σε, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σε. αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σε, ὡς σεαυτόν. μείζων τῆς ἄλλης ἐντολῆς ἢ καὶ ἐστίν.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεὺς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι ἡς ἐστὶ Θεός, καὶ ἢ καὶ ἐστὶν ἄλλος πλην αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνείσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς σεαυτόν, πλεόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυλωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι γενεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡδοὶς ἡκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπιμαρτυρῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς ἐν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτὸν ἡδέως.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων, τῶν Φαρισαίων, ἐν συναγωγαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

39 καὶ περικαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·

40 Οἱ κατεδιδόντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ περιφάσκει μακρὰ προσευχόμενοι· ἔτοιμήσονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, εἰσῆλθε ὡς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πωλεῖται ἔβαλλον πολλὰ.

42 Καὶ ἐλθὺσα μία χήρα πτωχή· ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Ἀρμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχή πλεόν πάντων βέβηκε τῷ βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περιουσιεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑπερῆψεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Κεφ. ιγ'. 13.

Κ Α1 ἐκ πορροβόλην αὐτὴ ἐκ τοῦ ἱερῶ, λέγει αὐτῷ εἰς

εἰς τῶν μαθητῶν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι, καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; ἢ μὴ ἀφειβή λίθον ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἔσθ' ἡ καὶ ἀλυθῇ.

3 Καὶ καθήμενος αὐτῷ εἰς τὸ ὄριον τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τῶ ἱερῶς, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ανδρέαν·

4 εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συνελθεῖν;

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ πολλὰς πλανήσουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκήσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' εἰπὼ τὸ τέλος.

8 Ἐγενησέσθαι γὰρ ἔθνη ἐπὶ ἔθνη, καὶ βασιλείαι ἐπὶ βασιλείαι· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.

9 Ἀρχαὶ ὧδινων ταῦτα. Ἐλπίζετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτῶς· παρὰ δὲ οὐ δύνασθε· γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε· ἐνεκεν ἡμῶν, εἰς μαρτύρειν αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγαγῶσιν ὑμᾶς ἐκ τῆς πόλεως, μὴ περιμιναῖτε τί λαλήσῃτε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὅ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τὸτο λαλήτε· ἢ γὰρ ἐστὶ ὑμῖν οἱ λαλήτες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφοὶ ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσουσι τίνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσεσθεμισέμενοι ὑπὸ πάντων· ἀλλὰ τὸ ὄνομα μου ὃ δὲ ὑπομένει εἰς τέλος, ἔσται σωθῆσθαι.

14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βίβλημα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τῷ προφῆτῃ, εἰς ὅπου ἔδει· (ὃ ἀναγνώσκων καὶ εἰπὼν) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη.

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν δώματων, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθὲτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὄπισθεν, ἀραι τὸ ἱμάτιον αὐτῆς.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἰχθύσιν, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσέξτε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶντος.

19 Ἐσοῦναι γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι

ἐκείναι θλίψεις, οἷα ἔ γέγονε
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς
ἐκτίσεν ὁ Θεός, ἕως τῆ νῦν, καὶ
ἐν μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκο-
λύσῃ τὰς ἡμέρας, ἔκ ἀν ἐ-
πώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ
τῆς ἐκλεκτῆς ἧς ἐξελέξατο, ἐκο-
λύσῃ τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἐὰν τις ὑμῖν
ῥησὶν· ἰδοὺ, ἔδε ὁ Χριστός· ἢ,
ἔδε ἐκεῖ· μὴ πιστεύετε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευ-
δοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφήται· καὶ
δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς
τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ
πρὸς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ,
προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκεί-
νην, ὃ ἥλιος σκοιοδίησεται, καὶ
ἡ σελήνη ἐδώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς·

25 καὶ οἱ ἀστέρες τῆ ἕρα-
νιᾶς ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς ἑρανοῖς σα-
λευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὀφνοῦνται τὸν
οὐρανὸν τῶ ἀνθρώπῳ ἐρχόμενοι ἐν
νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολ-
λῆς, καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστείλει τῆς
ἀγγελίας αὐτοῦ, καὶ ὀπισυνάξει
τῆς ἐκλεκτῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν τρι-
σάκων αἰώνων, ἀπ' ἅκρου γῆς
ὡς ἅκρου ἑρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆ συκῆς μά-
θητε τὴν ὑποβολήν· ὅταν αὐ-

τῆς ἡδὴ ὁ κλαδὸς ἀπαλὸς γέ-
νηται, καὶ ἐκφυῇ τὰ φύλλα, γι-
νώσκειτε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος· ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, γινώσ-
κειτε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐν μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
μέχρις ἢ πάντα ταῦτα γένη-
ται.

31 Ὁ ἕρηνός καὶ ἡ γῆ παρ-
ελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἐν
μὴ παρέλθωσι.

32 Περί δὲ τῆς ἡμέρας ἐ-
κείνης καὶ τῆς ὥρας ἑδεῖς οἶδεν,
ἑδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν ἑρανοῖς, ἑδὲ
ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ
προσεύχεσθε· ἔκ οἴδατε γὰρ
ὅτε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἀνθρώπος ἀπόδη-
μος ἀφίκεται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ
δύει τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξου-
σίαν, καὶ ἐκάστω τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
γρηγορῇ.

35 Γρηγορεῖτε ἔν, (ἐκ οἴδα-
τε γὰρ ὅτε ὁ κύριος τῆς οἰκί-
ας ἐρχεται, ὅψις, ἢ μεσονυχίας,
ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωτῆς)

36 μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὖ-
ρη ὑμᾶς καθεύδοντας·

37 Ἀ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω, Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΗΝ δὲ τὸ πάσχα, καὶ τὰ
ἄρτια μετὰ δύο ἡμέ-
ρας· καὶ ἐξήτην οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν
δόλῳ

δούλω κρατήσαντες ἀποκλείνω-
σιν.

2 Ἐλεγον δὲ· Μὴ ἐν τῇ ἐ-
ορτῇ, μήποτε δούρῃς ἔσται τῷ
λαῷ.

3 Καὶ ὅτε αὐτὴ ἐν Βη-
θανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος
τῷ λεπτῷ, κατακειμένῃ αὐτῇ,
ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάστρον
μύρεν, νάρθη σπιρικῆς πολυτε-
λὺς· καὶ στυπνίσασα τὸ ἀλά-
στρον, κατέχευεν αὐτῇ κατὰ
τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακ-
τῶντες πρὸς ἑαυτὰς, καὶ λέγον-
τες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῇ
τῷ μύρῳ γέγονεν;

5 Ἡ δὲ αὐτῇ γὰρ τῆτο προ-
βῆναι ἐπ' αὐτῷ τριακοσίων δηνά-
ριων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.
καὶ ἐνεδριμῶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀ-
φίε αὐτῷ· τί αὐτῇ κόπης
παρέχεις; καλὸν ἔργον εἰργα-
σαίτο εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τὰς πτω-
χὰς ἔχεις μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ὅταν
θέλῃς, διδώσας αὐτὰς εὖ ποι-
ῆσαι· ἐγὼ δὲ οὐ παντοῖς ἔχεις.

8 Ὁ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε·
προέλαβε μυρίσαι μὲν τὸ σῶ-
μα εἰς τὸν ἐσταφιασμόν.

9 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅπως
ἀν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῷ
τοῖς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ
ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς
μνημόσμων αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰσάκας ὁ Ἰσκα-
ριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπηλ-

θε πρὸς τὰς Ἀρχιερεῖς, ἵνα
παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκῶσαντες ἐχά-
ρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ
ἀργύριον δῆναι· καὶ ἐζήτει πῶς
εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἁζύμων, ὅτε τὸ πάσχα
ἔθυσον, λέγειν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταί αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἀπαλ-
δοῦναι ἐτοιμάσασθαι ἵνα φάγῃς
τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποσέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Ἰπάγετε εἰς τὴν πόλιν·
καὶ ἀπαλήσθη ὑμῖν ἄνθρωπος
κεράμιον ὕδατος βασιλῶν ἀ-
κολεθήσεται αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπως ἂν εἰσέλθῃ,
εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ
διδάσκαλός λέγει· Πῶς ἐστὶν
κατάλυμα ὅπως τὸ πάσχα μι-
τὰ τῶν μαθητῶν μὲν φάγω;

15 Καὶ αὐτοὺς ὑμῶν διείκη
ἀνώγειν μέγα ἐξρωμένον, ἵνα
μον· ἐκεῖ ἐτοιμάσασθαι ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθη-
ταί αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πό-
λιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐ-
τοῖς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πά-
σχα.

17 Καὶ ὅψιας ἡγουμένης
ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐ-
τῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς
ἐξ ὑμῶν πρῶτος δώσει με, ὁ ἰσ-
θίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἄρξαντο λοπεῖ-
σθαι,

θαι, κ' λέγειν αὐτῶ εἰς καθ'
ς· Μὴ τι ἐγώ; Καὶ ἄλλο·
Μὴ τι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ
μαρτυροῦμαι μετ' ἐμῶς εἰς τὸ
εὐαγγέλιον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τῆ ἀνθρώπου
πάγει, καθὼς γέγραπται· Ὁ υἱὸς
ἀνθρώπου ἐκ τῶ ἀνθρώπου ἐ-
κείνου δι' ὃ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου
παρεδόθη· καλὸν ἦν αὐτῷ,
ὅτι ἐγενήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖ-
νος.

22 Καὶ ἐσθίουσιν αὐτῶν,
αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλο-
γήσας ἔκλασε, κ' ἔδωκεν αὐ-
τοῖς, κ' εἶπε· Λάβετε, φάγετε·
ἐστὶ ἐν τῷ σώματι μου.

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον,
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, κ'
πῖν ἐξ αὐτοῦ πάντες.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῷ
σώματι μου τὸ αἷμά μου τὸ τῆς και-
νῆς διαθήκης, τὸ ποτὶ πολλῶν
ἀφεσέων.

25 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἀπὸ τοῦ νῦν ἔτι ὃ μὴ πῶς ἐκ τῆ γεννή-
σεως τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
μέρας σκείνης, ὅταν αὐτὸ πῶ-
ς καπνὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ.

26 Καὶ ὑμῶσαντες ἐξῆλθον
ἐκ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλι-
σθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
αὐτῇ· ὅτι γέγραπται· Πα-
ράξω τὸν ποιμένα, κ' διασκορ-

πισθήσεται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερεθῆ-
ναι με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος· Ἰφθίμῃ αὐ-
τῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδα-
λισθήσονται, ἀλλ' ἢ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὲν λέγω σοι, ὅτε σῆ-
μερον ἐν τῇ νυκτὶ ταυτῇ, πρὶν
ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς
ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ παροργισμοῦ ἔλεγε
μᾶλλον· Ἐάν με δὲ συναπα-
σαντίν σοι, ὃ μὴ σε ἀπαρνή-
σομαι. Ὡσαύτως δὲ κ' πάντες
ἐλεῖς.

32 Καὶ ἐρχομαι εἰς χωρίον
ὃ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· κ' λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Κα-
θίσαιτε ὧδε ἕως προσδύξωμαι.

33 Καὶ παρὰ λαμβάνει τὸν
Πέτρον, κ' τὸν Ἰάκωβον, κ' Ἰω-
άννην μὲν· ἰαυλὲ· κ' ἡρώδιο
ἐκθαμβεῖσθαι κ' ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Πε-
ριλυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως
θανάτου· μείνατε ὧδε, κ' γρη-
γορεῖτε.

35 Καὶ προσελθὼν μικρόν,
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· κ' προσ-
εκύχθη ἵνα εἰ δυνατόν ἐστι, πα-
ρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
πατήρ, πάντα δυνατόν σοι·
παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ
τῆτο· ἀλλ' ὃ τί ἐγὼ θέλω,
ἀλλὰ τί σύ.

37 Καὶ ἐρχεται, κ' εὐρίσκει

σκη

σκε αὐτὲς καθόδοις· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθόδοις; ἐκ ἰσχυσας μίαν ὥραν γρηγορεῖσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῇ εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρὸθυμον, ἡ δὲ σὰξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύχατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑπορέψας εὖρεν αὐτὲς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι· καὶ ἐκ ἠδουσαν τί αὐτῶ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπείχοι· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παρὰδίδου ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἀγνώμην· ἰδοὺ, ὁ παρὰδίδας με ἡγίκε.

43 Καὶ εὐθέως, ἐτι αὐτὴ λαλῶν, παρὰγίνετο Ἰudas, εἰς ὃν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτὴν ὄχλος πολλὸς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων, παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων.

44 Διδώκει δὲ ὁ παρὰδίδας αὐτόν, σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατέ αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἰθὺν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ραββί, ραββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ σὲ ἐπίδαλιν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ τις τῶν παρεστηκότων πασάμηνον τὴν μαχαίραν, ἔπαισι τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτὴν ὥτιον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληλῶ ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκωμεν, καὶ ἐκ ἐκράτησάτε με. ἀλλ' ὡς πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνῷ καὶ κρατῶσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι.

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν πλῆσι τινὸς, γυμνὸς ἔφυγεν ἐξ αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέχοντο αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ· ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅσοι τὸ συνέδριον, ἐζητήθη κατὰ τὴν ἡσθε μαρτυρίαν, εἰς τὸ διατάξαι

αὐτόν· κὶ ἔχ' εὐρισκόν.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐλευδομαρ-
τύρην κατ' αὐτῆ, κὶ ἴσαι αἱ
μαρτυρίαι ἔκ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀνα-άλλες,
ευδομαρτύρουν κατ' αὐτῆ,
ἄγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν
αὐτῆ λέγοντι· Ὅτι ἐγὼ κα-
λύσω τὸν ναὸν τῆτον τὸν
ἐρηπόιητον, κὶ διὰ τριῶν ἡ-
μερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον οἰ-
δομήσω.

59 Καὶ ἔδὲ ἔτως ἴση ἦν ἡ
μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναγὰς ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπερώτησε
τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀπο-
κρίῃς ἡμεῖς; τί ἔτοί σε κα-
μαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, κὶ ἔδὲν
σικεῖναι. Πάλιν ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς ἐπερώτα αὐτόν, κὶ λέγει
αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ υἱοῦ τοῦ υἱοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ
οὐκ εἶμι, κὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς
δοξῆς, κὶ ἐρχόμενον μετὰ
τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς διαρ-
ξάς τῆς χιτῶνας αὐτῆ, λέ-
γει· Τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρ-
τυρίων;

64 Ἠκέσαστε τῆς βλασφη-
μίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ
ἀνταπεκρίθησαν αὐτῷ· ὅτι
ἐπὶ τῆς θανάτου.

65 Καὶ ἡρξαντο τινες ἐμ-
μαρτυρεῖν αὐτῷ, κὶ περικαλύπτ-

τεν τὸ πρόσωπον αὐτῆ, κὶ
κολαφίζου αὐτόν, κὶ λέγει αὐ-
τῷ· Ἠρηφάνησον. κὶ οἱ ὑπ-
ηρέτῃς ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἐ-
βαλλον.

66 Καὶ ὄντι τῇ Πέτρῳ ἐν
τῇ αὐλῇ κατω, ἐρχεται μία
τῶν παιδίσκων τῆς Ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδὼσα τὸν Πέτρον
δεσμανώμενον, ἐμβλέψασα αὐ-
τῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τῇ
Ναζαρεῦ Ἰησοῦ ἦδα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων·
Οὐκ οἶδα, ἔδὲ ἐπίσταμαι τί
σὺ λέγεις. Καὶ ἐξηλθεν ἐξω
εἰς τὸ προαύλιον· κὶ ἀλέκτωρ
ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδὼ-
σα αὐτὸν πάλιν, ἡρξάτο λέ-
γειν τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι
ἔστι ἐξ αὐτῶν ἐστίν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνήτο.
Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ πα-
ρεστώτες ἔλθον τῷ Πέτρῳ· Ἀλη-
θῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· κὶ ὁ Γαλι-
λαῖος εἶ, κὶ ἡ λαλιά σου ὁ-
μοία ἐστίν.

71 Ὁ δὲ ἡρξάτο ἀναθεμα-
τίζειν κὶ ὀμνύειν· Ὅτι ἔκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον τῆτον ὃν λέγεις.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησε. κὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέ-
τρος τὰ ῥήματα ἃ ἔειπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκ-
τορα φωνῆσαι δις, ἀπαρνήσῃ
με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

Κιφ. ιε. 15.

Κ Αἱ εὐθὺς ἐπὶ τὸ πρῶτον
συμβῆλιν ποιήσαντες
οἱ

οἱ Ἀρχιερεῖς μὲν τῶν Πρι-
βυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν
Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδω-
καν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ
Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρειν αὐτῷ οἱ
Ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἐπρωτότησεν αὐτόν, λέγων·
Οὐκ ἀποκρίνη ὑδὲν; ἵδε πόσα
σε κατημαρτυροῦσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκέτι ὑδὲν
ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν
Πιλάτον.

6 Καὶ αὐτὸν δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὑπὲρ ἡ-
τῆντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βα-
ραββᾶς μὲν τῶν συγασιασῶν
δεδεμένον, οἵτινες ἐν τῇ γάτει
φόνον ποιοῦντες.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος,
ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αὐτοῖς
ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς, λέγων· Θέλειτε ἀπο-
λύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν
Ἰουδαίων;

10 Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδίδωκεσαν αὐτόν
οἱ Ἀρχιερεῖς.

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσει-
σαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον
τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκρι-
θεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί

ὑμεῖς θέλετε ποιήσω ἐν λέγει βα-
σιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν·
Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν
αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
σεν; οἱ δὲ περισσοτέρως ἔ-
κραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βούλο-
μενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποι-
ῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βα-
ραββᾶν καὶ παρέδωκε τὸν Ἰη-
σοῦν, φραγελλώσας, ἵνα γαι-
ρωθῇ.

16 Οἱ δὲ γρατιῶται ἀπὸ
γαλῶν αὐτόν ἔσω τῆς αὐλῆς,
ὅ ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκατε-
σιν ὕλῳ τῷ ἀπειραν.

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν, καὶ ἀσπασίαν αὐ-
τῷ πλεξάντες ἀκαίνθινον στί-
γον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζε-
σθαι αὐτόν· Χαίρε βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπον αὐτῷ τὸ
κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπλυνον
αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ γόατα,
προσκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τῇ πορ-
φύρῃ, καὶ ἐένδυσαν αὐτὸν ταῖς
ἱμάτιας τὰ ἴδια καὶ ἐξάγαγον
αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγαγόντες παρε-
γούα τινα Σίμωνα Κυρηναίου,
ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τοῖς πα-
τέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Γεφθῆ, ἵνα
ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτῷ.

22 Καὶ

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
τοὺς τόποι· ὃ ἐστὶ μεθερμη-
νεύομενοι, κρανίῳ τόπῳ.

23 Καὶ εἶδεν αὐτῷ πιστὴν
συμπυκνωμένον οἶνον· ὃ δὲ ἐκ
λαβῆ.

24 Καὶ γαυρώσαντες αὐ-
τοί, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐ-
τόν, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ
γαύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς
ἐπίτας αὐτῆς ἐπιγεγραμμένη·
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ γαυρῶσι
τοὺς ἀρχαί· ἵνα ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἐκ ἐναντύμων αὐτῆς.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φή ἡ λίγυσα· Καὶ μετὰ αὐτοῦ
ἐλογίζθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
ῥινοδοῦντες· Οὐαί, ὃ καταλύων
τὸ ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
κοδοῦμένον·

30 σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατ-
αράξῃ ἀπὸ τῆς γαυρῆς.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρ-
μεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλ-
λους, μετὰ τῶν Γραμματέων,
ἔλεγον· Ἄλλως ἔσωσεν, ἵνα
δύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ καταράσσεται νῦν ἀπὸ
τῆς γαυρῆς, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύ-
σωμεν. Καὶ οἱ συνεγαυρωμένοι
αὐτῷ ἀνεδίδζον αὐτόν.

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτῆς,
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν
γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἑνάτῃ
ἐδόθησεν Ἰησοῦς φωνὴ μεγάλη,
λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμά
σαβαχθανί· ὃ ἐστὶ μεθερμη-
νεύομενοι· Ὁ Θεὸς μου, ὁ Θεὸς
μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες·

35 Καὶ τινες τῶν παρεστη-
κότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ,
Ἡλίου φωνεῖ.

36 Δραμῶν δὲ εἰς, καὶ γε-
μίσας σπύγξον ὄξους, περιθεὶς
τε καλὰ μῶ, ἐπότιζεν αὐτόν,
λέγων· Ἀφίε· ἴδωμεν εἰ ἔρχε-
ται Ἡλίας καθελὼν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφίεις φω-
νὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ κατὰ πέτασμα
τῆς ναῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ
αἰῶθεν ἕως καί τω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ,
ὅτι ἔβλεπε κραζάσας ἐξέπνευσεν, ἔει-
πεν· Ἀληθῶς ὁ ἀνθρωπίνος υἱὸς
τοῦ Θεοῦ ἦν Θεὸς.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες
ἀπὸ μακρόθεν θεωρεῖσαι· ἐν
αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ,
καὶ Μαρία ἡ τῆς Ἰακώβου τῆς
μικρῆς, καὶ Ἰωσὴ μῆτρε, καὶ
Σαλώμῃ.

41 Αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ, ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ
διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολ-
λαὶ αἱ συναναθεῖσαι αὐτῷ εἰς
Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὁψίας γενο-
μένης,

μήνης, (ἵπαι ἦν παρασκευῇ, ὃ ἐστὶν προσάββατον)

43 ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐχήμενος βουλευ-
της, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμε-
νος τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ, το-
λμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλά-
τον, καὶ ᾔητάσθη τὸ σῶμα τῷ
Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύ-
μασεν εἰ ᾗδὴ τέθνηκε καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα,
ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάσαι
ἀπέθανε.

45 Καὶ γινὼς ἀπὸ τῶ κεν-
τυρίωνος, ἰδωρῆσά το σῶμα
τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ αγοράσας σινδόνα,
καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ
σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν
μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ
πέτρας καὶ προσεκύλισε λίθον
ἐπὶ τὴν θύραν τῷ μνημείῳ.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσή, ἐ-
δεώρην πῶς τίθειαι.

Κεφ. ις. 16.

ΚΑΙ διαβρομένη τῷ σαβ-
βάτῃ, Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῷ Ἰα-
κώβ, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν
ἀρώματα, ἵνα ἐλθῶσαι ἀλεί-
ψασιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς
σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον, ἀνατείλαντος τῷ ἡλίῳ.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τῷ μνημείῳ;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεώ-
-

ρῶσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λί-
θος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθῶσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθί-
μενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβε-
βλημένον στολὴν λευκὴν καὶ ἐξ-
δαμδύθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρενὸν τὸν ἐσταυρωμέ-
νον· ἠγέρθη, ἔκ ἐστιν ὡς ἐπὶ
ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπαί-
τε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτοὶ ἐ-
ψέσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

4 Καὶ ἐξελθῶσαι ταχὺ
ἔφυγον ἀπὸ τῷ μνημείῳ· ἐπὶ
δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἐκστασις
καὶ ἐδὲν ἐδὲν εἶπον· ἐφοβήθη-
μεν γάρ.

9 Ἀπῶς δὲ πρῶτὴ πρῶτῃ
σαββάτῃ, ἐφάνη πρῶτον Μα-
ρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς
ἐκδέχθηκε ἐπὶ δαίμονια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπὸ
ἠγγελε τοῖς μετ' αὐτῆς γενομέ-
νοις, πεινῶσι καὶ κλαίουσιν.

11 Καὶ οἱ ἀκούσαντες
ὅτι ζῇ, καὶ ἰθεῖαθ' ὑπ' αὐτῆς
ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁμοῦ
ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἰφάν-
τως ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευ-
μένους εἰς ἀγρόν.

13 Καὶ οἱ ἀπελθόντες
ἀπήγγελλαν τοῖς λοιποῖς· οἱ
ὅμως οὐκ ἐπίστευσαν.

14 Ὑμεῖς

14 Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερώθη, ὡς ἐνείδεισιν τὴν ἀπίστίαν αὐτῶν, σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς δεσπομένοις αὐτὸν ἐξηγεζόμενον ἐκπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον παντὶ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπισήσας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια

ἐκβαλῶσι· γλώσσαις λαλήσετε καὶ καιναῖς·

18 ὅφεις ἄρῶσι· καὶ θανάσιμὸν τι πίνωσιν, ὃ μὴ αὐτὸς βλάψει· ἐπὶ ἄρρώστους χειρας ἐπιθήσετε, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν ἔν Κυρίῳ, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνεληφθὲν εἰς τὸν ἕρπην, καὶ ἐκάθισεν ἐκ διξίων τῷ Θεῷ.

20 Ἐκείνοι δὲ ἐξεληθότες ἐκήρυξαν πανταχῶς, τὸ Κυρίον συνεργῶν αὐτοῖς, καὶ τὸν λόγον βασιβεῖν διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ΕΠΕΙ ΔΗ ΠΕΡ πολλοὶ ἐπιχείρησαν ἀνατάξασθαι διηγήσασθαι περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμετέροις πράγματι,

2 καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπάρχειν γινώσκοντες τῷ λόγῳ·

3 ἔδοξε καὶ μοι παρεκολουθήσασθαι ἀνθρώποις πᾶσιν ἀκριβῶς, καὶ θεῶς σοι γράψαι, κράτιστε φίλε·

4 ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατ' ἐχρήσθη λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως

τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πόρευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί.

7 Καὶ ἔχοντες ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προεβηκότις ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερουδαίῳ αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἰουδαίας·

ἡφμερίας αὐτῆ - ἵνα τι τῷ
Θεῷ,

9 καὶ τὸ ἔθ^{ος} τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε τῷ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τῷ Κυρίῳ.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθ^{ος}
τῷ λαῷ ἦν προσευχόμενον ἔξω
τῇ ὥρᾳ τῷ θυμιάματ^{ος}.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελ^{ος}
Κυρίου, ἐφ' ὃς ἐκ δεξιῶν τῷ θυ-
σιαστηρίῳ τῷ θυμιάματ^{ος}.

12 Καὶ ἑταράχθη Ζαχα-
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβ^{ος} ἐπέπεσεν
ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
ἄγγ^ελ^{ος}. Μὴ φοβῆ Ζαχαρία·
διότι εἰσηκύνθη ἡ δεισις σου·
καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεν-
νήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτῆ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοι
καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ
ἐπὶ τῇ γενήσῃ αὐτῇ χαρῇ-
σούαι.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιον τῷ Κυρίῳ· καὶ οἶνον καὶ
σίκερα ὃ μὴ πίνῃ (καὶ Πνεύμα-
τ^{ος} ἁγίου πληθύνῃσαι ἐτι) ἐκ
κοιλίας μητρὸς αὐτῆ.

16 Καὶ πολλὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσε-
ται ἐνώπιον αὐτῆ ἐν πνεύματι
καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι
καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων,
ἰτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατε-
σκευασμένον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας

πρὸς τὸν ἄγγ^ελ^{ον}. Κατὰ τί
γινώσκωμαι τῷτο; ἐγὼ γὰρ
εἰμι περιούτης, καὶ ἡ γυνὴ μου
προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γ^ελ^{ος}, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι
Γαβριὴλ ὁ παριστηκὼς ἐνώπιον
τῷ Θεῷ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆ-
σαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασ-
θαί σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼν, ἔσθ^η σιωπῶν,
καὶ μὴ δυνάμεν^{ος} λαλῆσαι,
ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦ-
τα· ἀνθ' ὧν ἔκ^η ἐπίστευσας τῶν
λόγοις μου, οἵτινες πληροῦν-
σούαι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς περι-
δοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύ-
μαζον ἐν τῷ χρόνῳ αὐτῆ
ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ ἐκ τοῦ ναοῦ
λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν
ὅτι ὀπασίαν εἴρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διατενύων αὐ-
τοῖς· καὶ διέμενε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλά-
θησαν αἱ ἡμέραι τῆς ληϊ-
γίας αὐτῆ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτῆ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡ-
μέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ
γυνὴ αὐτῆ· καὶ περιέκρυψε
ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγυσθ^α.

25 Ὅτι ἔτω μοι πεποι-
κὲν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἱ
ἐπῆδεν ἀφελῆναι τὸ ἀνείδος μου
ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ
ἑκτῷ

Malachi

16

ἔγω ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος· Γα-
βριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς
Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρετ,

27 πρὸς παρθένον (μεμνη-
στειμένῳ ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰω-
σὴφ) ἐξ οὗ καὶ Δαβὶδ καὶ τὸ ὄ-
νομα τῆς παρθένου, Μαρίας.

28 Καὶ ἐπελθὼν ὁ ἀγγέλ-
ος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κε-
χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ
σὲ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναι-
ξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδῶσα διηλαράχ-
θη ὑπὲρ τῶ λόγῳ αὐτῇ· καὶ δι-
ηλογίζετο πρὸς αὐτὴν ὁ ἀσ-
παυμὸς ἕως·

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
αὐτῇ· Μὴ φοβῆ Μαριάμ· ἐν-
τες γὰρ χάριν ἔχεις τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδὼν, συλλήψῃ ἐν
χαρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέ-
σει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

32 Οὗτοι ἔσται μέγας, καὶ
ἡὸς ὑψίστη κληθῆσεται· καὶ ὀ-
νομασθήσεται Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
ὀνόμων Δαβὶδ τῷ πατρὶ αὐ-
τοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν
ἔθνον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕκ ἑκα-
τὶς.

34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς
τὸν ἄγγελον Πῶς ἔσται τὸτο,
ἐπεὶ ἄνδρα ἔγινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἁ-
γιον ἐπελεύσει ἐπὶ σέ, καὶ
δύναμις ὑψίστης ἐπισκιάσει σοί·
διὸ καὶ τὸ γενώμενον ἅγιον,
κληθήσῃαι υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὼν, Ἐλίσσάσκει ἡ
συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ σωει-
ληφῶσα ὑδὸν ἐν γῆρα αὐτῆς· καὶ
ἔτοι- μὴν ἔκτοι- εἰς αὐτῇ τῇ
καλυμμένη σείρα.

37 Ὅτι ἐκ ἀδυνατήσεως
παρὰ τῷ Θεῷ πάν ῥήμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἴδὲ
ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπήλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς· ὁ ἄγγελος·

39 Ἀναγᾶσα δὲ Μαριάμ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπ-
ρεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ πω-
δῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ ἐσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο
τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς
Μαρίας, ἐσκέρτησε τὸ βρέφος
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλή-
σθη Πνεύματι ἁγίῳ ἡ Ἐλι-
σάβετ·

42 καὶ ἀνεφώνησε Φαῦνῃ
μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη
σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένη
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθιν μοι τῆς,
ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῇ Κυρίῃ με
πρός με;

44 ἰδὼν γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ
φωνὴ τῷ ἀσπασμῷ σου εἰς τὰ ἔ-
τά μου, ἐκίρτησεν ἐν ἀγαλλιά-
σει τὸ θρόνον ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ ψυχή
σου, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς
λεηλατημένοις αὐτῇ. *ᾠδὴ* Κυ-
ρίῳ.

✱ 46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

Λαμ. 1. 47 Καὶ ὑγαλλίασι τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς· ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τῆ νῦν μακαριῶσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτῆς·

50 καὶ τὸ ἔλεος αὐτῆς εἰς γενεάς· γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησι κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆς· ἐπισκόρπισεν ὑπερηφάνους θρόνους καρδίας αὐτῶν·

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·

53 πτωχὺν ἠγαθῶν, καὶ πτωχὺν ἠγαθῶν, καὶ πτωχὺν ἠγαθῶν ἐξαιτίσει·

54 Ἀπελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῆς, μνηστῆρ αὐτῆς,

55 (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὴν πατέρα αὐτῆς, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῆς) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χροῖος τῆ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ φερόμενοι· καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι

ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ συνείχετο αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλεον αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίας.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι ἔδδεις ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνέκον δὲ τῷ πατρὶ αὐτῆς, τὸ τί αὖν δέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πτωχίδιον, ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

64 Ἀπεώχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτῆς ὡς ἀσκήματα, καὶ ἡ γλῶσσοσα αὐτῆς· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάσης φόβος· τὴν περιουσίαν αὐτῆς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τούτο ἔσται; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτῆς.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ περιφρόνηται, λέγων·

68 Εὐλό·

Rom. 9. 5

68 Εὐλοῦντος Κύριον ὁ
Θεὸς τῶ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπισκέ-
ψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ.

69 Καὶ ἤγειρε πέρας σω-
τηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ
τῷ παιδὸς αὐτοῦ.

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ
τόματον τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
πατρὸς προφητῶν αὐτοῦ.

71 Σωτήριαν ἐξ ἐχθρῶν ἡ-
μῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν
μισούντων ἡμᾶς.

72 Ποῖσαι ἔλεος μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνη-
σθῆναι διὰ τῆς ἀγίας αὐτοῦ.

73 Ὅρκον δὲ ὤμοσε πρὸς
Αβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τὸ
εἶναι ἡμῖν.

74 Ἀφ' ὧς ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ἐνδοξίας, λατρεύ-
ον αὐτῷ,

75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προ-
φήτης ὑψίστη κληθήσῃ· προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδὸς αὐτοῦ.

77 Τὸ δοῦναι γνώσιν σωτη-
ρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ σπλάγχχνα ἐλέως
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψατο
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

79 Ἐπιφάνειαι τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
τὸ καὶ ἀποθανεῖν πρὸς τὸ φῶς ἡμῶν
ὅς ἐστιν ὁδὸς εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἦν Ἰωάννης
καὶ ἐκραταιώθη πνεύματι· καὶ ἦν
ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀ-
ναδείξαι αὐτὸ πρὸς τὸν Ἰσ-
ραὴλ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε
δόγμα πατρὸς Καίσαρος· Ἀυ-
γέστη, ἀπογραφῆσθαι πάντας
τὴν οἰκουμένην. καὶ

2 Ἀυτὴ ἡ ἀπογραφὴ πρῶ-
τη ἐγένετο ἡγεμονευούσης τῆς
Συρίας Κυρηνίου.

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες
ἀπογραφῆσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως
Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς
πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται
Βηθλεὲμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν
ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς Δαβὶδ,) καὶ

5 ἀπογράψασθαι σὺν Μα-
ριάμ τῇ μεμνητευμένῃ αὐτῷ·
γυναικί, ὅση ἐγκύω.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡ-
μέραι τῆς τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς.
τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐπαργά-
ιωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν
ἐν τῇ φάττῃ, διότι ἐκ ἦν αὐ-
τοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ
χωρᾷ τῇ αὐτῇ ἀγραυλῶντες,
καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς
νοκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνίαν αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὲ, ἀγγέλους Κυρίου
ἐπέστη

ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίῳ
περίλαμψεν αὐτούς· καὶ ἰφο-
βήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ-
γιος· Μὴ φοβέσθε· ἰδὲ γὰρ,
εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν με-
γάλην, ἥτις ἐστὶ παντὶ τῷ
λαῷ.

11 Ὅτι ἐτίχθη ὑμῖν σήμε-
ρον σωτὴρ, ὃς ὕψι Χριστὸς Κύ-
ριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τὸτο ὑμῖν τὸ ση-
μαῖον· εὐρήσετε βρέφος ἑσπαρ-
γανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτ-
νῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο
σὺν τῷ ἁγγέλῳ πλῆθος γρα-
τῖα ἑβραίων, αἰνούντων τὸν Θε-
όν, καὶ περγόνων.

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλ-
θον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἑβραϊὸν
οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ
πιοιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ
ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τὸτο τὸ γελο-
νός, ὃ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες,
καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαρίας καὶ
τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κεί-
μενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἰδοὺς δὲ διεγνώρισαν
πρὸς τὸ ῥῆμα τὸ λαληθέν-
τος αὐτοῖς πρὸς τὴν παιδίαν
τὴν.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαν-
τες θαύμασαν πρὸς τὸ λα-

ληθέντων ὑπὸ τοῦ ποιμήνου
πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαρία μυστή-
σαι τὰ ῥήματα ταῦτα, συμ-
βάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῆς.

20 Καὶ ἐπέγραψαν οἱ ποιοι-
μένες, δοξάζοντες καὶ αἰνούντες τὸν
Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ
εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐ-
τούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡ-
μέραι ὀκτὼ τῷ περὶ τὸν
παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθεὶς ὑπὸ τοῦ
ἁγγέλου πρὸς τὴν συλληφθῆσαι
αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τῆ καθαρισμοῦ αὐτοῦ,
κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνέ-
γαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα,
παραστήσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (καθὼς γέγραπται) ἐν νό-
μῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν
πρῶτον γεννητὸν μητρὶ, ἄγει
τῷ Κυρίῳ κληθήσεται).

24 καὶ τῷ δῶναι θυσίαν,
κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυ-
ρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο
νεοσσὲς πετεινῶν.

25 Καὶ ἰδὲ, ἦν ἄνθρωπος
ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ὄνομα Συμ-
ών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔτος ὀκ-
ταετίας καὶ εὐλαβὴς, προσδεχί-
μενος παρακλῆσαι τὸ Ἰσρα-
ὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ'
αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ πενήτη
μαλισμὸν ὑπὸ τῷ Πνεύματι

ἅγιε, μὴ ἰδῇν θάνατον πρὶν ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίῳ.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσέλθειν τὰς γυναικὲς τὸ παιδίον ἦσαν, τῷ ποιῆσαι αὐτὰς κατὰ τὸ εἰθισμένον τῷ νόμῳ πατρὸς αὐτῆς,

28 καὶ αὐτὸς ἐδίδαξεν αὐτὸ τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, καὶ ἐνόησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, δέσποια, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν ἐρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου τὸ σωτήριόν σου·

31 Ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ὧν, καὶ δοῦξαι λαὸν σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς θουμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλήμασι περὶ αὐτῆς.

34 Καὶ ἐυλόγησεν αὐτὰς· λέγων, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτῆς· Ἰδοὺ, ἔτι ἐκτελείται εἰς πλῶσιν καὶ ἀνάσσει πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὴν μέσσην αἰωνιότητά σου.

35 (Καὶ σὺ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διέχευέσαι ῥομφαία) ὥπως αἱ ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν βλαβερτοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανυὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσέρ· αὕτη προεβόλευσα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήτασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐκτὸς τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοηκοσίων ἑξακοντα, ἡ ἐκ ἀφίγατο ἀπὸ τῆς ἱερῆς, νηστειῶν καὶ δεήσεων λαλίσυθα ἰκτὶς καὶ ἡμέραν.

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτῆς πάντις τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεισαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέβρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἤρξε, καὶ ἐκραταίωτο πνεύματι, πληρῆμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἵκοντο οἱ γονεῖς αὐτῆς κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τῆς πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ τελευτάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποσέφειν αὐτὰς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔβλεψεν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδοῦ, καὶ ἀνιζήτην αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῖσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὗρόντες αὐτὸν, ὑπέβρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητῶντες αὐτόν.

46 Καὶ

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθέζμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκαλῶν, καὶ ἀκρόατα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτὸς.

47 Ἐξίγαντο δὲ πάντες οἱ ἀκρόαται αὐτῷ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τίς οὗτος, τί ἐποίησας ἡμῖν ὅτως; ἰδὲ, ὁ πατὴρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενος ἐζητεῖ μέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; ἢ οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τῷ πατρί μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ ὁ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν υπολαστούμενος αὐτοῖς· Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι πρὸς Θεὸν καὶ ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἔτει δὲ πνικαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Πορτίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδης, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτερίας καὶ Τεραχωνίδος χωρᾶς, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλλῆς τετραρχοῦντος,

2 ἐπ' Ἀρχιερέων Ἀνα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱοῦ, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πάντας τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετάνοιας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

4 Ὡς γέγραπται ἐν βιβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου· Λέγοντι· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φαραγξ πληροῖται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσονται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λαίας.

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγεν ἔν τοις ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γενήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἔν καρπὸς ἀληθείας τῆς μετάνοιας· καὶ μὴ ἀρεθοδε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγουσιν ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέττων ἐγγεῖραι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ.

9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν ἔν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς σῦν βαλλεται.

10 Καὶ ἐπηρεῶντων αὐτὸν οἱ ὄχλοι

ἄλλοι λέγοντες· Τί ἔν ποιήσομεν ;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότην τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώμαλα, ὁμοίως ποιησάτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν ;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλεονεκτεῖν τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πρᾶξι.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ τραπευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν διατείσσῃτε, μηδὲ συκοφανήσῃτε· ἀρκεῖτε τοῖς ὀφωνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντες δὲ τῷ λαῷ, καὶ διαλογιζομένοις πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τῷ Ἰωάννῃ, μήποτε αὐτὸς ἦ ὁ Χριστός·

16 ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασιν λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἐρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, ὃ ἔκ εἰμι ἰκανός· λῦσαι τὸν ἱμάτιον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρὶ·

17 Οὐ τὸ πλύνειν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἑλθονα αὐτοῦ, καὶ συναξει τὸν ἴστον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ὡς ἔειπα.

18 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἑτέρα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδίου τῆς γυναικὸς Φιλίππου τῆ ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ περὶ παλιν ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 προσέθηκε καὶ τῷτο ἐπὶ παῖσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντι, καὶ προσευχαμένῳ, ἀνέωχθη αὐτὸν ἔρμηνον,

22 καὶ καλεῖσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει, ὥς τε περιγεραίρειν, ἐπ' αὐτόν καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὥς τε ἑτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὧν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσήφ, τῷ Ἠλί,

24 τῷ Ματθαίῳ, τῷ Λευί, τῷ Μελχί, τῷ Ἰακώβ, τῷ Ἰωσήφ,

25 τῷ Ματθαίῳ, τῷ Ἀμώ, τῷ Ναυμ, τῷ Ἑσλὶ, τῷ Ναυταί,

26 τῷ Μααθ, τῷ Ματθαίου, τῷ Σεμί, τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰσάα,

27 τῷ Ἰωαννᾷ, τῷ Ῥησᾷ, τῷ Ζοροβάβελ, τῷ Σαλαθιήλ, τῷ Νηεὶ,

28 τῷ

28 τῷ Μελχὶ, τῷ Ἀδδὶ,
τῷ Κωσάμ, τῷ Ἐλμωδάμ,
τῷ Ἡε,

29 τῷ Ἰωσὴ, τῷ Ἐλιέζεε,
τῷ Ἰωρεὶμ, τῷ Ματθάτ, τῷ
Λευὶ,

30 τῷ Συμεὼν, τῷ Ἰδδα,
τῷ Ἰωσὴφ, τῷ Ἰωνάν, τῷ
Ἐλιακείμ,

31 τῷ Μελιᾷ, τῷ Μαϊ-
νάν, τῷ Ματῖαθᾷ, τῷ Ναθάν,
τῷ Δαβὶδ,

32 τῷ Ἰισσαί, τῷ Ὠβήδ,
τῷ Βοὶζ, τῷ Σαλμών, τῷ
Ναασών,

33 τῷ Ἀμιναδάβ, τῷ Ἀ-
ράμ, τῷ Ἐσρώμ, τῷ Φαρέε,
τῷ Ἰδδα,

34 τῷ Ἰακώβ, τῷ Ἰσαάκ
τῷ Ἀβραάμ, τῷ Θάρα, τῷ
Ναχωρ,

35 τῷ Σαρῆχ, τῷ Ῥαῖαυ,
τῷ Φαλίκ, τῷ Ἐβίε, τῷ Σα-
λά,

36 τῷ Καϊνάν, τῷ Ἀρ-
φαξάδ, τῷ Σήμ, τῷ Νωτ, τῷ
Λάμεχ,

37 τῷ Μαθθαλά, τῷ
Ἐνώχ, τῷ Ἰαρίδ, τῷ Μαλι-
λεήλ, τῷ Καϊνάν,

38 τῷ Ἐνώε, τῷ Σήθ, τῷ
Ἀδάμ, τῷ Θεῷ.

Κιφ. δ'. 4.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ Πνεύματι
ἀγίῳ πλῆρης ὑπέβρεψεν
ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἦγεντο ἐν
τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 ἡμέρας τισσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβό-

λου. Καὶ ἔκ ἔφαγεν ὅθεν ἐ-
ταί· ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συνή-
λετο εἰσὼν αὐτῶν, ὕψερρον ἐπεί-
νασι.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ δια-
βόλος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, ἐ-
πεὶ τῷ λίθῳ τέτω ἵνα γενήσῃ
ἄρτιον.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτόν, λέγων· Γέγρα-
πται· Ὅτι ἐκ ἐπ' ἄρτου μόνου
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναβὰς αὐτὸν ὁ
διαβόλος εἰς ὄρεον ὑψηλόν,
ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν σι-
γῇ καὶ χρόνῳ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ δια-
βόλος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδοθείαι,
καὶ ὃ ἅν ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐ-
τῇ.

7 Σὺ ἂν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσται σε πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε ὅπως
με Σατανᾷ· γέγραπται γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν
σε, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτόν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστη αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερυγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ
Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐν τῷ
κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ ἐπιτά-

ται περί σου, τῷ διαφυλάξαι
σε.

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀ-
νυῖσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἰρηλαί-
ουκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου.

13 Καὶ συνιέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διαβόλος, ἀπέστη
ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιρῶ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐν τῇ δυνάμει τῷ πνεύμα-
τι εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φή-
σιν ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περι-
χώρου περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξ-
ζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ὃ ἦν θετραμμένον· καὶ
ἐδόξαζε κατὰ τὸ εἶθος αὐτοῦ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς
τὴν συναγωγὴν· καὶ ἀνέστη ἀνα-
γνῶναι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βί-
βλος Ἰσαΐου τῷ προφήτῃ· καὶ
ἀναπύξας τὸ βιβλίον, εὔρε-
ν ὡς τόπον ὃ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ,
ἐνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελί-
σθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με,
ἀποσπᾶσαι τοὺς συνιέρισμένους
ἐν καρδίᾳ,

19 κηρύξαι αἰχμαλώτοις
φθεῖναι, καὶ τυφλοῖς ἀναβλεψί-
ναι, ἀποσπᾶσαι θετραυσμένους ἐν ἀφ-
σένει, κηρύξαι ἐν ἑαυτοῦ Κυρίου
ἐκτόν.

20 Καὶ πλύξας τὸ βιβλίον,
ἀποδὸς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐ-
τῷ.

21 Ἡρᾶσθιο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτόν· Ὅτι σήμερον πεπλη-
ρωταί ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ὤσιν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύ-
ρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χαριτι, τοῖς
ἐκπρεπομένοις ἐκ τοῦ γόμαθι
αὐτοῦ, καὶ ἰσχυοῖ· Οὐχ ἕτός
ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, δερά-
πεις σεαυτόν· ὅσα ἠκούσα-
μεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ,
ποιήσων καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι
σου.

24 Εἶπε δέ· Ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ὅτι εὐδὲς προφήτης δεκ-
τός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτε ἐκλείδθη ὁ ὕρανος ἐπὶ
ἑτὴ τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγέ-
νετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πάσαν
τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς ὑδεμίαν αὐ-
τῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς
Σάρεππᾶ τῆς Σιδων, πρὸς
γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἤ-
σαν ἐπὶ Ἑλισαίου τῷ προφή-
τῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εὐδὲς αὐ-
τῶν

τῶν ἐκκαθάρσιν, εἰ μὴ Νεεμάν
ὁ Συρ⁹.

28 Καὶ ἐπλήθυνον πάν-
τες θυμῷ ἐν τῇ συναγωγῇ,
ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβα-
λον αὐτοὺς ἐξω τῆς πόλεως, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύ⁹
τῆ ὄρης, ἐφ' ἧς ἡ πόλις αὐ-
τῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατα-
κρημνίσαι αὐτόν.

30 Ὁ αὐτὸς δὲ διελθὼν ἄλ-
μισε αὐτῶν, ἐπορεύετο.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Κα-
περναὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαί-
ας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτὸς ἐν
τοῖς σάββασι.

32 Καὶ ἐξεπλήθυνον ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτῇ, ὅτι ἐν ἐξου-
σίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτῇ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ
ἦν ἀνθρώπος ἔχων πνεῦμα δαι-
μονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε
φωνῇ μεγάλῃ,

34 λέγων· Ἐὰν, τί ἡμῖν
καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἢ ἡλ-
θες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε
τίς εἶ, ὁ ἄγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ
ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥήσαν
αὐτοὶ τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ
μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μη-
δὲν βλάψαι αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος
ἐπὶ πάντας· καὶ συνέλαβον
πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς
ὁ λόγος ὁτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς

ἀκαθάρτοι, πνεύμασι, καὶ ἐξ-
έρχονται;

37 Καὶ ἐξέπορεύετο ἡ χ⁹
πρὸς αὐτοὺς εἰς πάντα τὸν
τόπον τῆς περιχωρ⁹.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συνα-
γωγῆς, ἐσῆλθεν εἰς τὴν οἰκί-
αν Σίμων⁹· ἡ πατέρα δὲ τῶν
Σίμων⁹ καὶ συνεχόμενη πρὸς
μεγάλ⁹· καὶ ἤρτησαν αὐτὸν
πρὸς αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐ-
τῆς, ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι,
καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν· παραχρῆ-
μα δὲ ἀναστὰς διηκονεῖ αὐ-
τοῖς.

40 Δύνοσι⁹ δὲ τῇ ἡμέρᾳ
πάντες ὅσοι εἶχον ἀδυνάτου-
τότοις νοσήσας, ἤγαγον αὐ-
τὸς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐν ἐκ-
σῇ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς,
ἐθεράπευσεν αὐτοὺς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμό-
νια ἀπὸ πολλῶν, κραζούσα καὶ
λέγουσα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιμύ-
ων ἐκ εἰς αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔσ-
κοντο αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἐρημὸν
τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτην αὐ-
τόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κα-
τεῖχον αὐτόν τῷ μὴ πορεύεσθαι
ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλιν
ἐυαγγελισαμέναι με δεῖ τὴν βα-
σιλικὴν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς ταῦτα
ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε. 5.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικειῖσθαι αὐτῷ τὸ ἀκρῆν τὸν λόγον τῷ θεῷ, καὶ αὐτὸς ἦν ἰσὺς τοῦ θεοῦ ἢ ἡμῶν Γεννησαρέτ.

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ῥωτα τοῦ θεοῦ τὴν λίμνην· οἱ ἄλλοις ἀποβάντες ἀπ' αὐτοῦ, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων ὃ ἦν τῷ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἔδρασκεν ἐκ τῶ πλοίου τῆς ὀχλῆς.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, ἦν πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπαργαζέ εἰς τὸ βάθον, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἡμέραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, οὐδὲν ἔλαβόμεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥηματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τὸτο ποιήσαντις, συνέκλιναν ἰχθύων πλῆθος πολὺ· διεξέρρηγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ καλῆνευσαν τοῖς μετ' αὐτοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, καὶ ἰλιθύναν συλλαβεῖσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἁμρότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίσασθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέειπε τοῖς γόνισι τῷ

Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε.

9 Θαμβῶ γὰρ περιέσχευ αὐτὸν, καὶ πάντας τῆς συν αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ σινιλαβοῖ.

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβέ· ἀπὸ τῆ ὕψους ἀνθρώπου ἐσθ' ἡμερῶν.

11 Καὶ καταλαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἰγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πλοίων, καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεισὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδέηθη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἵαν θύλης, δύνασαι με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκλίνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτῷ, εἰπὼν· Θέλω, καθαρίσθῃ. Καὶ ὑθίως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδεὶς εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ Ἰησοῦ, καὶ προσέειπε πρὸς τὸν καθαρισμὸν σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτυρίαν αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ πολλοὶ ὁ λόγος πρὸς αὐτῷ· καὶ συνήγαγον ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύειν ὑπ' αὐτοῦ ἅπασι τῶν ἀδυνάτων αὐτῶν.

Κ 2

16 Ἀυτὸς

16 Ἀυτὸς δὲ ἦν ὑποχω-
ρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευ-
χόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσ-
κων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρι-
σαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἱ
ἦσαν ἐκλυθότες ἐκ πάσης κώ-
μης τῆς Γαλιλαίας, καὶ Ἰη-
δαίας, καὶ Ἰερουσαλὴμ· καὶ δύ-
ναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰαθεῖν
αὐτούς.

18 Καὶ ἰδὼς, ἄνδρες Φί-
ρολις ἐπὶ κλίνης ἀνθρώπου ὃς
ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτην
αὐτὸν εἰσενεῖλαι, καὶ δεῖναι ἐνώ-
πιν αὐτῷ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες ²¹ ~~22~~
ποίας εἰσενεγκῶσιν αὐτὸν, ²³ ~~24~~
τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
δῶμα, διὰ τῶν περάμων καθ-
ῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ
εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰη-
σοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε,
ἀφέναι σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογί-
ζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν
ὁτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας·
τίς δύναται ἀφέναι ἁμαρτίας
εἰ μὴ μόνον ὁ Θεός;

22 Ἐπιγινῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὴς θαυματογίας αὐτῶν, ἀπο-
κριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,

εἰπεῖν· Ἀφέναι σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἐγεί-
ραι καὶ περιπατεῖς;

24 Ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφέναι ἁμαρ-
τίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ)
Σοὶ λέγω, ἐγείραι· καὶ
ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύου
εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἰθὺς
κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκόν αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκτασις ἐλαβὴν
ἅπαντας, καὶ ἰδοὺ αὐτοὺς τὸν Θε-
όν· καὶ ἐπληρώσαντο φόβου, λέ-
γοντες· Ὅτι εἶδομεν παράδοξα
σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήλ-
θε, καὶ ἐθαύαστο τελευτῶν ὀνόμα-
τι Λευὴν, καθήμενον ἐπὶ τῇ
τελευτίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Αἰνε-
λεθε μοι.

28 Καὶ κατὰ λειπὸν ἀπα-
ντήσας, αἰσθὰς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν με-
γάλην ὁ Λεὺς αὐτῷ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελευ-
τῶν πολλὸς, καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν
μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμ-
ματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι
πρὸς τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, λέ-
γοντες· Διατί μετὰ τελευτῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐδίδετε καὶ σίτετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ

χρειάζε-
ται

χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰα-
σθῆναι, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐληλυθα καλῆσαι
σάρκα, ἀλλὰ ἀμαρτωλούς εἰς
ἐλπίαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νη-
στεύουσιν συνία, καὶ δεῖσεις ποι-
οῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρι-
σαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐδίδουσι καὶ
τίθεισιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
ἢ δύνασθε τῆς υἱὸς τοῦ νυμ-
φίου, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ'
αὐτῶν ὄρει, ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος· τότε νηστεύουσιν ἐν
καίταις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγε δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς
πρὸς αὐτούς· Ὅτι ὅδε ἐστὶν
ἐπίκλημα ἱμάτιον καινὸν ἐπι-
βάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
οἱ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχί-
σεται, καὶ τῷ παλαιῷ ἔσται συμφω-
νὸν ἐπίκλημα τὸ ἀπὸ τοῦ και-
νοῦ.

37 Καὶ ὅδε βάλει οἶνον
εἰς ἀσχὲς παλαιάς· εἰ δὲ
μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τὰς
ἀσχάς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται,
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀποληθῇαι.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσ-
χὰς καινὰς βλητέον· καὶ ἀμφο-
τεροὶ σωθήσονται.

39 Καὶ ὅδε πινὼν πα-
λαιόν, εὐθέως θάλει νέον· λέγει
ἰσχυρὰ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός
ἐστιν.

Κεφ. γ'. 6.

ΕΓΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν σαβ-
βάτῳ δευτεροπρώτῳ δια-
πορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν πο-
ρίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ
αὐτῷ τὰς γάχνας, καὶ ἡδισον,
ψύχοντες ταῖς χερσίν·

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων
εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ ἔκ-
ξεσι ποιεῖν ἐν τοῖς σαββάτοις;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τούς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τὸτο
ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅ-
ποτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ
μετ' αὐτῷ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ Θεῶ, καὶ τὰς ἀρτῆς τῆς
προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ
ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῷ· ὅς
ἔκξεσι φαγεῖν εἰ μὴ μόνως
τῆς ἱερείας;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι
κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τῶ σαββάτῳ.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ
σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
πλὴν συναγωγῇ, καὶ διδάσκειν·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἦ διεξία ἦν ξηρά.

7 Περιήρην δὲ αὐτὸν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ
ἐν τῷ σαββάτῳ διεραπύσει,
ἵνα εὕρωσι κατήγορον αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾗδεν τὰς διαλο-
γισμὰς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀν-
θρώπῳ τῷ ξηρᾷ ἔχοντι πλὴν
χεῖρα· Ἐγείραι, καὶ ἑστήθι εἰς τὸ
μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν ἔτι ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτούς·

αὐτὸς· Ἐπερωλήσω ὑμᾶς τι·
Ἐξέει τοῖς σάββασιν ἀγαθο-
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυ-
χὴν σῶσαι, ἢ ἀπλῆσαι;

10 Καὶ παρῆλθον αὐτοὺς
πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀν-
δρώπῳ· Ἐκτείνον τιὴν χεῖρά
σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν ὅτι αὐτῷ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς
ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
αἰνίας, καὶ διαλάλουν πρὸς ἀλ-
λήλους, τί αὐτοὶ ποιήσονται τῷ Ἰ-
ησοῦ.

12 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρε-
μα προσευξάμενος καὶ ἦν διανυκτε-
ρεύων ἐν τῇ προσόχῃ τῇ Θεῷ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα,
προσιφώνησε τοὺς μαθητάς αὐ-
τοῦ καὶ ἐκλεξάμενος αὐ-
τῶν δώδεκα, ἃς καὶ ἀποστόλους ὠ-
νόμασε.

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε
Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάν-
νην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖ-
ον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν τῷ Ἀλφαίῳ, καὶ
Σίμωνα τὸν καλεῖσθαι Ζηλω-
τὴν·

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰού-
δαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο
προδοτὴς.)

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐ-
τῶν, ἔστη ἐπὶ τόπον πεδινὸν καὶ
ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πολλῶ-
ν πλοῦν τῶν λαῶν ἀπὸ πάσης
τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ

καὶ παρὰ Τύρον καὶ Σιδῶνα·
οἱ ἦλθον ἀκῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰα-
θῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτοῦ.

18 Καὶ οἱ ὄχλοι αὐτοῦ ἐπο-
νομάζοντο ἀκαθάρτων καὶ ἰ-
διωτῶν.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξέ-
τει ἀπιδιδῆναι αὐτῷ, ὅτι δυνά-
μις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰ-
ατο πάντας.

20 Καὶ αὐτοὺς ἐπαράς τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθη-
τάς αὐτοῦ, εἰλεγεν· Μακάριοι οἱ
πτωχοὶ ὅτι ὑμεῖς ἐστέ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πενθοῦν-
τες ὅτι χορηγήσεσθε. Μα-
κάριοι οἱ κλαίοντες ὅτι ἐν
γελάσει.

22 Μακάριοι ἐπεὶ ὅταν μὴ
σῶσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ
ὅταν ἀπορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὅταν
δίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς πονηρῶν, ἕνεκα τοῦ
ὅτι αὐτοὶ ἀνθρώποι.

23 Χαίριτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ καὶ σκιτῆσαι· ἰδοὺ ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τῷ
ἐργῷ· καὶ ταῦτα γὰρ ἐπὶ
τοῖς περὶ ταῦτα οἱ πατέρες αὐ-
τῶν.

24 Πλὴν ὑμεῖς ὑμῖν τοὺς
πονηροὺς ὅτι ἀπέχτε τὴν
παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμψυ-
κούμενοι ὅτι πεινάσετε. Ὑμεῖς
ὅτι γελάτετε ὅτι πονήσετε καὶ
κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν ἐκλά-
τετε ὑμᾶς.

ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησεν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούσιν· Ἀπαῖντε τὴν ἐχθρὸς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τὴν καὶ ἁρῶν· ὑμῖν· καὶ προσεύχετε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύποντί σε ὅπῃ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλω· καὶ ὅπῃ τὸ αἶροντός σε τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιῶνα μὴ κωλύσης.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτῶντί σε, δίδου· καὶ ὅπῃ τὸ αἶροντί σου τὰ σά, μὴ ἀπαιτεῖ.

31 Καὶ καθὼς θέλει ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπάτε τὴν ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὴν ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τὴν ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανείζουν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπάτε τὴν ἐχθρὸς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζητε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν

πολύς, καὶ ἴσεται ὑοὶ τῷ ὑψίστῳ· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ὅπῃ τὴν ἀχαρίστη καὶ πονηρίαν.

36 Γίνεσθε ὡς οἱ κίτριμοι, καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρων ἐστὶ.

37 Καὶ μὴ κρίνεις, καὶ ἢ μὴ κριθῇτε· μὴ καταδικάζεις, καὶ ἢ μὴ καταδικαθῇτε. ἀπολύεις, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδοις, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλόν, πεπεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερᾶν ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ὃ μέρετε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς Μῆτις δαίμων τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ἢ καὶ ἀμφοτέρους εἰς βοθρὸν πεσεῖν;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτῷ· κατηρητισμένον δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῷ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἢ καίνοσθαι;

42 Ἡ πῶς δυνάσασαι λίγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἢ βλέπων; Ἰποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῷ ὀφθαλμῷ σου, καὶ τότε διαβλήψεις ἐκβάλλειν τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ σου.

43 Οὐ γάρ ὄντι δένδρον καλόν, ποιεῖν καρπὸν σαρκῶν· ὑδὲ δένδρον σαρκῶν, ποιεῖν καρπὸν καλόν.

44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τῆ ἰδίας καρπῷ γινώσκειται· ὑ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγεσσι σῦκα, ὑδὲ ἐκ βάτε τρυγῶσι σαφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπου ἐκ τῆ ἀγαθῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτῆ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπου ἐκ τῆ πονηρῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτῆ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τῆ καρδιοσύμματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σῶμα αὐτῆ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ ὑ ποιεῖτε ἅ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τί ἐστὶν ὁμοίος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπου οἰκοδομῆντι οἰκίαν, ὃς ἐσκαλε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμελίον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ πωλιαμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔκ ἰχουσε σαλευθῆσαι αὐτήν· τεθειμελίωτο δὲ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπου οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἡ προσέρρηξεν ὁ πωλιαμὸς· καὶ εὐθέως ἐπίσει, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆ οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΠΕΙ δὲ ἐπλήρωσε παῖτα τὰ ῥήματα αὐτῷ εἰς τὰς ἀκοὰς τῆ λαῶ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναεὺν.

2 Ἐκαίοντάς τε καὶ τοὺς ὄντας κακῶς ἔχων, ἡμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντιμότερος.

3 Ἀκούσας δὲ πάλιν τῆ ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἱερῶν αὐτῶν, ὅπως ἐλθὼν διασωσῇ τὸν δῆλον αὐτῆ.

4 Οἱ δὲ παράγοντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκαλεῖ αὐτὸν πεισθαιῶς, λέγοντες· Ὅτι ἀξιός ἐστιν ὃ παρέχει τὸτο

5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτῆς ὁκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἦδη δὲ αὐτῆ ἔμακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπεμψε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱκατόνταρχος φίλος, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκυλλῆς· ἐγὼ γὰρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τῆς σέγῳ με εἰσέλθῃς.

7 Διὸ ὑδὲ ἱμαυτὸν ἤξισα πρὸς σε εἰλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν ταυτοτόμου, ἔχων ὑπ' ἱμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τέτῳ· Πορεύητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχο, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τὸτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη

σὺς

9, ἰθαύμασεν αὐτόν· καὶ μαθηταί, τῷ ἀκολουθῶντι αὐτῷ ἔλεγον· εἰπέ· Λέγω ὑμῖν, ἐδὲ ἐν Ἰσραὴλ τοσαύτῳ πείσιν ἔσονται.

10 Καὶ ὑποφρέσαντες οἱ μαθηταί, εἰς τὸν οἶκον, εὗρον ἀδελφεὶν δὲ ἄλλους ὑγιαίνοντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλῆσῃ, ὅτι ἐπὶ τὴν πόλιν καλεσμένοι αὐτοὶ καὶ συνεκορεύοντο αὐτῷ μαθηταί αὐτῷ ἱκανοί, καὶ ὄντες πολλοί.

12 Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πόλει, ἰδὼν ἐξεκομίσθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὅτι ἐπὶ τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ αὐτῇ ἦν χήρα· ἧς ὄνομα τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἰσχυρὰ ἐλάλησεν αὐτῇ, λέγων· Μὴ κλαίει.

14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τοῦ ποδὸς αὐτῆς, (οἱ δὲ βαπτιστοὶ ἐπὶ τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ αὐτῇ ἦν χήρα)· καὶ εἶπε· Νεανίσκη, σοὶ ἐγένετο, ἐγένετο.

15 Καὶ ἀνέκαθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἥρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν μηρὶν αὐτῇ.

16 Ἐλαβὲ δὲ φόβον αὐτῇ, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπὶ αὐτῷ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως αὐτῆς ἦν ἱκανὸς ὁ νεκρὸς.

ἀνὴρ οἱ μαθηταί αὐτῷ ὡς πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλοι προσδοκῶμεν;

20 Παραγεγνημένοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστής ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλοι προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐξέρχοντο πολλὰς ἀπὸ νόσων καὶ μαστιγῶν καὶ κνημῶν πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐκχέοντο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθεντες ἀπαγγέλατε Ἰωάννῃ ὅτι εἶδτε καὶ ἡκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος μὴ σκανδαλισθῆναι ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννης, ἥρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφισμένον; ἰδὼν, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλυθαίτε ἰδεῖν; ποροφῆτην; καὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσύτερον ποροφῆτην.

27 Οὐτός ἐστι ὡς ἡ γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸς ποροσώπην σε, ὃς καλᾶσκεινάσει τὴν ὁδὸν σε ἔμπροσθεν σου.

28 Λέγω ᾧ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ποροφῆτης Ἰωάννης τῷ Βαπτιστῇ ἑδραῖς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ Θεῷ, μείζων αὐτῷ ἐστίν.

29 Καὶ ὡς ὁ λαὸς ἀκήσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτίζοντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννη.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βελὴν τῷ Θεῷ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίμι ἐν ὁμοιώσει τῆς ἀνθρώπου τῆς γυναικὸς ταύτης; καὶ τίμι ἐστὶν ὁμοιοί;

32 Ὅμοιοί εἰσι παῖδοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ ποροσφωβῶσιν ἀλλήλους, καὶ λέγουσιν· Ἡυλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ὠρχήσαοις· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐληλυθε ᾧ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μῆτε ἄρτον ἐσθῆναι, μῆτε οἶνον πίνειν· καὶ λέγει· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐληλυθεν ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐσθῆναι καὶ πίνειν· καὶ

λέγει· Ἰδὲ, ἄνθρωπος· φαγὼ καὶ οἰνοπότης, τελῶνων φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἡρώτα δὲ τις αὐτῶν τῶν Φαρισαίων, ἵνα φαγῇ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσέλθων εἰς τὴν οἰκίαν τῷ Φαρισαίῳ, ἀπεκλίθη.

37 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὴς, ἐπηνῆσα ὅτι ἀνάκειμαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ Φαρισαίῳ, κομίσασα ἀλάβεσθαι μεν,

38 καὶ γὰρ ὡς αὐτὴ πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαῖναι σα· ἤρξατο βρέχειν τὰς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ τὰς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐξέμαρσσε, καὶ κατεφίλει τὰς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τὰ μύρρα.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ἐκάλεισας αὐτόν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὐτός, εἰ ἦ ποροφῆτης, ἐγνώσκων ἂν τίς καὶ ποῖα πηρὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἀπλεται αὐτῷ, ὅτι ἁμαρτωλὴς ἐστίν.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοὶ τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἰπεί.

41 Δύο χρεωφείλεται τῷ δανειστῇ τῷ· ὁ εἰς ὀφθαλμοὺς ἀργαρίων πεντακόσια, ὁ δὲ εἰς ἄλλα πέντε οὐνοὺς.

42 Μὴ ἔχοντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι,

ποδῆναι, ἀμφοτέροις ἰχαρί-
αίῳ. Τίς ἔν' αὐτῶν, ἐπὶ,
πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι
τὸ πλεῖον ἔχαρισά σοι. Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινάς.

44 Καὶ ῥαφεῖς πρὸς τὴν
 γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη Βλέ-
 πεις ταύτην τὴν γυναῖκα;
 Ἰσθᾶν σὺ εἰς τὴν οἰκίαν, ὅ-
 γι ἐπὶ τὰς πόδας μὲ ἐκ ἔδω-
 κας· αὕτη δὲ τοῖς δακρυσιν
 ἔρεξε μὲ τὰς πόδας, καὶ ταῖς
 ἰνδαλμαῖς τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
 μαζε.

45 Φίλημά μοι ἐκ ἔδω-
 ας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
 θη, ἔδιδόκετο κατὰ φιλοῦσά
 αὐτὴς πόδας.

46 Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν
 μετὰ ἡλipsis· αὕτη δὲ μύ-
 ρος ἡλipsis μετὰ τῆς πόδας.

47 Οὕ χαίρειν, λέγω σοι,
φίλοι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς
πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πο-
ύ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίξει, ὅλι-
ον ἀγαπᾷ.

48 Εἰπε δὲ αὐτῇ· Ἀφί-
λαι σε αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ᾤξαντο οἱ συν-
τακόμενοι λέγειν ἐν ἐκυλοῖς·
ὅς ἐστὶς ἰσὺς ὃς καὶ ἀμαρτίας
Φιλοῦν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα· Ἡ πίστις σε σέσωκέ
· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κεφ. 4. 8.

ΚΑΙ ἰγένειο ἐν τῷ καθ-
εξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε

κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσ-
σων καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δώ-
δεκα σὺν αὐτοῖς.

2 Καὶ γυναῖκες τινες αἱ
ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευ-
μάτων ποικιρῶν, καὶ αἰδενομένων·
Μαρία ἡ καλεσμένη Μαγδα-
ληνή, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπὶ αὐ-
τῆς ἐξεληλύθει,

3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Κηρᾶ
ἐπιτρόπῃ Ἡρώδῃ, καὶ Σαθανᾶ,
καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διη-
κόουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐταῖς.

4 Συμμόντο δὲ ὄχλοι πολ-
λοὶ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπι-
πορευομένων πρὸς αὐτοὺς, εἶπε
διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῇ
σπείραι τὸν σπόρον αὐτῆ· καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὁ μὲν
ἔπεισε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατε-
πατήθη, καὶ τὰ πλείονα τῇ
ἔραιν κατέφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπαισεν ἐπὶ
τὴν πέτραν, καὶ φύεν ἐξηράνθη,
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεισεν ἐν
μίσῳ τῶν ἀκαθῶν, καὶ συμ-
φθεῖσαι αἱ ἄκαθαι ἀπέπι-
ξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπαισεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φεῦν
ἐποίησε καρπὸν ἐκαλιωιαπλα-
σίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνη·
Ὁ ἔχων ὕδα ἀκούει, ἀκούτω.

9 Ἐπηρεῶτων δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς
εἶη

εἴη ἡ παραβολὴ αὐτῇ.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν διδοίαι γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῷ Θεῷ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔτι δὲ αὐτῇ ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τῷ Θεῷ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μὲν χαρὰς δέχονται τὸν λόγον· καὶ ὅταν εἰζῶν ἐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμῷ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεισθέν, ὅτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλῆθους καὶ ἡδονῶν τῷ βίῳ πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ ὁ τελειοφορεῖσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, ὅτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφορεῖσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνος ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκιῇ, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθουσιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχίας ἐπιτίθουσιν, ἵνα οἱ ἐκπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

17 Οὐ γάρ ὅτι κρυπτοὶ ὁ φανερόν γλησέται, καὶ ὁ κρυφὸς ὁ γνωστὸς εἴται, καὶ ὁ φανερόν ἐλθῇ.

18 Βλέπειτε ἔν πως ἀκούοντες ἵνα ἂν ἔχη, δοθῇσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὁ δὲ κεῖ ἔχειν, ἀρθῇσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρελθόντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἡδυνάσιν συντυχόντες αὐτῷ ἄλλὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλει αὐτοῖς λεγόντων· Ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἐζητῶσιν ἵνα ἴδωσιν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Μητρὸς μου καὶ ἀδελφοί μου, ὅτοί εἰσιν οἱ τῷ λόγον τῷ Θεῷ ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνέχθησαν.

23 Πλεούων δὲ αὐτῶν ἀφ' ὕπνου· καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέμης εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληρύνθη, καὶ ἐκινδύνεον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγαγαν αὐτοὺς, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· Ὁ δὲ ἰερωθεὶς ἐπιστήμησε τὸν ἀνέμῳ καὶ τῷ κλυδωνί τῷ ἐδάσθη· καὶ ἐπαύσατο, καὶ ἦν ἡ γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῶς

ἡ πώρις ὑμῶν; Φοβηθέν-
τες δὲ ἰθαύμασαν, λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἕτος
ἐστίν, ὅτι καὶ τοῖς πτόμοις ἐπι-
τάσσει, καὶ τῷ ὑδαλίῳ καὶ ὑπα-
κούσῃ αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥ-
τις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλι-
λαιᾶς.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τῇ γῇ, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ
ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε
δαίμονια ἐκ χρόνιῳ ἱκανῶν, καὶ
μάστιγον ἐκ ἐνεδιδύσκειο, καὶ ἐν
οἰκίᾳ ἐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς
μήμασι.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐκτραχέας, προσέειπεν αὐτῷ,
καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐ-
μὸι καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ;
καὶ ὑψίστη; δέομαί σε, μή με
βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ
χρόνοις συνεπάκει αὐτόν, καὶ
ἐδισμῆτο ἀλύσει καὶ πείλαις
φυλασσόμενος, καὶ διαρρήξων
τὰ δεσμά, ἤλαυνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπρωτότησε δὲ αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι ἐστὶν
δογμα; Ὁ δὲ εἶπε· Λιγυνί-
ον· εἶμι δαίμονια πολλὰ ἐισῆλθιν
εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτόν
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
ρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ
ὄρει· καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα
ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἱκάνους
εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἐστ-
ῆλθεν εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρ-
μησιν ἡ ἀγέλη κατὰ τὴν κρημ-
νὴν εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπέπνι-
γη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοιτες
τὸ γεγενημένον, ἐφυγον· καὶ ἀπ-
ελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν, καὶ εἰς τὰς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γε-
γονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν
ἀνθρώπον ἀφ' οὗ τὰ δαίμονια
ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σω-
φρονεῖν, ὡς τὰς πόδας τοῦ
Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς
καὶ οἱ ἰδούλις, ὡς ἐσώθη ὁ δαι-
μονιωδής.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν
ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώ-
ρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν
ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φέρον μεγά-
λῃ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἰμῶας
εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδείξε δὲ αὐτῷ ὁ ἀ-
νὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαι-
μόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
λυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ἰπὸςτρεφε εἰς τὸν οἶκόν
σε, καὶ διηγῶ ὅσα ἐποίησέ σοι
ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅ-

λην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποφρίψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπειδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὼς, ἦλθεν αὐτῇ ὃ ὄνομα Ἰαίρη·, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τῆς πόδας τῆ Ἰησοῦ, παρικάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·

42 ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἑτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι συνέπιγον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ ἕσα ἐν ῥύσει αἱμαίνουσα, ἀπὸ ἑτῶν δώδεκα, ἣτις εἰς ἰατρὸς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, ἔκ ἰχυσεν ὑπ' ἡδυνὸς θεραπευθῆναι·

44 προσελθῶσα ὀπίωθεν, ἥψατο τῆ κρασπέδου τῆ ἱματίου αὐτῆς· καὶ ᾤραχῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τῆ αἱμαίνουσας αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός με; Ἀριθμῶν δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ' αὐτῆς· Ἐπιγάτα, οἱ ὄχλοι συνέχεσόν σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἀψάμενός με;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἡψατο με τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύσσομιν ἐξελθῶσαν ἀπ' ἡμῶν.

47 Ἰδεῖσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι ἔκ ἑλαβε, τρέμῃσα ἦλθε, καὶ περσπισῶσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰ-

τίαν ἥψατο αὐτῆς, ἀπήγγειλε· αὐτῷ ἰνώπιον πάντος τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη ᾤραχῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θυγαῖτερ· ἡ πίστις σε σώσει· κέ σε· πορεύεαι εἰς εἰρήνην.

49 Ἐτι αὐτῆς λαλῶντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυνάγου λέγων αὐτῷ· Ὅλι τιθῇκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλῃς τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούςας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβῆ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

11 Ἐισελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἔκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν ἁδεία, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τοὺς παῖδας τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτετο αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· ἔκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ καλεγέμενον αὐτῶν, ἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησι, λέγων· Ἡ παῖς, ἰγούει.

55 Καὶ ἐπὶ ἑρπετῇ τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρὰ χεῖρα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλε αὐτοῖς μηδεὶς εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. 9. 9.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ τὸς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰσχυρὰ τὴν ἀδικίαν.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δὴ αἰρεῖτε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους, μήτε σῆζαν, μήτε ἄρτους, μήτε ἀργύριον, μήτε χρυσὸν, ἀλλὰ ὅτι χιτῶνας ἔχετε.

4 Καὶ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν εἰσέλθοντες, ἐκεῖ μείνετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δεξιῶσαι ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν πορθεῖν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποποιεῖσθε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοιο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχῶς.

7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετραρχῆς τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα, καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν, ὅτι Ἰωάννης ἐγγήριος ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπὸ τινῶν δὲ, ὅτι Ἡλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφῆτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφαλῶσα· τίς δὲ ἐστὶν ὁ υἱός, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζητεῖ ἰδοὺ αὐτόν.

10 Καὶ ὑπογράφαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπέχωρῃσι κατὰ ἰδίαν εἰς τὸν τόπον ἔρημον πόλεως καλυμμένης Βηθ-αϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ διεξάμεινον αὐτοὺς, ἰσχυρὰ αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς χρείας ἔχοντας θεραπείας ἰατοῦ.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ· Ἀπολύσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας κώμας καὶ τὰς ἀγρούς, καὶ ἀναλυσώσιν, καὶ εὕρωσιν ἐπιτιλισμὸν· ὅτι ὥδη ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἵσμεν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ ἐστὶν ἡμῖν πωλεῖον ἢ σῆνις ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαόν τῶτον βρώμα. **καὶ**

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τὸς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀναπνεύσαντες.

15 Καὶ ἐποίησαν ὕψους, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τὸς σῆνις ἄρτους, καὶ τὸς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐβίβη τὰς μαθηταῖς.

ταῖς ᾠδαίνεσθαι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περιεστέον αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινος δὲ δέκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καλαμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸς, λέγων· Τίνα με λέγεσιν οἱ ἔχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφῆτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τῷ Θεῷ.

21 Ὁ δὲ ἐπιβλήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδεὶ εἰπεῖν τῷτο,

22 εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμαθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἔλθειν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

24 Ὃς καὶ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, ἔσται σῶς αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος· κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολίσσας, καὶ ζημιωθείς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαιχυθῇ με καὶ τὸς ἐμὸς λόγους, τὸν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαιχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τῶ πατρὶ, καὶ τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις.

27 Λέγων δὲ τοῖς ἀληθεῖς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἳ καὶ μὴ γινύσκειν θανάτου, ὥς ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸς λόγους τούτους ὥστε ἡμέραι δύο, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσευξάμενος.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδέναι τὸν προσώπῳ αὐτοῦ ἑτερον, καὶ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ὡς ἁγνισμὸς.

30 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας.

31 Οἱ ὁφθαλμοὶ ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἐξόδον αὐτοῦ, ἣν ἐμελλε πληρῆν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σύν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὸς δύο ἄνδρας τὸς συνεστώσας αὐτῷ.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἁγίους·

ἡν Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν
μας ὡς εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
αὐτῷ τρεῖς, μίαν σοι, καὶ
μιασὶ μίαν, καὶ μίαν Ἡλία·
καὶ εἰδὼς ὁ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῷ λέγον-
τες, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπε-
κρίασεν αὐτὸς· ἐφοβήθησαν
δὲ ἐν τῷ ἐκείνῳ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς
νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῷ
ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν
φωνήν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος·
καὶ αὐτοὶ ἐσιγήσαν, καὶ ἐδυνά-
στησαν ἐν ἐκείναις ταῖς
ῥήμασι· ἐδὲν ὧν ἐωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς
ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν
ἀπὸ τῆ ὄρης, συνήτησεν αὐ-
τῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼς, ἀνὴρ ἀπὸ τῆ
ἐκκλησίας ἀνέβη, λέγων· Δι-
δάσκαλε, δέομαί σου, ἐπί-
βλεψοι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι
μοιγενῆς ἐστὶ μοι.

39 Καὶ ἰδὼς, πνεῦμα λαμ-
βάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κρά-
ζει, καὶ παραίσσεται αὐτόν μετὰ
ἀφῶν, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπὸ
αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μα-
θητῶν σου, ἵνα ἐκβάλλωσιν
αὐτόν, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ὡ γινεὰ ἅπας καὶ
δυσχεραμένης, ἕως οὗτος ἵσται

πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν;
προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἐτι δὲ προσερχομένης
αὐτοῦ, ἐρῶξεν αὐτόν τὸ δαι-
μόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπε-
τίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἔσχατο
τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐ-
τὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοιτο δὲ παν-
τες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ
Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθηταῖς
αὐτοῦ·

44 Θέλει ὑμεῖς εἰς τὰ ὕψη
ὑμῶν τὰς λόγους τῆς· ὁ γὰρ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πα-
ραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώ-
πων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
τῆτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμ-
μένον ἀπὸ αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰ-
σθάνωσι αὐτό· καὶ ἐφοβήτο
ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τῆ ῥῆ-
ματι τῆς.

46 Εἰσηλθε δὲ διαλογισ-
μὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη
μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν
διαλογισμόν τῆς καρδίας αὐ-
τῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίον
ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἐαυτοῦ.

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς
ἐὰν δεξιῇ τῆτο τὸ παιδίον
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμε δεξι-
χεται· καὶ ὅς ἐὰν ἐμε δεξι-
χει, τὸν ἀποστείλαί με·
ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πάντι
ἐμῷ

ὑμῖν ὑπάρχων, ἔτϞ· ἔσαι μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, ἐδομῖν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι ἐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύει· ὅς γάρ ἐκ ἐστὶ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληρῶσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐξήριξε τῷ πορευέσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς προσώπων αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσηλθόντες εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ ἐκ ἐδέξατο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἸακώβϞ· καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπώμεν πῶρ καθίσθηναι ἀπὸ τοῦ ἔρανϞ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτὸς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε·

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἶδατε οἷον πνεύματος ἔστι ὑμῖν.

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἤλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολίσσαι, ἀλλὰ σώσαι. Καὶ ἵπορευθήσονται εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἰπὶ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἀνὰπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωνῶντες· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσας· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἔχει πᾶν τὸ κεφάλαιον κλήνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἑταῖρον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπολῶντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφες τὸς νεκρὸς θάψαι τὸς ἑαυτῶν νεκρὸς· σὺ δὲ ἀπολῶν διάγειλλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἑτεροῦ· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθεὶς ἔστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. ιο.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρας ἐκδομήκειν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸς αἰὶνὰ δύο πρὸς προσώπων αὐτοῦ, εἰς πᾶσαι πόλιν καὶ τόπον ᾧ ἔμελλεν αὐτὸς ἐρχεσθαι.

2 Ἐλθὼν ἔν πρὸς αὐτοῦ· Ὁ μὲν διρισμὸς πολλὸς, οἱ δὲ ἐγγάται

γράφεται ὀλίγοι· δεήθητε ἔν
κυρίῃ τῷ θρισμῷ, ὅπως
βαλλῇ ἐργάτας εἰς τὸν θι-
σμόν αὐτῆς.

3 Ὑπάγετε· ἰδὲ, ἐγὼ ἀ-
ποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἀρτας ἐν μέ-
σῳ λύκων.

4 Μὴ βασιάζετε βαλάν-
τοι, μὴ πῆραν, μηδὲ ὑπο-
μάτια· καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν
δοκίμην ἀπάσχηδε.

5 Εἰς ἣν δ' αὖν οἰκίαν εἰσ-
έρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρή-
νη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἐκεῖ ὁ
κύριος εἰρήνης, ἐπαναπαυσθεῖται
ἐν αὐτῷ ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ
δὲ μή, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψεται.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε, ἰδιότις καὶ πίνοντες
τὰ παρ' αὐτῶν· ἀξίος γὰρ
ἐργάτης τῷ μισθῷ αὐτοῦ
εἶναι. Μὴ μελαγχολεῖτε ἐξ οἰκίας
εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' αὖν πόλιν
εἰσέρχησθε, καὶ δέχονται ὑμᾶς,
ἰδιότις τὰ ᾠδαιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θριαμβεύετε τῆς ἐν
αὐτῇ ἀδοκίμης, καὶ λέγετε αὐ-
τοῖς· Ἠγίκεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' αὖν πόλιν
εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχονται
ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλα-
τείας αὐτῆς, εἰπάτε·

11 Καὶ τὸν κυριότῳ τὸν
κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πό-
λεως ὑμῶν, ἀπομασσομέθα
ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε,

ὅτι ἡγίκεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σο-
δόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκ-
τότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοι Χοραζίν, καὶ
σοι Βηθσαιδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, παλαι-
αὶ ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθή-
μεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει,
ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ ἡ
ἕως τοῦ ἔρανος ὑψωθεῖσα, ἕως
ἄρα καλεῖσθαι αἰῶνα.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμὲ
ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐ-
μὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀ-
θετεῖ τὸν ἀποσπλανά με.

17 Ὑπέρεψαν δὲ οἱ ἱε-
ρομήκοι μετὰ χαρᾶς, λέγον-
τες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόμα-
τί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθιώ-
μεν τὸν Σαταναῖν ὡς ἄγραπὸν
ἐκ τοῦ ἔρανος πεισούμεθα.

19 Ἰδὲ, δίδωμι ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπὶ ὅ-
φρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
ἐδὲν ὑμᾶς· ἐ μὴ ἀδικήση.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσονται· χαίρετε δὲ μαλ-
λόν ὅτι τὰ θῆματα ὑμῶν ἐγερ-
θη ἐν ταῖς ἔρανοις.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡ-
γαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῶ-
μαί σοι πάτερ, Κύριε τῆ ἡ-
ραν καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυ-
ψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συν-
ειτῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· καὶ ὁ πατήρ, ὅτι ὅ-
τως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθεν
σου.

22 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὰς
μαθητάς, εἶπε· Πάντα παρι-
δόθη μοι ὑπὸ τῆ πατρὸς μου·
καὶ ὑμεῖς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ
υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστὶν
ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν
βύβηται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὰς
μαθητάς, καὶ ἰδίαν εἶπε· Μα-
κάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέπον-
τες αὐτὸ βλέπειτε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολ-
λοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἡ-
θέλησαν ἰδεῖν αὐτὸ ὑμεῖς βλέπετε,
καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ακούσαι αὐτὸ
οὐκ ἔχετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομικός τις
ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ
λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς
ἀπεκρίθης· τὸ τοιοῦτον, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δοκιμᾶν
ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἀνθρώπος τις κατί-
βαινε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱε-
ριχῶν, καὶ λησταὶ περιέπιπτον·
οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ
πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπέλθον,
ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ
ἱερεὺς τις κατέβαινε ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντι-
παρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης,
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἰλ-
θὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρεῖτης δὲ τις ἰ-
δεύων, ἦλθε κατὰ αὐτόν, καὶ
ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατί-
δησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπι-
χέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβίβας
αὐτόν ἐπὶ τὸ ἵδιον κῆ-
ρον, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδο-
χεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρεὶν ἐξελ-
θὼν, ἐκβαλὼν δύο δητάρια ἑω-
κε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι
ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῇ
ἐπανέρχεσθαι με, ἀποδώσω σοι.

36 Τίς ἔν τούτων τῶν τριῶν
δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τῷ
ἐμπροσθέντι εἰς τὰς λησείας;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιή-
σας τὰ ἐλάττω μετ' αὐτοῦ. Εἰ

ση

παι ἔν' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῆς, καὶ αὐτὸς εἰσέλθῃν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ αὐτοῦ ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῆς ἦν ἀδελφὴ καλεσμένη Μαρίας, ἥ καὶ καθίσασα παρὰ τοῦ πόδα τοῦ Ἰησοῦ, ἤκει τὸν λόγον αὐτῇ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα ~~πείσ~~τατο πρὸς πολλὴν διακονίαν. Πεισῶσα δὲ εἶπε· Κύριε, ὁρᾷς σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μὴ μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; καὶ ἐν αὐτῇ ἵνα μοι συναίτιωσιν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τρυβάζῃ πρὸς πολλὰ.

42 Ἐνὸς δὲ ἔστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. ιι.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, καὶ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσευχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσευχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑβραίοις, ἀγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· ῥηθῇ τὸ θέ-

λημά σου, ὡς ἐν ἑβραίων, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ὀπίσκειον δίδε ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ ᾧ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοισι ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Τίς ἔξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μισοῦν καὶ εἶπεν αὐτῇ· Φίλε, χρεὼν μοι τρεῖς ἄρτοις,

6 εἰπεὶ δὲ φίλος μου παρεγένετο ἔξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ πρὸς αὐτῷ.

7 καὶ κεινὸν ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπεν· Μή μοι κόπῃς παρεῖχε· ἥδη ἡ θύρα κέκληται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμῆ εἰς τὴν κοίτην εἰσὶν· ὁ δὲ δυναμὶς ἀναστὰς δίδναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ὁ δῶσθαι αὐτῷ ἀναστὰς, ἀλλὰ τὰ εἶναι αὐτῷ φίλον, ἀλλὰ γε τὴν ἀνάδελφον αὐτῆς ἐνερθεῖς δώσει αὐτῷ ὅσων χρεῖζει.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρεσθαι· κρούετε, καὶ ἀνοίγησιν αἱ θύραι ὑμῖν.

10 Πᾶς ᾧ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγησιν αἱ θύραι.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, καὶ λίθον

λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθυῶ, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ ἰὰν αἰτήσῃ ὧν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ ἔν ὑμῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οὐδαμὲν ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανό, δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτούσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦ ἐκβάλλον δαιμόνιοι, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τῷ δαιμονίῳ ἐξελθόντι, ἰαλήσῃ ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἔτεροι δὲ περιερίζοντες, σημεῖον παρ' αὐτῷ ἐζητοῦν ἐξ οὐρανό.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ φρονηματία, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν λαμβανέτω τὴν ἐρημίαν, καὶ οὐκ ἐπὶ οἶκον πᾶσι.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθῃ, πῶς ἰσχύσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγει, ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλουσιν τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; ἵνα καὶ τὸ κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἴσθῃται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ

ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἀποφθασὲν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθὼς πλοῖμιν φυλάσῃ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὴν ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτῷ ἐπιθῇ νίκησθαι αὐτόν, τὴν παροπλίαν αὐτῷ αἵρει, ἵνα ἢ ἐπιποθεί, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀφαιρήσῃ.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατὰ ἐμὴν ἐγὼ καὶ ὁ μὴ συναγαγεῖ μετ' ἐμοῦ, σκορπίζῃ.

24 Ὅταν τὸ ἀκαθαρτὸν πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρου τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑπογείνομαι τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἰδὼν εὐρίσκει συναγωγὰς καὶ κεκοσμημένους.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπὶ αὐτὰ ἑτέρα πνευματία πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ἱσχυρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῃ χειρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρσά τι γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βατάσασά σι, καὶ μαστοὶ οἱ ἐθῆλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθρο-
μένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γε-
νὴ αὐτῆς πονηρὰ ἐστὶ· σημεῖον
ἡγεῖται, καὶ σημεῖον ἔσθ' οὐδὲν
αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
ὅτι τῷ πρὸς φῶς.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰω-
άννης σημεῖον τοῖς Νινευίταις,
καὶ ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ γῆναι ταύτῃ.

31 Βασιλεία οὖν νῦν ἐγενή-
σθαι ἐν τῇ κρίσει· μετὰ τὴν ἀν-
τίστασιν τῆς γῆναι ταύτης, καὶ
κατακρίνει αὐτὴν· ὅτι ἦλθεν
ἐν τῇ κρίσει τῆς γῆς ἀκῆ-
ρως τὴν σοφίαν Σολομῶντος·
ὁ δὲ, πλεονέκτης Σολομῶντος ὦν.

32 Ἄνδρες Νινευί· ἀναγέ-
νοι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γῆναι ταύτης, καὶ κατακρίνει-
ται αὐτή· ὅτι μελετήσαντες εἰς
τὸ κήρυγμα Ἰωάννη καὶ ἰδὼν,
ἐποίησαν Ἰωάννη ὡς δεῖ.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἀ-
κῆρως, εἰς κρυπλὸν τίθησιν, ἀλλ'
ἐπὶ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
ὀψίαν, ἵνα οἱ ἐμπορευόμενοι
ὁ φεῖγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τῷ σώματι
ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν ᾖ ὁ ὀφ-
θαλμός σου ἀπλῆς ἦ, καὶ ὅλον
τὸ σῶμά σου φωταῖον ἐστί· ἐ-
άνθρωπος δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶμά
αὐτοῦ σκοτεινόν.

35 Σκόπει ἔν τῃ φῶς
ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν.

36 Εἰ δὲ τὸ σῶμά σου ὅλον
φωταῖον, μὴ ἔχον τι μέρος
σκοτεινόν, ἔσται φωταῖον ὅλον,

ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀσραπῇ
φωτίζη σι.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἡ-
ρώτα αὐτὸν Φαρισαῖος τις ὁ-
πως ἀριγένηται παρ' αὐτοῦ. Εἰς-
ελθὼν δὲ ἀνέπισιν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν
ἐθαύμασεν ὅτι ἔπρωτον ἐβλα-
φήσθη παρὰ τοῦ ἀρίστου.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς
αὐτόν· Νῦν ὑμῖν οἱ Φαρισαῖοι
τὸ ἐξῶθεν τῆς ποτηρίου καὶ τοῦ πί-
νακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἐσω-
θεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ
πονηρίας.

40 Ἄφρονες, ἔχ' ὁ ποιήσας
τὸ ἐξῶθεν, καὶ τὸ ἐσωθεν ἐποίη-
σαι;

41 Πλὴν τὰ ἐνὸντα δοτε ἑ-
λεημοσύνην· καὶ ἰδὼν, πάντα
καθαρὰ ὑμῖν ἐσιν.

42 Ἄλλ' ἐὰν ὑμῖν τοῖς
Φαρισαῖοις, ὅτι ἀποδεκατῆτε
τὸ ἐξ ὅσων καὶ τὸ πῆγανον καὶ
πάντα λαχάνον, καὶ παρέρχεσθε
τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τῷ
Θεῷ· ταῦτα εἶδει ποιῆσαι,
καὶ κείνα μὴ ἀφίεναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι-
σαῖοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν προ-
ποκαθηδονίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς,
καὶ περὶ ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀ-
γογαῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑπεκρίται, ὅτι
ἐστὶ ὡς τὰ μνημεῖα καὶ ἀδελφὰ,
καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ ἀπεπαλῆντες
ἐπάνω ἐκ οἰδοῦσιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν
τομῶν

νομικῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὀφείζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπεν· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς εἰπὶ, ὅτι φορτί-ζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ δακτύλῳ ὑμῶν ἐκπροσφάετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκροδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῷ προφητῷ, οἱ δὲ πατέρες ἡμῶν ἀπέκλειναν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῷ πατέρει ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκλειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τὸτο καὶ ἡ σοφία τῆ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποσιλῶ εἰς αὐτὸς προφῆτας, καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκλείουσι καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυρόμενον ἀπὸ καθάρου καὶ κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

51 ἀπὸ τῆ αἱματιᾶ· Ἀβελ, ἕως τῆ αἱματιᾶ Ζαχαρίου, τῆ ἀπολομένης μεταξὺ τῆ θυσιαστηρίου καὶ τῆ οἴκου· καὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ ἐκ εὐχέλθετε, καὶ τὸς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντες δὲ αὐτὲ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ

Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀπογοματίζειν αὐτὸν πρὸς πλείονα·

54 ἐνεδρεύοντες αὐτόν, καὶ ζητῶντες θηρεῦσαί τι ἐκ τῆς σωματιᾶς αὐτῆς, ἵνα κατήγηγόντων αὐτῇ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΝ οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τῶν ὄχλων, ὥς καταπαλεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτῆς· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἧτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκαταλεγμένοι ἐστίν, ὃ ἐκ ἀποκαλιψήσεσθαι καὶ κρυπλόν, ὃ ἐκ γινώσκουσι.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ συντάξει εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀντιθέσθαι· καὶ ὃ πρὸς τὸ ἐκκαλεῖσθαι ἐν τοῖς ταμίαις, ἐκρυβήσεσθαι ὑπὸ τῶν δομάτων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκλειόντων τὸ σῶμα, καὶ μὴ τὰ ταῦτα μὴ ἐχούσιν πνεύματος ὁτιώτερον τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τί φοβηθῆτε· φοβήθητε τοὺς μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντες ἰμβαλεῖν εἰς τὴν γένειαν· ἐγὼ λέγω ὑμῖν, τῆτοι φοβήθητε.

6 Οὐχὶ κρίνεται σαρὰν δύο, καὶ ἐν αὐτῷ ἐκ ἑσθ' ἐπιληλησμένων ἐνώπιον τῆ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρεῖς τὸ

καὶ παλῶς ὑμῶν παῖσαι ἡρίθ-
μηται· μὴ ὅτι φοβέσθῃτε· πολ-
λὰν γερουσίαν ἀγαφέριτε.

8 Λέγω ὅτι ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἀν-
τιμολογήσῃ ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ ὕψος τῆς ἀν-
θρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τῆς Θεᾶς.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με
ἰνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνη-
θήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
τῆς Θεᾶς.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν ὕψος τῆς ἀνθρώπου, ἀφε-
θήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαν-
τος ἔκ ἀφθέτηται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν
ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ
ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ
μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογη-
τήσῃτε, ἢ τί εἰπήτε·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα
μαρτυρεῖ ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ὅτι οὕτως εἶπεν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ
τῶν ὄχλων· Διδάσκαλε, εἰπέ
ὑμῖν ἀδελφοὶ μὴ μερίσασθαι
μετ' ἑμὲ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀν-
θρώπε, τίς με κατέστησε δικα-
στήν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Ὅρατε καὶ φυλάσσετε ἀπὸ τῆς
πλεονεξίας· ὅτι ἔκ ἐν τῷ πε-
ριουσιεῖν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστίν
καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀνθρώπε

τινὸς πλεονεξίᾳ εὐφρόνησεν ἡ χω-
ρεῖα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυ-
τῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι
ἔκ ἔχω πλεονεξίαν τῆς καρ-
πῆς μου;

18 Καὶ εἶπε· Τὸτο ποι-
ήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθή-
κας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω·
καὶ συιάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γη-
νιμαία μου, καὶ τὰ ἀγαθὰ μου.

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ
κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ· ἀνα-
παύου, φάγε, πότε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
Ἄφρων, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχὴν σε ἀπαιτήσιν ἀπὸ σῆ·
καὶ ὅτι ἡτοίμασας, τίς ἐστί;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλεονεξ-
εῖ.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθη-
ταὺς αὐτοῦ· Διὰ τῆτο ὑμῖν λέ-
γω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑ-
μῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σω-
ματι, τί ἐνδύσθητε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεονεξεῖ ἐπὶ τῇ
τρόφῃ, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐνδυ-
ματίου.

24 Κατανοήσατε τοὺς κόρα-
κας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερί-
ζουσιν οἷς ἔκ ἐστὶ ταμεῖον, οὐδὲ
ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει
αὐτούς· πῶς οὖν μᾶλλον ὑμεῖς
ἀγαφέριτε τῶν πλείων;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμ-
νῶν θανάτῳ προδιδόναι ἐπὶ τῇ
ἐλπίδι αὐτοῦ πῶς ζήσει;

26 Εἰ ὅτι ἔστι ἐλάχιστον δύν-
αμις,

αὐτε, τί πρὸς τῶν λοιπῶν με-
ριμνήτε;

27 Καίανοήσαίε τὰ κρίνα,
 πῶς ἀνθάσει· ὃ κοπία, ὃ δὲ
 κηθεῖ· λέγω δὲ ὑμῖν, ὃ δὲ Σολο-
 μὼν ἐν πάσῃ τῇ θόλῃ αὐτοῦ
 ἡρῆε· βλάτο ὡς ἐν τούτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ
ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὐρίον
εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς
ἔτις ἀμφιέννυσι, πόσω μάλ-
λον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι ;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζῆτε
τί φάγητε, ἢ τί πίνητε· καὶ μὴ
μυσησθῆτε:

30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ
 ἐκ τῆς τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν
 δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζει
 τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσεθήσονται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν
ποιέμενοι· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πα-
τήρ υἱὸν δῶναι ὑμῖν τὴν βα-
σιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπά-
ρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημο-
σύνας. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βα-
λάντια μὴ σαλευόμενα, ὅτι
σαυροὶν ἀνέκλειστον, ἐν τοῖς ἐσ-
ροῖς ὕψι κλίπῃς ἐκ ἡγίζου-
σιν, οὗτοι δὲ σὺν διαφθορίᾳ.

34 Ὁπρ γάρ ἐστιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία
ὑμῶν ἵσται.

35 Ἐγώσαν ὑμῶν αἱ ὁ-
φύες ἀειζωσμένοι, καὶ οἱ λύχ-
νοι καὶ ὀμβροί·

36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι αἰ
θρωποῖς προσδεχομένοις τ
κέρεισιν αὐτῶν, ὥστε ἀναλῦ
ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόν
καὶ κηρύξαντες, εὐθὺς ἀνίσ
σιν αὐτῶν.

37 Μακάριοι οἱ ὄντες
καὶ οἱ κλαίοντες, ὅτι ἐκ τούτων ἔσται ὑμῖν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ· ὁ γὰρ κόσμος ἀποδοτεῖ ὑμῖν τὰς καρπὰς αὐτοῦ.

38 Καὶ ἰὰν ἔλθῃ ἐν τῇ
 ἱερά φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ
 φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὖρε
 μακάριοι εἰσιν οἱ δεῖλοι
 νοι.

39 Τὺτο δὲ γινώσκεις, ὅτι
καὶ ἡμεῖς οἱ ἀποδιδάσκοντες
ἐσμεν ὁ κλέπτης ἐρχόμενος, ἡγούμενος
ἐσθῆτα, καὶ ἐκ τῶν ἀφ᾽ ἡμῶν
οὐκ ἔστιν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς ἐν γυναι
 ἵστοιμοι· ὅτι ἡ ὥρα ἐ δυνάμει
 ὁ πρὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐρχεται.

41 Εἰπε ὁ αὐτῷ ὁ Πίπλος·
Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν ἐξ
Ἑλλάς ταύτῃ λίγης, ἵνα
πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τὰ ἄλλα ἐστὶν ὁ πατήρ· ὁ υἱὸς ὁμοούσιος μετ' αὐτοῦ, ὁν κατεγέννησεν ἡ Παρθενομαι· ἐπὶ τῆς Θεογονίας αὐτοῦ τὸ διδόναι· ἐν καιρῷ τῷ σωματικῷ;

43 Μακάριος ὁ ὄψωνος, ὁ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ θυμοῦ τοῦ ὄψωνος, ὁ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ θυμοῦ τοῦ ὄψωνος.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν,

ἡ παῖσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐ-
καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δούλῳ
ἐν τῇ παροῦσῃ αὐτοῦ
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
ἡ παῖσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
ταῖς παροῦσιν αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ.

46 ἢ εἴπῃ ὁ κύριος τῷ δούλῳ
ἐν τῇ παροῦσῃ αὐτοῦ
ἐν τῇ παροῦσῃ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ.

47 Ἐκείνῳ δὲ ὁ δούλῳ ὁ
ἐν τῇ παροῦσῃ αὐτοῦ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ.

48 Ὁ δὲ μὴ γινώσκων, ποιήσας
ἐν τῇ παροῦσῃ αὐτοῦ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ.

49 Πῦρ ἦλθεν βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἡδὴ ἀν-
τί;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπ-
τίσθαι, καὶ πῶς συνέχομαι
ἐν τῇ παροῦσῃ αὐτοῦ.

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
ἀπεργάζομαι ἐν τῇ γῇ;
οὐκ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ ἀν-
τισημῶν.

52 Ἐσοῖται ἡδὴ ἀπὸ τῆς νῦν
ἐν τῇ παροῦσῃ αὐτοῦ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ
καὶ μετὰ τῆς αὐτοῦ.

53 Διαμεριδιθῆσθαι πατρίαν

ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ ὑὸς ἐπὶ πατέρα
μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα, καὶ θυγα-
τὴρ ἐπὶ μητέρα· πειθεσθῆναι ἐπὶ
τῷ νόμφῳ αὐτῆς, καὶ νόμφῳ
ἐπὶ τὴν πειθεσθῆναι αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις·
Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἀνα-
τείλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως
λέγετε· Ὁμβρὸς ἔρχεται· καὶ
γίνεται ὡς.

55 Καὶ ὅταν νότον πνεύον-
τα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται·
καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσω-
πον τῆς γῆς καὶ τῆς ἐρανῶς εἶδα-
τε δοκιμάζει· τὸν δὲ καιρὸν
τῆς πνεύματος οὐ δοκιμάζει;

57 Τί δὲ καὶ ἄρ' αὐτῶν ὃ
κρίνεται τὸ δίκαιον;

58 Ὡς ἡδὴ ὑπάγετε μετὰ
τῆς ἀντισημῶς ἐπὶ ἄρχοντας,
ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐγγρασίαν ἀπηλ-
λάτθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κα-
τασφύρησιν σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ
ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πλάτῃ,
καὶ ὁ πλάτης σε βάλῃ
εἰς φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, ὃ μὴ ἐξέλ-
θης ἐκεῖθεν, ἕως ὃ καὶ τὸ ἔοχαλον
λίπῃς ἀποδοῦναι.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΡΗΣΑΝ δὲ τινες
ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπ-
αγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γα-
λιλαίων, ὡς τὸ αἷμα Πιλάτου
ἔμειξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι ἔσονται ἀμαρτωλοὶ

M 2

πρὸς

πᾶς πάντας τῆς Γαλιλαίας
ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεποι-
θασιν;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἐάν μὴ μετανόητε, πάντες ὡς-
αὕτως ἀπολειπόμενοι.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὁκ-
τώ, ἐφ' ὧς ἐπέσειεν ὁ πύργος· ἐν
τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκλειεν αὐ-
τῆς, δεικνύει ὅτι ἔτοιμος ὀφειλέται
ἐγένοντο πᾶς πάντας ἀνθρώ-
που τῆς κατοικούντας ἐν Ἱερου-
σαλὴμ;

5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἐάν μὴ μετανόητε, πάντες ὡς-
αὕτως ἀπολειπόμενοι.

6 Ἔλεγε ὁ ταύτῃ τὴν πα-
ροχολήν· Συκὴν ἔχει τις ἐν τῷ
ἀμπελῶνι· αὐτὴν πεφυτευμέ-
νῃ· καὶ ἔσθι καρπὸν ζητῶν ἐν
αὐτῇ, καὶ ἔχει εὖρεν.

7 Εἶπε ὁ πρὸς τὸν ἀμπε-
λογόν· Ἰδὲ, τρεῖς ἔτη ἔρχο-
μαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ
ταύτῃ, καὶ ἔχει εὖρεσκω· ἐκ-
κοψον αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν
γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ
τὴν τοιοῦτον, ἕως ὅτε σκάψω
περὶ αὐτήν, καὶ βάσω κοπρίαν·

9 Καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν·
εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκ-
κόψῃς αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ
τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββα-
σι.

11 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἥν πνεῦ-
μα ἔχουσα ἀδελφείας ἔτη δέκα

καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα,
καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς
τὸ πᾶντελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰη-
σοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν
αὐτῇ· Γύναι, ἀπολύσαι τὴν
ἀδελφείαν σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς
χεῖρας· καὶ πᾶσα χεῖμα αὐτῆς
ῥώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι-
συνάγωγος, ἀγαπήσας ὅτι τὴν
σαββάτῳ ἠθεράπευσεν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέ-
ραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι
ἐν ταύταις ἢ ἐρχόμενοι διερα-
πύεσθαι, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
σαββάτῳ.

15 Ἀπεκρίθη ὁ αὐτῷ ὁ
Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριταί,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ ἢ
λύσει τὸν βῆν αὐτοῦ, ἢ τὸν οἶνον
ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαίσαν
ποτίσκει;

16 Ταύτῃ δὲ, θυγατέρα
Ἀβραάμ ἦσαν, ἥν ἐδοξασεν ὁ
Σατανᾶς ἰδεῖ δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη,
ἐκ ἑδοξασθῆναι ἀπὸ τῆς δεσμῶ-
τὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτῳ;

17 Καὶ ταῦτα λέγουσιν
αὐτῇ, καὶ ἡχοῦντο πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῇ· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἐχαιρεῖ ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐδόξοις τοῖς γινομένοις ἐν
αὐτῇ.

18 Ἔλεγε δὲ· Τίμι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Θεῶν; καὶ
τίμι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σι-
ταπύρῳ,

άπεις, ὃν λαβὼν ἀνθρῶπ-
 ὢν εἰς κῆπον ἑαυτῷ κὺ
 συζησε, κὺ ἐγένετο εἰς δένδρον
 μέγα, κὺ τὰ περὶ αὐτὸν τῷ ἑρῶν
 ἀπεκλήρωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
 αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι
 μοιάσω τὴν βασιλείαν τῷ
 Θεῷ;

21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμη, ἣν
 λαβὼσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς ἀ-
 λείρη σάτα τρία, ἕως ἃ ἐξυ-
 κλίσθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ
 πόλεις κὺ κώμας διδάσκων, κὺ
 πορεύετο ποιεῖν μῦθον εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ.

23 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Κύ-
 ρι, εἰ ὅλῳι οἱ σωζόμενοι; Ὁ
 δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν·

24 Ἀγωνίζεοδε εἰσελθεῖν
 ἐκ τῆς γενῆς πύλης· ὅτι πολ-
 λοί, λέγων ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰ-
 σελθεῖν, κὺ ἔκ ἐξουσιῶν.

25 Ἀφ' ἃ ἀν' ἐγερθῇ ὁ οἰ-
 κοδεσπότης, κὺ ἀποκλείσῃ τὴν
 θύραν, κὺ ἄρξῃ οἱ ἐξ ἑσθάναι,
 κὺ κρύψει τὴν θύραν, λέγοντες·
 Κύριε, κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν· κὺ
 ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα
 ὑμᾶς ποθεν ἐστέ.

26 Τότε ἄρξει οἱ λέγειν·
 Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σε, κὺ ἐπί-
 ομεν, κὺ ἐν ταῖς πωλείαις ἡ-
 μῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγων ὑμῖν,
 ἔκ οἶδα ὑμᾶς ποθεν ἐστέ· ἀπό-
 στασις ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργά-
 ται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
 κὺ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν
 ὁψήσῃ Ἀβραὰμ κὺ Ἰσαὰκ κὺ
 Ἰακώβ, κὺ πάσης τῆς προφη-
 τίας ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ Θεῷ,
 ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνα-
 τολῶν κὺ δυσμῶν, κὺ ἀπὸ βορ-
 ρᾶ κὺ νότου· κὺ ἀνακλιθήσονται
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ Θεῷ.

30 Καὶ ἰδὼ, εἰσὶν ἔχαιοι οἱ
 ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶ-
 τοι οἱ ἔσονται ἔχαιοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 προσήλθον τινες Φαρισαῖοι, λέ-
 γοντες αὐτῷ· Ἐξελθε, κὺ πο-
 ρεύου ἐνλεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέ-
 λει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πο-
 ρευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι
 τύτῃ· ἰδὼ, ἐκβάλλω δαιμό-
 νια, κὺ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον
 κὺ αὔριον, κὺ τῇ τρίτῃ τελειῶ-
 μαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον κὺ
 αὔριον κὺ τῇ ἐχομένῃ πορεύ-
 εσθαι· ὅτι ἔκ ἐνδεχίμαι περ-
 φήτω ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσα-
 λὴμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ,
 ἣ ἀποκλείουσας τὰς προφῆτας,
 κὺ λιθοβολήσας τὰς ἀπεσταλμέ-
 νους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέ-
 λησα ὑπισυνάξαι τὰ τέκνα
 σε, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς
 νοστίαν ὑπὸ τῆς πτερύγης, κὺ
 ἔκ ἠθέλησας;

35 ἰδὼ, ἀφ' οἷον ὑμῖν ὁ οἶ-
 κος ὑμῶν ἐρημὸς· ἀμὴν δὲ

λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔμὴ με ἴδῃτε
ἕως ἂν ᾗξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλο-
γημένον ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτοι, καὶ αὐτοὶ
ᾗσαν παρατηρέμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὲ, ἄνθρωπος τις
ἦν ὑδρωπικός· ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς τοὺς νομικούς καὶ Φα-
ρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ
σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ
ἠσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰά-
σατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτούς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄντος
ἢ βύς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ
ἐκ ἐνθὺς ἀναπάσκει αὐτὸν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

6 Καὶ ἐκ ἰχθυῶν ἀντα-
ποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τοὺς κε-
κλημένους παραβολῇν, ἐπὶ χων
πῶς τὰς περὶ οὐκισίας ἐξιλέ-
γωντο, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος
εἰς γάμους, μὴ καὶ ἀκλιθῇς εἰς
τὴν περὶ οὐκισίαν· μήποτε ἐν-
ημιότερός σε ἢ κεικλημένος ὑπ'
αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὶ καὶ αὐτὸν
καλίσας, εἶρε σοί· Δὸς τέττα-
ρα ἄρτους καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσ-
χυμῆς τὸν ἰσχαλὸν τόπον κατέ-
χων.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς
πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν
ἰσχαλὸν τόπον· ἵνα ὅταν ἴδῃ
ὁ κεικληκώς σε, εἴπη σοί· Φίλε,
προσανάβηθι ἀνώτερος· τότε
ἔσαι σοὶ δόξα ἐνώπιον τῶν συ-
νανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἐκε-
λῶν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ τα-
πεινῶν ἐαυτοῖς, ὑψωθήσεται.

12 Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κειλη-
κῶτι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἁ-
ριστον ἢ δαΐπνον, μὴ φῶναι τοῖς
φίλοις σου, μηδὲ τοῖς ἀδελφοῖς
σου, μηδὲ τοῖς συγγενεῖς σου, μη-
δὲ γείτονας· ὡς ἵνα μὴ πῶς
καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωνται,
καὶ γένηταί σοι ἀνταποδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δα-
χλῶν, καλῶν πτωχούς, ἀσπῆ-
ρους, χωλούς, τυφλούς.

14 Καὶ μακάριος ἔσθι,
ὅτι ἐκ ἔχουσιν ἀνταποδοθῆναι
σοί· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ τις τῶν
συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν
αὐτῷ· Μακάριος ὁς φάγι-
ται ἄρτοι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀν-
θρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον
μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς·

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δού-
λον αὐτοῦ τῷ ὄρει τοῦ δεῖπ-
νου εἰπεῖν τοῖς κεικλημένοις· Ἐρ-
χέσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι
πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
παρτί-

παραϊσθῆναι πάντες. Ὁ πρῶ-
τος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἡγό-
ρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξι-
λεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἔρωτῶ σε,
ἔχει με παρητημένον.

19 Καὶ ἑτέρος εἶπε· Ζεύ-
γη βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ
πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἔρωτῶ σε, ἔχει με παρητημέ-
νον.

20 Καὶ ἑτέρος εἶπε· Γυ-
ναῖκα ἔγνηκα, καὶ διὰ τῆτο ἔ-
λθωμαι ἰλθῆν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ
δύλος ἐκένθη ἀπήγγειλε τῷ
κυρίῳ αὐτῶ ταῦτα. τότε ὁρ-
μισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ
δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχίως
εἰς τὰς πωλείας καὶ ῥύμας τῆς
πόλεως, καὶ τὰς πλῆκας καὶ ἀ-
πάφους καὶ χλωὰς καὶ τυφλὰς
ἀσάγαγι ὥδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλος·
Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας,
καὶ ἔτι τόπος ἐστίν.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος·
πρὸς τὸν δούλον· Ἐξελθε εἰς
τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμύς, καὶ ἀνά-
γκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισ-
θῇ ὁ οἶκος μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οἱ δούλοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
ἐκκλημένων γένεσθαι μου τῷ
αἵνῳ.

25 Συνεπορεύοιτο δὲ αὐτῷ ὄχ-
λος πολλός· καὶ γραφεὶς εἶπε
πρὸς αὐτὸς·

26 Εἴτις ἔρχεται πρὸς με,
καὶ ἐμίσθῃ τὸν πατέρα ἐαυτοῦ

καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα
καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰς ἀδελφάς
καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἐ δύναται με
μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅς τις ἐ βασιλεύς
τὸν θάυρον αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται
ἀπὸ πρὸς με, ἐ δύναται με εἶναι
μαθητὴς.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θεί-
λων πύργον οἰκοδομῆσαι, ἐ-
χὼς πρῶτον καθίσας ψηφίζει
τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν;

29 ἵνα μήποτε θύλῃ αὐ-
τῷ διμήλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντι
ἐκτελεῖσαι, πάντες οἱ διωρεῖντες
ἄρξωνται ἐμπαίξαι αὐτῷ,

30 λέγοντες· Ὅτι ἔτος ὁ
αἰθρωνπὸς ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ
ἐκ ἰσχύσει ἐκτελεῖσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευ-
όμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασι-
λεῖ εἰς πόλεμον, ἐχὼς καθίσας
πρῶτον βουλευέται εἰ δυνατός
εἶναι ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπανθῆ-
σαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτῷ
πρόρρη ὄντι, περισθεῖαν ἀπο-
γείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς ἐξή-
κοντα.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἐξ ὑμῶν
ὅς ἐκ ἀποτάσσει πᾶσι τοῖς
ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, ἐ δύναται
με εἶναι μαθητὴς.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἵαν
δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται;

35 Οὐτε εἰς γῆν, ἔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἐξω βάλλουσιν αὐτό· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκέειν, ἀκέτω.

Κεφ. ιε. 15.

ΗΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τιλῶναι, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκέειν αὐτῷ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι ἔτι ἁμαρτωλὸς προσδέχεται, καὶ συνεδίζει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἀνθρώπων ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, ὃ καὶ ἀλείπει τὰ ἐννενηκοσιαιενέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπωλωλός, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὕρῳν ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τὰς ὤμους αὐτοῦ χαίρων;

6 Καὶ ἰλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαθεύδει τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὑρον τὸ προβαλόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτω χαρὰ ἔσθαι ἐν τῷ θρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μελαινῶντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκοσιαιενέα δικαίοις, οἵτινες ὃ χρεῖαν ἔχουσι μετανοίας.

8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, ἔχῃ ἅπλη λυχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμιλῶς, ἕως ὅτε εὕρῃ;

9 Καὶ εὕρῃσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὑρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεσθαι ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μελαινῶντι.

11 Εἶπε δὲ Ὁ Ἄνθρωπος τῆς εἰχῆς δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ἐστίας. Καὶ διέδωκεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' ὃ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ δισκόρησεν τὴν ἐστίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσας δὲ αὐτὸ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκώληθ' ἐνὶ τῶν πολλῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἐπεμφέν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγρὰς αὐτῆς βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κεραιῶν ὧν ἡδίων οἱ χοῖροι καὶ ὁδοὶ εἶδεν αὐτὰ.

17 Εἰς αὐτὸν δὲ ἰδὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τῷ πατρὶ μου περιουεῖσθαι ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀνα-

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου· καὶ ἔρω
αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτιὸν εἰς τὸν
ἐρατὸν, καὶ ἐνώπιόν σου·

19 καὶ ἐκέτι εἰμὶ ἀξιῶ κλη-
θῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς
ἓνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐ-
τῷ μακρὰν ἀπέχοντι, εἶδεν
αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἐ-
πληγχοῖσθαι καὶ δραμῶν ἐπέ-
πεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός·
Πάτερ, ἡμαρτιὸν εἰς τὸν ἐρα-
τὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκέτι
εἰμὶ ἀξιῶ κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς
τὸν υἱόν· Ἐξενέγκαιε
τὴν σὺλὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐν-
δύσαι αὐτόν, καὶ δότε δακτύ-
λιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ἐκποδήματα εἰς τοὺς πόδας.

23 Καὶ ἐνέγκαλιν τὸν μό-
χον τὸν σιευτὸν δύσαι· καὶ
παγύλιν εὐφρανθῶμεν·

24 Ὅτι ἔτῃ ὁ υἱός μου νε-
κρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησεν· καὶ ἀπο-
λωλὸς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἡρξά-
μεθα εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
πρῶτος· ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἡγίσεν τὴν οἰκίαν, ἡ-
μετε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἓνα τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπυν-
θάνετο τί εἶη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι

ὁ ἀδελφός σου ἦκει· καὶ ἔθυσεν
ὁ πατήρ σου τὸν μόχον τὸν σι-
ευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν
ἀπέλαβεν.

28 Ὡργισθὲν δὲ, καὶ ἐκ ἡ-
δελεν εἰσελθεῖν· ὁ ἕν πατήρ αὐ-
τοῦ ἐξελθὼν, παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
τῷ πατρί· Ἰδὲ, τοσαῦτα
ἔτη δελεῶ σοι, καὶ ἐδέσπῃς
ἐνιολὴν σου παρελθόν, καὶ ἐμοὶ
ἐδέσπῃς ἐδωκας ἔριπον, ἵνα με-
τὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.

30 Ὅτι δὲ ὁ υἱός σου ἕτος,
ὁ καὶ ἀφάγων σου τὸν βίον μετὰ
πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὰν μόχον τὸν σιευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκ-
νον, σὺ πάντῃς μετ' ἐμῷ εἶ, καὶ
πάντα τὰ ἐμὰ, σὰ εἰσιν.

32 Εὐφραίνεσθαι δὲ καὶ χα-
ρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἔτῃ νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησεν·
καὶ ἀπολωλὸς ἦν, καὶ εὐρέθη.

Κεφ. ις. ιβ.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς
μαθητάς αὐτοῦ· Ἄνθρω-
πὸς τις ἦν πλεῖστος, ὃς εἶχεν
οἰκονόμον· καὶ ἔτῃ διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπ-
άρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτόν, εἶ-
πεν αὐτῷ· Τί τῆτο ἀκῶα
περὶ σοῦ; ἀπόδο' τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου· ἃ γὰρ δυ-
νήσῃ εἶτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰ-
κονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ
κύριός μου ἀφαιρήσεται τὴν οἰ-
κονομίαν·

πορομίαν ἀπ' ἐμῆς; σκάπτειν
ἐκ ἰσχύος, ἐπαίτεῖν αἰχύνομαι.

4 Ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα
ᾔται μίασαθῶ τῆς οἰκονομίας,
διξωλήμει εἰς τὰς οἴκας αὐ-
τῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἵνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλῶν
τῷ κυρίῳ ἑαυτῷ, ἔλεγεν τῷ
πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυ-
ρίῳ μῆς;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βά-
της ἰλαίῃς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Δίξαι σε τὸ γράμμα, καὶ καθ-
ίσας ταχέως γράψον πενήτη-
κοῖα.

7 Ἐπεὶ αὖ ἐτέρῳ εἶπε· Σὺ
δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν·
Ἐκατὸν κόρυς σίτου. Καὶ λέγει
αὐτῷ· Δίξαι σε τὸ γράμμα,
καὶ γράψον ὀγδοήκοια.

8 Καὶ ἐπήντησεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι
φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
τῆ αἰῶνος τέττε φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τῆς υἱὸς τῆ φωτὸς εἰς
τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Ποι-
ήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τῆ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὕταν
ἐκλίπητε, διξωλήται ὑμᾶς εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πτωχὸς ἐν ἱλαχίῳ,
καὶ ἐν πολλῷ πτωχὸς ἐστὶ καὶ ὁ
ἐν ἱλαχίῳ ἀδικός, καὶ ἐν πολ-
λῷ ἀδικός ἐστιν.

11 Εἰ ἔν ἐν τῷ ἀδικῳ μα-
μωνᾶ πτωχοὶ ἐκ ἐγείνεται, τὸ
ἐλθόντων τίς ὑμῖν πωτεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πτωχοὶ ἐκ ἐγείνεται, τὸ ὑμῶν-
των τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκίτης δύναται
δυσὶ κυρίοις δελεῦν· ἢ γὰρ
τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον
ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξει, καὶ
τῷ ἑτέρῳ καὶ ἀφρονήσει. Ὁ δὲ
ναδὲ Θεῷ δελεῦν καὶ μαμωνᾶ.

14 Ἦκεον δὲ ταῦτα πάλιν
καὶ οἱ Φαρισαῖοι, Φιλαργυ-
ροὶ ὑπάρχοντες καὶ ἐξεμυκτηρι-
ζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑ-
μεῖς ἐστὶ οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ
Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας
ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη-
λόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἐστίν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται ἕως Ἰωάννου ἀπὸ τότε ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπαγγέλλε-
ται, καὶ παρῆς εἰς αὐτὴν βιάζε-
ται.

17 Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶ τοῖς
ἐρεῶν καὶ τῇ γῇ παρῆ-
δειν, ἢ τῷ νόμῳ μίαν κερταίαν
πείσειν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτῆς, καὶ γαμῶν ἑτέ-
ραν, μοιχεύει· καὶ παρῆς ὁ ἀπο-
λυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν
μοιχεύει.

19 Ἀνθρώπος δὲ τις ἦν
πλεῖστος, καὶ ἐνεδιδύσκει περ-
φύραν καὶ βύσσον, ὑφρα-
νόμενος καθ' ἡμέραν λαμ-
πρῶς.

20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν οἰο-
μαί· Λάζαρος, ὃς ἐβέβηλο
πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῆς ἡλω-
μένης·

21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασ-
θῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν
ἐπιπίοντων ἀπὸ τῆς τραπέζης
τῆς πλοῦσης· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες
ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη
αὐτῆς.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν
τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν
κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε
δὲ καὶ ὁ πλοῦσις, καὶ ἰτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ ἐπάρας
τὸς ὀφθαλμούς αὐτῆς, ὑπάρχων
ἐν βασάνοις, ὡρᾷ τὸν Ἀβραάμ
ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν
τοῖς κόλποις αὐτῆς.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέ-
ησόν με, καὶ στίψον Λάζαρον,
ἵνα βαίψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύ-
λου αὐτοῦ ὑδαίῳ, καὶ καθάρσῃ
τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι
ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέ-
κνον, μή σῃθις ὅτι ἀπέλαβες
σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ
σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ
κακά· νῦν δὲ ὁδε παρακαλεῖ-
ται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι.

26 Καὶ ὅπῃ πᾶσι τέτοις,
μίσξῃ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα
μεγά· ἐξηρξίται, ὅπως οἱ θέ-
λοις διακῆται ἐντεῦθεν πρὸς
ὑμᾶς, μὴ θυμῶν, μηδὲ οἱ ἐκ-
θίει πρὸς ἡμᾶς διαπειρῶσιν·

27 Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ ἢ σε
πάτερ, ἵνα στίψῃς αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου.

28 Ἐχω γὰρ πέντε ἀδελφούς,
ὅπως διαμαρτύρη) αὐτοῖς, ἵνα
μὴ καὶ αὐτοὶ ἰλθῶσιν εἰς τὸν
τόπον τούτου τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ·
Ἐχουσι Μωσεία, καὶ τὴς προ-
φῆτας· ἀκυσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πά-
τερ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἰάν τις ἀπὸ
νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς,
μειανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μω-
σείας καὶ τῶν προφητῶν ἐκ ἀ-
κυσουσιν, ἔτι εἰάν τις ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΙΠΕ δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητάς· Ἀνένδεκόν ἐστι
τοῦ μὴ ἰδεῖν τὰ σκάνδαλα· ἔ-
τι δὲ δι' ἡ ἐρχίται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλο-
ς οἰκὸς ῥεῖται· ὡς τὸν τρα-
χηλὸν αὐτῆς, καὶ ἐρρίπῃ εἰς τὴν
θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίξῃ
ἵνα τῶν μικρῶν τέτων.

3 Προσέχεται ἑαυτοῖς. Ἐὰν
δὲ ἁμαρτή εἰς σὲ ὁ ἀδελφός
σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ εἰάν
μειανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ εἰάν τις ἐπὶ τῆς ἡ-
μέρας ἁμαρτή εἰς σὲ, καὶ ἐπὶ
ταῖς ἡμέραις ἐπιστρέψῃ ἐπὶ
σε, λέγων· Μειανῶ· ἀφίσσας
αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ
Κυρίῳ· Πρόδιδες ἡμῖν πῶς.

6 Εἶπε

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴ-
χῃς πῖσιν ὡς κόκκον σινάπεως,
ἐλέγεις αὖν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ·
ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ
θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν αὖν ὁ
κύριος.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν θέλον ἐ-
χῶν ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνον-
τα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τῆς ἀγρῆς
ἔρει εὐθέως· Παριλθὼν ἀνάπι-
σαι;

8 Ἀλλ' ἔχι ἔρει αὐτῷ·
Ἐτοιμάσῃ τί δειπνήσω, καὶ πε-
ριζωσάμην· Διακόνέ μοι, ἕως
φαγῶ καὶ πίνω· καὶ μετὰ ταῦτα
φάγεσθαι καὶ πίνειν σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ
ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαλαχ-
θέντα αὐτῷ; ὃ δὲ οὐκ ᾔδει.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ποιήσῃτε πάντα τὰ διαλαχ-
θέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δούλοι
ἐχέμενοι ἐσμὲν· ὅτι ὁ ὠφείλο-
μεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσων
Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένους αὐτῷ
εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν
αὐτῷ δέκα λεπτοὶ ἄνδρες, οἱ
ἔφησαν πύκνωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν,
λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς
τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσ-
θῃσαν.

15 Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ Φα-
ρισαίου μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ εἶπεν ἐπὶ πύκνω-
σιν· ὅτι τὰς πόδας αὐτοῦ
εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦ
Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθα-
ρίσθησαν; οἱ δὲ ἐνεία παῖ;

18 Οὐχὶ εὐρέθησαν ὑπὸ
στράβις θάνατος δοξάζει τῷ Θεῷ,
εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς ἔσται.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνα-
στὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σῶ-
σάκε σε.

20 Ἐπιβλήθεις δὲ ἐπὶ τῶν
Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρα-
τηρήσεως.

21 Οὐδὲ ἐρεῖσιν· Ἰδοὺ ὡδε,
ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ ᾧδε, ἢ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ ἐγγὺς ὑμῶν ἐστίν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς μα-
θητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι,
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμε-
ρῶν τοῦ ἡμεῶν τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν
καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐρεῖσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ
ὡδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε,
μηδὲ διώξητε.

24 Ὡς περὶ ᾧδε ἡ ἀγγελία ἡ
ἀφ' οὐρανόθεν ἐκ τῆς ὑπὲρ ὑμῶν
εἰς τὴν ὑπὲρ ὑμῶν λόμπει· ὡς
τὸ εἶναι καὶ ὁ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτοὺς
πολλὰ

πολλά παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γυναικὸς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Νῶε, ὅπως ἦν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἡδίων, ἔπινον, ἐγάμων, ἐγαμίζοντο, ἄχρη ἦς ἡμέρας ἐξῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπῆλθεν ἅπαντας.

28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἥδιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλυν, ἐφύοντο, ἀποδόμων·

29 ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβριξε πῦρ καὶ αἶον ἐπ' ἐραν, καὶ ἀπώλεσεν πάντας.

30 Κατὰ ταῦτα ἔστι καὶ ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτει·

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἔστι ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπὶ τῆς καλαβάτω ἄραι αὐτά· καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιτρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὅς ἐὰν ζητήσῃ τίς ψυλῶ αὐτὴ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν· Ταύτη τῇ γενεῇ ἔσται ὅτι ἐπὶ κλίνης καὶ ἐπὶ τῆς ἀλάτῃς, καὶ ἐπὶ τῆς ἀφειθήσε·

35 Δύο ἴσονται ἀλήθεσαι

ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφειθήσεται·

36 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει· σιν αὐτῷ· Πῦ Κύριε ; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπως τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἱετοί.

Κεφ. ιθ'. 18.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβολῶν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσέχειν, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβόμενος, καὶ ἀνθρώπων μὴ ἐντρέπομενος·

3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τῆς ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ ἔκ· ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον. μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν αὐτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν μὴ φοβῆμαι, καὶ ἀνθρώπων ἐκ ἐντρέπομαι·

5 Διὰ γὰρ τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλει ἐρχομένη ὑπαπαύξῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκυσάτε τίς ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶ τῶν βωόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶς ἐπ' αὐτοῖς ;

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν ταχὺ·

N

πλην

πλὴν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐλθὼν
ἀρα εὐρήσῃ τι πῶς ὅτι ἐπὶ τῇ
γῆς ;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς
τῶν πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς
ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἔκθεθεν-
τας τῶν λοιπῶν, πῶς πᾶσα
βουλὴ ταύτην.

10 Ἀνθρώποι δύο ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ
εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τε-
λώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς
πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσή-
χον· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι,
ὅτι ἐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ
τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδι-
κοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς αὐτὸς ὁ τε-
λώνης.

12 Νηγεύω δὲς τῇ σαββά-
τῃ, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶ-
μαι.

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρό-
θεν ἐς ὧς ἐκ ἠθέλεν εἰδὲ τῶν ὀφ-
θημάτων εἰς τὸν θρανὸν ἐπαῖραι·
ἀλλ' ἐτυπλεν εἰς τὸ γῆθαι αὐ-
τῷ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί
μοι πᾶσι ἁμαρτησίν.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη ἔ-
κτος διδικαιωμῆν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτῷ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται·
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθή-
σεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ
τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἀπὸ τῆς
ἰδούλης δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλε-

σάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἀφί-
τε τὰ παιδία ἔρχομαι πρὸς με-
ν, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ
τοιαύτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.

17 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅς
ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ἢ μὴ εἰ-
έλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρεώτησέ τις αὐ-
τὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκα-
λε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωῶν
αἰῶνιον κληρονομήσω ;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Τί με λέγεις ἀγαθόν; Ἐάν τις
ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ
μοιχεύῃς· Μὴ φονεύῃς· Μὴ
κλέψῃς· Μὴ ψευδομάρτυρῃς·
Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν
μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα
πάντα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότη-
τός μου.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐτι ἡ
σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον, καὶ ἄγεθ· ἀκολουθεῖ
μοι, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ
δεῦρον, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα,
ἀνέκυρτο· ἐγένετο ἢ γὰρ πλε-
σις σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
ἀνελκυστὸν γινόμενον, εἶπε· Πῶς
δυσκόλως εἰ ταῖς χεῖμασι ἔχον-
τες εἰσελεύσομαι εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστιν
καμῆ-

καμήλοι· ἄλλὰ τρυμαλιᾶς ῥα-
φίδι· εἰσελθεῖν, ἢ πλεῖστον εἰς
τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ εἰσθ-
ῆν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκέσται·
καὶ τὸ δυνάσκειν σωθῆναι·

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνα-
τα τοῦ ἀνθρώπου, δυνατὰ
ἔστιν τοῦ Θεοῦ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδὲ,
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἡ-
κολούθησάμεν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀ-
λλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐδεῖς εἶναι
καὶ ἀφήκειν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ
ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα,
καὶ ἡκολούθησεν τῷ Θεῷ,

30 ὅς ἐστι μὴ ἀπολαβὴ πολ-
υπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τέ-
λει, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομέ-
νῳ ζωῇ αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώ-
δεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδὲ,
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα,
καὶ τελεωθήσεται πάντα τὰ γε-
γραμμένα ὑπὸ τοῦ προφητοῦ,
ὅπως ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται ᾧ τοῖς
ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ
ἐβρωθήσεται, καὶ ἐμπύδῃσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀ-
ποκτενεῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ἔδον τούτων
σημειῶν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τούτο
ἀκρυμμένον ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐκ
ἰσχυροῦ τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγί-
ναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλως, τυφλός

τις καθήμενος πρὸς τὴν ὁδὸν
προσκαίτῃ.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλος ἄλ-
γορευομένων, ἐπυνθάνετο τί εἴη
τούτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρ-
έρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰη-
σοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπε-
τίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐ-
τὸς δὲ πολλῶν μᾶλλον ἐκράζειν·
Ἰησοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέ-
λευσεν αὐτὸν ἀρχθῆναι πρὸς
αὐτόν· ἐγγίσαντι δὲ αὐτῷ, ἐπ-
ηρώτησεν αὐτόν,

41 λέγων· Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε,
ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἀναβλέψον· ἡ πίστις σε
σείσωκε σι.

43 Καὶ ὁ ἄρχηγος ἀν-
έβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξ-
άζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. 19.

Κ Α Ι εἰσβῆθαι διήρχετο πρὸς
Ἱερουσόλως.

2 Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ὀνόματι
καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐ-
τὸς ἦν δρυσιελώνης, καὶ ἔσθ-
εν πλεῖστον.

3 Καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν τὸν Ἰη-
σοῦν τίς ἐστι, καὶ ἐκ ἡδύνατο διὰ
τῶν ὄχλων, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς
ἦν.

N 2 4 Καὶ

4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ὀκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖ, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σε δεῖ με μείναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι πῶς αἰμώτῳ ἀνδρὶ εἰσῆλθε κατὰ λῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖς εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδὲ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι ταῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ τινὸς τι ἐσυκοφάνησα, ἀποδίδωμι τετραπλῆν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τῷ ἐξῆς, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γάρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκρόντων δὲ αὐτοῦ ταῦτα, προσθεὶς εἶπε ᾠδολὴν, λέγων· τὸ ἐγγὺς αὐτόν εἶναι Ἰερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοῦ ὅτι πῶς αὐτὸς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν ἔτι· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαθεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑπογρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσαδε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτὸ ἐμίσην αὐτόν, καὶ ἀπίστευαν προσθεῖαν ὑπίσω αὐτῷ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τῶτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτι ἀνελθεῖν αὐτόν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοῦ δούλου τέτταρες, οἷς ἔδωκε τὸ δρυγύριον· ἵνα γῶν τίς τίς διεπραγματεύσαιο.

16 Παργένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σε προσεργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ἀγαθὴ δούλι· ὅτι ἐν ἱλαρίᾳ πωλὸς ἐγένετο, ἰδοὺ ἔξουσία ἐχόντων ἐπάνω δέκα πόλων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σε ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τῷ τρίτῳ· Καὶ σὺ γίνε ἐπάνω πέντε πόλων.

20 Καὶ ἔτις ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδὲ ἡ μνᾶ σε, ἣν εἶχον ἀποκειμένῳ ἐν σκευῇ.

21 Ἐφοβήμην γὰρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἵρεῖς ὁ ἕκ ἐθνηκας, καὶ διερίζεις ὁ ἕκ ἰσπερας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐγὼ τῷ σώματός σε κρινῶ σε, πτωχὲ δούλι· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἵρεῖς ὁ

ἐκ ἰθῆκα, καὶ θιρίζων ὁ ἐκ ἰσ-
πείρα.

23 Καὶ διὰ τί ἐκ ἔδωκα
τὸ ἀργυρίον μου ἐπὶ πλῶν τρεῖς
πίζαν, καὶ ἐγὼ ἰλθὼν σὺν τόκῳ
αὐτῷ ἐπὶ ἑκατὸν αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν
εἶπεν Ὁ ἀρχὴ ἀπ' αὐτῶν πλῶν
μυῖαν, καὶ δοτε τῷ τὰς δέκα
μυῖας ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ Κύ-
ρι, ὅκα δέκα μυῖας.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ
δὲ τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχει,
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοῦ ἔχοντος μου ἐ-
κίστε, τῆς μὴ διελθουσας με
βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοῦ, ἀγα-
γίη ὅδε, καὶ καλῶσθαι ἐμ-
προδέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐ-
πορεύετο ἔμπροδιν, ἀναβαίνων
εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν
εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς
τὸ ὄρε· τὸ καλῶμενον ἐλαιῶν,
ἀπέστειλε δύο τοῦ μαθητοῦ αὐ-
τοῦ,

30 εἰπὼν Ὑπάγετε εἰς
πλῶν καλὴν καὶ κώμην· ἐν ἣ ἐι-
σπορεύονται εὐρήσετε πῶλον
δόδεκτον, ἐφ' ὃν εἰδὲς πώπῃ
ἀνθρώπων ἐκάθισαι· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἰάν τις ὑμᾶς ἐρω-
τᾷ· Διατί λύετε; ἔτως ἐρεῖτε
αὐτῷ, Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῷ
χρεῖαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπ-
εσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς.

33 Λύοντων δὲ αὐτῷ τὸν
πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ
πρὸς αὐτούς· Τί λύτετε τὸν πῶ-
λον;

34 Οἱ δὲ εἶπον Ὁ Κύριος
αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπιβῆντες
ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν
πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορεύομεν δὲ αὐτοῦ,
ὑπερῶννον τὰ ἱμάτια αὐτῶν
ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντι δὲ αὐτοῦ ἡδὴ
πρὸς τῇ καλῶσθαι τῷ ὄρει τῶν
ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆ-
θος τῶν μαθητῶν χαίροντες
αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ
καὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 λέγοντες· Εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν ἔρανῳ,
καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ τινες τῶν Φαρι-
σαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς
αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμη-
σον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν ἔ-
λοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κε-
κράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν
πλῶν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐ-
τῇ, λέγων·

42 Ὅτι εἰ ἔγνων καὶ σὺ, καί
γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ

πρὸς εἰρήνην σε· νῦν δὲ ἐκρύ-
βη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σε·

43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ
σε, καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἐχθροί
σε χάρακά σοι, καὶ περικυ-
λώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε
πάντοθεν·

44 καὶ ἰδοῦσίν σε, καὶ τὰ
τέκνα σε ἐν σοί· καὶ ἕκ ἀφῆ-
σασιν ἐν σοί λίθον ἐπὶ λίθῳ·
ἀνθ' ὧν ἕκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν ὃ
ἐπισκοπῆς σε.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱε-
ρόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πω-
λῆλιας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 λέγων αὐτοῖς· Γέγρα-
πται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσ-
δουχῆς ἐστίν· ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἐ-
ποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ
καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐ-
ζήτην αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ
πρωτοὶ τῆ λαοῦ.

48 Καὶ ἔχ εὗρισκον τὸ τί
ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας
ἔξεκρέμαλον αὐτῷ ἀκένων.

Κιφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσ-
κοντι αὐτῷ τὸ λαὸν ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, καὶ εὐαγγελιζομένῳ, ἐπέστη
οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς
σὺν τοῖς Πρεσβυτέροις,

2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν,
λέγοντες· Εἶπε ἡμῖν ἐν ποίᾳ
ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς
ἐστίν ὁ δὲς σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς

αὐτὸς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ
ἓνα λόγον· καὶ εἵπατέ μοι·

4 Τὸ βαπτισμα Ἰωάννου ἔξ
ἕραν ἢ, ἢ ἔξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς
ἐαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴ-
πωμεν· Ἐξ ἕραν· ἐρεῖ· Διατί
ἔν ἕκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀν-
θρώπων· πᾶς ὁ λαὸς κατα-
λιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένοι·
γάρ ἐσιν Ἰωάννην προφήτην
εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μι-
θέναι πότεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἡρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν
λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ἀνθρώπος τις ἐφύττεισιν ἀμ-
πελῶνα, καὶ ἔξεδόλο αὐτὸν γε-
γοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνος ἱ-
κανός.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστει-
λε πρὸς τὰς γεωργὰς δούλους,
ἵνα ἀπὸ τῆ καρπῆς τῆ ἀμπελι-
νῆς δώσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γε-
ωργοὶ δειραντες αὐτόν, ἔξα-
πέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πλείους
ἕτερον δούλους· οἱ δὲ κατέκτανον
δειραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἔξα-
πέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πλείους
τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῶτον τραυ-
ματίσαντες ἔξβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τῆ
ἀμπελῶνς· Τί ποιήσω; πῶς

ψω

ω τὸν υἱὸν μὲ τὸν ἀγαπητόν·
τωὶς τῷτον ἰδόντες ἐλθραπήσου-
ται.

14 Ἰδοῦντες δὲ αὐτὸν οἱ γε-
ργοί, διελογίζοντο πρὸς ἑαυ-
τοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ
ληρονόμος· διῦτε, ἀποκλεί-
ωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένη-
ται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν
ἔξω τῆ ἀμπελῶνς, ἀπέκλει-
σαν. Τί ἔν ποιήσει αὐτοῖς ὁ
κύριος τῆ ἀμπελῶνς;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργούς τούτους, καὶ δάσει
τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις· Αὐθι-
ται δὲ εἶπον· Μὴ γένηται.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς,
εἶπε· Τί ἔν ἐστὶ τὸ γεγραμμέ-
νον τῷτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμα-
σαν οἱ οἰκοδομῶντες, ὅτις ἐ-
γενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεισὼν ἐπ' ἐκεῖ-
νον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται·
ὅτι ὃν δ' ἂν πείσῃ, λικμήσει
αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπι-
βαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας
ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθη-
σαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι
πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες
ἀπέστειλαν ἱγκαθέτους, ὑπο-
κρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶ-
ναι· ἵνα ἐπιλάβωσιν αὐτὸν
λόγῳ, εἰς τὸ παραδῆναι αὐ-
τόν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ
ἐγγύῳ.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
τόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἵ-
δαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδά-
σκεις, καὶ ἔλαμβάνεις πρὸς ὁ-
πὸν, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
οὐδὲν τῷ Θεῷ διδάσκεις.

22 Ἐξέειπεν ἡμῖν Καίσαρι
φόρον δῆναι, ἢ ὐ;

23 Καλιανόσχας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδειξάτε μοι δηνά-
ριον· τίνας ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
γραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶ-
πον, Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος
Καίσαρι, καὶ τὰ τῷ Θεῷ τῷ
Θεῷ.

26 Καὶ ἔκ ἰχυσαν ἐπι-
λαβείναι αὐτῷ ῥημάτι· ἵνα
τίον τῷ λαῷ καὶ θαυμάσαντες
ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσί-
γησαν.

27 Προσελθόντες δὲ τινες
τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλί-
γοντες ἀνάσασιν μὴ εἶναι, ἐπη-
ρώτησαν αὐτόν,

28 λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν
τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων
γυναῖκα, καὶ ὅτις ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξ-
αναγήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.

29 Ἐπὶ αὐτῷ ἔν ἀδελφοὶ ἦσαν
καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα,
ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν ἀπέθανεν ἄτεκνον.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπὶ ἅ-
κα ἐκατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέ-
θανον.

32 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπο-
θανεῖν καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ ἡ ἀναστάσει,
τίς αὐτῶν γίνεσθαι γυνή; οἱ
γὰρ ἐπὶ ἅκα ἔχον αὐτήν γυναί-
κα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τῆ
αἰῶνος τέτε γαμῶσι καὶ ἐγα-
μίσκονται.

35 Οἱ δὲ καλεζιθθέντες τῇ
αἰῶνος ἐκείνης τυχεῖν καὶ τῆς
ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, ἔτε
γαμῶσιν, ἔτε ἐγαμίσκονται.

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνασθαι· ἰσάγγελοι γὰρ
εἰσὶ καὶ υἱοὶ εἰσὶ τῷ Θεῷ, καὶ
ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγγίρονται οἱ νε-
κροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ
τῆς βάτῃ, ὡς λέγει Κύριον
τὸν Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θε-
ὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰα-
κώβ.

38 Θεὸς δὲ ἐκ ἑστὶ νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες
τῶν Γραμματέων, εἶπον· Δι-
δάσκαλι, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπ-
ρωτᾶν αὐτὸν ἕτι.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Πῶς λέγετε τὸν Χριστὸν υἱὸν
Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέ-
γει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν
ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθε
ἐκ δεξιῶν μου,

43 ἕως ἂν θῶ τὰς ἐκθρό-
νην ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

44 Δαβὶδ ἔν Κυρίῳ αὐ-
τὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ
ἔστιν;

45 Ἀκούοντες δὲ πάντες
τῷ λαῷ, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν
Γραμματέων τῶν θειόλογον πε-
ριπαλεῖν ἐν σοφαῖς, καὶ φιλέ-
ων ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ περιποκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς, καὶ περι-
κλίσιας ἐν τοῖς δείπνοις.

47 Οἱ καλεσθήσιν τὰς ἐκ-
κλίας τῶν κληρῶν, καὶ περι-
σσεύονται μακρὰ περισσεύονται· ἐν
τοῖς λήφονται περισσεύονται κή-
μα.

Κεφ. κα. 21.

ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ εἶδεν
τὸς βάλλοντας τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον
πλεθύνει.

2 Εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν
πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο
λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθὲς λέγει
ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πενιχρὴ
αὕτη πλεονεκτήσει πάντων ἔσται.

4 Ἀπαλὴς γὰρ ἔσται ἐν τῷ
περισσεύει.

περισσύνουσι· αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ· αὕτη δὲ ἐκ τῷ ὑπερήματι· αὐτῆς ἀπαύα τὸν βίον ὃν εἶχεν, ἔβαλε.

5 Καὶ τινων λεγόντων περὶ τῷ ἱερῷ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἰδούσονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐκ ἀφθῆσθαι λίθου ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἐκαταλυθήσεται.

7 Ἐσπρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε ἔν ταῦτα ἔσθαι; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ ἔν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσῃς πολέμου καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῇ· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' ἐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλθῃ αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ λοιμοὶ, καὶ λιμοὶ ἐσοῦναι· φοβηθεὶς τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσθαι.

12 Πρὸ δὲ τῶντων ἀπάντων ἰσχυροῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἵνα κεν τῷ ὀνόματός μου.

13 Ἀποθήσειται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θεοῖς ἔν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σοφίαν καὶ σοφίαν, ἥ ἐδυνήσονται ἀντιπεῖν, ἐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανάτωσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου.

18 Καὶ θροῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἐμὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κλήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδῃς κυκλωμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρεῖτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταὶ εἰσι, τῷ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ταῖς ἡμέραις· ἔσθαι γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὕργη ἐν τῷ λαῷ τῷ τῶ.

24 Καὶ πεισυνῆναι σώματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθῆναι εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἱερῶν

154 ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ Cap. xxi.

Ἱερουσαλὴμ ἔσαι πατεμένη
ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι
καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσαι σημεῖα ἐν ἡ-
λίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν
ἀπορίᾳ, ἡχέσης θαλάσσης καὶ
σαλῆς.

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώ-
πων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
τῆς ἐπερχομένης τῇ οἰκουμένη.
αἱ γὰρ δυνάμεις τῆς ἑρᾶν
σαλοῦσονται.

27 Καὶ τότε ὀφθαλμοὶ τῶν
τῷ ἀνθρώπῳ ἐρχόμενον ἐν νεφέ-
λῃ μετὰ δυνάμειος καὶ δόξης
πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων
γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπα-
ρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν δι-
ότι ἰγίζει ἡ ἀπολυτρώσις ὑ-
μῶν.

29 Καὶ εἴπει ὠραβόλῃν
αὐτοῖς· Ἰδεῖτε πῶς συκὴν καὶ
πάντα τὰ δένδρα.

30 Ὅταν προβάλῃσιν ἡδὴ,
βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσ-
κειε ὅτι ἡδὴ ἰγύς τὸ θέρε-
ῖσιν.

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώσ-
κετε ὅτι ἰγύς ἐστιν ἡ βασιλεία
τῷ Θεῷ.

32 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ὃ μὴ παρελήθη ἡ γῆρα αὐτῇ,
ἕως αὖ πάντα γενήσεται.

33 Ὁ ἑρᾶνος καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου ὃ μὴ
παρελεύθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς,
μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ
καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ,
καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰδι-
ονίδι· ἵνα ὑμεῖς ἐπιστῇτε τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπιτελει-
σεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθη-
μένους ἐπὶ πρὸς ὥπων πάσης τῆς
γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε ἔν, ἐν παν-
τί καιρῷ δόμοι, ἵνα κλη-
σιωθῇτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πά-
ντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ
σταθῇτε ἐμπροσθεν τοῦ κυρίου τοῦ
ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νε-
κρας ἔξερχόμενος ἠυλίζετο εἰς
τὸ ὄρε· τὸ καλέμενον Ἰλαιώ.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἠρ-
θριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
ἀκροῖς αὐτῷ.

Κεφ. κβ'. 22.

Η ΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἐκείνη
τῶν ἀζύμων, ἡ λεγο-
μένη Πάσχα.

2 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀπο-
λῶσιν αὐτόν· ἐφοβήντο γὰρ τὸν
λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς
Ἰησοῦν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσ-
καριώτῃν, ὄντα ἐκ τῶν ἀριθμῶν
τῶν δωδεκά.

4 Καὶ ἀπελθὼν συνάλα-
σε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γρα-
τηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν ἀπολῶν
αὐτοῖς.

5 Καὶ ἰχάρησαν· καὶ συνέ-
βη αὐτῷ ἀργύριον δῆναι.

6 Καὶ ἔωμολόγησε· καὶ ἐ-
πέφειλεν εὐκαιρίαν τῷ ᾧ ᾤθετο δῆναι
αὐτοῖς ἄτερ ὅχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύ-
ων, ἐν ᾗ ἔδδ' εὐεδοῖαι τὸ πάσ-
α.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ
ἰωάννην, εἰπών· Πορεύθεντες
τοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάχα,
καὶ φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Πᾶ-
σι τοῖς ἰσχυροῦσιν ἡμῖν τὸ πάχα,

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδὲ,
ἐκλήθητε ὑμεῖς εἰς τὴν πό-
λιν, συναγέσθαι ὑμῖν ἀνθρώπων
καὶ ποιῶντων ὑμῶν βασιλείαν· ἀ-
ναβήσεται αὐτῷ εἰς τὴν οἰ-
κίαν καὶ ἰσχυροῦσιν αὐτοῖς.

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσ-
πότη τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ
κύριος· Πᾶσι τοῖς καλὰ
κατασκευασμένοις, ὅπως τὸ πάχα μὴ
τῶν ἀνθρώπων μὴ φάγω;

12 Καὶ κείνους ὑμῖν δείξει
ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ ἔργῳ αὐ-
τῶν ἡμῶν.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθ-
ήμενον αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασε
τὸ πάχα.

14 Καὶ ὅτε ἰγένετο ἡ ὥρα,
ἦλθεν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι
ἐπὶ αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἐπιθυμία ἐπιθήμισα τῷ τῷ
πάχῳ φαγεῖν μὴ ὑμῶν, πρὸ
τοῦ παθῆναι.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οὐκ ἐστὶν ἡμῶν φάγω ἢ αὐτῶν,

ἕως ὅτε πληρωθῇ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τῷ Θεῷ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λά-
βετε τὸ τοῦτο, καὶ ἀλαμείσατε ἐ-
αυτοῖς.

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ σίω ἀπὸ τοῦ θανάτου· καὶ
ἀμπέλω, ἕως ὅτε ἡ βασιλεία
τῷ Θεῷ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς, λέγων· Τὸ τοῦτο δι-
δομένον· τὸ τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτή-
ριον, μὴ τὸ δευτεῖον, λέγων·
Τὸ τοῦτο τοῦ ποτήριον, ἡ καινὴ δια-
θήκη ἐν τῷ αἵματι μου, τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδὲ, ἡ χεὶρ τοῦ
ᾧ ᾧ διδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ
τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν ὅς τις ἀνθρώ-
που πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον·
πλὴν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ
δι' ἡμῶν διδόνται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἡξάντο συ-
ζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ, τίς
ἄρα εἴη ἕξ αὐτῶν ὁ τῷ τῷ μέλ-
λῳ πρῶτος.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονει-
κία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν
δοκεῖ εἶναι μέλλων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ
βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν
αὐτῶν· καὶ οἱ ὑψηλοὶ ἐξουσίαν αὐ-
τῶν, ἐνέργεται καλεῖνται.

26 Ὑμεῖς

26 Ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἔτι· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ ἀγακωνός.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ ἀγακωνός; ἔχ' ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ἀγακωνός.

28 Ὑμεῖς δὲ ἐσεὶ οἱ ἀγαμνηκότες μετ' ἐμῷ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Καὶ γὰρ ἀγατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 ἵνα ἐδίδῃτε καὶ πίνετε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσηθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τῆ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδὲ ὁ Σατανᾶς ἐζητήσατο ὑμᾶς, τῷ σινιάσαι ὡς τὸν σίτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην πατρὶός σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, ξηρίξον τὴν ἀδελφὴν σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μίᾱ σὺ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, σὺ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἶδέναι με.

35 Καὶ εἶπιν αὐτοῖς· Ὅτι ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄγους βαλάντιον, καὶ σκήπτρον, καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑπερήσασι; Οἱ δὲ

εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ῥάβδον, ὁμοίως καὶ σκήπτρον· καὶ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μαχαίραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ γεγραμμένῳ δεῖ τηροῦναι ἐν ἑμοί, τό· Καὶ μαχαίρα ἀνὸς ἐλογίσθη. καὶ γὰρ τὸ παρὲν ἐμῷ τέλει· ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, μαχαίραι ὡδε δύο. Ὁ δὲ ἔειπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἔστι.

39 Καὶ ἐξῆλθὼν ἐπορεύθη καὶ τὸ ἔσθ' εἰς τὸ ὄρος τῶν ὀρεινῶν· ἠκολούθη δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τῷ ὄρει, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε, μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμὸν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσας ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθον βολὴν, καὶ θίξας τὰ γόνατα προσκύνησεν·

42 λέγων· Πάτερ, εἰ βέλῃς παρεννεγκεῖν τὸ πειθήριον τούτου ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ δόξαμα μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανόθεν, ἐνιούων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἁγίᾳ νύκτι, ἐκτενέστερον προσκύνων· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὡς ὁ ὀρόμβος αἵματος· καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσκύνης, ἐλθὼν πρὸς τὸν μαθη-

μαθητὰς, εὗρεν αὐτὸς ποιμω-
μένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
καθυδείτε; ἀναγάνεις προσεύ-
χῃ, ἵνα μὴ εἰσέλθῃς εἰς πει-
ρασμὸν.

47 Ἐτι δὲ αὐτῷ λαλεῖντι,
ὁ δὲ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰ-
σὺδας, εἰς τῶν δώδεκα, προήρ-
χισεν αὐτῶν, καὶ ἤγειρε τῷ Ἰη-
σοῦ φιλεῖν αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἰσὺδα, φιλήματι τὸν υἱὸν
τῆς ἀνθρώπου ὡς δίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ πάντες αὐ-
τοὶ τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ·
Κύριε, εἰ παταξόμεν ἐν μα-
χαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις
ἑξ αὐτῶν τὸν δῆλον τῷ Ἀρχιε-
ρέως, καὶ ἀφείλεν αὐτῷ τὸ ἕς τὸ
δεξιόν.

51 Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἐὰντε ἕως τούτου. Καὶ
ἀφάμειν τῷ ὡτίς αὐτῷ, ἰσ-
χυαίον αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς ὡς ἀναγενομένους ἐπ' αὐτόν
Ἀρχιερεῖς, καὶ γραμματεῖς τῷ ἱε-
ρεῖ, καὶ Προεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ
λήτῃν ὁρμηλύνῃς μετὰ μα-
χαίρων καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντων μὲν
ἐν τῷ ἱερῷ, ἔκ τῃς
ἱουδαίας τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ'
αὐτὴ ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ
ὑμῶν σκότης.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτόν
ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς

τὸν οἶκον τῷ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ
Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀψάντων δὲ πυρὶ ἐν
μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέ-
τρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδὼσα δὲ αὐτὸν παι-
δίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ
φῶς, καὶ ἀτινίσασα αὐτῷ, εἶ-
πε· Καὶ ἔσθι σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρτήσατο αὐτόν,
λέγων· Γύναι, ἔκ οἶδα αὐ-
τόν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
ἰδὼν αὐτόν, εἶπεν· Καὶ σὺ ἔξ
αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν·
Ἀνθρώπε, ἔκ ἐμὶ.

59 Καὶ ἀλαλάσας ὥστε
ῥέας μιᾶς, ἀλλ' οὐ τις διῆχυ-
ρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας
καὶ ἔσθι μετ' αὐτῷ ἦν· καὶ γὰρ
Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀν-
θρώπε, ἔκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ
ὡς ἀρχεῖμα, ἔτι λαλῶν αὐ-
τῷ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ γραφεὶς ὁ Κύριος
ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπ-
μνήσθη ὁ Πέτρος τῷ λόγῳ τῷ
Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρ-
νήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἔκ τῃς ἡμέρας ὁ Πέ-
τρος ἐκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συν-
έχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐπέπαιζον
αὐτῷ, δέροντες·

64 Καὶ περικαλύψαντες
αὐτόν, ἐτυπῶν αὐτῷ τὸ πρῶτον
ὤμοιο·

ωποι· κ' ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφητεύσον, τίς ἐσιν ὁ παίσας σε.

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τῆ λαῶ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σινάεδριον ἑαυτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπέ ἡμῖν.

67 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἶπω, ὑμεῖς μὴ πιστεύετε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, ὑμεῖς μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύετε.

69 Ἀπὸ τῆ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἐτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τῆ στόματός σου αὐτῶν.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἀναγαίναντες αὐτὸν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτην.

2 Ἐξέσαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτῶν, λέγοντες· Τῆτον εὐρομῶν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλυοντα Καίσαρι φόβους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπερώτη-

σεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ τῆς ὄχλης· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 (Ὁ δὲ ἐπίχουον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπερώτησεν εἰ ὁ ἀδραπὸς Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνὼς ὅτι ἐκ τῆς Ἰερουσαλῆμ ἐστίν, ἀνέκρινεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὅτι καὶ αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλὺμ εἰ ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ διελθὼν ἔκταν ἰδεῖν αὐτὸν, ὅτι τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἠλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτῷ γινόμενον.

9 Ἐπερώτηα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰσῆκεσαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, ἐκτόνως κατηγοροῦντες αὐτῶν.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς κρατούμασι αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιεβόλῃ αὐτὸν ἰδιότητα λευκῶν, ἀνέκρινεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένετο δὲ φίλοι ὅτι Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ

τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προ-
ὑπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς
ἑαυτούς.

13 Πιλάτῳ δὲ συγκαλε-
σάμεν τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς
ἀρχόντας, καὶ τὸν λαόν,

14 εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσ-
τήνκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τῆ-
τον, ὡς ὑποκρίφοντα τὸν λαόν·
καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀν-
ακρίνας, ἔδεν εὖρον ἐν τῷ αἰ-
σματώ τῷ αἰτίῳ, ὃν κατή-
καυσατε κατ' αὐτὸν.

15 Ἀλλ' ἐδὲ Ἡρώδης ἀν-
τιμίμνα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν,
καὶ ἰδὲ ἐδὲ αἰσιον θανάτου ἐν
ἐπιπαλαίῳ αὐτῷ.

16 Παιδιύσας ἔν αὐτόν
ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκη δὲ εἶχεν ἀπο-
λῦσαι αὐτοὺς καὶ ἑορτὴν ἓνα.

18 Ἀνέκραξαν δὲ παμ-
πληθεῖς, λέγοντες· Αἶρε τῆτον,
ἀπολύσω δὲ ἡμῖν τὸν Βαραβ-
θάν·

19 ὅστις ὡς ἄλλοι γάσιν τι-
νά ῥυομένῳ ἐν τῇ πόλει, καὶ
φόνον, βεβλημένῳ εἰς φυλα-
κὴν.

20 Πάλιν ἔν ὁ Πιλάτῳ
προσιφώνησε, θέλων ἀπολύ-
σαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπιφώνοντες, λείον-
τες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐ-
τόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς
αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
σεν ὁ ἄνθρωπος; ἔδεν αἰτίον θανάτου
εὖρον ἐν αὐτῷ· παιδιύσας ἔν
αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπικεινὸ φωναῖς
μεγαλαῖς, αἰτεῖσθαι αὐτὸν
σταύρωσθαι· καὶ καίοντες αἱ
φωναὶ αὐτῷ, καὶ τῶν Ἀρχι-
ερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτῳ ἐπέκρινε
ῥημεῖσαι τὸ αἷμα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν
ἄλλο γάσιν καὶ φόνον βεβλημένον
εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠγνόητο·
τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ δι-
κασταίῳ αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐ-
τόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνος τι-
νός· Κυρηναίου τὸν ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ,
ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸν σταυ-
ρόν, φέρειν ὀπίσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἐκολούθει δὲ αὐτῷ πο-
λὺ πλῆθος τῶ λαοῦ, καὶ γυναι-
κῶν αἱ καὶ ἐκόπιοντο καὶ ἰθέρηναν
αὐτόν.

28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐ-
τάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέ-
ρις Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ,
πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε,
καὶ ὅτι τὰ τέκνα ὑμῶν.

29 Ὅτι, ἰδὲ, ἔρχονται ἡμέ-
ραι ἐν αἷς ἐρεῖσι· Μακάριαι αἱ
γεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ ἔκ ἐκ-
γέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ ἔκ ἐθῆ-
λασαν.

30 Τότε ἀρξοῦναι λείπει τοῖς
ἄλλοις· Πίστις ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
τοῖς βροτοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕψει ξύ-
λων ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξη-
ρῷ τί γίνηται;

32 Ἡσίοιο ὅτι καὶ ἑτεροὶ δύο κα-
κῆργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλέμνον κρανίον, ἐκεῖ ἐθαύρωσαν αὐτὸν, καὶ τῆς ἑκέρχης· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἡ γὰρ οὐκ ὀφείδασιν τί ποιῆσαι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσῆκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκλήριζον δὲ καὶ οἱ ἀρχόντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἔσωσι, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ ἔτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῷ Θεῷ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ γραμματεῖς, προσερχόμενοι, καὶ ὀξέως προσφέρνητες αὐτῷ,

37 καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

38 Ἦν δὲ καὶ ὑπερφίαλη γραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμαδιέντων κακέργων ἐβλασφήμη αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑτεροεπίτιμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῶ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἀξία γὰρ ὧν ἐπορεύμεθα, ἀπολαμβάνομεθα· ἔτι δὲ ὑδὲν ἄτοπον ἔπραξε.

42 Καὶ ἔλεγεν τῷ Ἰησοῦ· Μηνώδητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀλλὰ λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσθι ἐν τῷ βασιλείᾳ σου.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ἄρα ἑκλή, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑνάτης.

45 Καὶ ἰσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καλαπίεσμα τῶν ναυῶν μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πατέρι, χαῖράς σου πᾶσι· τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπρῶσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἱκατόταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασι τὸν Θεόν, λέγων· Οὕτως ὁ ἀνθρώπος ἔτι δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συνομωτάρχουμοι ὄχλοι ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέσχερον.

49 Εἰσῆκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολογησάσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἰδεῖν ταῦτα.

50 Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ἑνὶ τῷ ὄρει, βελούτης ὑπάρχων, ὃς ἦν ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (ὅς τις ἦν συγκαταλεγόμενος τῇ βελῇ καὶ τῇ περὶ αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀρμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχθη καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσήθων τῷ Πι-
λάτῳ, ἡτήσατο τὸ σῶμα τῆς Ἰη-
σοῦ.

53 Καὶ παθεὼν αὐτὸ
ἐπετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λα-
ξευτῶ, ὃ ἔκ ἦν ὑδῶπιον ὑδαίς
κεκλειμένον.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρα-
σχολῆ, καὶ σαββατον ἐπέφω-
σχε.

55 Κατακοιμηθήσασαι ὃ καὶ
 γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνε-
 ληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλι-
 λαίας, ἐθαύσαντο τὸ μέγα ἔργον,
 καὶ ὡς ἐπέβη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56. ...ασαι. ὃ ἡτοι-
... μύρα· καὶ
... πούχασαν

24.

δι μιᾶ τῶν σαββά-
των, ὅρθετε βασιλεῖς ἡλ-
θοι ἐπὶ τὸ μῆμα, φέρειν αὐ-
τοῖμασιν ἀρώματα καὶ τι-
νειν αὐταῖς.

2 Εὐρον δὲ τὸν λίθον ἀπο-
κυλισμένον ἀπὸ τῆς μνημεῖα.

3 Καὶ ἐπισιθῆσαι ἔχ' ἐν
 ροὶ τὸ σῶμα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
κρίνειν αὐτάς· ὅτι τὸν
μὲν ἰδὼν, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν
αὐταῖς ἐν ἐκκλησίᾳ· ὁ δὲ
παρὼν.

5 Ἐμφόρων δὲ ^{ἐν}γαμίῳ
αὐτῶν, καὶ κληροῶν τὸ πρὸς
ὑποὶ εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς
αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μῆδ' αὐτῶν ἰσχυρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὡς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
τῆ ἀνθρώπου παθεῖν θάνατον, εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτιῶν,
καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμήθησαν τῶν ἔξ-
μάτων αὐτῆ.

9 Καὶ ὑποσέψασαι ἀπὸ
τῆ μηνμεῖν, ἀπήγειλαν ταῦ-
τα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι
τοῖς λοιποῖς.

ΙΟ⁷ Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ
Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρ-
ρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ
σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλαβον πρῶτον
τὴν ἀποβολὴν ταῦτα.

II Καὶ ἐφάησαν ἐνώπιον
αὐτῶν ὡσεὶ λῆθη τὰ ῥήματα
αὐτῶν, καὶ ἤπίσθον αὐτὰ

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀ-
 ἰδραμὲν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
 παθεύσας βλέπει τὰ ὀθό-
 νια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε
 πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γε-
 γονός.

13 Καὶ ἰδὼν, δύο ἐξ αὐ-
τῶν ἦσαν πορνεύοντες ἐν οὐ-
τῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέ-
χουσαν σαδέως ἐξήκοντα ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαὺς·

14 Καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὄμι-
λῳ αὐτῆς καὶ συζητεῖν, καὶ εἰ

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλεῖσθαι κραινόν, ἐκεῖ ἐθαύρωσαν αὐτὸν, καὶ τῆς γ' κήρυξ· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἡ γὰρ οὐδασὶ τί ποιῶσι. Διαμερίζονται δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσῆκει ὁ λαὸς θειῶν. Ἐξεμυκλήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ ἔτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῷ Θεῷ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ γεχιῶνται, προσερχόμενοι, καὶ ὅς· προσφέρουσιν αὐτῷ,

37 καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

38 Ἦν δὲ καὶ ὑπερφίαλος γραμμὴ ἐπ' αὐτῷ γράμματος· Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακῶν ἐβλασφήμη αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτερος ἐπέτιμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φησὶ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἀξία γὰρ αὐτὸν ἐπρόξενον, ἀπολαμβάνοντα· ἔτι δὲ ἔδεν αὐτοῦ ἵππον ἵπταξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ ἰκόν· Μνησθή με, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Ἀλλὰ λέγω σοὶ σήμερον, μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἑκτῇ, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑννάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καλαπέτασμα τῆς ναῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνὴ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖρας σου παραθήτω τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἰκατοῦταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασι τὸν Θεόν, λέγων· Οὕτως ὁ ἀνθρώπος ἔτι δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαράχροντοι ὄχλοι ἐπὶ τῇ δεωρίᾳ ταύτῃ, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτὰν τὰ γένη ὑπέσχεον.

49 Εἰσῆκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολοθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁδοῦσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ἰσχυρὸς, βελούτης ὑπάρχων, καὶ ἡ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (ὃς ἦν ἐν συγκαταθέσει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀρμαβίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλίαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἤτησά το τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐπετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἐθήκεν αὐτὸ ἐν μίῃματι λαξευτῷ, ὃ ἔκ ἦν ἐδῆπω ἐδοῖς κείμενον.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, καὶ σαββαίον ἐπέφωσκε.

55 Κατακολληθῆσασαι ὧ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συναληλυθῦσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνήμα, καὶ ὡς ἐτίθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56 Ἦσαν οὖν καὶ ἡτοίμασαι ὧ ἡτοίμασαι καὶ μύρα καὶ ἡτοίμασαι καὶ ἡτοίμασαν

24.

Τὴν δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρι βαθεῖα ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρεσαι αὐτοίμασαι ἀρώματα καὶ τινες συν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου.

3 Καὶ εἰσελθῆσαι ἔχοντες εὗρον τὸ σῶμα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεύει αὐτάς, αὖτις τέτις, καὶ ἰδὲ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐδῆσεισι ἡτοίμασαι.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μιᾷ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνησθήτε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παρὰ θοῦναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήθησαν τῶν ἐρημάτων αὐτῶν.

9 Καὶ ὑποσέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημεῖου, ἀπήγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑδοκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἑλθόντες πρὸς τὰς ἀποτολὰς ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ἔρημα αὐτῶν, καὶ ἠπίστησαν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀφῆκεν ἑστῆς ἐπὶ τὸ μνήμα καὶ παρὰ κύβου βλέπει τὰ ὀνόματα κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὲ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορδύοιμοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαῆς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τέτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ εὐ-

τὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγίσας συνεπο-
ρεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
ἐκρατέντο τῇ μὴ ἐπιγινῶναι
αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Τίνες οἱ λόγοι ὑποί, ὅς ἐν-
τιθέσθε πρὸς ἀλλήλους πι-
ριπατέντες, καὶ ἐπε σχυθρῶ-
ποι;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ὃ
ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς
αὐτόν· Σὺ μόνον παροικεῖς ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔκ ἐγὼς τὰ
γεγόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ποῦα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ
περὶ Ἰησοῦ τῇ Ναζωραίου, ὃς
ἐγένετο ἀνὴρ πορφητής, δυνα-
τὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον
τῷ Θεῷ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρ-
χοις; ἡμῶν εἰς κέριμα θανάτου,
καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἐλπίζομεν ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτῆ-
σαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε
σὺν πᾶσι τέτοις, τρίτην ταύ-
την ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἅφ'
ὅ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες
ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενό-
μεναι ὄρθραι ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

23 Καὶ μὴ δυνάμεναι τὸ σῶ-
μα αὐτῆς, ἦλθον λέγναι καὶ
ἐπιλασίαν ἀγγέλων ἐωρακέναι,
οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθον τινες τῶν
σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ
ὄσθον ἔτρω καθὼς καὶ αἱ γυναῖ-
κες εἶπον, αὐτὸν δὲ ἐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ὡς ἀνόητοι καὶ βραδύς
τῇ καρδίᾳ τῇ πιστεύειν ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προ-
φῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει πα-
θεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν δόξαν αὐτῆς;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
προφητῶν, διηρημήδεν αὐτοῖς
ἐν πᾶσαις ταῖς γραφαῖς τὰ
πρὸς αὐτῆς.

28 Καὶ ἤγισαν εἰς τὴν
κώμην ἣ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς
προσπειροῖτο πορεύεσθαι πο-
ρεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐ-
τὸν λέγοντες· Μείνον μετ' ἡμῶν,
ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέλι-
ον ἢ ἡμεῖς. Καὶ εἰσηλθὼν τῷ
μείναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κα-
τακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐ-
τῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλό-
γησε, καὶ κλάσας ἐπέδωκε
αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοήθησαν
οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφανίσθη ἐξ-
εναντίον αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλή-
λους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν και-
ομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει
ἡμῖν

ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήκουσιν
ἡμῖν τὰς γραφάς·

33 Καὶ ἀναγάντες αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ, ὑπέγραψαν εἰς Ἱε-
ρυσσαλήμ, καὶ εὖρον συνηθροισ-
μένους τὸς ἑνδεκά καὶ τὸς σὺν
αὐτοῖς,

34 λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη
ὁ Κύριος ὁντως, καὶ ὤφθη Σί-
μων.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ
ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς
ἐν τῇ κλάσει τῶ ἁγίου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λα-
λῶντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔφη ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Εἰσήκη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμ-
φοδοὶ γινόμενοι ἐδόκῃσαν πνεῦμα
διδωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
ἐκταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί δια-
λογισμοὶ ἀναδραίνουσιν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδετε τὰς χεῖρας μου
καὶ τὰς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ
ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ
ὀστά ἐκ ἔχει, καθὼς ἐμεῖ διω-
ρεῖται ἐχθρία.

40 Καὶ τῷτο οἰπὼν ἐπέ-
θεξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τὰς πόδας.

41 Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐ-
τῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυ-
μαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐ-
χίτε τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ

ἰχθύος ὅπῃ μέρους, καὶ ἀπὸ
μελισσῶν κηρίου.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι
οἱ λόγοι ἕως ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὡς σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμ-
μένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ
προφῆταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ
ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν
ὕψιν, τῷ συνίεναι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
ἔγω γεγραπταί, καὶ ἔτως ἔδει
παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι
ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετανοοῦσιν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα
τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱε-
ρυσσαλήμ.

48 Ὑμεῖς δὲ εἰς μαρτυ-
ρεῖς τεσσάρων.

49 Καὶ ἰδὼν, ἐγὼ ἀποστεί-
λω τὴν ἐπαγγελίαν τῷ πα-
τρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερου-
σαλήμ, ἕως ἢ ἐνδύσασι δύ-
ναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἐξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
αὐτούς.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑψ-
λογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη
ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ

*Κε. xxiv.
163*

δαπανῶν
ἡμεῖς καὶ
ἡμεῖς. Ἀμήν.

17: 8. Τὸ

3: 21

24-16: 25

ΙΩΑΝ

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

17: 5: 18

τίως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια δια Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν ὁδοῦς ἑώρακε πᾶν· τοῖς ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν πρὸ τὸν κόσμον τῷ πατρὶ, ἐκεῖ ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τῷ Ἰωάννῃ, ὅτε ἀπέπεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἰερεῖς καὶ Λευῖται, ἵνα ἐρατίσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὡμολόγησεν, καὶ ἐκ ἡρῶσατο· καὶ ὡμολόγησεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι ἡγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί εἶ; Ἡλίας εἶ σύ, καὶ Ἰάκωβ· Οὐκ εἰμί· Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον ἔν αὐτῷ· τίς εἶ; καὶ ἀποκρίσιν δῶμα τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις πρὸς αὐτούς;

23 Ἐφ'· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, καὶ ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· τί ἐν βαπτίζεις, εἰ σύ ἐκ εἰς ὁ Χριστός, ὅτε Ἡλίας, ὅτε ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσθ' δὲ ὑμῶν ἐστὶν, ὃν ὑμεῖς ἐκ οὐδα.

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἐμπροδὲν με γέ-

γονεν· ἢ ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἀξίος· ἵνα λύσω αὐτῷ τὸν ἱμάντα τῷ ὑποδήματι.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρα ἐχούσῳ πέραν τῷ Ἰορδάνῃ, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τῷ Θεῷ ὁ αἵρων τὴν αμαρτίαν τῷ κόσμῳ.

30 Οὗτός ἐστι πρὸς ἃ ἐγὼ εἶπον· Ὅπισθ' με ἐρχέσθαι ἀνὴρ, ὃς ἐμπροδὲν με γέγονεν· ὅτι πρῶτός με ἦν.

31 Καὶ ἐγὼ ἐκ ἤδεν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι τὸτο ἦλθεν ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμάρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς πτερὰ ἐξ οὐρανό, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐγὼ ἐκ ἤδεν αὐτόν· ἀλλ' ὁ σήμερας με βαπτίζει ἐν ὕδατι, ἐκείνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, ὁ ἐστὶς ἐν τῷ πνεύματι ἀγίῳ.

34 Καὶ ἐγὼ ἑώρακα, καὶ μεμάρτυρεκα ὅτι ἐστὶς ἐν τῷ υἱὸς τῷ Θεῷ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ ἀειπατῆντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τῷ Θεῷ.

37 Καὶ

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτῷ οἱ δύο μαθηταὶ λαλῆντες, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφείς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ διασαμένους αὐτοὺς ἀκολουθῆντας, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἰπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὃ λέγεται ἐρμηνεύμενον, διδάσκαλε) πῶ μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχομαι καὶ ἴδετε. ἦλθον καὶ εἶδον πῶ μῆκει καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκεῖνῃ· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, οἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων πρῶτα Ἰωάννης, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὐρίσκει οὖν πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τῷ ἰδίῳ Σίμωνι, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ὄρεται μεθερμηνεύμενον, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβολέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννα· σὺ κληθήσῃ Κηθᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἐθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθαι εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψεν Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ

οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸ ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχεσθαι καὶ ἴδε.

48 Εἶδον ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτοὺς, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν· Ἰδὲ ἀληθὴς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τῆς σι Φίλιππου φωνήσαι, ὅτι αὐτὸς τὴν σου κεκάλυψε, εἰδὼς σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπὼν σοι, εἰδὼς σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πωλύσεις; μεῖζον τέτων ὕψους.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἀρῆς ὕψους τὸν ὕμνον ἀνευγόμεθα, καὶ τὴς αἰγέλης τοῦ Θεοῦ ἀναβασινοῦμεθα καὶ καταβασινοῦμεθα ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Καϊάφῃ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑπερέσταντο οἱ, λέγει

λέγει ἡ μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον ἔκ ἔχουσιν.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί μοι καὶ σοί, γύναι; ἔγωγε οὐκ ᾔσταμι.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτῇ τοῖς παύροις· Ὅτι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαί λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ καθάρσιν τῶν Ἰουδαίων, χωρεῖσαι ἑκάστη μίσητάς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἡμίσησαν αὐτὰς ἕως ἁπλῆς.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀνέστητε ἡμεῖς, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιερεὶ τὸ ἕλκιν. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἡγεύσατο ὁ ἀρχιερεὶς τὸ ὕδωρ οἶνον γεννημένον, (καὶ ἔκ ἦν ποθεν οἶνος) οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν, οὐκ ἠτληκότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν θυμῶν ὁ ἀρχιερεὶς λέγων·

10 καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἀνθρώπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον πόσει, καὶ ὅτεν μεθυσῶσι, τότε τὸν ἑσπερῶν· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἑσπερῶν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Καϊά της Γαλιλαίας, καὶ φανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἠπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ ταῦτα κατέβη εἰς Καπριναθὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ

ἐκεῖ ἔμειναν ἕως πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἔγυος ἦν τὸ πάχος τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὑρεν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς πωλῆντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιγεράς, καὶ τῆς κερματίζας καθημένης.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ χοιρίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τῆς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχευε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε.

16 Καὶ τοῖς τὰς περιγεράς πωλῶσιν εἶπεν· Ἀρκατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τῆς πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορίας.

17 Ἐμνήθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σήμερον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τούτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἰγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτισιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς ἕτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἰγερεις αὐτόν;

21 Ἐκείνῳ δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτι

22 Ὅτε ἦν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ὅτι τῆτο ἔλεγε αὐτοῖς· καὶ ἐπίσδυσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάχῃ ἐν τῇ ἐρετῇ, πολλοὶ ἐπίσδυσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωρῶντες αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔκ ἐπίσδυν ἐαυτὸν αὐτοῖς, λέγων αὐτοῖς γινώσκων πάντας.

25 καὶ ὅτι ἔχρειαν εἶχεν ἵνα τις μυστηρίῃ πρὸς τὸ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΗΝ δὲ ἀνθρωπίνῃ ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικοδόμου· ὄνομα αὐτοῦ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδα μὲν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλός· ὅτι οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ οὐ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, ἔσθαι δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικοδόμος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γίρῳ ὧν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσ-

ελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, ἔσθαι δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένος ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστίν· καὶ τὸ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος ἐστίν.

7 Μὴ θαυμάσης ὅτι ἔλεγον σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' ἔκ οὐδ' οἶδας ποῦθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· ἕτως ἐστὶν πνεῦμα ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικοδόμος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ἔγνωσκεις;

11 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδα μὲν λαλεῖν, καὶ οὐκ ἔωράκαμεν μαρτυρῆσαι· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ἔλαβάντες.

12 Εἰ ταῦτα ἐπίγινωσκεις ὑμῖν, καὶ ἔσθαι πιστεύετε· ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἱερᾶ, πιστεύετε;

13 Καὶ ὅτι ἀναβήσεται υἱὸς τοῦ ἔθνους, ὃς μὴ ὁ ἐκ τοῦ ἔθνους καταβᾷ, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

αὐθρόπῃς ὁ ὢν ἐν τῷ ἕρπαιῳ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὑψώσας τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕψως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπολητῇ, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τοὺς κόσμους, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀποληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τοὺς κόσμους, ἵνα κρίνῃ τοὺς κόσμους, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἡδὴ κέκριται· ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τοὺς κόσμους, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἀνθρώποι μαλλον τὸ σκότος, ὅτι τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν ταῖς ἐργαί.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράξαν, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἐλπίσκει πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἀναγγεῖται τὰ ἐργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ ταῖς ἐργαί, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν εἰργασμένα.

22 Μία ταῦτα ἦλθεν ὁ κόσμος, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διετίθει μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἕως τοῦ Σαλειμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβάπτιζοντο.

24 Οὕτω γὰρ ἰὼν βεβλήμενος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο ἔνδεος ἡ ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους περὶ καθαρισμῶν.

26 Καὶ ἦλθοι πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ραββί, ὅτι ἡμεῖς σὺ σπείραν τῇ Ἰορδάνει, ὃ σὺ μιμαρτύρηκας, ἴδε, ἔτι βαπτίζει, καὶ πάντες ἐρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης, καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν ὕδην, εἰὰ μὴ ἡ δοκίμοι αὐτῷ ἐκ τοῦ ἕρπαι.

28 Αὐτοὶ ὑμῶς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη ἔστι ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπληρωταία.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὶ δὲ ἐλατῖναι.

31 Ὁ αἰῶν ἐρχόμενος, ἐπάει πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ

τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ, καὶ
ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ ἐκ τῆς
ἐραυτῆς ἐρχόμενος, ἐπάνω πάν-
των ἐστὶ.

32 Καὶ ὁ ἑώρακε καὶ ἤκουσε,
τὸτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν αὐτῆς ἑδὴς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτῆς τὴν μαρ-
τυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς
ἀληθὴς ἐστίν.

34 Ὁν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεός, τὰ ῥήματα τῷ Θεῷ λα-
λεῖ· ὁ γὰρ ἐκ μέτρων διδωσιν ὁ
Θεὸς τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ πάντα διδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-
θῶν τῷ υἱῷ, ἔκ ὕψους ζῶν,
ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ'
αὐτόν.

Κεφ. δ' 4.

Ως ἔν ἔγνω ὁ Κύριος
ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρι-
σαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλεόνας
μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ
Ἰωάννης,

2 (καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς
ἐκ ἐβάπτισεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ)

3 ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλι-
λαιαν.

4 Ἐδὲ ὅτε αὐτὸν διέρχεσθαι
διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται ἔν εἰς πόλιν
ἐν Σαμαρείας, λεγομένην Συ-
χάρ, πλησίον τῆς χερσὶ τοῦ

δωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῆς Ἰα-
κώβ. Ὁ ἔν Ἰησοῦς κεικοπια-
κὸς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαθί-
ζετο ἔσως ἐπὶ τῇ πηγῇ. ἦν
αὐτῷ ὡσεὶ ἐκλή.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σα-
μαρείας ἀντλησαι ὕδωρ. λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλυθέντες εἰς τὴν πόλιν, πα-
ροφὰς ἀγοράσωσι.

9 Λέγει ἔν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ
Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος
ὦν παρ' ἐμὲ πιεῖν αἰτεῖς, ὅτι
γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; ὁ δὲ
συλχῶν Ἰουδαῖος Σαμαρεῖταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ ἔ-
πεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν
τῷ Θεῷ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων
σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ αἰ-
ήτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι
ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ·
Κύριε, ὅτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ
τὸ φεῖμα ἐστὶ βαθύ· πῶθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν.

12 Μὴ σὺ μέγας εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδω-
κεν ἡμῖν τὸ φεῖμα, καὶ αὐτὸς ἐξ
αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ
τὰ δέματά αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ
τῆς ὑδατὸς τῆς τέτης, διψᾷ πάλιν.

14 Ὃς δ' ἂν πίνη ἐκ τοῦ ὕ-
δατος ὃ ἔγωγ δώσω αὐτῷ, ὁ μὴ
διψᾷ

διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ
τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ ῥυήτε-
ται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος· ἀλ-
λοφύου εἰς ζωὴν αἰῶνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ· Κύριε, δός μοι τῆτο τὸ
ὔδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρ-
χουμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἰσαε, φώνησον τῷ ἀνδρᾷ σου,
καὶ ἰλθε ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας·
ὅτι ἄνδρα ἔκ ἔχω.

18 Πίνει γὰρ ἄνδρας ἔχεις·
καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔχουσιν, ἕκαστος τὸ
ὔδωρ. τῆτο ἀληθὲς εἰρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ·
Κύριε, διαγῶ ὅτι προφήτης εἶ-
σύ.

20 Οἱ πατέρες ἡμεῖς γὰρ ἐν
τῷ τῷ ὄρει προσκυνοῦμεν· καὶ
ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱερουσαλὺ-
μοις εἰσὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ
προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, πείσευσόν μοι, ὅτι ἔρ-
χεται ὥρα, ὅτε ἔτι ἐν τῷ ὄρει
τῷ, ἔτι ἐν Ἱερουσαλὺμοις
προσκυνήσῃτε τῷ πατρί.

22 Ἰμεῖς προσκυνεῖτε ὃ
ἐκ οὐδαίε· ἡμεῖς προσκυνῶμεν
ὃ οὐδαμῶν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ
ἡμεῖς ἐγίνωσκον, ὅτι οἱ ἀληθινοὶ προσ-
κυνῆται προσκυνήσουσι τῷ πα-
τρί ἐκ πνεύματος, καὶ ἀληθείας·

καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτως ζητεῖ
τοὺς προσκυνῶντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς
προσκυνῶντας αὐτόν, ἐν πνεύ-
ματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυ-
νεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶ-
δα ὅτι Μεσσίας ἐρχεται, ὁ λε-
γόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐ-
κεῖνος, ἀναγλεῖ ἡμῖν πᾶντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
μὴ ἀ γυναικὸς ἐλάλει· ὅτι οἱ
μὲν οἱ εἶπεν· Τί ζητεῖς; ἢ, τί
λαλεῖς μετ' αὐτοῦ;

28 Ἀρρῖεν ἐν τῷ ὕδατι
αὐτοῦ ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώ-
ποις·

29 Δεῦτε, ἰδοὺ ἄνθρωπον
ὃς εἶπέ μοι πᾶντα ὅσα ἐποίη-
σα· μήτις ἔτις ἐστὶν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον ἐν ἐκ τῆς πό-
λεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεσάζοντι ἡρώ-
των αὐτόν οἱ μαθηταί, λέγον-
τες· Ῥαββί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐ-
γὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑ-
μεῖς οὐκ οἶδατε.

33 Ἐλεγον ἄν οἱ μαθηταὶ
πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤντικεν
αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐμὸν βρωμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, καὶ
τελειώσω αὐτὸ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λίγαί, ὅτι
 ἔτι τῆραςμῶν δεῖ, καὶ ὁ θεισ-
 μὸς ἐρχεῖται; ἰδοὺ, λίγω ὑμῖν,
 ἐπάραται τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑμῶν,
 καὶ διασάσει τὰς χώρας, ὅτι
 λευκαὶ εἰσι πρὸς θεισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θειρίζων, μιᾶν
 λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν
 εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπει-
 ρων ὁμῶς χαίρῃ, καὶ ὁ θειρίζων.

37 Ἐν γὰρ τῷ τῷ ὁ λόγος·
 εἰς τὸν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος
 εἰς τὸν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θει-
 ρίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
 θειρίζειν ὃ ἔχ ὑμεῖς κικοπιά-
 καί· ἄλλοι κικοπιάκασι, καὶ
 ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσ-
 εληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐ-
 κείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
 αὐτὸν τῶν Σαμαρεϊτῶν, διὰ τὸν
 λόγον τῆς γυναικὸς, μὲντυρέ-
 σης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα
 ἐποίησα.

40 Ὡς ἔν ἤλθον πρὸς αὐ-
 τὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων
 αὐτὸν μένει παρ' αὐτοῖς; καὶ
 ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ πλείους ἐπί-
 στευσεν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τῇ γυναικὶ εἶλεγον·
 Ὅτι ἐκ ἔτι διὰ τὴν σὴν λα-
 λῶν πιστεύουσαν· αὐτοὶ γὰρ
 ἀκηκόαμιν, καὶ οἶδαμιν ὅτι ἔ-
 τός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τῷ
 κόσμῳ, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέ-
 ρας, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπ-

ἤλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἰμα-
 τύρησεν, ὅτι ποροφῆτης ἐν τῇ
 ἰδίᾳ πατρὶδι τιμῇ ἐκ ἔχει.

45 Ὅτι ἔν ἤλθιν εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν, ὁδεξάμενος αὐτοὺς οἱ
 Γαλιλαῖοι, πάλιν ἐκ τῆς ἱερου-
 σολύμης· ἃ ἐποίησεν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν
 τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἤλθον εἰς
 τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθιν ἔν ὁ Ἰησοῦς πάλ-
 λιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαί-
 ας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδατος·
 Καὶ ἦν τις βασιλικός, ὃς ἦν
 ἡδόνει ἐν Καπερναύμ.

47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰη-
 σοῦς ἦκε ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν, ἀπέλθιν πρὸς
 αὐτὸν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα κα-
 ταβῇ καὶ ἰασθῇ αὐτῷ τὸ ὕδωρ·
 ἡμελλε γὰρ ἀποθῆσκειν.

48 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
 αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τί-
 ρατα ἴδῃς, ἢ μὴ πιστεύσῃς.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βα-
 σιλικός· Κύριε, κατὰ βῆθιν πρὸς
 ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Παύει, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
 ὁπιστεύσεν ὁ αἰθρωνπὸς τῷ λό-
 γῳ ὃς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ
 ἐπορεύετο.

51 Ἦδη δὲ αὐτῷ καταβαί-
 νοντι, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπῆλ-
 τισαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν,
 λέγουσιν· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθετο ἔν παρ' αὐτοῦ
 τὴν ἄρην ἐν τῇ κομνότερῃ ἔχει·
 καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι χεῖς
 ἄρην

ἄραν ἐξδάμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ
 πυρετός.

53 Ἐγὼ εἶν ὁ πατήρ ὅτι
 ἐν ἐκάνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου
 (ἦ. κ.) ὁπίσθυσεν αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰ-
 κίας αὐτῆς ὅλη.

54 Τῷτο πάλιν δεύτερον
 σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλ-
 θὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν
 Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἐορτὴ
 τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέ-
 βη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἐγὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσο-
 λύμοις ὅπῃ τῇ προβατικῇ
κολυμβήθρᾳ, ἣ ὁπλιζομένη
 Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε σταδίων
 ἴσους.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο
 πολλοὶ πολλοὶ πῶν ἀσθενούν-
 των, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν,
 ἐκδεχομένων τὴν τῆς ὕδατος
 κίνησιν.

4 Ἀγγέλου γὰρ κατὰ και-
 ρὸν κατέβαινον ἐν τῇ κολυμβή-
 θρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ
 ἐν σπυρίῳ ἱμῶς μετὰ τὴν
 παραχῇν τῆς ὕδατος, ὑγιὲς
 ἐγίνετο, ὃς δὴποτε κατεῖχετο
 σπήματι.

5 Ἦν δὲ τις ἀνθρώπου
 ἐκ τραπεζοῦ κακῶς ἔτη ἔχων
 ἐν τῇ ἀδυνείᾳ.

6 Τῷτο, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κα-
 τακειμένον, καὶ γινὼς ὅτι πολὺν
 χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ·
 Θέλεις ὑγιὲς γινέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀ-
 δυνεὺς· Κύριε, ἀνθρώπον ἐκ
 ἔχω, ἵνα ὅταν παραχθῇ τὸ
 ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κο-
 λυμβήθραν· ἐν ᾗ ὃ ἐρχομαι
 ἐγὼ, ἀλλοῦ παρὸς ἐμὲ κατὰ-
 βαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Ἐγχεῖται, ἄρον τὸν κράββατόν
 σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὲς
 ὁ ἀνθρώπου· καὶ ᾗρε τὸν κράβ-
 βατόν αὐτοῦ, καὶ περιπάτει.
 ἦν ὃ σάββατον ἐν ἐκάνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ.

10 Ἐλθὼν εἶν οἱ Ἰουδαῖοι
 τῷ τεβερραπειμένῳ· Σάββατόν
 ἐστίν, ἐκ ἑξέσι σοι ἄραι τὸν
 κράββατόν.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ
 ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκείνός μοι
 εἶπεν· Ἄρον τὸν κράββατόν σου,
 καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν εἶν αὐτόν·
 Τίς ἐστίν ὁ ἀνθρώπου· ὁ εἰπὼν
 σοι· Ἄρον τὸν κράββατόν σου,
 καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς ἐκ ἡδαι τίς
 ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξέμυσεν,
 ἄχλυν ὄψιν ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μία ταῦτα εὗρίσκει
 αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· Ἰδε, ὑγιὲς γέγο-
 νας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ
 χαῖρόν τι σοι γένηται.

15 Ἀπῆλθεν ὁ ἀνθρώπου,
 καὶ ἀνῆγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι
 Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτὸν
 ὑγιῆ.

16 Καὶ ἂν τὸτο ἰδίω-
κον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
ἐζήτην αὐτὸν δόκλειναι, ὅτι
ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου
ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐρ-
γάζομαι.

18 Διὰ τὸτο ἔν μαλλον
ἐζήτην αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο-
κλῆναι, ὅτι ἔ μόνον ἔλυε τὸ
σαββάτον, ἀλλὰ καὶ πατέρα
ἰδίον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑ-
αυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο ἔν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔ δύναται ὁ
υἱὸς ποιεῖν ἅψ ἐαυτῷ ἕδεν,
ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα
ποιοῦντα· ἅ γὰρ ἂν ἐκεῖνος
ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως
ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ
τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν
αὐτῷ ἅ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μέ-
ζωνα τέτων δείξει αὐτῷ ἔρρα,
ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὡςπερ γὰρ ὁ πατὴρ
ἐγείρει τὸς νεκροὺς καὶ ζωο-
ποιεῖ, ἔτω καὶ ὁ υἱὸς ὅς θέλει
ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρί-
νει ἕδεν, ἀλλὰ τὴν κρίσιν
παῶσαν δίδωκε τῷ υἱῷ.

23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν
υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέ-
ρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, ἔ τι-
μᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα
αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ
πιστεύων τῷ πέμψαντί με,
ἔχει ζῶν ἀιώνιον· καὶ οἱς κρί-
σιν ἔκ ἐρχεται, ἀλλὰ μετα-
βέβηκεν ἐκ τῷ θανάτῳ εἰς τὴν
ζωήν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἐρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἔστιν,
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκέστοιαι τῆς φω-
τῆς τῷ υἱῷ τῷ Θεῷ· καὶ οἱ ἀκό-
σαιτες ζητῶνται.

26 Ὡςπερ γὰρ ὁ πατὴρ
ἔχει ζῶν ἐν ἑαυτῷ, ἔτως
ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζῶν ἔχειν ἐν
ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐ-
τῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι ὁ υἱὸς
ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θαυμάζετε τὸτο·
ὅτι ἐρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκέστοιαι
τῆς φωτῆς αὐτῷ.

29 Καὶ ἐκπορεύονται οἱ
τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνά-
στασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα
πραξάντες, εἰς ἀνάστασιν κρι-
σεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποι-
εῖν ἅπ· ἑμαυτῷ ἕδεν. καθὼς
ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ
ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι ἔ ζῶ
τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέ-
λημα τῷ πέμψαντί με πατρί.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου
ἔκ ἐστίν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής
ἐστίν

εἰν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ.

33 Ὑμεῖς ἀπιστάκατε
πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε
τῇ ἀληθείᾳ.

34 Εγὼ δὲ ἐκ τῶν ἀν-
θρώπων τὴν μαρτυρίαν λαμ-
βάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα
ὕμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καίειν καὶ φαίνει· ὑμεῖς
δὲ ἠβλήσατε ἀγαλλιασθῆναι
πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ φῶτι αὐτοῦ.

36 Εγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ-
τυρίαν μείζονα τῆ Ἰωάννου· τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐδωκέ μοι ὁ πατήρ
ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ ποιοῦν, μαρτυρεῖ
καὶ ἐμὲ ὅτι ὁ πατὴρ με
ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πα-
τὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ. ἔτε φωνῶν αὐτὸς ἀκηκό-
ασι πῶποις, ἔτε εἶδον αὐτὸν
ἰσχυράκι.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
ἐκ ἔχουσιν μένους ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν
ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τὴν ὁ ὑμεῖς
ἐπιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
ζῆν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί
εἰσιν αἱ μαρτυρεῖσαι περὶ
ἐμοῦ.

40 Καὶ ἐξείλετο ἰλθεῖν πρὸς
με, ἵνα ζῶ ἔχον.

41 Δόξαν τῶν ἀνθρώπων
ἐλαμβάνω.

42 Ἀλλ' ἵγνωκα ὑμᾶς,

ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐκ
ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς.

43 Εγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐ-
λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰδίου, ἐκεῖνον
λῆψετε.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πι-
νεῖν, δόξαν παρὰ ἀλλή-
λων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξ-
αν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ ἐ-
ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν
πατέρα· εἰν ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίζατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ,
ἐπιστεύετε ἀν ἐμοί· περὶ γὰρ
ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμ-
μασιν ἐπιστεύετε, πῶς τοῖς
ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

Κεφ. 5. 6.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπέλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς
Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὁ-
χλὸς πολλός, ὅτι ἐώρων αὐτὸν
τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἐποιοῦν ἐπὶ τῶν
ἀδυνατούντων.

3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρε-
μα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο με-
τὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, *

5 Ἐπάρας ἦν ὁ Ἰησοῦς τὰς
ὀφθαλμούς, καὶ διεσκέψετο
ὅτι

ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τὸτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἐμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι ἔκ ἀρκούντων αὐτοῖς, ἵνα ἔκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμων· Πέτρος·

9 Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνης, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἔσιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε γὰρ ὁ Ἰησοῦς· Ποίησαι· τοῦ ἀνθρώπου ἀναπέσειν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσον ἦν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντηκισχίλιοι.

11 Ἐλαβε δὲ τοῦ ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ὀκταπλήθης, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συμπαράγινε τὰ περισσεύοντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόλῃ.

13 Συνήγαγον ἔν, καὶ ἐγένετο δώδεκα κοφίνες κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσεισε τοῖς βεδρωκόσιν.

14 Οἱ ἔν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔ-

λεγον· Ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀληθὺς ὁ προφῆτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς ἔν γινῆς ὅτι μὴ λησὶν ἔρχεσθαι, καὶ ἀρπάξαι αὐτόν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὄψια ἐγένετο, κατέβη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὰ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναεὺν. ἐκτετακία ἦδη ἐγένετο, καὶ ἔκ ἐκλυθεὶ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἡ τε θάλασσα, καὶ ἡμεγάλη πνέουσα, διηγείρει.

19 Ἑληλακότες ἔν ὡς τὰς δίδας εἰκοσιπέντε ἢ τριηκτὰς, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἰσχυρῶς πλοῖον γινώμενοι· καὶ ἐκρήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεσθαι.

21 Ἐβηλον ἔν λαβὼν αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐβίβησεν αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς ἔν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ἐς ἡκὺς πέραν τῆς θαλάσσης ἰδὼν ὅτι πλοῖα ἄλλα ἐκτὸς ἐκεῖ, εἰ μὴ ἐκ ἐκεῖνο εἰς ὃ κατέβη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐσωκεσθῆκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·

23 Ἀλλὰ δι' ἣλθε πλοια-
α ἐκ Τιβεριαδῶ· ἐγγὺς τῆ
ῶπε, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον,
χαρισθῆσάν τῷ Κυρίῳ.

24 Ὅτι ὅν εἶδεν ὁ ὄχλῳ·
τῷ Ἰησοῦ ἔκ εἶν ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ
καθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβηθ' κ' αὐ-
τοὶ εἰς τὰ πλοια, κ' ἦλθον εἰς
Καπερναῦν, ζητῶντες τὸν Ἰη-
σοῦν.

25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν
ἔσαν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐ-
τῷ· Ῥαββί, ὅτετι ὡδε γίγο-
μεν;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, κ' εἶπεν· Ἀμὲν ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με ἔχ' ὅτι
οὐκ εἰσὶν σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφά-
γον ἐκ τοῦ ἄρτου, κ' ἐχορ-
γεῖσθε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ πλῆ-
νῶσιν πλῆν πολλοῦ χρόνου, ἀλ-
λὰ πλῆν βρωσιν πλῆν μένουσιν εἰς
τὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὑμῖν δώσει· τῷτον γὰρ ὁ
πατὴρ ἐσφραγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον ὅν πρὸς αὐτόν·
τί ποιοῦμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα
ἐν τῷ Θεῷ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, κ'
εἶπεν αὐτοῖς· Τὸτό δεῖ τὸ ἐρ-
γαζέσθαι τῷ Θεῷ, ἵνα πιστεύητε εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

30 Εἶπον ὅν αὐτῷ· Τί ὅν
ποιοῦμεν σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν
πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργά-
ζεαι;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
ἐκ τοῦ ὕδατος ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,

καθὼς δεῖ γεγραμμένον· Ἀξίον
ἐκ τοῦ ὕδατος ἴδωκεν αὐτοῖς φα-
γεῖν.

32 Εἶπεν ὅν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν·
Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ ὕδατος· ἀλλ' ὁ
πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ ὕδατος τὸν ἀληθι-
νόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τῷ Θεῷ
ἐστίν ὁ κατεβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος,
κ' ζῶν διδὼς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον ὅν πρὸς αὐτόν·
Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τῷτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με,
ὃ μὴ πεινάσῃ· κ' ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, ὃ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι κ'
ἐωράκατέ με, κ' ὃ πιστεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ
πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἔχει· κ' τὸν
ἐρχόμενον πρὸς με ὃ μὴ ἐκβά-
λῃ ἔξω.

38 Ὅτι κατεβέβηκα ἐκ τοῦ
ὕδατος, ἔχ' ἵνα ποιῶ τὸ θέλη-
μα τοῦ ἐμῶν, ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πατρὸς μου.

39 Τὸτό δὲ δεῖ τὸ θέλημα
τοῦ πατρὸς μου· ἵνα πιστεύητε εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα ἴδω-
μεν τὸ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν
πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργά-
ζεαι;

40 Τὸτό δὲ δεῖ τὸ θέλημα
τοῦ πατρὸς μου· ἵνα πιστεύητε
εἰς τὸν υἱόν, κ' πιστεύων
εἰς

εἰς αὐτόν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτόν ἐγὼ τῇ ἰσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐγόγγυζον ἦν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ ἔρανος.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἕτος ἐστὶν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, ὃ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς ἦν λέγει ἕτος· Ὅτι ἐκ τοῦ ἔρανος καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη ἦν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται εἰσελθεῖν πρὸς με, εἰὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με, ἐκλήσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἰσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἐστὶ γιγραμμένοι ἐν τοῖς γραφείοις· Καὶ ἰσοῦσαι πάντες διδασκατοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς ἦν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἰώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· ἕτος ἰώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ἐκ τοῦ ἔρανος καταβαίνων, ὃς τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν· ὁ ἐκ τοῦ ἔρανος καταβάς· τις φάγῃ ἐκ τούτου ἄρτος ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, σάξῃ με ἐγὼ, ἢ ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχητο ἦν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται ἕτος· καὶ δέναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν ἦν αὐτοῖς· ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν· εἰὰν μὴ φάγῃς τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίῃς αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν αὐτοῖς.

54 Ὁ τρώγων με τὴν σάρκα καὶ πίνων με τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἰσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ βρωσις, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων με τὴν σάρκα καὶ πίνων με τὸ αἷμα, ἐμὸι μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ ζωὴν δίδωμι τοῖς φάγοντάς με καὶ πίνοντάς μου, καὶ οὐκ ἀποθάνουσιν δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ἐκ τοῦ ἔρανος καταβάς· ὃς καὶ ὡς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν

μαίνα, καὶ ἀπέθανον. ὁ τρώ-
ων τῶτον τὸν ἄρτον, ζήσεται
ἐν τῷ αἰῶνι.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συν-
γυγῇ, διδάσκων ἐν Καπερ-
ναύμ.

60 Πολλοὶ ἦν ἀκούσαντες ἐκ
μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκλη-
ροὶ ἐσιν ἔτι ὁ λόγος· τίς
ἰσχύει αὐτὸ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν
αὐτῷ, ὅτι γογγύζετε περὶ
ἐμοῦ οἱ μαθηταί αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτοῖς· Τῷτο ὑμᾶς σκανδα-
λίζει;

62 Ἐὰν ἔνδεωσῃτε τὸν ἥδον
αὐτοῦ πᾶν ἀναβαίνοντα ὅπως
τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωο-
ποιεῖν, ἡ σὰρξ ὅμως ἀφαιρεῖ οὐ-
κ ἐν ταῖς ῥήματι, ἀλλ' ἐγὼ λα-
λοῦμαι, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ
ἐν ἐμοί.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τι-
νες οἱ οὐ πιστεύουσιν. ἤδει γὰρ ἐξ
ἐκείνων ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ
οὐ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ
ἀποδώσων αὐτόν.

65 Καὶ εἰλεῖ· Διὰ τῷτο
λέγουσιν ὑμεῖς, ὅτι οὐδεὶς δύνα-
ται ἔλθαι πρὸς με, εἰὰν μὴ ἡ
ἐκείνου αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς
ᾧ ἐκείνου.

66 Ἐκ τότε πολλοὶ ἀπ-
ῶν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ
πίσω, καὶ ἐκέτι μετ' αὐτοῦ πε-
πατασμένον.

67 Εἶπεν ἔτι ὁ Ἰησοῦς τοῖς
ἐκείνου· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε
παρεῖναι;

68 Ἀπεκρίθη ἔτι αὐτῷ Σί-
μων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα
ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς
αἰώνιης ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκα-
μεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ
ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῆς δώ-
δεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν
εἷς διάβολός ἐστιν;

71 Ἐλεῖ οὖν τὸν Ἰούδαν Σί-
μων Ἰσκαριώτην· ἔτι γὰρ
ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι,
εἰς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ὡς πεπαταῖ ὁ Ἰησοῦς
μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ· ὁ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ
Ἰερουσαλὴμ περιπατεῖν, ὅτι ἐξή-
την αὐτὸν οἱ Ἰερουσαλιμῖται ἀπο-
κτείνειν.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν
Ἰερουσαλιμιτικῶν σκηνοπηγιῶν.

3 Εἶπον ἔτι πρὸς αὐτόν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι
ἐντεύθεν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰε-
ρουσαλὴμ, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου
δεωσῇσιν τὰ ἔργα σου ἀ-
ποκατασταθῇ.

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κερυπῶ
τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παρρησίᾳ εἶναι. εἰ ταῦτα
ποιοῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει ἔτι αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς·

σῆς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστὶν ἐτοιμῶς.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μῆτρυν πάει αὐτῷ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιεῖ αὐτῷ.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ ἔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, ὃ φανερώς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ ἄν Ἰουδαῖοι ἐζήτην αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πῦ ἐστὶν ἐκεῖνῶς;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολλὸς παρὲς αὐτοῦ ὡς ἐν τοῖς ὄχλοις. οἱ μὲν ἔλεγον· Ὅτι ἀγαθὸς ἐστὶν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μέντοι παρρησία ἐλάλει παρὲς αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ φόβον τῷ Ἰουδαίῳ.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσότης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκεν.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματι οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδασχὴ ἔκ ἐστιν ἐμῇ, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς μου.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσει τὴν διδασχὴν, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀπ' ἐαυτοῦ λαλῶ, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὗτος ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν.

19 Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ἐμὴν τὸν νόμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἐμὴν ποιεῖτε τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ εἶπεν· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τὸτο Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὴν περὶ τοῦ νόμου, ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν σαββάτῳ περὶ τὴν ἀνθρώπου.

23 Εἰ περὶ τοῦ νόμου λαμβάνετε ἀνθρώπου ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμὴ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἀνθρώπου ἐν ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον ἄν τινες ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ ὅτις ἐστὶν ὁν ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἰδοὺ, παρρησία λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λήγουσιν, μὴ πῶς ἀληθῶς ἐγνωσαν οἱ αἰσχυροὶ.

χοίτες ὅτι ἄτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός :

27 Ἀλλὰ τῦτον οἷδα μὲν ποῦ ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, ἐμοὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἐκραξεν ἔν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν εἰμὶ καὶ ἀπὸ ἱμαυτῆ ἐκ ἐλθούσα, ἀλλ' ἐστίν ἀληθινὸς ὁ πῶψας με, ὃν ὑμεῖς ἐκ οἶδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτῶ εἰμι, καὶ κέκωκός με ἀπέστειλαν.

30 Ἐξήτην ἔν αὐτόν πικραίνεσθαι καὶ ἐμοὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι ἔπωκ ἐληλυθὲς ἡ ὥρα αὐτῆς.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς, ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τῶντων ποιήσει ἢ ἔτι ἐποίησεν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τὸ ὄχλου γολγυζοῦντος περὶ αὐτῶ ταῦτα καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπερίτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πῶψαντά με.

34 Ζητήσεί με, καὶ ἔχ' ἐνρήσει καὶ ὅπως εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς ἐδύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι

πρὸς αὐτούς· Πῦ ἔτι μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἔχ' ἐνρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τίω διαπορεῖν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τὰς Ἑλλήνας;

36 Τίς ἐστίν ἔτι ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ ἔχ' ἐνρήσει καὶ ὅπως εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς ἐδύνασθε ἐλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰσῆκε ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, πόσιμα ἔκ τῆς κοιλίας αὐτῆς ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Τῶτο δὲ εἶπε περὶ τῆς Πνεύματος· ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· ἔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ ἰησοῦς ἐδέσσω ἐδοξόσθη)

40 Πολλοὶ ἔν ἐκ τῶ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἐρχέσθαι;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τῆς σωμάτων Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἐρχέσθαι;

43 Σχίσμα ἔν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

Q

44 Τίς;

44 Τινες δὲ ἠθέλον ἐξ αὐ-
τῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' ἔδεις
ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας·

45 Ἦλθον ἔν οι ὑπηρεῖται
πρὸς τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρι-
σαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι·
Διατί ἔκ ἡγάγει αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπ-
ηρεῖται· Οὐδέποτε ἤτως ἐλά-
λησεν ἄνθρωπος, ὡς αὐτός· ὁ
ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν ἔν αὐτοῖς
οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς
σεπλάνηθε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόν-
των ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ
τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὅχλος ἔτι· ὁ
μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπι-
κατάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτὸς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς
αὐτόν, εἰς ὧν ἔξ αὐτῶν·

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρί-
νει τὸν ἄνθρωπον, εἰὰν μὴ ἀκρί-
ση παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ
γινῶ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς
Γαλιλαίας εἶ; ἐρευνῶσι, καὶ
ἴδω ὅτι περὶ φύτης ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας ἐκ ἐγγεγενῆται.

53 Καὶ ἐπερὶ ἔκαστος
εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

Κ.Φ. γ'. 8.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ ἐπερὶ ἔβη εἰς
τὸ ὄρος τῶν Ἰλαίων.

2 Ὁ ὄρθρος δὲ πάλιν παρε-
γένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ

λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ
καθίσας ἐδίδασκεν αὐτὸς.

3 Ἄγασι δὲ οἱ Γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γο-
ναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατελημμέν-
ην· καὶ γήσαντες αὐτῷ ἐν μίσῳ,

4 λέγουσιν αὐτῷ· Διδά-
καλι, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη
ἐπαυλοφώρῳ μοιχευομένη.

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς
ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας
λιθοβολεῖσθαι· σὺ ἔν τί λῆγεις;

6 Τέτο δὲ ἔλεγον παρὰ-
ζούτες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατ-
ηγορεῖν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κα-
τὰ κίψας, τῷ δακτύλῳ ἔγρα-
φεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἑρπύ-
τες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε
πρὸς αὐτὸς· Ὁ ἀναμαρτή-
τος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ'
αὐτῇ βάλε· ω.

8 Καὶ πάλιν κατὰ κίψας,
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ
τῆς συνεκδήσεως ἐλπίχόμενοι,
ὑπέρχοντο εἰς καθεῖς, ἀρᾶ-
μενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείβθη
μοί· ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τῷ ἐξῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ μηδεὶα δευσαμένη πάλιν
τῆς γυναίκος, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ
γυνὴ, πῶ εἶσιν ἐκεῖνοι οἱ κατή-
ραί σε; ἔδεις σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδὲς,
Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω·

πορεύου,

πορεύε, καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.

12 Πάλιν ἔν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ Φῶς τῷ κόσμῳ· ὁ ἀπολυθὼν ἐμοί, ἔμὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ Φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ ἔειπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πῶθεν ἦλθον, καὶ πῶς ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἰδατε πῶθεν ἐρχομαι, καὶ πῶς ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατα τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ ἔκρινον ὑδὶνα.

16 Καὶ ἵαν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθῆς ἐστίν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ μου πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ πατρί μου γέγραπται, ὅτι δυοὶ αἰσθάνονται ἡ μαρτυρία ἀληθῆς ἐστίν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖται περὶ ἐμοῦ ὁ πατήρ μου πατήρ.

19 Ἐλθόν ἔν αὐτῷ· Πᾶς ἔστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐμὲ οἶδα, καὶ τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἔδειξε, καὶ τὸν πατέρα μου ἠδεικνύει.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζο-

φυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ὑπέκρινεν αὐτόν, ὅτι ἔμπροσθεν ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσεται με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτία ὑμῶν ἀποθάνει· ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἐλθόν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτις ἀποκρίνεαι ἑαυτόν, ὅτι λέγει· Ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμὶ· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθάνει ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἵαν γὰρ μὴ πιστεύσῃς ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθάνει ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλθόν οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πῶς φασ με ἀληθῆς ἐστίν· καὶ γὰρ αἱ ἡκούσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγε.

28 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ ὑδὶν, ἀλλὰ καθὼς ἐ-

Ἰδοὺ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ σέμψας με, μετ' ἐμὲ ἔστιν. ἔκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ὄρεσά αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτῷ λαλεῖν πολλοὶ ἐπίσταντες εἰς αὐτόν.

31 Ἐλέγει ἔν ὃ Ἰησοῦς πρὸς τὴς πιστιφόκους αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἔσθε.

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσῃ ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμὲν, καὶ ἐδενὶ δεδουλευκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμνηστίαν, δούλος ἔστι τῷ αἰμαρτίᾳ.

35 Ὁ δὲ δούλος ὃ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν ἔν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλευθεροὶ ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστέ· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς ὃ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα πᾶσα τῷ πατρὶ μου, λαλῶ καὶ ὑμεῖς ἔν ὃ ἐωράκατε πᾶσα τῷ πατρὶ ἐμῷ, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον

αὐτῷ· Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἔστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τῷ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τῷ Ἀβραάμ ποιεῖτε αὐτά.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἀνθρώπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα πατέρα τῷ Θεῷ· τὸ Ἀβραάμ ἔκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τῷ πατρὸς ὑμῶν· εἶπον ἔν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας ὃ γεννηθήμεθα· ἔνα πατέρα ἔχομεν, τὸ Θεόν.

42 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατήρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπατε ἄν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τῷ Θεῷ ἐκλήθην, καὶ ἡμεῖς ἐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτῷ ἐκλήθη, ἀλλ' ἐκείνός με ἀπέστειλε.

43 Διὰ τὴν λαλίαν τῇ ἐμῇ ὃ γινώσκετε; ὅτι ὃ δύναμις ἀκούει τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστε, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῷ πατρὸς ὑμῶν θέτε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκλόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἔκ ἐστηκεν· ὅτι ἔκ ἐστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψεύδης ἐστὶ, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, ὃ πιστεύετε μοι.

46 Τίς δὲ ὑμῶν ἐλέγχει με πρὸς ἀμνηστίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς ὃ πιστεύετε μοι;

47 Ὁ αὖ

47 Ὁ ὢν ἐκ τῆ Θεῆς, τὰ ἥματα τῆ Θεῆς ἀκύνει· ἀλλ' ἐπεὶ ὑμεῖς ἐκ ἀκύνετε, ὅτι ἐκ τῆ Θεῆς ἐκ ἐγεί.

48 Ἀπεκρίθησαν ἔν οι Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον ἐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ ἐζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνον.

51 Ἀλλὰ ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, αἱ τίς τ' λόγον τ' ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ἐμὴν θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προσφῶνται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἐμὴν γινώσκει θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανεν; καὶ οἱ προσφῶνται ἀπέθανον· τίνα σιαντὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἡγώ δοξάζω ἑαυτὸν, ἢ δόξα μου ἐδίδεν ἔστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ἡμῶν ὄν.

55 Καὶ ἐκ ἐγνώκατε αὐτὸν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν καὶ ἐάν

εἶπω ὅτι ἐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύτης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτῶ τηρῶ.

56 Ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπον ἔν οι Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πιγνήκοιλα ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γινώσκειν ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν ἔν λίθος ἵνα βάλῃεν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δ' ἐκρυβή, καὶ ἔξηλθεν ἐκ τῆ ἱερῆς, διελθὼν ἀπὸ μέσσω αὐτῶν· καὶ παρεγένετο ἔτι.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΩΝ Εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γένεως.

2 Καὶ ἡρώτης αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτῶ, λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμῶν, ὅπως ἢ οἱ γονεῖς αὐτῶ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐ γινώσκω ἡμῶν, ἔπε οἱ γονεῖς αὐτῶ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τῆ Θεῆς ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆ πνευματικῆς με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἐρχεται νύξ, ὅτε ἐδεῖς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τῷ κόσμῳ.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἐπίστευσε χαμαί,

χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ
τε πύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸ
 πηλὸν ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπα-
 γε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν
 τῆ Σιλωάμ, (ὃ ἐρμηνεύεται,
 ἀπεσχημένον·) Ἀπῆλθεν ἔν καὶ
 ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

8 Οἱ ἔν γείτονες καὶ οἱ θεω-
 ρῶντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι
 τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ ἕτός
 ἐστὶν ὁ καθήμενος καὶ περσαιτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι ἕτός
 ἐστὶν· ἄλλοι δὲ Ὅτι ὅμοιον
 αὐτῷ ἐστὶν. Ἐκεῖνος εἰλεγεν·
 Ὅτι ἐγὼ εἰμι.

10 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ· Πῶς
 ἀνέβηθης σὺ οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ
 εἶπεν· Ἀνθρωπῶν λεγόμενον
 Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ-
 χρισέ με τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ εἶ-
 πέ μοι· Ὑπάγε εἰς τὴν κολυμ-
 βήθραν τῆ Σιλωάμ, καὶ νίψαι.
 Ἀπῆλθεν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀν-
 έβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ
 ἐστὶν ἐκεῖνος; λέγει· Οὐκ οἶδα.

13 Ἀγνοοῦν αὐτὸν πρὸς
 τοῦ Φαρισαίου, τὸν ποτε τυ-
 φλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸ
 πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἀνέβηκεν αὐτῷ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

15 Πάλιν ἔν ἡρώτων αὐτὸν
 καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλε-
 ψεν· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πη-
 λὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὀφθαλ-
 μῶν μου, καὶ ἐνίψαμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον ἔν ἐκ τῶν Φα-
 ρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἀνθρώ-
 πῶς ἔστι πῶς τοῦ Θεοῦ,
 ὅτι τὸ σάββατον ἐκ τῆς· Ἀλ-
 λοι ἐλεγον· Πῶς δύναται ἀν-
 θρωπῶς ἀμῶντος τοιαῦτα
 σημεῖα ποιεῖν; Καὶ ὁχίσμα
 ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλ-
 λιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ,
 ὅτι ἡγοῖς σε τῆς ὀφθαλμοῦ;
 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι περὶ τῆς
 ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίβλεψαν ἔν οἱ
 Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
 ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἐφώ-
 νησαν τῶν γονεῶν αὐτοῦ τοῦ
 ἀναβλέψαντος.

19 Καὶ ἡρώτησαν αὐτοῦ,
 λέγοντες· Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑ-
 μῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυ-
 φλὸς ἐγενήθη; πῶς ἔν ἀπὶ
 βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
 οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον· Οἶ-
 δαμεν ὅτι ἕτός ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑ-
 μῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, καὶ
 οἶδαμεν ἢ τίς ἡγοῖται αὐτοῦ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡμεῖς οὐκ οἶ-
 δαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει,
 αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ
 αὐτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήντο τῶν Ἰου-
 δαίων· ἡδὴ γὰρ συνέβητο οἱ
 Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁ-
 μολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγω-
 γῶς γενῆται.

23 Διὰ τῆτο οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχῃ, αὐ-
τὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν ἕν ἐκ δούτέ-
των ἀνθρώπων ὃς ἦν τυφλός,
εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ
ᾧ ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἀν-
θρώπος αὗτ' ἀμάρτωλός ἐστιν.

25 Ἀπεκρίθη ἕν ἐκείνων,
εἶπεν· Εἰ ἀμάρτωλός ἐστιν,
οἶδα ἔν οἶδα, ὅτι τυφλός
ἐστί, ἀρτί βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν·
ἐπιόκσε σοι; πῶς ἤνοιξέ σε
οὗτοι οφθαλμοί;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἴ-
πατέ μοι ἡδὴ, καὶ οὐκ ἠκούσατε·
πάλιν θέλει ἀκούειν; καὶ
ἡμεῖς θέλει αὐτὸ μαθηταὶ
γίνεσθαι;

28 Ἐλοιδόρησεν ἕν αὐτὸν,
εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκεί-
νου ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσ-
ταίμα μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μω-
υσὴς ἀλάληκεν ὁ Θεός· τῆτον
ὃς οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρώπος,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τῇ τῷ
αὐματόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέωξέ με
οὗτοι οφθαλμοί.

31 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμάρτω-
λός ὁ Θεός οὐκ ἀκούει· ἀλλ'
τις θεοσεβῆς ἦ, καὶ τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτῃ αὐ-
τὸν ἰσχύει.

32 Ἐκ τῷ αἰῶνος οὐκ ἠκέ-
λευσεν ὅτι ἡνοιξέ τις οφθαλμοὺς
οὗτος γεγεννημένους.

33 Εἰ μὴ ἦν αὗτ' ὁ Θε-
οῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιῆν ὅθεν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Ἐν ἀμάρτiais σου ἐγενή-
θης ὁλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς;
καὶ ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκεσαν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὗρων
αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύ-
εις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ
εἶπε· Τίς ὅστις, Κύριε, ἵνα πι-
στεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε ὁ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λα-
λῶν μετ' αὐτοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ εἶπεν· Πιστεύω,
Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον
τῆτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέπον-
τες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες
τυφλοὶ γένωσιν.

40 Καὶ ἦκεν ἐκ τῶν Φα-
ρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ'
αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ
ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἀ-
μάρτιαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι
βλέπομεν· καὶ ἔν ἀμάρτία ὑμῶν
μένει.

·Κεφ. ι. ιο.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν
τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαί-
νων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης
ἐστὶ καὶ ληστής.

2 Ὁ δὲ

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος εἰς τὴν θύραν, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων.

3 Τὴν οὖν θύρην ἀνοίξει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἱμπεροῦν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἄλλοτρίων δὲ ἢ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι ἔκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκείνοι δὲ ἔκ ἐγνωσαν τίνα ἦν ὃς ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν ἔτι πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι περὶ ἐμὴν ἦλθον, κλείονται εἰς ἐμὴν καὶ λησάτω· ἀλλ' ἔκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμὴν ἴαν τις εἰσελθῇ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὖρήσει.

10 Ὁ κλέπτης ἔκ ἐρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὴν ἔχωσιν.

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν

ψυχὴν αὐτῷ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ ἐκὼν ποιμὴν, ἔκ ἐκ εἰς τὰ πρόβατα ἴδια, θιβεῖ τὸν λυγρὸν ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ἐκ λυγρὸν ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ ἔκ μισθωτὸν αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει μὴ ὁ πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὴν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ ἔκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης· καὶ κινῶμαι μὴ δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσῃ· καὶ γενήσεται μία ποιμήν, εἰς ποιμήν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ μου ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω λαβεῖν αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου.

19 Σχίσμα ἔν παλιν ἵγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τὰς λόγους τούτους.

20 Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἔξ
αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ
καίνισται· τί αὐτῷ ἀκείβητε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦ-
τα τὰ ῥήματα ἐκ ἑστὶ δαι-
μονιζόμενον· μὴ δαιμόνιον δύ-
σαι τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοί-
σκειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἱγκαί-
μα ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ
ἐν τῇ πόλει ἦν.

23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰη-
σοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ γοᾷ τῷ
βελουμῶντι.

24 Ἐκύκλωσαν ἔν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ·
Ὡς πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν
ἐκείνης; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς,
ἀπὶ ἡμῶν παρέρχῃ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ ἐ πω-
τεύετε· τὰ ἔργα αὐτῶν ποιεῖ
ἐν τῷ νόματι τῷ πατρὸς μου,
καὶ ταῦτα μαρτυροῦν περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς ἐ πωτεύ-
ετε· ἐ γὰρ ἔστε ἐκ τῶν προ-
βάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον
ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ
γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσί
μοι·

28 καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δι-
δοῦμι αὐτοῖς, καὶ ἐ μὴ ἀπό-
λωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐχ
ἀρπάσῃ τις αὐτὰ ἐκ τῆς χει-
ρὸς μου.

29 Ὁ πατὴρ μου ὃς δίδωκε
μοι, μίζων πάντων ἐστὶ καὶ

ἐδίδει δύναμιν ἀρπάζειν ἐκ τῆς
χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἔν
ἐσμεν.

31 Ἐξάσασαν ἔν πάλιν
λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθά-
σωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα
ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου. Ἀλλ'
ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάσετε με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλῶ
ἔργου ἐ λιθαζόμεν σε, ἀλλὰ
καθὼς βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ
ἄνθρωπος ὢν, ποιῇς σιχαυτὸν
Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον
ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα,
θεοὶ ἐστε;

35 Εἰ ἐκείνης εἶπε θεός,
πρὸς ἐς ὁ λόγος τῷ Θεῷ
ἐγένετο, καὶ ἐ δύναται λυθῆναι ἡ
γραφή·

36 ὁ δὲ πατὴρ ἡγίασε,
καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον,
ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς,
ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ ἐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ
πατρὸς μου, μὴ πιστεύτέ μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἔμοι
μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πι-
στεύσατε· ἵνα γινώτε καὶ πιστεύ-
σητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, καὶ
γὰρ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐξῆςθεν ἔν πάλιν αὐ-
τὸν πιάσαι καὶ ἐξῆλθιν ἐκ τῆς
χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τῆ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ἐδὲν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τέττε, ἀληθὴ ἦν.

42 Καὶ ἐπίγευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια. ιι.

ΗΝ δὲ τις ἀδελφῶν Λάζαρου ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν ὃ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάχασα τὴν πόδα αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠδένει.)

3 Ἀπέστειλαν ἦν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀδινεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀδινεία ἐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς θόξης τῆ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς ἔν ἤκουσεν ὅτι ἀδινεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἐπειτα μὲν τέτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγούμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ραββί, νῦν ἐξήτησι λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; εἰάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἐπὶ προσκόψει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τέττε βλέπει.

10 Ἐάν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόψει· ὅτι τὸ φῶς ἐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε καὶ μὲν τέτο λέγει αὐτοῖς· Λάξαρ· ὁ φίλος ἡμῶν κεκοιμήται· ἀλλὰ πορεύουμαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον ἦν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοιμήται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τῆ θανάτου αὐτοῦ· ἐκείνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμῆσεως τῆ ὕπνου λέγει.

14 Τότε ἦν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάξαρ· ἀπέθανι.

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, (ἵνα πιστεύσητε,) ὅτι ἐκ ἡμῶν ἐκεί· ἀλλ' ἀγούμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπιν ἦν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἀγούμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν ἦν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἥδη ἐχούλα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῷ Ἱεροσολύμῳ, ὡς ἀπὸ

ἐκ τῶν δεκαπέντε.)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλυθῆσαν πρὸς τὰς Φεῖ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθῶνται αὐτάς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ ἔν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπῆντησεν αὐτῷ· Μάρια δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθίστο.

21 Εἶπεν ἔν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ἴδε, ὁ ἀδελφός μου ἐκ ἀντιθέτου.

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι σααί αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει μοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεις ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεις ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ὁ ἀποθάνων, ζήσει.

26 καὶ πῶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ ἐκ τῶν αἰώνων. πιστεύεις τούτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, ἐγὼ πιστεύω ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς λαθρα, λέγουσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐ-

γείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ ἔν Ἰουδαίῳι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ παραμυθήμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἔξηλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ ἔν Μαρία ὡς ἤλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδύσα αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὡδε, ἐκ ἀντιθέτου με ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς ἔν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίεσαν, καὶ τὰς συνελθούσας αὐτῇ Ἰουδαίας κλαίουσας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἔταράξεν ἑαυτόν·

34 Καὶ εἶπε· Πᾶς θεοὺς αὐτόν;

35 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχε καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλέγον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐκ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἡδύνατο οὐδ' ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς ἔν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ

καὶ λίθον ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρ-
τε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ
ἀδελφὴ τῆ τεθνηκότος, Μάρ-
θα· Κύριε, ἥδη ὄζει· τίταρ-
ταῖς γὰρ ὄζει.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπον σοι ὅτι ἐὰν πιστεύ-
σης, ὅψει τὴν δόξαν τῆ Θεοῦ·

41 Ἦσαν ἔν τὸν λίθον, ὃ ἦν
ὁ τεθνηκώς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς ἤρει τῆς ὀφθαλμῶς αὐν,
καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι
ὅτι ἤκουσάς με.

42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάν-
τοτε με ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περικυκλῶντα εἶπον, ἵνα
πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέγει-
λας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φω-
τῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λα-
ζαρι, δεῦρο ἔξω.

43 Καὶ ἐξηλθεν ὁ τεθνηκώς,
δεδεμένος τῆς πόδας καὶ τὰς
χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐ-
τῆς σινδάρῳ περιδέδετο. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐ-
τὸν, καὶ ἀφέιτε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ ἔν ἐκ τῶν Ἰου-
δαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαρίαν, καὶ θιασάμηναι αὐτῇ ἐποί-
ησιν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίσθλῃ εἰς αὐ-
τόν.

46 Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν ἀπ-
ῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους,
καὶ εἶπον αὐτοῖς αὐτὴ ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον ἔν οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνῆδριον,

καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶμεν; ἐν-
τὸς ὁ ἄνθρωπος· πολλὰ σημεῖα
ποιοῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἡ-
μῶν, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐ-
τόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι,
καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸ ἔθνος.

49 Εἰς δὲ τις ἔξ αὐτῶν
Καϊάφας, ἄρχιερεὺς ὢν τῆς
ἐκκλησίας ἐκείνης, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἵμεῖς ἐκ οὐδαὶς ὑδέν·

50 ὑδὲ ἀπολογίζεσθαι ὅτι
συμφέρι ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπον
ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μη-
δὲ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπολλῆται.

51 Τὸτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τῆς
ἐκκλησίας ἐκείνης, προειφθέτο
ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

52 καὶ ἐχ' ὑπὲρ τῆς ἐθνῆς μέ-
νον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ
Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συνα-
γαγῇ εἰς ἓν.

53 Ἀπ' ἐκείνης ἔν τῆς ἡ-
μέρας συνεβλεύσαντο ἵνα ἀ-
ποκλείωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς ἦν ἐκ ἐτι παρ-
ρησία περιπατεῖ ἐν τοῖς Ἰου-
δαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου,
εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πάλιν
καθὲν διέτριβε μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτῆς.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πά-
χος τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέστη-
σαν πολλοὶ εἰς Ἱερουσόλυμα
ἐκ τῆς χώρας πρὸ τῆς παλαι-
ας·

χα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς.

56 Ἐξήτειν ἔν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλαβον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἑσπέρῳ ἐστηκότας· τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι ἔμὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Διδώκεσαν ᾧ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν, ἵνα εἰάν τις γινῶ σὺ ὅστις ἐκλήσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΟΥΝ Ἰησοῦς περὶ ἐξ ἡμερῶν τῷ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθαίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τῆς βεθανίας, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν ἔν αὐτῷ δεῖπνον ἑκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόουσα ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἣν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ ἔν Μαρία, λαβύσασα λίτρον μύρου νάρθηκος σπιγικῆς ποσότητος, ἤλειψε τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ λίβια ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει ἔν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν πρᾶδιδόναι.

5 Διατί τὸτο τὸ μύρον ἔκ πρᾶθῃ τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἰδοὺ πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τὸτο, ἔχ ὅτι ἐξ ὧν πτωχῶν ἔμελει αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλεπίης λίτῳ, καὶ τὸ πλεονέκωμον εἶχει, καὶ τὰ βαλάντιον ἐβάσταζεν.

7 Εἶπε ἔν ὁ Ἰησοῦς· Ἄ-

φες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τῇ ἐλεηφιασμῷ μὴ τετήρηκεν αὐτό.

8 Τὸς πτωχοῖς ᾧ πάντοτε ἔχεις μὲν ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ ἔμ πάντοτε ἔχεις.

9 Ἐγὼ ἔν ὅχλος πολλὸς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ὅστις καὶ ἦλθον ἔμ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβελύσαντο ᾧ οἱ Ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκλείνωσιν.

11 ὅτι πολλοὶ δὲ αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστυον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἑκατέρῃ ὅχλος πολλὸς ὁ ἔλθων εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 ἔλαβον τὰ βατὰ τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκράζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ.

14 Εὐρών δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνάγειον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ὅστις γεγραμμένοι·

15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σὺ ἐρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα ᾧ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθη ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

R

17 Ἐμαρτύρη

17 Ἐμαρτύρει ἔν ὁ ὄχλος ὃ ὦν μετ' αὐτῷ, ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τῆς μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τῆτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τῆτο αὐτὸν πεπεισμέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ ἔν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι ἔκ ὠφελεῖτε ἑδέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτῷ ἀπήλθε.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἑλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινούων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι ἔν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῇ Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἐρχέται Φιλίππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φιλίππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῆ σίτης πτωχῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολλὴν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτῇ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτῇ ἐν τῷ κόσμῳ τέτω, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις,

ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου ἐμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος· ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τίτάζεται· καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἡλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σε τὸ ὄνομα. Ἦλθεν ἔν φωνῇ ἐκ τοῦ ἐράνου· Καὶ ἰδοῦσα, καὶ πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ ἔν ὄχλος ὁ ἐξῶς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γιγνέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγέλους αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Οὐ δὲ ἐμὶ αὕτη ἡ φωνὴ γέγοιεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τῷ κόσμῳ τέτω· νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τέτω ἐκδεδιθήσεται ἐξῶ.

32 Καὶ γὰρ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἔλκυσσω πρὸς ἑμαυτόν.

33 (Τῆτο δὲ ἔλεγε, σημαίνει πρὸς τὸν θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν ἕτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνος τὸ φῶς

Φῶς μὴ ὑμῶν ἐστὶ περιπα-
τεῖτε ἕως τὸ Φῶς ἔχετε, ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ
καὶ ὁ παπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ,
ὃς οἶδε πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως τὸ Φῶς ἔχετε,
πιστεύετε εἰς τὸ Φῶς, ἵνα υἱοὶ
φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν
ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα δὲ αὐτῷ ση-
μεῖα ποιησάμενος ἐμπροσθεν
αὐτῶν, ἔκ ἐπίσθιον εἰς αὐ-
τοῦ.

38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐης τῷ
προφῆτῃ πληρωθῇ, ὃν εἶπε·
Κύριε, τίς ἐπίσθουσι τῇ ἀκοῇ
ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τί-
σι ἀπικαλύφθη;

39 Διὰ τῆτο ἔκ ἡδύνατο
πιστεῖν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡ-
σαΐας·

40 Τετύφλωκεν αὐτῷ τὰς
ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν αὐ-
τῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδω-
σι τοὺς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι
τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιγραφῶσι, καὶ
ἰάσωμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας
ὅτι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐ-
λάλησε πρὸς αὐτὸν.

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίσθουσιν εἰς
αὐτόν· ἀλλὰ ὁ γὰρ τὸς Φαρι-
σαῖς ἔκ ὁμολόγησεν, ἵνα μὴ
ἀπιστεύωσι γένειν.

43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον
ἢ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶ-
πεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔ-
πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν
πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, δι-
ωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ Φῶς εἰς τὸν κόσ-
μον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνῃ.

47 Καὶ εἰάν τις μὲ ἀκέσῃ
τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ,
ἐγὼ ἔκρινω αὐτόν· ἔκ γὰρ ἤλ-
θον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ'
ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥημάτιά μου, ἔ-
χει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος
ὃν ἐλάλησα, ἐκείνους κρίνει αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ ἔκ ἐμαυτοῦ ἔκ
ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με
πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔ-
δωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἃ ἔν
λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ
πατήρ, ἔτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΡΟ Τῆς ἐσθῆτος τῆς πά-
ρχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἐλήλυθεν αὐτῷ ἡ ὥρα ἵνα μεί-
βῃ ἐκ τῆς κόσμου τῆς πρὸς τὸν
πατέρα, ἀγαπήσας τὸς ἰδίους
τὸς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος
ἠγάπησεν αὐτούς.

2 Καὶ δείπνῃ ἡγουμένη, (τῷ
λαβόντι ἤδη βεβληκότος εἰς
τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσ-

καριώτε, ἵνα αὐτὸν ᾤσθῃ.)

3 εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 ἐγείρειται ἐκ τῆ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λίντιον, δίδωσιν ἑαυτόν.

5 Ἔτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τὰς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λιντίῳ ὃ ἡμεῖς διζωσμένον.

6 Ἐρχεῖ ἔν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἔκειν· Κύριε, σὺ μὲ νίπλεις τὰς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποίω, σὺ ἔκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψης τὰς πόδας μου εἰς τὸ αἶμα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σι, ἔκ ἐχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὰς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λικυμένον ἔχειαν ἔχει, ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρός ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' ἔχει πάντες.

11 Ἦιδει γὰρ τὸν ᾤψαθῃ δόλια αὐτόν· ἀλλὰ τὸτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτι ἔν ἐνίψι τὰς πό-

δας αὐτῶν, καὶ ἔλαβι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἀναπιστὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί ποιήκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ διδάσκαλος· καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γὰρ.

14 Εἰ ἔν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῖν τὰς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τὰς πόδας.

15 Ὑποδείγμα ᾧ ἰδοὺκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔκ ἐστὶ δόλος· μείζων τοῦ κυρίου αὐτῶν, ἔδὲ ἀπόστολος μείζων τῶ πρίμω αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ ᾤει πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα ἔς ὅδεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρειν ἐπ' ἐμὲ τὴν πλῆραν αὐτῶν.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τῆ γλυκύδα, ἵνα ὅταν γίνηται, πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων, ἐὰν τινα πῖμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πῖμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἱταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμύρτυρε, καὶ εἶπεν· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ὅδε ὑμῶν ᾤψαθῃ με.

22 Ἐβλῆπν

22 Ἐβλεπον ὧν εἰς ἀλλή-
λους οἱ μαθηταί, ἀπορεμένοι
πρὸ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς
τῶν μαθητῶν αὐτῆ ἐν τῷ κόλ-
πῳ τῷ Ἰησοῦ, ὃν ἡγάπα ὁ
Ἰησοῦς.

24 Νόοι ὧν τῷ Σίμων
Πέτρῳ· συθείσαι τίς ἂν εἴη
παρὶ ὃ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν ᾧ ἐκεῖνος ἐπὶ
τὸ γῆθῳ τῷ Ἰησοῦ, λέγει αὐ-
τῷ· Κύριε, τίς ἐσίν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς·
Ἐκενός ἐσίν ὃ ἐγὼ βάψας
τὸ ψωμίον, ἐπιδώσω. Καὶ
ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν
Ἰῶν Σίμων· Ἰσκαριώτη.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον
τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σα-
τανᾶς. Λέγει ὧν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅ ποιῆς, ποιήσου τὰ χεῖρον.

28 Τέτο δὲ ἐδίδεῖς ἔγνω τῶν
ἀνακεκμένων πρὸς τί εἶπεν
αὐτῷ.

29 Τινὲς γὰρ ἰδοῦσιν, ἐπεὶ τὸ
ἡλωτόκομον εἶχεν ὁ Ἰῶν, ὅτι
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγό-
ρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν
ἐορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῦς ἵνα τι δῶν.

30 Λαβὼν ὧν τὸ ψωμίον
ἐκεῖνος, σπείρας ἔκτελλεν· ἦν δὲ
ὡς ὅτι ἔκτελλε.

31 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν
ἰδοξάδη ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ,
καὶ ὁ Θεὸς ἰδοξάδη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἰδοξάδη ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐ-
τὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει
αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρόν μεθ'
ὕμῶν εἰμι. ζητήσετέ με, καὶ πα-
θῶς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτε
ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς ἔδύ-
νασθε εἰλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω
ἄρτι.

34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι
ὕμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλή-
λους· καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς,
ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους.

35 Ἐν τῷ γνωσθῆαι
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε,
ἐὰν ἀγάπῃ ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρῳ· Κύριε, πῶς ὑπάγεις;
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου
ὑπάγω, ἔδύνασάι μοι τῶν
ἀκολουθῆσαι, ὅτερον δὲ ἀκολου-
θήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρῳ·
Κύριε, δεξιὰ ἔδύναμά σοι
ἀκολουθῆσαι ἄρτι; πλὴν ψυχῆν
με ὑπὲρ σε θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Τὴν ψυχὴν σε ὑπὲρ ἐμοῦ
θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ἔμὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως ἔ-
κταρ ἵνα με τῆς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΗ ταχυσέσω ὑμῶν ἡ
καρδία. πειτεύετε εἰς
τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πειτεύετε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ πατρὸς
με μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ
μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύεσθαι
ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ
ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, παλιν
ἔρχομαι,

ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι
 ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτὸν· ἵνα ὅτε
 εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾔητε.

4 Καὶ ὅτε ἐγὼ ὑπάγω,
 οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς·
 Κύριε, ἐκ οἶδαμεν πῶς ὑπάσεις·
 καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰ-
 δῖναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐ-
 γὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀληθεια,
 καὶ ἡ ζωὴ· ἐδεῖς ἔρχεσθαι πρὸς
 τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμῆς.

7 Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν
 πατέρα με ἐγνώκετε ἂν· καὶ
 ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ
 ἰωράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος·
 Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα,
 καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Τοσούτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰ-
 μι, καὶ ἐκ ἐγνωκάς με Φίλιπ-
 πε; ὁ ἰωράκως εἰμὶ, ἰώρακε
 τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λῃ-
 γεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
 ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν
 ἐμοί ἐστίν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
 λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐ-
 λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί
 μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν
 τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί·
 εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
 πιστεύετε μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ
 ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνος ποιήσει,
 καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι

ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα με πο-
 ρεύομαι.

13 Καὶ ὅ,τι· ἂν αἰτήσῃ
 ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποι-
 ῶ· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν
 τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τις αἰτήσῃ ἐν τῷ
 ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾷτέ με, τὰς
 ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
 πατέρα, καὶ ἄλλον παρακλη-
 τον δώσει ὑμῖν, ἵνα μέτῃ μετ'
 ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
 θείας, ὃ ὁ κόσμος· ἐ δύναται
 λαβεῖν· ὅτι ἐ θεωρεῖ αὐτό,
 ἐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ
 γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῶν
 μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὁρ-
 φανές· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρόν, καὶ ὁ κόσ-
 μος με ἐκ ἐτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ
 θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ
 ὑμεῖς ζήσετε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 γνώσιδι ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
 πατρὶ με, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί,
 καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς
 με, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκείνος
 ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγα-
 πῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς με, καὶ ἐγὼ ἀγα-
 πήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐ-
 τῷ ἑμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας·
 (ὃς ὁ Ἰσκαριώτης) Κύριε,

τί

εἰ γίγοντο ὅτι ἡμῖν μέλλεις
ἀποφάναι σεαυτὸν, καὶ ἔχει τῷ
κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπά
με, τὸν λόγον μὴ τηρήσει·
καὶ ὁ πατήρ μὴ ἀγαπήσει αὐ-
τόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσό-
μεθα, καὶ μόνον παρ' αὐτῷ
ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με,
τὸν λόγον μὴ ἔσται τηρεῖν· καὶ ὁ
λόγος ὃν ἀκούεις, ἔκ ἐξιν ἐμὸς,
ἀλλὰ τῷ σπένδοντός με πα-
τρός.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
παρ' ὑμῖν μένων.

26 Ὁ δὲ πνεῦμα κλητῶν, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ σπένδει
ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα,
καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ
εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν· ὡς
καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταραστέω
ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δει-
λιάτω.

28 Ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· Ἰσάγω καὶ ἐρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπήκατέ με,
ἠγαπήσατε ἀντὶ τοῦ, πορεύο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ
πατήρ μὴ μέλει μου ἐστίν.

29 Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν
πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένη-
ται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λα-
λήσω μετ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ

ὁ τῷ κόσμῳ τέττε ἀρχὼν, καὶ ἐν
ἐμοὶ ἔκ ἐχει ἔδεν.

31 Ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσ-
μος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,
καθὼς ἐντετατό μοι ὁ
πατήρ, ὅπως ποιῶ. Ἐγείρε-
σθε, ἀγωνίην ἐνέειπεν.

Κεφ. ιε. 15.

ΕΓΩ εἰμι ἡ ἀμπελὶς ἡ
ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ
μὴ ὁ γεωργὸς ἐστίν.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρειν καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ
πάν τὸ καρπὸν φέρον, καθαί-
ρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρ-
πὸν φέρῃ.

3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε
διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλήμα ὃ
δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἐαυ-
τοῦ, ἐάν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπε-
λῇ· ὅπως ὁδὲ ὑμεῖς, ἐάν μὴ ἐν
ἐμοὶ μένητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελὶς,
ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων
ἐν ἐμοί, καὶ ἐν αὐτῷ, ὅπως
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χω-
ρὶς ἐμοῦ ὁ ἀνάσσει ποιεῖν ὁδὲν.

6 Ἐάν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί,
ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα,
καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγῃσιν αὐ-
τά, καὶ εἰς πυρὸς βάλλῃσι, καὶ
καίῃσι.

7 Ἐάν μένητε ἐν ἐμοί, καὶ
τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ,
ὁ ἐάν θέλῃτε, αἰτήσθε, καὶ
γενήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τῷ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολλὸν φέρῃς καὶ γινήσῃς ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃς, μένειτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τηρήκα, καὶ μένω αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μένῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπῃς ἡ εὐδοκία ἔχει, ἵνα τις πλὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, εἰς ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω ἕως, ὅτι ὁ θεὸς ἐκ οἶδε τί ποιῇ αὐτῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα πατρὸς τοῦ πατρὸς μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς, καὶ ἐθήκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπαγάγῃτε, καὶ καρπὸν φέρῃτε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ.

ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσῃς τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δέῃ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐνέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκεις ὅτι ἐμὲ μισοῦσι τοὺς ὑμῶν μεμισήκειν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δι' ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ ἐγὼ ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισοῦν ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τῆς λόγου ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ θεὸς μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδῶξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομα μου, ὅτι ἐκ οἶδας τὸν ψιμψανά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν ἐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν ἐκ εἶχον πρὸς τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ εὐδοκία ἀλλοῦ ποιόηκεν, ἀμαρτίαν ἐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· ἐν τῷ

ὑμῶν

αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν
με ὡρεῖαν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρὰ-
ληψῶν, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν
τῷ πνεύματι, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὃ ὡς τὸ πα-
ρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνον μαρ-
τυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖ-
τε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ
ἦτε.

Κιθ. ις'. 16.

ΤΑΥΤΑ λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα μὴ σκανδαλι-
σθῆτε.

2 Ἀποσυναγωγῆς ποιήσου-
ν ὑμᾶς· ἀλλ' ἐρχεται ὥρα
καὶ πᾶς ὁ ἀποκλείνας ὑμᾶς,
ὁ ἐξ ἡμετέρας λατρείας προσφέρειν τῷ
πατέρα.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν
ὑμῖν, ὅτι ἐκ ἴγνωσαν τὸν πα-
τέρα, ὃς ἐγὼ ἐμὲ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα,
καὶ ἀποκαλέσῃ αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶ-
πον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἔξ
ἀρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μὲν ὑμῶν
ἦτε.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα, καὶ ὁδοὺς ἔξ ὑμῶν
ἀποκαλέσει με· Πᾶς ὑπάγει;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν, ἡ λύπη συνεπλήρωσεν
ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλ-
θω, ὁ παρὰληψῶν ἐκ ἐλπίσε·

πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορεύθῃ,
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνον ἐλέγ-
ξει τὸν κόσμον περὶ ἀμνηστίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρί-
σεως.

9 Περὶ ἀμνηστίας μὲν, ὅτι ἐ
πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ.

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι
πρὸς τὸν πατέρα με ὑπάγω, καὶ
ἐκ ἐτι θεωρεῖτέ με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἀρχὸν τῆς κόσμου τέτε κέρει.

12 Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ' ἐ δύναμις βασιλεύει
ἐντι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνον,
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδη-
γήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀ-
λήθειαν· ἐ γὰρ λαλήσει ἀφ'
ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ,
λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀν-
αγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνον ἐμὲ δοξάσει,
ὅτι ἐκ τῆς ἐμῆς λήψεται, καὶ ἀν-
αγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πα-
τήρ, ἐμά ἐστι· διὰ τούτου εἶπον·
Ὅτι ἐκ τῆς ἐμῆς λήφεται, καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ ἐ θεωρεῖτέ
με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁφθαλμοὶ
με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα.

17 Εἶπον ἔν ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί
εἰσι τούτοις ὁ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν,
καὶ ἐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν, καὶ ὁφθαλμοὶ με· καὶ· Ὅ-

τι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα ;

18 Ἐλεγον οὖν· Τὸτο τί ἐστίν ὁ λέγει, τὸ Μικρόν ; ἃ οὐδ' αὖτε τί λαλεῖ.

19 Ἐγὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρόν, καὶ ἔθ' ὁρωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρόν, καὶ ὅψεδέ με ;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τέκνη, λύπῃ ἔχει, ὅτι ἦ· θέν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γένῃσιν τὸ παιδίον, ἔκ ἐτι μνημονεύει τ' θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγγενήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λυπῶν με νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὅψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν ἐδεῖς αἶρει ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ ἔκ ἐρωτήσετε ὁδόν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἀναιτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι ἔκ ἡτήσατε ὁδόν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε ἔκ ἐτι ἐν παροιμίαις

λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησιασθεὶς τῷ πατρὶ αἰταγέτω ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε καὶ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐκείνους τὸν πατέρα παρρησιασθήσω ὑμῶν·

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ φιλοῦμαι ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πιστεύετε καὶ, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρρησιασθήσομαι τῷ Θεῷ ἐκζητῶν.

28 Ἐκζητῶν οὖν τὸν πατέρα, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδοὺ, νῦν παρρησιασθήσῃ λαλήσας, καὶ παροιμίας οὐ μίαν λέγεις.

30 Νῦν οὐδ' αὖτε οἶδαμεν ὅτι πάντα, καὶ ἔχουσιν ἐπερωτᾶν· τίς σε ἐρωτᾷ ἐν τούτῳ πιστεύοντες ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐκζητῶν.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε ;

32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ ἔκ ἐμὲ μόνον ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἡμέρᾳ ἐκζητῶν ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἐξέτε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Κεφ ιζ'. 17.

ΤΑΥΤΑ λελάλησιν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὴν ὄψιν θ' αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν,

11 Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ
α, δόξασόν σε τὸν υἱόν, ἵνα
ὁ υἱός σε δοξάσῃ σε.

12 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξ-
αι πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν
ἔδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς
τὴν αἰώνιον.

13 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
α, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν
ον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὁ
τίτλης Ἰησοῦν Χριστόν.

14 Ἐγὼ σε ἰδοῦσα ἐπὶ
α γῆς τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὁ
δωκός μοι ἵνα ποιήσω.

15 Καὶ νῦν δόξασόν με σύ
ατερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ
εἶχει, πρὸ τῆ τὸν κόσμον
αι, παρὰ σοί.

16 Ἐφανερώσα σε τὸ ὄνο-
α τοῖς ἀνθρώποις ἃς δέδωκας
α ἐκ τῆ κόσμου σοί ἦσαν,
ἡμοὶ αὐτὸς δέδωκας· καὶ τὸν
ον σε τίτηρήκασι.

17 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάν-
α δέδωκας μοι, παρὰ σῆ
α.

18 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέ-
κάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς·
αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν
ληθῶς ὅτι παρὰ σῆ ἐξῆλ-
α, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με
τίτλης.

19 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ.
α περὶ τῆ κόσμου ἔρωτῶ, ἀλλὰ
α ὡς δέδωκας μοι, ὅτι σοί
α.

10 Καὶ τὰ ἡμὰ πάντα σὰ
α, καὶ τὰ σὰ ἡμὰ· καὶ διδόξ-
αται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ ἔκ ἐτι εἰμὶ ἐν
τῷ κόσμῳ, καὶ ἔτοι ἐν τῷ κόσ-
μῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἔρ-
χομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρη-
σον αὐτὸς ἐν τῷ ὀνόματί σε *α γὰρ ἡμεῖς*
ἃς δέδωκας μοι, ἵνα ὥσιν ἐν
καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρην αὐ-
τὸς ἐν τῷ ὀνόματί σε· ἃς δέ-
δωκας μοι ἐφύλαξα, καὶ ἔδεις
ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γρα-
φὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχο-
μαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χα-
ρὰν τὴν ἡμῇ πεπληρωμένην ἐν
αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς
τὸν λόγον σε, καὶ ὁ κόσμος
ἐμίσηται αὐτὸς, ὅτι ἔκ εἰσιν
ἐκ τῆ κόσμου, καθὼς ἐγὼ ἔκ
εἰμὶ ἐκ τῆ κόσμου.

15 Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς
αὐτὸς ἐκ τῆ κόσμου, ἀλλ' ἵνα
τηρήσῃς αὐτὸς ἐκ τῆ ποιητῆ.

16 Ἐκ τῆ κόσμου ἔκ εἰσί,
καθὼς ἐγὼ ἐκ τῆ κόσμου ἔκ
εἰμί.

17 Ἀγιάσον αὐτὸς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σε· ὁ λόγος ὁ σὸς
ἀλήθειά ἐστι.

18 Καθὼς ἡμῇ ἀπίστι-
λας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ
ἀπίστιλα αὐτὸς εἰς τὸν κόσ-
μον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ
ἀγιάζω ἡμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐ-
τοι

τοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τούτων δι' ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πωρευσόντων διὰ τῆς λόγου αὐτῶν εἰς ἐμὲ.

21 ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν ἵνα ὁ κόσμος πωρεύσῃ ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν εἰσμέν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσι τελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτὴς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας.

24 Πάτερ, ὅς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ κεῖνοι ὧσι μετ' ἐμῶν ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἐδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸς καθάρσεως κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε ἔκ ἐγνώ, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ ὅτοι ἐγνώσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σε, καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, εἰ αὐτοῖς ἦ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς.

Κιφ. ιη. 18.

ΤΑΥΤΑ εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μα-

θηταῖς αὐτῷ περὶ τῆς μαθήσεως τῶν Κεδρων, ὅπου πῆπτο, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἦν δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδὼς αὐτόν, τὸν τόπον, πῶς πολλὰκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς μετ' τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ ὢν Ἰούδας λαβὼν πάλιν πείραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἐρχέσθαι ἐκοίμετα Φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

4 Ἰησοῦς ὢν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐλθὼν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγουσιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἐγὼ εἰμὶ. Εἰσῆκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδὼς αὐτόν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς ὢν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Ἐγὼ εἰμὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὕψιστον, καὶ ἔπισθεν χαμαί.

7 Πάλιν ὢν αὐτὸς ἐπαρώτησε ὅτι Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον ὅτι Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμὶ. εἰ ὢν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφίετε τούτους ὑπάγειν.

9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι ὅς δέδωκάς μοι, ἐκ ἀπώλισα ἐξ αὐτῶν ὑδένα.

10 Σίμων ὢν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, οἰκνυσι αὐτόν, καὶ ἔπαυσε τὸν τῷ Ἀρχιερεὶς

δὲ λησ

θῶλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ὡς δὲ ὄνομα τῷ θῶλῳ Μάλαχος.

11 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον δὲ δίδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἢ μὴ κρίνω αὐτό;

12 Ἡ ἔν σπείρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ᾤκνησάν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀναν προῶτον· ὡς γὰρ ἀντιθερὸς τῷ Καϊάφᾳ, ὃς ὡς ἀρχιερεὺς τῷ ἑαυτοῦ ἐκείνῳ.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀποκτεῖναι ὑπὲρ τῆς λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ὡς γινώσκων τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσῆκει πρὸς τὴν θύραν ἔξω. ἐξῆλθεν ἔν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ὡς γινώσκων τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρῶν, καὶ εἰσῆγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει ἔν ἡ παιδίσκη τῷ θυρῶν τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἰσῆκοντες δὲ οἱ δούλοι οἱ ὑπηρέται ἀνδρακίαν πειρηκότες, ὅτι ψυχὸς ὡς καὶ ἐρμαιοῦσι· ὡς δὲ μετ' αὐτῶν

ὁ Πέτρος ἔως καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ ἔν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα ἑδὲν.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπιρώτησον τοὺς ἀκηκοτάς, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, ὅτοι οἱ δόξουσιν ἅ ἐγὼ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπόντι, εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέσειλεν αὐτόν ὁ Ἀννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφην τὸν Ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἔως καὶ θερμαινόμενος. εἶπον ἔν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρώτατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενὴς ἂν ἢ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

S

27 Πάλιν

27 Πάλιν ἔν η̅ρη̅σατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἀγασιν ἔν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ὡς δὲ παρῴα· καὶ αὐτοὶ ἔκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μισανθῶσιν, ἀλλ' ὡς φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτὸς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρις καὶ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τῷ;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν ~~δοῦ~~ κακοποιός, ἔκ ἂν σοι παρεδάκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ καὶ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν ἔκ ἐξέστιν ἀποκτεῖναι ἑδένα.

32 Ἵνα ὁ λόγος τῷ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν ἔν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτῆ σὺ τῷ τῷ λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρεδωκάν σε ἐμοί· τί ἰποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἔκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τῷ τῷ· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τῷ τῷ ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οὐκ ὑπῆρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοιτο ἵνα μὴ ~~παρ~~δοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἔκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἔν βασιλεύς εἶ σὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τῷ τῷ γεγέννημαι, καὶ εἰς τῷ τῷ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μῆτρησῶ τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τῷ τῷ εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοῦ Ἰουδαίως, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ ὑδεμίαν αἰτίαν οὐρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἐστὶ δὲ σιγήθηα ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βεβηδε ἔν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῷ Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν ἔν πάλιν πάντες, λεγοῦντες· Μὴ τῷ τῷ, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟΤΕ ἔν ἐλαβὼν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἰμασίγωσε.

2 Καὶ οἱ γρατιῶνται πλείεξαιες εἶφανον ~~ἐκ~~ ἀκαθῶν, ἐθήκαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἰμάτιον

ιμάτιον πορφυρὲν φορέεσθαι αὐτόν·

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδαν αὐτῷ ῥαπίσματα.

4 Ἐξῆλθεν ὅν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ ἐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν ὅν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκαίνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυρὲν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ὁ αἰθρωπός.

6 Ὅτε ὅν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσαι, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐκ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθάνειν, ὅτι ἐαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε ὅν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος· τότε τὸν λόγον, μᾶλλον ἰφθίμην.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίσιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10 Λέγει ὅν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔχεις ἐξουσίαν ἐδεμίαν κατ' ἐμὲ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνθρῶπιν· ἀλλὰ τὸτο ὁ Θεὸς ἀδίδεκε με σοί, μερίζουα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύζον, λέγοντες· Ἐάν τούτοις ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τῷ Καίσαρι· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ ὅν Πιλάτος ἀκήσας τότε τὸν λόγον, ἠγάπεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ βήματι· εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ πρῶτος τῇ πάσῃ, ὥρα δὲ ὥσεὶ ἑκτῇ· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε ὅν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. παρελάβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βασάζων τὸν σταυρὸν αὐτῷ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίον τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 ὅπῃ αὐτὸν ἐσταύρωσαν,
S 2 καὶ

κὴ μετ' αὐτῷ ἄλλους δύο, ἐν-
τειῦθεν κὴ ἐντειῦθεν, μίσον δὲ
τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγραψε δὲ κὴ τίτλον ὁ
Πιλάτος, κὴ ἔθηκεν ἐπὶ πῦ
γαυρῷ. ἦν δὲ γεγραμμένον·
ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.

20 Τῶτον ἦν τὸν τίτλον
πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαί-
ων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ
τόπος· ὅπου ἐγαυρώθη ὁ Ἰησοῦς·
κὴ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί,
Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

21 Ἐλέγον ἦν τῷ Πιλάτῳ
οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ
γρᾶφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶ-
πε· Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰου-
δαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·
Ὁ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ ἦν γρατιῶνται, ὅτε
ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (κὴ ἐποίησαν
τρίσαρα μέρη, ἐκάσῳ γρατιώ-
τη μέρει,) κὴ τὸν χιτῶνα· ἦν
δὲ ὁ χιτῶν ἀνδράφειος, ἐκ τῶν
ἀνῶθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

24 Εἶπον ἦν πρὸς ἀλλή-
λους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλ-
λά λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τί-
νος ἕσται. ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ ἡ λέγουσα· Διμερίσαν-
το τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, κὴ
ἐπὶ τὸν ἱμάτισμόν μου ἔβαλον
κλῆρον. Οἱ μὲν ἦν γρατιῶνται
ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἰσῆκτισαν δὲ παρὰ τῷ

γαυρῷ τῷ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ, κὴ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ, Μαρία ἡ τῷ Κλωπᾷ, κὴ
Μαρία Μαγδαληνῇ.

26 Ἰησοῦς ἦν ἰδὼν τὴν μη-
τέρα, κὴ τὸν μαθητὴν παρτερι-
ον, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ·
Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τῷτο εἰδὼς ὁ
Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσ-
ται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.

29 Σκοῦσθε ἦν ἐκεῖνο ὅτι
μεσοῖ· οἱ δὲ, πωλήσαντες σπι-
γον ὄξους, κὴ ὑποσώπων πι-
νόντες, προσήνεγκαν αὐτῷ τῷ
ξύματι.

30 Ὅτι ἦν ἔλαβε τὸ ὄξος
ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεται· κὴ
κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρί-
δωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ ἦν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ
μείνῃ ἐπὶ τῷ γαυρῷ τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπὶ
ᾧ ὁρκιστὴν ἦν, (ἦν γὰρ μι-
γάλη ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη τῷ σαβ-
βάτῳ,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον
ἵνα κατεργασθῇ αὐτῶν τὰ σκέ-
λη, κὴ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον ἦν οἱ στρατιῶται,
κὴ τὸ μὲν πρῶτον κατέαξαν τὰ
σκέλη, κὴ τὸ ἄλλο τὸ συσπαι-
ρθεῖν αὐτῶν.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἰλ-
δόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθ-

νήκοντα,

πρότα, ἔκατὰξαν αὐτῇ τὰ
σκέλη·

34 ἀλλ' εἰς τῶν γραβιῶν
λόγχῃ αὐτῇ τὴν πλευρὰν ἐ-
συσσε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ
ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἰωρακὺς μι-
μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινῇ αὐτῇ
ἐστὶν ἡ μαρτυρία· καὶ κηρύττει οἱ-
δὲν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑ-
μεῖς πιστεύσητε.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὡς ἔστιν ἡ
συμπληρωματικὴ αὐτῇ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γρα-
φὴ λέγει· Ὁφείλει εἰς ὃν ἐξ-
ακρίθησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώ-
γησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ
ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὧν μαθη-
τὴς τῷ Ἰησοῦ, κεκρυμμένῳ ᾧ
23 τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα
αἶρῃ τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ·
καὶ ἐπίτρεψιν ὁ Πιλάτος· ἤλ-
θιν ἔν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τῷ
Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος
(ὁ ἰθαὺν πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἰν-
κτός· τὸ πρῶτον) φέρων μύγμα
σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας
ἑκατόν.

40 Ἐλαβον ἔν τὸ σῶμα
τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ
ὀθονίους μετὰ τῶν ἀρωμάτων,
καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις
ἐνταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ἐταφρεύθη κήρυξ, καὶ ἐν τῷ κή-
ρυγι μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ ὑδὲ-
πω ὑδαὶς ἐτίθη.

42 Ἐκεῖ ἔν, 23 τὴν πα-
ρασκόβην τῶν Ἰουδαίων, ὅτι
ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν
τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κ'. 20.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἐτι ἔσσης,
εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν
λίθον ἠρμένον ἐκ τῷ μνημείῳ.

2 Τρέχει ἔν καὶ ἔρχεται
πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς
τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ
Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἥσαν
τὸν Κύριον ἐκ τῷ μνημείῳ, καὶ
ἐκ οἷδαμεν πῶς ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθιν ἔν ὁ Πέτρος, καὶ
ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο
εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐπρεχον δὲ οἱ δύο ὁμῶς,
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέ-
δραμε τάχιον τῷ Πέτρῳ, καὶ
ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ ᾤδρακύψας βλέ-
πει κείμενα τὰ ὀθόνια· ἔμει-
νοι εἰσῆλθεν.

6 Ἐρχεται ἔν Σίμων Πέ-
τρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ
τὰ ὀθόνια κείμενα,

7 καὶ τὸ σενδαρίον, ὃ ἦν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῇ, ἔμε-
τα τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ
χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα
τόπον.

8 Τότε ἔν εἰσῆλθε καὶ ὁ
ἄλλος μαθητὴς ὁ ἰθαὺν πρῶ-
τος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ
ἐπίστεισεν.

S 3

9 Οὐ·

9 Οὐδέπω ᾧ ἡδίσαι τιῷ
τραφίῳ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νε-
κρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον ἔν παλιν
πρὸς ἑαυτὸς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἰσῆκει πρὸς
τὸ μνημεῖον κλαίονσα ἔξω. ὡς
ἔν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ
μνημεῖον.

12 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέ-
λους ἐν λευκοῖς καθεζομένους,
ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα
πρὸς τοῖς ποσὶν ἔπευ ἔκειτο τὸ
σῶμα τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκ-
εῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέ-
γει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν κύ-
ριόν μου, καὶ ἐκ οἶδα πῶ ἔθηκαν
αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα,
ἐγράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεω-
ρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ ἐκ
ἡδεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζη-
τεῖς; Ἐκίνη, δοκῶσα ὅτι ὁ
κηρυγός ἐστὶ, λέγει αὐτῷ· Κύ-
ριε, εἰ σὺ ἐδάσασας αὐτόν,
εἰπέ μοι πῶ αὐτὸν ἔθηκαν,
καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μαρία. Στραφίσα ἐκίνη
λέγει αὐτῷ· Ραββου, ὁ λέ-
γεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μὴ με ἀπὼς ἔγω ᾧ ἀνα-
βέθηκα πρὸς τὸν πατέρα μου·
πορεύε δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀνα-

βαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ
Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μα-
θηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον,
καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὐσῆς ἔν ὀψίας τῇ
ἡμέρᾳ ἐκίνη τῇ μιᾷ τῶν σα-
βάτων, καὶ τῶν θυρῶν κελευ-
μένων ὅπερ ἦσαν οἱ μαθηταί
συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν
Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἔ-
δειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τιῷ πλευρὰν αὐτοῦ· ἰχάρι-
σαν ἔν οἱ μαθηταί ἰδοῦντες τὸν
Κύριον.

21 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθ-
ὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ,
καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐπι-
φύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λα-
βεῖτε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς·
ἂν τινων κραίητε, κεκρατήσεται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἰς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
ἐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ οἱ ἄλ-
λοι μαθηταί· Ἐώρακαμιν τὸν
Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
βάλω

βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῆς ἡλῶν, καὶ βάλω τιμὴν χιρᾶ μου εἰς τὴν πλευράν σου, ἢ μὴ πιστεύσῃς.

26 Καὶ μὲν ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἴσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλησμένων, καὶ ἔφη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Ἐῖτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χιρὰς μου· καὶ φέρε τὴν χιρᾶ σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνῃ ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, Θωμᾶ, πιστεύσας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν ἔτι καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ ἐκ βιβλίου γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσῃς ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύωσι ζωὴν ἔχοντες ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφάνησεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος· ἐφώτισεν δὲ ἕτως·

2 Ἦσαν ὁμῶς Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανῆ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τῷ Ζεβεδαίῳ, καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον, καὶ ἀπέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἑκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπιάσαν ἐπὶ δύν.

4 Πρωίας δὲ ἦδη ἡλωμένης ἔφη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· ἢ μὲντοι ἦδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἔστι.

5 Λέγει ἔτι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ διεξιά μέρη τῷ πλοῖῳ τὸ δίκτυον, καὶ ὀρέσεται. Ἐβαλον ἔτι, καὶ ἔκ ἐτι αὐτὸ ἐλαῦσαι ἴχθυσιν ἀπὸ τῆς πληθῆς τῆς ἰχθύων.

7 Λέγει ἔτι ὁ μαθητὴς ἐκείνῳ ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἔτι Πέτρος, ἀκήσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπιδύτης διεζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (ἢ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν ἀλακυσίῳ) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἔτι ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν,

γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακίαν και-
μίνω, καὶ ὄψαριον ὑπαικείμενον,
καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν
ἐπάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος,
καὶ εἴλκυσε τὸ δίχλιον ἐπὶ τῆς
γῆς, μετὸν ἰχθύων μεγάλων ἐ-
κατὸν πειήκοντα καὶ το-
σῶτων ὀνίων ἐκ ἰχθιδῆ τὸ δί-
χλιον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Δεῦτε, ὀρεθήσασθε. Οὐδεὶς δὲ
ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ὑπετάσαι
αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι
ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἐρχεται ἔν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν
αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὁμοίως.

14 Τῆτο ἤδη τρίτον ἐφανε-
ρώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτι ἔν ἠρέγησαν, λέγει
τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σί-
μων Ἰωάννα, ἀγαπᾷς με πλεῖον
τέττων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύ-
ριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.
Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία
μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύ-
τερον· Σίμων Ἰωάννα, ἀγαπᾷς
με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε·
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει
αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβα-
τά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον·
Σίμων Ἰωάννα, φιλεῖς με; Ἐλ-
-

πήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐ-
τῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα
οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ
σε· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βό-
σκε τὰ πρόβατά μου·

18 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι,
ὅτε ἡ νεώτερος ἐξώνησις σια-
τόν, καὶ κατεπαύσεις ὅπως ἤθελος·
ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς
χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσῃ,
καὶ οἶσιν ὅπως ἔθελος.

19 Τῆτο δὲ εἶπε, σημαίνει
ποῖα θανάτῳ δοξάσει τὸν Θε-
όν. καὶ τῆτο εἰπὼν, λείπει αὐτῷ
Ἀκολουθεῖ μοι.

20 Ἐπιγραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος
βλέπει τὸν μαθητὴν ὄν ἡγάτα
ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθεῖν αὐτῷ, ὃς καὶ ἀν-
έπεσεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ γῆ-
θον αὐτῷ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς
ἐστὶν ὁ παῖς διδύς σε;

21 Ὡς τὸν ἰδὼν ὁ Πέτρος
λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ὅτι
δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἡ-
ρχομαι, τί πρὸς σε; σὺ ἀν-
αλθεῖ μοι.

23 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ λόγος ἐ-
πὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι ὁ μα-
θητὴς ἐκίπτετο ἐκ ἀποθήσκει
καὶ ἐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι
ἐκ ἀποθήσκει· ἀλλ', Ἐὰν
αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἡρ-
χομαι, τί πρὸς σε;

24 Οὗτος ἐστὶν ὁ μαθητὴς ὁ
μάρτυρ ὑπὲρ τέττων, καὶ γρά-
ψας

τας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἐὰν γράφηται καθ' ἐν, ἐδὲ αὐ-
τὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆ-
σαι τὰ γραφόμενα βιβλία.

25 Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ Ἀμήν.
σα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον
ἐποίησά μιν περὶ πάν-
των, ὃ Θεόφιλε, ὃν ἤρ-
ατο ὁ Ἰησοῦς ποιῆσαι τε καὶ δι-
δάσκειν,

2 ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐνιειλά-
θην τοῖς ἀποστόλοις· ἀλλὰ
διουμάτω· ἀγίω, ὃς ἐξελέξα-
το, ἀνιλεῖσθαι.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν
ὡς μὴ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν
πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν
ποταρέσκοντα ὁπλιανόμενον αὐ-
τοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενον παρ-
έειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύ-
ων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ πε-
μείναι τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πα-
τρὸς, ἣν ἠκέσασαί με.

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν
ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθή-
σθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ μὴ
ἐν ὕδατι ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν ὅτε συνελθόντες ἐπ-

ηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε,
εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθι-
σάνεις τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ
ὕμῳ δέστι γινῶναι χρόνος ἡ και-
ρὸς ὃς ὁ πατήρ ἐθέλει ἐν τῇ ἰδίᾳ
ἐκκυσία.

8 Ἀλλὰ λήψετε δύναμιν
ἐπιληθόντες τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσονται μοι μαρ-
τυροὶ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν
πᾶσιν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ,
καὶ ἕως ἐσχάτης τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
πόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέ-
λη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς
ὀφθαλμοῦ αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν
εἰς τὸν ἕρανόν, πορεύομενοι αὐ-
τοῖς, καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο παρει-
στήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἰσότητι λού-
κῃ·

11 οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γα-
λιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέπον-
τες εἰς τὸν ἕρανόν; ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς

σῆς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν
εἰς τὸν ἕρανόν, ὥτως ἰλεύσεται
ὃν τρόπον ἐθεάσαδε αὐτὸν πο-
ροῦμενον εἰς τὸν ἕρανόν.

*about
two miles* 12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱε-
ρυσαλὴμ ἀπὸ ὅρας τῆ καλυμέ-
νῃ ἰλκιανῶς, ὃ ἐστὶν ἐξ ἑνὸς Ἱερου-
σαλὴμ, σαββάτη ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀν-
έβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ὃ ἦσαν
καταμένοιες ὅτε Πέτρος καὶ
Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀν-
δρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς,
Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος,
Ἰακώβος Ἀλφαῖς καὶ Σίμων ὁ
Ζηλωτής, καὶ Ἰudas Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἡς προε-
κατεβάντες ὁμοθυμαδὸν τῇ
προσδύχῃ καὶ τῇ δέήσει σὺν
γυναιξί, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτῶν.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις ἀναγὰς Πέτρος ἐν μέ-
σῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε
ὄχλος ὁμομάτων ὀπίσθαι αὐτὸν ὡς
ἑκατὸν εἰκοσιν.)

16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἴδετε
πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύ-
την, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ,
περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγῆ
τοῖς συλλαβεῖν τὸν Ἰησοῦν·

17 ὅτι κληριθμημένοι ἦν
σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον
τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν ἔκτιστο
χωρίον ἐκ τῆ μιᾶς τῆς ἀδικί-
ας, καὶ προσηλὴς γενόμενος ἐλά-

κσει μέσος, καὶ ἐξεχύθη πᾶν
τὰ τὰ πλάγχθη αὐτοῦ.

19 Καὶ γινώσκοντες οἱ πα-
τέρες τοῖς καλοῖσιν Ἱερουσαλὴμ,
ὅτι κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκείνου
τῇ ἰδίᾳ διακονίᾳ αὐτῶν, Ἀ-
κιδάμα, τετέστι, χωρίον ἀ-
μαλίας.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν βί-
βλῳ ψαλμῶν· Γενθήτω ἡ ἐκ-
κλησία αὐτοῦ ἱερὸς, καὶ μη-
ἐξω ὁ καλοῖκός ἐν αὐτῇ. Καί
τὴν ὀπισκοπὴν αὐτῶν λαοὶ ἱ-
τερῶν.

21 Δεῖ ἔν τῶν συνελευμένων
ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντί χρόνῳ,
ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθε ἐκ τῆ
μας ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 ἀρξάμενος ἀπὸ τῆ βαπ-
τίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν,
μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐ-
τοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τέττω.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰου-
σῆφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶ,
ὃς ἐπικλήθη Ἰούδας, καὶ Μα-
θθαῖον.

24 Καὶ προσβυζάμενοι ἱ-
σῶν· Σὺ Κύριε καρδιογνώστης
πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τέττων
τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω,

25 λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς
διακονίας ταύτης, καὶ ἀποστῆ-
λῃς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πο-
ρευθῆναι εἰς τὸν πότον τὸν ἰδίον.

26 Καὶ ἰδὼσαν κληρὸς αὐ-
τῶν, καὶ ἔπισιν ὁ κληρὸς ὁπὶ
Ματθαῖον, καὶ συγκατέκρινον
μὲν τῶν ἰδομένων ἀποστόλων.

Κεφ. Β'. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληρῆσαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ὁπτοαυτοί.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τῆς συναγωγῆς ἡχὸς ὥσπερ φερομένης βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὁ οἶκος ὅτι ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὠφθῆσαν αὐτοῖς διακριζόμεναι γλώσσαι ὥσπερ πυρρός, ἐκαστὸς τε ἐφ' ἑνα ἑκατοντῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες ἐνύμνῳ ἁγίῳ, καὶ ᾄδοντες ᾠδὰς ᾠδῶν ἰστέρας γλώσσαις, καθήμενοι τῷ Πνεύματι ἰδιόθεν αὐτοῖς ψαλμοῖς.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ κληρονομοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ πατρὸς ἔθνους τῶν Ἰουδαίων.

6 Γενόμενός δὲ τῆς φωνῆς αὐτῆς, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη ὅτι ἤκουον εἰς ἑκάστην τῇ ἰδίᾳ διὰ τὴν λαλοῦσαν αὐτῶν.

7 Ἐξίγαυτο δὲ πάντες καὶ ἐκύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδὲ πάντες ἑτοίμοι οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ διὰ τὴν λαλοῦσαν αὐτῶν ἐν ἡμεῖς ἡμεῖς;

9 Παῖδες καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλληνισταί, καὶ οἱ καλοῦντες τὴν ἑλληνιστίαν, Ἰουδαῖοι τε καὶ Ἀσσυριοὶ, Πόντιοι καὶ τὴν ἑλληνιστίαν,

10 Φρυγῖαι τε καὶ Παμφυλίαι, Αἴγυπτιοι, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ὀπιθημῆντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρήτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τῆς Θεότητος.

12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἀλλ' οὐκ ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντις· Τί αὖν θέλοι τὸτο;

13 Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεύκεται μεμεγμένοι εἰσι.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος συντοῖς ἑνδεκά, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτῇ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ καλοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τῷτο ὑμῶν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπελαμβάνετε, οὗτοι μὲν ἐστὶν ἑστὶ γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 ἀλλὰ τὸτο ἐστὶ τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφῆτου Ἰσαΐα·

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἰσχυραῖς ἡμέραις (λέγει ὁ Θεός) ἐκχεῖται ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προσφθεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὀφθαλμοῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν εὐπνία ἐνυπνιασθήσονται.

18 Καὶ

18 Καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς δούλης μου καὶ ἐπὶ ταῖς δούλαις μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔκχυν ἅπλοσ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προσφητεύουσι.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ ἑρηνῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ αἰμάδα καπνῷ.

20 Ὁ ἥλιος μεταγραφῆσεται εἰς σκοτόσ, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἢ ἰδεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου πῶς μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τὰς λόγους τούτας· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδιδοεγμῶνος εἰς ὑμᾶς δυνάμει καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε,

23 τῆτον τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ προσγινώσκει τὸ Θεὸν ἐκδοτὸν λαοῖσιν, διὰ χειρῶν ἀνθρώπων προσσηζάντες ἀνείλετε.

24 Ὅν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας ταῖς ὠδύνας τοῦ θανάτου, καθότι ἔκ ἦν δυνατόν κρατεῖν αὐτὸν ὑπὸ αὐτῷ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Πρωτόμηνον τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ πάντας, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔσιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο ὠφραίνθη ἡ

καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρεξ μου κατασκηνώσει ἐν ἱλπίδι.

27 Ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεως πλὴν ψυχῆν μου εἰς ἄδου, ἔτι δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν Δαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸν ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐπεὶ εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς ὡς τὸ πατριάρχης Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μῆμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφῆτης ἔν ὑπαρχον, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρα ἄμωσι αὐτῷ ὁ Θεός, ἐκ καρπῆς τῆς σφύρας αὐτῷ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσιν τὸν Χριστόν, καθίσαι ἐπὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

31 προσδὼν ἐλάλησι πρὸς τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἐκατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου, ἔτι ἡ σάρεξ αὐτοῦ εἶδε Δαφθοράν.

32 Τῆτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησιν ὁ Θεός, ἔ πάντας ἡμᾶς ἰσχυρὸν μάρτυρας.

33 Τῇ δεξιᾷ ἔν τῷ Θεῷ ὑψωθείς, πῶς τε ἐπαγγελίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν ὡς τὸ πατρὸς, ἔχει κατὰ τὸ ὅτι ὑμεῖς βλεπέτε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνείλε τὰς ἐξουσίας· λέγει δὲ αὐτῷ

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 ἕως ἂν θῶ τὴς ἐχ-
θρῆς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς ἔν γινωσκέ-
τω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι
Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς
ἐποίησε, τῶτον τὸν Ἰησοῦν ὃν
ὑμεῖς ἐγαυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ καλινύ-
γησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε
πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τὴς λοιπὰς
ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες
ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βα-
πτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ
ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφε-
σιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψετε τὴν
ἁγίαν τε ἀγίῳ Πνεύματι.

39 Ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγ-
ηλία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ
πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν
προσκαλέσῃται Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.

40 Ἐτέροις τε λόγοις
πολλοῖσι διμαρτύρητο, καὶ
παρικάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ
τῆς γυναικὸς τῆς σκολιᾶς ταύ-
της.

41 Οἱ μὲν ἔν ασμένως ἀπο-
δεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ,
ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετίθη-
σαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰς
τρεχίλιας.

42 Ἦσαν ὃ προσκαρτε-
ροῦν τῇ διδασκῇ τῶν ἀποστό-
λων, καὶ τῇ κοινότητι, καὶ τῇ

κλάσει τῷ ἄρτῳ, καὶ ταῖς
προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυ-
χῇ φόβος, πολλὰ τε τέρατα
καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων
ἐγένετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύ-
οντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἔι-
χον ἀπάνη κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς
ὑπάρξεις ἐπίπραττον, καὶ δι-
μέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι
ἂν τις χρεῖαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσ-
καρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, κλῶντίς τε κατ' οἶκον
ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς
ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι
καρδίας,

47 αἰνῶντες τὸν Θεόν, καὶ
ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν
λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετί-
θει τὰς σωζομένας καθ' ἡμέ-
ραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΠΙ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ
Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ
ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσ-
ευχῆς τὴν ἐνάτην.

2 Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ
κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρ-
χων, ἐθαλάζετο· ὃν ἐτίθει
καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν
τῇ ἱερῇ τὴν λεγομένην Πραι-
αν, τῇ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην πα-
ρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ
ἱερὸν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰω-
άννην μέλλουσας εἰσεῖναι εἰς

Τ

τὸ

τὸ ἱερόν, ἥρῳτα ἐλεημοσύνη λαβεῖν.

4 Ἀτινίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῇ Ἰωάννῃ, εἶπεν· Βλέπον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδεκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπεν δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τούτῳ σοὶ δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ πεπατήτα.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· ὡρῶντος δὲ ἐγερῶνθαι αὐτὸν αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά.

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ ὤρετο· καὶ ἐσήληθον αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν, ὥρεπαται καὶ ἀλλήλους, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς ὥρεπατῶντα καὶ αἰνεῖν αὐτὸν Θεόν.

10 Ἐπεγίνωσκόν τι αὐτὸν ὅτι ὅτι ὅτι ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραία πυλῇ τῷ ἱερῷ καὶ ἐπλήθυνον δάμνης καὶ ἐκστάσεις ἐπὶ τῇ συμβεβηκέναι αὐτῷ.

11 Κρατύνοντες δὲ τῷ ἰαδίῳ καὶ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνιδρᾶμα πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ γαλῇ τῇ καλυμένη Σολομωνίῳ, ἐκθαμβοί.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπὸ

κρίναλον πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θεωρεῖτε ἐπὶ τούτῳ, ὃ ἡμῶν τί ἀτενίζει, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἐνισθῆναι πεποιηκόσι τῷ πεπατῶν αὐτῶν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀδόξασι τοῖς πατέσιν αὐτῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἡμῶν παρεδῶκατε, καὶ ἡρῳσάδι αὐτοῖς καλὰ πρόσωποι Πιλάτου, κρίναλον ἐκείνους ἀπολύνον.

14 Ὑμεῖς δὲ τὰν ἀγίον καὶ δίκαιον ἡρῳσάδι, καὶ ἡρῳσάδι ἀνδρα φονία χαριδῶναι ὑμῶν.

15 τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκρίνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἡγῶνται ἐκ νεκρῶν, ὃ ἡμῶν μαρτυρεῖ ἰσχυρῶν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ σῳγῇ τῷ ὀνόματι αὐτῷ, τούτοις οἱ διωροῦντες καὶ οἰδατε, ἐγερῶντες τὸ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἡ σῳγῇ καὶ δὲ αὐτῷ ἰδοὺ αὐτῷ τῷ ὀλοκληρίᾳ ταύτῃ ἀπίπαι πάντας ὑμῶν.

17 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, οἰδοῦντες καλὰ ἀγνοῖαν ἱσραηλῶν, ὡς περὶ καὶ οἱ ἀρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ πρὸς αὐτὸν ἡγῶνται διὰ γαλῶν πατῶν τῶν πρὸς αὐτῷ, πεπατῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐκλήρωται.

19 Μετανοήσαντες ἔν καὶ ἐπιγνῶντες, εἰς τὸ ἰελεῖν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν τὰς ἀμάρτιαν ὡς ἂν ἐλθῶναι καὶ αὐτῷ

λόγως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυ-

20 καὶ ἀποδείξῃ τὸν προσκε-
τηρῦμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν·

21 ὃν δὲ ἔβανδον μὴ δέξα-
σθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστά-
σεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ
Θεὸς διὰ στόματος πάντων
ἀγγέλων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰ-
ῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς
πατέρας εἶπεν· Ὅτι προφήτην
ἔμην ἀναστήσει Κύριος· ὁ Θεὸς
ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν,
ὃς ἰμὶ αὐτῷ ἀκούσιν· καὶ
πᾶσι ὅσα αὐτὸν λαλήσῃ πρὸς
ὑμᾶς.

23 Ἔγει δὲ, πᾶσα ψυχὴ,
ἥτις ἀνέστη πρὸς προφῆτην
ἐκείνον, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ
κόσμου.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προ-
φῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν
μετ᾽ αὐτοῦ, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ
προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας
ταύτας.

25 Ὑμῖς ἐστε ὑποὶ τῶν προ-
φητῶν, καὶ τῆς ἀληθείας ἧς δι-
έθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας
ὑμῶν, λόγων πρὸς Ἀβραάμ·
Καὶ τῷ Ἀβραάμ· σὺ ἐμελλο-
γισθῆσθαι παῖτα αἱ πατριαὶ
τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς
ἀγαθήσας τοὺς πατέρας αὐτοῦ
Ἰσοῦ, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν-
λογῶτα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστεί-
λαι ἱερογὰρ ἀπὸ τῶν προφητῶν
ὑμῶν.

Κιφ. δ'. 4.

ΛΑΛΟΥΝΤΩΝ δὲ αὐ-
τῶν πρὸς τοὺς λαοὺς, ἐπα-
νέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ
γραμματεὺς τῶν ἱερῶν, καὶ οἱ Σαδ-
δουκαῖοι,

2 διαπονούμενοι διὰ τὸ δι-
δάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ
καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν
ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς
χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν
εἰς τὴν αὔριον· ὡς γὰρ ἐπαύσατο
ἡ δὴ.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάν-
των τὸν λόγον, ἐπίστευται· καὶ
ἐψηφίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν
ὡσεὶ χιλιάδες πάντες.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐ-
ριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρ-
χοις καὶ πρεσβυτέρους καὶ Γραμ-
ματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ·

6 καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα,
καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ
Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ
γένους ἀρχιερατικῶν.

7 Καὶ γῆσάντες αὐτοὺς ἐν
τῷ μίσῳ, ἐκυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ
δυνάμει ἢ ἐν ποίᾳ ἐνόματι ἐ-
ποιήσατε τούτο ὑμῖς;

8 Τότε Πέτρος· πλεονεξί-
ας Πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἀρχιερεῖς τῶ λαοῦ, καὶ
πρεσβύτεροι τῷ Ἰσραὴλ,

9 εἰ ἡμῖς σήμερον ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ δυνάμει αἰ-
δρώμεθα ἀνδρῶν, ἐν τίνι σέ-
σωται;

10 γινώσκοντες ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ
Τ 2 μῦθος

μῶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσρα-
ήλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑ-
μεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς
ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τῷ
ἐτῷ παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν
ὕψους.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ
ἐξεθινηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκο-
δομῶντων, ὁ γενόμενος εἰς κε-
φαλὴν γωνίας.

12 Καὶ ἔκ ἐστιν ἐν ἄλλῳ
ὑδενὶ ἢ σωτηρία· ἔτι γὰρ ὀνο-
μά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν ἕρανόν
τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν
ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωρεῖντες δὲ τὴν τῷ
Πέτρῳ παρρησίαν καὶ Ἰωάννη,
καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι
ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται,
ἐθαύμαζον, ἐπιγίνωσκόν τε αὐ-
τὸς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν.

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἐγῶτα, τὸν
τιθεραπευμένον, ὅς ἐστιν εἶχον ἀν-
τηπιῶν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτὸς
ἔξω τῷ συνεδρίῳ ἀπαλθεῖν, συν-
ῆδαλον πρὸς ἀλλήλους,

16 λέγοντες· Τί ποιήσομεν
τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν
γὰρ γνωστὸν σημεῖον γίνεται δι'
αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ ἔδου-
νάμεθα ἀρνήσασθαι.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ
πλείον διανομηθῇ εἰς τὸν
λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα
αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ὅτι τῷ

ὀνόματι τῷ μνηστὴ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐ-
τὸς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ
καθόλου μὴ φθίγγεσθαι μηδὲ
διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰω-
άννης ἀπεκριθέντες πρὸς αὐ-
τὸς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστι
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν
μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε.

20 Οὐ δύναμεθα γὰρ ἡμῖς,
ἀ ἰδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ
λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπολησά-
μενοι ἀπίλυσαν αὐτὸς, μηδὲν
εὐρίσκοντες τὸ, πῶς κολάσω-
νται αὐτὸς, διὰ τὴν λαόν· ὅτι
πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν ἐπὶ
τῷ γενομένῳ.

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων
τις αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἐφ'
ὃν ἐγίνοντο τὰ σημεῖα ταῦτα
τῆς ἰασεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθαν
πρὸς τὸς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν
ὅσα πρὸς αὐτὸς οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁ-
μοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς
τὸν Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποτα,
σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἕρα-
νόν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ
τοῦ παιδὸς σου εἰπὼν· Ἰνατί
ἰφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἡμι-
λίτησαι κυρία;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς

της γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τῷ ἁγίῳ πατρὶ ὡς Ἰησοῦν, ὡς ἑχριστας, Ἡρώδης τε καὶ Πόλιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ σου προῦρσι γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἐπιδίδωμι ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ ὡς τοῖς δέλοισιν σου μὴ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸ λόγον σου,

30 ἐν τῷ τῇν χεὶρά σου ἐκτίθειν σε εἰς ἵαριν, καὶ σημεῖα, καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεινθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνημένοι· καὶ ἐπλήρωσεν ἅπαντες Πνεῦματος ἁγίου, καὶ ἰλάσθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Τοῦ δὲ πληθὸς τῶν πωλοσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ ὅθεν εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν ἔλεγεν ἰδίον τι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπιδίδον τὸ μυστήριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη καὶ ἐπὶ πάντας αὐτές.

34 Οὐδὲ γὰρ ἰδεῖς τις ἐκείνων ἐν αὐταῖς· ὅσοι γὰρ

κλήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπέχεον, πωλῆντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πωπρασκομένων,

35 καὶ ἐτίθειν ὡς τὰς πόδας ἀποστόλων· διεδίδου δὲ ἕκαστος καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, (ὁ ὄντι μδερεμλυνδούρμλον, υἱὸς ὡς ἀκλήσεως,) Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἄγερος, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε ὡς τὰς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. εἰ. 5.

ΑΝΗΡ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφίρῃ τῇ γυναικὶ αὐτῇ, ἐπώλησε κτήμα·

2 καὶ ἐνοσφίσαιτο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδύας καὶ τῇ γυναικὶ αὐτῇ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, ὡς τὰς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, ὅτι ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμινε, καὶ πρᾶθαι ἐν τῇ σὴν ἔκθεσι ὑπέχεαι; τί ὅτι ἔθε ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; καὶ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τῆς λέγουσας

λόγῳ τήντες, πωρὼν ἐξίψυξιν
καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ
παντίας τῆς ἐκκλησίας ταῦτα.

6 Ἀναστάσις δὲ οἱ νώτεροι
συνέειλαν αὐτὸν, καὶ ἔκνευαν
αὐτὸν θάψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρῳ τριῶν
διαγρημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ
βρῖσκα τὸ γέγονος εἰσῆλθεν.

8 Ἀπικρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέ-
τρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτα τὸ
χωρίον ἀπὶδοδὲ; Ἡ δὲ εἶπε·
Ναί, τοσούτα.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς
αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑ-
μῖν πειράσθαι τὸ πνεῦμα Κυ-
ρίου; ἰδοὺ, οἱ πόδες τῶ θαψάν-
του τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύ-
ρῃ, καὶ ἔξοισός σοι.

10 Ἐπισε δὲ ὁ ἄρχιερεὺς καὶ
πάντες τῆς συνέκλησης αὐτοῦ, καὶ ἔ-
κνευσαν· εἰσελθόντες δὲ οἱ να-
νίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ
ἔκνευαν αὐτήν θάψαν πρὸς τοῖς
ἀνδράσιν αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέ-
γας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
ἐπὶ παντίας τῆς ἀκρόπολεως ταυ-
τά.

12 Διὰ δὲ τῶ χιρῶν τῶ ἀπο-
στόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα
ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁ-
μοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ σοφίᾳ
Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν ἄδεις ἐ-
τόλμα κολληῶνται αὐτοῖς· ἀλλ'
ἐμεγαλύνει αὐτοὺς ὁ λαός.

14 Μαλλὰ δὲ προσβίβητο
πικρυόλης τῷ Κυρίῳ, πλήθη
αἰδῶν τε καὶ γυναικῶν.

15 ὡς καὶ τὰς πλοτίας
ἐκφέρειν τῆς ἀσπίδος, καὶ τῶν
ἐπὶ κλισίων καὶ κραββάτων, ἥα
ἐρχομένη Πέτρε καὶ ἡ σκία
ὁπισκιάσῃ τῇ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆ-
θος τῶ ἀνδρῶν ἐπὶ τῶν ἱε-
ρουσάλειμ, φέροντες αἰδοῦς καὶ
ὀχλυμίνους ὑπὸ πνευματῶν ἀ-
καθάρτων· οἷτινες ἰερατικῶς
ἅπαντες.

17 Ἀναστάς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς
καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ ὄψα
αἰρεσις τῶ Σαδουκαίων, ἐπλή-
θυνσαν ζῆλον.

18 Καὶ ἐτίθετο τὰς χι-
ρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀπορίας,
καὶ ἔβαινον αὐτοὺς ἐν τῇ ῥύσει δε-
μοσίᾳ.

19 Ἀγγελοῦ δὲ Κυρίου δια-
τῆς νυκτός ἤνοιξε τὰς θύρας, καὶ
φυλακῆς· ἔκαστων τε αὐτῶν
εἶπε·

20 Παρεύθιτε, καὶ καθίετε
λαλεῖτε ἐν τῷ ἑαυτῶν λαῷ
πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς
ταύτης.

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον
ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ
ἐδίδασκαν. ὁ δὲ ἄρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ,
συνέκαλυσαν τὸ συνέδριον καὶ
παῖσαι τὴν γενναίαν τῶ νόμου
Ἰσραὴλ καὶ ἀπέτειλαν εἰς τὸ
δισμωθήριον, ἀχθῆναι αὐτοὺς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται τῶ ἱε-
ρουσάλειμοι καὶ ἄλλοι αὐτοὺς ἐν
τῇ φυλακῇ ἀναγρέψαντες ἐν
ἀπὸ γένεσαν,

23 λέγοντες·

23 λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν
ἰσχυρὸν ὑπορῶν κλεισ-
μὸν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ
ταῖς φυλακαῖς ἔξω ἐγώτας πρὸ
τῶν θυρῶν αἰσιόξαντες δι, ἴσμεν
ἰδίᾳ ὑπορῶν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τὴς λό-
γου τούτης ὁ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ γρα-
μματεὺς τῶ ἱερῷ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς,
ἀπεβόησαν πρὸ αὐτῶν, τί αἰ-
τιολοῦντο τούτοις.

25 Παραγενάμενοι δὲ τις
ἐπαγγέλλεται αὐτοῖς, λέγων·
Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες ὅς ἐστις
ἐν τῇ φυλακῇ, ἐσὶ ἐν τῷ
ἔξω ἐγώτας καὶ διδάσκει τοὺς
λαοὺς.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ γρα-
μματεὺς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς,
ἤγαγεν αὐτὰς, καὶ μετὰ βίας·
ἐφοβήθη γάρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ
ἀνταδίσωσι.

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτὰς
ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ
ἐπαύτησεν αὐτὰς ὁ Ἀρχι-
ερεὺς,

28 λέγων· Οὐκ ἐξουσι-
άζομεν παραγγεῖλαι ἡμῖν μὴ
ἀνέσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τέ-
του καὶ ἰδοὺ, ἀπεκλωμάκετι
τὴν Ἰερουσαλὴμ τῆς ἀδελφῆς
ἡμῶν, καὶ βέβηκεν ἡ ἐκκλησία
ἡμῶν· ὅτι ἡμεῖς τὸ αἶμα τῶ ἀνθρώ-
που τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον·
Ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ καὶ ὁ Θεὸς
μαρτυρεῖ καὶ ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ ὅτι
οὐκ ἐσμεν ἡμεῖς οἱ ἀποστόλοι.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων

ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς
διεχειρίσατε· κρίμασάντες ἐπὶ
ξύλου.

31 Τούτῳ ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν
καὶ σωτῆρα ὑψώσει ἐν τῇ δεξιᾷ
αὐτοῦ, δύναι μετάνοιαν τῷ
Ἰσραὴλ καὶ ἀφίσιν ἁμαρ-
τιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἴσμεν αὐ-
τὸν μάρτυρας τῶν σημείων τέ-
των, καὶ τὸ Πνεῦμα ὃ τὸ ἅγιον,
ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πατέρε-
σιν αὐτῶν.

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διε-
σπείοντο, καὶ ἐβλάυνοντο ἀκλιῶν
αὐτῆς.

34 Ἀναγὰς δὲ τις ἐν τῷ
συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γα-
μαλιλά, νομοδιδάσκαλος, τί-
μιος πατρί τῷ λαῷ, ἐκείλι-
σεν ἔξω βραχὺ τι τῆς ἀπολό-
γους ποιῆσαι·

35 Εἰπὼς τι πρὸς αὐτῆς·
Ἄνδρες Ἰσραηλῆται, προσέχι-
τε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις
τούτοις, τί μέλλετε πράσ-
σειν;

36 Πρὸ γὰρ τέττων τῶν ἡμε-
ρῶν ἀνέστη Φιλόδας, λέγων· ἵνα
τινα ἱκανὸν, ὃ προσκαλήθη
ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡς ἐπὶ τέσσαρε-
σίν· ὅς ἀντρίθην, καὶ πάντας
ὅσοι ἐπειθοῖν αὐτῷ, ἐκλήθη-
σαν, καὶ ἐγένοντο εἰς ἑβδόμη.

37 Μετὰ τούτοις ἀνέστη Ἰού-
δας ὁ Γαλιλαῖος, ἐκ τῆς ἡ-
μέρας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπ-
έστη λαὸν ἐκκλησίαν ὀπίσω αὐ-
τοῦ· καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἀπώλιντο, καὶ πάν-
τες ἡμεῖς.

τες ὅσοι ἐπειθοῖτο αὐτῷ, δι-
σκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑ-
μῖν, ἀπόστη ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων τούτων, καὶ ἰάσαίτε αὐτούς·
ὅτι ἰὰν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βελὴ
αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ α-
λuthήσεται·

39 ἐ δὲ ἐκ Θεῶ ἐστιν, ἐ
δύναδι καταλῦσαι αὐτό,
μήποτε καὶ Θεομάχοι εὐρεθῇτε.

40 Ἐπειδὴσαν ᾧ αὐτῷ·
καὶ προσκαλισάμενοι τὸς ἀ-
ποστόλους, θεύσαντες παρήγ-
γαλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν
αὐτούς.

41 Οἱ μὲν ἔν ἐπορεύοντο
χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ
συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ καληξιώθησαν ἀτι-
μαδιῇ.

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον ἐκ ἐπαύοντο
διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. γ'. 6.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις πληθυνόντων τῶν
μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμός
τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑ-
βραίους, ὅτι παρειωρῆντο ἐν
τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ
χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλισάμενοι δὲ οἱ
δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μα-
θητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν
ἡμᾶς καταλείψαι τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τρα-
πέζαις,

3 Ἐπισκίψαντες ἐν, ἀδελ-
φοί, ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μύτη-
ρημένους ἑπτά, πλήρεις Πνεύ-
ματος καὶ σοφίας, καὶ
καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας
ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ
καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου περισ-
κατερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος
ἐνώπιον πάντων τοῦ πλήθους· καὶ
ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνθρω-
πον πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος
αἰσίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρό-
χορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τιμό-
να, καὶ Παρμενῆαν, καὶ Νικόλαν
προσηλύτον Ἀλυσχέα.

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι
ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἥυξαν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀ-
ριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ σφόδρα· πολλοὶ τε
ἄλλοι τῶν ἱερῶν ὑπήκουον τῇ
πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πί-
στεως καὶ δυνάμειος ἐποίει τέρατα
καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγο-
μένης Λιβερτινῶν, καὶ Κυρε-
ναίων, καὶ Ἀλεξανδρίων, καὶ τῶν
ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζη-
τούντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ ἐκ ἰσχυροῦ ἀνίστηναι
τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ
ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας
λέγοντες·

λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐ-
τὸ λαλῶν· ῥήματα βλάσ-
φημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνέκρινον τε τὸν λαόν
καὶ τὰς πρεσβυτέρους καὶ τὰς
Γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συν-
έκρινον αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς
τὸ συνέδριον.

13 Ἐγὼν τε μάρτυρας
Ἰουδαίς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρω-
πος ὅστις παύεται ῥήμα-
τα βλάσφημα λαλῶν κατὰ
τὴν τέκνῃ τὴν αἰνὴν τέκνῃ καὶ τὴν
νόμῳ.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτὸν
λέγοντα, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ρεὺς ὅστις καταλύσει τὸν τέ-
κνον τόντον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη
καὶ παρείδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀντιτίσαντες εἰς αὐ-
τὸν πάντες οἱ καθιζόμενοι ἐν
τῷ συνέδριῳ, εἶδον τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ὡς πρὸς πρόσωπον
ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

Εἰπε δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς·
Εἰ ἄρα ταῦτα ἔως
ἔτι;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελ-
φοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ
Θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πα-
τρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ
Μισοπολαμίᾳ, πρὶν ἢ κατ-
οικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν,

3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ
τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο
εἰς γῆν ἣν ἀν' σοὶ δεῖξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς

Χαλδαίαν, κατέκτισεν ἐν Χαρ-
ρὰν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀ-
ποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ,
μετάκτισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
ταύτην εἰς ἧν ὑμεῖς νῦν κατ-
οικεῖτε.

5 Καὶ ἐκ ἔδωκεν αὐτῷ
κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, ἥδε
βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγέλατο
αὐτῷ ὄναι εἰς καλιόχισιν
αὐτῇ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
μετ' αὐτόν, ἐκ ὅλης αὐτοῦ
τέκνῃ.

6 Ἐλάλησε δὲ ἔτις ὁ Θεός·
Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ
σάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ
δεδλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν
ἐπὶ τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν δε-
λιώσῃ, κρινῶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ
Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύ-
σονται, καὶ λατρεύσονται μοι ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δια-
θήκην περιτομῆς· καὶ ἔτις ἐγέν-
νησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτε-
μεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγ-
δοῇ· καὶ ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ,
καὶ ὁ Ἰακώβ τὴν δώδεκα πα-
τριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζή-
λωσαν, τὸν Ἰωσήφ ἀπιδούλο
εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς
μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξήλθετο αὐτὸν ἐκ
πρασίνων τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν
ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰ-
γύπτου, καὶ κατέστη αὐτὸν
ἡγούμενον

ἡγούμενοι ἐπ' Αἰγυπτίον καὶ ὅλον
τὸν οἶκον αὐτῶν.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν,
καὶ θλίψις μεγάλη καὶ ἔχθρη
εἰσπον χορλάσματα οἱ πατέρες
ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὅτι
οὔτω ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε
τὰς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ,
ἀνιγνώσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀ-
δελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανεροὶ ἐ-
γένετο τῷ Φαραῶ τὸ γινῶ-
τὴν Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ
μικαλίστα τοὺς πατέρας αὐτοῦ
Ἰακώβ, καὶ πᾶσαι τὴν συγγί-
νειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἐβδόμη-
κοιλαπείῃ.

15 Κατέβη δὲ Ἰακώβ οἰς
Αἰγύπτον, καὶ ἐπιλεύτησιν αὐ-
τὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μελετήθησαν εἰς
Συχὴν, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ
μνηματι, ὃ ἀνήγαγον Ἀβραάμ
τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν
Ἐμμέρ τῷ Συχίμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγισιν ὁ
χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤ-
μοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ,
ἤυξεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν
Αἰγύπτῳ.

18 Ἄχρις ἣ ἀνίστη βασι-
λεὺς ἱερεῖς, ὃς ἔα ἦδη τὸν
Ἰωσήφ.

19 Οὕτω καλαιοφισάμε-
νος τὸ γινῶ-
τὴν ἡμῶν, ἐκάκωσε
τὰς πατέρας ἡμῶν, τῷ ποιῶν

ἐκθία τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς
τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν δὲ καιρῷ ἰγνῆθη
Μωσῆς, καὶ ἦν ἁγίος τῷ Θεῷ.
ὃς ἀντραφῇ μῆτας τρεῖς ἐν
τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκλεβήκα δὲ αὐτὸν, ἀν-
είλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φα-
ραῶ, καὶ ἀνθερέψατο αὐτὸν ἰα-
τῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς
πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων ἢ
ᾧ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔρ-
γοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῶτο αὐτῷ
τογαρακοιλαιτὴς χρόνος, αἰβῆ
ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκί-
ψασθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς
υἱούς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικη-
μοὺς, ἡμῖν αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν
ἐκδίκησιν τῷ καλαιοφισμῷ,
παλάξας τὸν Αἰγύτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνίπαι τοὺς
ἀδελφούς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς ἀφ'
καρδίας αὐτοῦ διδωσιν αὐτοῖς
συνήριαν οἱ δὲ ἔσυνῆκαν.

26 Τῇ τε ὀπίσθη ἡμέρᾳ
ᾤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ
συνήλασεν αὐτοὺς εἰς ἀρήτην,
εἰπὼν Ἀνδρες, ἀδελφοί ἐστέ ὑ-
μῖς ἵνατί ἀδικαίετε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλη-
σίον, ἀπέσπασεν αὐτὸν, εἰπὼν
Τίς σι κατέστησεν ἀρχοῦν καὶ
δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνέλθῃ με σὺ θύ-
λαις, οἱ τρόποι ἀνιῶντες χεῖρες
Αἰγυπτίων;

29 Ἐφύσε δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ
λίγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροι-
θεν ἐν γῇ Μαδιαμ, ἃ ἐγέννη-
σεν υἱὸς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν
τις ἀράκοις, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ
ἐρήμῳ τὸ ὄρος Σινᾶ ἀγίασμα
Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν, ἐ-
θαύμασε τὸ ὄραμα· προσε-
χώρισε δὲ αὐτῷ κακισθῆναι, ἐ-
γένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς ᾧ πατήρ σου,
ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θε-
ὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ·
Ἐβρομέθῃ δὲ ἡρόμεθῃ Μωϋσῆς
ἐκ τόλμας κακισθῆναι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος·
Λύσον τὸ ἐπόδημα ᾧ ποδῶν
σε ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας,
γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν οὖν πάλιν κάκωσεν
τὸ λαὸν μου τῷ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
τὸ γένος αὐτῶν ἤκουσα, καὶ
κατέβην ἵκεῖν αὐτούς· καὶ
ὡν δεῦρο, ἀποστείλω σε εἰς Αἴ-
γυpton.

35 Τῆτερον τὸν Μωϋσῆν ὁν-
ήσασκεν, ἐπώνυμος· Τίς σε κα-
τέστη ἀρχοῦ καὶ δικαστήν ;
τῆτε, ὁ Θεὸς ἀρχοῦ καὶ λυ-
τῆρην ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγ-
γέλῳ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῷ ἐν τῇ
βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς,
σπύρας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν
τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θα-
λάσσῃ, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐπὶ τισ-
σάρακις.

37 Οὗτος ἐστὶν ὁ Μωϋσῆς ὁ
εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προ-
φήτεῖα ὑμῖν ἀναγνώσκει Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑ-
μῶν ὡς ἐμέ· αὐτῷ ἀκέσσει.

38 Οὗτος ἐστὶν ὁ ἡρόμεθῃ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
μὴ τὸ ἀγγέλου τῷ λαλῶντος αὐ-
τῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῷ πα-
τέρει ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια
ζώντα, δοῦναι ἡμῖν.

39 ᾧ ἐκ ἡθέλησεν ὑπὲρ τοῦ
γινώσκειν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ'
ἐπέσπειρεν, καὶ ἐγράφησαν ταῖς
παράδοξαις αὐτῶν εἰς Αἴγυpton,

40 ἐπώνυμος τῷ Ἀαρών· Ποί-
ησον ἡμῖν θεὸς οἱ προσπορεύ-
σονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς ὅτι
ὁς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου, ἐκ οὐδαμῶς τί γένοιεν
αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀν-
γάγον θυσίαν τῷ εἰδῶν, καὶ εὐ-
φραίνετο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χει-
ρῶν αὐτῶν.

42 Ἐγρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ
παρέδωκεν αὐτοῖς λαλῶν ἐν τῇ
γραμμᾷ τῷ ὕμνῳ, καθὼς γέ-
γραπται ἐν βιβλίῳ τῶν προφητῶν·
Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσ-
ηύγαλόν μοι ἐπὶ τισσάρακις
ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκα Ἰσραὴλ ;

43 Καὶ ἀνλαβὴν τὴν σκη-
νὴν τῷ Μολόχ, καὶ τὸ ἄγρον τῷ
θεῷ ὑμῶν Ῥιμφάν, τὸς τύπας
ὅς ἐποίησεν προσκυνῆν αὐ-
τοῖς· καὶ μνησκῶ ὑμᾶς ἐπὶ ἐκεί-
νῃ Βαβυλῶν.

44 Ἡ σκηνὴ τῆ μαρτυρίας
ἦν ἐν τοῖς παύροις ἡμῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διέλαλο ὁ
λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐ-
τὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑώρακει.

45 Ἦν καὶ εἰσηγάγοντες ἀ-
δελφοὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει
τῶν ἔθνων, ὧν ἔξωσεν ὁ Θεὸς
ὑπὸ προσωπῇ τῇ παλίν τῶν ἡμῶν,
ἕως τῆ ἡμερῶν Δαβὶδ.

46 ὃς εὖρε χάριν ἐνώπιον
τῷ Θεῷ, καὶ ἡγήσατο δοῦναι σκη-
νωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ οἰκοδόμησεν
αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' εἶχε ὁ ὕψιστος ἐν
χειροποιήτοις ναοῖς κτιστικῇ,
καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ ἔρανος μοι θρόνος,
ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῷ ποδῶν
μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσεται
μοι; λέγει Κύριος· ἢ τίς τό-
πος τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίη-
σε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροὶ ἄνθρωποι, καὶ ἀ-
περίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠ-
σίν, ὑμεῖς αὐτοὶ τῷ Πνεύματι τῷ
ἁγίῳ ἀντιστήτε, ὥς οἱ πα-
τέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν ἐκ-
εδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ
ἀπέκλειναν τοὺς προκαταγγέ-
λαιας πρὸ τῆς ἐλευσίως τοῦ
δικαίου, ὃ νῦν ὑμῖς προδότες
καὶ φονεῖς γιγνέσθε.

53 Οἷμα ἑλάναι τὸν νόμον
εἰς ἀφαιμάκην ἀγγέλων, καὶ ἐκ-
ερυλαῖαι.

54 Ἀκούεις δὲ ταῦτα, δι-
επρόητο ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
καὶ ἔβρουον τῆς ὁδοῦ αὐ-
τόν.

55 Ὑπάρχοντες δὲ πλήρεις
Πνεύματος ἁγίου, ἀντίστας ἐς
τὸν ἔρανον, εἶδε δοῦναι Θεῷ, καὶ
Ἰησοῦ ἐξῶτα ἐκ δεξιῶν τῷ Θεῷ.

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδὲ, διου-
ρῶ τὴν ἐκκλησίαν ἀνιωγμένην, καὶ
τὸν ὕψιστον ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
ἐξῶτα τῷ Θεῷ.

57 Κράξαιτες δὲ φωνῇ με-
γάλῃ, συνήχον τὰ ὦτα αὐτῶν,
καὶ ὤρμηθ' ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐ-
τόν.

58 Καὶ ἐκαλόησαν ἔξω τὴν
ἐκκλησίαν, ἐλυθοδόλουν· καὶ οἱ μαρ-
τυρεῖς ἀπέθιστον τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν ὡς τῆς σούδας νεανίας
καλεμένης Σαῦλα,

59 καὶ ἐλυθοδόλουν τὸν Στί-
φανον, ὑπεκαλέμενον καὶ λίβερ-
τα· Κύριον Ἰησοῦν, δεῖται τὸ
πνεῦμα μου.

60 Θεοὶ δὲ τὰ γόνατα, ἐκ-
κραξέ φωνῇ μεγάλη· Κύριε, μὴ
ἐγῆσθαι αὐτοῖς πλεονέκτησαι
ταῦτά. Καὶ τούτο εἰπὼν, ἐκ-
κοιμήθη.

Κεφ. η'. 8.

ΣΑΥΛΟΣ δὲ ἦν σωφρο-
δοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐ-
τοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκ-
κλησίαν τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ·
πάντες τε διασπαρῆθαι ἐπὶ τὰς
χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρεί-
ας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συν-

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἵποπταις κοπιῶν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς οἰκας ἐσπεροδύμενος, σύρων τι ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλάκην.

4 Οἱ μὲν ἦν Διασπαρείτες διδόντες, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ καλεσθὼν πρὸς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸ Χριστόν.

6 Προσῆχον τι οἱ ὄχλοι τῆς λειτουργίης ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκρῶν αὐτοῦ καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα καὶ τοὺς λόγους.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχθρῶν πνεύματα ἀκαθάρτα, βιβλία μεγάλη φωνῇ, ἐξήρχιστο πολλοὶ δὲ πνευματευόμενοι καὶ χωρεῖν ἐβραβεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀπὸ δὲ τῆς ὀνόματι Σίμων προσηύχετο ἐν τῇ πόλει μαγνύων καὶ ἔχων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἐαυτὸν μέγαν.

10 Ὁ μὲν προσῆχον πάντες ἀπὸ μικρῶς ἕως μεγάλου, λίσσονται· οὐτάς ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσῆχον δὲ αὐτῷ Σίμων ὁ καὶ πρὸ τῶν μαγείας ἔχων αὐτός.

12 Ὅτε δὲ ἐπίσθυσαν τῷ

Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ πρὸς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τι καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίσθυσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ θεωρῶν τι σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινόμενας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δίδεται ἡ Σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

15 Οἵ τινες καθεστάντες προσήυξαντο πρὸς αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' ἐδίδου αὐτῶν ἐπιτιπλῶν, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπέβησαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβαντο Πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῶν ἐπιτίψεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνικεν αὐτοῖς χρηματίζων.

19 λέγων· Δότε καὶ μοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὃς ἂν ἐπιτιπῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ ἔειπε πρὸς αὐτόν· Τὸ δέουσίον σοι σύν σοι εἶναι εἰς ἀπόλειαν, ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ ἐτόμισας χρημάτων κλιθεῖν.

U

21 Οὐκ

21 Οὐκ ἔστι σοι μερίς ἡδὲ κληροῦ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου ἐκ ἔστιν εὐθεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μειανόησον ἔν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολήν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὄρω σε ὅλα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητι ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπιβῇ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν ἔν Δαμασκόις, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε κώμας τῶν Σαμαρείων εὐηγγελίσαντο.

26 Ἀγγέλως δὲ Κυρίῳ ἰδάλῃσι πρὸς Φίλιππον λέγων· Ἀνάστη καὶ πορεύου εἰς μεσημέριαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καλαβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἰδὼς, ἀνὴρ Αἰθίοψ ἐυνῆχον, θυιάτης Κανδάκης τῆς βασιλείας Αἰθίοπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσῃ τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλὴμ.

28 Ἦν τε ὑπογρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἀνagίνωσκε τὸν προφήτην Ησαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσθι, καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτὸ ἀναγινώσκοντα τὸν προφήτην Ησαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἀρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, εἰ μὴ τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλισέ τι τὸν Φίλιππον ἀναδάναι καθίσαι σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχή τῆς γραφῆς ἣν ἀνagίνωσκεν ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῇ ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείρου αὐτὸν ἄφωτον, ὥτως ἔκ ἀνοίγῃ τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τῇ δὲ γινώσκοντι αὐτὸν τίς διηγήσεται; ὅτι αἶρε·) ἀπὸ τῆ γῆς ἡ ζῶν αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἐυνῆχον τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δείμαί σε, πῶς τίνος; ὁ προφήτης λέγει τούτο; πῶς ἰαυτοῦ, ἡ περὶ ἱτέρου τίνος;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ἀπὸ τῆ γραφῆς ταυτέως, εὐηγγελίσασθαι αὐτῷ τὸ Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο καὶ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ· καὶ φησιν ὁ ἐυνῆχον· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ὅτι ὅλης τῆς καρδίας, ἔστιν· Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε ῥῖναι τὸ ἄρμα·

ἀεμα· καὶ κατέβησαν ἀρφύτε-
ροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅτε Φίλιππος
καὶ ὁ εὐεῦχος· καὶ ἐβαπτίσεν
αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ
τῆ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἤρ-
πασε τὸν Φίλιππον, καὶ ἐκ εἶδεν
αὐτὸν ἕκτι ὁ εὐεῦχος· ἐπορεύ-
ετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῷ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ ὤρεθι εἰς
Ἀζύον· καὶ διερχόμενος εὐεγγε-
λίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως
ἐν ἰδού· αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. 9.

Ὁ ΔΕ Σαῦλος ἐστὶ ἱμπνέ-
ων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς
τὸν μαθητὰς τῷ Κυρίῳ, προσ-
βῶν τῷ Ἀρχιερεῖ,

2 ἡτήσατο παρ' αὐτῷ ὅπι-
στολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς
συναγωγὰς, ὅπως εἰάν τις αὐ-
τῆς ὁδῷ ὄντας ἄνδρας τι καὶ
γυναικας, διδιδμένους ἀγάτῃ εἰς
ἱερουσαλὴμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἱ-
γνώσκει αὐτὸν ἐγγίξειν τῇ Δα-
μασκῷ· καὶ ἔκαιφνης παύεισθαι
αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν,
αἶσσι φωνὴ λέγουσαν αὐτῷ·
Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπὶ δὲ· Τίς εἶ, Κύριε;
Ὁ δὲ Κύριος· Εἰπὶ· Εγώ εἰμι
Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν
σοι πρὸς κίβρα λακτίζειν.

6 Τρέμων σὺ καὶ θάμβων εἶ-
πὶ· Κύριε, τί με θέλεις ποι-
ῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος· πρὸς
αὐτῷ· Ἀνάστηθι καὶ εἰσελθὲ εἰς

τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι
τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύον-
τες αὐτῷ, εἰσῆλθον ἐν νεῷ, ἀ-
κήκοις μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα
δὲ θεωρῶντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ
τῆς γῆς· ἀνεωφμένων δὲ τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῷ, ἔδεν· ἐβλε-
πε· χειρῶν γυνῆς δὲ αὐτόν,
εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ
βλέπων· καὶ ἐκ ἐφάπιν, ἔδεν·

10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν
Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος·
ὀράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν·
Ἰδὲ, ἐγώ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος· πρὸς αὐ-
τόν· Ἀνασῶς πορεύθητι ἐπὶ
τὴν ζύμην τὴν καλυμμένην· ἴε-
θαι, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰού-
δα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσία·
ἰδὲ γὰρ προσεσυχῇ,

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὀράματι
ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσῆ-
λθόντα, καὶ ἐπιθέσθαι αὐτῷ χεῖρα,
ὅπως ἀναβλεψῇ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνα-
νίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ
πολλῶν πρὸς τὸν ἄνδρὸς τούτου,
ὅσα κακὰ ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις
σε ἐν ἱερουσαλὴμ.

14 Καὶ ὥς· ἔχει ἔκστασιν
τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι
πάντας τοὺς ὀπκαλυμένους τὸ
ὄνομά σου.

15 Εἶπὶ δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
Κύριος·

Κύριον. Πορεύε, ὅτι σκιὺ ἐκλογῆς μοι ἐστὶν ὧν, τῷ βατᾶσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἰβ-
νῶν, καὶ βασιλείων, ὧν τε Ἰσ-
ραὴλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐ-
τῷ ὅσα δι' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς νό-
μας μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀναίας,
καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ
ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας,
εἶπε· Σαὺλ ἀδελφε, ὁ Κύριος
ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθαλμο-
σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἤρχε) ὅπως
ἀναβλέψῃς, καὶ πληρώῃς Πνεύ-
μα. ἀγίε.

18 Καὶ ὁ ὤθει· ἀπέτισον
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῷ ὡς ἐπὶ
λίπιδι, ἀνέβλεψέ τε ὡς ἄρχη-
μα καὶ ἀναγὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφήν, ἐν-
ίσχυσιν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαὺλ
ἡτῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ ὁ ὤθει· ἐν ταῖς
ὑποψήφαις ἐκένουσε τὸν Χρι-
στὸν, ὅτι ἕως ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ.

21 Ἐξίγατο δὲ πάντες οἱ
ἐκύοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἕως
ἔστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ
τὴν ἐπικαλυμμένην τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰησοῦ καὶ ὡς εἰς τὴν ἰληλῦθαι
ἵνα διδοίμην αὐτὴν ἀγαθὴ ἐπὶ
τῆς Ἀρχιερεῖς·

22 Σαὺλ δὲ μάλλον ἐνι-
δυναμῆτο, καὶ συνέχον τὴν Ἰου-
δαίαν καὶ καλοικησίαν ἐν Δα-
μασκῷ, συμβιβάζων ὅτι ἕως
ἔστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ πληρῆντο ἡμέρας
ἱκαναί, συνεβλεύσαντο οἱ Ἰου-
δαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώθη δὲ τῷ Σαὺλ
ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρέστη
τε τὰς πόλεις ἡμέρας τι καὶ
νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀείλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ νυκτός, καθύκταν διὰ
τῆς τείχεος, χαλάσαι ἐν πυ-
ρίδι.

26 Παραγινόμενοι δὲ ὁ
Σαὺλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπι-
ράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς
καὶ πάντες ἐφοβήθη αὐτόν, καὶ
συνιέντες ὅτι ἐπὶ μαθητῆς.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβὼν
αὐτόν, ἤγαγε πρὸς τὴν
ἐκκλησίαν, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς
πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον,
καὶ ὅτι ἰλάσθη αὐτῷ, καὶ πῶς
ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτὸν
ἐκπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμε-
νος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρη-
σιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτη-
τος πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ
ἐπεχίρουν αὐτὸν ἀνελθεῖν.

30 Ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελ-
φοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Και-
σάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐ-
τόν εἰς Ταρσό.

31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ
Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας ἐ-
χον εὐεργετῆν, οἰκοδομῆσαι καὶ
συνεῖναι.

πορεύονται τῷ φόβῳ τῆ Κυ-
ρίου, καὶ τῇ παύσει τῆ ἀγίας
Πνεύματος ἐπληθύνωσι.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διε-
ρχόμενον διὰ πάντων, καλῶθαι
καὶ πρὸς τὰς ἀγίας τὰς καίτοι-
κοντας Λύδαν.

33 Εὗρε δὲ ἰκεῖ ἄνθρω-
ποι τινα Αἰνίαν ὀνόματι, ἐξ
ἑπὶ ὀκτὼ καλακείμενον· ἐπὶ
κραββάτῳ, ὃς ἦν παλαιλυ-
μένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Αἰνία, ἰάταί σε Ἰη-
σοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ
στῆσον σιαυτῷ. Καὶ εὐθέως
ᾤκησεν.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάν-
τες οἱ καίτοικῆνες Λύδαν καὶ
τὸν Σαρμανᾶν, οἵτινες ἐπέσρε-
ψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν
μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά,
ἡ διαρμηνευομένη λέγεται Δορ-
κάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγα-
θῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν ὧν
ἵποιοι.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις ἀδινῆσασαν
αὐτὴν ἀποθανεῖν· λήσαντες δὲ
αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.

38 Ἐγένετο δὲ ἕως Λύδης
τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκῶ-
σαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν
αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας
πρὸς αὐτὸν, παύσαντες
μὴ ἐκκεῖναι διελθὲν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναγὰς δὲ Πέτρος συν-
ῆλθεν αὐτοῖς· ὃν ἀναγινό-

μενον ἀνῆγαγον εἰς τὸ ὑπερ-
ώον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ πα-
σαι αἱ χῆραι κλαίεισαι, καὶ
ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ
ἱμάτια ὅσα ἔποιε μετ' αὐτῶν
ἕως ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάν-
τας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γό-
νατα προσηύχατο· καὶ ἐπιστρί-
ψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε·
Ταβιθά ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε
τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἰδύσα
τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισεν.

41 Δὲς δὲ αὐτῇ χεῖρα,
ἀνέστησεν αὐτή· φωνήσας δὲ
τὰς ἀγίας, καὶ τὰς χήρας, παρ-
έστησεν αὐτῇ ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο παθ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ
ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἑκα-
τὰς μέναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ
παύσας τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΝΗΡ δὲ τις ἦν ἐν Και-
σαρείᾳ ὀνόματι Κορνέ-
λιος, ἑκατοντάρχης ἐκ αἰρείας
τῆς καλεμένης Ἰταλικῆς,

2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος
τὸν Θεόν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας
πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος
τῷ Θεῷ ᾠσπαντός.

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανε-
ρῶς, ὥστε ὄραν ἐν αὐτῷ τῆς
ἡμέρας, ἄγγελον τῷ Θεῷ ἐκ-
ελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα
αὐτῷ· Κορνέλιε·

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ
U 3

καὶ ἔμφοθεν γινώμενον, εἶπε· τί δεῖ Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβηθ' εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ νῦν στήμιμα εἰς Ἰσπὺν ἄνδρας, καὶ μετὰ στήμιμα Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρον.

6 Οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος Σίμων βυρσὴν, ὃς ἐστὶν οἰκία πρῶτος θαλάσσης· ὅσα λαλήσῃ σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορινθίῳ, φωνήσας ῥύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 καὶ ἔκκησάμενον αὐτοῖς ἀπανία, ἀπέστειλεν αὐτὸς εἰς τὴν Ἰσπην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσευξασθαι, ὡς ὅτε ἦσαν ἐκτὼς.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσωπον, καὶ ἤθιλε γένεσθαι πρῶτον σκιυαζώμενον δι' ἐκείνων, ἐπέπεσιν ἐπ' αὐτὸν ἑξασίς·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν ἕραν ἐν ἀνελμένῳ, καὶ καθαβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκιυός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 ἐν ᾧ ὑπῆρχι πάντα τὰ τετραπόδα ἢ γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἱερπύδα, καὶ τὰ πετεινά τοῦ ἕρατος.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναγὰς Πέτρε, ὅσους καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι ἐδίδου ἐσφαθὸν πάντων κοινὸν ἢ ἀκαθάρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ διυτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ Θεός· ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοῖνε.

16 Τότε δὲ ἐγένετο ὅτι τρεῖς καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκιῦν εἰς τὸν ἕραν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπάρεῖ ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ἔραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδὲ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσθήμενοι ἀπὸ τοῦ Κορινθίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέσκηθ' ἐπὶ τοῦ πυλῶνα.

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλέμενος Πέτρος ἐνθάδε ἐστίν.

19 Τῇ δὲ Πέτρος ἐνθυμώμενος ὡς τῷ ὁράματι, εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα, ἰδὲ, ἄνδρες τρεῖς ζητῆστέ με.

20 Ἀλλὰ ἀναγὰς κατὰβηθι, καὶ πόρευε σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσθήμενους ἀπὸ τοῦ Κορινθίου πρὸς αὐτόν, εἶπεν· ἰδὲ, ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πᾶσι;

22 Οἱ δὲ εἶπεν, Κορινθίους ἐκαλοτάρχους, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φιλούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενος

μὲν τε ὑπὸ ὅλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ τῶν ἱεροσολιμίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσαι ῥῆματι καὶ ἰδεῖν σε.

23 Εἰσκαλεσάμεντο οὖν αὐτοὺς, ἐξέτισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ὁξήληθε σὺν αὐτοῖς· καὶ τῆς τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰούπης συνήλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισαρείαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ὡς προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμεντο τὰς συγγενεὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τοὺς Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεισὼν ἐπὶ τὰς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγαγε, λέγων· Ἀνάστη· καὶ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, ἐσῆλθε, καὶ εὐρίσκει συνεληλυθότας πολλούς.

28 Ἐφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστι ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλαῖσθαι ἢ προσέχεσθαι ἄλλοφυλῶν· καὶ ἡμεῖς ὁ Θεὸς ἐδοξε μεθεῖναι κοινὸν ἢ ἀκαθάρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἤλθον μελαπτεμφεῖς. Πυνθανόμεθα οὖν, τίτι λόγῳ μετεπέμψασθε ἡμᾶς;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστει-

ων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος ὡς τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ἑστὴ ἐνώπιόν μου ἐν ἰδίῳ τι λαμπρῷ,

31 καὶ φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούει σε ἡ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰώππην, καὶ μετακάλῃσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρον· ὅτι ἐξινίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσῶς καὶ θάλασσαν· ὃς παραγένομενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξαυτῆς οὖν ἐπιμύσας πρὸς σὲ σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγένομενος. νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρισμεν, ἀκούσαι πάντα τὰ προσηταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐγὼ ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι ἐκ ἑστῆς προσωπολήπτης ὁ Θεός·

35 ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνη θοοῦμεν αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δικτὸς αὐτῷ ἔστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέειπε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτις ἔστι πάντων Κύριος.

37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γινόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρχαίμενοι ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα

according

to the doctrine

the same

of his transac-

tions

τισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρετ, ὡς ἔχρυσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς δὴλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τὰς καὶ ἀδυναστεύομεν ὑπὸ τῷ Δαβὶδ, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτῆς.

39 Καὶ ἡμῖς ἴσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν ἀντίλοι κρεμᾶσαντες ἐπὶ ξύλῳ.

40 Τῆτος ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῶς γενέσθαι·

41 ἐπαρτὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκειροτονημένοις ὑπὸ τῷ Θεῷ, ἡμῖν, οἵτινες συνεβάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ, μίᾳ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ Δεμαρτύρασαι ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ ῥηρισμὸς ὑπὸ τῷ Θεῷ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τῷ πάντες οἱ προσφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν Δὲ τῷ ὀνόματι αὐτῷ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἐτι λαλῶντι τῷ Πέτρῳ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπισι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τὰς ἀκρόας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἤξευσαν οἱ ἐκ φριτομῆς πῶς οἱ ὅσοι συνήλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ τὰ

ἔθνη ἡ δωρεὰ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐκκίχεται.

46 Ἦκουον γὰρ αὐτῷ λαλῶντι γλώσσαις, καὶ μεγαλύνοντι τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναται τις, τῷ μὴ βαπτισθῆναι τέττες, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμῖς;

48 Προέταξέ τε αὐτὴς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμῆναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ια. ιι.

ΗΚΟΥΣΑΝ δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ πλὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξατο τὸν λόγον τῷ Θεῷ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσόλυμα, διεκρίνοιο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιλήμης,

3 λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἡδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας ἐσηλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξετίθειτο αὐτοῖς καθέξῃς, λέγων·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσδύχομενος· καὶ εἶδον ἐν ἑκασαίῳ ὄραμα, καταβαῖνον σκιῶς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένῳ ἐκ τῆς ἕρας, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμῶν.

6 Εἰς ἣν ἀνίστας κατιόνει· καὶ εἶδον τὰ τετραπόδα τῆς

τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπύδια, καὶ τὰ πετεινά τῆς ἐραυῦ.

7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστὰς Πέτρε, θύσον καὶ φάτε.

8 Εἶπον δὲ· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἡ ἀκαθάρτος ἐδέχοτο ἐσθῆθαι εἰς τὸ ρόμα μὲν.

9 Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ ὀλίγων ἐκ τῆς ἐραυῦ· Ἄ ὁ Θεὸς ἱκαθάρισε, σὺ μὴ κρίνῃς.

10 Τὸτο δὲ γένοιτο ἰσὺ τριῶν καὶ πάλιν ἀνισπαδίῃ ἅπαντα εἰς τὸν ἔρανόν.

11 Καὶ ἰδὲ, ἐξαυτῆς τρεῖς ἡμέρας ἰσῆυσαν ἐπὶ τῷ οὐρανῷ ἐν ᾗ ἡμεῖς, ἀπεγαλμίσαι ἐπὶ Καισαρείας πρὸς με.

12 Εἶπε δὲ μοι τὸ Πνεῦμα συνηλθεῖν αὐτοῖς, μηδεὶν ἀπεκρινόμενον. ἦλθον δὲ σὺν ἡμοῖς καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοῦ ἔστοι, καὶ ἐσθῆθαι εἰς τὸν οἶκον τῆς αἰδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τι ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτὴν γαθίστα καὶ ἐπώντα αὐτῶν· Ἀπόγειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετὰπεμφθαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

14 ὃς καλήσῃ ῥήματα πρὸς σὺν, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν τῷ αὐτῷ αὐτοῖς με λαλεῖν, ἐπέτισε τὸ Πνεῦμα τὸ

ἅγιον ἰσὺ αὐτῶν, ὡς περὶ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνησθῆναι δὲ τῆς ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ ἔν τῇ ἰσῆυσαν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πεισύνουσιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἡσυχάσαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ἄρα γὰρ καὶ τοῖς ἰσῆυσαν ὁ Θεὸς τὴν μετανοίαν ἔδωκεν εἰς ζῆν.

19 Οἱ μὲν ἔν τῇ ἰσῆυσαν ῥέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γινόμενης ἐπὶ Στιφάνῳ, διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδεὶς λαλεῖς τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους.

20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐπελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνας, διαγγελλίζοντες τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἡ χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολλοὺς τε ἀριθμὸς πεισύνουσιν ἰσῆυσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἦκουσεν ᾧ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν

διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγινόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τῷ Θεῷ, ἐχάρη, καὶ παρεκαλεῖ πάντας τῇ προδίσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ.

24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας. καὶ προστεθὴ ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ ὄρων αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτὸς ἐν αὐτοῖς ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων, προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ οἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθός, ἐσήμανε ἀπὸ τῷ Πνεύματι, λιμὸν μέλλειν οἰκυμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ὑποκριτὸ τις, ὤρισεν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν σιμῆσαι τοῖς καλοικῶσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς.

30 ὁ καὶ ἐποίησεν, ἀποστείλαν-
τας πρὸς τὸς πρεσβυτέρους ἀπὸ
Χοιρὸς Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον.

Κιφ. ιβ'. 12.

ΚΑΤ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνείλε δὲ Ἰάκωβος τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρετοὶ ἦν τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἥρ' δὲ ἡμεραι τῶν αἰνῶν).

4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθηκεν ἐν φυλακῇ, παραδὼς τέσσαραις τετραδίοις γραμματέων φυλάσσειν αὐτὸν, βεβλόμενος μὴ τὸ πάρος ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῇ λαῷ.

5 Ὁ μὲν ἔν Πέτρῳ ἐτήρητο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχόμενος· ἦν ἐκείνης γινόμενῃ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτι δὲ ἤμελλεν αὐτὸν προαῖψαι ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο γραμματέων, διδόμενος ἀλύσει· δυσὶ, φυλακὴς τε πρὸς τὴν θύραν ἐτήρει τὴν φυλακὴν.

7 Καὶ ἰδὲ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῇ οἰκῇ· αὐτὸς δὲ τὸ πλυνεῖν τὰ πόδια, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἰὼ ταχὺ. Καὶ ἐξέπτευσεν αὐτὸν αἱ ἀλυσὲς ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἰπὲν τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδη-

τα σαυδάλια σου. Ἐποίησε δὲ ὕμνον. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐξέλθε· τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀνέλθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ ἔκ ἤρκε· ὅτι ἀληθὲς ὄζει γινόμενον διὰ τῆ ἀγγελίας· ὅθεν δὲ ὄραμα βλέπειν.

10 Διελθόντες δὲ πρῶτῳ πλατῇ καὶ δευτέρῃ, ἦλθον ἐπὶ σὺλῃ τῇ σιδηραῇ, τῇ φέρουσῃ τὸ πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἤρχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ ἡλίου ἔστησαν· καὶ εὐθέως ἔβλεπεν ὁ ἄγγελος· ἀπ' αὐτῶν.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γινόμενος αὐτῶν, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς· ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος ὁ ἄγγελος αὐτῶν, καὶ ἐξείλετό μοι ἐκ χειρὸς Ἡρώδης, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τῆ λαῶν τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τῇ εἰσῆλθῃ Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τῆ ἐπικαλεσμένης Μάρκην, ἧς ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κοῦσαι· δὲ τῆ Πέτρου πύλιν θύραν τῶν πυλῶν, ἐπεσθῆκε παιδίσκη ὑπακύναι, ὀνόματι Ῥόδη.

14 Καὶ ἐπιγνῶσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἐκράξεν· καὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν, εἰσδραμῶσα ἀπήγγειλεν εἶναι τὸν Πέτρον πρὸ τῶν πυλῶν.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἰσῆλθον· Μαρίνη. Ἡ δὲ δι' ἰσχυρίαν τοῦ ὕμνου ἔχειν. Οἱ δ' ἔλει-

γον· ὁ ἄγγελος αὐτῶν ἐστίν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε πρὸς αὐτὸν· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τὴν χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἵπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τὰς ταραχὰς ἐκ ὀλίγου ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὐρῶν, ἀνακρίνας τὰς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάσιν τὸν ἐπὶ τῇ κοιτῶνι τῆ βασιλείας, ἤτεντο εἰσῆλθιν· διὰ τὸ τρέφειν αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τῇ βήματι, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτοὺς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπιφώνει· Θεῷ φωνῇ, καὶ ἐκ ἀνθρώπου.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ'

αὐτῷ ὡς ἐκ ἰδωκε τὴν δόξαν
τῷ Θεῷ· καὶ γινόμενος σκω-
ληκόδεξις, ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τῷ Θεῷ
ἤυξαν καὶ ἐπληθύνθη.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦ-
λος ὑπέγραψαν ἕξ Ἱερύσα-
λὴμ, πλερώσαντες τὴν Δια-
κονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ
Ἰωάννην τὸν ἐπικληθείη Μάρ-
κον.

Κεφ. ιγ'. 13.

Η ΣΑΝ δὲ τινες ἐν Ἀν-
τιοχεια κατὰ τὴν ἔ-
σαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ
διδάσκαλοι, ὅτι Βαρνάβας
καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νί-
γιρ, καὶ Λέκις ὁ Κυρηναῖος,
Μαναῖμ τε Ἑρῶδης τῷ τέτραρ-
χῃ σύτροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ καὶ ἠνεούτων, εἶπε τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον Ἀφορίσαι
δή μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν
Σαῦλον εἰς τὸ ἔξω οὗ προσκέ-
κλημαί αὐτοῦς.

3 Τότε ἠνεύσαντες καὶ προσ-
ευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς
χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν ἔν ἐκπιμ-
φθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τῷ
αἴγιῳ, κατήλθον εἰς τὴν Σι-
λεύκειαν, ἐκώθειν τε ἀπέπλο-
σαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γινόμενοι ἐν Σαλα-
μνί, κήρυττοι τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν
Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην
ἐπηρετῶν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν ἡσσαν
ἄχρι Πάφου, εὗρον τινα μα-
γον ψευδοπροφῆτῶν Ἰουδαίων,
ὃ ὄνομα Βαρισηθῆς,

7 ὃς ὡς ὡς τοῦ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς
Σεργίου Παύλου, ἀνδρὶ συνε-
τῷ. ἔτ' προσκελευσάμενος
Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπὶ ἡ-
τησεν αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ
Θεοῦ.

8 Ἀντίπατος δὲ αὐτοῖς Ἑ-
λύμας ὁ μάγος, (ὅτι καὶ
μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ) ζητῶν διαστρεφάτω τοὺς
θύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦ-
λος) πωλοῦς Πνεύματος ἁ-
γίου, καὶ ἀτίμωτος εἰς αὐτοὺς,

10 ἔειπεν Ὁ πωλὴς πω-
λὸς δόλου καὶ πάσης ἐραδιουργίας,
ὡς διαβολῆς, ἐχθρὸς πάσης δι-
καιοσύνης, ὃ πωλὸς Διαστρε-
φῶν τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς ἐν-
θείας;

11 Καὶ νῦν ἰδὼς, χεῖρ τοῦ
Κυρίου ἐπὶ σέ καὶ ἴση τυφλότης,
μὴ βλέπω τὸν ἥλιον ἄλλο
καιρῷ. Παραχρῆμα δὲ ἐπι-
πισιν ἐπ' αὐτὸν ἄλλως καὶ
σκότος καὶ ὡς ἴσως ἐστὶν
χειραγωγός.

12 Τότε ἰδὼν ὁ αὐτοῦ πα-
τρὸς τὸ γεγονός, ἐπίστρεψεν,
πληροῦς ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ
τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ
Πάφου οἱ αὐτοὶ τὸν Παῦλον
ἤλθον εἰς Πέργην τῆς Παρ-
φυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχ-
ρεῖται.

ήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέσχεψεν
ὡς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διψθόντες ἀπὸ
τῆς Πίρνης, παρεγένοντο εἰς
Ἀρτιόχην τῆς Πισιδίας, καὶ
διψθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκά-
θυσαν.

15 Μετὰ δὲ τῷ ἀνάγνωσιν
τῷ νόμῳ καὶ τῷ προφητῶν, ἀπ-
ήρσαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι
πρὸς αὐτὸς, λέγουσιν· Ἄνδρες
ἀδελφοί, εἰ ὅτι λόγῳ ἐν ὑμῖν
ἐκκηλυσθεὶς πρὸς τὸν λαόν,
λίγιστε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ
κατατίσας τῇ χειρὶ, εἶπεν·
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φο-
βούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τῷ λαῷ τούτῳ
Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τὴν πατέ-
ρα· ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν
ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
καὶ μετ' ἐξήλθεν αὐτὸς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τριεσσακοῖας
τῶν χρόνων ἐτροποφόρησεν αὐτὸς
ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθίστων ἔθνη ἐπὶ τὴν
γῆν Χαναάν, κατέκληροδότη-
σεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
ἑξήκοντα ἔτη τετρακοσίους καὶ πενή-
κοντα, ἔδωκεν κριτὰς· ἕως Σαμ-
ουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ κτείναν ἠτήσαντο
βασιλείαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
ὁ Θεὸς τὸν Σαούλ υἱὸν Κίς,
ἄνθρωπος ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἕ-

τη τριεσσαράκοντα.

22 Καὶ μελαστήσας αὐτὸν,
ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ, εἰς
βασιλείαν, ᾧ καὶ εἶπε μυστη-
ρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τῷ
Ἰεσσαί, ἄνδρα καλὰ πλὴν καρ-
δίας μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ
διλήματά μου.

23 Τότε ὁ Θεὸς ἀπὸ τῷ
σπέρματι κατ' ἐπαγγελίαν
ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰη-
σοῦν,

24 παρεκτερεύαντος Ἰωάννου
πρὸ προσώπου τῆς εισόδου αὐ-
τοῦ βάπτισμα μελαινοῖας παντὶ
τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρης ὁ Ἰω-
άννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν· Τίνα
με ὑπονοεῖτε τούτου; ἐκ εἰμὶ ἐγώ,
ἀλλ' ἰδοὺ, ἐρχεται μετ' ἐμὲ, ὃς
ἐκ εἰμὶ ἀξίος τοῦ ὑποδέχασθαι τὸν
ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν
φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ
λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης
ἀπεσάλη.

27 Οἱ γὰρ καλοὶ καὶ οἱ κακοὶ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἀρχόντες
αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες,
καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν
τὰς καλὰς πάντων σαββάτων ἀνα-
γινωσκομένης, κρίναντες, ἐπλή-
ρωσάν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν
θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πι-
λάτον ἀιαιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαν-
τα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμ-
μένα,

μίνα, καθιλύντες ἀπὸ τῆς ξύ-
λου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὃς ἄφθνη ἐπὶ ἡμέρας
πολείας τοῖς συναναβᾶσιν αὐ-
τῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱε-
ρυσσαλήμ, οἵτινές εἰσι μέγιστοι
αὐτῷ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμῖς ὑμᾶς εὐ-
αγγελιζόμεθα πάλιν πρὸς τὰς πα-
τέρας ἐπαγγελίαν γινομένην,
ὅτι ταύτῃ ὁ Θεὸς ἐκτεπλή-
ρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν,
ἀναστήσας Ἰησοῦν.

33 ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ
δούτῳ γέγραπται· Ἰσὸς μου
εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γιγίνηκαί
σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνίστησιν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοιεν
ὑποσέφειν εἰς διαφθοράν, ἕως
ἡρῆκιν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ
ῥήματα Δαβὶδ τὰ πνεύματα.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
Οὐ δώσω τὸν ῥῆτόν σου ἰδοὺν
διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν ᾧ ἰδία
γυνὴ ὑπεκρίθησας τῇ τῷ Θεῷ
βουλῇ, ἐκωμώθη, καὶ προσετίθη
πρὸς τὰς πατέρας αὐτῷ, καὶ
εἶδε διαφθοράν.

37 Ὅν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν,
ὅπως εἶδε διαφθοράν.

38 Γινώσκοντες ἡμεῖς ὑμῖν,
ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου
ὑμῖν ἀφισις ἀμαρτιῶν καὶ ἀφ-
γίλλεσι.

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν ἔκ

ἡδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως
δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πάντες ὁ
πιστεύων δικαιεῖται.

40 Βλέπετε ὅτι μὴ ἐπὶ λόγῳ
ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς
προφῆταις·

41 Ἰδοὺτε οἱ ^{contemptu} καὶ ἀφρο-
νίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργα-
ζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
ἔργον ὃ ὃ μὴ πιστεύετε, ἵνα
τις ἐκδηγῇται ὑμῖν.

42 Ἐξουσίαν δὲ ἐκ τῆς συ-
αγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρ-
καλεῖν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταβα-
λεῖσθαι ἀπὸ τῆς λαλῆθῆναι αὐτοῖς
τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συ-
αγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ
τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σκευω-
ροσχημάτων τῷ Παύλῳ καὶ
τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προ-
καλεῖν αὐτοὺς, ἐπειθοὺς αὐ-
τοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ
Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σα-
τάτῳ ^{ferme} ἔχοντι πᾶσα ἡ πόλις
συνήχθη ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι
τὴν ὄχλῳ, ἐκλήδυνον Ζη-
λε, καὶ ἀνίστηντο τοῖς ὑπο-
τῷ Παύλῳ λεγομένοις, ἀντι-
λέγοντες καὶ βλασφημούντες.

46 Παρέστησαν αὐτοῖς δὲ ὁ
Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, ἡ-
ρώωντες· Ὅτι ἡμεῖς ἀναγκαῖον
ἐστί τοις λαλοῦσιν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀποβιβάσθαι
αὐτοὺς

αὐτὸν, καὶ ἐκ ἀξίας κρίνεται
ἐαυτοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ,
ἐμφάνει εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω δὲ ἐκτίθεται ἡ-
μῖν ὁ Κύριος. Τίθει καὶ σὶ εἰς
φῶς ἰθὺν, τῷ εἰπαί σοι εἰς σω-
τηρίαν ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς.

48 Ἀκούετε δὲ τὰ ἔθνη
ἰχθάρων, καὶ ἐδόξαζεν τὸν λό-
γον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπίστευσαν
ἔσοι ἦσαν τιταγμένοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος
τῷ Κυρίῳ δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρε-
στησαν τὰς σιδερούσας γυ-
ναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ
τὰς πρώτας τῆς πόλεως, καὶ
ἐπήγγισαν διωγμὸν ἐπὶ τὸν
Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ
ἐκείκλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐρίων
αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκλήμαζάντοισι τὸ
κοιμῆσαι τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπὶ
αὐτοῖς, ἦλθον εἰς Ἰερσόλον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπλη-
ρύντο χαρῆς καὶ Πνεύματος
ἁγίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν Ἰκο-
νίᾳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰς-
τάλιν αὐτοῖς εἰς τὴν συναγω-
γὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι
ἐν τῷ ὄρει πικρῶσαι Ἰουδαίους τε
καὶ Ἕλληνας πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθῶντες Ἰουδαῖοι
ἐπήγγισαν καὶ ἐκείκναι τὰς
ψυχὰς τῶν ἰθὺν κατὰ τῶν
ἀδελφῶν.

3 Ἰκανὸν μὲν ἔν χροῖον δι-

έστησαν παρρησιαζόμενοι ἐ-
πὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυρῶντι
τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐ-
τῶν, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέ-
ρα εἰς τὴν γίνεσθαι εἰς τῶν
αὐτῶν.

4 Ἐχίσθη δὲ τὸ πλῆθος
τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν
τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς
ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν
ἰθὺν τι καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς
ἐρχουσι αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ
λιθοβολῆσαι αὐτούς,

6 συνδιόντες κατέφυγον εἰς
τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας,
Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν
ἑσπέρην.

7 Καί ποτε ἦσαν εὐαγγελιζό-
μενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστραις
ἐκείναις τοῖς ποσὶν ἐκάθητο,
χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ
ὑπάρχων, ὃς ἐδέετο περιεπι-
πατῆσαι.

9 Οὗτος ἦκεν τῷ Παύλῳ
λαλῶντι. ὃς ἀτινίσας αὐ-
τῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πρὶν ἔχει τὴν
συνῆθειαν,

10 εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ·
Ἀνάστη ἐπὶ τὴν πόδα σου
ὁρθός. Καὶ ἤλλιστο, καὶ περι-
πατεῖ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὅ
ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτοῦ, Λυκαονεῖς
λέγοντες. Οἱ τοῖς ὁμοιωθέντες
ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡ-
μᾶς.

X

12 Ἐκεί-

12 Ἐκάλει τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῶν· ἐπειδὴ αὐτὸς ὡς ὁ ἡγούμενος τῷ λόγῳ.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τῷ Διὸς τῷ ὄντι· πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρης καὶ γέμματα ἐπὶ τῆς στυλῶναις ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰσιπῆδυσαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες,

15 καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τῶν τῶν ματαίων ἐπιγρίφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν ἕρμεν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

16 Ὅς ἐν ταῖς παρενοχλήμασις γενναῖς εἶπαι πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ τοι γὰρ ἐκ ἀμαρτυροῦν ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, ἐρανόθεν ἡμῖν ὑετὸς διδῆς καὶ καιρὸς καρποφόρος, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τῆς ὁμιλίας τῷ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιόχειας καὶ Ἰκόνιου Ἰουδαῖοι, καὶ πεισάντες τῆς ὁμιλίας, καὶ

λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσθον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.

20 Κυκλωσάτων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῷ ἱπαύρειον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνῃ, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλῶντες ἰμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων οὕτως ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χρησιμοποιήσαντες δὲ αὐτοῖς περισχυτέρας κατ' ἐκκλησίαν, προσηυξάμενοι μὴ ἀησιῶν, παρέβηλο αὐτὸς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πιστεύουσιν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κακῶθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παρεδιδάμενοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔρπον ὁ πληρώσαν.

27 Παραγινόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνέγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἠκούσθη τοῖς ἔθνεσι θύειν πνεύματος.

28 Διέτριβον δὲ ἐκτὶ χρό-
νοι ἕκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθη-
ταῖς.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑΙ τινες κατελθόντες
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδί-
δασκον τὴν ἀδελφὴν· Ὅτι
ἐὰν μὴ περιτέμνηται τῷ ἔθνει
Μουσείως, ἔσθυναδι σωθη-
ται.

2 Γενομένης ἔν γάτως καὶ
συζητήσεως ἕκ ὀλίγης τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς
αὐτὴν, ἔταξαν ἀναβαίνειν
Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τι-
νας ἄλλους ἔξ αὐτῶν πρὸς τὴν
Ἀπολλῶν καὶ περιεσβυτέρους εἰς
Ἱερουσαλὴμ, περὶ τῆς ζητή-
ματις τῆς.

3 Οἱ μὲν ἔν περιπεμφθί-
ναι ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, δι-
ηρχοῦσι τὴν Φοινίκην καὶ Σα-
μαρείαν, ἐκδιηγέμενοι τὴν ἐ-
πιτροπὴν τῶν ἔθνων· καὶ ἐποίη-
σαν χάριν μέγαλην πᾶσι τοῖς
ἀδελφοῖς.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστό-
λων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγ-
ηκται τι ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε
μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν
ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρι-
σαίων πεπιστευκότες, λέγοντες·
Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτὴν,
παραγγίλλειν τε τηρεῖν τὸν νό-
μον Μουσείως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπό-

στολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν
τὸν λόγον τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως
γενόμενης, ἀνέστη Πέτρος· εἶ-
πε πρὸς αὐτὴν· Ἄνδρες ἀδελ-
φοί, ὑμεῖς ἐπίσταδε ὅτι ἀπὸ
ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν
ἡμῖν ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν
μαλὸς με ἀκούσαι τὰ ἔθνη
τὸν λόγον τῆς εὐαγγελίας, καὶ
πιστεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς
ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δὲς αὐ-
τοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθ-
ὼς καὶ ἡμῖν·

9 καὶ ἔδωκεν διέκρι-
ναι ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ
πίτει καθάρισας τὰς καρδίας
αὐτῶν.

10 Νῦν ἔν τί περᾶξίτε τὸν
Θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν
τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν ἔτε-
οι πατέρες ἡμῶν, ἔτε ἡμεῖς
ἐχούσαμεν βασάσαι·

11 Ἀλλὰ Δαυὶδ τῆς χάριτος
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύ-
οντες σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον
παρέκλειον.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ
πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ
Παῦλον ἐξηγούμενων ὅσα ἐποίη-
σεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα
ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγήσαι
αὐτὴν, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος,
λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκού-
σατέ με.

14 Συμμετῶν ἔκλεξατο καθ-
ὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο
λαβεῖν

λαβὼν ἔξ ἰθῶν λαὸν ὅπῃ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τότε συμφωνοῦσιν
οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς
γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέ-
ψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκη-
νὴν Δαβὶδ τὴν πεπικυῖαν, καὶ
diruta *erigam* τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοι-
κοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐ-
τήν.

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν
οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων
τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη
ἐφ' ἃς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα
μου ἐπ' αὐτῆς· λέγει Κύριος ὁ
ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἐπ' αἰῶνός ἐστι
τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρ-
ενοχλῆν τοῖς λαοῖς τῷ ἔθῳ
ἐπιτρέψουσιν ὅπῃ τὸν Θεόν,

20 ἀλλὰ ἐπισηλαίαι αὐ-
τοῖς τῷ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν
ἐλισθημάτων τῷ εἰδῶλον, καὶ
τῆς πορνείας, καὶ τῷ πικτῷ, καὶ
τῷ αἵματι·

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν
ἀρχαίων κατὰ πόλιν τὴν κη-
ρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς
συναγωγαῖς κατὰ πᾶσι σάββα-
τον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀπο-
στόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλε-
ξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν σίμ-
ψαι εἰς Ἀλιόχην, σὺν τῷ
Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰδὼν
τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν,

καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν
τοῖς ἀδελφοῖς·

23 γράψαντες διὰ χειρὸς
αὐτῶν ταῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ
οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί,
τοῖς κατὰ τὴν Ἀλιόχην καὶ
Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς
τοῖς ἐξ ἰθῶν, χαίρειν.

24 Ἐπεὶ δὴ ἡκούσαμεν ὅτι
τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἰτά-
ραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευ-
άζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λί-
γοντες περιτίμνειν, καὶ τη-
ρεῖν τὸν νόμον, οἷς ὑμεῖς διεταλά-
μεθα·

25 ἔδοξεν ἡμῖν γενομένης
ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄν-
δρας σέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν
τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ
καὶ Παύλῳ,

26 ἀνθρώποις παραδου-
κόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ
τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπιστάκαμεν ἔν Ἰου-
δαιᾷ καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὶς
ἀπὸ λόγου ἀπαγγέλλουσι τὰ
αὐτά.

28 Ἐδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν ἐπι-
ονέπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν
τῷ ἐπανάγκῃς τέττοι·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθυ-
των, καὶ αἵματός, καὶ πικτῆς,
καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηρεῖ-
ται ἑαυτοὶς, εὖ πορεύεσθαι. Ἐ-
ξῶδοι.

30 Οἱ μὲν ὅν ἀπολυθῆναι
ἦλθον εἰς Ἀλιόχην καὶ συ-
αγαγόντες

αγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδω-
καν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρη-
σαν ὑπὲρ τῆς παρακλήσεως.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ
αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λό-
γῳ πολλῶν παρεκάλισαν τοὺς
ἀδελφούς, καὶ ὑποτάχσαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον,
ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ
τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἐδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ὑπι-
μῖναι αὐτῷ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνά-
βας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ,
διδάσκοντες καὶ ἀναγγελλίζον-
τες, καὶ ἰτέρων πολλῶν, τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μῆτα δὲ τινὰς ἡμέρας
ἦν Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν·
ἐπιτείναντες δὲ ὑποσκευά-
ματα τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ
πᾶσαι πόλεις, ἐν αἷς κατηγγί-
λαβον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου,
ὡς ἔχουσιν.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβελύσα-
το συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην
τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἤρξατο, τὸν
Ἰωάννην ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παρ-
φυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐ-
τοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπα-
ραλαβεῖν τούτον.

39 Ἐγένετο ἔνθα παροξυσμός,
ὅτι ὑποχωριδῆναι αὐτοῦ ἀπ' ἑ-
αυτῶν τὸν τε Βαρνάβαν
καὶ τὸν Ἰωάννην, ἐκ-
κλίσσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπληξά-

μενος Σίλαν, ἐξῆλθε, ὡς ἔδο-
ξας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ
τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ πρὸς Συρίαν
καὶ Κιλικίαν, ἐπισκερτίζων τοὺς
ἐκκλησίαις.

Κεφ. ιε'. 16.

ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ δὲ εἰς
Αἰρέθην καὶ Λύστραν· καὶ
ἰδὼς μαθητάς τις ὡς ἐκεῖ ὄν-
τα, Τιμόθεον, υἱὸς ἡμιτικῆς
την Ἰουδαίαν μητρίαν, πατρὸς
δὲ Ἑλλήνου.

2 Ὃς ἐμψυχεῖτο ὑπὸ τῆς
ἐν Λύστραις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τούτοις ἐβίβλησιν ὁ Παῦ-
λος σὺν αὐτῷ ἔξελθαι· καὶ λα-
βὼν παρ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ
Ἰουδαίου τοῦ ὄντος ἐν ταῖς τό-
ποις ἐκείναις· ἤδειξεν ὅτι ἀπαν-
τες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἑλ-
λην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διαπορεύοντο τοὺς
πόλεις, παρεδίδον αὐτοῖς φυ-
λάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκρι-
μένα ὑπὸ τῆς ἀποστόλων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαις ἡγε-
ροῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίεργον
τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυ-
γίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν,
κωλυέντες ὑπὸ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ
Ἀσίᾳ,

7 ἰδόντες καὶ τὴν Μυσίαν,
ἐπείραζον καὶ τὴν Βιθυνίαν πο-
ρεύσασθαι· καὶ ἐκ ἔκαστου αὐτῶν
τὸ Πνεῦμα.

8 Παρελ-

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἄνθρωποις ἦν Μακεδὼν ἐξ ὧς ᾤξα-καλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἔζητήσαμην ἐξιλθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβά-ζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος· διαγγεῖλαισαθαι αὐτῷ.

11 Ἀναχθίσεις ὅν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, σύθυδρομήσαμην εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιβῇ εἰς Νιάπολιν.

12 Ἐκείθεν τι εἰς Φιλίππους, ἡτις ἐστὶ πρώτη τῆς μεριδίας τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. ἡμεῖς δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς ὁδοὺς ποταμὸν, ὃ ἐνομίζετο προσδύχῃ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλέμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν.

14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυροπώλις, πόλιως Θυατείρων, σιδομένη τὸν Θεόν, ἤκουσεν ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέειπεν τοῖς λαλῆσιν ὑπὸ τῷ Παύλῳ.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε, λέγονσα· Εἰ κερρίκαλῃ με

σιγὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, πισκο-θόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μέ-νατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡ-μας.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομέ-νων ἡμῶν εἰς προσδύχην, πα-ρίσκην τινα ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος, ἀπαλῆσαι ἡμῖν, ἡτις ἐργασίαν πολλὴν παρ-εἶχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαρ-τυρομένην.

17 Αὕτη κατακολυθῆσα-σα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἱ-κραζε λέγονσα· Οὗτοι οἱ ἄν-θρωποι, δούλοι τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ εἰσὶν, οἵτινες κατὰ γῆ-λυσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τῷτο δὲ ἐποίησεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονεθεῖς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγ-γέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξιλθεῖν ἐκ αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὕτη τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἱλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμε-νοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τὴν ἀρχοντίαν.

20 Καὶ προσαγαγόντες ἀν-τὶς τοῖς γερατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκλαράσσου-σιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 καὶ καταγγέλλουσιν ὅτι ἂν ἐκ ἐξίσιν ἡμῖν ᾤξασθαι, ὅδε ποιεῖν, Ῥωμαῖοις

22 Καὶ συνεπίστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ γρατῆγοι περιεῖρξάντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκίλευον ῥαβδίζειν.

23 Πολλὰς τε ἐπιβίβτες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφυλάκι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὃς ὠραγγεῖλαιαν τοι-αύτῳ εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτὸς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τὴν πόδας αὐτῶν δεσφάλισαι εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσ-παύονται ὑμνεῖν τὸν Θεόν· ὑμνοῦντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσποται.

26 Ἀφῶν δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τῆς δεσμωνηρίας· ἐκινῶνται τε ὠραχρήματα θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμά ἀνέθη.

27 Ἐξυπνοὶ δὲ γενόμενοι ὁ δεσμοφυλάξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, πασάμενος μάχαιραν, πορεύεται εἰς αὐτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπιφύγειναι τὴν δεισμονίαν.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν βλάψης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἵσμεν ἰθαδί.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα ἐσπύθησι, καὶ ἑντρομέως γενόμενος προσέπεισι τῷ Παύλῳ καὶ

τῷ Σίλῳ.

30 Καὶ παραγαγὼν αὐτὸς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιῆν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίσθυσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σε.

32 Καὶ ἰλαλήσαν αὐτῷ τὸν λόγον τῆ Κυρίου, καὶ πάντε τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός, ἔλυσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτὸς πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναβάντες τε αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν, παρέθηκε τραπέζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικίᾳ πιστιγenuκῶς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ γρατῆγοι τὴν ῥαβδούχην λέγουσιν· Ἀπέλυσον τὴν ἀνθρώπου ἐκείνης.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφυλάξ τὴν λόγους τέτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπειθαλκασιν οἱ γρατῆγοι, ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν ἔν ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀθώους Ῥωμαῖους ὑπάρχοντες, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; ὃ γὰρ ἀλλὰ ἰθύνει αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν ὅ τοῖς γρατῆγοις οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα.

ταῦτα· καὶ ἰφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἰλθόντες παρικάλισαν αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τὸς ἀδελφούς, παρεκάλισαν αὐτούς, καὶ ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ

Διὰ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ αὐτὸς δὲ τὸ εὐχόμενος τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διηλέγμενος αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἰδοὶ παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ὁ υἱὸς ἐστὶν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ κατήγγελλον ὑμῖν.

4 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσταντο, καὶ προσεκληράθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλλῳ. τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολλὸν πλῆθος, γυναῖκες τε τῶν ἑρμῶν ἐκ ὁρίων.

5 Ζηλωταὶ δὲ οἱ ἀπειθεῖς Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀφορῶν τινὰς ἀνδρας ποτηρῆς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν ἐπιγόνους τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος,

καὶ ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ δυνάμενοι δὲ αὐτοὺς ἔστυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινες ἀδελφούς ὑπὸ τῆς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν ἐκκείμενην ἀναστασιώσαντες, ἔτι καὶ ὑβρίζουσιν παρῆσαν,

7 ὅς ἐστιν ὑποδεδεικται Ἰάσων καὶ ἔτι πάντες ἀπέειπεν τῶν δογμάτων Καίσαρος· παρὰ τὴν βασιλείαν λέγοντες ἑτεροῦ ἰσχυροῦ Ἰησοῦ.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τὸς πολιτάρχας ἀκούσαντα ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἰσχυρὸν τὸ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἀδίδου διὰ τῆς νυκτὸς ἐκτεμνόμενοι τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλλῳ ἐβόρουν· οἵτινες παραγγέλλονται, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῆλθαι.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν ἐγγεγραμμένοι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἰδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καὶ ἡμέραν ἀντακρίνομεν ταῖς γραφαῖς οἱ ἔχοι ταῦτα ἕως.

12 Πολλοὶ μὲν ἦν ἐξ αὐτῶν ἐπίσταντο, καὶ τῶν Ἑλλήνων γυναικῶν τῶν εὐσεβῶν, καὶ ἀνδρῶν ἐκ ὁρίων.

13 Ὡς δὲ ἴγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονικῆς Ἰουδαῖοι, ὅτι ἐν τῇ Βερόικῃ κατήγγελλεν

Παύλου ὁ λόγος τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ, σαλασούνης τῆς γλῶσσης.

14 Εὐθύως ὅτε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ ἀπομνησθῆναι ὡς ἐπὶ τῷ θάλασσον· ὑπόμενον δὲ ὅ,τε Σίλας καὶ Τιμόθεος ἐκεί.

15 Οἱ δὲ καθιζῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀφρῶν καὶ λαβόντες ἐντολὴν ἀπὸ τοῦ Σίλα καὶ Τιμόθεου, ὡς τάχις ἐλθῶσι πρὸς αὐτόν, ἐξήσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκρηγνύμενος αὐτὸς τοῦ Παύλου, ἐκζητῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, θεωρῶντι καλεῖσθαι αὐτὸν τὸν Σόλωνα.

17 Διαλέγειτο μὲν ἔν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς ἐκείνοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἄλλαις ἡμέραν πρὸς τοὺς παρρησιάρχους.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικυρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων ἀντιβαλλόντες αὐτῷ καὶ τινες ἄλλοι· τί αἱ δόξαι ὁ σπερματικός; Οἱ δὲ ἑνὸς ἑνὸς ὁμοίαν δοκεῖ καταγίγασθαι ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν αἰσθητὸν αὐτοῖς ἀνελπίστους.

19 Ἐπιλαβόμενός τι αὐτοῦ, ὅτι τὸν Ἀρεῖον πάγον ἤματι, λέγοντες· Δυνάμει γινώσκεις ἡ καὶ αὐτὴ ἡ ὑπὸ σὺν ἀληθεῖ διδασχῇ;

20 Ἐνίσταται γάρ τινα ἰσχυροὺς ἀκούας ἡμῶν βε-

λέμεθα ἔν γινώσκειν τί αἱ δόξαι ταῦτα εἴη).

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ὀπισημώτεροι ἕτεροι εἰς ἑδρὴν ἕτερον ἐκκαίον, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τῷ Ἀρεῖον παύσας, εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πάντα ὡς *superstitio* *not too* *superstitio* *ous* δεισιδαιμονιστέρως ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀνθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπιγεγραμμένον Ἄγνιστον Θεῷ. ὃν ἔν ἀγνοήσεως εὐσεβεῖτε, τῷτον ἐγὼ καὶ ἀναγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὐκ ἔστιν ἐν γῆς Κύριος ὑπαρχών, ἔκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατεκεί.

25 Ἐδὲ ὑπὸ χειρῶν αἰθεράων διαρραπύλλαι, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδὼς πᾶσι ζωὴν καὶ τροφήν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέν τι ἔξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων καὶ οἰκεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς καὶ κείνης αὐτῶν.

27 ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γὰρ ψευδαφῆσται αὐτοὶ καὶ εὐροῖν· καίτοι γὰρ ὁ μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινεῖμεθα, καὶ ἵσμεν· ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἶρη-

εἰρήκασι· Τὸ γὰρ καὶ γίνεσθαι.

29 Γένε· ἐν ὑπάρχουσιν τῷ Θεῷ, ἐκ ὀφείλομεν νομίζεσθαι χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαλασματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον δὲ ὅμοιον.

30 Τὸς μὲν ἔν χροῦς τ' ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, ταῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχῇ μισανουῖν.

31 Διότι ἐξησεν ἡμέραν ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τ' οἰκωμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πῶς ἐστιν παραχρῶν πᾶσιν, ἀναστῆσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάγκασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθα σου πάντα ἐν ᾧ λέγεις.

33 Καὶ ἔτις ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσθ' αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπέσδυσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἄλλοι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιθ'. 18.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα χωριθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ οὐρῶν τινα Ἰεδαῖοι ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τ' Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ ἀσπείχεσθαι Κλαύδιον χωρί-

ζιδαι πάντας τὸς Ἰεδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς.

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμοίτητος, ἔμενι παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποῖται τῆ τέχνης.

4 Διελγίῳ δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον ἐπειθεῖ τε Ἰεδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατήλθοι ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, ὅτι Σίλας καὶ Τιμόθεος, συνεῖχτο τὸ πνεῦμα· ὁ Παῦλος, ἀπαμειβόμενος τοῖς Ἰεδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιπασσομένῳ δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκνεύσαμεν τὰ ἱμάτια, ἵνα πρὸς αὐτὰς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθάρως ἐγώ, ἀπὸ τῆ νῦν εἰς τὰ ἐξ ἔτι πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκείθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινος ὀνόματι Ἰέφευ, σιδομένην τὸν Θεόν· ἥ ἡ οἰκία ἦν συντηρηθεῖσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίστος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίειπεν τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ πολλὰ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος διὰ τὸ ἐραμεῖσθαι ἐν νυχτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβέσθαι, ἀλλὰ λέγειν, καὶ ποιῆσαι τὴν ἑαυτοῦ ἐργασίαν.

10 διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ ἔδωκες ἐπιθήσειαί σοι τὸ κα-
κῶσαι σέ· διότι λαός ἐστὶ μοι
πολύς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκαθίσί τε ἑαυτὸν καὶ
μῦσας ἐξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίων^Θ δὲ ἀνθυπα-
τεύοντι^Θ τῆς Ἀχαΐας, καλεῖται
ῥησιν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι
τὸν Παῦλον, καὶ ἤγαγον αὐτὸν
ἐκ τῆς βήμας.

13 λίγους· Ὅτι πρὸς
τοὺς ὅμοιους αὐτῶν ἀναπαύειν τοὺς ἀν-
θρώπους σέβεται ὁ Θεός.

14 Μίλλοι^Θ δὲ τῷ Παύ-
λῳ αἰτοῦναι τὸ γόμα, εἶπεν ὁ
Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους·
Εἰ μὴ ἦν ἀδίκημα τι ἢ ῥα-
σίστημα ποιηρὸν, ὡς Ἰουδαῖοι,
καὶ λίσον ἂν ἡγεομένου ὑμῶν.

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι πρὸς
τὸν νόμον καὶ ἐντολάς καὶ νόμους τοῦ
Θεοῦ, ὁφείδει αὐτοὶ κρι-
θῆναι ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ βέλομαι
ἐκ τῆς βήμας.

16 Καὶ ἀπήλασιν αὐτὴς
ἐκ τῆς βήμας.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες
Ἕλληνες Σωδίνην τὸν ἀρχι-
παιγῶνα, ἔτυπον ἑμπροσθεν
τῆς βήμας· καὶ ἔδωκεν αὐτῶν τῷ
Γαλλίῳ ἔμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προ-
σέειπεν ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς ἀ-
ρχαῖοις ἀποταξάμενος, ἐξέπλει
ἐκ τῆς Συρίας καὶ σὺν αὐτῷ
Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κε-
φαλὴν τῆς ἐκκλησίας ἐν Κε-
σάρτει.

χρηαῖς· εἶχε γὰρ ὄχλον.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἐφε-
σον, καὶ κείμενος κατέλιπεν αὐτῷ
αὐτὸς δὲ εἰσῃθὼν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτὸν ἐπὶ
πλείονα χρόνον μέναι παρ'
αὐτοῖς, ἐκ ἐπέμεινεν·

21 ἀλλ' ἀπιτάξατο αὐ-
τοῖς, εἰπὼν· Διὶ με πάντας τῇ
ἑορτῇ τῇ ἐρχομένῃ ποιῆσαι εἰς
Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνα-
κάμψω πρὸς ὑμᾶς, τῷ Θεῷ
ὑποχρεωμένος. Καὶ ἀνέχθη ἀπὸ τῆς
Ἐφίσης.

22 Καὶ κατήθων εἰς Και-
σάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀπασά-
μενος τῇ ἐκκλησίᾳ, κατέβη εἰς
Ἀντιόχεια.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τι-
νὰ, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθ-
εξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ
Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας
τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖοι δὲ τινες, Ἀπολ-
λῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ
γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντη-
σιν εἰς Ἐφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν
ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατήχημένος
ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ζῶντος τῷ
πνεύματι, ἐλάλη καὶ ἐδίδασκεν
ἀκριβῶς τὰ πρὸς τὸν Κύριον,
ἐπιτάμενος μόνοι τὸ βαπτισ-
μα Ἰωάννη.

26 Οὗτος τι ἡγεῖτο παρ'
ῥησιαζομένοις ἐν τῇ συναγωγῇ.
Ἀκυσανίης δὲ αὐτῷ Ἀκύλας
καὶ Πρίσκιλλα, προσιλάμενοι
αὐτὸν,

αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξ-
έθειλο τὴν τῷ Θεῷ ὁδόν.

27 Βελομένῃ δὲ αὐτῇ διη-
θεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προβί-
βαντες οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν
τοῖς μαθηταῖς ὅπου δέξασθαι αὐ-
τόν· ὃς παραγυρόμενος συνε-
βάλειτο πολὺ τοῖς ἐπιγενομένοις
διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰου-
δαίοις διακατηλέγχειτο δημο-
σία, ἐπειδὴ κενὸς διὰ τῶν γρα-
φῶν, ἢ) τῷ Χριστῷ Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν
Ἀπολλῶν ἢ) ἐν Κορίνθῳ,
Παῦλον διηθόοντα τὰ ἐκκλησιαστικά
μέρη, ἰλθὺν εἰς Ἑφεσον· καὶ εὐ-
ρών τινας μαθητάς·

2 εἴπε πρὸς αὐτούς· Εἰ
Πνεῦμα ἄγιον ἰλαΐζειτε πω-
σαντες· Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν· Ἀλλ' ἔδδ' εἰ Πνεῦμα ἄ-
γιον ἐστίν, ἡκούσαμεν.

3 Εἴπε τε πρὸς αὐτούς· Εἰς
τί ἐν ἐκκλησίᾳ; Οἱ δὲ εἶπον·
Εἰς τὸ Ἰωάννην βάπτισμα.

4 Εἴπε δὲ Παῦλος· Ἰωάν-
νης μὲν ἐβάπτισεν βάπτισμα με-
τανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν
ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πω-
στῶσι, τετίσιν εἰς τὸν Χρι-
στὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐκκλησίᾳς
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθίβει αὐτοῖς τῷ
Παύλῳ τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐ-
λάλην τε γλώσσαις, καὶ προ-
φήτευσεν.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄν-
δρες ὡσεὶ δεκάδυο.

8 Εἰσθῆδων δὲ εἰς τὴν συ-
αγωγὴν, ἐπαρξισιάξεν, ἐπὶ
μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος· καὶ
παίδων τὰ ὅλα τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ τινες ἐκκληρύνοντες
καὶ ὑπείθεν, κακολογούντες τὴν
ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀπο-
στὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τὸς
μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλε-
γόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράν-
τινος.

10 Τῷτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἵτη
δύο, ὥς τε πάντας τὸς κατὰ ἐκ-
κλησίαν τὴν Ἀσίαν ἀκούσαι τοῦ λό-
γου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαί-
ας τε καὶ Ἑλληνάς.

11 Δυνάμεις τε καὶ τὰς τυ-
χέσας ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Χρι-
στοῦ Παύλου·

12 ὥς τε καὶ ἐπὶ τὸς ἀδι-
νησίας ἐπιφέρειν αὐτῷ τὸν χω-
λὸν αὐτῷ σθεδῆρα ἢ σιμικί-
διαν, καὶ ἀπαλλασθῆναι ἐκ
αὐτῶν τὰ νόσους, τὰ τε σπύ-
μαλα τὰ ποικίλα ἐξέρχονται
ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπιχειρήσαντες δὲ τινες
ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἰουδαίων
ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τὸς
ἐκκλησίας τὰ σπύματα τὰ ποικί-
λα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν
Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύττει.

14 Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ Σειπρίου
Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ τῷ
το ποικίλοις.

15 Ἀποκρι-

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ποιητὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταιμι· ὑμῖς δὲ τίνας ἐστέ;

16 Καὶ ἰφθυόμενος ἐπ' αὐτὸς ὁ αἰθρωπὸς ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ ποιητὸν, καὶ καλακρυμύσας αὐτῶν, ἴχθυε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνὸς καὶ τετραυρομήκης ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ ὄλου ἱκανῶς.

17 Τῷτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν παντὶ Ἰουδαίῳ τε καὶ Ἑλληνιστὶ καλοῖκεσι τῷ Ἐφισον· καὶ ἐπίσται φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν πεπιτυκνῶν ἤρχοιτο, ἔχομολογεῖσθαι καὶ ἀναγγέλλουσι τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν ταῦτ' ἔργων παραστάντων, συνεισέταλιν τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐν πυρὶ πάντων· καὶ συνεισήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον δέγγυριον μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω καὶ κρατὸς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πύξαι καὶ ἰσχυεῖν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, πῦλο ὁ Παῦλος ἐν τῷ Πνεύματι, διηβῶν τῷ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν· Ὅτι μετὰ τὸ φθίσει με ἰκεῖν, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποτείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον,

αὐτὸς ἐπέχεε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ καὶ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος ἐκ ὀλίγος ὧρ' ἢ ὁδῶ.

24 Δημήτριος γάρ τις ἐνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναὺς ἀργυρῆς Ἀρτέμιδος, παρ' εἰρήνῃ τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν ἐκ ὀλίγων.

25 Οὗς συναθροίσας, καὶ τὴς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργαίας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίσταιτε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἔστι·

26 καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι ἢ μόνον Ἐφισον, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος ὅσῃ πώσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λίγων ὅτι ἐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τῷτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρους εἰς ἀπειλογὴν ἰλθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θιάς Ἀρτέμιδος εἰρεὴν εἰς ἡδὲν λοιδώηται, μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς ἢ ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σίβει.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ ἡλύομενοι πλήρεις θυμῶ, ἐκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρεμία Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσις· ὤρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμας τῷ Παύλῳ.

30 Τῷ δὲ Παύλῳ βελομένη εἰσῆλθῆναι εἰς τὸν δῆμον, ἔκλειον αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῷ Ἀσιαρχῶν ὄντι αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δέναι ἑαυτὸν εἰς τὸ διατρεῖν.

32 Ἄλλοι μὲν ἓν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συλκεχυμένη, καὶ οἱ πολεῖς ἐκῆδεισαν τινὲς ἔκκειν συνελθύνθαι.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου περιβίβασαν Ἀλέξανδρον, προσβαλόντων αὐτὸν τῷ Ἰουδαίῳ· ὃ δὲ Ἀλέξανδρος καλασίσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγινόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐξῆλθε μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κρᾶζόντων· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμίδος Ἐφισίων.

35 Καλασίλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶν· Ἄνδρες Ἐφείσιοι, τίς γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφισίων πόλιν πεπόρεον εἶναι τῇ μεγάλῃ θεᾷ Ἀρτέμιδι, καὶ τοῦ Διοσκρίτους;

36 Ἀναλίσκοντων ἓν ὄντων τέτων, δέον εἶναι ὑμᾶς κατεσθμίνως υπάσχειν, καὶ μηδὲν προσπετὲς πράττειν.

37 Ἡγάγισε δὲ τὸν ἄνδρα τέττις, ἕτε ἱερουργεῖς, ἕτε βλασφημῶντας τὴν θεὰν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν ἔν Διμήτριον καὶ

οἱ σὺν αὐτῷ τιχύνται πρὸς τινὰ λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγον, καὶ ἀντιπαλοὶ εἰσιν· ἰσχυρὰ καλεῖται ἀλλήλοις.

39 Εἰ δὲ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννομῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσε.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύοντες ἰγκαλεῖσθαι γάσιως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίᾳ υπάσχοιτο· περὶ δὲ διωρησόμεθα ἀποδέναι λόγον τῇ συστροφῇ ταύτῃ.

41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπῆλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. 20.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν Δορύλοιο, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀπασσάμενος, ἔκκλησιαν πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐπείνα, καὶ πολλὰ καλέσας αὐτὸς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἐλλάδα.

3 Ποιήσας τι μῆνας τρεῖς, γλυομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῷ Ἰουδαίῳ μέλλοντι ἀνάγειν εἰς τὴν Συρίαν, ἐξῆλθε γῶμη τοῦ ὑπορείφου Διὸς Μακεδονίας.

4 Συναίκοι δὲ αὐτῷ ἄρχαι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βιροιαῖος· Θιολαυσιανὸν δὲ, Ἀρίσταρχος, καὶ Σκεῦος, καὶ Γαῖος Διρκαῖος, καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικός καὶ Τρέφιμος.

5 Οὗτοι προεβόησαν ἡμῶν ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν
ἐκ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀζύμων
ἐκ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις
ἡμερῶν πέντε, ὃ διετέλεσαμεν
ἡμέρας ἑπτὰ.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῇ σαββά-
τῳ, συνημένων τῶν μαθητῶν τῷ
Παύλῳ, ὁ Παῦλος διε-
λάλει αὐτοῖς, μέλλων ἵκεῖναι
εἰς Ἰστανδρόν· παρίτενέ τε τὸν
λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκα-
ναὶ ἐν τῷ ὑπηρεῖον ὃ ἦν συν-
τηγμένοι.

9 Καθήμενος δὲ τις νεανίας
ἐκ τῶν ἑταίρων Εὐτυχῶς ἐπὶ τῆς θυ-
ρίδος, καταφερόμενος ὑπὸ
βαθρῶν, ἀπελαλόμενος τοῦ Παύλου
ἐπὶ πλοῖον, καὶ ἐκείνους ἀπὸ τοῦ
ὑπνίου, ἔπεισεν αὐτοὺς τοῦ τριγύ-
ου· καὶ ἦρθη νεκρός.

10 Καί τινες δὲ ὁ Παῦλος
ἔπεισεν αὐτῶν, καὶ συμπεριλα-
βεῖν αὐτοὺς· Μη δοξασθεῖσθε· ἡ
δὲ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἔστιν.

11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλάσας
ἄρτον καὶ ἡγιστάμενος, ἐφ' ἱκα-
νῶν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς,
ὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα
Ζῆν, καὶ παρεκλήθησαν ὁ
μητρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προσελθόντες ἐπὶ
τὸ πλοῖον, ἀνέχθημεν εἰς τὴν
Ἀσίαν, ἐκείθεν μέλλοις ἀνα-
λαμβάνειν τὸν Παῦλον· ἔτω
δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀγαγόμενος, μέλλων
αὐτὸς πρὸς εἶναι.

14 Ὡς δὲ συνήγαγεν ἡμεῖς
εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀναλαβόντες αὐ-
τὸν ἤλθομεν εἰς Μιλήτην.

15 Καὶ κῆθεν ἀποπλεύσαν-
τες, τῇ ἐπιβίῳ κατηντήσαμεν
ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρ-
εβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μεί-
ναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχο-
μένη ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

16 Ἐκρινε γὰρ ὁ Παῦλος
ἐξελθεῖν τὴν Ἐφῆσον, ὅ-
πως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτρι-
βῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἵσχυος
γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν
ἡμέραν τῇ Πεινηκοῆς ἡμεῖς
εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῇ Μιλήτῃ πέμ-
ψας εἰς Ἐφῆσον, μετῃκαλῆσα-
το τὰς περιεσυνέσεις τῆς ἐκ-
κλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένετο πρὸς
αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας
ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν,
ὥς μὴ ὑμῶν τὸν πᾶν χρό-
νον ἱκεῖν.

19 δευεῖν τῷ Κυρίῳ μετ'
πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ
πολλῶν δακρυῶν καὶ πειρασ-
μῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν
ταῖς ἐπιβουλαῖς τῇ Ἰουδαίᾳ.

20 Ὡς ἔδεν ὑπερελάμην
τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀν-
αγῆναι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς
δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·

21 διαμαρτυρούμενος Ἰουδαί-
οις τε καὶ Ἑλλήσι τὴν εἰς τὸ Θεὸν
μετάνοιαν, καὶ πρὸς τὴν εἰς τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ δεδι-
μένῳ τῷ Πνεύματι, πορεύο-
μαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐ-
τῇ συναντήσουντά μοι μὴ ἰδώς.

23 πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον κτ' πόλιν Δαμῆτῦρι,
λέγον ὅτι δισμὰ με καὶ θλίψεις
μένουσιν.

24 Ἀλλ' ἐδίδως λόγον ποι-
ῶμαι, ἐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου
τιμίαν ἑμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι
τὸν δρόμον μου μτ' χαρᾶς, καὶ
τὴν Δακρυῖαν ἣν ἔλαβον πατρὶ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Δαμῆτῦ-
ραδαὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς χά-
ριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδὲ, ἐγὼ οἶδα
ὅτι ἐκ ἐτι ὀφείδει τὸ πρόσωπόν
μου ὑμῖς πάντες, ἐν οἷς διήλθον
κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.

26 Διὸ μῆτῦρομαι ὑμῖν
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθα-
ρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πᾶν-
των.

27 Οὐ γὰρ ὑπεριλάμην
τῷ μὴ ἀναγγίλλαι ὑμῖν πᾶς
τὴν βελὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ
πάντε τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔδιδο ἐπι-
σκόπης, ποιμαίνει τὴν ἐκκλη-
σίαν τῷ Θεῷ, ἣν πρὸςποιήσατο
Δατῷ τῷ ἰδίῳ αἵματι.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τῷτο,
ὅτι εἰσελεύσομαι μτ' τὴν ἀφίξιν
μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ
φειδόμενοι τῷ ποιμνίῳ.

30 Καὶ ἔξ ὑμῶν αὐτῶν ἀν-

αγήσοι) ἄνδρες λαλῶντες ἐπι-
γραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τῆς
μαθητῆς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μη-
μονεύοντες ὅτι τρεῖς ἡμέρας καὶ
ἡμέραι ἐκ ἐπαυσάμην μτ' ἀ-
κρῶν νεβητῶν ἕνα ἕκαστος.

32 Καὶ ταῦν πατρὶς
μαὶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ
καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
τῷ δυναμίσῳ ἐποικοδομησάμενοι,
καὶ δῆναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν
τοῖς ἡγιασμένοις πασίν.

33 Ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἢ ἰ-
ματισμῷ ἐδίδως ἐπιθυμία.

34 Αὐτοὶ δὲ γνώσκοντες ὅτι
ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς ἔσοις
μτ' ἐμὲ ὑπερέτερος αἱ χρεῖαι
αὐταί.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν,
ὅτι ἔγω κοπιῶντας δὲ ἀπτι-
λαμβάνεσθαι τῶν ἀδελφῶν,
μνημονεύειν τι τῶν λόγων τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς ἐπὶ
Μακάριον δεῖ διδόναι μᾶλλον
ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, δέξας
τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν
αὐτοῖς προσηύχατο.

37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθ-
μὸς πάντων καὶ ἐπιπτεσόντες ἐπὶ
τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατε-
φίλουν αὐτόν.

38 ὁδυνώμενοι μάλα ἐπὶ
τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι ἐκίτε
μέλλεσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
θεωρεῖν προέπιμπον δι' αὐτοῦ
εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ.

Κεφ. κα'. 21.

Ως δι' ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθμεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ κειῖθεν εἰς Πά-
 ρον.

2 Καὶ ἐνέροίς πλοῖον δια-
 πρῶν εἰς Φοινίκῳ, ἐπιβάντες
 ἀπὸ τῆς Κῶν.

3 Ἀναφανείς δὲ τὴν Κύ-
 προν, καὶ κατὰ πόντους αὐτὴν
 περιήμενον, ἐπλεόρου εἰς Συρίαν,
 καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖ-
 σι γὰρ ἦ τὸ πλοῖον ἀποφορ-
 ῆζομενον τὸν ῥόμον.

4 Καὶ ἀνδρόντες τὰς μα-
 ριτάς, ἐπιμείναμεν αὐτῷ ἡ-
 μέρας ἐπ' αὐτῶν· οἵτινες τῷ Παύ-
 λῳ ἐλεγόντες ὅτι τὸ Πνεῦμα
 ἡμᾶς ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

5 Ὅτι δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξ-
 ἠτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξηθόντες
 ὑπερβόρως, προπεμπόντων ἡ-
 μᾶς πάντων σὺν γυναῖξί καὶ
 τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ
 διήλθον τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰ-
 γάλον, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλ-
 λήλως, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖ-
 ον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς
 τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλεον δια-
 πρῶντες, ἀπὸ Τύρου κατήγη-
 γαμεν εἰς Πτολεμαῖδα· καὶ ἀσ-
 πασάμενοι τὴν ἀδελφὴν, ἐμεί-
 ναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐ-
 τοῖς.

8 Τῇ δὲ ἑπαύριον ἐξελθόν-

τες οἱ παρὰ τὸν Παῦλον, ἤλθον
 εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐπισπλύνοντες
 εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τῷ εὐ-
 αγγελιστῇ, (τῷ ὄντι ἐν τῷ
 ἐπ' αὐτῶν) ἐμείναμεν παρ' αὐτῶν.

9 Τέτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες
 παρθένοι τέσσαρες προφητεύου-
 σαι.

10 Ἐπιμεινόντων δὲ ἡμῶν ἡ-
 μέρας πλείους, κατήλθοντες ἀπὸ
 τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνομαζο-
 μένος Ἀγαθός.

11 καὶ ἔλθων παρὸς ἡμᾶς, καὶ
 ἄρας τὴν ζώνην τῷ Παύλῳ,
 δῆσας τε αὐτῷ τὰς χεῖρας καὶ
 τοὺς πόδας, εἶπε· Τὰδε λέγει
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄν-
 δρα, ὃ ἐστίν ἡ ζώνη αὐτή, ὅτε
 δέσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰου-
 δαῖοι, καὶ ὁρθώσουσιν εἰς χθῆ-
 ρας ἔθνων.

12 Ὡς δὲ ἠέσασαμεν ταῦ-
 τα, παρεκαλῶμεν ἡμεῖς τε καὶ
 οἱ ἐντόπιοι, τῷ μὴ ἀναβαίνειν
 αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦ-
 λος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ
 συνδριάζοντες μετὰ τὴν καρδίαν;
 ἐγὼ γὰρ ἐ μόνος δεθῆναι, ἀλ-
 λά καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ
 ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τῷ ὀνόματι
 τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πειθομένους δὲ αὐτῷ,
 ἡσυχάσαμεν, ἐπιόψας· Τὸ θέ-
 λημα τοῦ Κυρίου γνωρίσω.

15 Μίαν δὲ τὰς ἡμέρας
 ταύτας ἀποσκεινυσάμενοι ἀν-
 εβασίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μα-
 ρτυρῶν

θῆλῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἀγούλις παρ' ᾧ Ξενόκλητον, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἄρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γεινομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξατο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ὀπίσθη εἰσήει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρευρέθησαν οἱ περισσύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸς ἐξηγόστο κατ' ἐν ἐκάστῳ ὃν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς ἀλακρίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκρόασις ἐδοξάζον τὸν Κύριον· ἐπὶν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς ἀδελφεῖ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίῳ τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατήχηθησαν δὲ πάντες σὺ, ὅτι ἀπογασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τῆς καὶ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λίγων μὴ πεποιμένων αὐτὸς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι πεποιμένοι.

22 Τί ἔν ἔστι; πάντως δεῖ πλεῖστον συνελθεῖν ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τῷτο ἔν ποιήσων ὁ σοὶ λόγομιν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τίσσαρες ἐν χλῷ ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τύτῃς πρὸς ἀλαβῶν ἀγνείδῃ· σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωσιν τὴν κεφαλὴν· καὶ γινῶσι πάντες ὅτι ὃν κατήχηται πρὸς σὺ ὅτι

δὲν εἶναι, ἀλλὰ τοιχοῦς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνεων ἡμῶς ἐπετίλαμι, κρίναντες μηδὲν τοιούτου τηρεῖν αὐτοῖς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοῖς τό, τε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ σπικλόν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παρολαβὼν τὴν ἀνδρα, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνῶντας εἰσήει εἰς τὸ ἱερὸν, ἀγαγίλλων τὴν ὁκλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῷ ἀγνισμῷ, ἕως ὅτε προσηίχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ προφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἐπὶ αἱ ἡμέραι συνιλεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι διασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχον πάντας τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν·

28 κρᾶζούσας· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ὅτός ἐστι ὁ ἀνδρωπὸς ὁ καὶ τῷ λαῷ καὶ τῷ νόμῳ καὶ τῷ τόπῳ τέτρε πάντας παύλαχθ' διδάσκων· ἔτι τι καὶ Ἕλληνας εἰσηγάγειν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κεκοίτωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 Ἦσαν δὲ προειρημακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσηγάγειν ὁ Παῦλος.

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τῷ λαῷ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τῷ Παύλῳ, ἔλακον αὐτόν· ἔξω τῷ ἱερῷ· καὶ ἐν

καλείσθηναι αἱ θύραι.

31 Ζητησάντων δὲ αὐτὸν ἀπο-
κριθεὶς ἀνέβη φάσις τῷ χιλι-
άρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη
ἐπεκρίχεν Ἱερουσαλήμ.

32 Ὁς ἐξαυτῆς παραλα-
βὼν στρατιώτας καὶ ἐκαλοῦντά-
ρουν, κατέδραμιν ἐπ' αὐτῆς· οἱ
ἐκείνους τὸν χιλιάρχον καὶ τὴν
στρατιάν, ἐπαύσαντο τυπών-
τες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγίσσας ὁ χιλι-
άρχῳ ἐπαλάσσει αὐτὸν, καὶ ἐ-
κέλευσε διδῆναι ἀλύσεισι δυοί·
ἐκτεταμένῳ τίς αὖν εἴη, καὶ τί
ἐπιποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβό-
ον ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ θυνάμην-
ται γινώκειν τὸ ἀσφαλὲς εἶναι τὸν
ἄνθρωπον, ἐκείλυσιν ἀγισθαι
ἐκείνῳ εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτι δὲ ἐγένετο ὅππῃ τῆς
ἀναστάσεως, συνῆλθον βασιλεῖς
ἐκείνους ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν δια-
κρίβαντες τὸ ὄχλον.

36 Ἠκούσθη γὰρ τὸ πλῆ-
θος τοῦ λαοῦ, κρᾶζον· Αἴρε-
τέον αὐτόν.

37 Μίλλων τε εἰσάγειν αὐ-
τὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ Παῦλος,
ἀνέβη τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔτι τίς
ἐπικρίνει τι πρὸς σε; Ὁ δὲ
ἀπεκρίθη· Ἑλληνιστὴ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰ-
γύπιος ὁ πρὸ τέττων τῶν ἡ-
μερῶν ἀναστατώντας καὶ ἐξαγα-
γόντας τὴν ἔρημον τῆς τείρα-
δος χιλιάρχους ἀνδρας τῶν σινα-
ϊτικῶν;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ
ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος,
Ταρσειὺς, τῆς Κιλικίας ἐκ ἀ-
σκήματος πόλεως πολιτῆς· δέομαι
δέ σε, ἐπιτρέψόν μοι λαλῆσαι
πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντί δὲ αὐ-
τῷ, ὁ Παῦλος· ἐγὼς ἐπὶ τῶν,
ἀναβαθμῶν κατέσεισι τῇ χειρὶ
τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γι-
νομένης, προσεφώνησε τῇ Ἐ-
βραΐδι διαλέκτῳ, λέγων·

Κεφ. κβ'. 22.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοί, καὶ
πατέρες, ἀκούσατέ μου
τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολο-
γίας.

2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐ-
βραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνησεν αὐ-
τοῖς, μᾶλλον παρέχοντες ἡσυχί-
αν· καὶ φησιν·

3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰε-
ρὺσαλήμ, γεννηθεὶς ἐν Ταρ-
σεὶ τῆς Κιλικίας, ἀναθραμ-
μένῳ δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
ἐν ᾗ τῆς πόλεως Γαμαλιήλ,
ἐκπαίδευμένῳ κατὰ ἀκριβο-
σύνην τοῦ πατρῷου νόμου, ζη-
λωτῆς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ,
καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σῆ-
μιον·

4 ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα
ἄχρι θανάτου, δισμιύων καὶ πα-
ραδιδὼς εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε
καὶ γυναῖκας.

5 Ὡς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς
μαρτυρεῖ μοι, καὶ πάντες τὸ
πρεσβυτέραι· παρ' ὧν καὶ ἐ-
πιστολὰς διεξάμην πρὸς τὴν
ἀδελφότητα,

ἀδελφές, εἰς Δαμασκόν ἵπο-
ρεύομένη, ἄξων καὶ τὸς ἐκείσε
οἷας, δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ,
ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορεύο-
μένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ
περὶ μεσημέριαν, ὅτε ἀφίης ἐκ
τῆ ἑρᾶν ὤφρα σταλαῖς φῶς
ἐκάνον ὡς ἐμὲ.

7 Ἐπισὼν τε εἰς τὸ ἰδα-
φῶ, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγέ-
σης μοι· Σαυλ, Σαυλ, τί με
διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς
εἶ, Κύριε; Εἰπέ τε πρὸς με·
Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωρεῖος,
ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἰμοὶ ὄντες τὸ
μὲν φῶς ἐδιάσαντο, καὶ ἰμφοβοὶ
ἐγένοντο· τὼ δὲ φωνῶν ἔκ ἤκου-
σαν τῇ λαλήσει μοι.

10 Εἶπον δὲ· Τί ποιήσω,
Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε
πρὸς με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς
Δαμασκόν· πᾶσαι σοὶ λαλη-
θήσονται περὶ πάντων ὧν τίτακ-
ται σοὶ ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ ἔκ ἐκέλευτο,
ἀπὸ τῆς δόξης τῆ φωτὸς ἐκεί-
νου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν
συνόλων μοι, ἦλθον εἰς Δα-
μασκόν.

12 Ἀναίας δὲ τις, ἀνὴρ
εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυ-
ρούμενος ὑπὸ πάλιν ἑ καλο-
κύνων Ἰουδαίῳ,

13 ἐλθὼν πρὸς με, καὶ
ἐπιτάς ἐπέ μοι· Σαυλ ἀ-
δελφε, ἀνάστηψον. Καὶ γὰρ

αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀνέβλεψα
αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς
τῷ πατέρει ἡμῶν προέχον-
τί σοι σε γινῶσι τὸ δεικ-
ναι αὐτῷ, καὶ ἰδεῖν τὸν δικαι-
ον, καὶ ἀκούσαι φωνῶν ἐκ τοῦ
τόμου αὐτῷ.

15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ
πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὡς
ἐώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀ-
ναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπολείπει
ταῖς ἀμαρτίαις σε, ἐπικαλε-
σάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑπε-
ρεξάντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
προσέλκομένῳ με ἐν τῷ ἱερῷ
γενέσθαι με ἐν ἐκτάσει,

18 καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντα
μοι· Σπῆυσον, καὶ ἐξέλθι ἐκ
τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ· ὅτι ὁ
πῶς ἀδελφεοὶ σε τὴν μαρτυρί-
αν ὡς ἐμὲ.

19 Καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε,
αὐτοὶ ἐπείθονται ὅτι ἐγὼ ἡ-
μέμινυ φυλακίζων καὶ δέροντι καὶ τὰς
συναγωγὰς τὰς πηγάζουσας
ἐπὶ σοι.

20 Καὶ ὅτι ἐξέχετο τὸ
αἷμα Στεφάνου τῷ μάρτυρι
σε, καὶ αὐτὸς ἡμέμινυ ἐφίγναι, καὶ
συνόδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐ-
τῷ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια
τῶν ἀναιρέτων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς με· Πο-
ρεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μα-
κραὶν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἦκουσι δὲ αὐτῷ ἄλλοι

αὐτὸν τὸ λόγῳ, καὶ ἐπῆραν τὴν
 αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε
 ἐκ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· ὃς
 καθήκει αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγάζοντων δὲ αὐ-
 τῶν, καὶ ἐπιβίβων τὰ ἱμάτια,
 ἐκοιμήτορ βαλλόντων εἰς τὸν
 ἕρμα,

24 ἐκίλευσεν αὐτὸν ὁ χι-
 λιάρχος ἄγειναι εἰς τὴν παρ-
 οῦσιν, εἰπὼν· μάστιξιν ἀνε-
 παύειν αὐτόν· ἵνα ἐπιγινῶ-
 ῃ ἡ αἰτία· ὥτως ἐπεφώνον
 αὐτῶν.

25 Ὡς δὲ προείπινεν αὐ-
 τῶν τοῖς ἱμασίν, εἶπε πρὸς τὸν
 ἑστῶτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος·
 Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ
 ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μασ-
 τίζειν;

26 Ἀκέτας δὲ ὁ ἐκατόν-
 ταρχος, προσελθὼν ἀπήγ-
 γαλιν τῷ χιλιάρχῳ, λέγων·
 Ὅσα τί μέλλεις ποιεῖν· ὃς
 ἰδὼς ἄνθρωπον ἔτα· Ῥωμαῖός
 ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλί-
 αρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι,
 εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἰ; Ὁ δὲ ἔφη·
 Ναί.

28 Ἀπικρίθη τι ὁ χιλί-
 αρχος· Ἐγὼ πολλὰ κεφα-
 λαίωτῃν πολιτοῖαν ταύτῃ ἐκ-
 ἠτάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη·
 Ἐγὼ δὲ καὶ γενήνημαι.

29 Εὐθέως ἦν ἀπίστησαι
 αὐτῷ οἱ μέλλοντες αὐ-
 τὸν ἀντάζειν· καὶ ὁ χιλιάρ-
 χος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγινώσκων ὅτι

Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐ-
 τὸν διδεδωκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βεβλό-
 μενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ
 τί κατηγορεῖται· ὡς δὲ τῶν
 Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ
 τοῦ δεσμῶτος, καὶ ἐκέλευσεν ἰλ-
 θεῖν τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ
 συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγα-
 γὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς
 αὐτόν.

Κεφ. κγ'. 23.

ΑΤΕΝΙΣΑΣ ὁ Παῦ-
 λος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν·
 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ
 συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευ-
 μαί τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς
 ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας
 ἐπέταξε τοῖς παρεσῶσιν αὐτῷ,
 τύπλιν αὐτῷ τὸ τόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς
 αὐτὸν εἶπε· Τύπλιν σε μέλ-
 λει ὁ Θεός, τοίχῃ κεκονιαμένῃ
 καὶ σὺ καθῇ κρινῶν με κατὰ τὸν
 νόμον, καὶ ὡς ἀνομῶς κελούεις
 με τύπλιδαι;

4 Οἱ δὲ παρεσῶτες εἶπον·
 Τὸν Ἀρχιερεῖα τῷ Θεῷ λοι-
 δορεῖς;

5 Ἔφη τι ὁ Παῦλος· Οὐκ
 ἤδην, ἀδελφοί, ὅτι ἐγὼ Ἰου-
 δαῖος· γέγραπται γάρ· Ἀρ-
 χιερεῖς τῷ λαῷ σε ἐκ ἐξῆς κα-
 κῶς.

6 Γινῶς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι
 τὸ ἐν μέρῳ ἐστὶ Σαδδουκαίων,
 τὸ δὲ ἔτερον Φαρισαίων, ἔκρα-
 ξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες
 ἀδελφοί

ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι,
υἱὸς Φαρισαίων· ὧς ἰληθῶ
καὶ ἀναγνώσεως περὶ ἐγὼ κρί-
νομαι.

7 Τὸτο δὲ αὐτῷ λαλήσαν-
τος, ἐγένετο φάσις τῶν Φαρι-
σαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ
ἐχίδη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν ᾧ λέ-
γουσι μὴ εἶναι ἀνάσσειν, μη-
δὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φα-
ρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμ-
φότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ με-
γάλη· καὶ ἀναστάσεις οἱ Γραμ-
ματεῖς τῷ μέρει τῶν Φαρι-
σαίων διεμαχοῦντο, λέγοντες·
Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα
ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ
θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης
φάσεως, ἐλάβηθεις ὁ χιλι-
αρχὸς μὴ διασπαρῇ ὁ
Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευ-
σε τὸ στρατόνμα καλεῖσθαι ἄρ-
πάσαι αὐτὸν ἐκ μέσων αὐτῶν,
ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιβύσει νυκτὶ
ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε·
Θάρσει, Παῦλε· ὡς ᾧ διε-
μαρτύρω τὰ ὧς ἰμῶ εἰς Ἱερου-
σαλήμ, ἔτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώ-
μην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
ποιήσαντές τις τῶν Ἰουδαίων
συγροφὴν, ἀνιθιμάτισαν ἑαυ-
τοὺς, λέγοντες· μήτε φαγεῖν,

μήτε πιεῖν, ἕως ἢ ἀποκλείουσι
τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τισ-
σαρακοῖα οἱ ταύτῃ τῇ συ-
ωμοσίᾳ πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες
τοῖς Ἀρχιεροῦσι καὶ τοῖς πρε-
σβυτέροις, εἶπον· Ἀναθιμάτι
ἀνιθιμάτισαμεν ἑαυτοὺς, μη-
δενὸς γενέσθαι ἕως ἢ ἀπο-
κλείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν ἔν ὑμῖν ἐμφα-
νίσαι τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ
συνεδρίῳ, ὅπως αὐτοῖς αὐ-
τὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς,
ὡς μίλλοιαις ἀγρινώσκει· ἀ-
κριβέστερον τὰ ὧς αὐτῷ ὑμεῖς
δε, πρὸ τῷ εἰγῆσαι αὐτοὺς
ἔτοιμοί ἐσμεν τῷ αἰτεῖν αὐ-
τόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς
ἀδελφῆς Παύλου τὸ εἶδον,
ὡθραγενόμενος καὶ ἐσελθὼν εἰς
τὴν παρεμβολήν, ἀπέγχετο
τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ
ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἐκαιουτάρ-
χων, εἶπεν· Τὸν νεανίαν τούτον
ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλιάρ-
χον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι
αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν ἔν παρακαλεῖται
αὐτὸν ἡγάγε πρὸς τὸν χιλι-
αρχον, καὶ φησιν· Ὁ δέσμιος
Παῦλος προσκαλεσάμενός με,
ἠρώτησε τούτον τὸν νεανίαν ἀπα-
γεῖν πρὸς σε, ἔχουσί τι λαλῆ-
σαι σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν

χειρῶν

χειρὸς αὐτῆς ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυθάνειο· τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τῇ ἐρωτησάσῃ σε ὅπως αὖριον εἰς τὸ συνέδριον καὶ αἰγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντες τι ἀκριβέστερον πυθάνομαι πρὸς αὐτῆς.

21 Σὺ ὅν μὴ πεποιθὴς αὐτοῖς ἐπειρεύουσι καὶ αὐτὸν ἔξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τετρατάκοντα, οἵτινες ἀντιματίσανται αὐτὸς μήτε φαγεῖν, μήτε πίνειν ἕως ἃ ἀνέλθωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἔτοιμοί ἐσσι, προσερχόμενοι πρὸς αὐτὸν ἐκ αἰγυπτίας.

22 Ὁ μὲν ἔν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν πεντήκοντα, καὶ ἔγραψεν μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐμφάνισας πρὸς με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ τις τινὰς τῶν ἐκατοσιάρχων, ἔπει· Ἐτοιμάσατε στρατιώτας Ἀλαβουσίους, ὅπως πορευθῶσιν εἰς Καισαρείας, καὶ ἰππεῖς Ἰδομένηοι, καὶ διεξιλαβὼς Ἀλαβουσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός.

24 Κτήνη τε ὄρεσθαι, ὡς ὁπτιδασάντες τὸν Παῦλον παρασύρῃσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα.

25 γράψας ἐπιστολὴν παραγγεῖλαι τὸν τύπον τῶν τοι.

26 Κλαύδιος Λυσίας πρὸς ἀρχιερέως ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τῆτον, συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ὁπτιδὰς σὺν τῷ στρατόματι ἔξελόμενον αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βεβλόμενος δὲ γινώσκει πρὸς αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὅν εὖρον ἐγκαλέμενον πρὸς ζήτημάτων τῶ νόμου αὐτῶν, μηδὲν ἢ ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἐγκλημα ἔχοντα.

30 Μνησθείσης δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἐσεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἐπεμψα πρὸς σε, καὶ ὁ δὲ γράψας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σὺ· Ἐρξω σο.

31 Οἱ μὲν ἔν στρατιώται κατὰ τὸ παρατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς τὴν Ἀλιππατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τῆς ἰππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες ἐισελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνὼς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας.

35 Διακέσομαι σε, ἰφθί, ὅταν

ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ σε πα-
ραγένωσιν. Ἐκέλευσέ τι αὐ-
τὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τῇ Ἡρώδῃ
φυλάσσειν.

Κεφ. κδ'. 24.

ΜΕΤΑ δὲ πέντε ἡμέρας
καί ἔτι ὁ ἀρχιερέως
Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέ-
ρων, καὶ ῥήτορες Τερτύλλου τι-
νός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγε-
μόνι κατὰ τῷ Παύλῳ.

2 Κληθέντες δὲ αὐτῷ, ἤρ-
ξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλ-
λος, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυχεύ-
οντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων
γινομένων τῷ ἔθνει τῷ δια
τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε
καὶ πανταχῷ ἀποδεχόμεθα,
κράτιστε Φηλιξ, μὴ πάσης
εὐχαριστίας.

4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον σε
intermelo ἐγκοπῶ, ὥσπερ καλῶ ἀκούσαι
σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ
ἐπιεικείᾳ.

5 Εὐρόπης γὰρ τὸν ἄνδρα
τῆτοι λοιμὸν, καὶ κινῆσαι εἰ-
σιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς
κατὰ τὴν οἰκουμενίαν, πρωτοστά-
τῳ τε τῆς τῆ Ναζωραίων αἰ-
ρείας.

6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐποίρασε
βιβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκραίθησαν, καὶ
κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠδει-
λῶσαι κέρουιν.

7 Περὶ δὲ Λυσίας ὁ
χιλίαρχος, μὲν πολλῆς βίας
ἐκ τῆ χειρὸς ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 κτείνοντας τὸς κατηγό-

ρους αὐτῷ ἔρχεσθαι ἐπὶ σί-
μας· ὃ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνα-
κρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπι-
γινῶναι, ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν
αὐτῷ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰου-
δαῖοι, φαίσκοιτες ταῦτα ἕως
ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦ-
λος, νηυσανίᾳ αὐτῷ τῷ ἡ-
γεμόνι λέγων· Ἐκ πολλῶν
ἐτῶν ὅληα σε κριτὴν τῷ ἔθνει
τῷ ἐπιτάμην, εὐθυμότε-
ρον τὰ περὶ ἑμαυτῷ ἀπολο-
γῆμαι·

11 δυνάμειν σε γινῶσκω
ὅτι ἐπὶ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέ-
ραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέ-
στην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσα-
λήμ.

12 Καὶ ὅτε ἐν τῷ ἱερῷ
ἔργον με πρὸς τινα διαλεγόμε-
νον, ἢ ἐπισύστασι ποιεῖν ὄχ-
λον, ὅτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς,
ἔτι κατὰ τὴν πόλιν·

13 ὅτε ὡς ἀγαθῶς καὶ με δύ-
ναμαι περὶ ὧν νῦν κατηγο-
ρεῖσίν με.

14 Ὁμολογῶ δὲ τὸτό σοι,
ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν
αἱρεῖσιν, ὅτε λατρεύω τῷ πα-
τρὶ Ὁθεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς
κατὰ τὸν νόμον, καὶ τοῖς προ-
φήταις, γέγραμμένοις·

15 ἰλπίδα ἔχων εἰς τὸν
Θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ ὅτοι προσ-
δέχοιτο, ἀνάστασιν μέλλειν
ἰσθῆναι νεκρῶν, δικαίῳ τε καὶ
ἀδίκῳ.

16 Ἐν τῷ δὲ αὐτῷ ἀ-
σκή, ἀπρόσκοπον συνείδησιν
ἔχον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τῆς
ἀνθρώπων διαπαντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλεόντων
παρεγενόμενον ἐλεηροσύνας ποι-
ήσαν εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ προσ-
φωτάς.

18 Ἐν οἷς εὖρόν με ἤνισ-
μένοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐ μὲν ὁ
χρῆς, ὑδὲ μετὰ θορύβου. Τινὲς
δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,

19 ὧς δὲ ἐπὶ σὺ παρεί-
κει, καὶ κατηγοροῦν εἴ τι ἔχοιεν
πρὸς μέν.

20 Ἡ αὐτοὶ ἔτοι εἰπά-
ντων, εἴ τι εὖρον ἐν ἐμοὶ ἀ-
δίκημα, γὰρ μου ἐπὶ τῇ
συνδριῇ,

21 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης
φωτῆς, ἧς ἔκραξα ἐγὼς ἐν αὐ-
τοῖς. Ὅτι περὶ ἀναστάσεως
νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον
ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Φηλιξ ἀνέβλετο αὐτὸς, ἀ-
κρίβητον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς
ἐδοῦ, ἐπών. Ὅταν Λυσίας ὁ
χιλίαρχος κατέβη, διαγνώσο-
μαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαβλάψαμενός τε τῷ
ἐκατοντάρχῃ τηρεῖν τὸν Παῦ-
λον, ἔχον τε ἀνισιν, καὶ μηδένα
κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτῷ ὑπ-
αίρειν, ἢ προσέχειν αὐτῷ.

24 Μίαν δὲ ἡμέρας τι-
νάς παρ' ἐγγενομένου ὁ Φηλιξ
σὺν Δρυσίλλῃ τῇ γυναικὶ
αὐτῷ ἔστη Ἰουδαῖα, μιτε-

πέμφατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκα-
σεν αὐτῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν
πίστεως.

25 Διαλεγόμενος δὲ αὐτῷ
περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρα-
τείας καὶ τῆς κρίματι τῷ μελ-
λοιῷ εἰσεῖναι, ἐμφορῶ γενό-
μενος ὁ Φηλιξ ἀπεκρίθη. Τὸ
νῦν ἔχον πορεύειν· καί ποτε δὲ με-
ταλαβὼν μελακάεσσομαι σε.

26 Ἀμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι
χρήματα δοθήσονται αὐτῷ ὑπὸ τῇ
Παύλῳ, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ
καὶ συνήθερον αὐτὸν μελεπεμ-
πόμην, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διείλας δὲ πληρωθεί-
σης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φηλιξ
Πόρκιον Φηγον· δέλων τε χά-
ριτας κατεθεῖναι τοῖς Ἰουδαίοις
ὁ Φηλιξ, κατέλειπε τὸν Παῦλον
διδεμένον.

Κεφ. κί. 25.

Φ ΗΣΤΟΣ ὅν ἐπιβὰς τῇ
ἐπαρχίᾳ, μίαν τρεῖς ἡ-
μέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ
Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν
Ἰουδαίων κατὰ τῇ Παύλῳ, καὶ
παρεκάλεον αὐτόν,

3 αἰτῶμενοι χάριν κατ'
αὐτῷ, ὅπως μεταπέμψῃται
αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ· ἐνέδραν
ποιήσεις ἀνελῆν αὐτόν κατὰ
τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν ὅν Φηξ ἀπε-
κρίθη, τηρεῖν τὸν Παῦλον ἐν
Καισαρείᾳ, εαυτὸν δὲ μέλλειν
ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ ἔν δυνάτοί ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταδάντες, εἰ τί ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τέττω, κατήγορεύωσαν αὐτῷ.

6 Διατρέψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβάς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τῷ βήματι, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγενομένη δὲ αὐτῷ, παρέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιήματα φέρουσις καὶ τῷ Παύλῳ, ὃ ἐκ Ἰσχυοῦ ἀποδείξει.

8 ἀπολογούμενος αὐτῷ· Ὅτι ἔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτε εἰς τὸ ἱερόν, ἔτε εἰς Καίσαρά τι ἤμῃστον.

9 Ὁ Φῆς δὲ τοῖς Ἰουδαίοις δέλων χάριν καταδέδωκεν, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκὼς ὧς τέττων κρίνεται ἐπ' ἐμῷ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματι Καίσαρος ἐγὼς εἰμι, ὃ με δεῖ κρίνεται· Ἰουδαίους ἔδεν ἡδίκησα, ὡς καὶ σὺ καλλιον ὀπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτε πέπραχά τι, ὃ πῶμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ ἔδεν ἔγωγ ὧν ἔτοι κατήγοροί μιν, ἔδεις με δύναιαι αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλεῖμαι.

12 Τότε ὁ Φῆς συλ-

λαλήσας μετὰ τῷ συμβουλῇ, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικαλεῖσθαι; ὅτι Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ παραγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τῷ Φῆσι.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆς τῷ βασιλεὶ ἀνέθετο τὰ καὶ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἄνθρωπος τις ὃς καταλειμμένος ὑπὸ Φηλικῷ, δέσμιος.

15 ὧς δὲ, γενομένη μιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐφάνισαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτῶμενοι κατ' αὐτῷ δίκην.

16 Πρὸς ἃς ἀπεκρίθων, ὅτι ἐκ ἔργου Ἰουδαίους χερσὶν αἰνῶν ἀνθρώπων εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατήγορος ἐμὲ καὶ πρὸς ὅσους ἐχούσι τοῦ κατηγόρου, τόπον τι ἀπολογίας λάβοι ὧς τῷ ἐγκληματι.

17 Συνελθόντων ἔν αὐτῶν Ἰουδαῖς, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τῷ βήματι, ἐκέλευσε ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ ὃ γαβήεις οἱ κατήγοροι ἐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπεῖον ἐγώ.

19 ζητήματα δὲ τίνα ὧς τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ ὧς τινος ἰου-

σὺ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορρήμω. δι' ἐγὼ εἰς πῶς πρὸς τούτους ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βέλοισι πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κεῖ κρῖνεσθαι πρὸς τούτων.

21 Τῷ δὲ Παύλῳ ἐπικαλεσάμενος τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τῷ Σεβαστῇ διάγνωσιν, ἐκλήβουσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως ἢ σίμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆγον ἔφη· Ἐβελόμην καὶ αὐτὸς τὸν ἀνθρώπου ἀκῦσαι. Ὁ δὲ Αὔριον, Φησὶν, ἀκῦση αὐτοῦ.

23 Τῇ ἣν ἐπαύριον ἐλθόν. τῷ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετ' πολλῆς Φαρισαίας, καὶ ἐσχηθῆσαν εἰς τὸ ἀεροαλιθεῖον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν ἔσι καὶ πόλιως, καὶ κτελεύσαντες τοῦ Φηγου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ φησιν ὁ Φῆγος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τούτοις πρὸς ἃ πάν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐντυχόν μοι ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπιδοῶντες μὴ δέειν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καὶ λαλασάμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτοῦ πιπράχεναι, καὶ αὐτῷ δὲ τότε ἐπικαλεσάμενος τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα σέμπερον αὐτόν.

26 Περὶ ἃ ἀσφαλὲς τι γράψαι τῷ Κυρίῳ ἐκ ἔχων. διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάστιγα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὥπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης, σχῶ τι γράψαι.

27 Ἀλογον γάρ μοι δοκεῖ, σέμπερον δεσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτῷ αἰτίας σημάζειν.

Κεφ. κς'. 26.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλεῖσθαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἤγνημαι ἐμαυτὸν μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σὺ σήμερον.

3 μάστιγα γνώσκω ὄντα ἐν πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐδῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέμαί σε, μακροθύμως ἀκῦσαι με.

4 Τὴν μὲν ἣν βίωσίν με τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ὀνείδος γενομένην ἐν τῷ ἔθνει με ἐν Ἱερουσαλὴμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι.

5 προγινώσκοντές με ἀνιδεν, (ὡς δὲ λέγουσι μάρτυρες) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἐζητήσα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοῦ πατέρος ἐπαγγελίας

γενομένης ὑπὸ τῆ Θεῷ, ἔστηκα
κρινόμενος·

7 εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡ-
μῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτι καὶ ἡμέ-
ραν λαίρετον ἐλπίζει καταντῆ-
σαι· ὡς ἡς ἐλπίδ' ἐγκαλῶ-
μαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ
τῷ Ἰουδαίων.

8 Τί ἀπίστον κρίνῃ παρ'
ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκρὸς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν ἔν εἰδοῦσα ἐμαυ-
τῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τῆ
Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία
πράττειν.

10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱερο-
σολύμοις καὶ πολλὰς τῶν ἀ-
γίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλει-
σα, τὴν ὡρὰ τῶν Ἀρχιερέων
ἐξουσίαν λαβὼν· ἀναιρεμένων
αὐτῶν κατ' ἐνέγκαν ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς
συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν
αὐτοὺς, ἐνάγκαζον βλασφημεῖν
θεοῦς τε ἐμμανόμενον αὐ-
τοῖς, ἐδίδωκον ἕως καὶ εἰς τὰς
ἐξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορεύομενος
εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' Ἰερε-
σίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς πόλεως
τῶν Ἀρχιερέων,

13 ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν
ἐδὸν εἶδον, βασιλεῦ, ἐρανόθεν
ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τῆς ἡλίου,
περιλάμψαν με φῶς καὶ τὸς σὺν
ἐμοὶ πορευομένους.

14 Πάντων δὲ καταπεσόν-
των ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν λαλῆσαν πρὸς με, καὶ
λέγεσαν τῇ Ἑβραϊδὶ Δαλρίκ-

τω· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώ-
κεις; σκληροὶ σοὶ πρὸς κλήρον
λακτίζεις.

15 Ἐγὼ δὲ εἶποι· Τίς ἔ-
κύρις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ ἰμ-
μὴ Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ
στῆθι ἐπὶ τῆς πόδας σου· εἰς
τὸτο γὰρ ἄφθλυ σοι, παραχ-
ρίσαο αἰσὶν ὑπηρετίῳ καὶ μαρ-
τυρᾷ ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφεί-
σονται σοι·

17 Ἰκαίμενός σε ἔκ τοῦ
λαοῦ, καὶ τῶν ἱδυνῶν, εἰς ἃς νῦν
σε ἀποστέλλω,

18 ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῶν, τῷ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκο-
της εἰς φῶς, καὶ τῆς Ἰουδαίας
τῷ Σατανᾷ ἐπὶ τὸν Θεόν, τῷ
λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμνηστίας,
καὶ κλήρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις,
πίστει τῇ εἰς ἐμὲ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, ἐκ ἰγνομίμῳ ἀπειθείης τῇ
ἐρανοῦ ὀπίστασία·

20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμα-
σκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις,
εἰς παῖσάν τε τὴν χώραν τῆς
Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπ-
αγγέλλων μετανοεῖν, καὶ ἐπι-
στρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀξία
τῆς μετανόιας ἔργα πράσσου-
τας.

21 Ἐνεκα τούτων με οἱ
Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῇ
ἱερῇ, ἐπερῶντο ἀποκτενεῖν
σθαι.

22 Ἐκικερίαις ἔν τυχόν
τῆς πόλεως τῆ Θεῷ, ἀπὸ τῆς
ἡμέρας

ἡμέρας ταύτης ἔσηκα, μὲ-
τυμήμην· μικρῶ τι καὶ με-
γάλῳ, ὅθεν ἐκτὸς λέγων ὦν
τι οἱ προφῆται ἐλάλησεν μελ-
λότων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς,
εἰ περὶ τῶ· ἔξ ἀναστάσεως νε-
κρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν
τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἀπο-
λογημένοι, ὁ Φῆς· μεγάλη
τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ Παῦλε·
τὰ πολλὰ σὺ γραμματεῖα εἰς
μαίαια κατετρέπει.

25 Ὁ δὲ· Οὐ μαίνομαι,
φρεσὶ, κρατίτε Φῆς, ἀλλ' ἀ-
ληθείας καὶ σωφροσύνης ἐν μαίαια
ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ ὡς τῷ
ἐν ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ
παρρησιαζόμενος λαλῶ· λαν-
θάνει γὰρ αὐτόν τι τέτων ἔ-
πίδομαι ὅθεν ἔ· γὰρ ἐστὶν ἐν
γωνία περιεσφαιμένον τέτω.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀ-
γρίππα, τοῖς προφῆταις; οἶδα
εἶ τι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς
τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με
εἰπῆς Χριστιανὸν γινέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν·
Ἐξαιμήν· ἂν τῷ Θεῷ, καὶ
ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ ἔ· μό-
νον σὲ, ἀλλὰ καὶ πάντας τῶν
ἀκούοντάς με σήμερον, γινέσ-
θαι τοιούτους ὅποιον· καὶ γὰρ εἰ-
μι, παρεκτὸς τῶν δισμῶν τέ-
των.

30 Καὶ ταῦτα ἐπὶ νότος αὐ-

τῷ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡ-
γεμὼν, ἡ τε Βερρίκη, καὶ οἱ συγ-
καθήμενοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες
ἐλάλῃ πρὸς ἀλλήλους, λέγον-
τες· Ὅτι ὅθεν θανάτου ἄξιον
ἡ δισμῶν περάσσει ὁ ἀνθρωπῶ-
ς ἔτω.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆ-
σιν ἔφη· Ἀπολεῖσθαι ἐδύνα-
το ὁ ἀνθρωπῶς· εἰ μὴ ἐπι-
κέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζ'. 27.
Ως δὲ ἐκρίθη τῷ ἀπο-
πλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν
Ἰταλίαν, παρεδίδου τόν τε
Παῦλον καὶ τινὰς ἐτέρους δις-
μῶτας ἐκαλοντάρχην, ὀνόματι
Ἰελλίῳ, πείρης Σεβαστῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ
Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν
τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων,
ἀνῆχθημεν, ὅντ· σὺν ἡμῖν Ἀ-
ρεῖ· ἄρχη Μακεδόν· Θεσσα-
λονικέως.

3 Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθη-
μεν εἰς Σιδῶνα. φιλανθρώπως
τε ὁ Ἰελλί· τῷ Παύλῳ χρη-
σάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς φίλους
πορεύεσθαι, ἐπιμιθείας τυ-
χεῖν.

4 Καὶ κεῖθεν ἀναχθέντες ὑπ-
επλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ
τὸ τῶν ἀνέμων ἐπὶ ἐναντίας.

5 Τό, τε πείλας· πρὸ κατὰ
τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν
διεπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς
Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Καὶ κεῖ ἐν ὧν ὁ ἐκατόν-
ταρχος

ταρχ^ο πλοῖον Ἀλεξανδρίων
πλέειν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπιβί-
βασιν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
βραδυπλοῦντες, καὶ μόλις γενό-
μενοι κατὰ τὴν Κρίδον, μὴ προσ-
εὐλή^ο ἡμᾶς τῷ ἀνέμῳ, ὑπε-
πλεύσαμεν τὴν Κρήτιν κατὰ
Σαλμώνιν.

8 μόλις τε ὡς ἀλεγό-
μενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τό-
πον τινα καλούμενον Καλὴς
λιμένας, ὃ εἰς γὺς ἦν πόλις Λα-
σαία.

9 Ἰκανὸν δὲ χρόνον διαγενο-
μένους, καὶ ὅλη^ο ἤδη ἐπισφαλὲς
τῷ πλοῷ, διὰ τὸ καὶ τὴν νη-
γείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρ-
ήκει ὁ Παῦλος,

10 λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες,
θεωρῶ ὅτι κατὰ ὕβριτος καὶ πολ-
λῆς ζημίας ἔμμενον τῷ φόρτῳ
καὶ τῷ πλοῷ, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν μέλλειν ἴσθαι τὸν
πλῆν.

11 Ὁ δὲ ἐκαλόνταρχ^ο τῷ
κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐ-
πειθέτο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τῷ
Παύλῳ λεγομένοις.

12 Ἀνυθέτω δὲ τοῦ λι-
μέν^ο ὑπάρχοντι^ο πρὸς πα-
ραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεν-
το βελὴν ἀναχθῆναι ἀγκυ-
ραν, εἰπὼς δυνατὸν καταντή-
σαι εἰς Φοίνικα παραχει-
μασαι, λιμένα τῆς Κρήτης
βλεπόμενον κατὰ Λίβα καὶ κατὰ
Χῶρον.

13 Ὑποπνύσαι^ο δὲ Νό-

τε, δόξαντες τῆς προθέσεως
πεκραλῆκεναι, ἀράντες Ἄστυ
παρῆλγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' ἃ πολλὸν δὲ ἰσά-
λι κατ' αὐτῆς ἀνεμος το-
φανικός, ὁ καλούμενος Εὐρο-
κλόδων.

15 Συναρπαγέντ^ο δὲ τὸ
πλοῖον, καὶ μὴ δυναμὴν ἀπ-
οφθαλμῶν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδό-
τες ἐφειρόμεθα.

16 Νησίον δὲ τι ὑποδρα-
μόνους καλούμενον Κλαύδην, μό-
λις ἰχθύσαμεν περικρατῆς γι-
νέσθαι τῆς σκάφης·

17 ἦν ἀράντης, βοηθαίας
ἐχρῶντο, ὑποβυπνύντες τὸ πλοῖ-
ον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν
Σύρτιν ἐκπίσωσι, χαλάσαι-
τες τὸ σκεῦος, ὥτως ἐφί-
ροηο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζι-
μένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν
ἐποιεῖντο·

19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτο-
χειρες τὴν σκεὺν τῷ πλοῷ
ἐρέψαμεν.

20 Μῆτι δὲ ἡλίου, μήτι
ἄστρον ἐπιφανοῦσιν ἐπὶ πλε-
ονας ἡμέρας, χειμῶνός τε ἐκ
ὀλίγου ἐπικειμένῳ, λοιπὸν πι-
ρηγέτω πᾶσα ἐλπίς τῷ σώ-
ζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας
ὑπαρχούσης, τότε γαθῆς ὁ
Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔ-
πεν· Ἐδεῖ μὲν, ὦ ἄνδρες, πι-
ραχθῆσθαι μοι, μὴ ἀνάγκη-
σθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερ-
δῆσαι

ἡσάει τε τῷ ὕδατι ταύτῃ καὶ
τῷ ζῆματι.

22 Καὶ ταῦν ὠρῶντων
ὑμᾶς ὀθυμῆν' ὑποβολὴν ᾧ
ψυχῆς ὑδεμία ἐστὶ ἐξ ὑμῶν,
πλὴν τῶ πλοίου.

23 Παρέστι γάρ μοι τῇ
νυκτὶ ταύτῃ ἀγγελία· τῷ Θεῷ
ἢ ἡμῖν, ᾧ καὶ λατρεύω,

24 λέγων· Μὴ φοβῆ, Παῦ-
λι· Καίσαρι· σε δεῖ ὠρῶσθαι·
καὶ ἰδὲ, κεχάρισταί σοι ὁ
Θεὸς πάντας τὰς πλεονίας με-
τὰ σὺ.

25 Διὸ ὀθυμῆτε, ἄνδρες·
πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι ἔ-
στις ἔστι καθ' ὃν τρόπον λι-
θάληταί μοι·

26 Εἰς ἧστοι δὲ τίνα δεῖ ἡ-
μᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τιταρισκαίδι-
κάτη νύξ ἐγένετο, διαφορομέ-
νοι ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κα-
τὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόησαν οἱ
πῶται προσάγειν τίνα αὐτοῖς
χώραν.

28 Καὶ βολίσαιτες, εὐρον
ἡγεῖας ἑκοσὶ βραχὺ δὲ
μακρόταταις, καὶ πάλιν βολί-
σαιτες, εὐρον ὀρυσιαῖς δεκα-
πέντε.

29 Φοβούμενοι τε μήπως
ἐν τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν,
καὶ περιμνησθεῖσαντες ἀγκύρας
ῥοπαλας, ἥσυχον ἡμέραν γι-
γνώσκοντες.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούν-
των φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
ἐκλασάντων τῷ σκάφει εἰς

τῷ θάλασσαν, προσφάσει ἡ
ἐκ πλώρας μελλόντων ἀγκύρας
ἐκκλίνειν,

31 εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ
ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς γρατιώ-
ταις· Ἐὰν μὴ ἔτοι μένωσιν
ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι ἔ-
δυναδε.

32 Τότε οἱ γρατιῶται ἀπέ-
κοψαν τὰ ῥοινία τῆς σκά-
φης, καὶ εἰασαν αὐτὴν ἐκ-
πεσεῖν.

33 Ἀχρὶ δὲ ἔ' ἔμελλεν
ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει
ὁ Παῦλος ἅπαντας μετὰ λα-
βεῖν τροφῆς, λέγων· Τιτα-
ρισκαίδικατῶν σήμερον ἡμέ-
ραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι
διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβό-
μενοι.

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
προσλαβεῖν τροφῆς· τὸτο ᾧ
πρὸς τῆς ὑμείρας σωτηρίας
ὑπάρχει· ὑδινὸς ᾧ ὑμῶν θρῖξ
ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ
λαβὼν ἄρτοι, εὐχαρίστησε τῷ
Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλά-
σας ἤρξατο ἐδίειν.

36 Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι
πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελαβόμενοι
τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσαι
ἐβδομηκοῖαι.

38 Κορεθόντες δὲ τροφῆς,
ἐκφρίζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλ-
λόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θά-
λασσαν.

39 Ὅτε

39 Ὅτι δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν ἐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπων δὲ τὴν καλινόην ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβηλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπαράντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεύσει, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πύρα εἰρίσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἔλυετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιῶν βεβλή ἐγένετο ἵνα τὴς δεσμώτας ἀποκλείνωσι, μήτις ἐκκολυμένης διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος, βεβλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσε αὐτὴς τῇ βεβλήματι, ἐκέλευσέ τε τὴς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπορρίψαντας πρώτης ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι.

44 καὶ τὴς λοιπῆς, ἧς μὲν ἐπὶ σανίσιν, ἧς δὲ ἐπὶ τινὶ τῶν ἀπὸ τῆς πλοῖου· καὶ ὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βαρβάροι παρεῖχον

ἐν τῷ τυχεῖσαν φιλανθρωπίας ἡμῖν· ἀνάφαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, ἀλλὰ τὸν υἱὸν τὸν ἐφεῶτα, καὶ διὰ τὸ ψυχρός.

3 Συγρέψαντες δὲ τὴν Παύλου φρυγανίαν πλῆθος, καὶ ἐπιθέντες ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχοντες ἐκ τῆς θέρμης ἐξελάβοντες καθήψαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βαρβάροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος· ἔτι, ὃν διασώθειν ἐκ τῆς θαλάσσης, ἡ δίκη ζῆν ἐκ εἴαςιν.

5 Ὁ μὲν ἔν, ἀποτιναῖν τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἐπαθὲν ὁδὸν κακόν·

6 οἱ δὲ προσδοκῶν αὐτὸ μέλλαν σὺμπραδοῦναι, ἡ κατὰ πίπισιν ἄφρων νεκρόν. ὅτι πολλοὶ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντες, καὶ θεωρῶντων μὴδὲν ἄποτον, αὐτὸν γινόμενον, μείλαρ ἰσχυροὶ ἐλεγον Θεὸν αὐτὸ εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκείνον ὑπῆρχε χωρία τὰ πρώτα τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίω, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρονέμενος ἐξέτισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν παῖδα τῇ Ποπλίᾳ συνηχομένον καλεῖσθαι πρὸς ὃν ὁ Παῦλος ἐβλήθη, καὶ προσευξάμενος, ὅπως

ταὶς χεῖρας αὐτῶ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τότε ἔν γινόμενης, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀδινείας ἐν τῇ ψυχῇ, προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέβητο τὰ πρὸς τὴν χεῖρα.

11 Μίᾱ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνέστημεν ἐν πλοίῳ πλοῖον, ἀναχρηματόσι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, πλοῖον Διοσκουρίδους.

12 Καὶ κατὰχθέντες εἰς Σακεύσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν παρελθόντες κατήχησάμεν εἰς Ῥήγιον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένης ὥστε, διηλαστοὶ ἦλθομεν εἰς Παπίου.

14 Οὗ εὐρόης ἀδελφὸς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθομεν.

15 Καθεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἰσχυρίσασθαι τὰ περὶ ἡμῶν, ἦλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄρχαι Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν πραιποσίτων· ὅς ἰδὼν ὁ Παῦλος, ἐχαρίσθησας τῷ Θεῷ, ἔλαβε λόγον.

16 Ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς Ῥώμην, ἐκάλονταρχος παρέστη πρὸς ἡμᾶς διόμωχος τῷ γρατοῦ ἀρχῇ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπέστη μῆνιν καθ' ἑαυτόν,

σὺν τῷ φυλάσσειν αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μίᾱ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τῆς ὀνίας τῆς Ἰουδαίων πρώτης· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔδην ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ, ἡ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβέβητο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου παρέχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἡναγκάδιον ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· ἔχων ὡς τὸ ἔθνος μὴ ἔχων τι κατηγορεῖται.

20 Διὰ ταύτῃ ἔν τῇ αἰτίᾳ παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τῇ Ἰσραὴλ τὴν ἀλύσιν ταύτην περιέκειμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς ὅτε γράμματα περὶ σὲ ἰδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ὅτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέν τι· ὅθεν σὺ ποτηρόν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ πρῶτα σὺ ἀκούσαι ἡμᾶς φρονεῖν· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἵρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχῇ αἰτιολογῆται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἤκουσεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξείθιλον διαμαρτυρόμενοι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, περὶ τῶν τε αὐτῶν καὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ παλαιῶς ἕως ἡσέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίευν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντι τῷ Παύλῳ ῥῆμα ἔν· Ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν,

26 λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τούτον, καὶ εἰπὶ· Ἀκοῇ ἀκούσεις, καὶ ἔτι μὴ συνῆτι· καὶ βλέπουσιν βλέψῃς, καὶ ἔτι μὴ ἰδῇς.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρ-

διά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὤσι βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκάμμουσαι· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσι ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιγένησιν, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν ἔστιν ἡμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοῖς καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτῷ ἐκπρόνους, ἀπήλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἐμῖν δὲ ὁ Παῦλος διέτιν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τὰς ἐπιπορευομένας πρὸς αὐτόν,

31 κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

ΠΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, κλητὸς
ἀποστόλος, ἀφωρισμένος
εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ,

2 (ὃ προειπηγείλατο διὰ
τῆς προφητείας αὐτῷ ἐν γρα-
φαῖς ἀγίαις,)

3 ὅτι τῷ υἱῷ αὐτοῦ, (τῷ
γνωμένῳ ἐκ πίστεως) Δαβὶδ
κατὰ σάρκα·

4 τῷ ὀριζέμενῳ ὑπὸ Θεοῦ ἐν
δυνάμει, κατὰ Πνεῦμα ἁγίον
σύνης, ἕξ ἀναστάσεως νεκρῶν)
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,

5 (δι' ὃ ἐλάμβομεν χάριν καὶ
ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ
τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ·

6 ἐν οἷς ἐγὼ καὶ ὑμεῖς, κλη-
τοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐν Ῥώ-
μῃ, ἀγαπητοῖς Θεῷ, κλητοῖς
ἀγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ
τῷ Θεῷ μὲν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ
πίστις ὑμῶν κατεγγέλλεται ἐν
ἐλπί τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γὰρ μὲ ἐστὶν ὁ
Θεός, ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματί μου, ἐν τῇ εὐαγγελίᾳ

τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως
μνῆαι ὑμῶν ποιῶμαι·

10 πάντοτε ἐπὶ τῶν προσ-
δουχῶν μου διόμαι, (εἰπὼς ἤδη
ποτὲ δόξασθαι ἐν τῷ
θελήματι τοῦ Θεοῦ,) ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ ᾧ ἰδοὺ ὑ-
μᾶς, ἵνα τι μετὰ χάρισμα
ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ ἡ-
ριχθῆναι ὑμᾶς·

12 τὸ τοῦ δὲ ἐγὼ, συμπα-
ρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς
ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε
καὶ ἐμῆ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγ-
νοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
προθέμενος ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς,
(καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα
καρπὸν τινα ἔχω καὶ ἐν
ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἑλλήσι τε καὶ Βαρεβά-
ροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφειλέτης εἰμί·

15 ἔγωγε τὸ κατ' ἐμὲ πρό-
θυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ
εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις
γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παν-
τὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε
πρῶτον καὶ Ἑλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ
Α α

ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτειται ἐκ
πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γί-
γραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πί-
στεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτειται γὰρ ὅ-
τι Θεὸς ἀπ' ἑαυτοῦ ἐπὶ πᾶ-
σαν ἀσείθει καὶ ἀδικίαν ἀν-
θρώπων· ὅτι τὴν ἀλήθειαν ἐν
ἀδικίᾳ κατεργάζονται·

ἄρσενε 19 διότι τὸ γνωστὸν τῷ Θεῷ,
φανερὸν ἔστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θε-
ὸς αὐτοῖς ἵφάνερύσει.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῷ
ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς
ποιήμασι νοούμενα καθαροῦται,
ἥτις αἰδίδος αὐτῷ δυνάμεις καὶ
θεότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸς
ἀναπολόγητος·

21 διότι γνόντες τὸν Θεόν,
ὅχι ὡς Θεὸν ἰδοῦσάν, ἢ ἐν-
χαρίσθαι· ἀλλ' ἱματωθή-
σαι ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐ-
τῶν, καὶ ἰσκολοῖν ἢ ἀσύνετος
αὐτῶν καρδία.

22 Φασκοίης εἶναι σοφοί,
ἱμωράσθαι,

23 καὶ ἡλλαξάν τὴν δόξαν
τῷ ἀφάρτε Θεῷ ἐν ὁμοιώμα-
τι εἰκότι· φθαρτὴ ἀνθρώπων,
καὶ πτίνων καὶ τίτρατόων καὶ
ἱερπῶν.

24 Διὸ καὶ παρίδωκεν αὐ-
τὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμί-
αις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀ-
καθαρσίαν, τὴν ἀτιμάζειν τὰ
σώματα αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς·

25 οἵτινες μετέλλαξαν τὴν
ἀλήθειαν τῷ Θεῷ ἐν τῷ ψεύδει,
καὶ ἰστέασθησαν καὶ ἱλατρεύσαν

τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα,
ὃς ἐστὶν ἀλόγητος εἰς τὰς αἰὼ-
νας. ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρίδωκεν
αὐτὸς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας·
αἷτε γὰρ δῆλαιοι αὐτῶν μετέ-
λαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς
τὴν πρὸς φύσιν·

27 ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρες
ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς
δουλείας, ἑξεκαύθησαν ἐν τῇ
ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρ-
σιν ἐν ἄρσιν· πῶς ἀρχη-
μὲν κατεργαζόμενοι, καὶ πῶς
ἀνιμιδιῶν, ἢ ἐδει, τῆς πλά-
της αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ὑπολαμ-
βάνειν.

28 Καὶ καθὼς ἐκ ἰδοκί-
μασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπι-
γνώσει, παρίδωκεν αὐτὸς ὁ
Θεὸς εἰς ἀδοκιμονοῦν, ποιεῖν
τὰ μὴ καθήκοντα·

29 πεπληρωμένοι πάσης
ἀδικίας, πορνείας, πονηρίας,
πλεονεξίας, κακίας· μετὰ φό-
βου, φόνου, ἐριδος, δολοῦ, κακο-
θείας·

30 ψευδιστῶν, καταλάλων,
διοργιστῶν, ὕβριστῶν, ὑπερηφά-
νων, ἀλαζόνων, ἐφάμετῶν κα-
κῶν, γοησιῶν ἀπειθεῖς,

31 ἀσυνετές, ἀσυνέτους,
ἀσέβους, ἀσέβους, ἀνελπί-
στους·

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα
τῷ Θεῷ ἐπιβόητες, (ὅτι οἱ
τὰ τοιαῦτα πρᾶξις αἰσίου
θανάτου εἰσιν,) ἐμνοῦν αὐτὸν
ποιοῦν, ἀλλὰ καὶ συνιδούσιν
τοῖς πρᾶξεσιν.

Κεφ.

Κεφ. β'. 2.

Δ 10 ἀναπυλότητι· εἰ, ὡς ἄνθρωποι πᾶς ὁ κρέων· ἢ ὃ κρίνεις τὸν ἕτερον, σι-
αυτὸν καὶ κρίνεις· τὰ ὃ αὐ-
τὰ πρῶτος ὁ κρέων.

2 Οἰδαμεν ὅτι τὸ κρίμα
τῷ Θεῷ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ
τῆς τὰ τοιαῦτα πρᾶξεως.

3 Λογίζηται δὲ τὸτο, ὡς ἄνθρω-
ποι ὁ κρέων τῆς τὰ τοιαῦτα
πρᾶξεως, καὶ ποιεῖν αὐτὰ,
ἐπὶ σὺ ἐκφύβηται τὸ κρίμα τῷ
Θεῷ·

4 Ἡ τῷ πλῦτε τῆς χρη-
στότης αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς,
καὶ τῆς μακροθυμίας καὶ ἀφρο-
νείας, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τῷ
Θεῷ ἐστὶ μετάνοιαν σὶ ἄγει·

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά
σιν καὶ ἀμετανόητον καρδίαν,
δοκῶντες σὶ αὐτῷ ὀργὴν εἶναι
ἡμέρα ὀργῆς, καὶ ἀποκαλύψεως
δικαιοκρισίας τῷ Θεῷ·

6 ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 τοῖς μὲν κατ' ὑπομονὴν
ἔργα ἀγαθῶν, δόξαν καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν ζητήσιν, ζῶντες
ἐν αἰῶνι·

8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἐκπῶσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ,
συνδοκῶντες ὅτι τῇ ἀδικίᾳ, θυ-
μὸς καὶ ὀργή·

9 Ὅλβιος καὶ γεινοχωρία ἐπὶ
πᾶσι ψυχῇ ἀνθρώπων τῷ κα-
τακραζομένῳ τὸ κακόν, Ἰουδαίῳ
καὶ Ἕλλησι.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εὐ-
φροσύνη τῷ ἐργαζομένῳ τὸ

ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ
Ἕλλησι.

11 Οὐ γὰρ ὅτι προσωπο-
ληψία πᾶσι τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡ-
μῶν, καὶ ἀνόμως ἀπολῶνται·
καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, ἀφ' ὅ-
νους κριθήσονται,

13 (ὅτι οἱ ἀπροσβίβητοι τῷ
νόμῳ δίκαιοι πᾶσι τῷ Θεῷ,
ἀλλ' οἱ ποιεῖται τῷ νόμῳ δι-
καιωθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ
νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τῷ
νόμῳ ποιῇ, ἔτσι νόμον μὴ ἔχο-
ντες, ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμοι·

15 οἷς ἐνδείκνυται τὸ
ἔργον τῷ νόμῳ γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυ-
ρήσεως αὐτῶν τῆς συνειδήσεως,
καὶ μετὰ ἀλλήλων τῶν λο-
γισμῶν κατηγορουμένων ἢ καὶ
ἀπολογουμένων·)

16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ
Θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων,
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἀφ' ὃ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἰδε, σὺ Ἰουδαῖος ἱπονο-
μάζει, καὶ ἱπαναπαύῃ τῷ
νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 καὶ γνώσκεις τὸ θέλη-
μα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέ-
ροντα, καὶ ἡττημένος ἐστὶ τῷ νόμῳ·

19 σέβεις τοὺς πατέρας καὶ τοὺς
ἐκείνους, ὅτι οὗτοι οἱ νόμοι,
ἐν σκότεινι,

20 παιδιὰν ἡν ἀφροσύνη, δι-
δάσκαλοι ἡνέκων, ἔχοντα τὴν
μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ
τῆς

τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ ὢν διδάσκων ἑτέρῳ, σιαυτὸν ὃ διδάσκει; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπειν, κλέπεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσόμενος τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τῷ νόμῳ τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γίγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελει, εἰς νόμον πείρασθης· εἰς δὲ παραβάτης νόμου ἦς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν ὢν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, ὕψι ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθῆσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελευτᾶ, σὲ τὸν διὰ γραμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανεῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· ἐδὲ ἡ ἐν τῷ φανεῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή.

29 ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, Ἰουδαῖος· καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν συνύματι, ἐν γραμματί· ὃ δ' ἴσταινος ἐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΙ ὢν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τις ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολύ, κατὰ πάγια τρέ-

πον. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπι-
στεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστανται τῆς πίστεως; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;

4 Μὴ γίνωσιν· γινώσκουσιν ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἀνθρώπος ψεύτης. καὶ γίγραπται· Ὅπως αὖν δικαιοῦν ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τοῖς κρίμασι σου.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεῷ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐρεῖμεν; μὴ ἀδικος ὁ Θεός; ἐπιφύρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἀνθρώπου λέγω.)

6 Μὴ γίνωσιν· ἐπὶ πάντας κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἡμῶν ψύσματι ἐπερίσσει ἐκείνῃ τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἀμαρτωλὸς κρινόμεθα;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημώμεθα, καὶ καθὼς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιῶμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ὡς τὸ κρίμα ἐνδοκίμησι.

9 Τί ὢν; προεχόμεθα πάντως· προητσιασάμεθα Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι.

10 καθὼς γίγραπται· Ὅτι ἐκ ἑστὶ δίκαιος ἐδὲ εἷς·

11 ἐκ ἑστὶν ὁ συνιών, ἐκ ἑστὶν ὁ ἐκζητῶν τοῖς Θεοῖς.

12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἀμαρτωλὸν ἡχοῦνθων· ἐκ ἑστὶν ὁ

Γεω

Προς:

ἡ χρηστότητα, ἣ ἐστιν ἕως
τοῦ θανάτου.

13 Τάφος ἀπαργαμένῳ ὁ
λάφυξ αὐτῶν· ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἰδοιῦσθαι· ἰδὲ ἀ-
σπιδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

14 Ὡν τὸ γόμα ἀρεῆς καὶ
σπερίας γίμει.

15 ὅστις οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχέουσι αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ ταλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδοὶ εἰρήνης ἔκ-
βλησθαι.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ
ἐναντίῳ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα
ἐν νόμῳ λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλῶν ἵνα πᾶν γόμα φρα-
γῇ, καὶ ὑπόδικος γίνηται πᾶς
ἐπίσκοπος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἔκ τῶν ἔργων νόμος ἐ-
κκαταλείπει πᾶσα σαρξ ἐνώ-
πιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμος ἐπί-
σκοπος αἰμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
καιούνη Θεοῦ παρέρχεται,
μαρτυρημένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
τοῦ προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-
τας καὶ ἐπὶ πάντας τὰς πειρασ-
μους· ὃ γὰρ ὁμοῦ διαβολή.

23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον,
καὶ ἐκτενέονται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ
αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυ-
τρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

25 ὃν προέδειξε ὁ Θεὸς ἵνα

γένηται διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ
αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἑνδείξιν τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρ-
εισιν τῶν προγεγονότων ἁμαρ-
τημάτων.

26 ἐν τῇ ἀδικίᾳ τοῦ Θεοῦ,
πρὸς ἑνδείξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς
τὸ εἶναι αὐτοὺς δίκαιοι, καὶ δικαι-
οῦσθαι τὸ ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Πῦθ' ἢ καύχησις;
Ἐξικλείσθη. Διὰ ποίῳ νόμῳ;
τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ
νόμου πίστεως.

28 Λογίζομεθα ἔν, πίστεως
δικαιούμεθα ἀνθρώπων, χωρὶς ἔρ-
γων νόμου.

29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μό-
νον; ἔχῃ δὲ καὶ ἑθνῶν; Ναὶ καὶ
ἑθνῶν.

30 Ἐπειπτε εἰς ὁ Θεός, ὅς
δικαιώσιν περιτομὴν ἐκ πίστεως,
καὶ ἀπεροβυσθῆαι διὰ τὴν πίστεως.

31 Νόμον ἔν καταργούμεν
διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ νόμον ἱστούμεν.

Κεφ. δ'. 4.

1 Ἐν ἐρωμένῳ Ἀβραάμ τὸ
πατέρα ἡμῶν εὐρηκεῖναι
κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἔκ τῶν
ἔργων ἰδικαιώθη, ἔχει καύχημα,
ἀλλ' ὃ πρὸς τὸ Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;
Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ,
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-
νην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ
μισθὸς ὃ λογίζεται κατὰ
ἔργον.

χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφεί-
λημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ,
πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην
τὸν αἰσῶν, λογίζεται ἡ πίστις
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέ-
γει ὁ μακαρισμὸν τῷ ἀνθρώπῳ,
ὃς ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύ-
νην χάρις ἔργῳ.

7 Μακάριοι ὧν ἀφίθησαν
αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφ-
θησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος ἀνὴρ ὃς μὴ
λογίσηται Κύριον ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς ἐν ᾧ τῷ
ἐπὶ τῷ περιτομῇ, ἢ καὶ ἐπὶ τῷ
ἀκροβυσίᾳ; λέγομαι ὅτι
ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις
ὡς δικαιοσύνη.

10 Πῶς ἐν ἐλογίᾳ; ἐν
περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυ-
σίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ'
ἐν ἀκροβυσίᾳ.

11 Καὶ σημειῶν ἔλαβεν πε-
ριτομῆς, σφραγιδα δὲ δικαιο-
σύνης δὲ πίστις δὲ ἐν τῇ ἀκρο-
βυσίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πα-
τέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι'
ἀκροβυσίας, εἰς τὸ ἐλογισθῆναι
καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην.

12 καὶ πατέρα περιτομῆς,
τοῖς ἐκ ἐκ περιτομῆς μόνον,
ἀλλὰ καὶ τοῖς χειρῶσι τοῖς ἔχ-
ουσιν, δὲ ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ πίστεως
τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμον ἡ
ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, τὸ κληρονό-

μον αὐτὸν εἶναι τὸ κόσμον,
ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κλη-
ρονόμοι, κτείνονται ἡ πίστις, καὶ
κατήρηται ἡ ἐπαγγελία.

15 Ὁ γὰρ νόμος ὁργὴν κα-
τεργάζεται· ὁ γὰρ ἐκ ἐκ νόμου,
ἐνδὲν παραβάσεως.

16 Διὰ τούτο ἐκ πίστεως
ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι
βεβαίαν σὺν ἐπαγγελίᾳ πα-
τὴρ πνεύματι, ἐν τῷ ἐκ τῷ
νόμῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ
πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πα-
τὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (καθὼς γέγραπται· Ὅτι
πατέρα πολλῶν ἐθῶν τίθει κα-
λεῖται) κατέναντι τοῦ ἐκτείνοντος Θεοῦ
τῷ ζυγοποιούντος τοὺς νεκροὺς, καὶ
καλεῖν τοὺς μὴ ὄντας ὡς ὄντας.

18 Ὅς πατὴρ ἐλπίδα ἐκ
ἐλπίδος ἐκτείνουσι, εἰς τὸ γινώ-
σκειν αὐτοὺς πατέρα πολλῶν
ἐθῶν, καὶ τὸ ἐξημεῖον· Οὐτὶς
ἔσται τὸ πνεῦμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀδιδήσας τῇ
πίστει, ἐκ κατενόησε τὸ εἶναι
σῶμα ἡδὴ νεκρωμένον, ἐκ-
τολμαίτης πνεύματος ὑπάρχον, καὶ τὸ
νεκρῶσιν τὴν μήτρας Σάρρα.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τῷ
Θεῷ ἐκ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
ἀλλ' ἐκδοξαμύθη τῇ πίστι,
ὅθεν δόξαν τῷ Θεῷ.

21 καὶ πληροφωρηθεὶς ὅτι
ὁ ἐπηγγελᾷ, δυνατὸς ἐστὶ καὶ
ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγγράφη δι' αὐ-
τὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·

24 ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς
ῥάλλη λογιζοῦνται, τοῖς πιστεύου-
σι ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν
Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡ-
γώθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε', 5.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ ἔν ἐκ
πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν
πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἔχκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χά-
ριν ταύτην ἐν ᾗ ἐσῆκαμεν, καὶ
καυχώμεθα ἐν ἡ ἐλπίδι τῆς δό-
ξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δι', ἀλλὰ καὶ
καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν·
ὥστε ὅτι ἡ θλίψις ὑπομένει
κατιγάζεται·

4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ
δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 ἡ δὲ ἐλπίς ἐκ κατασχύ-
ου, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκ-
κρίνεται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέν-
τος ἡμῖν.

6 Ἐπὶ γὰρ Χριστὸς ὄντων
ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν
ὑπὲρ ἀσθενῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαί-
ης ἀποθανήσκει· ὑπὲρ γὰρ τοῦ
ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τόλμα
ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δι' τὴν αὐτὴν ἀ-
γάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι

ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν,
Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῶν ἔν μαλλον, δι-
καιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ
ἀπὸ τῆ ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶν
μαλλον καταλλαγήντες σωθη-
σόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον δι', ἀλλὰ καὶ
καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ
νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥστε δι' ἐνός
ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ κόσ-
μον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας
ὁ θάνατος, καὶ ὥτως εἰς πάν-
τας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλ-
θεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον.

13 Ἀχρὶ γὰρ νόμος ἁμαρ-
τία ἦν ἐν τῷ κόσμῳ· ἁμαρτία
ᾧ ἐκ ἐλλογῆται μὴ ὅτι νόμος.

14 Ἀλλ' ἵεσθίλεισιν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι
Μωσέως, καὶ ὅτι τὸς μὴ α-
μαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώ-
ματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς
ἔστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλ' ὥς τὸ παρεπ-
ίτωμα, ὅτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ
γὰρ τῷ τῷ ἐνός παραπτώματι
οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶν
μαλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ
δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τῷ ἐνός ἀν-
θρώπῳ Ἰησοῦ Χριστῷ εἰς τοὺς
πολλοὺς ἐπερίσσει.

16 Καὶ ὥς δι' ἐνός ἀ-
μαρτήσαντος,

μαρτήσαντο, τὸ δῶρημα· τὸ μὴ γὰρ κῆμα ἔξ ἑνὸς εἰς κατάρκημα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων, εἰς δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τῷ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τῷ ἑνὸς, πολλῶν μᾶλλον οἱ τῶν περισσίων ἢ χάριτος καὶ ἢ δωρεῆς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τῷ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάρκημα· ὅτω καὶ δι' ἑνὸς δικαίωματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὡς περὶ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τῷ ἑνὸς ἀνθρώπῳ ἁμαρτωλοὶ κατεγάρθησαν οἱ πολλοί, ὅτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τῷ ἑνὸς δίκαιοι καταγαθήσονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεισηλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. ὃ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερίσσειον ἡ χάρις.

21 ἵνα ὥς περὶ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, ὅτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. γ'. 6.

ΤΙ ἔστιν ἱερῶν; ἱπιμνήσκου τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἷτις ἀπι-

θάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἡ ἀγνοίᾳ ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Συντάφημεν ἐν αὐτῷ διὰ τῷ βαπτίσματι εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥς περὶ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, ὅτω καὶ ἡμεῖς ἐν καὶνότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.

6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τὸ μηκέτι δεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ ὃς ἀποθανὼν διδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ.

9 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγέρθη εἰς νεκρῶν, ὅτι ἐτι ἀποθήσκει· θάνατος αὐτοῦ ἔκτε κυριεύει.

10 Ὁ γὰρ ἀπὸ θανάτου ἁμαρτίας ἀπὸ θανάτου ἐφάπαξ ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὴ ὡς τῇ ἁμαρτίᾳ, ζώντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ ἔν βασιλεύετω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακύναι αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῆς.

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ ὡς ὁραγήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν ἔσται ὑπομνήσις· ἢ γὰρ εἴτε ὑπὸ νόμου, ἢ ὑπὸ χάριτος.

15 Τί ἔν; ἁμαρτήσομεν, ἢ ἔσται ἡμῶν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριτος; Μὴ γίνωσι.

16 Οὐκ εἶδασθε ὅτι ἡ παρρησία ἑαυτοῦς δέλης εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἐῖτε ἢ ὑποτακτικοί, ἢ ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Καίρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἡμεῖς δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπακούσαμεν δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύποι διδαχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπων λέγω, διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥστε, γὰρ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· ἔτω νῦν ὡς ὁραγήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτι γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλευθεροί ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα ἔν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οὗς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

22 Νῦν δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Ταῦτά γὰρ ὑφώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Η ἀγαπήτε, ἀδελφοί, (γιναίκεσσι γὰρ νόμον λαλῶν) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τῶ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρος κυριεύει τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδισαι νόμον· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρηται ἀπὸ τῶ νόμου τῷ ἀνδρὶ.

3 Ἀρα ἔν ζῶντες τῷ ἀνδρὶ μοιχαλὶς χρηματίζοι, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τῶ νόμου· τῷ μὴ εἶναι αὐτῇ μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ.

4 Ὡς, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐδουλωθήτε τῷ νόμῳ διὰ τὸ σώματι· τῷ Χριστῷ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγεσθῆναι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτι γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν.

μαρτιῶν τὰ διὰ τῆ νόμου, ἰηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τῆ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατεχόμεθα· ὥστε θηλάσκειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ ἐν παλαιότητι γραμμῶν.

7 Τί ἔν ἐμεῖν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν ἔκ ἐγών· εἰ μὴ διὰ νόμου. τίποτε γὰρ ἐπιθυμίαν ἔκ ἡδύν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλιγνεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβῶσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, κατεβλάσθη ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν. χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου· ποτὶ ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν.

10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ ἐτίθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζῶν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβῶσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέν με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκλεινεν.

12 Ὡς ὁ μὲν νόμος ἄγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ ἔν ἐν ἀθάτον, ἐμοὶ γένοιτο θάνατος; Μὴ γένοιτο. ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τῆ ἀθανάτου μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα

γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι ὁ νόμος σπουδατικός ἐστι· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τῇ ἁμαρτίαν.

15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, ἐ γινώσκω· ἐ γὰρ ὁ θείων, τῆτο πράσσω· ἀλλ' ὁ μισῶ, τῆτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὁ ἐ θείων, τῆτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ ἔκ ἐτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκῶσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ οἰκῶ ἐν ἐμοὶ (τυτίσιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θείων πρᾶσσεται μοι, τὸ δὲ κατεργάζομαι τὸ καλόν, ἐχ' εὐρίσκω.

19 Οὐ γὰρ, ὁ θείων, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ ἐ θείων καλόν, τῆτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὁ ἐ θείων ἐγὼ τῆτο ποιῶ, ἐκ ἐτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκῶσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὐρίσκω πρᾶ τὸν νόμον τῷ θείοντι· ἐμοὶ ποιῶν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ καλόν πρᾶσσεται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τῷ Θεῷ κατὰ τὸν ἴσον ἀνθρώπων.

23 βλέπω δὲ ἴτινος νόμος

τοῖς μέλεσί μου ἀνιγγραλύ-
θον τῷ νόμῳ τῷ νόθῳ μου,
ἐν ᾧ καλωπὶς οὐδ' αὖ με τῷ νό-
μῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν
τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος· ἐγὼ ἄν-
θρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ
τοῦ σώματος τῷ θανάτῳ τῷ

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν· Ἄρα ἔν· αὐτὸς ἐγὼ τῷ
Θεῷ καὶ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ
καὶ ἢ σαρκί, νόμῳ ἁμαρ-
τίας.

Κεφ. η'. 8.

ΟΥΔΕΝ ἄρα νῦν κα-
τάκρυμμα τοῖς ἐν Χρι-
στῷ, μὴ κατὰ σάρκα
κατατύσιν, ἀλλὰ κατὰ
πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύ-
ματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν, ἐλευθέρωσε με ἀπὸ τοῦ
νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θά-
νατου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τῷ νό-
μῳ, ἐν ᾧ ὑπῴκει διὰ τῆς σαρκὸς,
ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν
ἐπέμφεν ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς
καὶ ἀμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρ-
τίας, κατέκρινε τὴν ἀμαρτίαν
ἐν τῇ σαρκί.

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τῷ νό-
μῳ πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ
κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλ-
λὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄν-
τες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν·

οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ
πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρό-
νημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ
εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν. τῷ
γὰρ νόμῳ τῷ Θεῷ ἐχ' ὑπο-
τάσσεται· ὑδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες,
Θεῷ ἀρεῖσαι ὃ δύναται.

9 Ἵμῖς δὲ ἐκ ἐστὶ ἐν σαρ-
κί, ἀλλ' ἐν πνεύματι, ἐπι-
πνεῦμα Θεοῦ οἰκίᾳ ἐν ὑμῖν. εἰ
δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ ἐκ ἔχει,
ἐτό· ἐκ ἐστὶν αὐτῷ.

10. Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρ-
τίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ καὶ
δικαιοσύνη.

11 Εἰ ὅτι τὸ πνεῦμα τῷ ἐπί-
ρατι· Ἰησοῦ ἐκ νεκρῶν οἰκίᾳ ἐν
ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ
νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνη-
τὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοι-
κεν αὐτῷ πνεῦμα ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα ἔν, ἀδελφοί, ὁφει-
λέται ἵσμεν ὃ τῇ σαρκί, τῷ
κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα
ζῆτι, μέλλει ἀποθνήσκειν· εἰ
δὲ πνεύματι τὰς πράξεις
τῷ σώματι· θανατοῦται, ζῆ-
σει δι.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι
Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ
Θεοῦ.

15. Οὐ γὰρ ἰσχύει πνεῦ-
μα

μα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλεύθετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κρίζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἰσμεν τέκνα Θεῶ.

17 Εἰ ὃ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεῶ, συγκαληρονόμοι δὲ Χριστῷ· ἑπὶ συμπαύχονον, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι ἐκ ἄξια τὰ παθήματα τῷ ὦν παρῶ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ δὲ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως πλὴν ἀποκαλύψιν τῷ ὦν τῷ Θεῷ ἀπεικδιχίαι.

20 Τῇ γὰρ μαλαιότητι ἡ κτίσις ὑπείαγη, ἔχ' ἐκῶσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι.

21 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθοᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῷ τέκνῳ τῷ Θεῷ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συσπνάζει καὶ συνωδίνει ἄχει τῷ ὦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ πλὴν ἀπαρχὴν τῷ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς γενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεικδιχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τῷ σώματι ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἰσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλιπομένη, ὥς ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὁ βλιπομένη, ἀπὶ τίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεικδιχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συνανιλαμδάνειαι ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί περσευζώμεθα καθὸ δι', ἐκ ὁδῶμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερβιγγάει ὑπὲρ ἡμῶν γενναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τῷ πνεύματι, ὅτι καὶ Θεοὶ ἐπιγχαίει ὑπὲρ αἰῶν.

28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς αἰῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεγχαίει ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ἔσιν.

29 Ὅτι ὅς προέγνω, καὶ προώρσει συμμόρφως τῆς ἐκείνου τῷ υἱῷ αὐτοῦ, εἰς τὸ ἵνα αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὗς δὲ προώρσει, τέτρε καὶ ἐκάλει· καὶ ὅς ἐκάλει, τέτρε καὶ ἐδικαίωσεν· ὅς δὲ ἐδικαίωσεν, τέτρε καὶ ἐδόξασεν.

31 Τί ἔν ἐρῶμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τί καθ' ἡμῶν;

32 Ὅς γε τῷ ὁδῷ υἱῷ ἐκείνῳ, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρῶκεν αὐτοῖς, πῶς ἔχ' καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῶν χαρίσιν;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεῶ; Θεὸς ὁ δικαίος.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χρὶς ὁ ἀποθνήσκων, μᾶλλον δὲ ὁ ἰγενθῶν.

ἡμεῖς, ὅς κ' εἰσιν ἐν διεξίᾳ τοῦ Θεοῦ, ὅς κ' ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἐνδοχμρία, ἢ διωγμός, ἢ λιπώδης, ἢ γυμνάσις, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (καθὼς γέγραπται· Ὅτι περὶ σὺ θανατωμένηθα ὅλην ἡμέραν· ἐλογίζημεν ὡς περὶ αἰῶνα σφαγῆς.)

37 Ἀλλ' ἐν τέτοις παῶσιν ἐπερὶ κωμῶν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πείπεισμαι ᾧ ὅτι ἔτι ζῶντες, ἔτι ἄγιοι, ἔτι ἀρχαί, ἔτι δυνάμεις, ἔτι ἰσχυρὰ, ἔτι μέλλοντα,

39 ἔτι ὑψώματα, ἔτι βάρος, ἔτι τις κλίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τοῦ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. 9. 9.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ λέγω ἐν Χριστῷ, ὃ ψεύδομαι, (συμμεμαρτυρήσας μοι τοῦ συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,)

2 ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὸν τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ἐνυχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἡμᾶς εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἢ ἀδελφῶν μου, τοῦ συγγενοῦ μου καὶ σαρκος.

4 οἱ τινὲς εἰσιν Ἰσραηλῖται, οἱ ἢ ὑποδίσκω, καὶ ἢ δόξαν, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νομοθε-

σία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·

5 ὡς οἱ πατέρες, καὶ ὡς ὁ Χριστὸς, τὸ καὶ σάρκα, ὃ ὡς ἐπὶ πάντων Θεὸς ἐυλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπλωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ὃ γὰρ πάντες οἱ ὡς Ἰσραὴλ, ὅτοι Ἰσραὴλ·

7 ὅτι εἰς σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.

8 Τητίσιν, ὃ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος ὅτος· Κατὰ τὸ καιρὸν τούτον ἐλευσόμεαι, καὶ εἶσαι τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ὡς ἐνὸς κοίτῃ ἐχέστα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τί ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἢ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ προθέσις μίση, ἢ ὡς ἔργων, ἀλλ' ἐκ τῆ καλῆς ἐ-

12 ἐρέθη αὐτῇ· Ὅτι ὃ μείζων δευλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

13 Καθὼς γέγραπται· Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαὺ ἐμίσησα.

14 Τί ἐν ἑρῶμεν; μὴ ἀδικία ὡς τῷ Θεῷ; Μὴ γέ-

ιτο.

B b

Τῷ

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλεῖσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οὐκ ἐ-
λεῖσω ὃν ἀναικτεῖρω.

16 Ἄρα ἔν ἐ τῷ θέλοντι·
ἐδὲ τῷ τρέχοντι·, ἀλλὰ τῷ
ἐλεῖντι· Θεῷ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ
Φαραῶ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τὸτο
ἔξηχερά σοι, ὅπως ἐνδείξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως
διαγίλῃ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ.

18 Ἄρα ἔν ὃν θέλει, ἐλεῖ·
ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς ἔν μοι· Τί ἔτι
μέμφεται; τῷ γὰρ βεβλήματι
αὐτοῦ τις ἀνέστηκε;

into uero 20 Μιῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ
τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ
Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ
πλάσαντι· Τί με ἐποίησας ὕψως;

21 Ἡ ἐκ ἔχει ἔχουσίαν ὁ
κεραμεὺς τῷ πηλῷ, ἐκ τῷ αὐ-
τῷ φουράματι· ποιῆσαι, ὃ μὲν
εἰς τιμὴν σκεύος, ὃ δὲ εἰς ἀτι-
μίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐν-
δείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρί-
σαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ, ἤνεγκεν
ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴν
ὀργῆς κατηρετισμῶρα εἰς ἀπω-
λάν·

23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ ἡ πλεῖστον
τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέως,
αἱ προσητοίμασιν εἰς δόξαν;

24 Οὐς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς,
ἐ μόνον ἔξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ
ἐξ ἐθνῶν.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὶ λέ-
γει· Καλίσω τὸν ἐ λαόν μου,

λαόν μου· καὶ τὴν ἐκ ἡγαπημέ-
νην, ἡγαπημένην.

26 Καὶ ἔσαι, ἐν τῷ τόπῳ
ἐ ἐρρήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου
ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ
Θεοῦ ζῶντος·.

27 Ἡσαΐας δὲ κραζει ὑπὲρ
τῷ Ἰσραὴλ· Ἐάν ἡ ὁ ἀρεθμός·
υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθή-
σεται.

28 Λόγον γὰρ συντελῶν καὶ
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συντέμνημένον ποιῶσιν
Κύρι· ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προεῖπεν
Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύρι· Σα-
βαὺθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρ-
μα, ὡς Σόδομα ἀν' ἐγενήθημεν,
καὶ ὡς Γόμορρα ἀν' ὠμοιώθημεν.

30 Τί ἐν ἐρεῖμεν; ὅτι ἔβη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιο-
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως.

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον
δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιο-
σύνης ἐκ ἔφθασε;

32 Διατί; Ὅτι ἐκ ἐκ πί-
στεως, ἀλλ' ὡς ἔξ ἔργων νόμου.
προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τῷ
προσκομμαῖος·

33 καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ,
τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκίμ-
ματ·, καὶ πῆτραν σκανδάλου·
καὶ πᾶς ὁ πεισύνων ἐπ' αὐτῇ,
ἐ καταείχυνθήσεται.

Κιφ. ι. 10.

ΔΕΛΦΟΙ, ἡ μὲν εὐδο-
κία τῆς ἐμῆς καρδίας,
καὶ

καὶ ἡ δόσις ἡ πρὸς τὸν Θεόν,
ὕπὲρ τῆ Ἰσραὴλ ὄζειν εἰς σωτη-
ρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅ-
τι ζῆλον Θεῷ ἔχουσιν, ἀλλ' ὃ
ἐπὶ ἐπίγνωσιν.

3 Ἀγνοῦντες γὰρ τὴν τῷ
Θεῷ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
δικαιοσύνην ζητῶντες γῆσαι,
τῇ δικαιοσύνῃ τῷ Θεῷ ὑπέ-
ταγῃ.

4 Τίλον γὰρ νόμον Χριστός,
εἰς δικαιοσύνην πάντῃ τῷ ποι-
εῖσιν.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν
δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου,
ἐπὶ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωποι,
ζῆσιν ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιο-
σύνη ἔγω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σε· Τίς ἀναθήσειαι
εἰς τοὺς οὐρανούς; τὸτ' εἰσι Χριστὸν
καταγγεῖν.

7 Ἡ, τίς καταθήσειαι εἰς
τὴν ἄβυσσον, τὸτ' εἰσι Χριστὸν
ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγὼ
σε τὸ εἶναι ὄζειν ἐν τῷ σώματί
σε, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σε, τὸτ'
εἰσι τὸ εἶναι τῆς πίστεως ὃ κη-
ρύσσομεν.

9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ
σώματί σε Κύριον Ἰησοῦν, καὶ
πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σε ὅτι
ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται
εἰς δικαιοσύνην, σώματι δὲ ὁμο-
λογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, ὃ
καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γὰρ ὄζει διαβολὴ
Ἰουδαίῳ τε καὶ Ἑλληνι. ὁ γὰρ
αὐτὸς Κύριος πάντων, πλε-
τῶν εἰς πάντας τὰς ἐπικαλε-
σάμενος αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἀν' ἐπικα-
λίσσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σω-
θήσεται.

14 Πῶς ὅν' ἐπικαλέσονται
εἰς ὃν ὃν ἐπίστευσαν; πῶς δὲ
πιστεύουσιν ὃ ἐκ ἡκούσαν; πῶς
δὲ ἀκούσιν χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν
μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέ-
γραπται· Ὡς ὠρεῖται οἱ πό-
δες τοῦ εὐαγγελιζομένου ἐν
ἐρήνῃ, τοῦ εὐαγγελιζομένου τὰ
ἀγαθὰ.

16 Ἀλλ' ὃ πάντες ὑπήκου-
σαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας
γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπί-
στευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἀρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς;
ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ ἐκ ἡ-
κούσαν; Μενύγγει εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγος αὐ-
τῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰ-
κουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ ἐκ
ἔγωγ Ἰσραὴλ; πρῶτον Μω-
σῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώ-
σω ὑμᾶς ἐπ' ὃν ἐκ ἔθνεσι, ἐπὶ ἔθνεσι
ἀσυνέτῳ παροργισῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποστόλμα,
καὶ λέγει· Εὐρέθην τοῖς ἑμέ μοι
καὶ

ζητῶσιν, ἔμφαντες ἐγνέμεν
τοῖς ἐμὶ μὴ ἐκπερτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸ Ἰσραὴλ λέ-
γει· Ὅλῳ τὴν ἡμέραν ἐξεπί-
τασα τὰς χεῖράς μου πρὸς
λαὸν ἀπειθῆντα καὶ ἀπειλί-
γοντα.

Κεφ. ια. 11.

ΛΕΓΩ ὅτι· Μὴ ἀπώσα-
το ὁ Θεὸς τὸ λαὸν αὐτῷ;
Μὴ γένοιτο· καὶ ᾧ ἐγὼ Ἰσρα-
ηλῆτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος
Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸ
λαὸν αὐτῷ, ὃν πραιγνῶ. Ἡ
ὅκ οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ
γραφὴ; ὡς ἐντυγχάνει τῷ
Θεῷ καὶ τῷ Ἰσραὴλ, λέγει·

3 Κύριε, πῶς προφῆτας
σε ἀπείκλιναν, καὶ τὰ θυσι-
αγήριά σε κατίσκαψαν· κα-
γὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζη-
τῶσι τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ
ρηματισμός; Κατίλικοι ἐμ-
αὐτῷ ἐπὶ λακισχίλις ἄνδρες,
οἵτινες ἐκ ἐκσμφαι γόνυ τῇ
Βαβυλῶν.

5 Οὕτως ὅτι καὶ ἐν τῷ νῦν
καιρῷ λῆμμα κατ' ἐκλογὴν
χάριτος γίγνεται.

6 Εἰ δὲ χάριτι, ὅκ ἐτι ἐξ
ἔργων ἐπὶ ἡ χάρις ὅκ ἐτι
γίνεται χάρις· αἱ δὲ ἐξ ἔργων,
ὅκ ἐτι ἐστὶ χάρις· ἐπὶ τὸ ἔρ-
γον ὅκ ἐτι ἐστὶν ἔργον.

7 Τί ὅτι; ὁ ἐπιζητῶν Ἰσ-
ραὴλ, τέτε ὅκ ἐπιτύχει· ἡ
δὲ ἐκλογὴ ἐπιτύχει, αἱ δὲ

λοιποὶ ἐκπερτῶσιν.

8 (καθὼς γέγραπται· ὁ
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεός, πνεῦμα
κατανύξεως, ὁφθαλμοὺς τε
βλέπειν, καὶ ὅτα τε μὴ ἀκῶν
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γεν-
θήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
γάλα, καὶ εἰς ὄρεα, καὶ εἰς σκα-
βαλοὺς, καὶ εἰς ἀνταπόδομα
τοῖς.

10 Σκοτισθῆτω ὁ ὁφθαλ-
μοὶ αὐτῶν τῷ μὴ βλέπειν
τὸν ἰσχυρὸν αὐτῶν διαπαρ-
σύνκαμνον.

11 Λέγω ὅτι· Μὴ ἐπὶ
ἵνα πείσωσι; Μὴ γένοιτο. ἀλ-
λά τῷ αὐτῶν παρακλίωμα
ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσι, ἵς τε
παραζηλώσαι αὐτῶν.

12 Εἰ δὲ τὸ παρακλίωμα
αὐτῶν πλεονέκτημα κόσμου, καὶ τὸ
ἡτῆμα αὐτῶν πλεονέκτημα ἰδιῶν,
πόσω μάλλον τὸ πλεονέκτημα
αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς
ἔθνεσι, ἵφ' ὅσοι μὲν ἐμὶ ἐν
ἰδιῶνι ἀπόστολος, τὴν διακονίαν
με δοξάζω.

14 ἵπως παραζηλώσω με
τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινα ἐξ
αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποστολὴ αὐ-
τῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς
ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζῶν ὁ
νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία,
καὶ τὸ φέρεμα· καὶ εἰ ἡ εἰς
ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ τις ἴδῃ κλάδον
ἐκλαδυνέντα, σὺ δὲ ἀγρι-
ώμενος ὡς ἐκκεντρίδης ἐν αὐ-
τῇ, καὶ συγκαταστὸς τῇ ῥίζῃ
καὶ συνόκητος τῆς ἑλπίδος
ἦναι,

18 μὴ κατακαυχῶ ἑσὺ
κλάδων. εἰ διὰ κατακαυχῶσαι,
ἐν τῇ ῥίζῃ συνστὰς, ἀλλ'
ἥ ῥίζα σί.

19 Ἐπεὶ οὖν Ἐκκεντρίδη-
σιν οἱ κλάδοι, ἵνα ἰγὼ ἐγκεν-
τρίδῃ.

20 Καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξ-
εκλαδύνη, σὺ δὲ τῇ πίστει
ἦναι, μὴ ὑψηλοφρόνῃ, ἀλ-
λά φρόν.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἴδῃ
κατὰ φύσιν κλάδων ἐκ ἐφεί-
σας, μήπως εὐδὲ σὺ φείσῃ-
ται.

22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ
ἀποτομίαν Θεῷ ἐπὶ μὲν τοῖς
ἐσπόμενοις, ἀποτομίαν ἐπὶ δὲ
σε, χρηστότητα, ἐὰν ὀπιμύ-
νης τῇ χρηστότητι ἡμεῖς καὶ σὺ
ἀπειθήσῃ.

23 Καὶ ἱκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ
ὀπιμύνησι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγ-
κατεριδιήσονται· δυνατὸς γάρ
ἦν ὁ Θεὸς πάντων ἐγκεντρίσαι
αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ
φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελπίου,
καὶ ὡς κατὰ φύσιν ἐκκεντρίδης
ὡς καλλιέλαιος, πόσω μάλ-
λον ἔσσι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγ-
κατεριδιήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐ-
λπίδι;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγ-
ριώειν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον
τοῦτο, (ἵνα μὴ ᾔτη πάρε-
σταις φρόνιμοι) ὅτι πάρεσταις ὁποῦ
μέρους τοῦ Ἰσραὴλ γίγνεται, ὡ-
ς οὐκ ἔστι τὸ πλεονέκτημα τῇ ἰδιᾷ
εἰσελθῇ.

26 καὶ ἔτω πᾶς Ἰσραὴλ
σωθήσεται. καθὼς γέγραπται·
Ἔξῃ ἐκ Σιών ὁ ἐνός, καὶ
ἀποστερήσει ἀσπίδας ἀπὸ Ἰα-
κώβ.

27 Καὶ αὐτῇ αὐτοῖς ἡ
παρὰ ἡμεῶν ἀδελφότης, ὅταν
ἀφείλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον,
ἰχθύες δὲ ὑμᾶς· κατὰ δὲ
τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ δια-
τὸς πατέρας.

29 Ἀπειταμίλητα γὰρ τὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τῷ
Θεῷ.

30 Ὡς γὰρ καὶ ὑμεῖς
ὥστε ἐκκεντρίσασθε τῷ Θεῷ,
νῦν δὲ ἐλεήθητε τῇ τέτῳ
ἀπειθείᾳ.

31 ἔτω καὶ ἔσσι νῦν ἡπίθε-
σιν τῷ ὑμῶν ἐλεῖν, ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συνέκλεισι γὰρ ὁ Θεὸς
τὸς πάντας εἰς ἀπειθείαν, ἵνα
τὸς πάντας ἐλεήσῃ.

33 Ὡς βάθος πλεονέκτητος καὶ σο-
φίας καὶ γνώσεως Θεῷ ὡς ἀνέξε-
ραῖντα τὰ κρῖματα αὐτῶν, καὶ
ἀνέξιστα αἱ ὁδοὶ αὐτῶν.

34 Τίς γὰρ ἴγνω νῦν Κυρίῳ;
ἢ τίς σύμβουλος αὐτῷ ἐγένετο;

35 Ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ,
καὶ ἀναποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐ-
τοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.
αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ἔν ὑ-
μῖν, ἀδελφοί, διὰ τῆς
οἰκτιρῶνς τῆ Θεοῦ, ὡς ἠγάπησεν
τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν,
ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τῷ
λογικῇ λατρεύειν ὑμῶν.

2 καὶ μὴ συσχημαίζεσθε
τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μετα-
μορφῶσθε τῇ ἀνακαινίσκει τῇ
νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν
ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τῆ Θεοῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάρι-
τος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ
τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρο-
νεῖν, παρ' ὃ δι' φρονεῖν· ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστω
ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον σί-
σεως.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώ-
ματι μέλη πολλά ἔχομεν, τὰ
δὲ μέλη πάντα ἐν τῷ αὐτῷ
ἔχει πρᾶξιν·

5 ὅπως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα
ἴσμεν ἐν Χριστῷ, ὃ δὲ καθεῖς,
ἀλλήλων μέλη.

6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα
κατὰ τὴν χάριν τῷ δοθείῳ ἡμῖν
ἀξίφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ
τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 εἴτε ἀγαθοσύνην, ἐν τῇ
διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν

τῇ διδασκαλίᾳ·

8 εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ
παρακλήσει· ὁ μεταδίδως, ἐν
ἀπλότητι· ὁ προεργάζων ἐν
σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος·
Ἀποσυγνῆτες τὸ πονηρὸν, κολ-
λῶμενοι τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλ-
λήλους φιλόσπουδοι. Τῇ τιμῇ
ἀλλήλων προσηγόμενοι.

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί.
Τῷ πνεύματι ζήοντες. Τῷ και-
ρῷ δελεούμενοι.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες.
Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ
προσευχῇ προσκαρτερῶντες.

13 Ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων
κοινωνῶντες. Τὴν φιλοψυχίαν
διώκοντες.

14 Εὐλόγεῖτε τὰς διώκοις
ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ κατα-
ραζῶσθε.

15 Καίρειν μετὰ χαριόταν,
καὶ κλαίειν κατὰ κλαυθρῶν.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
φρονῶντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ
φρονῶντες, ἀλλὰ τοῖς ταπει-
νοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γί-
νεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδεὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ
ἀποδιδόντες. Προσηγόμενοι κατὰ
ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατόν, τὸ ὅτι ὑμῶν,
μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρη-
νεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικεῖντες,
ἀγαπητοί· ἀλλὰ δοτε τέποι
τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ
ἐκδι-

ἐκδικήσεις· ἰγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν ἔν πενήτῳ ὁ ἐχθρὸς σε, ψύμωξαι αὐτόν· ἰὰν διψᾷ, σπύριξ αὐτόν. τὴτο γὰρ ποιῶν, ἀδρακας πυρὸς σπρεύσεις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτῆ.

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τῷ κακῷ· ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσίδω. Οὐ γὰρ ἐγιν ἐξουσία ἢ μὴ ἀπὸ Θεῷ· αἱ δὲ ἔσαι ἔχουσαι, ὑπὸ τῷ Θεῷ τεταγ-
ρμαι εἰσίν.

2 Ὡς ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τῷ Θεῷ ἀτά-
γη ἀνδύσκει· οἱ δὲ ἀνδύσκει-
αῖτες, ἑαυτοῖς κρῖμα λήψου-
ται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες ἐκ εἰ-
σὶ φόβος τῷ ἀγαθῶν ἔργων,
ἀλλὰ τῷ κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ
φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀ-
γαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἔπαινον
ἐξ αὐτῆς.

4 Θεῷ γὰρ ἀρέκονός ἐστὶ
σο εἰς τὸ ἀγαθόν. ἰὰν δὲ τὸ
κακὸν ποιῇς, φοβῇ· ὃ γὰρ
ἐπὶ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεῷ
γὰρ ἀρέκονός ἐγιν, ἐκδικος εἰς
ἔργῳ τῷ τὸ κακὸν πρᾶσσοι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσει-
δαι, ὃ μόνον ἀρε τὴν ὀργήν,
ἀλλὰ καὶ ἀρε τὴν συνείδησιν.

6 Διὰ τὴτο γὰρ καὶ φόβος
ἐκείνῳ. λειτεργοὶ γὰρ Θεῷ

εἰσιν, εἰς αὐτὸ τὴτο προσκαρ-
τερεῦντες.

7 Ἀπόδοτε ἔν πάσι τὰς
ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν
φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος·
τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ
τῷ τιμῇ, τῷ τιμῇ.

8 Μηδὲν μηδὲν ὀφείλετε,
εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὃ
γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον
πεπλήρωκε.

9 Τὸ γὰρ ὃ μοιχεύσεις·
ὃ φονεύσεις· ὃ κλέψεις· ὃ
ψευδομαρτυρήσεις· ἐκ ὀπιδυ-
μήσεις· καὶ εἰ τις ἐτέρῳ ἐντλή,
ἐν τῷ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαι-
ῖται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σε ὡς ἑαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλῴσιον
κακὸν ἐκ ἐργάζεται. πλήρωμα
ἔν νόμῳ ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τὴτο, εἰδότες τὸν
καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἦδη ἐξ
ὑπνὸς ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγ-
γύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε
ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νύξ προέκυψεν, ἡ
δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα
ἔν τα ἐργα τῷ σκοτεινῷ, καὶ
ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τῷ φω-
τός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχη-
μόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώ-
μοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀ-
σελγείαις, μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ·

14 ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς
σαρκὸς πρᾶνοισιν μὴ ποιεῖσθε
εἰς ὀπιθυμίας.

Κεφ.

Κιφ. ιδ. 14.

ΤΟΝ δὲ ἀσθενῆτα τῇ
πίσει, προσλαμβάνεισ-
θε, μὴ εἰς ἀκαρίστους ἀλαλο-
γισμῶν.

2 Ὃς μὲν πειθεύει φαγεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἐδίδει.

3 Ὁ ἐδίδων, τὸν μὴ ἐδί-
δου μὴ ἔκθενείτω· καὶ ὁ μὴ
ἐδίδων, τὸ ἐδίδου μὴ κρινέτω.
ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν ποροστελά-
βει.

4 Σὺ τίς εἰ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκτιρῶν; τῷ ἰδίῳ κυ-
ρίῳ ἡγήσῃ ἢ ὡπλίῃ. γαθήσει
δὲ διωκτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς
ἡσῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν,
παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνῃ πᾶ-
σαι ἡμέραι· ἕκαστος ἐν τῷ ἰ-
δίῳ νοὶ πληροφροεῖδω.

6 Ὁ φρογῶν πᾶσι ἡμέραν,
Κυρίῳ φρογῇ· καὶ ὁ μὴ φρο-
γῶν πᾶσι ἡμέραν, Κυρίῳ ἢ φρο-
γῇ. ὁ ἐδίδων, Κυρίῳ ἐδίδε· ἀ-
χαρισεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ
ἐδίδων, Κυρίῳ ἢ ἐδίδε, καὶ εὐ-
χαρισεῖ τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυ-
τῷ ζῇ, καὶ ἕδεις ἑαυτῷ ἀπο-
θνήσκει.

8 Ἐάν τι γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἵάν τι ἀπο-
θνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνή-
σκωμεν. ἵάν τι ἔν ζωμιν, ἵάν
τι ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου
ἐσμέν.

9 Εἰς τῷτο γὰρ Χριστὸς καὶ

ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ αἰζή-
σει, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἔκθε-
νεις τὸν ἀδελφόν σου; πάντες
γὰρ ὡς ἡμεῖς ὁμολοῦμεν τῷ Θεῷ
τῷ τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γὰρ· Ζῶ ἵνα
λέγει Κύριος· ὅτι ἱμοὶ κάμψαν
πάν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.

12 Ἀρα ἔν ἕκαστος ἡμῶν
πρὸς ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
Θεῷ.

13 Μηκέτι ἔν ἀλλήλους
κρίνωμεν· ἀλλὰ τῷτο κρίνω-
μεν μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι
πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ὡς
σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πειρασμοὺς
ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν
κοινὸν δὲ ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ
λοβιζομένῳ τι κοινὸν ἔστι, ἐκείνῳ
κοινόν.

15 Εἰ δὲ ἀφ' βρώμας ὁ ἀ-
δελφός σου λυπεῖται, ἢ ἐκ ἐκεί-
νης ἀγάπῃς ὡς περ αἰσῶν· μὴ τῷ
βρώματι σου ἐκείνῳ ἀπόλλυι,
ὑπὲρ ὃ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημῆσθαι ἐν
ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πό-
σις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ
εἰρήνη, καὶ χάρις ἐν Πνεύματι
ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τέτοις δε-
λεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος
τῷ

ΘΩ, εὐχαρις τοῖς ἀν-
θρώποις.

19 Ἀγαθὴν τὰ τῆς εἰρήνης
ἀκαμψίαν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδο-
μῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἐνεκεν βρώματι
κατέλυσαι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ.

188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν
μα, μηδὲ πίνειν οἶνον, μηδὲ
ἢ ὁ ἀγαπῶν σὺ προσκόπεται
σταυρῶν (εἰ) ἢ ἀδυνατεῖ.

22 ὁ τίς ἐστις ἔχων; καὶ ἀν-
τιπρὸς ἔχει ἐν ὧν ὁ τίς ἐστις.
Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυ-
τὸν ὡς δικαιοῦνται.

23 ὁ δὲ ἀκριβόμενος, ἐκ
 λήθης, κατακρίνεται, ὅτι ἐκ ἐλ-
 πίδος· πάντες δὲ ὁ ἐκ ἐλ-πί-
 δος, ἀμάρτια ἔσιν.

К.Ф. № 15.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΔΗ ἡ
 μῖς οἱ δουλοὶ τὰ ἀσ-
 κήματα τῶν ἀδυνάτων βασι-
 λῆ, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

2. Ἐκαστὸς γὰρ ἡμῶν τὰ
ἐλπίστον ἀρισκῆται εἰς τὸ ἀγαθόν
καὶ πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χρῖστος ἐχ
 ἡμῶν ἤρπεν, ἀλλὰ καὶ ὡς
 ἡμεῖς. Οἱ ἐκείνοι οὖν τῶν
 ἡμεῶν οὐκ ἔστιν, ἐπίκεισιν ἐπὶ
 ἡμῶν.

4. Ὅσα γὰρ προειράφη
 τῶν ἡμετέρων διδασκαλῶν
 προειράφη ἵνα ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας καὶ τῆς ἀδελφείας

ως τῶν γραφῶν, πῶς ἐλπίζα
ἔχουμε.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομεταῆς
καὶ τῆς ἀναλήσεως δώη ὑμῖν
τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις,
καὶ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ
 φόρῳ, δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ
 πατέρα τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνουσιν
ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
προσιλάνειο ἡμᾶς εἰς ὄξυν
Θεῷ.

8 Λίγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν
 διάκονον γεγενημένον ὡς εἰς τομὴν
 ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ
 βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῆς
 πατέρι·

9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἰλίου
δοξάσαι τὸν Θεόν, παύει γί-
γνασθαι· Διὰ τὸτο ἔχομελο
γῆσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τὰ
ὀνόματί σου ψάλλω.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐ
φρανθήτε ἰδοὺ μὴτὰ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν Αἰνῶν
τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
ἰπαινίσαι αὐτὸν πάντες οἱ
λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας
λέγει· Ἔσται ἡ ρίζα τῷ Ἰσο
σαι, καὶ ὁ ἀντάρμυς ἀρχὴ
ἰδυνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἰδὼν ἰλπίου
σιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
ἐπηρώσας ὑμᾶς πάσης χα-
ρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐν τῷ κυρίῳ

ειν, εἰς τὸ ᾤεσθαι ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

14 Πείσασθαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ ᾤεσθαι ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μετὰ ἐξ ἐξ ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμει καὶ ἀλλήλους νεβετείν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρες, ὡς ἐπαναμνησκῶν ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τῇ δοθείσῃ μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,

16 εἰς τὸ εἶναι μοι λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερεγεῖα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γλώηται ἡ προσηγορία τῶν ἱδνῶν ἐν ἐκείνῳ, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἐγὼ ἔν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ἂν οὐ κατεργάσατο Χριστὸς δι' ἐμῶ, εἰς ὑπακοὴν ἑθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Θεοῦ ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τῆ Ἰερουσαλὴμ πεπληρωμέναι τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ.

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμύμενον εὐαγγελίζεσθαι, ἔχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ.

21 ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἷς ἐκ ἀνηγάγη παρὰ αὐτῷ, ὅσοι καὶ οἱ ἐκ ἀκηκόασι, σωθήσονται.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπήματα πολλὰ τῷ ἑλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τότε ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τέτοιαι ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τῷ ἑλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἱδνῶν.

24 ὡς ἐὰν πορεύομαι ἐν τῷ Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορεύεσθαι διὰ τῆς ἑλπίδος καὶ ὑφ' ὑμῶν προσηγορίαν εἶναι ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἀγίοις.

26 Εὐδόκησεν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τῶν ποιήσασθαι εἰς τὸ πᾶν τῶν ἁγίων τῶν Ἱερουσαλὴμ.

27 Εὐδόκησεν γὰρ, καὶ ὁφείλεται αὐτῷ εἶναι εἰς τοῖς πνευματικοῖς αὐτῷ ἐκινῶν τὰ ἔθνη, ὅφειλεται εἶναι τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῶν αὐτοῖς.

28 Τῷτο ἔν ἐπιτέλειαι, σφραγισάμενοι αὐτοῖς τὸ πᾶν τῷτον, ἀπελεύσομαι ἐν ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι τῆς ἀληθείας τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, διὰ τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ διὰ τῆς ἀληθείας τῷ Πνεύματι, συναγαγεῖσθαι.

ἰσθαί μοι ἐν ταῖς προσδο-

31 ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῆς
πειθύντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ
ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἰε-
σταλῆμα εὐπρόσδεκτος γένηται
τοῖς ἁγίοις·

32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς
ὑμᾶς διὰ θελημάτων Θεοῦ, καὶ
ἐκπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ. ις. 16.

ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ δὲ ὑμῖν
Φοίβω τῷ ἀδελφῷ
μου, ἔσαν διάκονοι τῆς ἐκ-
κλησίας τῆς ἐν Κε[λ]ηρίας·

2 ἵνα αὐτῷ προσδεξήσθε
Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ
ῥηστέ αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν
ἡ πράγματι· καὶ γὰρ αὐ-
τῇ προσέτι πολλοὶ ἐγενήθη,
αὐτῇ ἔμμε.

3 Ἀπάσασθε Πρίσκιλλαν
Ἀκύλαν τοῦ συνεργῆς μου ἐν
Χριστῷ·

4 (οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς
αὐτῶν τράχηλον ὑπέ-
μαρτο· οἷς ἐκ ἐγὼ μόνος εὐ-
αγγελίζω, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ
ἐκκλησίαι τῶν ἰδίων·)

5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐ-
τῶν ἐκκλησίαν. Ἀπάσασθε
καί τοις τὸν ἀγαπητόν μου,
ἐν ἀπαρχῇ τῆς Ἀχαΐας
Χριστός.

6 Ἀπάσασθε Μαριάμ,
καὶ πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑ-
μᾶς.

7 Ἀπάσασθε Ἀνδρονίκον
καὶ Ἰηνίαν τοῦ συγγενεῖς μου, καὶ
συναιχμαλώτους μου· οἵτινί, εἰ-
σιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις,
οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόσιν ἐν
Χριστῷ.

8 Ἀπάσασθε Ἀμπλίαν
τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀπάσασθε Οὐρβανὸν
τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ
Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

10 Ἀπάσασθε Ἀπελλῶ
τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀπά-
σασθε τοῦ ἐκ τῶν Ἀριστοβέ-
λων.

11 Ἀπάσασθε Ἡρωδίω-
να τὸν συγγενῇ μου. Ἀπάσα-
σθε τοῦ ἐκ τῶν Ναρκίσου, τοῦ
ὄντος ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀπάσασθε Τρύφαι-
αν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπι-
ώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀπάσα-
σθε Περσίδα τῷ ἀγαπητῷ,
ἧτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυ-
ρίῳ.

13 Ἀπάσασθε Ρῥῶνον τὸν
ἐκλεκτόν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ καὶ ἐμὴν.

14 Ἀπάσασθε Ἀσούκρι-
τον, Φλέγολα, Ἑρμᾶν, Πα-
τρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοῦ σω-
αυτοῖς ἀδελφῆς.

15 Ἀπάσασθε Φιλόλο-
γον καὶ Ἰελίαν, Νηρία καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ολυμπῶν,
καὶ τοῦ σω-αυτοῖς πάντας ἀ-
γίους.

16 Ἀπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀπά-
ζοιται

ζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῷ Χριστῷ.

17 Παρακαλῶ δι' ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τὰς τὰς διχογραφίας καὶ τὰ σκάνδαλα, ὥστε τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἱμαδίτε, ποιῶντας καὶ ἐκκληναίεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὁ δολοῦσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ καὶ ἅπα τῆς χρηστολογίας καὶ δόλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τοῦ ἀπάκων.

19 Ἡ δὲ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω ὅτι τὸ ἐφ' ὑμῖν θέλω δι' ὑμᾶς σοφῆς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκέραιους δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τὰς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μετ' ὑμῶν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεον ὁ συνεργός μου, καὶ Λύκιον καὶ Ἰάσον καὶ Σωσίπατρον, οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγώ

Τέρτιον ὁ γραφάς τὸν ἐπιτηλὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστον ὁ οἰκοδόμος τῆς πόλεως καὶ Κ्वάρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς σφίξει κατὰ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ ἀποκάλυψιν μυημένοις χρόνις αἰωνίοις σεσηγημένοι.

26 Φανερωθῆναι δὲ νῦν διὰ τῆς γραφῆς προφητικῆς κατὰ ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, ἡ ὑπακοὴ πείσως, εἰς πάντα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Μόνον σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φείβης τῆς ἀδελφῆς καὶ Κερκασίας ἐκκλησίας. Ἐν ἧς τοῖς ἐπιστολῶν οἰκοῖς

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀποστόλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματι Θεοῦ,

ἡμετέρου ἀδελφοῦ,

2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ

ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμέ-

νη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς

ἁγίοις, σωθῶσι τοῖς ὀπίκα-

τοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡ-

μετέρου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντί

ἡμῶν, αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν.

3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ

θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου

ἡμῶν Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν

πάντοτε ἐν ὑμῖν, ὅτι τῇ χά-

ριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοξάσει ὑμῖν ἐν

Χριστῷ Ἰησοῦ.

5 ὅτι ἐν παντί ἐπλητίσθητε

αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ

ἐν γνώσει.

6 καθὼς τὸ μυστήριον τοῦ

Χριστοῦ ἐκτελείσθαι ἐν ὑμῖν.

7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑπερεῖδαι

ἐν μὲν χαρίσματι, ἀπειδε-

ρμένους πλὴν ἀποκαλύψιν τοῦ

Χριστοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς

ἐν τέλει ἀνταλλάξας ἐν τῇ ἐ-

κκλησίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

Χριστοῦ.

9 Πηγὴς ὁ Θεός, δι' ἧς ἐ-

κληθήτε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐ-

τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ ὃ ὑμᾶς, ἀ-

δελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυ-

ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ

αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἢ ἐν

ὑμῖν χάσματι, ἥτις δι' κατη-

τισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ, καὶ ἐν

τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι πε-

ρὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τοῦ

Χλόης, ὅτι ἐριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τῷτο, ὅτι ἐ-

κασθῶ ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν

εἰμι Παῦλος, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν,

ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστῶς.

13 Μεριμνᾷ ὁ Χριστός; μὴ

Παῦλος ἐξουριάζῃ ὑπὲρ ὑ-

μῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παῦλος ἐ-

βαπτίζῃ;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι

ἐθένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ

Κρίσπος καὶ Γαῖος.

15 ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς

τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ ὁ Στε-

φανά οἶκος· λοιπὸν ἐκ οὐδα ἐ-

τινα ἄλλοι ἐβάπτισα,

17 Οὐ γὰρ ἀπέσειλέ με

Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' ἐναγ-

γελίζεσθαι· ἐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,

ἵνα μὴ κενῶθῃ ὁ σταυρὸς τοῦ

Χριστοῦ.

C C

18 Ὁ λόγος.

18 Ὁ λόγος ᾧ τῷ σα-
ρεῖ τοῖς μὴ ἀπολλυμένοις μωρία
ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν
δύναμις Θεοῦ ὄντι.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ
τίλῃ σύνοιαν τῶν συνετῶν ἀδει-
τήσω.

20 Πῶς σοφός; πῶς γραμ-
μαίεύς; πῶς συζητητής τῆ αἰ-
σῶσιν; Τέτε; Οὐχὶ ἐμώραινεν
ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τῷ κόσμῳ
τέτε;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σο-
φίᾳ τῷ Θεῷ ἔκ ἐγὼ οὗτος ὁ κόσμος
διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐ-
δόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας
τῷ κηρύγματι σωθαι τοὺς πι-
στεύοντες.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι ση-
μίον αἰτεῖσι, καὶ Ἕλληνες σο-
φίαν ζητεῖσιν·

23 ἡμῖς ᾧ κηρύσσομεν Χρι-
στὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν
σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν·

24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν
Θεὸν δύναμιν καὶ Θεὸν σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τῷ Θεῷ,
σοφωτέρον ᾧ ἀνθρώπων ἐστίν· καὶ
τὸ ἀδινές τῷ Θεῷ, ἰσχυρότερον
ᾧ ἀνθρώπων ἐστίν.

26 Βλέπειτε γὰρ τὴν κλήσιν
ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι ἔστω πολλοὶ
σοφοὶ καὶ σάρκα, ἔστω πολλοὶ
δυνατοὶ, ἔστω πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τῷ κόσ-
μῳ ἔχει ξέλοιο ὁ Θεός, ἵνα τὰς
σοφὰς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσ-

θεντὰ τῷ κόσμῳ ἔχει ξέλοιο
Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσ-
χυρὰ·

28 καὶ τὰ ἀγενῆ τῷ κόσ-
μῳ, καὶ τὰ ἔκθετημένα ἔχει
ξέλοιο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα,
ἵνα τὰ ὄντα καὶ αὐτοῖς·

29 ὥπως μὴ καυχώσιν
πάντα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτῶν δὲ ὑμεῖς ἐσ-
τε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἡ-
μῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύ-
νη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύ-
σις.

31 ἵνα, καθὼς γέγραπται·
Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ κα-
χάδω.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΓΩ ἐλθὼν πρὸς ὑ-
μᾶς, ἀδελφοί, ἤλθον
ἐκ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σο-
φίας, καὶ ἀγαγέμενος ὑμῖν τὴν
μυστήριον τῷ Θεῷ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τῷ ἰδεῖν
τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, καὶ τὸν ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀδυναμίᾳ καὶ
φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῶν ἐγ-
νόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ
κήρυγμα μου ἔκ ἐν πειδείᾳ ἀ-
θροπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ'
ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δ-
νάμεως·

5 ἵνα ἡ κρίσις ὑμῶν ᾖ ἐν
σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ'
δυναμὶς Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλῶμεν
τοῖς τιταίοις· σοφίαν δὲ ἐν τῷ
αἰσῶτι.

αἰῶνος τέττε, ὅδε τ' ἀρχόντων τῷ
αἰῶνι τέττε τ' καθ' ἑαυτοὺς μένουσιν·

7 ἀλλὰ λαλῶμεν σοφίαν
Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκρυμ-
μένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς
ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἀόρατοις ὑμῶν.

8 Ἦν ὑμεῖς τῶν ἀρχόντων
ἐν τοῖς αἰῶσι· τέττε ἔγνωκεν· εἰ
γὰρ ἔγνω, ἔκ αὐτῶν τὸν Κύριον
τὸν ἀόρατον ἰσχυρόν.

9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται·
Ἄφ' ὧν οὐρανὸς ἔκτισεν, καὶ ἡ γῆ
καὶ ὅτι καρδίας ἀνθρώπων
ἐκάνθη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ
Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπε-
κάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐ-
τοῦ, τὸ γὰρ πνεῦμα πάντας ἡ-
μᾶς, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώ-
που τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν
αὐτῷ; ἕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ ὑμεῖς
οἶδτε, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ πνεύματι
καὶ κόσμου ἰλασθῶμεν, ἀλλὰ
καὶ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα
ἀποδείξωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χα-
ρισθέντα ὑμῖν.

13 Ἀ καὶ λαλῶμεν ἔκ ἐν δι-
δακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λό-
γου, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύ-
ματος ἀγίου, πνευματικῶς
καὶ πνευματικὰ συζητοῦντες.

14 Ψυχικὸς δὲ ἀνθρώπου
ὁ λόγος, τὰ τοῦ Πνεύματος
τοῦ Θεοῦ· μυστήρια γὰρ αὐτῶν
καὶ ἐκρύβηται γινώσκειν, ὅτι
πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνα-

κρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπὸ
ἐξουσίας ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω ἡν Κυ-
ρίου, ὃς συμβιβασθεὶς αὐτόν; Ἡ-
μεῖς δὲ ἡν Χριστοῦ ἔχοντες.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοί, ἔκ ἡ-
δονῆς λαλῶμαι ὑμῖν
ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρ-
κικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα,
καὶ ἐβρώμα· ἔπω γὰρ ἡδονάδι,
ἀλλ' ἔτι ἐτι νῦν δυνάμιτι.

3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε.
Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
ἔρις καὶ διχοστασίαι, ἔχτε σαρ-
κικοί ἐστε, καὶ κτ' ἀνθρώπων πε-
ριπαλεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐ-
γὼ μὲν ἰμὶ Παύλῳ· ἕτερος
δὲ· Ἐγὼ Ἀπολλῷ· ἔχτε σαρ-
κικοί ἐστε;

5 Τίς ἔν δεῖ Παύλῳ, τίς
δὲ Ἀπολλῷ, ἀλλ' ἡ διάκονος
δὲ ὧν ὑπακούετε, καὶ ἐκαστὸς ὡς
ὁ Κύριος· ἰδοὺ;

6 Ἐγὼ ἐφύτεύσα, Ἀπολ-
λῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡν-
ξανε.

7 Ὡς ἔτι ὁ φυτεύων ἐστί
τις, ἔτι ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐ-
ξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ πο-
τίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν
ἴδιον μισθὸν λήψεται· καὶ τὸν ἴδιον
κόπον.

9 Θεὸς γὰρ ἰσχυρὸς συνεργοῦς
Θεοῦ γινώσκον, Θεὸς οἰκοδομῇ ἐστε.

10 Καὶ ἡ τὴν χάριν τοῦ
C c 2 Θεοῦ

Θεὸς τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς δορυτεκνίων θεμέλιον τέθεικα, ἀλλὰ δι' ἐποικοδομεῖ· ἑκάς· δι' ἐβλεπέτω ὡς ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον ὑδοῖς δύναιται θεῖναι πρὸς τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τούτον, χρυσόν, ἀργύρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 ἑκάς τὸ ἔργον φανερόν· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάς τὸ ἔργον ὅποιόν ἔστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.

14 Εἴ τις· τὸ ἔργον μένει· ὁ ἐποικοδομησὶς, μισθὸν λήψεται.

15 εἴ τις· τὸ ἔργον καὶ ἀκαθήσει, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ὥς ὡς δια πυρός.

16 Οὐκ οἶδαι ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστὶ, καὶ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις ἢ ναὸν τῷ Θεῷ φθείρει, φθερεῖ τούτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τῷ Θεῷ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστὶ ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἁκατάττω· εἰ τις δοκίμῃ σοφός ἐστι· ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τέτω, μωρὸς γινώσκων, ἵνα γένηται σοφός.

19 Ἡ γὰρ σοφία τῷ κόσμῳ τέτω, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ· ὅτι· γινώσκων γὰρ· ὁ δραστέριμος τὸς σοφὸς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάντων Κύριος· γινώσκων τὸς ἀλογισμὸς τῶν

σοφῶν, ὅτι εἰς μάταιον.

21 Ὡς μηδὲς καυχᾶται ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἰσχύει.

22 εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶν, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε Κρίστος, εἴτε Ζωὴ, εἴτε Δανάειος, εἴτε ἐκείνη, εἴτε μέλλουσα, πάντα ὑμῶν ἰσχύει.

23 ὑμεῖς δέ, Χριστῷ Χρυσός, Θεὸς.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ τὸς ἡμᾶς λογίζονται ὡς ἀνθρώποις, ὡς ὑπερέτας Χριστῷ, καὶ οἰκονόμους μνησίων Θεῷ.

2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητῶν ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ.

3 Ἐμὶ δὲ εἰς ἐλαχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρίνω, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' ὑμῶν ἐμαυτοῦ ἀνακρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτοῦ οὐκ οἶδα· ἀλλ' ὅτι ἐν τέτρω ἀδικαιώματι· ὁ δὲ ἀνακρίνω με, Κυρίου ἐστίν.

5 Ὡς μὴ πρὸς καιρὸν τε κρίναι, ἵνα ἐν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὅς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τῶν σκοτεινῶν καὶ φανερώσει τὰς βελάς τῆς καρδίας· καὶ τότε ὁ ἵπταται γινήσεται ἑκάς ἀπὸ τῷ Θεῷ.

6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μνησχημάτισα εἰς ἐμαυτοῦ καὶ Ἀπολλῶν, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μαθήη τὸ μὴ ὑπὲρ ὁ γινώσκων φροῦν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τῷ ἰσχύει Φουσιῶν καὶ τῷ ἰσχύει.

7 Τίς γὰρ σε διακρίνει;

οὐκ ἔχεις ὁ ἐκ ἰθαβίς; εἰ δὲ
ἰθαβίς, τί κεν χάσαις ὡς μὴ
αὐτῶν;

8 Ἦδη πεπορευμένοι ἐστέ,
καὶ ἐκλήθησθε χωρὶς ἡμῶν ἐ-
κκλησίου καὶ ὁφείλοντες γὰρ ἐ-
κκλησιεύσασθαι· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑ-
μῶν συμβασιλεύσωμεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτως ἀπ-
εργάζετο ὡς ἐπιθανάσιους, ὅτι θεί-
α κίνησις ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ
ἐγγίλοις καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χρι-
στοῦ, ὑμεῖς ὅμως φρόνιμοι ἐν Χρι-
στῷ ἡμεῖς ἀδελφεοί, ὑμεῖς δὲ
ἐκκλησίαι· ὑμεῖς ἰσχυροί, ἡμεῖς δὲ
ἀσθενεῖς.

11 Ἀρετὴ τῆς ἀρετῆς ὥρας καὶ
ἐκπαιδεύμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμ-
νασσομεν, καὶ κολαφισθῶμεν, καὶ
ἐκπαυθῶμεν.

12 καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμε-
νοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορού-
μενοι, ἐνδογυῖμεν· διωκόμενοι,
ἐκπαιδεύμεθα.

13 βλασφημώμενοι, ὡς ἐκ-
καλέσμεν ὡς περικαθάρματα
τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων
ἐντίμημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐχ ἐντρέπων ὑμᾶς
ἡ ἀφαιρέσις ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα
ἐκ ἀγαπῆς γεννηθῶμεν.

15 Ἐάν γὰρ μυστήρια πα-
ρὰ ὑμῶν, ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ'
πολλὰς παλίστας· ἐν ᾧ Χρι-
στῷ Ἰησοῦ διὰ τῆς εὐαγγελίας ἐγὼ
ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ ἔτι ὑμᾶς,
καὶ ὑποτασσάμενοι ἑαυτοῖς ὡς

17 Διὰ τοῦτο ἐπιμύνα ὑ-
μῖν Τιμόθεον, ὃς ὅτι τέκνον μου
ἀγαπήσει καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ,
ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς
μὴ τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς παν-
τάχῃ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ δι-
δάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένῳ δέ μου
πρὸς ὑμᾶς, ἐκφυγεῖσθαι τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, εἴαν ὁ Κύριος θε-
λήσῃ, καὶ γνώσομαι ἐκ τῶν λόγων
τῶν ἐκφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν
δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνά-
μει.

21 Τί θέλεις; ἐν ἐξέδῳ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ,
πνεύματι τε πνεύματι;

Κεφ. ε'. 5.

Ο Λ Θ Σ ἀπελθὼν ἐν ὑμῖν
πορνεία, καὶ τοιαύτη
πορνεία, ἥτις ἐστὶ ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν ὀνομάζεσθαι, ὥς γυναικὰ
τινα τῷ πατρὶ ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς ἐκφυσιωμένοι
ἐστέ, καὶ ἐχὼ μάλλον ἐκπεπνησ-
τε, ἵνα ὀκνηθῇ ἐκ μέσε ὑμῶν
ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸ
τῷ σώματι, παρὼν ὅμως τῷ πνεύ-
ματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν,
τὸν ἔσω τοῦτο κατεργασάμενον,

4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθί-
νων ὑμῶν καὶ τῷ ἐμῷ πνεύμα-
τι, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Ὁρᾷ δὲ ναὶ τὸν τοιοῦτον
τῷ Σατανᾷ εἰς ὀλεθρον τῆς σαρκός,
ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα
ὑμῶν. Ἐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ζύ-
μη ὅλοι τὸ φύραμα ζύμοι;

7 Ἐκκαθάρατε ἕν τὴν πα-
λαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε νέοι φύ-
ραμα, καθὼς ἐστὶ αἰζύμοι· καὶ
γὰρ τὸ πᾶσχα ἡμεῖς ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἐτύθη, Χριστός.

8 Ὡς ἰορτάζωμεν, μὴ ἐν
ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ
κακίας καὶ ποτηρίας, ἀλλ' ἐν
αἰζύμοις εὐλοκρείας καὶ ἀλη-
θείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐ-
πιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι
πόρνοις.

10 Καὶ ἔπαύως τοῖς πόρ-
νοις τῷ κόσμῳ τέττο, ἢ τοῖς
πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰ-
δωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄ-
ρα ἐκ τοῦ κόσμου ἔχεισθαι.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν
μὴ συναναμίγνυσθαι, εἰάν τις
ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρ-
νος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολά-
τρης, ἢ λοιδορ, ἢ μέδυσος,
ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συν-
εοίειν.

12 Τί γάρ μοι καὶ τὸς ἔξω
κρίνειν; Οὐχὶ τὸς ἔσω ὑμεῖς
κρίνετε;

13 Τὸς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρί-
νει. Καὶ ἔξαρείτε τὸν ποιητὸν
ἔξ ὑμῶν αὐτῶν.

Καθι γ'. 6.

ΤΟΛΜΑΙ τις ὑμῶν,
πρωτόμαχος ἔχων πρὸς τοὺς
ἑταίρους, κρινεῖσθαι ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ,
καὶ ἐχθρὸς ἐπὶ τῷ ἀγίῳ;

2 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι
τὸν κόσμον κρινῶσι; Καὶ εἰ ἐν
ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνά-
ξιοί ἐστε κρίσεων ἱλαρίων;

3 Οὐκ οἶδατε ὅτι ἀγγέλοις
κρινῶμεν; μῆτι γὰρ βιβλικά;

4 Βιβλικά μὲν ἔν κρίσει
εἰάν ἔχητε, τὸς ἔκθενημένους ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ, τέττο καταβιβάζει.

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέ-
γω. ἕτως ἔκ ἐστὶν ἐν ὑμῖν σο-
φὸς ἔδδ' εἶς, ὃς δυνήσεται ἀγα-
γεῖναι ἀνὰ μέσσω τῷ ἀδελφῷ
αὐτῷ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲν ἀ-
δελφῷ κρίνεται, καὶ τέτο ἐπὶ ἀ-
πίστῳ;

7 Ἦδδ' μὲν ἔν ὅλῳς ἡτίμα
ἐν ὑμῖν ἐστὶν, ὅτι κρίματα ἔχεται
μὲν ἑαυτῶν. Ἀγαθὸν ἐχθρὸν μάλ-
λον ἀδικεῖσθαι; Ἀγαθὸν ἐχθρὸν μάλ-
λον ἀποστρεφίσθαι;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ
ἀποστρεφίτε, καὶ ταῦτα ἀδελ-
φός.

9 Ἦ ἐκ οἶδατε ὅτι ἀδικοὶ
βασιλείαν Θεοῦ ἔκ κληρονομί-
αται; μὴ πλανᾶσθε· ἔτε πόρ-
νοι, ἔτε εἰδωλολάτραι, ἔτε μοι-
χοί, ἔτε μαλακοί, ἔτε ἄρργοι
κοῖται,

10 ἔτε κλέπται, ἔτε πλε-
ονέκται, ἔτε μέδυστοι, ἔτε λοιδο-
ροι,

ἐκ ἀρεταῖς βασιλείαν
Θεοῦ κληρονομήσῃσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτι
ἀπίλυσασθε, ἀλλὰ ἡ-
μαθῆτε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε
τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ

12 Πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ'
πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἐκείνη, ἀλλ' ἐκ ἐγὼ ὀφείσκει-
σθαι ὑπὸ τινος.

13 Τα βρώματα τῇ κοι-
νῇ, καὶ τὰ κοιλία τοῖς βρώμα-
σι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταῦτά μοι καὶ
πάντα καταργήσει. τὸ ὅσῳ
τῇ πορείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ,
ὁ Κύριος τῷ σώματι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἡγείρε, καὶ ἡμᾶς ἐξυγερῇ δια-
δοξίᾳ αὐτοῦ.

15 Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώ-
ματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐσιν;
ἡμεῖς ἐν ταῖς μέλεσιν αὐτοῦ Χριστοῦ,
συνήσῳ πόρνης μέλη· Μὴ γέ-
νηται.

16 Ἡμεῖς οἶδατε ὅτι ὁ κολ-
οῦμενος τῇ πόρνῃ, ἐν σώματι
ἐστί· Ἔσονται γὰρ, φησὶν, οἱ
ὡς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐν πνεύματι ὄζει.

18 Φύγετε τὴν πορνείαν.
τὸ ἁμαρτήμα ὃ ἐὰν ποιήσῃ
ἄνθρωπος, ἐκτός τοῦ σώματος
ἐστίν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον
σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἡμεῖς οἶδατε, ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἁγίου καὶ
καθαροῦ πνεύματος ἐστίν, ὃ ἐν ὑμῖν

ἅγιον Πνεῦματός ἐστιν, ὃ ἔχετε
ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἐκ ἐστὶν ἰαυτῶν·

20 Ἡγορεύθητι γὰρ τιμῆς·
δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώ-
ματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι
ὑμῶν, ἃ τινὰ ἐστὶν τοῦ Θεοῦ.

Κιφ. ζ. 7.

ΠΕΡΙ δὲ ὧν ἠγγράφατέ
μοι, καλὸν ἀνθρώπων
γυναικὸς μὴ ἀπίσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἡ-
κατο· τὴν ἑαυτῇ γυναῖκα ἰχί-
τω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα
ἰχέτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν
ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδίδε-
τω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τῷ ἴδιῳ σώματι
ἐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τῷ ἴδιῳ
σώματι ἐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ'
ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀποστρέψῃτε ἀλλήλους,
εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς
καιρὸν, ἵνα σχολαζῇτε τῇ νη-
στείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πά-
λιν ὅπῃ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε,
ἵνα μὴ πικράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς
διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τέτο δὲ λέσω καὶ συνγνώ-
μιμ, ἐκατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώ-
πους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτὸν· ἀλλ'
ἡ κατ' ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ
Θεοῦ, ὅς μ' ἔτρω, ὅς δὲ ἔτρω.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ
ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς
ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ.

9 Εἰ δὲ ἔκ ἐγκρατεύονται, γαμψάτωσαν. πρῶτον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ συρῆναι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παρ-
αγγέλλω ἔκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύ-
ριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ
χωριθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωριθῇ, με-
νέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ κατ-
αλλαγῇ καὶ ἄνδρα γυναῖκα
μὴ ἀφίται.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέ-
γω, ἔχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀ-
δελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ
αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ'
αὐτοῦ, μὴ ἀφίτω αὐτήν.

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄν-
δρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευ-
δοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφ-
ιέτω αὐτόν.

14 Ἠγιασται γὰρ ὁ ἄνθρωπος
ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναϊκί· καὶ ἡ-
γιασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ
ἀνδρὶ· ὅτι ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν
ἀκαθάρτα ἐστὶ· νῦν δὲ ἁγιά-
εστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζε-
ται, χωρίζεσθω· ὃ δὲ δέχεται
ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς
τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν
ἡμεῖς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι,
εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἡ τί
οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώ-
σεις;

17 Εἰ μὴ ἐκαστὸς ὡς ἐμέρι-
σεν ὁ Θεός, ἑκάστον ὡς κέκληκεν
ὁ Κύριος, ὅτι περιπατήτω.
καὶ ὅπως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πλά-
σαις διατάσσομαι.

18 Περιτετμημένοι· τίς ἐ-
κλήθη; μὴ ἐπισπάσθω, ὃ
ἀκροβυστία τις ἐκλήθη; μὴ περι-
τεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ ὅθεν ἐστὶ, καὶ
ἡ ἀκροβυστία ὅθεν ἐστὶν, ἀλλὰ
τῆρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἐκαστος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μένειν.

21 Δέλω· ἐκλήθη; μέ-
σοι μελίτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνα-
σαι ἐλευθεροῦ γενέσθαι, μάλ-
λον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κλη-
θεὶς δέλω, ἀπειλευθερῶ· Κυ-
ρίῳ ἐστὶν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλευθερὸς
κληθεὶς, δούλος ἐστὶ Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἡγοράσθητε μὴ
γίνεσθαι δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη,
ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μένετω ὡς
τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τοῦ παρθεῖναι
ἐπιπαγὴν Κυρίῳ ἔκ ἐγώ· γυνή-
μιν δὲ δίδωμι ὡς ἡλεκτισμένους
ὑπὸ Κυρίῳ πωγὸς εἶναι.

26 Νομίζω ὃν τούτο καλὸν
ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνέωσαν ἀ-
νάγκην, ὅτι καλὸν ἀνδρώπῳ
τὸ ὅπως εἶναι.

27 Διδίδοι γυναῖκα; μὴ
ζητεῖ λύσιν. λείψαι ἀπὸ γυ-
ναϊκός; μὴ ζητεῖ γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γῆρας, ἔχ
ἡμερτες· καὶ εἰ ἂν γῆρας ἡ παρ-
θένη, ἔχ ἡμερτες· ὁμοίως δὲ
τῇ σαρκὶ ἐξουσιν οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ
δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τούτο διφθμι, ἀδελφοί,
ὁ και-

καὶρός συνιστάμενοι· τὸ λοιπὸν εἰν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγορεύοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 καὶ οἱ χράμενοι τῷ κόσμῳ τῷ τῷ, ὡς μὴ καταχράμενοι· παράγιν γὰρ τὸ ῥῆμα τῷ κόσμῳ τῷ.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμεριμναῖν. Ὁ ἀγαπῶ μεριμνᾷ τῇ Κυρίῳ, ὡς ἀρίσκει τῷ Κυρίῳ.

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τῇ ἑσέμῃ, ὡς ἀρίσκει τῇ ἑσέμῃ.

34 Μιμίρειται ἡ γυνὴ καὶ τῷ ἀγαπῶ. Ἡ ἀγαπῶ μιμνᾷ τὰ τῇ Κυρίῳ, ἵνα ἡ ψυχὴ καὶ σῶματι καὶ πνεύματι· καὶ ἡ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τῇ ἑσέμῃ, ὡς ἀρίσκει τῇ ἑσέμῃ.

35 Τὸτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν συμφέρον λέγω· ἔχτω βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλλω, ὥστε πρὸς τὰ ἐνσχυμον καὶ ἐνσχυμον τῷ Κυρίῳ ἀπειρημένως.

36 Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖ ἐπὶ τῇ παρθένῳ αὐτῇ νομίμως, ἢ ὑπεράσκει, καὶ ὅπως φίλος γίνεσθαι· ὁ δὲ ἄλλος ποιῶν, ἔχτω ἀμαρτάνει· γαμήσεται.

37 Ὅς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖον τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγ-

κιν, ἐξουσίαν δὲ ἔχει πρὸς τὴν ἰδίῃν δαλμάτῃ, καὶ τὸτο κίερεται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῇ, τὴν τερνύτην αὐτῇ παρθένοι, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὡς καὶ ὁ ἐγκαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐγκαμίζων, κρείσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· εἰ δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ὥς θέλει γαμήθηναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριώτερα δὲ εἰν εἰς ἑταρμίῃν, καὶ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἔχειν.

Καθ. ἡ. 8.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γνώσιν ἔχοντες. ἡ γνώσις φυσιοῦ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, ὑδέτω ὑδὲν ἔγνωκε καδὼς διὰ γνώσιν.

3 Εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἔτω ἔγνωται ὑπ' αὐτῇ.

4 Περί τῆς βρώσεως ὅν τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι ὑδὲν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι ὑδεῖς Θεὸς ἔτερ· εἰ μὴ εἴς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν ὑρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί.)

6 ἀλλ'

6 ἄλλ' ἡμῖν εἰς Θεὸς ὁ πα-
τήρ, ὃς ἔτα πάντα, καὶ ἡμεῖς
εἰς αὐτόν· καὶ εἰς Κύριον Ἰησοῦς
Χριστὸς, δι' ὃς ἔτα πάντα, καὶ ἡ-
μεῖς δι' αὐτῆς.

7 Ἀλλ' ἔκ ἐν πᾶσιν ἡ
γνώσις. τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει
τῇ εἰδῶλε ἕως ἄρτι, ὡς εἰδω-
λόθυτον ἐσθίεισι, καὶ ἡ συνεί-
δησις αὐτῶν ἀσθενὴς ἕσα
μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς ὁ παρ-
έστησι τῷ Θεῷ· ὅτι γὰρ ἐὰν
φάγωμεν, περιεστέομεν· ὅτι
ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερέμι-
θα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξυ-
σία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα
γίνηται τοῖς ἀσθενέσιν.

10 Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σι τὸν
ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείᾳ κα-
τακείμενος, ἔχει ἡ συνείδησις
αὐτῆς ἀσθενὴς ὄντος· οἰκοδομη-
θήσεται εἰς τὸ ταῖς εἰδωλόθυτα
ἐσθίειν;

11 Καὶ ὑπολείπεται ὁ ἀσθε-
νὴς ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει,
δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες
εἰς τὰς ἀδελφάς, καὶ τύ-
πλοις αὐτῶν τὴν συνείδησιν
ἀσθενῆσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρ-
τάνετε.

13 Διότι οἱ βρῶμα σκα-
δαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, ὃ
μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα,
ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκα-
δαλίσω.

Κιφ. 9. 9.

ΟΥΚ ἐμὶ ἀπόστολος·
ἔκ ἐμὶ ἐλευθερῶς· ἔχει
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν
ἰώρακα· ὃ τὸ ἔργον μου ὑμῖν
ἔστι ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις ἔκ ἐμὶ ἀπόστο-
λος, ἀλλά γε ὑμῖν ἐμὶ· ἡ
σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὁ
μοῖς ἐστὶ ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τῇ
ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστὶ.

4 Μὴ ἔκ ἔχομεν ἐξουσίαν
φαγεῖν καὶ ποιεῖν;

5 Μὴ ἔκ ἔχομεν ἐξουσίαν
ἀδελφῇ γυναῖκα περιάγειν, ὡς
καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ Κη-
φᾶς;

6 Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνά-
βας ἔκ ἔχομεν ἐξουσίαν τῷ
ἐργάζεσθαι;

7 Τίς γρατεύεται ἰδίῳ ἐ-
ψωνίοις ποτί; τίς φιλιεύει ἀμ-
πελῶνα, καὶ ἐκ τῆς καρπῶν αὐτοῦ
ἔκ ἐδίοι; ἢ τίς ποιμαίνει
ποίμνην, καὶ ἐκ τῆς γαλακτοῦ
τῆς ποίμνης ἔκ ἐδίοι;

8 Μὴ καὶ ἄνθρωποι ταῦτα
λαλῶν; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦ-
τα λέγει;

9 Ἐν ᾧ τῷ Μωσέως νόμῳ
γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βῆν
ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει
τῷ Θεῷ;

10 Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λεί-
γει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη
ὅτι ἐκ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀρ-
τι

οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ ἀλυσὶς τῆς
ἀρετῆς· αὐτὸς μετέχουσιν, ἐκ
τῆς ἀρετῆς.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευ-
ματικά ἐπαίραμεν, μέγα εἰ ἡ-
μεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά διερίσο-
μεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἰσχύος
ὑμῶν μετέχουσιν, ἔμᾶλλον ἡ-
μεῖς; ἀλλ' ἐχ' ἰσχυρά μὲν τῇ
ἐκείνῃ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντῃ
ἐκείνῃ, ἵνα μὴ ἐκκοπῇ τινα
ἐκείνῃ τῇ εὐαγγελίῳ τῇ Χρι-
στοῦ.

13 Οὐκ οἶδάς, ὅτι οἱ τὰ
ἐργαζόμενοι ἐκ τῆς ἰσχύος
ἐκείνης; οἱ τῷ δυσιασθερίῳ
προσδεδουλωμένοι, τῷ δυσιασθερίῳ
ἐκείνῃ ἐκείνῃ;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέ-
ταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καλ-
ῶν ἡμεῖς, ἐκ τῆς εὐαγγελίας
ἐκείνης.

15 Ἐγὼ δὲ ἐδίδον ἰσχυρά-
τα τῶν. Οὐκ ἔγραψα δι'
ἐκείνης, ἵνα ἔτω γέννηται ἐν ἐ-
κείνῃ καλὸν γὰρ μοι μᾶλλον
ἐκείνῃ, ἢ τὸ καύχημά μου
ἐκείνῃ τις κινῶση.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζω-
μαι, ἐκ ἐμοῦ μοι καύχημα·
ἐκείνη γὰρ μοι ἐπὶ κεῖται· ἢ
ἐκείνῃ μοι ἐστίν, ἐὰν μὴ εὐαγγε-
λίζομαι.

17 Εἰ ἡ ἐκείνῃ τῷ πρῶ-
τῳ, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων,
καταπομίαν πεπαιγμένον.

18 Τίς ἔστι μοί ἐστιν ὁ μι-
σθός; ἵνα εὐαγγελίζομαι ἅ-

πάπανοι θήσω τὸ εὐαγγέλιον τῇ
Χριστῷ, εἰς τὸ μὴ καταχρησά-
σθαι τῇ ἰσχύϊ μου ἐν τῷ εὐα-
γγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ
πάντων, πάντων ἑμαυτὸν ἰδεύ-
λωσα, ἵνα τῆς πλείονος κερ-
δήσω.

20 Καὶ ἐγινόμην τοῖς Ἰου-
δαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰου-
δαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον
ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τῆς ὑπὸ νό-
μον κερδήσω.

21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος,
(μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔν-
νομος Χριστῷ) ἵνα κερδήσω
ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέ-
σιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τῆς ἀσθε-
νείας κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέ-
γονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως
τινάς σώσω.

23 Τῷτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ
εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς
αὐτῷ γίνωμαι.

24 Οὐκ οἶδάς, ὅτι οἱ ἐν
σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν
τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ
βραβεῖον; Οὕτω τρέχεις ἵνα
καταλάβῃς.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμε-
νος, πάντα ἐκπραυεῖται· ἐκεί-
νοι μὲν ἔτι ἵνα φθαρτὸν σώσωσιν
λαβῶσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτὸν.

26 Ἐγὼ τοίνυν ἔτω τρέχω,
ὡς ἐκ ἀθλήσεως· ἔτω πεποιθὼς,
ὡς ἐκ ἀίρας δέρον.

27 Ἀλλ' ὑποκυβίστω μου
τὸ σῶμα, καὶ δελατωγῇ μή-
πως

πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀ-
δύμη· γίνωμαι.

Κεφ. ι. 10.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέ-
ρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέ-
λῃ ἦσαν, καὶ πάντες ἀφ' ἧς θα-
λάσσης διήλθον·

2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν
ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν
τῇ θαλάσσῃ·

3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρεθ-
μα πνύματι καὶ ὕδατι·

4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ σῶμα
πνύματι καὶ ὕδατι· ἔπινον γὰρ
ἐκ πνύματι καὶ ὕδατος ἀπολυτόσης
πίετρας· ἡ δὲ πίετρα ἦν ὁ Χρι-
στὸς.

5 Ἀλλ' ἔτι ἐν τοῖς πλείο-
σι αὐτῶν ἐυδόκησεν ὁ Θεός·
κατεργάσθη· ἥδη ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν
ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς
ὀπιθυμῶντας κακῶν, καθὼς κα-
κεῖνοι ἐπιθυμήσαντες.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γί-
νησθαι, καθὼς τινες αὐτῶν ὡς
γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς
φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν
παίζοντες.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς
τινες αὐτῶν ἐπόρευον, καὶ ἔπι-
σαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκοσινεπτὺς
χιλιάδας.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν
Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐ-
τῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ἑ-
φώνων ἀπέλυσαν.

10 Μηδὲ γογγύζειν, καθὼς

καὶ τινες αὐτῶν ἐγογγύσαν, καὶ
ἀπέλυσαν ὑπὸ τῷ ὀλοθρευτῇ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι
συνέβαινον ὑμῖν· ἐγγράφη δὲ
πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς ὅς τὰ
τέλη τῶν αἰώνων κατήχησιν.

12 Ὡς ὁ δοκῶν ἐγείσθαι,
βλεπέτω μὴ πείσθαι.

13 Πειρασμοὶ ὑμᾶς ἔτι ἐ-
ληφέν· ἐν μὴ ἀνθρώπων· πειρᾶ-
σθε δὲ ὁ Θεός, ὃς καὶ ἐκείνους ὑμᾶς
πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθαι,
ἀλλὰ ποιήσῃ σὺν τῷ πειρασ-
μῷ καὶ τὴν ἐκβασιν, τὴν οὐκ-
δοῦναι ὑμᾶς ὑποκρίσκειν.

14 Διότι, ἀγαπήτοί μιν,
φύλαξεν ὑπὸ τῷ εἰδωλολατρείας.

15 Ὡς φρονίμους λέγω. κρί-
νατε ὑμῖς ὁ Φημι.

16 Τὸ πολήριον τῆς εὐλογί-
ας ὁ εὐλογούμενος, ἐχὼ κοινωνίαν
τῷ αἵματι· τῷ Χριστῷ ἔστι· ὁ
ἄρτον ὃν κλῶμεν, ἐχὼ κοινωνίαν
τῷ σώματι· τῷ Χριστῷ ἔστι·

17 Ὅτι εἰς ἄρτον, ἐν σῶ-
μα, οἱ πολλοὶ ἔσμεν· οἱ γὰρ
πάντες ἐκ τῆ ἑνὸς ἄρτου μέλιχο-
μεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ καὶ
σάρκα· ἐχὼ οἱ ἐδίοικες τὰς
θύσιας, κοινωνοὶ τῆ θυσιάζου-
σης· εἰσὶν·

19 Τί ἔγωγε φημι· ὅτι εἰδω-
λον, τί ἐστίν· ἢ ὅτι εἰδωλοθύ-
τον, τί ἐστίν·

20 Ἀλλ' ὅτι ἡ θύη τὰ
ἔθνη, δαίμονιοις θύει, καὶ οὐ
Θεῷ. ἐν θέλῳ δὲ ὑμᾶς κοινο-
νὸς τῶν δαίμονιων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν, καὶ ποτήριον δαίμωνιων· ἢ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μέλειν, καὶ τραπέζης δαίμωνιων.

22 Ἡ ᾧ ἀρξάμεν τὸν Κύριον· μὴ ἰσχυρότεροι αὐτῷ ᾖμεν·

23 Πάντα μοι ἔξιεν, ἀλλ' ἡ ψαίλα συμφέροι· ψαίλα μοι ἔστω, ἀλλ' ἢ ψαίλα οἰκοδομή.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητήσῃ, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκα-

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ ^{shambles} πολυήμερον ἐδίειλε, μηδὲν ἀνακρίνει δια τὴν συνείδησιν·

26 Τῷ γὰρ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῷ ἀπίστων, καὶ δίδιμι πορεύεσθαι, πᾶν τὸ ᾧ ἀρξάμεν ἡμῖν ἐδίειλε, μηδὲν ἀνακρίνομεν δια τὴν συνείδησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· ἴτετο εἰδωλόθυτόν ὄζει· μὴ ἐσθίει, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· τῷ γὰρ Κυρίῳ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω ἑχὲν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. ἵνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

30 Εἰ δέ ἐγὼ χάριτι μετήλωμαι, τί βλασφημῶμαι ὑπὲρ ἢ τῷ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε ἢ ἐδίειλε, εἴτε πίνει, εἴτε τι ποιεῖτε, ψαίλα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.

32 Ἀπόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

33 καθὼς καὶ γὰρ ψαίλα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ια΄. ΙΙ.

MΙΜΗΤΑΙ ^{μιμνησθαι} με γίνεσθαι, καθὼς καὶ γὰρ Χριστῷ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι ψαίλα με μέμνησθε, καὶ καθὼς παρῆκα ὑμῖν, τὰς ᾧ ἀρξάμεν κατέχευε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πάντος ἀνδρός ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ὄζει· κεφαλὴ δὲ γυναικός, ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστῷ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προσφηγεῖσθαι, ὡς κεφαλῆς ἔχων, καταρτίζει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχόμενη ἢ προσφηγεῖσθαι ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, κατερτίζει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ὄζει καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξουσίᾳ μεν.

6 Εἰ γὰρ ἢ ἀκατακαλύπτῳ γυνὴ, καὶ κερασθῶ· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κερασθῆναι ἢ ἐξουσιάζεσθαι, κατεκαλυπτεῖσθαι.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ ὡς ὁφείλει κατεκαλυπτεῖσθαι τὴν κεφα-

λῆν, εἰκὲν κ' δόξα Θεῷ ὑπαί-
χων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.

8 Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυ-
ναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.

9 Καὶ γὰρ ἕκ ἐκείδῃ ἀνὴρ
διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ
διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τὸτο ὀφείλει ἡ γυ-
νὴ ἔξουσιν ἔχειν ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς, διὰ τὴς ἀγγέλου.

11 Πλὴν ὅτε ἀνὴρ χωρὶς
γυναϊκός, ὅτε γυνὴ χωρὶς ἀν-
δρός, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὡστερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ
τῷ ἀνδρός, ὅτω κ' ὁ ἀνὴρ διὰ
τῆς γυναϊκός· τὰ δὲ πάντα ἐκ
τῷ Θεῷ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε·
πρέπειν ἐς γυναῖκα ἀκατα-
κάλυπτον τῷ Θεῷ προσεῦχου-
σαι·

14 Ἡ ὁδὸς αὐτῇ ἡ φύσις
διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὴ
ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ὄζει.

15 γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα
αὐτῇ ἐστιν, ὅτι ἡ κόμη αὐτῇ
περιβολαίᾳ δέδωται αὐτῇ·

16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλό-
νηκ^{ος} εἶναι, ἡμῖς τοιαύτῳ
συνήθειαν ἔκ ἔχομεν, ὅδε αἱ
ἐκκλησίαι τῷ Θεῷ.

17 Τὸτο δὲ καταγγέλλων
ἕκ ἱπαινῶ, ὅτι ἕκ εἰς τὸ κρεῖτ-
τον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥτιον συνέρχι-
σθαι.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερ-
χομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, ἀκὴν οὐχίσματα ἐν ὑμῖν
ὑπάρχει· κ' μέρος τι πωγύω.

19 Δὲ γὰρ κ' αἰρέσεις ἐν

ὑμῖν^{τι}, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φαν-
ροὶ γίνωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων ἔν ὑμῶν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἕκ ἐς Κυριακὴν
δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἐκασ^{ος} γὰρ τὸ ἴδιον
δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φα-
γεῖν· κ' ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ με-
θύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας ἕκ ἔχι-
τι εἰς τὸ ἐσθίειν κ' πίνειν· ἡ
τῆς ἐκκλησίας τῷ Θεῷ κατα-
φρονεῖτε, κ' κατακυρῶτε τῆς
μὴ ἔχουσας· τί ὑμῖν εἴπω· ἰπ-
αινῶν ὑμᾶς ἐν τούτῳ· ἕκ
ἱπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρίλαβον
ἀπὸ τῷ Κυρίῳ, ὁ κ' παρίδωκα
ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος· Ἰησοῦς ἐν
τῇ νυκτὶ ἡ παραδεδότος, ἵλασιν
ἄρτον·

24 καὶ εὐχαρισήσας ἱ-
κλασιν, καὶ εἶπε· Λάβετε, φά-
γετε· τούτῳ μὲν ἐστὶ τὸ σῶμα
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον· τῷ
το ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-
μνησιν.

25 Ὡσαύτως κ' τὸ ποθῆ-
ριον, μίαν τὸ δεπῆσαι, λί-
γων· Τούτο τὸ ποτήριον, ἡ και-
νὴ Διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἡμῶν
αἵματι· τούτο ποιεῖτε ὅσας
ἀν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-
μνησιν.

26 Ὅσας γὰρ αἱ ἐσθίει
τὸν ἄρτον τούτον, κ' τὸ ποθῆ-
ριον τούτο πίνετε, τὸν θάνατον
τῷ Κυρίῳ καταγγέλλετε, ἅς
ἐν εἰρήνῃ.

27 Ὡς

27 Ὡς ὃς αὖ ἐδίη τ' ἄρ-
τη τῆτον, ἥ πίνη τὸ ποτήριον
τῷ Κυρίῳ ἀπαξίως, ἐποχῶ-
σαι τὸ σῶματός κ' αἱματὸς
τῷ Κυρίῳ.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρω-
πος ἑαυτὸν, κ' ἕτως ἐκ τῆ
ἐπιτοκίᾳ, κ' ἐκ τῆ ποίησιν
ποιέτω.

29 Ὁ ᾧ ἐδίω κ' πίνων
ἀπαξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐδίει
κ' πίνει, μὴ διακρίνῃ τὸ σῶ-
μα τῷ Κυρίῳ.

30 Διὰ τῆτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ
ἐδίω κ' ἄρξωτοι, κ' κοιμῶν-
ται ἱκανοί.

31 Εἰ ᾧ ἑαυτὸς διακρίνομεν,
ἐκ αὐτοῦ ἐκρινόμεθα.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τῷ
Κυρίῳ παιδεύομεθα, ἵνα μὴ
ἐν τῷ κόσμῳ κατακριθῶ-
μεν.

33 Ὡς, ἀδελφοί μου, συν-
ερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλή-
λους ἐκδέχεσθαι.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν ὅ-
νῳ ἐδίω, ἵνα μὴ εἰς κρῖμα
συνέρχοιτο. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς
ἐν ἴδω, διατάξομαι.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματι-
κῶν, ἀδελφοί, ἐν δέλω
ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς
τὰ ἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς αὖ
ἦντε, ἀπαγορέοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἐ-
ν Πνεύματι Θεῷ λαλῶν,
ἀίγι ἀνιδίμα Ἰησοῦ κ' ἐ-

δεῖς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰη-
σοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἀγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμά-
των εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·

5 κ' διαιρέσεις διακομιῶν εἰ-
σι, κ' ὁ αὐτὸς Κύριος·

6 κ' διαιρέσεις ἐνεργημάτων
εἰσιν, ὁ δὲ αὐτὸς ὁ Θεός, ὁ
ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν ᾧ σιν.

7 Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἡ φα-
νέρωσις τῷ Πνεύματος πρὸς τὸ
συμφέρειν.

8 Ὡς μὲν ᾧ τῷ Πνεύμα-
τος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλω
δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ
αὐτὸ Πνεῦμα·

9 ἰτέρῳ δὲ σοφίαι, ἐν τῷ
αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλω δὲ χα-
ρίσματα ἱσμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ
Πνεύματι·

10 ἄλλω δὲ ἐνεργήματα
δυνάμειν, ἄλλω δὲ προφητεία,
ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων,
ἰτέρῳ δὲ γίνη γλωσσῶν, ἄλλω ᾧ
ἐρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνερθεῖ
τὸ ἐν κ' τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, δι-
αιεῖν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βέ-
λται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα
ἐν ὅνῳ, κ' μέλη ἔχει πολλὰ,
πάντα δὲ τὰ μέλη τῷ σώμα-
τι τῷ ἐνός, πολλὰ ὄντα,
ἐν ἑνὶ σῶματι· ἕτω κ' ὁ Χριστός.

13 Καὶ ᾧ ἐν Πνεύματι
ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐ-
βαπτισθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε
Ἕλληνες, εἴτε ὁδοῖ, εἴτε ἰσχυ-
θεοὶ κ' πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα

ἰποτιόθηται.

14 Καὶ ὃ τὸ σῶμα ἐκ ἔστιν ἐν μέλῳ, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πῶς· Ὅτι ἐκ εἰμὶ χεῖρ, ἐκ εἰμὶ ἐκ τῷ σώματος· ἢ ὡς τὸ ἐκ ἔστιν ἐκ τῷ σώματι;

16 Καὶ ἰὰν εἴπῃ τὸ ἕς· Ὅτι ἐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, ἐκ εἰμὶ ἐκ τῷ σώματι· ἢ ὡς τὸ ἐκ ἔστιν ἐκ τῷ σώματι;

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, πῶς ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, πῶς ἡ ὁσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἴδετο τὰ μέλη, ἐν ἑκάστων αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἰδέλῃσιν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλῳ, πῶς τὸ σῶμα;

20 Νυνὶ δὲ πολλά μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χεῖρι· Χρείαν σε ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκῦντα μέλη τῷ σώματι ἀδυνάστερα ὑπάρχειν, ἀνάγκαι ἔστι.

23 Καὶ ἃ δοκῶμεν ἀτιμότερα τῇ τῷ σώματος, τέτοις τιμὴν περισσοτέραν πεπιθέμεν· καὶ τὰ ἀοχήμονα ἡμῶν εὐχρημοσύνην περισσοτέραν ἔχει.

24 Τὰ δὲ εὐχρημονα ἡμῶν, ἢ χρείαν ἔχει. ἀλλ' ὁ Θεὸς

συνεκράσει τὸ σῶμα, τῷ ὅτι ῥῆντι περισσοτέραν δεῖ τιμὴν.

25 ἵνα μὴ ἡ ὁχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμῶσι τὰ μέλη.

26 Καὶ ἔτι πᾶσχι ἐν μέλῳ, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· ἔτι δοξάζεται ἐν μέλῳ, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμεῖς δὲ ἐστὶ σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ ἕς μὲν ἰθὺς ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον διδασκαλούς, ἐπιταδυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γίγνη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοί; μὴ πάντες δυνάμεις;

30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλῶσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;

31 Ζηλεῖτε δὲ τὰ χαρίσματα· ἵνα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ἡσυχίαν ὁδὸν ὑμῶν δίκνυμι.

Κεφ. ιγ. 13.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῷ ἄνθρωπῳ λαλῶ καὶ τῷ ἀγγέλῳ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἥχων, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἰὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ

πάντα

πᾶσαι τὴν γνώσιν· καὶ ἰὰν ἔχω πᾶσαι τὴν πίσιν, ὥστε ἴη μεθίσταται, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὑθεῖν ἑμὶ.

3 Καὶ ἰὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἰὰν παρῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐκ ὠφελεῖμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρησίζεται· ἡ ἀγάπη ἐζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ἐπεριεργεύεται, ἐφυστῇται,

5 ἐκ αὐχαιμονοῦ, ἐζητεῖ τὰ ἰαυτῆς, ἐπαροξύνεται, ἐλογίζεται τὸ κακόν,

6 ἐχαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, σπχαιρεῖ δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 πάντα γέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ἐδέποτε ἐκπνίει. εἴτε ᾧ προφητεῖται, καλῶς ἀκηθῇσονται· εἴτε γλώσσαις, πωυσοῦνται· εἴτε γνώσις, καλῶς ἀκηθῇσονται.

9 Ἐκ μέρους γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὥς νήπιος ἐλάλει, ὥς νήπιος ἐφρόνουν, ὥς νήπιος ἐλογίζομην· ὅτι δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργησα τὰ τῶ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἰσότητος ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἄρ-

τι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώτομαι καθὼς καὶ ἐπιγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΔΙΩΚΕΤΕ τὴν ἀγάπην, ζητεῖτε δὲ τὰ συνδυαστικά· μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση, ἐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. ἑδείς γὰρ ἀκείει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παρακλήσιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἐαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διεξημενύη, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομηθῇ λαβῇ.

6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδασχῇ;

7 Ὅμως τὰ αἴψυχα φωνῇ διδόντα, εἴτε αὐλός, εἴτε κιθάρα, ἰὰν διαγελῇ τοὺς φθόγ-

γοις μὴ δῶ, πῶς γνωδηήσειαι
τὸ αὐλόμενον ἢ τὸ καθαριζόμε-
νον;

8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄθλον
φωνῇ σάλπιγξ δῶ, τίς παρα-
σκευάζεται εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς
γλώσσης ἐὰν μὴ εὐσημον λό-
γον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται
τὸ λαλόμενον; ἴσισθε γὰρ εἰς
αἶρα λαλῆντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι
γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ
ἐπὶ αὐτῶν ἄφωνον.

11 Ἐὰν ἔν μὴ εἰδῶ τὴν δύ-
ναμιν τῆ φωνῆς, ἴσονται τῷ λα-
λῶντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν,
ἐν ἱμοῖ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ
ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς
τίῳ οἰκοδομῇ τῆ ἐκκλησίας ζη-
τεῖτε ἵνα περισευήτε.

13 Διότι ὁ λαλῶν γλώσ-
ση, προσευχέδῳ ἵνα διερμη-
νύῃ.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχω-
μαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου
προσεύχεται, ὃ δὲ ἡς μου
ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί ἔν ἐστι; προσεύξο-
μαι τῷ πνεύματι, προσεύξο-
μαι δὲ καὶ τῷ νοῷ· ψαλῷ τῷ
πνεύματι, ψαλῷ δὲ καὶ τῷ νοῷ.

16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆσης τῷ
πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν
τόπον τῷ ἰδιώτῃ, πῶς ἱεῖ τὸ
ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἔ-
πειθὲ τί λέγουσιν ἐκ οἱδὶ.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐ-

χαριστῇς, ἀλλ' ὁ ἑτερος ἐκ οἱ-
κοδομῆται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου,
πάντων ὑμῶν μαλλίον γλώσ-
σαις λαλῶν·

19 ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ δέλω
πάντε λόγους διὰ τοῦ νοῦ μου λα-
λῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλος καταχῆ-
σω, ἡ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία
γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ
κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φροσὶ
τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται·
"Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν
χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ
τῷ τῷ, καὶ ἐδ' ὅπως εἰσακησόμαι
μου, λέγει Κύριος·"

22 Ὡς αἱ γλώσσαις ἐστη-
μιῶν εἰσιν, ἐ τοῖς πνεύμασιν,
ἀλλὰ τοῖς ἁπτοῖς· ἡ δὲ περ-
φητεία, ἐ τοῖς ἁπτοῖς, ἀλλὰ
τοῖς πνεύμασιν.

23 Ἐὰν ἔν συνέλθῃ ἡ ἐκ-
κλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ
πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰς-
έλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἁπτοῖς,
ἐκ ἑρῶσιν ὅτι μαίνεισιν;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφη-
τεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἁπτος,
ἡ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ
πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πά-
ντῳ·

25 καὶ ὅτω τὰ κρυπτὰ τῆ
καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνονται·
καὶ ὅτω πνεῶν ἐπὶ πρόσωποι,
προσκυνήσῃ τῷ Θεῷ, ἀπα-
γέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν
ὑμῖν ἐστι.

τος ἢ ἀποτόλῃν, ὃς ἔκ εἰμι
ἱκανὸς καλιῖσθαι ἀπότολῃ,
διότι εἰδὼξα τὴν ἐκκλησίαν τῷ
Θεῷ.

10 Χάριτι δὲ Θεῷ εἰμι ὁ
εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς
ἐμὲ, ὅτι κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ πι-
ρισσότερον αὐτῶν πάντων ἰκο-
πίασα· ἔκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χά-
ρις τῷ Θεῷ ἡ σὺν ἐμοί·

11 Εἴτε ἐν ἐγῶ, εἴτε ἐκί-
νοι, ὅταν κηρύσσομεν, καὶ ὅτως
ἐπιγεύσασθε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται
ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς
λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνά-
στασις νεκρῶν ἔκ ἐστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν
ἔκ ἐστιν, ὅθεν Χριστὸς ἐγήγερται·

14 Εἰ δὲ Χριστὸς ἔκ ἐγήγε-
ται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν,
κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψό-
δομαρτυρεῖς τῷ Θεῷ· ὅτι ἐμαρ-
τυρήσαμεν καὶ τῷ Θεῷ ὅτι ἡ-
γεῖται ὁ Χριστός· ὃν ἔκ ἡγεῖται,
εἰπερ ἄρα νεκροὶ ἔκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ ἔκ ἐγεί-
ρονται, ὅθεν Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς ἔκ ἐγή-
γερται, ματαία ἡ πίστις ὑ-
μῶν· ἐτι ἐστὶ ἐν ταῖς ἀμαρτί-
αις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες
ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλ-
πιώτεροι ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον,
ἡδυνώτεροι πάντων ἀνθρώπων
ἐσμέν.

(20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγε-
ται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κοι-
μημένων ἐγενεῖτο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' αὐτοῦ
πᾶς ὁ θάνατος, καὶ δι' αὐτοῦ
ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὡστε γὰρ ἐν τῷ Ἀ-
δάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ὅ-
ταν καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωο-
ποιηθήσονται.

23 Ἐκαστός δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ
τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἡ
πρῶτα οἱ Χριστοί, ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ.

24 Εἴτα τὸ τέλος, ὅταν
παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ
καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πα-
σαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν
καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασι-
λεύειν, ἄχρις ὅτου ᾖ ἡ πάντα
τὰς ἐχθρὰς ὑπὸ τοῦ πόδας
αὐτοῦ.

26 Ἐχθρὸς ἐχθρὸς κἀναρ-
γεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξε
ὑπὸ τοῦ πόδας αὐτοῦ. Ὅταν
δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακ-
ται, ὅλον ὅτι ἐκτός τῶ ὑπο-
τάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐ-
τῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς
ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτά-
ξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ
Θεὸς τὰ πάντα ἐν πασίν.)

29 Ἐπεὶ τί ποιήσασιν οἱ
βαπτίζομενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;
εἰ ὅλως νεκροὶ ἔκ ἐλείπονται; τί καὶ
βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
πάσαι ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ὑποθή-
κην, ἢ τίς ὑμετέραν καυχῆ-
ται, ἢ ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ καὶ ἄνθρωπον ἐθριο-
μάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ
φύλον; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται;
ἀγόμεν καὶ πώομεν· αὐριοῦν
ἀποδοθήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾷς· Φθείρε-
ται ἡ καρδία τῆς ἐκκλησίας κακῶς.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ
ἀμαρτανεύετε· ἀγνωσίαν γὰρ
θεοῦ τινες ἔχουσιν. πρὸς ἐντρο-
πὴν ὑμῶν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐ-
γείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώ-
ματι ἔρχονται;

36 Ἀφρον, σὺ ὁ σπείρεις, ὃ
ἐσποικίται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὁ σπείρεις, ὃ τὸ σῶ-
μα τὸ γενησόμενον σπείρεις,
ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τυχοί,
ἢ τίς, ἢ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι
σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἐ-
κείνῳ τῷ σπερμάτων τὸ ἴδιον
σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐ-
τὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ
ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτη-
νῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ
πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπερανία,
καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἐτέ-
ρα μὴ τῶν ἐπερανίων δόξα,
καὶ ἡ τῶν ἐπίγειων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίῃ, καὶ
ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δό-
ξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστὴρ
διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν
νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγεί-
ρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ.

43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγεί-
ρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀ-
δυναμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει.

44 σπείρεται σῶμα ψυχι-
κόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματι-
κόν. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι
σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτως καὶ γέγραπται·
Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἕτε-
ρος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωο-
ποιῶν.

46 Ἀλλ' ὃ πρῶτον τὸ
πνευματικόν· ἀλλὰ τὸ ψυ-
χικόν, ἔπειτα τὸ πνευματι-
κόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος
ἄνθρωπος, ὁ Κύριος· ὃς ἐ-
ρανν.

48 Οἷον ὁ χοϊκός, τοιῦ-
τοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷον ὁ
ἐπερανν, τοιῦτοι καὶ οἱ ἐπε-
ραννοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν
τίς εἰκόνα τῆς χοϊκῆς, φορέσο-
μεν καὶ τίς εἰκόνα τῆς ἐπερανν.

50 Τέτο δὲ φημι, ἀδελφοί,
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν
Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται,
ἐπεὶ ἡ φθορὰ τίς ἀφθαρσίαν
κληρονομεῖ.

51 Ἰδὲ,

51 Ἰδὲ, μυσῆριον ὑμῖν λί-
γυ· Πάντες μὲν εἰ κοιμηθησόμεθα·
πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα·

52 ἐν αὐτοῖς, ἐν ῥήτῃ ὀφ-
θελμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλ-
πιγι· σαλπίζῃ ᾧ, καὶ οἱ νε-
κροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ
ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρὲν τῷ-
το ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ
τὸ θνητὸν τῷτο ἐνδύσασθαι
ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρὲν
τῷτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ
τὸ θνητὸν τῷτο ἐνδύσῃται ἀθα-
νασίαν, τότε γενήσονται ὁ λόγος
ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ
θάνατος εἰς νίκος.

55 Ποῦ σὺ, θάνατε, τὸ
κέντρον; Πῶς σὺ, ἄδη, τὸ ἦ-
κος;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θά-
νατου, ἡ ἀμνηστία· ἡ δὲ δύνα-
μις τῆς ἀμνηστίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
διδόντι ἡμῖν τὸ νῆκος διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὡς, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοί, ἰδραῖοι γίνεσθε, ἀμειλί-
κνητοι, ἀξιολογούντες ἐν τῷ ἔργῳ
τῷ Κυρίου πάντοτε, ἰδότες ὅτι
ὁ κόσμος ὑμῶν ἔκ ἐστι κενὸς ἐν
Κυρίῳ.

Κεφ. ις'. 16.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς λογίας τῆς
εἰς τοὺς ἀγίους, ὡς περ δι-
έταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῇ Γα-
λατίας, ὅτω καὶ ὑμῖς ποιήσα-
τε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἡ-
μερᾶς ὑμῶν παρ' ἐαυτῶν τη-
ρίτω, θησαυρίζων ὅ,τι αὐτὸς
δῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τό-
τε λογίζαι γίνωμαι.

3 Ὅταν δὲ ὁ ὄψα γένημαι
ἔς ἐὰν δοκιμάσῃτε δι' ὅπου
λῶν, τότε ἐπὶ ὑμῶν ἀπὸ τῆς
θεοῦ τὴν χάριν ὑμῶν ὡς ἰερὰ
σαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ἡ ἀξίον τὸ καμῶν
ἐργάζεσθαι, σὺ ἐμοὶ πορεύ-
σονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑ-
μᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω
(Μακεδονίαν ᾧ διέρχομαι.)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχόν πα-
ραμεινῶ, ἢ καὶ ὁ ὄψα γένημαι
ἵνα ὑμῖς με πορεύμενοι
ἐὰν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀρ-
εῖν παρὸν ἰδεῖν· ἵνα ἐπὶ
χρόνον τινα ἐπιμῶμαι πρὸς ὑ-
μᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ.

8 Ἐπιμῶ δὲ ἐν Ἐφίῳ ὡς
τῆς ποιητικῆς.

9 Θύρα γὰρ μοι ἀνάγκη
μεγάλη καὶ ἐργῆς, καὶ ἀπαικί-
μνοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθω Τιμόθεος
βλέπετε ἵνα ἀφ' ὧς γένηται
πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυ-
ρίου ἐργάζεσθαι ὡς καὶ ἔγω.

11 Μὴ τις ἐν αὐτὸν ἐξου-
σιάζῃ· πορεύμεθα δὲ αὐ-
τὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς
μὲ· ἐκδιέχομαι γὰρ αὐτὸν με-
τὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶν τοῦ
ἀδελφοῦ

ἀδελφῶν, πολλὰ παρικόλισα
αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μὲν
τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως ἐκ τῆν
βίβλου ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσε-
ται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, γήκετε ἐν
τῇ σίτει, ἀνδρίζεσθε, κρα-
ταίνεσθε.

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ
γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν
Στεφάνου, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ
τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν
τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτοὺς·

16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσ-
σῃτε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ
τῇ συνηγῆντι καὶ κοπιῶντι.

17 Χαίρω δὲ ὅτι τῇ παρ-
ουσίᾳ Στεφάνου καὶ Φερτενάτου
καὶ Ἀχαιῆ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑπέ-
ρμα ἔσται ἀνεπλήρωσ·

18 ἀνεπαυρῆ γὰρ τὸ ἐμὸν
πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγι-

νώσκει οὐκ ἐν τοιούτοις.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ
ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ
Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν
τῇ καὶ οἴκον αὐτῶν ἐκκλησία.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάζονται
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου.

22 Εἴ τις ἐφιλεῖ τὸν Κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἢ τὸν ἀνάθε-
μα, *μαρὰν ἀδὰ. θεὸς ἐλθέτω ἐπὶ αὐτόν. i.e.*

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου *to remain with*
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ ὑμῶν. *them.*

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ
παντῶν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐ-
γράφη ἀπὸ Φιλίππου διὰ
Στεφάνου, καὶ Φερτενάτου,
καὶ Ἀχαιῆ, καὶ Τιμοθέου.
Ἐν εἰς τοῖς ὡς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θε-
λήματος Θεοῦ, καὶ Τι-
μοθέου· ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τῇ Θεῷ τῇ ἐσθὶ ἐν Κορίν-
θῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς
ἔσθιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ οἰκτιρ-
μῶν

μῆδ, κὶ Θεὸς πάσης ᾤψα-
κλήσεως·

4 ὁ ᾤψακαλὼν ἡμᾶς ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ
δυνασθαι ἡμᾶς ᾤψακαλεῖν
καὶ ἐν πάσῃ θλίψει, Ἀλλὰ τῆς
ᾤψακλήσεως ἧς ᾤψακαλέ-
μεθα αὐτοὶ ὑπὸ τῆς Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς ᾤψομεν ταῖς
παθήμασι τῆς Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς,
ὅτω Ἀλλὰ Χριστὸς ᾤψομεν καὶ ἡ
παρακλήσις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ
σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν
ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημά-
των ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε
παρακαλύμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ
ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑ-
μῶν·

7 εἰδότες ὅτι ὡς περ κοινω-
νοί ἐστε τῶν παθημάτων, ὅτω
καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ διόλομεν ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης
ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι κατ'
ὑπερβολὴν ἐκαρτήμεθα ὑπὲρ
δύναμιν, ὥστε ἔξαπορευθῆναι ἡ-
μᾶς καὶ τῇ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
τὴν ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐ-
σχήκαμεν, ἵνα μὴ πεπονητοῖς
ᾤμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τὰς νε-
κρὰς·

10 ὃς ἐκ τηλικούτου θανά-
του ἐξέσται ἡμᾶς, καὶ ζῆναι·

εἰς ὃν ἠλπικαμεν ὅτι καὶ ἐτι ζῆ-
σιναι·

11 συνυπουργούντων καὶ
ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δειήσει, ἵνα
ἐκ πολλῶν περιστάσεων τὸ εἰς
ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν
εὐχαρισθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν
αὕτη ἐστὶ, τὸ μυστήριον τῆς συμ-
ειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλό-
τητι καὶ εὐλικερίᾳ Θεοῦ, ἢ ἐν
σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χά-
ριτι Θεοῦ ἀνεγράφηται ἐν τῷ
κόσμῳ, ὡς ὡς ὡς δὲ πρὸς
ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφε-
μεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσ-
κειτε, ἢ καὶ ὀπιγινώσκειτε. ἐλπίζ-
ω δὲ ὅτι καὶ ἔως τέλους ὀπι-
γινώσεσθαι.

14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡ-
μᾶς ἀπὸ μέρες, ὅτι καύχημα
ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς
ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Κυρίου
Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτη τῇ πεποι-
θήσῃ ἐβελόμεθα πρὸς ὑμᾶς ἐλ-
θεῖν πρότερον, ἵνα δεύσῃ χά-
ριν ἐχθίς·

16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς
Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μα-
κεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
ἐφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς
πλὴν Ἰουδαίαν.

17 Τῷτο ἂν βελευόμεθα,
μή τι ἄρα τῇ ἡλαφρότῃ ἐχθ-
σάμεν; ἢ ἃ βελεύομαι, καὶ
σάρκα βελεύομαι, ἵνα ἡ παρ'
ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ ἔστι·

18 Πρὸς

17. τὸ ναὶ. καὶ τὸ ἔστι. *Bea contradiction -*
Not to. ναὶ ναὶ, καὶ τὸ ἔστι. true y faithful.

18 Πιστός δὲ ὁ Θεός, ὅτι λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἰσότητος καὶ ἡ *consistency*

19 Ὁ γὰρ τῷ Θεῷ ὑὸς Ἰησοῦς Χριστός ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἡμῶν καὶ Σιμων καὶ Τιμοθέου, ἐκ ἐγένετο καὶ ἡ *consistent*

20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεῷ, ἐν αὐτῷ τὸ καὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὲν, τῷ Θεῷ πρὸς ἡμᾶς δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σωθῆναι εἰς Χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δὲς τὸν ἀρραβῶνα τῆς ἀπολύσεως ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπαλάμηναι ἐπὶ τῷ ἐμῇ ψυχῇ, ὅτι *φειδόμενος* ἡμῶν, ἐκέτι ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύμεν ὑμῶν τῆς σίγῃς, ἀλλὰ σωφρονίζομεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. ἡ γὰρ σίγη ἐστὶ καλὴ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΚΡΙΝΑ δὲ ἑαυτῷ τῷτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λόγῳ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπέμενος ἕξ ἑμοῦ;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τῷτο, ὅπως μὴ ἰδῶν λόγῳ ἐν ᾧ ὦν ἴδωι με χαίρειν.

ποιοῦν ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ *συνεχῆς* καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, ὥστε ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τῷ ἀγάπῃ ἵνα γινώτε ὅτι ἐγὼ περιουσιώτερος εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, ἐκ ἐμῇ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.

6 Ἰκανὸν τῷ τοιῷτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλεόνων.

7 Ὡστε τὴν ἀντίστοιχον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρακαλεῖσθαι, μήπως τῇ πλεονεξίᾳ λύπη καὶ ἀποδοῇ ὁ τοιῷτῳ.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τῷτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γινώτε τῷ δοκιμῇ ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπὸ ἡμετέρας ἐστέ.

10 Ὡς δὲ τι χαρίζομαι, καὶ ἐγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ εἰ τι κεχαρισμαι, ὃ κεχαρισμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,

11 ἵνα μὴ πλεονεκτῶμεν ὑπὸ τῷ Σατανᾷ ὃ γὰρ αὐτῷ τὰ νοήματα ἀγνοῦμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τῷ Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ, καὶ θύρας μοι ἀνοικνύμενης ἐν Κυρίῳ,

13 ἐκ ἰσχυρῆς ἀποστολῆς τῷ Εὐαγγελίῳ

πινύματί μου, τῷ μὴ εὐρεῖν με
τίτον τ' ἀδελφόν μου· ἀλλὰ
ἀποταξάμεθα· αὐτοῖς, ἐξήλ-
θον εἰς Μακεδονίαν.

*trium-
phant*

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς
ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τῷ ὁσμῷ τ'
γνώσεως αὐτῆς φανερεῖντι δι' ἡ-
μῶν ἐν παντί τόπῳ.

15 Ὅτι Χριστὸς ἐν ὁδῷ ἰσ-
μὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομέ-
νοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·

16 οἷς μὲν, ὁσμὴ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὁσμὴ ζωῆς
εἰς ζωὴν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς
ικανός;

17 Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὡς οἱ
πολλοὶ, καπηλεύοντες τ' λόγον
τῷ Θεῷ, ἀλλ' ὡς ἔξ ἐλικρινεί-
ας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώ-
πιον τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ λαλῶ-
μεν.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΡΧΟΜΕΘΑ πάλιν
ἑαυτοὺς συζητῶντες; εἰ
μὴ χρῆζομεν, ὥς τινες, συγα-
τικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ
ἐξ ὑμῶν συγατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς
ἴστε, ἰσχυρογραμμένη ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ
ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων
ἀνθρώπων·

3 φανερέμενοι ὅτι ἴστε ἐπι-
στολὴ Χριστοῦ θλασσομένη ὑφ'
ἡμῶν, ἰσχυρογραμμένη ἐν μέλανι,
ἀλλὰ πινύματι Θεοῦ ζῶντος·
ἐκ ἐν πλαξί λιθίναις, ἀλλ' ἐν
πλαξί καρδίας σαρκίνας.

4 Πειροθήσιν δὲ τοιαύτως
ἔχομεν ἀλλ' τῷ Χριστῷ πρὸς τ'
Θεόν·

5 ἔχ' ὅτι ἱκανοὶ ἴσμεν ἀφ'
ἑαυτῶν λογισαοθαί τι, ὡς ἔξ
ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν
ἐκ τῷ Θεῷ·

6 ὅς καὶ ἱκάνωσιν ἡμᾶς ἀλλ'
κόνους καὶ νῆς ἀλλ' θήκης, ἐν γράμ-
ματι, ἀλλὰ πνεύματι· τὸ
γὰρ γράμμα ἀποκλείει, τὸ
πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ ἀλλ' κωνία τῷ θά-
νατῷ ἐν γραμμασιν, ἐντίτυπα-
μένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ,
ὥστε μὴ δύνασθαι ἀπεισῆσαι τὴν
ἐκ τῶν Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρὸς τὸν
Μωσῆν, ἀλλ' τῷ δόξαι τὴν
πρὸς τὸν αὐτὸν, τῷ καταρ-
γεμένῳ.

8 πῶς ἔχ' ἢ μᾶλλον ἢ ἀλλ'
κωνία τῷ πινύματι· ἔσται ἐν
δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ ἀλλ' κωνία τὴν
καὶ ἀκρίσειαν, δόξα, πολλὰ
μᾶλλον πλεονάζει ἢ ἀλλ' κωνία
τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ ἐν δὲ δεδοξασταί
τὸ δεδοξασμένον, ἐν τέτῳ τῷ
μέρει, ἐνικεν τ' ὑπερβαλλέσθαι
δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ κατὰργούμενον,
ἀλλ' δόξης· πολλὰ μᾶλλον τὸ
μένον, ἐν δόξῃ.

12 Ἐχοντες ἐν τοιαύτῳ
ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ
χρώμεθα.

13 καὶ ἐ κατὰπερ Μωσῆ
ἐτίθει καλυμμα ἐπὶ τὸ πρὸς
αὐτὸν

συνῆλθον, πρὸς τὸ μὴ ἀτε-
νίσαι τὴν υἱὸς Ἰσραὴλ εἰς τὸ
τίλθ. τὴ καταργημένην.

14 Ἀλλ' ἐπωρεῖθη τὰ νοή-
ματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς
σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ὑπὲρ
τῆ ἀναγνώσεως τῆς παλαιᾶς
ἀλφειᾶς μένει, μὴ ἀνακα-
λύπτειν, ἕτι ἐν Χριστῷ κα-
λύπτεται.

15 Ἀλλ' ἔως σήμερον, ἡνί-
κα ἀναγνώσκουσι Μωσῆς, κά-
λυμμα ὑπὲρ τὴν καρδίαν αὐτῶν
ᾠται.

16 Ἡμεῖς δ' ἂν ἐπιγρίψω-
μεν Κύριον, περιαιρεῖται τὸ
κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμα
ἵπν' ὑμῶν τὸ πνεῦμα Κυρίου,
ἐκὶ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακα-
λύπτειν προσώπων τὴν δό-
ξαν Κυρίου καλοπριζόμενοι, τὴν
αὐτῶν εἰκόνα μιμησόμεθα
ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ
ἀπὸ Κυρίου πνεύματος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑ τὸτο ἔχοντες τὴν
ἀλφειάν ταύτην, καθ-
ὼς ἡλεῖσθαι, οὐκ ἐκκακῶ-
μεθα.

2 ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ
εἰσπλάττειν αἰσχύνης, μὴ ὡς
παλαιότες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ
δολῶντες τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλ-
λὰ τῇ φανερώσει τῇ ἀληθείας
εὐαγγελίου· ἵνα αὐτοὶ πρὸς πᾶ-
σαν συνίδωσιν ἀνθρώπων, ἵνα
εἰσὶν τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἐστὶ κεκαλυμμέ-
νον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς
ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμ-
μένον.

4 ἐν οἷς ὁ Θεὸς τῷ αἰῶνι
τῷ ἐκτελέσει τὰ νοήματα τῶν
ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ ἀνγίσ-
σαι αὐτοῖς τὸ φωτισμὸν τοῦ εὐαγγε-
λίου τῆ δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν
εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἵαυτὸς κηρύσσο-
μεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύ-
ριον· ἵνα αὐτοὶ δὲ, δέξωνται ὑμῶν
τὴν ἰσχυρίαν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ἰσχυρὸς ἐκ
σκότους φῶς λάμψει, ὅς ἐλαμ-
ψει ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
πρὸς φωτισμὸν τῆ γνώσεως τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν
τῶν ἐν ὁρατοῖς σκεύουσιν,
ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ
τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἡ ἡμῶν.

8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ'
ὃ γινώσκοντες ὑπερβύμενοι,
ἀλλ' ἐκ ἐξουσίας.

9 διωκόμενοι, ἀλλ' ἐκ ἐγ-
καταλειπόμενοι· κατεβαλλό-
μενοι, ἀλλ' ἐκ ἀπολλυμένων.

10 πάντοτε τὴν νύκτωρ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι
ἀναφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν
φανερῶθῃ.

11 Αἱ δὲ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς
θάνατον ὡς ἀποδομένην τῇ ἰσ-
χυρίᾳ, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φα-
νερῶθῃ ἐν τῇ θηλῇ σαρκὶ ἡμῶν.

Ε c 2

12 Ὡς

...not being seen, that in X^t it is taken away.

12 Ὡς ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γίγραμμένον· Ἐπίσθουσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλῶμεν.

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἡγείρας τὸ Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς ἀπὸ Ἰησοῦ ἡγείρεται, καὶ ὡραγήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς ὑπεριούσης ἐν τῷ δόξαν τῷ Θεῷ.

16 Διὸ καὶ ἐκκαυχῶμεν ἀλλήλους καὶ ὁ ἕκαστος ἀνθρώπου διαφθίρεται, ἀλλ' ὁ ἰσθύνει ἀνακινῶνται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.

17 Τὸ δὲ παραυτίκα ἐλάλησεν τὸ θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν.

18 μὴ σκοπεῖν τὴν ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ δὲ βλεπόμενα, πρὸς καιρὸν· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰῶνα.

Κεφ. ε'. 5.

ΟΙΔΑΜΕΝ γὰρ, ὅτι ἐὰν ἡ ὑπόγειος ἡμῶν οἰκία τῷ σκηνῷ καταλυθῇ, οἰκοδομῶμεν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς ἑράνοις.

2 Καὶ ὅτι ἐν τούτῳ σκηνῷ, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐκ ἑρανοῦ ἐπιδύσασθαι ὑποπαύεσθαι,

3 Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, ὑποπαύεσθαι ἐν τῷ σκηνῷ.

4 Καὶ ὅτι οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνῷ γενάζομεν βαρέμενοι· ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπιδύσασθαι, ἵνα κατεπαύθῃ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τούτο, Θεός, ὁ καὶ δὲς ἡμῖν τὸ ἀρραβῶνα τῷ πνεύματι.

6 Ἀρραβῶνα τῷ πνεύματι, καὶ εἰδότες ὅτι ἐκδύμενοι ἐν τῷ σώματι, ἐκδύμενοι ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

7 (Διὰ πίστεως γὰρ καταπαύμεν, ὁ καὶ εἶδεν.)

8 Ἀρραβῶνα δὲ, καὶ ἐκδύμενοι μᾶλλον ἐκδύμενοι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐκδύμενοι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμώμεθα, εἴτε ἐκδύμενοι, εἴτε ἐκδύμενοι, ἐν τῷ σώματι, καὶ ἐκδύμενοι πρὸς τὸν Κύριον.

10 Τῆς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομισθῇ ἐκαστος τὰ κατὰ τὸ σῶμα, πρὸς τὸ ἐπιδύσασθαι, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες ὅτι ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπου ἀνθρώπου, Θεὸς δὲ ἀνθρώπου ἀνθρώπου· ἐκδύμενοι δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν ἀνθρώπου ἀνθρώπου.

12 Οὐ γὰρ πάντες ἑαυτοὺς συνειδήσει ὑμῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διδόντες ὑμῖν καυχώμενοι ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τὸν

ἢ προσώπῳ καυχωμένοις, καὶ
ἐκ καρδίας.

13 Εἴτε γὰρ ἐξέστης, Θεῷ·
οἷτι σὺ φρονεῖς, ὑμῖν.

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τῇ
Χριστῷ συνίχει ἡμᾶς·

15 κρίναντας τὸτο, ὅτι εἰ
ἐκ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανον, ὅρα
οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ
πάντων ἀπέθανον, ἵνα οἱ ζῶντες
μικεῖν ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ
ὅτι αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγεί-
νῃτι.

16 Ὡς ἡμεῖς ἀπὸ τῆ νῦν
ὅτι οἰδομεν κατὰ σάρκα· εἰ
δὲ καὶ ἰγνώκαμεν κατὰ σάρκα
Χριστόν, ἀλλὰ νῦν ἐκ ἐτι γι-
νώσκουμεν.

17 Ὡς εἴτις ἐν Χριστῷ,
καὶ ἡ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρ-
ήλθον, ἰδὲ γέγονε καινὰ τὰ
πάντα.

18 Τα δὲ πάντα ἐκ τῆ
Θεοῦ τῷ καταλλάξαι ἡμᾶς
ἑαυτῷ Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ὁ τοῦ ἡμῶν τὴν Διχαλονίαν τῆς
καταλλαγῆς·

19 ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χρι-
στῷ, κόσμον καταλλάσσων ἑαυ-
τῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ
ἐκδικήματα αὐτῶν, καὶ θε-
μῶν ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ εἰ πρεσ-
βόλητος, ὡς τῷ Θεῷ πατρὶ
καλῶς δὲ ἡμῶν· δεόμεθα
ὅτι Χριστῷ, καταλλάγητε τῷ
Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γόντα α-

μαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρ-
τίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμῖς γι-
νώσκωμεν δικαιοσύνην Θεοῦ ἐν
αὐτῷ.

Κριθ. 4. 6.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ
καὶ δὲ καὶ παρὰ ἑαυτοῦ μὴ
εἰς κενὸν τὰ χάρις τῆ Θεοῦ δε-
ξαδαι ὅμας.

2 Λέγει γὰρ Κατὰ δι-
τῷ ἐπὶ ἡμεῖς σὺ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ
σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. ἰδὲ
νῦν κατὰ ἐπὶ πρόσδεξι, ἰδὲ
νῦν ἡμέρᾳ σωτηρίας.

3 Μηδεμίαν ἐν μὴδὲν δι-
δόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μω-
μῶν ἡ Διχαλονία·

4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνήκων-
τες ἑαυτοῖς ὡς Θεῷ Διχαλονοί·
ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν ὁλίσ-
τοις, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχω-
ρίαις·

5 ἐν πτωχείᾳ, ἐν φυλακῇ
καί, ἐν ἀκαταστάσει, ἐν
κόποις, ἐν ἀγροπυαίς, ἐν νη-
στείαις·

6 ἐν ἀγνοίᾳ, ἐν γνώσει,
ἐν μακροθυρίᾳ, ἐν χρηστότητι,
ἐν ἐπιεικείᾳ ἀγνῷ, ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ·

7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυ-
νάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅλων τῶν
δικαιοσύνης τῶν διεξῶν καὶ ἀρι-
σερῶν·

8 διὰ δόξης, καὶ ἀτιμίας,
διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας·
ὡς πλάσι, καὶ ἀληθείς·

9 ὡς ἀγνώστοι, καὶ ἐπι-
γνωσκόμενοι· ὡς ἀπειθήσκοντες,

E e 3

20. in behalf of X^t—
righteous, pro-right-
eousness.

καὶ ἰδὲ ζῶμεν· ὡς παίδεσθόμενοι,
καὶ μὴ θανατεψόμενοι·

ΙΟ ὡς λυπεύμενοι, αἰεὶ ᾧ χαί-
ροντες· ὡς πτωχοί, πολλὰς δὲ
πλητίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες,
καὶ πάντα κατέχοντες.

ΙΙ Τὸ γόμα ἡμῶν ἀνέωγε
πρὸς ὑμᾶς, Κορινθιοί, ἡ καρ-
δία ἡμῶν πεπλατυταί.

ΙΖ Οὐ γινοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν·
γινοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλαγ-
χοῖς ὑμῶν.

ΙΗ Τῷ δὲ αὐτῷ ἀντιμι-
δίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλα-
τύθητε καὶ ὑμεῖς.

ΙΘ Μὴ γίνεσθε ἱεροζυ-
γῆντες ἀπίστοις. τίς γὰρ μι-
εχὴ δικαιοσύνη καὶ αἰνομία;
τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς
σκότος;

ΙΑ Τίς δὲ συμφώνησις Χρι-
στοῦ πρὸς Βελίαν; ἢ τίς μερίς
πιστῶ μετ' ἀπίστου;

ΙΒ Τίς δὲ συγκατάθεσις
ταῦ Θεῷ μετ' ἰδῶλων; ὑμεῖς
γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντες· καθ-
ὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοική-
σω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμθεσπατή-
σω· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός, καὶ
αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.

ΙΓ Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μίσου
αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει
Κύριος· καὶ ἀκαδάριτε μὴ ἄπι-
σθαι· καὶ γὰρ ἰσοδύναμις ὑμᾶς·

ΙΔ καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πα-
τέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσοσθε μοι εἰς
υἱὸς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύ-
ριος· παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΑΥΤΑΣ δὲ ἔχοντας
ταῖς ἑπαγγελίαις, ἀ-
γαπήτοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς
ἀπὸ παντὸς μολυσμῶ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, ἐπιτιθέμενοι ἀγίω-
σύνῃ ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρεῖσθε ἡμᾶς· ὑδὲνα
ἡδικήσαμεν, ὑδὲνα ἐφθάρμη,
ὑδὲνα ἐπλευρηλήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατάκριτον λί-
γῳ· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν ἐστὶ εἰς τὸ συνα-
ποθανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία
πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύ-
χησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπληρωμαι
τῇ ᾧ ἀκλήσει, ᾧ ἀφ' ἧς αὐτοῖς
οἰμαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ
θλίψει ὑμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἰδόντων ἡμῶν
εἰς Μακεδονίαν, ὑδὲμῃαν ἔχη-
κεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ'
ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν
μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ ᾧ ἀκαλῶν τοῦ
ταπεινῆς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.

7 Οὐ μόνον ᾧ ἐν τῇ παρη-
σίᾳ αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πα-
ρακλήσει ἡ παρεκλήθη ἐφ' ὑ-
μῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τῷ ὑ-
μῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὁδου-
μὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἡμῶν·
ὥστε με μάλλον χαρῆσαι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐπιτολῇ, ὑμεταμέλομαι,
εἰ καὶ μεταμελόμην. βλέπω γὰρ
ὅτι

τι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὑμᾶς, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν. ἐλυπήθητε γὰρ κατ' ὅσον, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ὑμῶν.

10 Ἡ δὲ κατ' ὅσον λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τῷ κόσμῳ λύπη θάνατον καταργεῖται.

11 Ἰδὲ γὰρ αὐτὸ τὸ αὐτὸ κατ' ὅσον λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσω κατεργασαίτο ὑμῖν σπεῖδη, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγαπήσιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐκποθήσιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἀδικήσιν; ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦντες (ἦ) ἐν τῷ πειράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἐγραψα ὑμῖν, ὅτι εἵνεκεν τῷ ἀδικῆσαι τοῦ, ὅτι εἵνεκεν τῷ ἀδικηθῆναι τοῦ· ἀλλ' εἵνεκεν τῷ φανερωθῆναι τὴν σπεῖδην ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τὸ παρακαλεῖσθαι ὑμᾶς ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· ὅτι ἐκποθήσιν· οὐδὲ μᾶλλον ἐχαίρειν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπαύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

14 ὅτι εἴ τι αὐτῶν ὑπὲρ ὑμῶν κικαύχημαι, ἢ καὶ ἠοχύνω· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ὅτι καὶ ἐκκαύχησις ὑμῶν ἢ ἐπὶ Τίτῳ, ἀληθείᾳ ἐγενήθη.

15 καὶ τὰ πλεονεκτήματα αὐτῶν περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς εἰσιν, ἀναμνησκόμενοι τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς καὶ φόβος καὶ τρέμος ἐδέξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ δαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. γ'. 8.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, πῶς χάριν τοῦ Θεοῦ πῶς δεδομένῳ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ ὀφειστέα τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἡ κατὰ βάθος πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῷ ἀπλότῳ αὐτῶν.

3 Ὅτι κατ' δύναμιν (μυρταρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρητοι.

4 καὶ πολλῆς ὀφειστέας δεδομένοι ὑμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς ἀγαπῆς τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, δεξασθαι ὑμᾶς.

5 Καὶ ὅτι κατὰ ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἰδὼσαν προῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ δολιχμαίᾳ Θεῷ.

6 εἰς τὸ παρακαλεῖσθαι ὑμᾶς Τίτον, ἵνα κατὰ ὅσον προεξέλθῃ, ὅτι καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ ὀφειστέαί, οἴσει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπεῖδῃ, καὶ τῇ ὅτι ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπη, ἵνα

καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι ὡφισ-
σιυήη.

8 Οὐ κατ' ὀπταγὴν λέγω,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς,
καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκεις γὰρ τὴν χά-
ριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπλήχυν-
σι, πλῆσιος ὢν· ἵνα ὑμεῖς τῇ
ἐκείνῃ πτωχείᾳ πωληθήσῃτε.

10 Καὶ γινώσκω ἐν τούτῳ
δίδωμι· τὸτο γὰρ ὑμῖν συμ-
φέρει, οἱ τινες ἢ μόνον τὸ ποι-
ῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προ-
εργασθεὶς ἀπὸ πείρουσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἐπιτελέσαι· ὅπως καθάπερ ἡ
προθυμία τῇ θέλειν, ἔτω καὶ τὸ
ἐπιτελέσαι ἐκ τῆ ἔχου.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία
πρόκειται, καθὼς ἐὰν ἔχη τις,
εὐπρόσδεκτος, ἢ καθὼς ἐκ
ἔχου.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἁ-
εσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ'
ἵνα ἰσότης, ἐν τῷ νῦν καιρῷ
τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐ-
κείνων ὑστέρημα.

14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων πε-
ρίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν
ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης.

15 καθὼς γέγραπται· Ὁ
τὸ πολὺ, ἐκ ἐπλεόνασι· καὶ ὁ
τὸ ὀλίγον, ἐκ ἡλαττότητος.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, τῷ
δίδωσι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου.

17 ὅτι τῇ μετὰ παράκλησιν
ἐδέξατο· σπουδαιότερον δὲ ὑπ-
άρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε
πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμφαμεν δὲ μετ'
αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, ὃ ὁ ἑταῖρος
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν
τῶν ἐκκλησιῶν.

19 (ἢ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλη-
σιῶν συνέκλημα· ἡμῶν, σὺν τῇ
χάριτι ταύτῃ τῇ διακονεμίᾳ
ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτὴν τῇ
Κυρίῃ δοῦσα, καὶ προθυμίαν ὑ-
μῶν.)

20 Στελλόμενοι τὸτο, μή-
τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀ-
δρότῃ ταύτῃ τῇ διακονεμίᾳ
ὑφ' ἡμῶν.

21 προσωρμένοι καλὰ ἢ
μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ
ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμφαμεν δὲ αὐ-
τοῖς τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, οἱ ἰδο-
κιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολ-
λάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ
πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθή-
σει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοί-
νωνός ἐμός καὶ εἰς ὑμᾶς συ-
εργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀ-
πόστολοι ἐκκλησιῶν, δοῦσα Χρι-
στοῦ.

24 Τὴν ἐν ἐνδοξίᾳ τῆς ἀ-
γάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχῆ-
σεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτὸς ἐν-
δείξασθε, καὶ εἰς πρόσσωποι τῶν
ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ'. θ'.

ΠΕΡΙ μὲν γὰρ τῆς δια-
κονίας τῆς εἰς τὰς α-
γίας περὶ σὸν μοί ὅτι τὸ γρά-
φει ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν
ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶ-
μαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα
παρισκιάσκει ἀπὸ πίστεως καὶ
ὁ ὅς ὑμῶν ζηλοῦ ἡρίθις τῆς
ἐκείνης.

3 Ἐπεμψα δὲ τὰς ἀδελ-
φάς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡ-
μῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ
μυθῷ· ἵνα (καθὼς ἔλε-
γην) παρισκινασμένοι ᾖτε·

4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσι σινὲ
Μακεδόνας, καὶ εὕρωσι ὑ-
μᾶς ἀπαρσκιυμένους, καλαιο-
ρηθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λίγω-
μεν ὑμᾶς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύ-
της τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον ἦν ἡγησάμεν
ἐγκαλεῖσθαι τοὺς ἀδελφούς,
ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ
προκαρτίσωσι τὴν προκαλή-
σιν ὑμῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ, ταύ-
τῃ τοῖς ἐμοῖς (ἵνα) ἔστω ὡς ἐυλο-
γία, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξία.

6 Ἔτι οὖν δὲ, ὁ σπείρων φει-
δόμενος, φειδόμενος καὶ διὰ τὴν
ἐκείνην σπείρων ἐπ' ἐυλογίαις, ἐπ'
ἐκείναις καὶ διὰ τὴν.

7 Ἐκαστος καθὼς ποιεῖ
ἐν τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύ-
πης, ἢ ὅτι ἀνάγκης. ἰλαρὸν γὰρ
τὸ πνεῦμα ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶ-

σαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑ-
μᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντες
πᾶσαι ἀντάρκειαι ἔχητες,
περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγα-
θόν·

9 καθὼς γέγραπται· Ἐ-
σκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πενήσι
ἡ δικαιοσύνη αὐτῷ μένει εἰς τὸ
αἶδιον.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρ-
μα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς
βρώσιν χορηγῆσαι, καὶ πληθύ-
ναι τὸν σπέρρον ὑμῶν, καὶ αὐξή-
σαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιο-
σύνης ὑμῶν·

11 ἐν παντὶ πληθιζόμενοι
εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις καλ-
ιεργάζει δι' ἡμῶν εὐχαρίστη-
σιν Θεῷ·

12 ὅτι ἡ διακονία τῆς λει-
τουργίας ταύτης ἡ μόνον ἐστὶ
προσαναπληρῶσα τὰ ὑπερέ-
ματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περι-
σσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχα-
ριστιῶν τῷ Θεῷ·

13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
διακονίας ταύτης δοξαζομένης τῷ
Θεῷ ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμο-
λογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῇ κοι-
νωσίᾳ εἰς αὐτὸς καὶ εἰς πάντας,

14 καὶ αὐτῷ δεήσει ὑπὲρ
ὑμῶν, ἐπιποθόντων ὑμᾶς διὰ
τὴν λατρεύαμεσαν χάριν τοῦ
Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ
τῇ ἀνελκυστῇ αὐτοῦ δω-
ρεῖται.

Κεφ.

Κεφ. ι. 10.

ΑΥΤΟΣ δὲ ἐγὼ Παῦλος
παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ
τῆς παραύτης καὶ ἐπιεικείας
τῷ Χριστῷ, ὃς καὶ πρόσωπον καὶ
ταπεινός ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ δαρ-
εῖ εἰς ὑμᾶς.

2 Δέουμαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
δαρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λο-
γίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας
τὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς καὶ
σάρκα ψευπατῆρας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ ψευπα-
τῆνις, ἐ καὶ σάρκα φρατεῖ νό-
μιμα.

4 (τὰ γὰρ ὅπλα τῆς φρα-
τείας ἡμῶν ἐ σαρκικά, ἀλλὰ
δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρι-
σιν ὀχυρωμάτων)

5 λογισμὸς καθαίρενις, καὶ
πάν ὑψωμα ἐπαιρόμενοι καὶ τῷ
γνώσει τῷ Θεῷ, καὶ αἰχμα-
λωτί τοῖς πάν νόημα εἰς τὴν
ὑπακοὴν τῷ Χριστῷ.

6 καὶ ἐν ἰτοίμῳ ἔχοντες ἐκ-
δικῆσαι πάντας παρακοῆν, ὅ-
ταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ καὶ πρόσωπον βλέ-
πει; αἱ τις πέποιθεν ἐαυτῷ
Χριστῷ (τὸ λογίζεσθαι πάν-
τα ἀφ' ἐαυτῷ, ὅτι καθὼς αὐ-
τὸς Χριστῷ, ἐτῶ καὶ ἡμεῖς Χρι-
στῷ).

8 Ἐάν τι γὰρ καὶ φεισώ-
τερόν τι καυχῆσθαι ἐν τῇ
ἔκθεσας ἡμῶν, ἥ ἰδὼκεν ὁ Κύ-
ριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ ἐκ
εἰς καθαίρεισιν ὑμῶν, ἐκ αἰσ-
χυνθήσομαι.

9 ἵνα μὴ δόξω ὡς αἱ ἐκ-
φθεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιγλωτ-

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιγλωτ-
τῆς, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ
παρεσβία τῷ σώματι ἀδινῆς
καὶ ὁ λόγος ἐξυβρινημένος.

11 Τὸ λογίζεσθαι ὅτι οἱ ἴσμεν τῷ λόγῳ ὅτι
ἐπιγλωττῶν ἀπόιντες, τοῖσιν καὶ
παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγ-
κεῖναι ἢ συγκρίναι ἐαυτοὺς τι-
σι τῷ ἐαυτοὺς συνησανόντων· ἀλ-
λὰ αὐτοὶ ἐν ἐαυτοῖς ἐαυτοὺς
μετρεῖντες, καὶ συγκρίνοντες ἐαυ-
τοὺς ἐαυτοῖς, ἐ συνησιν.

13 Ἡμεῖς δὲ ἐχθὲρ εἰς τὰ
ἀμύρια καυχησόμεθα, ἀλλὰ
καὶ τὸ μέτρον τῷ καυνοῦ· ἐ
μέρισι ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρε, ἐφ-
κίσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνύ-
μενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπεριερίνομεν
ἐαυτοὺς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν
ἐφθάσαμεν ἐν τῷ ἐκλογίῳ τῷ
Χριστῷ.

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμμετα
καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κό-
ποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐ-
ξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν,
ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι καὶ τὸν
καυνοῦ ἡμῶν εἰς ἐξουσίαν.

16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν
ἐκλογισθῆναι· ἐκ ἐν ἀλλο-
τρίῳ καυνοῦ εἰς τὰ ἔτοιμα καυ-
νήσασθαι.

17 Ὅ δὲ καυχώμενοι, ἢ
Κυρίῳ καυχᾶσθαι.

18 Οὐ γὰρ ἐ ἐαυτὸν συν-

οι, ἐκείνός ἐστι δοκιμος, ἀλλ' ὁ Κύριος συνίστησιν.

Κεφ. ια. ιι.

Ο ΦΕΛΩΝ ἀνίχισθί με μικρόν τῃ ἀφροσύνῃ ἀλλὰ καὶ ἀνίχισθί με.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεῷ ζήλῳ. ἡμῶν γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένοι ἀγνῆν ᾤψατο, καὶ Χριστῷ.

3 φοβῶμαι δὲ μήπως ὡς ἔσθις Εὐὰν ἔκπαττησιν ἐν τῇ ταπεινότητι αὐτῆς, ἔτω φθαρῇ τὸ νόημα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλαν ἰησὺν κηρύσσει ὃν ἐκ περὶ ἡμῶν, ἢ Πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ ἐκ ἐλαΐστες, ἢ ὑπαγγέλιον ἕτερον ὃ ἐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνέχισθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑπερηφάνειαι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ γὰρ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' ἐν τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν ταπεινότητι φανερωθέντες ἐν πᾶσι τοῖς ὑμῶν.

7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα, ἡμῶν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τῷ Θεῷ ὑπαγγέλιον ἐν ὑπαγγέλιον ὑμῶν.

8 Ἀλλὰς ἐκκλησίας ἐσύνετα, λελῶν ὀφώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν Ἀσκησίαν καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑπερηφάνειας, ἐκαίτωκα ὑμῶν.

9 Τὸ γὰρ ὑπερηφάνειά μου πρὸς

σας πληρῶς· οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας καὶ ἐν παντί ἀβασθῇ ὑμῶν ἡμῶν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἐστὶν ἀλήθεια Χριστῷ ἐν ἡμῶν, ὅτι ἡ καύχησις αὐτῆς ἐσφραγίσθη εἰς ἡμᾶς ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί; ὅτι ἐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῆς διολίσταν ἀφορμῆς, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶμαι, ἐρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδῶς ἀπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ ἐδουμασθὲν αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα ἐν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτῆς μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὡν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξη ἀφρονα εἶναι; εἰ δὲ μή γινώσκων ὡς ἀφρονα διέσταθι με, ἵνα μικρόν τι καὶ γὰρ καυχῶμαι.

17 Ὁ λαλῶ, καὶ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ καυχώσομαι.

19 Ἡδύως

19 Ἡδῶς γὰρ ἀνέχουσι τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχουσι γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καὶ ἀδελοὶ, εἴ τις καὶ ἐοδῖσι, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρειται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ὑπομνήσαμεν. ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ καὶ γώ.

22 Ἐβραῖοί εἰσι, καὶ γώ. Ἰσραηλιταὶ εἰσι, καὶ γώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι, καὶ γώ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι, (τῶν ἀφρόνων λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις πλεονοτότερος, ἐν πηγάς ἀφραδελόντως, ἐν φυλακαῖς πλεονοτότερος, ἐν θανάτοις πολλὰκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεινάκις τεσσαράκοντα ἔτη μίαν ἔλαβον.

25 Τρεῖς ἐξέσθισθον, ἀπαξ ἐλιθάσθην, τρεῖς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ περιποίηκα.

26 Ὀδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐκ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

27 ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·

28 χωρὶς τῆ παρρησίας, ἢ ἐπισύσσεσθαι με ἢ καθ' ἡμέραν,

ἢ μέριμνα πνεύματι τῷ ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀδινεῖ, καὶ ἐκ ἀδινεῖ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐκ ἐγὼ πνεύματι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τῆς ἀσθενείας με καυχῶμαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὅτι ὡς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐπαρχὸς Ἀρέτα τῷ βασιλεῖ φέρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιασαί με θέλων·

33 καὶ διὰ θυροῦ ἐν σαργῇ ἐκκαταβῆθαι διὰ τῆς τριχῆς, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Κιφ. ιβ'. 12.

ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ δὲ ἐσὺ συμφέρεαι μοι. εὐδοκίμαται γὰρ εἰς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίῳ.

2 Οἶδα ἀνθρώπων ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, ἐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, ἐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου ἡμερῆς.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἀνθρώπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, ἐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)

4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ ἐκ ἐξόν ἀδράκην λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τῶ τοιούτου καυχῶμαι·

σομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτῆς καυχῶμαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θείλω καυχῶμαι, ἐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλλ' οὐκ ἐθέλω γὰρ ἐξῆ. Φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογισθῇ, ὅτι ὁ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμῶν.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῆ ἀποκαλύψεως ἵνα μὴ υπεραίρωμαι, λέγει μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, λέγων· Σατάν, ἵνα με κολαρίζῃ, ἵνα μὴ υπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἰρηκέναι μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειῖται. ἵδιον ἐν μᾶλλον καυχῶμαι ἐν ταῖς ἀδυναμίαις μου, ἵνα ἐπιστηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀδυναμίαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμαῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ. ὅταν γὰρ ἀδινῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμῖς με ἠναγκάσατε. ἡ γὰρ ὀφείλων ὑφ' ὑμῶν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης· ἐδὲν γὰρ ἐξέστησα ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ ἴδιον εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατεργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέχναις καὶ δυνάμει.

13 Τί γὰρ ἐγὼ ὁ ἡττηθῆς ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἐκ αἰνανάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθε μοι πλὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδὲ, τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκ αἰνανάρκῃσω ὑμῶν. ἐγὼ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. ἐγὼ ὀφείλω τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἡδῖσα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ φθισοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἢ τὸν ἀγαπῶμαι.

16 Ἐγὼ δὲ, ἐγὼ ἐκ αἰνανάρκῃσω ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανουργός, δόλω ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μὴ τινα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτῶν ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκησιν ὑμᾶς Τίτος; ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι φθισοπαθήσαμεν; ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔχουσιν;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογέμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα ἀγαπητοῖς, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβεσθαι γὰρ, μή πως ἔλθων ἐχούσας θείων δόρων ὑμῶν, καὶ γὰρ ὄρεσθαι ὑμῖν οἷον ἐκ θείων· μή πως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, καλαλααί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·

21 μὴ πάλιν ἰδόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μὴ πρὸς ὑμᾶς, καὶ πεινθήσω πολλὰς τῆς προσημνητοσύνης, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσχηγείᾳ ἣ ἐπραξαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΡΙΤΟΝ τὸτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἐπὶ τρίτῃ. δύο μὲν τῶν καὶ τριῶν σαθήσει) πᾶν ῥῆμα.

2 Προείρηκα καὶ προλέγων, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἄπὼν νῦν γράφω τοῖς προσημασμένοις, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, ἐφείσομαι.

3 ἐπεὶ δοκιμῶν ζητεῖτε τῷ ἐν ἐμοὶ λαλῶντι Χριστῷ, ὃς εἰς ὑμᾶς ἐκ ἀσθενείας, ἀλλὰ δυνατὴ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐγκαυχώθη ἐξ ἀδυναμίας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ καὶ ᾧ ἡμεῖς ἀδυναθῶμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτὸς πειράζεται εἰ ἐστὶ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοῦ δοκιμάζει· ἢ ἐκ ἐπιγινώσκου ἐαυτοῦ, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἔστιν· εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς ἐκ ἰσχυρῶς ἀδόκιμοι.

7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν

Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν· ἐχ' ἵνα ἡμεῖς δοκιμασθῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμει τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ὑμῖς ἀδυναθῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾔητε. τὸτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὸν ὑμῶν καταλείψω.

10 Διὰ τὸ ταῦτα ἄπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀπολείψωμαι, καὶ τὴν ἐλπίδα ὑμῶν ἐδωκέ μοι ὁ Κύριος· εἰς οἰκτομένην, καὶ ἐκ εἰς καθαίρεισιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρειτε, καὶ ἀγαπᾶσθε, παρὰ καλῶς, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μετὰ ὑμῶν.

12 Ἀπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Ἀπαζωοῦνται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δεύτερα ἐγράφη ἀπὸ Φίλιππων τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ Τίτου καὶ Λευκῆ. Ἐν γίχοις φη.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ,
ἐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὑδὲ
δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς
τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
2 καὶ οἱ σὺν ἡμοῖς πάντες
ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·

3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 τῷ δόντι αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
ἀποθνήσκειν ὑμῶν, ὅπως ἐκλήλυσεν
ἡμᾶς ἐκ τῆ ἐν σὼτι αἰῶνος
ποιρνῆ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

5 ὃ ἡ δοξὰ εἰς τοὺς αἰῶνας
ἐν αἰῶνα. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι τα-
χὺς μετατίθετε ἀπὸ τοῦ κα-
λίστου ὑμᾶς ἐν χάριτι Χρι-
στοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·

7 ὃ ἐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ
πῶς εἰσὶν οἱ παραλογισμοὶ ὑμᾶς,
καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἡ
ἐκκλησία ἐξ οὐρανόθεν εὐαγγελίζη-
ται ὑμῖν παρ' ὃ ἐὺεγγελισά-
μεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρ-
τι πάλιν λέγω, εἰ τις ὑμᾶς

εὐαγγελίζειται παρ' ὃ παρειλά-
βετε, ἀνάθεμα ἔστω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπου
πειθῶ ἢ τῷ Θεῷ; ἡ ζητῶ ἀν-
θρώποις δρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι
ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δὲ-
λοῦμαι ἀν' ἡμῶν.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελ-
φοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγέ-
λισθαι ὑπὸ ἡμῶν, ὅτι ἐκ ἔστι καὶ
ἀνθρώπων.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ὡς
ἀνθρώπου παρείλαβον αὐτὸ, ὅπως
ἐκδοχθῶν· ἀλλὰ δι' ἀποκα-
λύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἡμῶν
ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσ-
μῳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδιδά-
σκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐπόρευον αὐτήν.

14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῳ ὑπὲρ πολλὰς συν-
ηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, πε-
ρισσότερως ζηλωτὴς ὑπάρχων
τῷ πατριᾷ μου παραδό-
σειν.

15 Ὅτε δὲ εὐδύκησεν ὁ Θεὸς
ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μη-
τρός μου, καὶ καλίσας διὰ τῆς
χάριτος αὐτοῦ,

16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἡμοῖς, ἵνα εὐαγγελίζω-
μαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐ-

δέως ἔ' προσανέβημι σαρκὶ καὶ κίματι·

17 Ἐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοῦ πρὸ ἡμῶν ἀποστόλου· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπεὶ αὖ μ' ἔτη τρεῖς ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων ἐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τῷ Κυρίῳ.

20 Ἀ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδὲ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔ' ψεύδομαι.

21 Ἐπεὶ αὖ ἦλθον εἰς τὰ κλίμακα τῆ Συρίας καὶ τῆ Κιλικίας.

22 Ἦμιν δὲ ἀγνοούμενοι τῷ πρὸς ὅπῃ ταῖς ἐκκλησίαις τῆ Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·

23 μόνον δὲ ἀκήνητες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεσθαι τὴν πίσιν ἡμῶν ποτε ἐπὶ ἐβόη.

24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἡμοῖς τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΕΙΤΑ διὰ δεκάμισοσάων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μ' Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.

2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνέβημι αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-

κῆσι, μή πως εἰς κινὸν τρίχου, ἢ ἕδραμον.

3 Ἀλλ' ἔδὲ τίτῳ ὁ σωῖμοι, Ἐλλῶν ἐν, ἡγιασμένη περιτμηθῆναι.

4 Διὰ δὲ τοῦ παρειακίως ψόδαδελφους, οἵτινες παρεια-ῖλλον καλῶσκοπῶσαι τὴν ἰδὴ-θερίαν ἡμῶν ἡμῶν ἐχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καλῶσωσιν·

5 οἷς ἔδὲ πρὸς ὡραν ἔξα-μιν τῇ ὑπόταγῃ, ἵνα ἡ ἀληθεῖα τοῦ εὐαγγελίου ἀφαιμένη πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκῶντων εἰναί τι, ὅποῦ ὡς ἡδ' ἔδω μοι διαφέρει· πρὸς ὡπιν Θεοῦ ἀνδρῶν ἔ' λαμβάνει· ἡμῶν γὰρ οἱ δοκῶντες, ἔδὲν προσαν-εἶδιν.

7 Ἀλλὰ τὴν ἀντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίσδυμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς·

8 (ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρον εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐ-ῆργησε καὶ ἡμῶν εἰς τὰ ἔθνη)

9 καὶ γνώρις τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν μοι Ἰάκωβῳ καὶ Κηφᾶ καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκῶντες σύλῳι ἐν, δεξιάς ἔδωκαν ἡμῶν καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας· ἵνα ἡμῶν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὁ καὶ ἐσπεύδατο αὐτὸ τεῖτο ποιῆσαι.

11 Ὅτι δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιό-

Ἀτιόχου, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντίσω, ὅτι κατεγνωσμένον ἔστι.

12 Πρὸ τῆ γὰρ ἰλθεῖν τῆς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἰθὺν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέβαλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενον τὸ ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθη αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε ἔδοον ὅτι ἐκ ὀφθαλμοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆ εὐαγγελίας, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἰθὺν ἡμεῖς, καὶ ἐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἰθὺν ἀνακρίσεις Ἰουδαῖζεν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ ἐκ τῆς ἰθὺν ἀμνηστῶν.

16 εἰδότες ὅτι ἐδικαιώται ἄνθρωπος τῇ ἐργῶν νόμῳ, εἰ μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὀπίσσω, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ ἐκ τῆς ἐργῶν νόμῳ· διότι ἐδικαιώθησιν ἐκ τῆς ἐργῶν νόμῳ πάντα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητῶντες δικαιώσθαι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γινώσκω.

18 Εἰ γὰρ ἡ κατέλυσεν, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παρὰ τὴν ἐμαυτὸν συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμῳ νό-

μῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεαυρώμαί· ζῶ δὲ, ἐκ ἐτὶ ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τῆς ἡμετέρας Θεοῦ, τῇ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀφίτην τὴν χάριν τῆς Θεοῦ. εἰ γὰρ διὰ νόμῳ δικαιοσύνη, ἅρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ω ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοῦς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσχυρωμένον.

2 Τὸτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἐργῶν νόμῳ τὸ Πνεῦμα ἠλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐξαρχαίμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπαθεῖτε εἰκῇ; εἴγε καὶ εἰκῇ.

5 Ὁ ὢν ἐπιχορηγῶν τῷ τῷ Πνεύματι, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἐργῶν νόμῳ ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκετε ἅρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, ἔτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προέδωκε δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἰθὺν
F f 3 ὁ Θεός,

ὁ Θεός, προειργασίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐνδύλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὡς οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογῶνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραι εἰσὶ· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς ἐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ νόμῳ, τὴ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ ὑδεῖς δικαιοῦται πρὸς τῷ Θεῷ, δὴλοι· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος ἐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάραις τῷ νόμῳ, γενομένος ὑπὲρ ἡμῶν κατάραι· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμνόμενος ὑπὲρ ξύλου.

14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τῷ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τῷ ἐπαγγελίαν τῷ πνεύματι λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, καὶ ἄνθρωπον λέγω. ὅμως ἀνθρώπων κεκυρωμένην λαβήκεν ὑδεῖς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσει·

16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῷ. ἐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὃς ὄστις Χριστός.

17 Τὸτο δὲ λέγω, λαβή-

κην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὁ μὲν ἔτη τριετία καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος· ἐκ ἀκυροῦ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, ἐκ ἐστὶ ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κηχαίριται ὁ Θεός.

19 Τί ἐν ὁ νόμος; τῶν ᾧ διαβάσειν χάριν προστεῖται, ἄχρεις δ' ἔλθῃ· τὸ σπέρμα δ' ἐπηγγελῆται, διαταγῆς δι' ἀγίων, ἐν χειρὶ μεσίτη.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἐνός ἐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεός, εἰς ὄστις.

21 Ὁ ἐν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γινώσκω. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὅπως αὐτὸς ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίας, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Πρὸς τῷ δὲ ἔλθῃ τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ἰφρυμένον, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίσιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὡς ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, ἐκ ἐστὶ ὑπὸ παιδαγωγόν ἴσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ εἰσι διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπ-

καπίσθητι, Χριστὸν ἐνεδύ-
μεθε.

28 Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, ἐδὲ
ἐλληνι· ἐκ εἰς δὲ ἅλῃ, ἐδὲ
ἀνθρώποις· ἐκ εἰς ἀρσεν καὶ θή-
λυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἕνα ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστῷ,
καὶ τῷ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστε,
κατ' ἐπαγγελίαν κληρονό-
μηται.

Κεφ. δ'. 4.

Α ΕΓΩ δὲ, ἰφ' ἑσὶν χρο-
νῶν ὁ κληρονόμος· ἡπιός
ἐστιν, ἐδὲν διαφέρει δὲ ἅλῃ, κύ-
ριος πάντων ὧν·

2 ἀλλὰ ὑπὸ ὀπιτρόπῃς ἐστὶ
καὶ οἰκονόμῃς ἄχρι τῆς προθεσ-
μίας τῆς πατρός.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡμεῖς
ἡπιοί, ὑπὸ τὰ ζοιχεῖα τῆς κόσ-
μου ἡμεῖς δεδωλωμένοι·

4 ὅτι δὲ ἤλθε τὸ πλῆρωμα
τῆς χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ
ὑἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναι-
κός, γενόμενον ὑπὸ νόμον·

5 ἵνα τῆς ὑπὸ νόμον ἐξαγο-
ράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπο-
λαβώμεν.

6 Ὅτι δὲ ἐστὶ υἱοί, ἐξαπέ-
στειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τῷ
υἱῷ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν,
κράζον, Ἀββὰ, ὁ πατήρ.

7 Ὡς ἐκ εἰς εἰ δὲ ἅλῃ,
ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κλη-
ρονόμος· Θεὸς διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν ἐκ εἰδότες
Θεόν, ἐδωλεύσατε τοῖς μὴ φύ-
σιν ὑποταγεῖσθαι·

9 οὖν δὲ, γνόντες Θεόν,

μᾶλλον δὲ γνωδιέντες ὑπὸ Θεοῦ,
πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ
ἀδινῆ καὶ πῶλχα ζοιχεῖα, οἷς
πάλιν ἀνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖθε,
καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνι-
αυτός.

11 Φοβεῖμαι ὑμᾶς, μή πως
εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι
καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί,
δέομαι ὑμῶν· ἐδὲν με ἡδίκη-
σατε.

13 Οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀδινεί-
αν τῆς σαρκὸς ἐψηγισάμην ὑ-
μῖν τὸ πρότερον·

14 καὶ τὸ πειρασμόν μου τὸ
ἐν τῇ σαρκί μου ἐκ ἐκδινείσα-
τε, ἐδὲ ἐκτεπύσατε, ἀλλ' ὡς
ἀγγέλιον Θεοῦ ἐδέξασθε με, ὡς
Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς ἐν ἡν ὁ μακαρι-
σμός ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν,
ὅτι, εἰ δυνατόν, τῆς ὀφθαλμοῦς
ὑμῶν ἐξορύξαι τις αὐτὸν ἐδωκατέ
μοι.

16 Ὡς ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα
ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλήσιν ὑμᾶς ἐ καλῶς,
ἀλλὰ ἐκκλείσαι ὑμᾶς θέλωσιν,
ἵνα αὐτοὺς ζήλητε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλεῖσθαι
ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον
ἐν τῷ παρῆναί με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, ἐς πάλιν
ᾠθύνω, ἄχρεις ἐ μορφωθῆ Χρι-
στός ἐν ὑμῖν.

20 Ἦθελον δὲ παρῆναί
πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι
τὴν

πῶς φωνήν μου ὅτι ἀπορῆμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θείοντες ἔτι, τὸν νόμον ἐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱὸς ἔσχει, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

24 Ἀτινά ἐσιν ἀλληγορούμενα· αὗται γὰρ εἰσιν αἱ δύο διαβήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς θελείαν γενῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρεος ὅστις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συροῖται ὅτι τῇ νυν Ἱερουσαλὴμ, δευλῶν ὅτι καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφραίνθητε σθεῖρα ἢ ἐκ τέκνων· ἔζηξον καὶ βόησον ἢ ἐκ ὠδίνοντα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμης μᾶλλον ἢ τῆς ἐχύσεως τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, καὶ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ καὶ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν καὶ πνεῦμα· ἔτω καὶ νυν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐβάλε τὴν παιδίσκην καὶ

τὸν υἱὸν αὐτῆς· ἐ γὰρ μηλοπορομήτη ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τῷ υἱῷ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἀρα, ἀδελφοί, ἐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε. 5.

Τῆς ἐλευθερίας ἐν ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἐλευθέρωσε, ἡγεῖσθε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχουσθε.

2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν πειραζόμενοι, Χριστὸς ὑμᾶς ὑδὲν ὠφείλῃσι.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ πειρατομένη, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθη ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἱ τινες ἐν νόμῳ δικαιοῦναι τῆς χάριτος· ἐξεπίστατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίζομεν δικαιοσύνης ἀνεκδιχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπιπείρομαι τι ἰσχύει, ἔτι ἀρεβυστία, ἀλλὰ πίστεως δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τὴν ἀληθείαν μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ ἐκ ἐκ τοῦ καλῆντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φέσμα ζυμοί.

10 Ἐγὼ σέπτομαι εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι ὑδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βασάσει τὸ κρίμα, ὅτις αἱ ἡ.

11 Ἐγὼ

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ
ἐπιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι
κωλύομαι; ἄρα κατήρηται τὸ
καὶ δαλὸν τῷ σαυτοῦ.

12 Ὅφειλον καὶ ἀποκόψονται
ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθε-
ρίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον
τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν
τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγα-
πῆς δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ ᾧ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ
καρδίᾳ πληρεῖται, ἐν τῷ Ἀγα-
πῇ τοῦ πλησίον· σὺ ὡς ἐ-
στὶν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνυτε
καὶ ἐκδικεῖτε, βλάβη μὴ ὑπὸ
ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λίγω δὲ Πνεύματι
ἐκτελέειτε, καὶ ἐπιθυμίαν σα-
ρκὸς ἐμὴν μὴ τελείητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
τῷ πνεύματι, τὸ δὲ πνεῦμα
τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ ἀντί-
τίθει ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂν
ἴληται, ταῦτα ποιῇτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε,
καὶ ἐκ τῶν νόμων.

19 Φανερά δὲ εἰσι τὰ ἔργα,
καρκία, αἵμα, μοιχεία,
ἐκτελέειτε, ἀκαθαρσία, ἀσίλγεια,

20 εἰδωλολατρεία, φασμα-
τίαι, ἔχθραι, ἔρεις, ζήλοι,
ἐριθείαι, διχογραφίαι,
ἐρίσεις,

21 φόνοι, φόνοι, μέθαι,
ἐκτελέειτε, καὶ τὰ ὅμοια ταῦτοις· ἃ
ἐροῦμαι ὑμῖν, καθὼς καὶ προ-
είπον, ὅτι οἱ ταῦτα ποιοῦντες
βασιλεῖαι τοῦ Θεοῦ οὐ κληρο-

νομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τῆς Πνεύ-
ματος, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ,
εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστό-
της, ἀγαθωσύνη, πίστις,

23 πραότης, ἐγκράτεια·
καὶ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶν νόμος.

24 Οἱ δὲ τῷ Χριστῷ, τὴν
σάρκα ἐσαύρωσάν τε τοῖς παθή-
μασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι,
πνεύματι καὶ σοιζώμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι,
ἀλλήλους προκαλέμενοι, ἀλλή-
λοις φθονῶντες.

Κεφ. ε'. 6.

ΑΔΕΛΦΟΙ, εἰς τὴν προ-
ληφθῆσαν ἀνθρωπίνῃ ἐν τινὶ
ἐκ τῶν πνεύματι, ὑμεῖς οἱ πνευ-
ματικοὶ καταλείψετε τὸν τοιοῦτον
ἐν πνεύματι πραότητα· σκο-
πῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ περιπατῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάραβα
ἐξείετε, καὶ ἕτως ἀναπληρώσατε
τὸν νόμον τῷ Χριστῷ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἰς τι,
μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτῷ δοκι-
μαζέτω ἑκάστος, καὶ τότε εἰς ἑ-
αυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει,
καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἐκάστος γὰρ τὸ ἴδιον
φορτίον βαρύνει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχε-
μενος τὸν λόγον τῷ κατηχῶντι,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ
μυκτηρίζει· ὁ γὰρ εἰς τὴν σπειρὰν
ἀνθρωπίνῃ, τὴν καὶ θερίσει.

8 Ὅτι

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθορὰν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα ἔν ὥς καιρὸν ἔχομεν, ἔργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα ὃ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἰδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἡμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλωσιν εὐπροσώπησαι ἐν σαρκί, ἔτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σαυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν· ἀλλὰ θέλωσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ

σαρκὶ καυχῆσθωνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι ἐν μὴ ἐν τῷ σαυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ ἔμοι κόσμος ἐγαύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔτε περιτομή τι ἰσχύει, ἔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τῆς τοῦ σοιχήσεσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτὸς καὶ εἰς αὐτόν, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τῷ Θεῷ.

17 Τῷ λοιπῷ, κόπως μοι μνηθεὶς παρεχίτω· ἐγὼ γὰρ τὰ γένηματα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βατάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἔγραψεν ἀπὸ Ρώμης. Ἐν εἰς τοῖς σὺ γ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς ἔσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ σοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἡπερανίοις Χριστῷ.

4 καθὼς ἔκλεξετο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, ἵνα ἡμᾶς ἁγιάσῃ καὶ ἀμύμων κα-

ἐνώπιον

πῶς αὐτὸ ἐν ἀγάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς ὑιοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, καὶ πῶς εὐδοκίαν τῇ θεοῦ ἀγαπήσας αὐτὴν,

6 εἰς ἔχαιρον δόξης τῆς χάριτος αὐτῆς, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ.

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν πῶς ἀπολύτρωσιν διὰ τῆς αἱματὸς αὐτῆς, πῶς ἀφαισιν τῶν ὀφειλῶν ἡμῶν, καὶ τὸν πλεονεκτήσιον τῆς χάριτος αὐτῆς.

8 ἥς ἐπερίσσεισεν εἰς ἡμᾶς ὡς πᾶσι σοφία καὶ φρονήσις.

9 γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τῆς θελήματός αὐτῆς κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτῆς, ᾧ προέβητο ἐν αὐτῷ,

10 εἰς οἰκονομίαν τῆς πλεονεξίας τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς ὑπερανθρώτοις καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ.

11 Ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τῆς θεοῦ τὰ πάντα ἐνεργεῖν καὶ τὴν βουλὴν τῆς θελήματός αὐτῆς.

12 εἰς τὸ ᾧ ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτῆς, τοῦ προηλεκτότος ἐν τῷ Χριστῷ.

13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ.

14 ὅς ἐστιν ἀβραάμ τῆς εὐλογίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύ-

τρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτῆς.

15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίσιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

16 ἐπαύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνησθὲν ὑμῶν ποιημένων ἐπὶ τῷ πνεύματι καὶ

17 ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δάμνη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψῃς, ἐν ἐπιγνώσει αὐτῆς.

18 πεφωτισμένους τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπίς τῆς κλησίως αὐτῆς, καὶ τίς ὁ πλεονεκτήσιμος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτῆς ἐν τοῖς ἁγίοις.

19 καὶ τί τὸ ὑπερέαλλον μυστήριον τῆς δυναμείας αὐτῆς εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτῆς,

20 ἣν ἐνέργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτῆς ἐν τοῖς ὑπερανθρώτοις,

21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυναμείας καὶ κυριότητος, καὶ παντός ὀνόματος ὀνομαζομένου ἢ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τῶν αἰώνων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ αὐτὸν ἰδὼκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

23 ἢ τις ἐν τῷ σῶμα αὐ-
τῷ, τὸ πλῆρωμα τῆ παύλα ἐν
πασι πληρωμένος.

Κιφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι καὶ
ταῖς ἀμάρτιαις·

2 ἐν αἷς ποτὲ περιπαλή-
σατε κατὰ τὸν αἰῶνα τῆ κόσ-
μου τότε, κατὰ τὸν αἰχλοῖα
τῆς ἐξουσίας τοῦ αἵματος, τοῦ
πνεύματος· τῷ νῦν ἐνεργούν-
τι ἐν τοῖς ὑοῖς τῆς ἀπειθείας·

3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες
ἀνεγράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπι-
θυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποι-
ῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς
καὶ τῶν ἀφροδισίων· καὶ ἡμεῖς
τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ
λοιποί.

4 Ὁ δὲ Θεὸς πλεόσιν
ὡς ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν
ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν
ἡμᾶς,

5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασι, συνεζωοποίησε
τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεισω-
μένοι·

6 καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκά-
θισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ·

7 ἵνα ἐδείξῃται ἐν τοῖς αἰ-
ῶσι τοῖς ἐπερχομένοις ὅτι ὑπερ-
βάλλουσα πλεονεξία τῆς χάριτος
αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ ᾧ χάριτί ἐστε σεισω-
μένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τούτο
ἐκ ἐξ ὑμῶν· Θεὸς τὸ δῶρον·

9 ἐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μὴ τὸ
καυχῆσθαι.

10 Αὐτὸν γὰρ ἐσμὲν ποιῆμα
κλιθεῖντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅτι
ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμα-
σεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περπα-
τήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑ-
μεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, ο
λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῇ
λεγόμενῃ σκηνῇ ἐν σαρκὶ
χοιροποιήτης·

12 ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλο-
τριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τοῦ διαθήκε
τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ
ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῇ
κόσμῳ.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν,
ἐξ ἧς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι
τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη
ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέ-
ρα ἐν, καὶ τὸ μέσοτοιχοῦ τῷ
φραγμῷ λύσας·

15 τὴν ἐχθρὰν ἐν τῇ σαρκὶ
αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν
ἐν δόγμασι καταργήσας, ἡ
τὴν δύο κλίση ἐν ἑαυτῷ ἵνα
ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν
εἰρήνην·

16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τὰς
ἀμφοτέρας ἐν ἑνὶ σώματι τῷ
Θεῷ διὰ τῆ σαυρῆς, ἀποκαί-
νας τὴν ἐχθρὰν ἐν αὐτῷ.

17 Καὶ ἰδὼν ὑμῶν ἐν τῇ
ἐκείνῃ εἰρήνῃ ὑμῶν τοῖς μα-
κρὰν,

καὶ τοῖς ἱγύς·

18 ὅτι δι' αὐτῶν ἔχομεν τὴν
προσαγωγήν οἱ ἀμφοτέρωθεν ἐν
ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα·

19 Ἄρα ὃν ἐξέτι ἐνὶ ξένοις
καὶ παροικίαι, ἀλλὰ συμπολιταὶ
τῷ ἁγίῳ, καὶ οἰκεῖοι τῷ Θεῷ·

20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ
θεμελίῳ τῷ ἀποστόλῳ καὶ προ-
φήτῳ, ὅστος ἀκρογωνναῖος αὐ-
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ
συναρμολογεῖται αὐξομένη εἰς
τὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδο-
μεῖσθε εἰς καλοκηλίηριον τῷ Θεῷ
ἐν πνεύματι.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἔγωγ
Παῦλος ὁ δούλος τῷ
Χριστῷ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῷ
ἱδῶν.

2 Εἶγε ἠκέσασθε τὴν οἰκono-
μίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δο-
θείσης μοι εἰς ὑμᾶς·

3 ὅτι καὶ ἀποκαλύψω ἰσχύρι-
τί μοι τὸ μυστήριον, καθὼς
περιέγραψα ἐν ὀλίγῳ·

4 πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγι-
νώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου
ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·

5 ὃ ἐν ἐτέραις γενεαῖς ἐκ ἐ-
κκλησιῶν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
οἱ οὗτοι ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις
ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις
ἐν Πνεύματι·

6 ἵνα καὶ τὰ ἔθνη συγκληρο-
νόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμμετ-
εχῇ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ἐν

τῷ Χριστῷ, ὡς τὸ εὐαγγέλιον·

7 ὃ ἐκκλησίαν διακονοῦν κατὰ
τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ
τὴν δοθεῖσάν μοι καὶ τὴν ἐρέσει-
αν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

8 Ἐμοὶ τῷ ἱλαχιωτέρῳ
πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ
χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἡμέτεροις
εὐαγγελίσις ἀδοῦναι τοῖς ἀνι-
στὰσι πλῆτον τοῦ Χριστοῦ,

9 καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ
κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπο-
κρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν
τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι,
ὡς Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 ἵνα γνωριθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς
ἐπεφανεῖς, διὰ τῆς ἐκκλησίας,
ἡ πολυποικιλῶς σοφία τοῦ Θεοῦ·

11 κατὰ πρόβλεψιν τῶν αἰώ-
νων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·

12 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρη-
σίαν καὶ τὴν προσαγωγήν ἐν
πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως
αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτῶμαι μὴ ἐκκα-
κεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ
ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

14 Τύττε χάριν καμπῶν τὰ
γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 ἐξ ὧν πᾶσα πατριὰ ἐν
ἐβρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομαζέται·

16 ἵνα δῶν ὑμῖν κατὰ τὸν
πλῆτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνά-
μει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ σπλά-
γχνος αὐτοῦ, εἰς τὸν ἴσον ἀνθρω-
πῶν·

17 καλοικῆσαι τὸν Χριστὸν
διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδαίαις
ὑμῶν·

18 ἐν ἀγάπῃ ἱερῶν καρδίων
καὶ τεμελιωμένοι· ἵνα ῥιζυύ-
σῃτε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι
τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ
μῆκος, καὶ βαθὺς, καὶ ὕψος·

19 γινώσκειτε τὴν ὑπερβολὴν
τῆς γνώσεως ἀγάπῃ τῇ
Χριστῷ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν
τὸ πλῆρωμα τῇ Θεῷ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιεῖσαι ὑπὲρ ἐκ πνεύ-
ματος ὃν αἰτέμεθα ἡ νοῦμεν,
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἰσχυ-
ρῆν ἐν ἡμῖν,

21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνες τῷ αἰῶνι·
ὁ ὅς αἰῶνων. Ἀμήν.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ὑμῖν ὑ-
μᾶς ἐγὼ ὁ δίσμιος ἐν
Κυρίῳ, ἀξίως ὑποταγεῖσθαι
τῇ ἐκλήσει τῇ ἐκκλησίᾳ,

2 μὴ πάσης ταπεινοφρο-
σύνης καὶ πραότητος, μὴ μα-
κροθυμίας, ἀνυπόκριτοι ἀλλή-
λων ἐν ἀγάπῃ·

3 συντάξις τηρεῖν τὴν ἐνό-
τητα τῷ πρόσκειν ἐν τῷ συν-
δόμῳ τῆς ειρήνης.

4 Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύματι,
καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπί-
δι τῆς ἐκλήσεως ὑμῶν.

5 Εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν
βάπτισμα·

6 εἰς Θεὸν καὶ πατέρα πάν-
των, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ

πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἐν ᾧ ἕκαστος ἡμῶν ἰδοὺ
ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δω-
ρεῖας τῇ Χριστῷ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβάς ἐν
ὑψος, ἡχησάτωσιν αἰχμα-
λωσίαν, καὶ ἰδοὺ δόματα τοῦ
αἰθρώποικος.

9 Τὸ ᾧ, Ἀνέβη, τί ἴσθι
μὴ ὅτι κατέβη πρῶτον εἰς τα-
κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβάς, αὐτὸς ὅς
καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων
τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τα-
πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἰδοὺ, τοῦ
μὴ ἀπολύει· τὸς δὲ, προφη-
τας· τὸς δὲ, ἐναγγελιστάς· τὸς
ᾧ ποιεῖν καὶ διδασκαλάς,

12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν
τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας
εἰς οἰκοδομὴν τῇ σῶματι τῇ
Χριστῷ·

13 μέχρι καταλήσωμεν ὅτι
πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πί-
στεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τῇ
ὕμνῃ τῇ Θεῷ, εἰς ἄνδρα τέλειον,
εἰς μέτρον ἡλικίας τῇ πληρῶ-
ματι τῇ Χριστῷ·

14 ἵνα μηκέτι ὡμεν ἡπίους,
κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμε-
νοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκα-
λίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τοῦ αἰθρώ-
πων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν
μεθοδεῖαν τῆς πλάνης·

15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγά-
πῃ, ἀνέξωμεν εἰς αὐτοὺς τα-
πάντα, ὅς ὄντι ἡ κεφαλὴ, ὁ
Χριστός·

16 ἔξ ἑ παῖν τὸ σῶμα
συναρμολογούμενοι καὶ συμβιβασ-
μένοι διὰ πάσης ἀφῆς τῆς
ἐπιχρηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν
μῆτρει ἰνὸς ἐκαστοῦ μέρους τὴν
ἐκτίθησιν τοῦ σώματος ποιεῖ-
ται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν
ἀγάπῃ.

17 Τὺτο ἔν λέγω καὶ μυσ-
τήριον ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑ-
μῖς ἀνεπαταῖν, καθὼς καὶ τὰ
ἀποκάλυπται περιπατεῖ, ἐν μα-
καρίᾳ τῇ τοῦς αὐτῶν.

18 ἑκποτισμένοι τῇ διανοίᾳ,
ἡμῖς ἀπηλλοτριωμένοι τῆς
ἐκτικῆς τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἧς τὴν ἀνοιαν
τὴν ὅσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν
ἐκτίθησιν τῆς καρδίας αὐτῶν.

19 οἷτοις ἀπεκλήθηκατε ἑ-
κατοῖς παριδωκεν τῇ ἀσχηγίᾳ,
καὶ ἱερασίαν ἀκαθαρσίας πά-
σης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμῖς δὲ ἔχ' ἔτιως ἑ-
κατοῖς τὸν Χριστόν.

21 ἅγι αὐτὸν ἠγάπατε, καὶ
ἑαυτῶν ἐδιδάχθητε, καθὼς ἔστιν
ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ.

22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς καὶ
ἐν προτέρῳ ἀνατροφῇ, τὸν
παλαῖον ἀνθρώπον τὸν φθειρό-
μενον καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς
ἐκτικῆς.

23 ἀνανεῦσθαι ὅτι τῷ συνεύ-
κατο τὸν τοῦς ὑμῶν,

24 καὶ ἐνδύσασθαι τῷ καινῷ
ἀνθρώπῳ, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς
ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψευ-
δές, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἑκαστοῦ.

κατὰ τὴν πλησίον αὐτῶν ὅτι ἑ-
κατοῖς ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁργίζετε, καὶ μὴ ἀμυ-
τάνετε· ὁ ἡλικίος μὴ ἐπιδυετω
ὑπὲρ τῷ παρορισμῷ ὑμῶν.

27 μήτε δίδοτε τόπον τῷ
ἀσεβῶσι.

28 Ὁ κλέπλων μηκέτι κλεπ-
τέτω, μάλλον δὲ κοπιᾷτω, ἐρ-
γαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς
χερσίν, ἵνα ἔχη μετὰ δίδοναι
τῷ χερίαν ἑχόντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ
τοῦ σώματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευ-
έτω· ἀλλ' ἑστὶς ἀγαθὸς πρὸς
οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα ὁμῶς
χάριν τοῖς ἀκούσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἵν
ἂν ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀ-
πολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυ-
μὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ
βλασφημία ἀρῆτω ἀφ' ὑμῶν,
σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους
χρηστοί, εὐπλάχιοι, χαριζό-
μενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ Θεὸς
ἐν Χριστῷ ἑχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

ΓΙΝΕΣΘΕ ἐν μιμηταῖς
τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγα-
πητά.

2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγά-
πῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγά-
πησεν ἡμᾶς, καὶ παρῆδωκεν ἑ-
αυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν
καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν
ευωδίας.

G g 2

3 Ποριεία

3 Πορνεῖα δὲ καὶ πάντα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις·

4 καὶ αἰσχροτης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπεία, τὰ ἐκ ἀνήκουλια, ἀλλὰ μάλλον εὐχαριστία.

5 Τὸτο γὰρ ἐστὶ γνώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονεξίας, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, ἐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς ὑβὲς τῆς ἀπειθείας·

7 μὴ ἔν γίνεσθαι συμμίτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε·

9 (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)

10 δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτους, μάλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.

12 Ταῦτα γὰρ κρυφῇ γινώσκοντα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.

13 Ταῦτα δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτός φανερεῖται· πάντα γὰρ τὸ φανερόμενον, φῶς ἐστὶ.

14 Διὸ λέγει· Ἐγείραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῆς κρήνης, καὶ ἐπιφάνουσι σοὶ ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε ἔν πως ἀκρβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι.

17 Διὰ τὸτο μὴ γίνεσθαι ἄφρονες, ἀλλὰ συπίετε τί τὸ δέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μῦθους οἰνοῦ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωντία, ἀλλὰ πληροῦσθαι ἐν Πνεύματι·

19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾠδόντες καὶ ψαλλόντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί·

21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθαι, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος·

24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, ἕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν πατρὶ.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ ὕδατι τοῦ ῥήματος·

27 ἵνα ὡραγήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἰνδοξόν, τὴν ἐκκλησίαν ἥ ἔχει ὡς ἑταῖροι, ἡ ῥυτίδα, ἡ τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος·

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδὲν γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκρέψε καὶ δαλῆ αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τῷ σώματι αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

31 Ἀπὸ τούτου κατελείψεν ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἕσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἑνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸ ἄνδρα.

Κιφ. 5. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τὸτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ)

3 ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ὅτι τὸ γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νομοῖα Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις καθὰ σάρκα, μὴ φόβῳ καὶ τρόμῳ, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

7 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ὡς ἄνθρωποις·

8 εἰδότες ὅτι ὁ ἰάν τις ἕκαστος ποιῇ ἀγαθόν, τὸτο κομίζεται τῷ Κυρίῳ, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν ὕδατι, καὶ προσωποληψία ἐστὶ παρ' αὐτοῦ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐδουλαμέθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τοῦ ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς σῆναι πρὸς τὰς

μεθοδείας τῷ ἀγαθῷ.

12 Ὅτι ἐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πά-
λη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ
πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξου-
σίας, πρὸς τὴν κοσμοκράτορα
τῷ σκοτεινῷ τῷ αἰῶνος τῷ τῷ, πρὸς
τὰ πνευματικά τῷ πονηρίας ἐν
τοῖς ἐπικρατοῦσι.

13 Διὰ τὸ τοῦτο ἀναλάβετε
τὴν πανοπλίαν τῷ Θεῷ, ἵνα
δυνηθῆτε ἀντισηῖναι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἀπαντᾶ
καταγασάμενοι γῆναι.

14 Στήτε ἐν ὡς αἰσάμενοι
τὴν ὁσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῷ δι-
καιосύνῃς,

15 καὶ ὑποδησάμενοι τοῦ
πόδα ἐν ἰστομασίᾳ τῷ εὐαγ-
γελίῳ τῷ εἰρήνης.

16 Ὅπῃ πασιν ἀναλαβόν-
τες τὸν θυρεὸν τῇ σίτιν, ἐν
ᾧ δυήσισθε πάντα τὰ βίλη
τῷ πονηρῷ τὰ πνευματικά
σείσαι.

17 καὶ τὴν παρακαλί-
αν τῷ σωτηρίας διέδοτε, καὶ τὴν
μάχαιραν τῷ πνεύματι, ὃ ὄζει
ῥῆμα Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ πάσης προσευχῆς
καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ

εἰς αὐτὸ τὸ τοῦτο ἀγρυπνεῖτε
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ
δεήσει πρὸς πάντων τῶν ἀ-
γίων,

19 καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν αἰσίξῃ τῇ
ἐξουσίας μου ἐν παρρησίᾳ, γνω-
ρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγ-
γελίου.

20 ὑπὲρ ὧν προσεύω ἐν ἀ-
λύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιά-
σωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμὶ, τί πράσσω, πᾶν-
τα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ
ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς
ἀπόστολος ἐν Κυρίῳ.

22 ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς
εἰς αὐτὸ τὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ
πρὸς ἡμῶν, καὶ ὡς καλίστη
τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ
ἀγάπη μὲν σίτιν ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μὲν πάντων
τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρ-
σίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφίσιους ἐγράφη ἀπὸ
Ρώμης Ἀλλὰ Τυχικῷ. Ἐν
εἰχοῖς τίς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κ' Τιμόθεος δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς ἔσιν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·

2 Χάρις ὑμῖν κ' εἰρήνη ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, κ' Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν ἐπὶ πάντῃ τῇ μυσταῖ ὑμῶν,

4 πάντοτε ἐν πάσῃ δέξαι ὑμῶν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν θέσιν ποιούμενος,

5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τῆ νῦν.

6 πεποιθὼς αὐτὸ τῷτο, ὅτι ἡμετέρος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελίσκει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 καθὼς ζῇ δικαίως ἐμοὶ αὐτοφρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, ἐν τῇ τοῖς δεσμοῖς μου, ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, κ' βεβαιώσει τῷ εὐαγγελίῳ, συγκαινωνὸς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς πας.

8 Μάρτυς γάρ με ἐστὶν ὁ

Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλαγγχοῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τῷτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μάλλον κ' μάλλον πλεονεύῃ ἐν ἐπιγνώσει κ' πάσῃ αἰδοῖται.

10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εὐδοκίμοις κ' ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ.

11 πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν κ' ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκει δὲ ὑμᾶς βύλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μάλλον εἰς προκοπὴν τῷ εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν.

13 Ὡς τὸς δεσμούς μου φανερὸς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, κ' τοῖς λοιποῖς πᾶσι.

14 καὶ τὸς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφύβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν κ' διαφρονόοντες κ' ἔρυν· τινὲς δὲ κ' δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τοῦ Χριστοῦ

Χριστὸν καταγέλλουσιν ἔχοντες ἀγνοίαν, οἱ ὅμοιοι θλίψιν ὑποφέρειν τοῖς δισμοῖς με·

17 οἱ δι' ἐξ ἀγάπης, ἰδόντες ὅτι εἰς ἀπολογία τῷ εὐαγγελίῳ κειμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ ἡρόπω, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τούτῳ μοι ἀποδοῦναι εἰς σωτηρίαν διὰ τῶν ὑμῶν δεισέως, καὶ ὑποχωρησίας τῷ Πνεύματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

20 κατὰ τὴν ἀποκαρδιάν καὶ ἰλιπίδα μου, ὅτι ἐν ἐδνὶ αἰσχυνῆσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνῆσομαι. Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τούτῳ μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἰρήσομαι ἐγὼ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ τῷ πολλῷ μάλ्लον κρείττον.

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκασιότερον δι' ὑμᾶς.

25 Καὶ τούτῳ πεποιθὼς οἶδα ὅτι μὲν καὶ συμπαραμηνῶ πάσῃ ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῇ ζωῇ.

26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν

πλεονεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἡμῖν, διὰ τῆς ἐμῆς παρησίας πάλλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ πολιτευέσθαι, ἵνα εἴτε ἰδὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκέσω τὰ πρὸς ὑμῶν, ὅτι γήκετε ἐν ἐνὶ σπινθηρί, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τῷ εὐαγγελίῳ.

28 καὶ μὴ περιωρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπληθείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τούτῳ ἀπὸ Θεοῦ.

29 ὅτι ὑμῖν ἡχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐμόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν.

30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἡμῖν, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β'. 2.

Εἰ τις ἐν παλαιότητι ἐν Χριστῷ, εἴ τι παλαιότητι ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τινα συλαχία καὶ οἰκτιρμοί,

2 πληρώσατέ μου τὴν χάριν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σὺν ψυχῇ, τὸ ἐν φρονεῖν.

3 μηδὲν κατὰ ἐπίθετον ἡκονοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγάμενοι ὑποτασσάμενοι ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἐκαστοσκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἐκαστο.

5 Τούτῳ

ὁ καὶ ἐν Χριστῷ

6 ὁ ἐν

7 ἄλλ'

μαρτυρῶν δὲ ἑαυτοῦ

μαρτυρῶν

8 καὶ ὁ

θεωποῖς, εἴτε

γενόμενος ὑπὸ

τοῦ θανάτου,

9 διὸ καὶ

ὑψώσεται, καὶ

ἕσται τὸ ὑπὲρ

10 ἵνα ἐ

πάντων γένῃ καὶ

ὁπισθίων καὶ

11 καὶ πα

λογησῇται

Χριστός, εἰς

τῶν.

12 Ὡς

καθὼς πά

μή ὡς ἐν τῇ

ἀλλὰ νῦν

ἀπορία μου,

τὴν ἑαυτῶν

ζῶντι

13 Ὁ ἐ

ἐργῶν ἐν ὑμῖν

τὸ ἐργεῖν,

κίας.

14 Πά

ρὶς γεννησόμενοι

15 ἵνα γ

ἀκίραιοι, τ

ἐν μίᾳ γεν

did not gradually involve upon showing himself
his worship as a God.

ap. ii. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠ. 357

5 Τὸ τοῦ φρονέειν ἐν ὑμῖν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

6 ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρ-
κει, ἑχ. ἀπαγαγὼν ἡγήσατο
ἐν ἰσῶ Θεῷ·

7 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε,
ἐφθην δὲ λαβὼν, ἐν ὁμοιώ-
σει ἀνθρώπων γενόμενος,

8 καὶ ὁχήματι ἐυρεθεὶς ὡς ἄν-
θρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν,
ἐν φόβῳ ὑπήκουος μέχρι θανά-
του, θανάτου δὲ θανάτου.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερ-
ᾠσεν, καὶ ἠχαρίσατο αὐτῷ
ὅμα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα·

10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
αἱ γόνοι κάμψῃ ἰσχυραίνων καὶ
ἐπιγίνωσκον καὶ καταχθονίων·

11 καὶ πάντα γλῶσσα ἱερομο-
νήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς
ῥιζὴ, εἰς δόξαν Θεοῦ πα-
τρὸς.

12 Ὡς, ἀγαπητοί μου,
ἀδὺς πάντοτε ὑπηκούσατε,
ἢ ὡς ἐν τῇ παρεσσίᾳ μου μόνοι,
ἀλλὰ ὡς πολλῶν μάλλον ἐν τῇ
παρασσίᾳ μου, καὶ φόβῳ καὶ τρόμῳ
ἐν αὐτῷ σωτηρίαν κατεργά-
σθε·

13 Ὁ Θεὸς γὰρ ἔστιν ὁ ἐν-
εργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ
ὁ ἐνεργεῖ, ὑπὲρ τῆς ἐνδο-
ξίας.

14 Πάντα ποιῶτε χω-
ρὴν γυνυσμῶν καὶ ἀφελυσ-
μῶν·

15 ἵνα γίνεσθε ἁμειψιοὶ καὶ
ἐκείνοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα
ἐν μίᾳ γενεᾷ σκοδίας καὶ δι-

γραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς
φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 λόγον ζωῆς ἐπείχοντες·
εἰς καύχημα ἡμῶν εἰς ἡμέραν
Χριστοῦ, ὅτι ἐκ εἰς κενὸν ἔδρα-
μον, ὑδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα·

17 ἀλλ' ἐκ ἐκένωμαι ἐπὶ
τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῇ πῶ-
σις ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω
πᾶσιν ὑμῖν.

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς
χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ
Ἰησοῦ, Τιμῶν ταχέως πέμ-
ψαι ὑμῖν, ἵνα πάλιν εὐψυχῶ,
γινὼς τὰ πρὸς ὑμῶν.

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσχύ-
νον, ὅς τις γνησίως τὰ πρὸς ὑμῶν
μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυ-
τῶν ζητοῦν, ἢ τὰ τοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκίμην αὐτῷ
γινώσκει, ὅτι ὡς πατὴρ τέκ-
νον, σὺν ἡμῶν ἐδούλευσεν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον.

23 Τῆτον μὲν ἔν ἐλπίδῳ
πέμψαι, ὡς ἂν ἀπὸ τὰ πρὸς
ἐμὲ, ἐξαυτῆς.

24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ,
ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσο-
μαι.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγοσά-
μαι, Ἐπαφροδίτον τὸν ἀδελ-
φόν καὶ συνεργόν καὶ συσχεστώτην
μου, ὑμῶν δὲ ἀπογόνον, καὶ λει-
τουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι
πρὸς ὑμᾶς·

26 ἵνα ἐπειδὴ ἐπιποδῶν ἔν
παύσῃ

πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδελφούς, διότι ἠγάπατε ὅτι ἠδύνησι.

27 Καὶ γὰρ ἠδύνησι παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· ἔκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, ἵνα μὴ λύπη ὀπὶ λύπη ᾖ.

28 Σπυδασιότερος· ἔν ἔπιμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλλιν, χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότιρος ὢ.

29 Προσδέχομαι ἔν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μὴ πάσης χαρᾶς, καὶ τὴς τοιέτης ἐντίμης ἔχεται.

30 ὅτι ἀλλὰ τὸ ἔργον τῷ Χριστῷ μέχρι θανάτου ἡγήσιν, παρὰ βλαβεράμιν τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑπέρημα τῆς πρὸς μὲ λειτεργίας.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίριτε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἡμοὶ μὲν ἐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τὴς κύνας, βλέπετε τὴς κακῆς ἐργάτας, βλέπετε τὴν καταλιμένην.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ἡ ἀπειτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἔκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες.

4 καί περ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον.

5 ἀπειτομὴ ὀκλήμενος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐκ Ἑβραίων, κατὰ

νόμον Φαρισαῖος,

6 κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενον ἀμαρτανό.

7 Ἀλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρη, ταῦτα ἡγήμαι ἀλλὰ τὸ Χριστῷ ἡμίαν.

8 Ἀλλὰ μενέην καὶ ἡγῆμαι πάντα ἡμίαν· ἀλλὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγῆμαι σκύβαλα ἔν, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 καὶ ὑβρίδῳ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν ἀλλὰ πίστεως Χριστῷ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ὀπὶ τῇ πίστει.

10 τῷ γινώσκαι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωσίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.

11 ἵπως καθαρῶς ἐκκαθαρίσω ἐξ ἀνάστασι τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἡ ἤδη τίς με λείωται· διώκω δὲ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ καταληφθῇ ὑπὸ τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἱμαίνομαι λογίζομαι καταληφθῆναι.

14 ἐν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπικλεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ὅπῃ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως τῷ Θεῷ ἢ Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσα

11: exaltation of the resurrection

15 Ὅσαι αὐτὴ τέλειαι, τὸ το
φρονῶμεν, καὶ εἴ τι ἐτέρως φρο-
νῶντι, καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπο-
καλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν,
τῷ αὐτῷ φοιτῶν κανόνι, τὸ
αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταὶ μὴ γίνεσ-
θαι, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τὴν
ἐν περιπατῶντας, καθὼς ἐ-
χόμεν τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατῶ-
ντες, ὅς πολλαίαις ἔλαβον ὑμῶν,
οἱ δὲ καὶ κλαίων λέγω, τὴν
ἐκ τῆς γαυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

19 Ὡς τὸ τέλος ἀπώλεια,
ὡς ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα
ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτοῦ, οἱ τὰ
ἐπίγεια φρονεῖντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευ-
μα ἐν ἔθρονοις ὑπάρχει, ὅθεν
καὶ συνεστῆκεν ἀπεικονίζοντα Κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστόν.

21 ὅς μέγαλοχηματίσει τὸ
πνεῦμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν,
ὡς τὸ γνωσθαι αὐτὸ σύμμορ-
τον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσι ἐνέργειαν τῇ
ἐκδοῦν αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι
αὐτῷ τὰ πάντα.

Κεφ. δ'. 4

ΩΣΤΕ, ἀδελφοί μὴ ἀ-
γαπήσοι, καὶ ἐπιπόθη-
ται, χαρὰ καὶ γέφανός μιν, ὅταν
ταῦτα ἐν Κυρίῳ, ἀγαπήσοι.

2 Εὐδοκίαν παρακαλῶ, καὶ
ἐκ τῆς ἐκείνου παρακαλῶ τὸ αὐ-
τὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σὺ σὺ-

ζῶντες ἡγήσιν, συλλαμβάνειν αὐ-
ταῖς, αἵτινες ἐν τῇ εὐαγγελίῳ
συνήθησαν μοι, καὶ καὶ Κλή-
μεντος, καὶ τοῦ λοιποῦ συνε-
ργῶν μιν, ὡς τὰ ὀνόματα ἐν βί-
βλῳ ζωῆς.

4 Χαίρειτε ἐν Κυρίῳ πάν-
τοισι· πάντιν ἐρω, χαίρειτε.

5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνω-
δῆτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύ-
ριος εἰγός.

6 Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ'
ἐν παντὶ τῇ προσόδῳ καὶ τῇ
διήσει καὶ εὐχαριστίας τὰ αἰ-
τήματα ὑμῶν γνωρίζετε πρὸς
τὸν Θεόν.

7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ
ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρε-
νήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ
τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα
ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σιμὰ, ὅσα
δικαία, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσ-
φιλή, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀ-
ρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαίτιος, ταῦτα
λογίζεσθε.

9 ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρι-
λάβετε, καὶ ἡκούσατε, καὶ εἰδότε ἐν
ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θε-
ὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μετὰ ὑμῶν.

10 Ἐχαίρω δὲ ἐν Κυρίῳ
μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνε-
θάλας τὸ ὑπὲρ ἐμῶν φρονεῖν ἐφ-
ῶ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑσέτησιν
λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς
εἰμι, ἀντάρεσθαι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινωθῆναι,
οἶδα

οἶδα καὶ περιστεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πάσῃ μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περιστεύειν καὶ ὑπερεῖσθαι.

13 Πάντα ἐκχύω ἐν τῷ ἐνδυναμῆντί με Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποίησατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

15 Οὐδὲν δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆ εὐαγγελίας, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, ὑδερμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίᾳ καὶ Ἀπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμφατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὴν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀτίχω δὲ πάντα, καὶ περιστεύω· πεπλήρωμαι διδάμμου καὶ Ἐπαφροδίτου

τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμῶν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεὸς με πληρώσει πάσαις χρεῖαις ὑμῶν καὶ πλητὸν αὐτῆς, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντας ἁγίους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζοι' ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

22 Ἀσπάζοι' ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μακάρια δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἡρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου· Ἐν γίχοις σή.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμῆ· ὁ ἀδελφός,

2 τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ·

χάρις ὑμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ μὲν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, πάντοτε ὡς ἐπὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,

4 ἀπεσταλῆς τὴν πρίν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς αἰώνους,

5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκαμίνω ὑμῖν ἐν τοῖς ὕψουσιν, ὡς προηέσταται ἐν τῷ λόγῳ τῆ ἀληθείας τῆ εὐαγγελίας,

6 τῷ παρόντι εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντί τῷ κόσμῳ· καὶ ἵνα καρποφορήμενοι, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠέσταται καὶ ἐπίγνωτε τὴν χάριν τῆ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·

7 καθὼς καὶ ἐμάθειτε ἀπὸ Ἐπαφροδίτου τῆ ἀγαπητῆ συνδούλου ἡμῶν, ὃς ἔστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·

8 ὃ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠέσταμεν, ἐπαινεῖ ὑμῶν προσδοχόμενοι, καὶ αἰτέμενοι ἵνα πληρωθῇ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·

10 ὥστε πατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν, ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφορῶντες καὶ ἀνυπόκριτοι ἐν τῇ ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ,

11 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμέμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν κατὰ χάριν·

12 ὑποχαρίζοντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι ὑμᾶς εἰς

τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τοῦ ἁγίου ἐν τῷ φῶτι·

13 ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἔχθρας τοῦ σκοτους, καὶ μετήγησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἡθὺς τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·

14 ἐν ᾧ ἔχουμεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

15 ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·

16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς ὕψουσιν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ἅτιναι θεοὶ, ἅτιναι κυριότητες, ἅτιναι ἀρχαὶ, ἅτιναι ἔχουσιν· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκρίσθη·

17 καὶ αὐτὸς ἔστιν πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν.

18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὃς ἐστὶν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·

19 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐυδόκησε πᾶν τὸ πληρῶμα κατοικῆσαι·

20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, ἐρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σαυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, ἅτιναι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἅτιναι τὰ ἐν τοῖς ὕψουσιν.

21 Καὶ ὑμᾶς ποιεῖτε ὅντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἡχθρὰς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις ταῖς ποιερούς, νυνὶ ὅτι ἀποκατήλλαξεν,

22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, πρὸς τὸ θάνατον ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀκατάκλυστους κατὰ νόμον αὐτοῦ.

23 εἰ γὰρ ὀπheimerete τῇ σίσει τεθελωμένοι καὶ ἰδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου ὃ ἐκέσασατε, τῷ κηρυχθέντι ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· ὃ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τοῦ θλίψιν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ὄζει ἡ ἐκκλησία.

25 ἥς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ πλὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, πλὴν δοδεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ.

26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκρυφθέν ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενιῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

27 οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλῆτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ὄζει Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης.

28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, ἠδὲ τὴν πάντων ἀνθρώπων, καὶ διδάσکوις πάντα ἀνθρώποις ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἥα ἐξηγήσασθαι πάντα ἀνθρώποις τὰς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ πλὴν ἐνεργείαν αὐτοῦ τῇ ἐν ἐνέργειᾳ ἐν ἐν δυνάμει.

Κεφ. β'. 2.

Θ Ε Λ Ω ἡδ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλικὸν ἀγῶνα ἔχω πρὸς ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι ἔχουσιν ἁγίασιν τὸ πρῶτον μὲν ἐν σαρκί.

2 ἵνα ὡς ἐκκληθῶσιν ἀκαρδία αὐτῶν, συμβιβασθῶσιν ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλεῖστον τῆς πληροφάνειας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ.

3 ἐν ᾧ πᾶσι πάντες οἱ ἡσυχαστοὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀποκρυφῶν.

4 Τούτο δὲ λέγω ἵνα μὴ τὸ ὑμᾶς ἐξαλογίζηται ἐν πειρασμοῖς.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπειμῶ, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν ἔμω, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν ταξίν, καὶ τὸ στεῖνον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς ὃν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κυρίον, ἐν αὐτῷ ἐπιπαλεῖτε.

7 ἑρριζωμένοι καὶ ἰσχυροὶ ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιωμένοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐν δάχνητι, ἐξισιγούμενοι ἐν αὐτῇ ἐν ἐνχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔται ὁ συλαγωγῶν διὰ τὴν φιλοσοφίαν καὶ κενὴν ἀπάτην.

καὶ τὴν ὡς ἡδουσι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ φοιχίᾳ τῷ κόσμῳ, καὶ ἡ κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς.

10 καὶ ἐστὶ ἐν αὐτῷ συνεληρμμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πᾶσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

11 ἐν ᾧ καὶ συνεστημῆθητε σινοτομῇ ἀχειροποιήτω, ἐν τῇ συνεκδοσὶ τῷ σώματι τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ σινοτομῇ τοῦ Χριστοῦ.

12 συνιαφίντες αὐτῷ ἐν τῷ ἁπλίσματι, ἐν ᾧ καὶ σωτηρίῃ διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν ἐργασίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ ἐργασίᾳ αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς πᾶσι ἁμαρτίαις καὶ τῇ ἀκροβυσσίᾳ τῆς σαρκός ὑμῶν, συνεζωοποίησι σὺν αὐτῷ, χειροποίητος ἡμῶν πάντα τὰ ἁπλίσματα.

14 Ἐξαλείψας τὸ κατ' ἡμῶν χειρογράφον τοῖς δόγμασιν, ὅτι ὑπεκατήριον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἔρει ἐν τῷ μέσῳ, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ.

15 ἀπεκδυσάμενοι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἰδαιμάτισται ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ ὅτι τις ὑμᾶς κενίτω ἐν βρώσει, ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρῳ ἰορτῆς, ἢ νεμενίας, ἢ σαββάτων.

17 ἃ ὄντι σκιαὶ τοῦ μολόν-

ται, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύεται δόλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τοῦ αἵγίλων, ἀλλὰ μὴ ἰώρακεν ἑμδατεύων, ἐκ τῆς φυσικῆς σαρκός αὐτοῦ, ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ, ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ, ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ.

19 καὶ ἐκ κρατῶν τῶν κεφαλῶν, ἡ δὲ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδύσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβάζομενον, αὐξήσει τὴν αὐξήσιν τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ ἐν ἀπειθείᾳ σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν φοιχιῶν τῷ κόσμῳ, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε;

21 Μηδὲ ἀφῶ, μηδὲ γινώσκοντες, μηδὲ διγινώσκοντες.

22 ἃ ὄντι πάντα ἐν φθορᾷ τῇ ἀποχρήσει, καὶ τὰ ἐν ταλαιμασίᾳ καὶ διδασκαλίᾳ τῶν ἀνθρώπων.

23 ἅπαντα ἵνα λόγος μὴ ἐχόντα σοφίας ἐν ἐπιλοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφῶ δὲ σώματος, ὡς ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλεονεξίαν τῆς σαρκός.

Κεφ. γ'. 3.

Εἰ ἐν συνεκδοσὶ τῷ Χριστῷ, τὰ ἅπαντα ζητεῖτε, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος.

2. Τὰ ἅπαντα φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπειθαυμάστε ᾧ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κένυται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑ-

μῆς σὺν αὐτῷ φανερωθήσονται
ἐν δόξῃ.

5 Νικρώσθε ἐν τὰ μέλη
υἱῶν τὰ ἐπὶ τῆ γῆς, πορνείαν,
ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυ-
μίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν,
ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία·

6 δι' αἵ ἔρχεται ἡ ὄργη τῆς
Θεοῦ ἐπὶ τὴς γῆς τῆς ἀπειθείας·

7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπα-
τήσατέ ποτε, ὅτε ἐζητε ἐν
αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπόθιζε καὶ ὑμεῖς
τὰ πάντα, ὀργήν, θυμὸν, κα-
κίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολο-
γίαν ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν.

9 Μη ψεύθετε τοὺς ἀλλήλους,
ἀπακούσάμενοι ᾧ ᾠκιστῇ
τῷ κυρίῳ· ὁ κύριος ἀκούει
καὶ ἐκδικεῖ.

10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸ νήδυμον, τὸ
ἀνακαταβύβλητον εἰς ἐπίγνωσιν
κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐ-
τοῦ·

11 ὅπως ἐκ εἰς Ἑλλήν καὶ
Ἰουδαῖον· περιτομὴ καὶ ἀκροβυ-
στία· βάρβαρος, Σκυθῆς· δού-
λος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάν-
τα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε ὅν, ὡς ἐκ-
λεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἁγιοὶ καὶ ἡγα-
πημένοι, ἀλάλχη οἰκισμῶν,
χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,
πραότητα, μακροθυμίαν·

13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ
χαρίζόμενοι ἑαυτοῖς, ὡς ἡ τις
φύσις πρὸς τινὰ ἔχη μομφήν· καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς ἡμετέρας ἡμεῖς,
ὡς καὶ ἡμεῖς.

14 Ἐπὶ πάντι δὲ τέτοις
τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύνοδο-
μ^ο τῆς τριθεότη^ο.

15 καὶ ἡ εἰρήνη τῇ Θεῷ βρα-
βεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
εἰς τὴν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐλπί σώματι,
καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τῷ Χριστῷ
ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλεονάζων, ἐν
πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ
νευθιτύντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς,
καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματι-
καῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πάντες οἱ ἀντιποῖντες,
ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν
ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαρι-
στῶντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι-
αυτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑπακούετε
τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, ὡς
ἀκούει ἡ Κυρία.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε
τὰς γυναικας, καὶ μὴ παρο-
νομίητε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσι καὶ πατέρα· τὸτο
γάρ ἐστιν ἐν ἀρεσκον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐριθίζετε
τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμώ-
σιν.

22 Οἱ δὲ ἅλοι, ὑπακούετε καὶ
πάντα τοῖς καὶ σάρκα κυρίοις,
μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις, ὡς ἀν-
θρώπων ἄρσεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ
καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν Κύριον.

23 Καὶ πάντες ἐὰν ποιῇτε,
ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῇ
Κυρίῳ καὶ ὡς ἀνθρώποις·

24 ΕΙΔΟΤΙΣ

24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψετε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὡς ἔδεικται· καὶ ἐκ ἑστῆς προσωποληψίας.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητά τοις δούλοις παρέχετε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐχετε Κύριον ἐν ἑβραίοις.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν ἰχαριῖα·

3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τῷ λόγῳ, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ διδῆται·

4 ἵνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς οἱ μὲ λαλῆσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ συνεπατιεῖτε πρὸς τὸ ἐξω, τὸν καιρὸν ἐκτελεζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρυμένῳ, ἵνα οἶαι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐν ἑκάστῳ ἀποκρίνεται.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διακονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·

8 ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τέλος, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ συνεκκαλίσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·

9 σὺν Οησίμῳ τῷ πιστῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν

ἔξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσει τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναγματούχος μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ ὧ ἐλάβετε ἐπιστολάς· ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, διέξαδε αὐτόν·

11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰῦς, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· ἔτοι μόνον σωτηροὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησαν μοι παραγορία.

12 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφράς ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα ᾤκητε τέλει καὶ συμπληρωμένοι ἐν παντί διὰ τὸν Θεόν.

13 Μαρτυρῶ ᾧ αὐτῷ ὅτι ἔχει ἥλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

14 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λυκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.

15 Ἀσπάζεταιται τὸ ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφός, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶ ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικείᾳ ἐκκλησία ἀναγνωθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

17 Καὶ ἔπατε Ἀρχίππῳ· βλέπει τὴν ἀκονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

Η h 3

18 Ὁ

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἰμῇ
χοιρὶ Παύλου. Μνημονεύτέ με
τ' δισμῆδ. Ἡ χάρις μὲν ὑ-
μῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαῖς ἔγραψεν ἀπὸ
Ῥώμης 24^α Τυχικὸς καὶ Ὀ-
νησίμης. Ἐν γίχοις σῆ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἑπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβα-
νὸς καὶ Τιμόθεος τῇ
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονι-
κίων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εὐ-
εργία ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν,
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστῶμεν τῷ Θεῷ
πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν,
μεταίᾳ ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῷ
πνεύματι ὑμῶν.

3 ἀδιαλείπτως μνημονεύον-
τες ὑμῶν τῷ ἔργῳ τῷ ἁγίῳ,
καὶ τῷ κόπῳ τῇ ἀγάπῃ, καὶ τῇ
ἐπιμονῇ τῇ ἐλπίδι τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἡμπερο-
σθίν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν.

4 εἰδότες, ἀδελφοὶ ἡγαπη-
μένοι, ὑπὸ Θεοῦ πῶς ἐκλογί-
σθητε ὑμῶν.

5 ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν
ἐκ ἐξουσίας εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ
μόνοι, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ
ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληρο-
φορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἶδατε οἱ οὖν
ἐξουσιάζοντες ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμῖς μιμηταὶ ἡμῶν

ἐγενήθητε καὶ τῷ Κυρίῳ, δεξά-
μενοι τὸ λόγον ἐν θλίψει πολλῇ
καὶ χάριτι Πνεύματος ἁγίου.

7 ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους
πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ
Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν ἴδ' ἐξήχηται ὁ
λόγος τῷ Κυρίῳ, ὅς μοι ἐν τῇ
Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ
καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑ-
μῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν,
ὥστε μὴ χεῖραν ἡμᾶς ἔχει λα-
λεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν ὅποια εἰσοδοὶ
ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπ-
εφείβατε πρὸς τὸν Θεόν ἀπὸ τῆς
εἰδῶλης, δελεύοντες Θεῷ ζῶντι καὶ
ἀληθινῷ.

10 καὶ ἀναμένοντες τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ ἐκ τῶν νεφελῶν, ὃν ἤμενοι ἐκ
νεφελῶν, Ἰησοῦν τὸν ἐνδύμενον ἡ-
μᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχο-
μένης.

Κεφ. β'. 2.

ΑΥΤΟΙ ἴδ' οἶδατε, ἀδελ-
φοί, πῶς εἰσοδοὶ ἡμῶν
πῶς

Cap. ii. ΠΡΟΣ ΘΕΣΣ. Α'. 367

πῶς πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐκινή γέ-
γονε·

2 ἀλλὰ καὶ ποροπαθόντες καὶ
ὀφειδόντες, καθὼς οἰδαίτε, ἐν
Φιλίπποις, ἐπαρξήσασα μὲν
ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς
ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τῆ Θεοῦ ἐν
πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παρακλήσις ἡ-
μῶν ἐκ ἐκ πωλείας, ἐδὲ ἔξ ἀ-
καθαρσίας, ἕτε ἐν δόλῳ·

4 ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσ-
μῃα ὑπὸ τῆ Θεοῦ πιστευθῆναι
τὸ εὐαγγέλιον, ἔτῳ λαλῶμεν,
ὅς ὡς ἀνθρώποις ἀρεσκοῖς,
ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμαζοῦντι
τὰς καρδίας ἡμῶν.

5 Οὐτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακίᾳς ἐγλήθημεν, καθὼς
οἰδαίτε, ἕτε ἐν ποροφάσει πωλει-
στίας· Θεὸς μάρτυς·

6 ἕτε ζητῶντες ἔξ ἀνθρώπων
δόξαν, ἕτε ἀπ' ὑμῶν, ἕτε ἀπ'
ἄλλων· δυναίμενοι ἐν βάρει ᾧ,
ὡς Χριστοῦ ἀποστόλοι, *πλατύνει*

7 ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν
μισῷ ὑμῶν, ὡς ἀντὶ τοῦ Θεοῦ
πατρὸς τῆς ἐκκλησίας.

8 Οὕτως *ἐμμενόμενοι* ὑμῶν,
ἐδοκίμασαν μετὰδυναί ὑμῶν ἐν
μῶνι τὸ εὐαγγέλιον τῆ Θεοῦ,
ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς,
διότι ἀγαπητοὶ ἡμῶν γεγενή-
σθαι.

9 Μη μοιεύετε ᾧ, ἀδελφοί,
τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον·
νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζό-
μενοι, πρὸς τὸ μὴ ὀπιθεῖσθαι
τινα ὑμῶν, ἐκηρεύαμεν εἰς ὑ-

μᾶς τὸ εὐαγγέλιον τῆ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ
Θεὸς, ὡς ὁσίων καὶ δικαίων καὶ
ἀμέμπτων ὑμῶν τοῖς πιστεύουσιν
ἐγλήθημεν.

11 Καθάπερ οἰδαίτε ὡς ἐνα-
έκαστον ὑμῶν, ὡς πατήρ τέκ-
να ἑαυτοῦ, *κατακαλῶντες* ὑ-
μᾶς καὶ *ἐξομυθόμενοι*,

12 καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ
ἀξιοπαθεῖν ὑμᾶς ἀξίως τῆ
Θεοῦ τῆ καλῆς ὑμᾶς εἰς
τῶν ἑαυτοῦ βασιλείας καὶ δόξης.

13 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς ἐυ-
χαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπ-
τως, ὅτι παραλαβόντες λόγον
ἀκοῆς παρ' ἡμῶν, τῆ Θεοῦ, ἐ-
δέξατο ἐν λόγον ἀνθρώπων, ἀλ-
λὰ (καθὼς ἐστὶν ἀληθὺς) λόγον
Θεοῦ, ὅς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῶν
τοῖς πιστεύουσιν.

14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐ-
γλήθητε, ἀδελφοί, τῇ ἐκκλησι-
ᾳ τῆ Θεοῦ τῶν ἐσῶν ἐν τῇ Ἰε-
ρυσά, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦ-
τα ἐπαθίτε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν
ἰδίων *συμφυλιτῶν*, καθὼς καὶ
αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰερυσάων·

15 τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀπο-
κτείναντων Ἰησοῦν καὶ τὴν εἰδὴν
προφήτας, καὶ ὑμᾶς ἐκδιωξάν-
των, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ
παῶν ἀνθρώπων ἐναντίων·

16 καλυόντων ἡμᾶς τοῖς
ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσι,
εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς
ἀμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ
ἐπ' αὐτὰς ἡ ὄργη εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς ᾧ, ἀδελφοί, ἀπ-
ορφανισ-

ορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπων, ἢ καρδίας, φεικτοτέρως ἐπαυδάσμεν τὸ πρὸς ὡπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἰλθῆναι πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δις, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σαλνανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἱλπίς, ἡ χαρὰ, ἡ γέφυρα καυχήσεως; ἡ ἐχὼ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτῇ παρεσσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. 3.

justineo **Δ**ΙΟ ΜΗΚΕΤΙ ΓΕΓΟΝΤΙΣ, Εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι.

2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τῷ Θεῷ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γρηρῆσαι ὑμᾶς καὶ ὑπακαλίσαι ὑμᾶς ὡς τῆς πίστεως ὑμῶν.

inoveo 3 τῷ μηδένα σάινειν ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἶδαν ὅτι εἰς τὸ τοῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτι πρὸς ὑμᾶς ἤμην, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἶδαν.

5 Διὰ τὸ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὲν κίετι γίγων, ἐπέμψα εἰς τὸ γυνῶναι πῶς πείσῃ ὑμῶν· μήπως ἐπίερασιν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κινὸν γίνεσθαι ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἰλθούσῃ Τιμόθει πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένον ἡμῖν πῶς πιστοὶ καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχουσιν μνείαν ἡμῶν ἀγαθῶς πάντοτε, ἐπιποθεῖντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς.

7 διὰ τὸ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ὅτι πάτη τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως.

8 ὅτι σὺν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίας δυνάμει τῷ Θεῷ ἀνταποδοῖται ὡς ὑμῶν, ὅτι πάτη τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσῶς διέμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρὸς ὡπον, καὶ κατατίσαι τὰ ὑπερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; *superflua de fide*

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καλεῖσθαι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλειονάσαι καὶ φεικνύσασθαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πατέρας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς.

13 εἰς τὸ γρηρῆσαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπως ἐν ἀγνοσίῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός ἡμῶν, ἐν τῇ παρεσσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ λοιπὸν ἔν, ἀδελφοί,
ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρα-
καλῶμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθ-
ὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ
σὺς δι' ὑμᾶς παιδαγεῖν καὶ
δοῦναι ὅτι, ἵνα παιδαγεύητε
ἄλλοι.

2 οὐδὲν γὰρ τίνας παραγε-
νίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τῆ
Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τὸτο γὰρ ἐστὶ δέλημα
τῷ Θεῷ, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν,
ἀπὶχθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορ-
νίας.

4 ἰδεῖναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ
ἐαυτοῦ σκεῦ^{ος} κατασκευάσαι ἐν ἀ-
γιασμῷ καὶ τιμῇ.

5 μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας,
καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰ-
δότα τὸ Θεῖον.

6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλε-
οπεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἐδικ^{ον} ὁ
Κύριος πρὸς πάντων τέτων,
καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ
ἐμμετράμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεισεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ'
ἐν ἀγιασμῷ.

8 Τοιγαρὶν ὁ ἀθετῶν, ὅς
ἀνθρώποι ἀθετοῖ, ἀλλὰ τὸν
Θεὸν τὸν καὶ δόξα τὸ Πνεῦμα
αὐτὸ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας
καὶ χρείαν ἔχειτε γράφειν ὑμῖν·
αὐτοὶ γὰρ ὑμῖς δεοδιδάκτοι
ἐστέ εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιῶντες αὐτὸ

εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς
ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. ὡς
καλῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
ὡς παιδαγεύετε ἄλλοι.

11 καὶ φιλοτιμῶνται ἡσυ-
χάζειν, καὶ πραόσκειν τὰ ἴδια,
καὶ ἐργάζονται ταῖς ἰδίαις χερ-
σὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρη-
γείλαμεν.

12 ἵνα παιδαγεύητε ἐνυχημό-
νως πρὸς τοὺς ἑξῆς, καὶ μηδενὸς
χρείαν ἔχητε.

13 Οὐ δέλω δὲ ὑμᾶς ἀγ-
νοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι τὸ κοινο-
μιθῶν, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθ-
ὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες
ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἔτω
καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ
τῆς Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτοῖς.

15 Τὸτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν
ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες οἱ παιδαγεύομενοι εἰς τὴν
παρουσίαν τοῦ Κυρίου, ὅ μὴ φθα-
σκωμεν τὴς κοιμηθέντας.

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος
ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχα-
γέλου, καὶ ἐν σάλπιγι Θεοῦ κα-
ταβήσκει ἀπ' ἐρανῶν, καὶ οἱ νεκροὶ
ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον.

17 Ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ παιδαγεύομενοι, ἅμα σὺν
αὐτοῖς ἀρπαγνύμεθα ἐν νεφέ-
λαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου
εἰς αἴρα, καὶ ἔτω πάντοτε σὺν
Κυρίῳ ἐσόμεθα.

18 Ὡς παρακαλεῖτε ἀλ-
λήλους ἐν τοῖς λόγοις τέτοις.

Κεφ.

Καφ. ι. 5.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, ὑ χρεῖ-
αν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·

2 αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἔτως ἔρχεται·

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδι αὐτοῖς ἐφίση· ὅτι ἔλεθε, ὡς περὶ ἡμεῶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχθρῇ καὶ ὅτι μὴ ἐκφύγωσιν.

4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶ ἐν σκοτεινῇ, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμῶν ὡς κλέπτης καθέλθῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς ὦοι φωτὸς ἔσθε, καὶ ὦοι ἡμέρας· ὅτι ἐσμέν νυκτός, ἐν δὲ σκοτεινῇ.

6 Ἄρα ὅτι μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ ὑψώμεθα.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθύσκοι, νυκτὸς μεθύουσιν.

8 Ὑμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης· καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι ὅτι ἐκ ἰθιτο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς ὀφειπώησιν σωτηρίας διὰ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 τῇ ἀποθανόντι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἡμεῖς γρηγορῶμεν, ὅτι καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ αἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τὸς ποτιώντας ἐν ὑμῖν, καὶ ποτιώμεντες ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, καὶ υποβιβάτας ὑμᾶς·

13 καὶ ἡγειρόναι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπεριπατῶν ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

14 Παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νυθεῖτε τὸς ἀτάκτους, παραμυθεῖντες τὸς ὀλιγοψύχους, ἀνιέχοντες τὸς ἀπειθῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

15 Ὅρατε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδοῖ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίριτε.

17 Ἀδελφαίτως προστάτετε ἑαυτοῖς.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε τῷ κυρίῳ διὰ πάντα ὅσα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἔκθετε.

21 Πάντα δοκιμάζειτε, τὸ καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντὸς ὁδοῦ σωτηρίαν ἀπέχεσθε.

23 Αὐτοὺς δὲ ὁ Θεὸς τῆς ἐρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὅλως· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθῇ.

24 Πις δὲ καλῶν ὑμᾶς, ὅς ἐποιήσασι.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε τὰς ἀδελφὰς πάντας ἐν φιλήματι ἀγαθῷ.

27 Ὁρξίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωθῆναι τὴν ἐπι-

στολὴν παρὰ τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μὲν ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν. Ἐν σίχοις ρ' τ' γ'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ δευτέρα.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικείῳ, ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ευχαριστοῦν ὁφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πληθαίνει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους.

4 ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν παρὰ τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθαι.

5 Ὑποσχεσθαι τῆς δικαίας κρι-

σιως τῷ Θεῷ, εἰς τὸ καὶ ἀξιοθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε.

6 Εἴπερ δίκαιον ἐστὶν Θεῷ ἀνταποδῆναι ταῖς θλίψεσιν ὑμῶν θλίψιν.

7 καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεσθαι μὲν ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' ἐναντοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

8 ἐν πυρὶ φλογός, διδοίτω ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 οἳ τινες δίκλῳ τίσουσιν, ὀλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἐσχυρὸς αὐτοῦ.

10 ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξαδοθῆναι

ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῶν, καὶ θαυμασιῶν ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μυστήριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχομένη πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κληρώσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσι εὐδοκίαις ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον ὁσίως ἐν δυνάμει·

12 ὅπως ἐνδοξαδίῃ τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶσι χάρις τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

Κιφ. β'. 2.

ΕΡΩΤΩΜΕΝ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν,

2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ τοῦ, μήτε θρομβῶσαι, μήτε ἀφ' ἐνυμναίου, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιβολῆς, ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τῷ Χριστῷ.

3 Μητις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδεῖα τρόπον· ὅτι εἰ μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἀνθρωπίνης ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραίρομενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα· ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσει, ἀποδοικύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἐστὶν ὡς πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτόν ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ.

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἡδὲ ἐκρυπτοῦτο τῆς ανομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι· ἕως ἐκ μίσης γίνονται·

8 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀνάλωσι τῷ πνεύματι τῷ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφανείαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ·

9 ὃ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασιν ψεύδους,

10 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· αὐτοὶ ὡς τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας ἐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πείψονται αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάτης, εἰς τὸ πειθεῖσθαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει·

12 ἵνα κριθῶσι πάντες ὡς μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' ἐυδόκησαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν ἐυχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε ἐν ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι ἐἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγίᾳ σμφωνίᾳ Πνεύματος, καὶ πᾶσι ἀληθείας·

14 εἰς ὃ ἐκάλεισεν ὑμᾶς

ἀλλ' τῷ εὐαγγελίῳ ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

15 Ἄρα ὅν, ἀδελφοί, γή-
πτε, καὶ κρατεῖτε τὰς ἐντολάς,
ἵνα ἰδοῦσθε εἶτε διὰ
λόγον, εἶτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡ-
μῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς
καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας
ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦ εὐαγγελίου αἰω-
νάσιον καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χά-
ριτι,

17 ἐντολὰς καλεῖσαι ὑμῶν τὰς
καρδίας, καὶ γρηῃ καὶ ὑμᾶς ἐν
παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν προσηύχεσθε,
ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν,
ἵνα ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ τρέχῃ,
καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς
ὑμᾶς.

2 καὶ ἵνα ἐν ὁνόματι τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ
θεοῦ πάντων ἡ εἰρήνη.

3 Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος,
ὃς γρηῃ καὶ ὑμᾶς καὶ φυλάξει
ἀπὸ τῆς πορνείας.

4 Πειθοίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ
ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἡ παραγγελία
ἐστὶν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιή-
σιτε.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει
ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγά-
πην τῷ Θεῷ, καὶ εἰς ὑπομονὴν
τῷ Χριστῷ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν,
ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐλλοιδοῦναι

ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀ-
τάκτως περιπατεῖν, καὶ μὴ
κτ' τὴν ἐντολήν, ἥν παρέλαβε
παρ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ
μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι ἐκ ἡτακ-
τήσαμεν ἐν ὑμῖν.

8 Ἐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγο-
μεν ἐντολῶν, ἀλλ' ἐν κόπῳ
καὶ μόχθῳ, τύκλια καὶ ἡμέραν ἐρ-
γαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβα-
ρῆσαι τίνα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι ἐκ ἐχθροῦ ἔξε-
σίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον
δωρὸς ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι
ἡμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς
ὑμᾶς, τὸτο παραγγέλλομεν ὑ-
μῖν, ὅτι εἴ τις ἐξ ἐμοῦ ἐργά-
ζεσθαι, μηδὲ ἐδιδῆναι.

11 Ἀκούομεν γάρ τινες πε-
ριπατεῖντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως,
μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ πε-
ριεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παρ-
αγγέλλομεν, καὶ ἐντολὰς καλεῖν
διὰ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στῷ, ἵνα μὴ ἡσυχίας ἐργαζό-
μενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθί-
ωσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ
ἐκκακῆσθαι καλοποιοῦντας.

14 Εἰ δέ τις ἐξ ὑπακούει
τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς,
τὸτον σημειῖσθε καὶ μὴ συνανα-
μίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα εὐραπῇ.

15 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν
ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νεφτεῖτε ὡς
ἀδελφοί.

*folien
imitata*

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δάη ὑμῶν τὴν εἰρήνην διὰ παντός ἐν παντὶ τρώπῳ. Ὁ Κύριος μὲν πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀπασμός τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· ἔτω γράψω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρᾳ ἐγράφῃ ἀπὸ Ἀθηνῶν. Ἐς σίχους ρς'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ἐλπίδου ἡμῶν.

2 Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ ἐν σίγει, χάρις, εἰς, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενον εἰς Μακεδονίαν, ἵνα πρὸς ἀγαθὴν τισὶ μὴ ἰτεροδιδασκαλεῖν,

4 μηδὲ προσέχειν μύθοις, καὶ γενεαλογίαις ἀπείρατοις, αἵτινες ἐξηγήσεις παρέχουσιν μάλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τῷ ἐν σίγει.

5 Τὸ δὲ τέλος τὸ πρὸς ἀγαθὴν ἐστὶν ἀγάπη ὡς καθαρὰς καρδίας, καὶ σωμειδίστως ἀγα-

θῆς, καὶ σίγειως ἀνυποκρίτου.

6 Ὡς τινες ἀποχρησάμενοι, ἔκτεράπησαν εἰς ματαιολογίας.

7 θέλουσι εἶναι νομοδιδασκαλοὶ, μὴ νοῦντες μήτε ἅ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβιβάζονται.

8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, εἰάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται.

9 εἰδὼς τούτο, ὅτι δικαίος νόμος ἐκτίθεται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάτοις, ἀσεβείοις καὶ ἀμώτητοις, ἀνοστοῖς καὶ βιβέτοις, πατερνάλωαίς καὶ μητράλωαίς, ἀνδροφόνοις,

10 πόρνοις, ἀρσενικοῖταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαιύσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται.

11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπέγενέθη ἐγώ.

12 Καί

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐν-
δυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστὸν με
ἠγάπησεν, δέμενος εἰς ἀλκονίαν·

13 τὸν πρότερον ὄντα βλάσ-
φημον καὶ διώκην καὶ ὑβριστήν·
ἀλλ' ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποί-
ησα ἐν ἀπίστῳ.

14 Ὑπερεπλήονασι δ' ἡ χά-
ρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μὲν πίστεως
καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς δὲ λόγος, καὶ πά-
σι ἀποδοχῆς ἀξίος, ὅτι Χρι-
στὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸ κόσμον
ἀμάρταναν σῶσαι, ὧν πρῶτος
ἐμὲ γινώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεή-
θη, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτον ἐνδεί-
ξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πά-
σαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτέλω-
ν τῶν πολλῶν πιστεύειν ἐκ
αὐτοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῷ αἰώ-
νι ἀφάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνη
σφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παλαιάνγι-
λιν ἐβραβείμαί σοι, τίκ-
τη Τιμόθεε, καὶ τὰς προαγέ-
σας ὅπῃ σε προφητείας, ἵνα
σφατέῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν
σφραγίδα.

19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
συνεισῆσιν ἥντινες ἀποστάται, ἐπὶ
τὴν πίστιν ἐναυαγήσονται.

20 ὧν ἐστὶν Ἰούδας καὶ
Ἀλέξανδρος ὧς παρέδωκα τῷ
Σατανᾷ, ἵνα παιδευσθῶσι μὴ
βλασφημεῖν.

Κιφ. β'. 2.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ἔνι πρῶ-
τον πάντων ποιεῖσθαι
δεήσεις, προσευχάς, ἐνελύσεις,
δύχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀν-
θρώπων.

2 ὑπὲρ βασιλείων, καὶ πάν-
των τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ἵνα
ἡρεμοὶ καὶ ἡσύχιοι βίον διάγω-
μεν ἐν πάσῃ συνέσει καὶ σιμ-
νότητι.

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπό-
δεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡ-
μῶν Θεοῦ.

4 ὃς πάντας ἀνθρώπους θέ-
λει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μισί-
της Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνιδρω-
πιος Χριστὸς Ἰησοῦς.

6 ὁ δὲ θεὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον
ὑπὲρ πάντων, τὸ μυστήριον
καίροισι ἰδοὺς.

7 Εἰς δὲ ἐτίθει ἐγὼ κέρυξ καὶ
ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγων ἐν
Χριστῷ, ὃ ψεύδεται) διδάσ-
καλός ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀ-
ληθείᾳ.

8 Βέλομαι ἔνι προσεύχε-
σθαι τοὺς ἀνδρας ἐν κυντή τόπῳ,
ἐπαίροντας ὁσίας χεῖρας χωρὶς
ὀργῆς καὶ ἀλαλογίας.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖ-
κας ἐν καταβολῇ κοσμίῳ, μὲν
αἰδῆς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν
ἑαυτάς, μὴ ἐν πλεγμασίν, ἢ
χευσίν, ἢ μύγαρίταις, ἢ ἱμα-
τισμῷ πολυτελεῖ.

10 ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναῖξιν
ἵνα γ-

ἐπαγγελιοῖς θεοσίβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαρτυρεῖται ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12. Γυναικὶ δὲ διδάσκειν ἐκ ἐπιτρέψεως, ὡς αὐθεντεῖν ἀνδρὶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἡσυχίᾳ.

13. Ἀδὰμ ὡς πρῶτος ἐκλάσθη, εἴτα Εὐά.

14. Καὶ Ἀδὰμ ἐκ ἡπατήρης, ἣ δὲ γυνὴ ἀπαληθυσσα, ἐν ὁμοειδέσει γίγνεται.

15. σωθήσεται ὅτι διὰ τὴν τεκνογονίαν, εἰ μὴ μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος· εἰ τις ἐπισκοπῇς ὀρέγεται, καλῶς ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2. Δεῖ ἔν τ' ἐπισκοποῦν ἀνεπίληπτον ὅτι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, κεφαλὴν, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδασκλικόν.

3. μὴ πάροινον, μὴ πλεονεκτὴν, μὴ αἰσχροκερδῆ ἀλλ' ἐπεικῆ, ἁμαχον, ἀφιλάργυρον,

4. τῷ ἴδιῳ οἴκῳ καλῶς προϊστάμενος, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μὴ πάσης σιμνότητι.

5. (εἰ δὲ τις τῷ ἴδιῳ οἴκῳ προσῆται ἐκ οἴδου, ὡς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελησέται·)

6. μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τῷ διαβόλῳ.

7. Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μάρτυράν

καλὴν ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἑξῆς· ἵνα μὴ εἰς ὁμοειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τῷ διαβόλῳ.

8. Διακόνες ὡσαύτως σιμνῶς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνον πολλῶν προσέχειν, μὴ αἰσχροκερδῆς.

9. ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.

10. Καὶ οἱ τῷ δοκιμασθέντες πρῶτον, εἴτα ἀνακηρύττωται, ἀνεγκλητοὶ ὄντες.

11. Γυναῖκας ὡσαύτως σιμνῶς, μὴ διαβόλους, κεφαλῆς, πεισὰς ἐν πᾶσι.

12. Διάκονοι ἕως μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῷ ἴδιῳ οἴκῳ.

13. Οἱ δὲ καλῶς ἀνακηρύττοντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν φερεσθῆναι, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14. Ταῦτά σοι γράφω, ἵνα πίῳ ἐλθῇς πρὸς σε τάχιστα.

15. Ἐὰν δὲ βραδύνῃς, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφειν, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, σῶλος καὶ ἰσχυρὸν ἡμῶν τῆς ἀληθείας.

16. Καὶ ὁμολογεῖν μίαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς μυστηρίοις Θεοῦ ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὡς ἡ ἀγγελία, ἐκτελέσθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστάθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Χ.Μ.Σ.Ο.Σ

Κεφ.

Κιφ. δ'. 4.

Τὸ πνεῦμα ῥητῶς λέγει,
ὅτι ἐν ὑγέροις καιροῖς
ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως,
πρωτεύοντες πνεύμασι πλάνοις
καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 ἐν ὑποκρίσει ψεύδους λόγων,
ἐκκαυτηριασμένων τῷ ἰδίᾳ
συνείδητι,

3 κωλύοντων γαμῖν, ἀπ-
ήχουσαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς
ἐκτίσεν εἰς μετάληψιν μὲν εὐ-
χαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεινω-
κοῖσι τῷ ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ
καλόν, καὶ ὑδὲν ἀπόβλητον,
μετὰ εὐχαριστίας λαμβανό-
μενον.

5 Ἀγιαζέσθαι γὰρ διὰ λόγον
Θεοῦ καὶ ἐνλευξέως.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς
ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσθι θιάκονος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντριφόμενος τοῖς
λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς κα-
λῆς διδασκαλίας, ἣ παρηκο-
λήσῃς.

7 Τὸς δὲ βεβήλης καὶ γεω-
δὲς μύθος παραιτεῖ· γυμναζέ-
σθαι αὐτὸν πρὸς εὐσέβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμ-
νασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλι-
μος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα
ὠφέλιμός ἐστιν, ἡπαγγελίαν ἔ-
χουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελ-
λόντος.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Εἰς τὸτο γὰρ καὶ κοπιῶ-
μι καὶ ἐκδιζόμεθα, ὅτι ἡλπίζο-
μεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἔστι

σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μά-
λιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλαι ταῦτα καὶ
δίδασκε.

12 Μηδεὶς σε τῆς νεότητος
καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος
γίνε τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀ-
ναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύ-
ματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

13 Ἔως ἔρχομαι πρὸς σε
τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει,
τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμίλει τῷ ἐν σοὶ χα-
ρίσματι, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προ-
φητείας, μὲν ὁπθίσεως τῶν χει-
ρῶν τῷ περιστυρίῳ.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τέ-
τοις ἰδοὺ· ἵνα σὺ ἡ προκοπὴ
φανερὰ ᾖ ἐν πάντι.

16 Ἐπιχε σιαυτῷ, καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐτίμιμι αὐτοῖς·
τὸτο γὰρ ποιῶν, καὶ σιαυτὸν
σώσεις καὶ τὴν ἀκρόνιάς σε.

Κιφ. ε'. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ, μὴ
ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ πα-
ρακαλεῖ ὡς πατέρας· νεώτερος,
ὡς ἀδελφός·

2 περιστυρίδας, ὡς μητέρας·
νεώτερος, ὡς ἀδελφός, ἐν πά-
σῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως
χήρας.

4 Εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ
ἐκγονα ἔχει, μαθανέτω τῶν γε-
νῶν τῶν ἰδίων οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ
ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγό-
νοις· τὸτο γὰρ ἔστι καλόν καὶ
ἀποδοκτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἰ i 3

5 Ἡ

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ με-
μονωμένη ἠλπικεν ἐπὶ τὸν Θε-
όν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι
καὶ ταῖς προσεύχαῖς νυκτὸς καὶ
ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ σπαλάλῳσα ζῶσα
τίθνηται.

7 Καὶ ταῦτα παράγγελ-
λε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾖσιν.

8 Εἰ δέ τις ᾄδῶν καὶ μά-
λισα ᾄδῶν οἰκίῳν ἐσθρανοῖ,
τὴν ψῆφον ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπί-
στον χείρων.

9 Χήρα καλῶς γινώσκῃ μὴ ἱ-
λατῆσαι ἐν ᾧ ἐξήκουσα, γιγνομένη
εἰς ἀνδρὸς γυνή.

10 ἐν ἔργοις καλοῖς μὴ-
τυρεμένη, εἰ ἐπιεικτοσόφῃσιν,
εἰ ἡμεροδόχῃσιν, εἰ ἀγίων πό-
δας ἐνέψιν, εἰ θλυτομένοις ἐπ-
ήρκεισιν, εἰ παντὶ ἔρῳ ἀγαθῷ
ἐπηκολυβητοῖ.

11 Νυκτεράς ᾄδῃ χήρας παρ-
αιτοῦ· ὅταν ᾄδῃ κατασθηνάσῃ
τοῦ Χριστοῦ, γαμήν δέλυσιν.

12 ἔχουσαι κῆρυκα ὅτι τὴν
πρώτῃ ψῆφον ἠδέτηται.

13 Ἀμα ᾄδῃ καὶ ἀργαῖ μαν-
θάουσι πειραχόμεναι τὰς οἰ-
κίας· ἐ μόνον δὲ ἀργαῖ, ἀλ-
λὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι,
λαλεῖν τὰ μὴ δεόντα.

14 Βέλομαι οὐκ ἰσχυρότερας
γαμήν, τιμωροῦν, οἰκοδομο-
τιν, μηδεμίαν ἀφωρμὴν διδόν-
ται τῷ ἀντικειμένῳ δουλοφιλίας
χαρίν.

15 Ἦδη γάρ τις ἡμετέρας
πῆξ ὀπίσω τῇ Σαλαμῇ.

16 Εἰ τις πιστὸς ἢ πιστὴ
ἔχῃ χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς,
καὶ μὴ βαρεῖδω ἡ ἐκκλησία,
ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρ-
κῇ.

17 Οἱ καλῶς προεστῆτες
προσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξ-
ιεύσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶν-
τες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

18 Λέγει ᾄδῃ ἡ γραφή· Βῆν
ἀλοῦντα ἐφωμώσεις. καὶ· Ἀξ-
ιος ὁ ἐργάτης τῆς μισθῆς αὐτοῦ.

19 Καὶ ἀπὸ προσβυτέρων καλῶν
πρωτοῦ μὴ ἐξουδένω, ἐλπίς
εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύ-
ρων.

20 Τῆς ἀμαρτανόσιας, ἐν-
ώπιον πάντων ἡλικίᾳ, ἵνα καὶ
οἱ λοιποὶ φόβον ἔχουσιν.

21 Διαμαρτυροῦμαι ἐν παντί
τῷ Θεῷ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
στῷ, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἀγίων,
ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς περι-
ερίμαλτο, μηδὲν ποιῶν κατὰ
πρόσκλησιν.

22 Χειράς ταχίως μηδὲν
ἐπιτίθει, μηδὲ κοινοῖς ἀμαρ-
τίαις ἀλλοτριῖαις. Σιανθὸν αἰ-
νὸν τήρει.

23 Μηκέτι ὑδροπότῃ, ἀλλ'
οἶνον ὀλίγον ἔρω διὰ τὸν σώμα-
χόν σε, καὶ τὰς συνκίνας σε
ἀδινείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀ-
μαρτίαι προδεδηλοῖ εἰσι, προά-
γουσαι εἰς κρίσιν· τοιοῦτοι δὲ καὶ
ἐπακολυβητοῦν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα προδεδηλοῖ εἰσι· καὶ τὰ ἀλ-
λως

λοι ἔχοντα, κρυβῆναι ἢ δύναται.

Κεφ. γ'. 6.

Ο ΣΟΙ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τὴν ἰδίαν δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίως ἡγούμενος, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.

2 Οἱ δὲ πωρὶς ἔχοντες δεσπότης, μὴ καὶ φρονεῖτωσιν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μάλλον δουλοῦνται, ὅτι πωρὶς εἰσι καὶ ἀγαπήτοι, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνονται. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακαλεῖ.

3 Εἰ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχῃ ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' ἐυσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 τιτύφῃ, μηδὲν ἐπιστρέφῃ, ἀλλὰ ἰουδῶν ὡς ζήτησις καὶ λογομαχίας· ἧς ὡς γινῇ φθόνος, ἱρις, βλασφημίαι, ἐπίπονοι πονηραὶ,

5 παραδιαστρίβει διφθορεμάτων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπειρημένον τῆς ἀληθείας, νομίζοντων πορισμὸν ἔχει τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἐστὶ δὲ πορισμὸς μίγας ἡ εὐσέβεια κατ' αὐταρχίας.

7 Οὐδὲν γὰρ ἰσχυρὸν καμῶν εἰς τὸν κόσμον, δὴλον ὅτι ἐδὲ ἔκλεκτον τι δυνάμει.

8 Ἐχοντες δὲ ἀξιοφειδῶς καὶ σκεπασμένως, τούτοις ἀρκεῖται ὑμῶν.

9 Οἱ δὲ βυλόμενοι πλεονεξίᾳ, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσιν τὸν ἀνθρώπου εἰς ὀλιθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπειπλανήθησιν ἀπὸ τοῦ πωρὶς, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὁδῶναι πολλὰς.

11 Σὺ δὲ, ὃ ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγ· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τοῦ πωρὶς, ἐπιλαβὼς τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας πᾶν καλὸν ὁμολογίαν ἡνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἡνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ ἁγίου πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρησάτος ἐπὶ Ποιτίᾳ Πιλάτου πᾶν καλὸν ὁμολογίαν.

14 τηρεῖσά σοι τὴν ἐντολήν τοῦ ἁσπίλου, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἡν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευμένων, καὶ Κύριος πάντων κυριεύοντων.

16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, ὃς οἰκῶν ἀπρόσιτος, ἐν ᾧ οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπων, ἐδὲ ἰδίων δυνάμει· ὃ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

17 Τοῖς

17 Τοῖς πλεσίοις ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ
ἐψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπιεῖναι
ἐπὶ πλεῖσθαι ἀδηλότῃ, ἀλλ'
ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρ-
έχοντι ἡμῖν πλεσίως πάντα εἰς
ἀπόλαυσιν·

18 ἀγαθοεργεῖν, πλετεῖν ἐν
ἔργοις καλοῖς, εὐεβιάδοτες ἔχοντες,
κοινωνικῶς·

19 ἀποθησαυρίζουρας ἐαυ-
τοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλ-
λον, ἵνα ἐπιλαβῶνται τὸ αἰῶνιον
ζωῆς.

20 Ὁ Τιμόθεε, τὴν παρα-
καθήκον φύλαξον, ἐκτρέπο-
μεν τὰς βεβήλας κενοφω-
νας, καὶ ἀνιθέσεις τῇ ψευδυνίμῃ
γνώσει·

21 ἦν τινες ἐπαγγελλόμε-
νοι, πρὸς τὴν πίστιν ἡγόχησαν·
Ἡ χάρις μετ' σὺ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐ-
γράφη ἀπὸ Λαοδικείας,
ἣτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυ-
γίας τῇ Πακατιᾷ. Ἐν
εἰσίοις σλ'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἑπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θε-
λήματος Θεοῦ, κατ'
ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκ-
νῳ, χάρις, εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ
λατρεύω ἀπὸ περιτομῆς ἐν κα-
ρατῇ συνειδήσεως, ὡς ἀδιάλει-
πτον ἔχω πρὸς σὺν νουθεσίαν
ἐν ταῖς διήσεσίν μου νυκτὸς καὶ
ἡμέρας.

4 Ἐπιποθῶ σοι ἰδίῳ, με-

μημένῳ σὺ τῶν δακρύων, ἵνα
χαρᾶς πληρωθῇ.

5 ὑπομνησὶν λαμβάνων τὸ
ἐν σοὶ ἀνυποκρίτως πίστεως, ἣτις
ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμη
σου Δαίδῃ, καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐ-
νίκη· πίπτεισθαι δὲ ὅτι καὶ ἐν
σοί.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμ-
νήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χά-
ρισμα τῷ Θεῷ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ
τῆς ὁπιθέσεως τῇ χειρὶ μου.

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ
Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ
δυνάμει καὶ ἀγάπῃ καὶ σωφρο-
νισμῷ.

8 Μὴ εἶναι ἰσχυροῦς τὸ
μαρ-

μαρτύριον τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μη-
δὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλ-
λὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγ-
γλίῳ καὶ δυνάμει Θεοῦ·

9 τοῦ σώσαι· ἡμᾶς, καὶ
καλίσσαι· κλήσῃ ἁγία, ἡ καὶ
τὰ ἱερά ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰ-
δίαν πρόθεσι καὶ χάριν τὴν δο-
ῦσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
πρὸ χρόνων αἰωνίων·

10 φανερωθῆσαι ᾧ νῦν δια-
τῆς ἐπιφανείας τῷ σωτήρῳ ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καταργήσαν-
τος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαν-
τος δὲ τὴν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν δια-
τῇ εὐαγγελίῳ·

11 εἰς ὃ ἐτίθει ἐγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος
ἡμῶν.

12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦ-
τα πάχω· ἀλλ' ἐκ ἐπαιχύ-
νμαί· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευ-
κα, καὶ σίκομαι ὅτι δυνατός
ἔστιν ἡ παραθήκη μου φυλά-
ξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Ἰποτύπωσιν ἔχει ὑγι-
αίνων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἡ-
γεσας· ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Τὴν καλὴν παρακατα-
θήκην φυλάξον διὰ Πνεύμα-
τος ἁγίου τοῦ νοιοκλήτος ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τὸτο, ὅτι ἀπει-
γράψασάν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὧν ὄρι Φύγελλος καὶ
Ερμούγενης.

16 Δὴν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ
Ὀνηφόρῳ οἰκῶ· ὅτι πολλά-
κις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἀλυσί-
ν μου ἐκ ἐπιοχύθη·

17 ἀλλὰ χυρόμενος ἐν Ῥώ-
μῃ, σπυδαίωτερον ἐζητήσέ με,
καὶ εὗρε·

18 Δὴν αὐτῷ ὁ Κύριος
εὐρεῖν ἔλεος· ὡς καὶ Κυρίως ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόνησι, βέλιον σὺ
γινώσκεις.

Κιφ. β'. 2.

ΣΥ ἔν, τέκνον μου, ἐνδυνα-
μῇ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ·

2 καὶ ἃ ἠκησας παρ' ἐμοῦ
ἀπὸ πολλῶν μνηστών, ταῦτα
παραθήσῃ πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵ-
τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους
διδάξαι.

3 Σὺ ἔν κακοπάθησον, ὡς
καλὸς γραβιῶτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς γρατενόμενος ἐμ-
πλέκει τὰς τῷ βίῃ πραγμα-
τείαις, ἵνα τῷ γραβιολογήσῃ
δύστη.

5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, ἡ
γεφάνεται, εἰὰ μὴ νομίμως ἀ-
θλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ
πρῶτον τῷ καρπῶν μίλαλαμ-
βαίνειν.

7 Νόμι ἃ λέγω· δὴν γὰρ
σοι ὁ Κύριος· σύνοις ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐγχερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ πέρ-
ματός· Δαβὶδ, καὶ τὸ εὐαγγέ-
λιόν μου·

9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
δυσμῆδος, ὡς κακῆργος· ἀλλ'
ὁ λόγος τῷ Θεῷ ἡ δέξις.

10 Διὰ τὸτο πάντα ὑπο-
μένω

2:6. The Husbandman labouring first, must be
Partaker of the Fruit.

4 ^{τομαρτυρομαι} ~~προδοται~~, ~~προπηλαξ~~, ~~τε-~~
τυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον ἢ
φιλόθεοι.

5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσε-
βίας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρ-
μάνοι. Καὶ τέτως ἀποτρέψω.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσι οἱ
ἀδύνατοι εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αι-
σχυματούμενοι τὰ γυναικαρια
συνερέμμενα ἀμύρτῃς, ἀγό-
μενα ὀπιθυμίαις ποικίλαις.

7 πάντοτε μαθαίνοντα, καὶ
ἐκτρέφοντες εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθεί-
ας ἰδθείν δυνάμενα.

8 Ὅν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ
Ἰαμβρῆς ἀνέστησαν Μωϋσεί,
αὐτῶς καὶ ἔτσι ἀνθίσταται τῇ α-
καθάρτῃ, ἀνθρωποκαταφθαρμένοι
ἐν τῷ, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίσιν.

9 Ἀλλ' ὅ προκόψουσιν ἐπὶ
πλεῖστον ἢ γὰρ ἀνοία αὐτῶν
ἐκδηλὸς ἔστι πάνσιν, ὡς καὶ ἡ
καίμων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρεκλήθηκας με-
τὰ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ
παραστήσει, τῇ πίστει, τῇ μακρο-
θυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς πα-
θήμασι, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις·
οἷς διωγμὸς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ
πάντων με ἐρέυσσας ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλον-
τες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
διωχθήσονται.

13 Ποῦροι δὲ ἄνθρωποι καὶ
ῥήπτες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χι-
ρὸν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένεις ἐν οἷς ἔμαθες
ἐπιγνώθης, ἰδὼς ὅτι τίς

ἔμαθες.

15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρίφους τὰ
ιερά γραμματεῖα οἶδας, τὰ δυ-
νάμει σοφίσαι εἰς σωτηρίαν.

16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευ-
τος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασ-
καλίαν, πρὸς ἐλεγχον, πρὸς
παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ.

17 ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τῷ Θεῷ
ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀ-
γαθὸν ἐξηρητισμένον.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ὑ-
μῖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλ-
λου, κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς
κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ.

2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστη-
θι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγχον,
ἐπιτίμησον, παρακάλεισον ἐν
πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσαι γὰρ καιρὸς ὅτι τῆς
ὕψαιντος διδασκαλίας ὅς
ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυ-
μίας τὰς ἰδίας ἐαυτοῖς ἐπισω-
ρεύσουσι διδασκάλως, κηρύττον-
τες τὴν ἀκοήν.

4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας
τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ
δὲ τοῖς μύθοις ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ ῥῆθι ἐν πᾶσι, κα-
κοκλήθης, ἔργον ποιήσης εὐ-
αγγελιστῆν, τὴν ἀξιοκρασίαν σε
πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι,
καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως
ἐφίγκει.

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΤΛΟΣ δὲ Θεῷ,
ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ πῶς ἐκ
δικτῶν Θεῷ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀ-
ληθείας τῆς κατ' εὐσεβείαν

2 ἐν ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίης,
ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀφ' ἐνδύσεως Θεοῦ
πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 ἐφαιέρωσι δὲ καιροῖς ἰ-
δίαις τὸν λόγον αὐτῷ, ἐν κη-
ρυγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ'
ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ

4 Τίτῳ γνωσίῳ τέκνῳ καὶ
κοινῷ πιστῷ, χάρις, εἰρήνη, εὐ-
εργεσία ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν.

5 Τέτε χάριν κατελιπόν
σι ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λοιπὸν αὐ-
τῶν ἐπιδορῶσιν, καὶ καταστήσῃς καὶ
ἐκείνους ὑποτάκτους, ὡς ἐγὼ
σοι διατάξω.

6 Ἢ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος,
ἡμῶν γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἰ-
σχυὸν πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ
ἀσεβείας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον
ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονό-
μος, μὴ αὐθάδης, μὴ ὀργίλος,
μὴ ὑπάρκων, μὴ πληκτικὸς, μὴ
αἰσχροκερδῆς

8 ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγα-
θον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον,
ἱερατῆ.

9 ἀντεχόμενον τῷ καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ πῶς λόγῳ, ἵνα διωα-
τὸς ἢ καὶ ὠρθοκαλεῖν ἐν τῇ δι-
δασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ
τὴν ἀντιλήγουσιν ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀν-
υπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρε-
ναπάται, μάστιγα οἱ ἐκ παι-
δοματίας

11 ὅς δι' ἐπιτομίαν οἱ-
τινες ὅλες οἴκους ἀνατρέπουσιν,
διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχρῶς
κέρδους χάριν.

12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἱ-
δὲ αὐτῶν προφήτης

Κρήτες ἀεὶ ψεύσαι, κακὰ
θηρία, γαστέρες ἀσυνεῖς, *swift*

13 Ἡ μαρτυρία αὐτῇ ἐστὶν ἀληθής, δι' ἣν αἰτίαν ἐλέγχε *cut con*
αὐτὸς ἐπιτόμως, ἵνα ὑγιαίνω- *to f. f. f. f.*
σιν ἐν τῇ πίστει

14 μὴ προσέχουσιν Ἰουδαί-
κοις μύθοις, καὶ ἐνβολαῖς ἀνθρώ-
πων ἀποστρεφόμενων πλὴν ἀλή-
θειας.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς
καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιασμένοις
καὶ ἀπίστοις εἶδεν καθαρόν, ἀλ-
λὰ μεμιασμένον αὐτῶν καὶ ὁ νῦν
καὶ ἡ συνειδήσις.

K k

16 Θεῷ

16 Θεὸν ὁμολογεῖσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἴσους ἀρετῇ, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πάντας ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.

σοβίῃ.

φρασεῖ.

2 Πρὸςβύτας τηφαλῆς εἶναι, σεμνὲς, σώφρονες, ὑγιαίνοντες τῇ πίσει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρὸςβύτας ὡσαύτως ἐν καλῇ ἐματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ ἀσέβους, μὴ οἷον πολλὰ διεκλωμένους, καλοδιδασκαλούς.

4 ἵνα σωφρονίζωσι τοὺς νέους, φιλόδοξοι, φιλοτίμοι,

5 σώφρονες, ἀγνοεῖς, οἰκνεῖς, ἀγαθοὶ, ὑποτασσόμενοι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηθῇ.

6 Τὸς νεώτερος ὡσαύτως παρακαλεῖ σωφρονεῖν.

7 περὶ πάντα σταυλὸν παρεχόμενον τύποι καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀ²ἀφθορίαι, σεμνότης, ἀφθαρσία,

qui dam-
nari nequit.

8 λόγοι ὑγιῆ, ἀκατάγνωστοι, ἵνα ὁ Θεὸς ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φάσιν.

utilisium

9 Δέχου ἰδίοις διαπύταις ὑποτάσσεται, ἐν πᾶσι ευαρίστους ἔῃ, μὴ ἀντιλέγοντας.

10 μὴ σοφιστομένους, ἀλλὰ πείθου πᾶσι ἐνδείκνυμένους ἀγαθῇ· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμήσιν ἐν πᾶσι.

11 Ἐπιφάνη γὰρ ἡ χάρις

τοῦ Θεοῦ ἡ σωτῆρις πάντων ἀνθρώπων.

12 παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, συνφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.

13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 ὃς ἐδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσιν ἑαυτοῦ λαὸν περιέσῃ, ζήλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρκαλέου, καὶ ἐλεῖχε μὲν πάντας ἐπιταγῆς. μηδεὶς σε ἀφροσύνην.

Κεφ. γ'. 3.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕΙΝ αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐκείναις ὑποτάσσεται, πειθαρχεῖν, πρὸς πάντας ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμὸς ἔῃ.

2 μηδεὶς βλασφημεῖν, ἀλλὰ μάχου ἔῃ, ἐπεικεῖς, πᾶσι ἐνδείκνυμένους πειθαρχία πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἡμεῖς γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, διεκλωμένους ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ ἀγνοοῖς, συνητοὶ, μὴ σῶντες ἀλλήλους.

4 Ὅτι δὲ ἡ χρηστότης καὶ φιλανθρωπία ἐπιφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5

5 ἐκ ἑξ ἔργων τῶν ἐν δι-
καιοσύνῃ ὧν ἐποίησαμεν ἡμεῖς,
ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ ἔλεον ἴσωσιν
ἡμᾶς, διὰ λυτῶν παλιγγενισί-
ας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύμα-
τος ἁγίου,

6 ὃ ἔχειν ἐφ' ἡμᾶς πλε-
σίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν·

7 ἵνα δικαιωθῆντες τῇ ἐκεί-
νῃ χάριτι, κληρονόμοι γινώ-
μεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πρὸς ὃ λόγος· καὶ περὶ
τούτων βέλομαι σε ἀναβιβάζει-
ν, ἵνα φροντίζῃς καλῶν
ἔργων προῖσθαι οἱ πιστεύον-
τες τῷ Θεῷ. ταῦτά ὄντι τὰ
καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνδρά-
σι.

9 Μαρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ
γυμνασίας, καὶ ἔρως, καὶ μά-
χαις νομικαῖς ἀφεύγασο· εἰσὶ
γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μὴ
μίαν καὶ δευτέραν ὑποτίθει παρ-
αιτῶ·

11 εἰδὼς ὅτι ἕξισταίαι ὁ
τοῦτος, καὶ ἀμνηστῆς ὧν αὐ-
τοκατάκριτος.

12 Ὅταν ἐμψῶ Ἀρτι-
μᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, ἀνυ-
δάσοι ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νι-
κόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κίερεκα πα-
ραχειμάσαι.

13 Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ
Ἀπολλῶ σκευδαίως πρόπιμ-
ψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ
οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προ-
ῖσθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας
χρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἀκαρπαί.

15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ'
ἐμὲ πάντες. Ἀσπασαί τις
φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ
χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκ-
κλησίας πρῶτον ἐπί-
σκοπον χειροτονηθέντα, ἐ-
γράφη ἀπὸ Νικοπόλεως
τῆς Μακεδονίας. Ἐν
τίχοις 42'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΠΑΥΛΟΣ δίδου
Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ Τι-
μόθεῳ· ὁ ἀδελφός, Φι-
λήμων τῷ ἀγαπητῷ καὶ σωτη-
ρῇ ἡμῶν·

2 καὶ Ἀμφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ,
καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συζευγμένῳ
ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκ-
κλησίᾳ·

K k 2

3 Χα-

3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν,
πάντοτε μνηστὴν σε ποιεῖμεν
ἐπὶ τῷ προσευχῶν μου,

5 ἀκέων σε πῶς ἀγάπῃ,
καὶ πῶς πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν
Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας
τοὺς ἀγίους·

6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς
σε ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιθύσει
παντὸς ἀγαθοῦ τῷ ἐν ὑμῖν εἰς
Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν
καὶ ὀφειλήσιν ὅτι τῇ ἀγάπῃ
σε, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῷ ἁ-
γίῳ ἀναπέπαιλαι διὰ τοῦ, ἀ-
δελφί.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ
παρρησίαν ἔχων ἐπιδάσκω σοι
τὸ ἀληθεῖ·

9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
κατακαλῶ, τοιούτῳ ὡς
Παυλὸς περισχυτής, νυνὶ δὲ καὶ
δύσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
ἐμὲ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς
δύσμοις μου, Ὁνήσιμον·

11 τὸν ποτὶ σοὶ ἀχρηστόν,
νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν
ἀνέπεμψα.

12 Σὺ δὲ αὐτόν, τῷ τῆς
τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσ-
λαβέ·

13 ὃν ἐγὼ ἐβελόμην πρὸς
ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ οὗ
ἀποκοῇ μοι ἐν τοῖς δύσμοις τῷ
εὐαγγελίῳ·

14 χωρὶς διὰ τῆς γνώμης
ἐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ
ὡς καὶ ἀνάγκη τὸ ἀγαθὸν σε
ἦ, ἀλλὰ καὶ ἐκούσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦ
ἐχωρίσθαι πρὸς ἄλλαν, ἵνα αἰώ-
νιον αὐτὸν ἀπείχης·

16 ἐκέτι ὡς δούλον, ἀλλ'
ὑπὲρ δούλον, ἀδελφὸν ἀγαπῶ-
ντον, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ
μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σὰρκι καὶ ἐν
Κυρίῳ·

17 Εἰ ἔν ἐμὲ ἔχεις ἐν-
ιωδόν, προσλαβέ· αὐτὸν ὡς
ἐμέ.

18 Εἰ δὲ τι ἠδικήσῃ σοι,
ἢ ὀφείλῃ, τούτο ἐμοὶ ἰλλέ-
γη.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψά
τῇ ἐμῇ χερσὶ, ἐγὼ ἀποτίσω·
ἵνα μὴ λίγω σοι ὅτι καὶ σιαν-
τὸν μοι προσοφειλές·

20 Ναί, ἀδελφί, ἐγὼ σὲ
ὀναίμην ἐν Κυρίῳ ἀνάπαυσιν
μὲν τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

21 Πεικνωθὲς τῇ ὑπακοῇ
σε ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ
ὑπὲρ ὀλίγων ποιήσεις.

22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ
μοι ξείναν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι
διὰ τῷ προσευχῶν ὑμῶν χα-
ριδῆσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζομαι σὲ, Ἐπ-
αφράς, (ὃ συνειχμαλντός μου
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ)

24 Μάρκῳ, Ἀρίσταρχῳ,
Δημᾷ, Λσκάῳ, οἱ συνεργοί
μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
σπύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἑγραφέν
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Οἰ-
σίμου οἰκέτου. Ἐν Ῥί-
μοις λζ'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κριθ. κ. 1.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολ-
λυτρόπως πάλαι ὁ
Θεὸς λαλήσας τοῖς
πατέρασιν ἐν τοῖς προφήταις,
ἐκ' ἑκάτων ἔτην ἡμερῶν τέτων
ἐλάλησεν ἡμῶν ἐν υἱῷ,

2 ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάν-
των, δι' οὗ τὴν αἰῶνα ἐποίησεν.

3 Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ χωρὰς ἑαυτοῦ ὑποστάσι-
ως αὐτοῦ, φέροντι τὰ πάντα
τῷ ῥήματι καὶ δυνάμει αὐτοῦ,
δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησά-
μενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκα-
θίστην ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλυσύ-
της ἐν ὑψηλοῖς·

4 τοσούτων περίτλων γινόμε-
νος ἔτην ἀγγέλων, ὅσω ἀνι-
στροφώτερον παρ' αὐτοῦς κατε-
νόμηκεν ὄνομα.

5 Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε ἔτην
ἀγγέλων· Τιός μου εἶ σύ, ἐγὼ
σήμερον γενγένῃς μοι; Καὶ
πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς
πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς
υἱόν;

6 Ὅταν ᾗ πάλιν ἐνσαγάγη
τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκὴν
ἐκείνην, λέγει· Καὶ προσκυνήσατέ με
αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τὸς ἀγγέλους
λέγει· Ὁ ποιῶν τὰς ἀγγελίας
αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὸς λε-
ιτεργὰς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ ἀρ-
νός σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα
τῷ αἰῶνος· ῥαβδος ἐν δόξῃ καὶ
ἐξουσίᾳ τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο
ἐχριστί σε ὁ Θεός, ὁ Θεός ἀν-
ήλικιον ἀγαλλιάσας παρὰ
τὸς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχαί,
Κύριε, τὴν γῆν ἐμεμίησας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν
οἱ ὕεροι.

11 Αὐτοὶ ἀπολύνται, σὺ
δὲ ἀβυσσὸς καὶ πάντες ὡς ἰ-
μάτια παλαιωθήσονται·

12 καὶ ὡς περὶ περιβολαῖς ἐλ-
θῇς αὐτοῖς, καὶ ἀλλαγήσονται·

K k 3

στ

σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἴτη σου
ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δι τῶν ἀγί-
λων ἔρρηκέ ποτε· Κάθε ἐκ δι-
ξίων μου, ἕως αὐτῶν θῶ τὴν ἐχ-
θρὰν σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου·

14 Οὐχὶ πάντες εἰς λη-
τουργικά πνεύματα, εἰς δια-
κονίαν ἀπογελλόμενα διὰ τῶν
μείλλοντας κληρονομεῖν σωτη-
ρίαν;

Κ:φ. 6'. 2.

Δ Ι Α τὴ το δι᾽ περισο-
 τήως ἡμᾶς προσέχον
 τῶς ἀκροῦναι, μὴ ποτε πα-
 ραρῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ θὶ' ἀγίνετο λα-
 λαθὺν λόγος ἐγένετο βίβαια,
 καὶ παλαιὰ καὶ ἰστορία καὶ παλαι-
 ακοὴ ἰσχυρὰ ἐνδοκίμοι μαθηταί-
 οισις.

3 πῶς ἡμῖς ἐκφυλοῖσθα,
 ἡδικαυτὴς ἀμειψαντες σω-
 τηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβῆσα
 λαλιῶσαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ
 τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβο-
 ραυμένη.

4 συνπιμῆντε τῷ
Θεῷ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ
ποικαλαῖς δυνάμειν, καὶ Πνεύ-
ματι ἁγίῳ μερισμοῖς, καὶ
τὴν αὐτῷ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε
τὴν οἰκουμενὴν τὴν μέλλουσαν, ἀλλὰ
τῆς λαλοῦμεν.

ὁ Δημήτριος δὲ πρὸς τὴν
 λήγων· τίς ἐστιν αἰθρῶν, ὅτι
 μιμήσκη αὐτῇ· ἢ υἱὸς ἀνθρώ-
 που, ὅτι ἐπισκέπη αὐτὸν;

7 Ἠλλάτισας αὐτὸν βρα-
χύ τι παρ' αἰγίλης· δοξή κ^ε
τιμῇ ἐσιφάνυσας αὐτὸν, κ^ε κα-
έστησας αὐτὸν ὅπ^ι τὰ ἔργα τ^η
χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑποτάξας ὑποκά-
τω τοῦ ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ
τοῦ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα,
ἐδίδωκε φῶς αὐτῷ ὑποτάξαι
αὐτῷ οἱ ἄνθρωποι ὅσα ἐν τῷ
κόσμῳ. ὅτι ὅτι πάντα ὑποτάσσονται αὐτῷ.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' αἰ-
γίλου ἡλαττωμένον βλέποντες
Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τὸ θά-
νάτου, δόξα καὶ τιμὴ ἐμφανι-
ζόμενον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ
παντὸς γεύσῃται θανάτου.

10 Ἐκρίπει γὰρ αὐτῶ, δι-
ὅτι τὰ πάγια, καὶ δι' ἧ τα πά-
τα, πολλὰς ὑπὸς αἰς δοξαί-
αγαθόγια, τ' ἀρχηγόνι τ' σωτηρίας
αὐτῶν βλάσ παθημάτων τιλε-
ῶσαι.

11 Ὅτι γὰρ ἀγιάζωι καὶ
οἱ ἀγιαζόμενοι, ὥς ἰνὸς παύσης
δι' ἣν αἰτίαν ἐκ ἐπαυχούμην ἀ-
διελφὲς αὐτὲς καλεῖν,

12 λέγων· Ἀπαγγιλῶ τὸ
ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα
μέσω ἐκκλησίας ὑμῶν σι.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἴσ-
μαι πεποιθὲς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ
πάλιν· Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιὰ
ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπὶ οὖν ταῖς παιδίαις κοινώθηκες σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁμοκατησίου μετῴκει τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆς θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα

10. It was wise & right in God, y^t he, who was to lead many to
23 Glory, &c. thro' (his own) sufferings, he made a comest
Captain of their Salvation —

ἔχοντα τὴν θανάτου, τετίγι, τὸν ἀνέβουλον.

15 καὶ ἀπαλλάξῃ τέτῃς, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντός τῷ ζῆνι ἐποχοὶ ἢ δουλίας.

16 Οὐ γὰρ ᾤχετο ἀγγέλων ὑπὸ λαμβάνῃ, ἀλλὰ ἀνέμαλτος Ἀβραὰμ ὑπὸ λαμβάνῃ.

17 ὅθεν ᾤφειλε καὶ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἰλημῶν γένηται καὶ πωγὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τοὶ ἰλάσκειν τὰς ἀμαρτίας τῷ λαῷ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πεποιθεν αὐτὸς περὶ αὐτοῖς, δύναται τοῖς περὶ αὐτοῖς βοηθεῖν.

Κεφ. γ. 3.

Ο ΘΕΟΣ, ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσις ἐπεραίνῃ μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 πωγὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 Πλείονος γὰρ δόξης ἔτος τοῦ Μωσῆν ἡξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τῷ οἴκῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὸν.

4 ὡς γὰρ οἶκος κατεδράζειται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πωγὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, οὐ μὲν τῶν λαληθησομένων.

6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὁ οἶκος ἵσμεν

ἡμῖς, ἵνα περὶ τῷ παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος, μέχρι τέλους βιβαίαν κατάσχωμεν.

7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον ἵαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃ,

8 μὴ σκληρύνῃται τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ ᾤχετο πρᾶσμι, καὶ τὴν ἡμέραν τῷ περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 ὅ ἐπεπράσαν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεισάρα κοῖα ἔτη.

10 Διὸ προσώχθισα τῇ γυναικὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Αἰ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ ἐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς ὡμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσπλεύουσιν εἰς τὴν καλῶς αὐτοῦ μου.

12 Βλέπει, ἀδελφοί, μή ποτε ἔσαι ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος.

13 Ἀλλὰ ᾤχετο καλεῖται ἐαυτοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀχρὶς ὅτε τὸ σήμερον καλεῖται ἵνα μὴ σκληρευθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας.

14 Μέτοχοι γὰρ γενόμενοι τῷ Χριστῷ, ἵνα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βιβαίαν καλῶς αὐτοῦ.

15 ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον ἵαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃ, μὴ σκληρύνῃται τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ ᾤχετο πρᾶσμι.

16 Τῷ

6. did not take hold of angels to save them
(ie) did not help y. Angels -

16 Τινες γὰρ ἀκούσαντες
παριτίκραιναν, ἀλλ' ὃ πάντες
οἱ ἐξιληθόντες ἔξ Αἰγύπτου διὰ
Μωσίου.

17 Τίσι δὲ προσώχθισιν
σάρακεντα ἔτη· Οὐχὶ τοῖς ἀ-
μνησθήσασιν, ὧν τὰ κώλα ἔπι-
σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὥμοσι μὴ εἰ-
σλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτῶν, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι ἐκ
ἡδυνήθησαν εἰσιλθεῖν δι' ἀπι-
σίαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ ἔν
μὴ ποτε καταλειπομέ-
νης ἐπαγγελίας εἰσιλθεῖν εἰς
τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν, δοκῇ
τις ἔξ ὑμῶν ὑπερηκίναί.

2 Καὶ γὰρ ἴσμεν ἐπαγγελισ-
μένοι, καθάπερ καὶ κλητοὶ· ἀλλ'
ἐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκο-
ῆς ἐκείνης, μὴ συκικραμῶ-
σθαι οἷσιν τοῖς ἀκούσιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν
κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες,
καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὥμοσα ἐν
τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσλεύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καί-
τοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου γεννηθέντων.

4 Εἴρηκε γὰρ περὶ τῆς
ἐξόδου ἔγω· Καὶ κατέπαυσεν
ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐξόδῳ
ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ
εἰσιλευσόμεθα εἰς τὴν κατάπαυ-
σιν μου.

6 Ἐπεὶ ἔν ἀπολείπεται

τινας εἰσιλθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ
πρότερον εὐαγγελισθέντες ἐκεί-
νην δι' ἐπιείκειαν.

7 πάλιν τινα ὀρίζει ἡμέ-
ραν, σήμερον ἐν Δαβὶδ λέγου,
μὴ τοσούτοι χρόνοι· καθὼς ἰ-
σθται· Σήμερον ἰάν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσῃ, μὴ σκληρύνῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὶ ἰσθῶς
κατέπαυσιν, ἐκ αὐτοῦ ἐξέλ-
λης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέ-
ρας.

9 Ἄρα ἀπολείπει·) σαβε-
τισμὸς τῷ λαῷ τῷ Θεῷ.

10 Ὅ γὰρ εἰσιλθὼν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ
κατέπαυσιν ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτῶν, ὥστε ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ
Θεός.

11 Σκεδάσωμεν ἔν ἐισλ-
θεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυ-
σιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τῇ
ὑποδείγματι πείσῃ τῆς ἀπι-
θείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἐνεργητής, καὶ τοματικός·
ὑπὲρ πάντων μάχαιραν διχο-
νοῦν, καὶ διικκημένους ἄχρειοις
μὲν ψυχῆς τε καὶ σωματικῶν,
ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ καίτι-
κος ἐνδυμήσειν καὶ ἰησῶν καρ-
διάς.

13 Καὶ ἐκ ἑστῆς ἐκείνης ἀφα-
ρῆς ἐνώπιόν αὐτοῦ· πάντα δι-
γύμνα καὶ τετραχάλισμα τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς οἱ ἡ-
μῖν ὁ λόγος.

14 Ἐχόντες ἔν ἀρχιερέα
μῶν,

13. To wit we are to give an account—

τὴν τελειότητα φερώμεθα· μὴ
πάλιν διμύλιον καταβάλλομε-
νοι μίκροιας ἀπὸ νεκρῶν ἔρῶν
καὶ σίτῳ ὅπῃ Θεοῖ,

2 βαπτισμῷ διδασκῆς, ἐπι-
δόσις τε χειρῶν, ἀναστάσις
τε νεκρῶν, καὶ κρίμα ^{τοῦ} αἰῶνι.

3 Καὶ τὸτο ποιήσομεν, ἐ-
κὼς ὁπίτρεπῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατοι γὰρ τὸς ἀπαξ
φωτισθέντες, γευσάμενοι τε τῆς
δωρεᾶς τῆς ἡμετέρας, καὶ μίσους
τῆς ἀκαθαρτίας Πρώτου αἰῶνι,

5 καὶ καλὸν γευσάμενοι
τοῦ Θεοῦ ἔργα, δυνάμεις | τε μέλ-
α ἡμῶν αἰῶνι,

6 καὶ ὡς ἀπιστοῦντας, πᾶ-
σι δὲ ἀνακαίνισεν εἰς μετανοίας,
κατακαύσαντας ἑαυτοὺς τὸν ὕδωρ
τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματι-
σμοῦ τοῦ Θεοῦ.

7 Ὡς γὰρ ἡ πῦρ τὸν ἐκ
αὐτῆς πολλὰκις ἐρχόμενοι ὑ-
ποκαίνῃ, καὶ τίλιν βελανθίνην ὅσ-
τον ἐκείνοις δι' ἐς καὶ γεωργεῖ-
ται, μεταλαμβάνει εὐλογίας
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκαθαρσίας καὶ
ἐριδίας, ἀδόκιμοι καὶ κατα-
ργαί ἡμῶν, ἡς τὸ τίλιν εἰς καυ-
σιν.

9 Πεισισμῷ δὲ ὡς ὁ
μῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα
καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ ὅ-
τε λαλῶμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός·
ἐπιλαβόμεθα τὸ ἔργον ὑμῶν, καὶ
τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης, ἡς ἐ-
δείξατε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις, καὶ
ἀγαπῶντες.

11 Ἐπιθυμῶμεν δὲ ἕκαστον
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυται
σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφάνειαν
τῆς ἐλπίδος ^{ἐν} χειρὶ τέλους.

12 ἵνα μὴ καταλείπη ὑμῶν
μνηταὶ δὲ τῶν διὰ σίτῳ καὶ
μακροθυμίας κληρονομοῦντων
τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγ-
γελάμενος ὁ Θεός, ἐπὶ κατ'
ἐξουσίαν εἶχε μείζονος ὁμοσίου,
ὡμοσι κατ' ἑαυτοῦ,

14 λέγων· Ἡ μὲν εὐλογίαν
εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνω
πληθύνω σε.

15 Καὶ ὅτε μακροθυμή-
σας ἐπίτυχῃ τῇ ἐπαγγελίᾳ.

16 Ἀνθρώποι μὲν γὰρ καὶ
τὸ μείζονος ὁμῶν, καὶ πα-
σης αὐτοῖς ἀντιλογίας πῶς
εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ ὁ ὁσιώτατος βο-
λόμην ὁ Θεός ἐπιδείξει τοῖς
κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τῆς
ἀμεταβίβου τῆς βουλῆς αὐτοῦ
ἐμμεσίτισιν ὅρκων.

18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων
ἀμεταβίβων, ἐν οἷς ἀδυνατεῖ
ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰ πα-
ράκλησιν ἰσχυρῶν οἱ καὶ ἀφ' ὧν
γόντες κρατῆσαι τῆς σωτηρίας
μένης ἐλπίδος.

19 ὡς ὅτε ἀγνοοῦντες ἰσχυ-
ρῶς τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆς τὴν ἐ-
βραίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς
ἰσώτερον τὸ κατεπαισμένον

20 ὅτε προέδομεν·

ἡμῶν ἐσθλὸν ἴησιν, καὶ τὴν
τάξιν Μελχισιδικῆς ἀρχιερέως
ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΟΥΤΟΣ δὲ ὁ Μελχισι-
δικῆς, βασιλεὺς Σαλήμ,
ἱερεὺς τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὁ
στατήσας Ἀβραάμ ὑποσέ-
φει ἀπὸ τῆς κοτῆς τῆ βασι-
λείας, καὶ εὐλογήσας αὐτόν·

3 καὶ δικαίῳ ἀπὸ πα-
τρὶν ἡμέρῃσι Ἀβραάμ· παρὼν
μὲν ἐν μὲν βασιλεὺς
δικαιοσύνης, ἐπειδὴ δὲ καὶ βα-
σιλεὺς Σαλήμ· ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀγνός·

3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγι-
καλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡμε-
ρῶν, μήτε ἑσπέρην τέλος ἔχων·
ἀφωμοιούμενος δὲ τῷ ὑψίστῳ τῷ
Θεῷ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνε-
ρές.

4 Θεωρεῖτε ὅτι σιμὸν καὶ
δὲ καὶ δικαίῳ Ἀβραάμ ἔδωκεν
ἐκ τῆς ἀκροβυσσῆς ὁ πατριάρ-
χος.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν Ἀντι-
τῶν ἱερατῶν λαμβάνουσιν, ἐν-
τολὴν ἔχοντες ἀποδικατῆν τὸν
λαόν κατὰ τὸν νόμον, τετέλε-
σται δὲ αὐτῶν, καὶ ὁ
ἐκτελεσθεὶς ἐκ τῆς ὁσφύς
Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ φησιν ἀποδύ-
σας αὐτῶν, διδικάτωκε τὸν
Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς
ἐπαγγελίας εὐλογῆκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀνιλο-
γίας, τὸ ἑλπίον ὑπὸ τῷ κρείτ-
τοι· εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὅδε μὲν δικάτω-
καὶ ἀποθήσκοις ἀνθρώποι λαμ-
βάνων· ἐκείνους δὲ, μαρτυρεῖ-
ται ὅτι ζῇ.

9 Καὶ, ὡς ἔπαρ· εἰπὼν,
διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δικά-
τω λαμβάνων διδικάτωται·

10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τῷ
πατρὶ ἦν, ὅτι συνήτησαν αὐ-
τῷ ὁ Μελχισιδικῆς.

11 Εἰ μὲν ἔν τῶν τοῦ Θεοῦ δια-
τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν·
(ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νομο-
θέτησεν) τίς ἔτι χρεῖα, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισιδικῆς ἑτερον
ἀνίστασθαι ἱερεῖα, καὶ ἐκ τῆς
τάξης Ἀαρὼν λήγουσιν;

12 Μελχισιδικῆς γὰρ τῆς
ἱερωσύνης, ἐκ ἀνάγκης καὶ νό-
μος μετὰθίσις γίνεσθαι.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λείπει ταῦ-
τα, φυλῆς ἑτέρας μετέχουσιν,
ἀφ' ἧς ἐδοῖς προσέχουσι τῷ
Θεῷ διακονῶν.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ
Ἰσραὴλ ἀνατίταλκεν ὁ Κύριος
ἡμῶν· οἷς ἦν φυλὴν ἐδὲν ὡς
ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησεν.

15 Καὶ ὡς ὅσοι ἔτι
κατάδηλόν ἐστιν, οἱ καὶ τὴν ὁ-
μοιότητα Μελχισιδικῆς ἀνίστασθαι
ἱερεῖς ἑτεροί.

16 ὅς ἐκ τῆς νόμου ἐπιλογῆς
σαρκικῆς γίνονται, ἀλλὰ κατὰ
δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτης.

17 Μαρτυρεῖ γὰρ· Ὅτι
σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν
τάξιν Μελχισιδικῆς.

18 Ἀθήνησις μὲν γὰρ γί-
νεται

18) παραγέσης ἐνβολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀδελφῆς καὶ ἀνδρὸς.

19 ὅθεν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον ἔχωρὶς ὁρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες·

21 ὁ δὲ, μετὰ ὁρκωμοσίας, διὰ τῷ λόγῳ· πρὸς αὐτὸν· "Ὁμοσε Κύριε, καὶ ἔμεινεν ἀληθεύειν· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ")

22 κατὰ τοσούτοις κρείττονος· Ἀβραάμης γέγονεν ἔνδοξον· Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, Ἀβρὰ τὸ θανάτῳ καλυπτοῦνται· ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν ἀν-

νιπτικῶν τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον *transitu* ἔχει τὴν ἱερουσύνην *-nem*.

25 ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ σωτηρίας δι᾽ αὐτῶν τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιούτου γὰρ ἡμῶν ἔπρεπτον ἀρχιερεὺς, ὅσις, ἄκακος, ἁγίος, κειροτομητός· ἀπὸ ἁβραάμικων, καὶ ὑψηλότερος τῶν ὑψίστων γενομένος.

27 ὅς ἐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρῶτον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμάρτυων· θυσιὰς ἀναφέρειν, ὥσπερ

πάντες λαοὶ· τὸ γὰρ ἐποίησαν ἰφάπαξ, ἑαυτοὺς ἀνέγκαντες.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπων καδίστην ἀρχιερεῖς, ἰσχυρὰς ἀδελφείαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, ὑἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τιτὸν λειωμένον.

Κεφ. ἡ. 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δι' ὅπου τοῖς λεγομένοις, τοῖς ἔχομεν ἀρχιερεῖς, ὅς ἐκείνους ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλῆς σύνης ἐν τοῖς ὑψίστοις,

2 τῶν ἁγίων λειτουργῶν, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθείας, ἡ ἐκείνη· ὁ Κύριος, καὶ ἐκ αὐτοῦ πᾶς.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα· τε καὶ θυσιά· καδίστα· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τῶν ὁ προσεγγεῖν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆ· ὅς ἂν ἦν ἱερεὺς, ὅταν τῶν ἱερῶν τῶν προσφερόντων καὶ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

5 οἷσις ὑποδείγματι· σκιά λατρεύουσι τῶν ἐκείνων· καδὼς κειροματῆται Μωσὴ μέλλων ὁπτιλεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δείχοντά σοι ἐν τῷ ὄρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφορώτερος· τὸν κειροματῆται, ὥσπερ καὶ κειροματῆται διαθήκης μυστήρις, τις ἐπὶ κρείττοσις ἐκκαθαίρει νομοθετή.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκ

γὰρ ἐποίησαν
ἀνθρώποις.

γὰρ ἀνθρώποις
ἐχειρουργήσας,
ὁ λόγος. ἀλλὰ
ὅτι μετὰ τὸν
αἰῶνα τιτὶ-

8.

ON δὲ ὅτι
τοῖς, τοῦτο
ὅς ἐκείνους
τῆς μεγαλω-

ς,
εἰρηγόριος, καὶ
ἐλπίδιος, ἢ
ἐκ ἀνθρώπων

χειρουργήσας
εἰς τὸ
καὶ διότι
ἐκείνους ἔχουσιν
ἐνέργειαν.

ὅτι γὰρ
τοῖς ἐκείνους
τοῖς ἐκείνους καὶ

ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ

ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ

ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ

ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ

ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ
ἐκείνους καὶ

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη
ἡ ἀμύμητος, ἐκ ἀνθρώπων
ἐκείνητος τόπος.

8 Μεμνημένοι δὲ αὐτοῖς
λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται,
λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω
ὅτι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ὅτι
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ὅτι

9 ἢ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
ἐποίησα τοῖς πατέράσιν αὐτῶν,
ὅτι ἡμέρα ἐπιλαβομένη με τῆς
χαρὸς αὐτῶν, ἔκαστος αὐ-
τῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐ-
τοὶ ἐκ ἐμείναν ἐν τῇ διαθήκῃ
με, καὶ ἠγάπησα αὐτοὺς, λέ-
γει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη
ἡ διαθήκη μετὰ τῶν πατέρων Ἰσραὴλ
ἐκείνητος ἡμέρας ἐκείνης, λέγει
Κύριος, διδὼς νόμος με εἰς τὴν
ἀνάστασιν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτῶν· καὶ
ἵσταμαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐ-
τοὶ ἵσταμαι μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ ἢ μὴ διδάξωσιν ἐ-
κείνους τὸν πλησίον αὐτῶν, καὶ
ἐκείνους τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, λέ-
γει Γωθὶ τὸν Κύριον· ὅτι
πάντες εἰδὼσιν με, ἀπὸ μι-
αυτῶν εἰς μεγάλην αὐτῶν.

12 ὅτι ἴδωμαι ἵσταμαι ταῖς
ἐκείνους αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρ-
τιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν ἢ μὴ μετῴδω ἔτι.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν,
ἐκείνους τὴν πρῶτην· τὸ
ἐκείνους καὶ γνησίοις,
ἐκείνους ἀφανισμῶν.

Κεφ. 9.

Εἰς τὴν ἐκείνην καὶ ἡ πρώτη
σκηνὴ δικαιοσύνης λα-
τρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν.

2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευά-
σθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχ-
νία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρῶ-
τος τῶν ἁγίων, ἡτις λέγεται
ἅγια.

3 Μία δὲ τὸ δεύτερον κατε-
σκευάσθη σκηνὴ ἡ λεγομένη
ἅγια ἁγία.

4 χρυσὸν ἔχουσα θυμιατή-
ριον, καὶ τὴν κινεσθεὶς τῆς δια-
θήκης ὑπερκαλυμμένην σάι-
τοδι χρυσῷ· ἐν ἣ ἡ γὰρ
χρυσὴ ἔχουσα τὸ μάντιον, καὶ ἡ
ἐκείνη. Ἀρὰ ἡ βλαστήσασα,
καὶ αἱ πλάξεις τῆς διαθήκης.

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χε-
ρὺς δόξης, κατεσκευάσθη
τὸ ἱλαστήριον· φεῖ δὲ ἐκ ἐξο-
νὴν λέγειν κατὰ μέτρον.

6 Τύτων δὲ ἔσαν κατεσκευ-
ασμένοι, εἰς μὲν τὴν πρῶτην
σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίσαι οἱ
ἱερεῖς, ταῖς λατρείαις ἐπιτελεῖ-
ται.

7 εἰς δὲ τὴν δεύτεραν ἀπαξ
τὴν ἑαυτῆς μοῖον· ὁ ἀρχιερεὺς
ἢ χωρὶς αἵματος, ὁ προσφέρει
ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἁγ-
νοματῶν.

8 Τὴν δὲ πρῶτην τὴν Πνεύ-
ματος τῆς ἀγίας, μέγας παρ-
ακαλεῖται τὸν ἅγιον ὁδόν, ἐ-
κείνη τῆς πρῆτης σκηνῆς ἐκείνης
ἐκείνης.

9 ἡτις πρῶτος εἰς τὸν
καίρον

καίρον τὸν ἐλεγκτότα, καθ' ὃν
δυσία τε καὶ θυσίαι προσφέρου-
ται, μὴ δυνάμεναι καὶ συνεί-
δησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύον-
τα,

10 μόνον ἐπὶ βρώμασι, καὶ
πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτί-
μοις, καὶ δικαιώμασι σαρκός,
μέχρι καίρου διορθώσεως
ἐπικείμενα.

11 Χριστὸς δὲ ὡς ἀρχι-
μὲν ἀρχιερέως καὶ μελλόντων
ἀγαθῶν, ἀπὸ τῆς μεζονοῦ καὶ
τελειότερας σκηνῆς, ἢ χειρο-
ποιήτε, τετέστιν, ἢ ταύτης τῆς
κλίσεως,

12 ὅθεν δι' αἵματι τράγων
καὶ μόσχων, ἀπὸ δὲ τῆ ἰδίου αἵ-
ματι εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ
ἁγία, αἰωνίαν λύτρωσιν ὁρά-
μεν.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύ-
ρων καὶ τράγων, καὶ ποδοῦς δα-
μάλεως ῥαντίζουσα τὸν κεκοι-
νωμένον, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς
σαρκὸς καθαρότητα.

14 πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα
τῷ Χριστῷ, ὃς ἀπὸ Πνεύματι
αἰώνιος ἑαυτὸν προσήνεκεν ἁ-
μωμοι τῷ Θεῷ, καθαρίσιν τὴν
συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔρ-
γων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ
ζῶντι;

15 Καὶ ἀπὸ τούτου διαθή-
κης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως
θανάτῳ ἡνωμένῳ, εἰς ἀπολύ-
τρωσιν καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ δια-
θήκῃ παραβάσειν, τὴν ἐπαλ-
γείαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι
τῆς αἰωνῆς κληρονομίας.

16 Ὅπερ καὶ διαθήκη, δα-
ταίαν ἀνάγκη φέρεσθαι τῷ δια-
δεμένῳ.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μὴ ποτε ἰσ-
χύει ὅτε ὅτι ὁ διαθεμνόμενος.

18 Ὅθεν ὅθεν ἡ πρώτη χυ-
εῖς αἵματι· ἐκκαίνισται.

19 Λαληθείσης γὰρ πα-
σης ἐντολῆς καὶ νόμον ὑπὸ Μω-
υσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαλῶν
τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τρά-
γων μετὰ ὕδατι καὶ ἱερὺς κοκ-
κίνῳ καὶ ὑσσώπῳ, αὐτὸ τι τὸ
βιβλίου καὶ πάντα τὸν λαὸν ἑρ-
ῶντισι,

20 λέγων· Τούτο τὸ αἷμα
τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετάτατο
πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ
πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας
τῷ αἵματι ὁμοίως ἑρῶν-
τισι.

22 Καὶ ὅθεν ἐν αἵματι
πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν
νόμον, καὶ χωρὶς αιματικυ-
σίας ἢ γυνῆς ἁφίσις.

23 Ἀνάκλησιν ἐν ταῖς ἡμε-
ραῖς τῶν ἐν τοῖς ἑρανοῖς,
τέτοις καθαρίζονται· αὐτὰ δὲ
τὰ ἱεράγια κρείττοσι θυσί-
αις ὡς ταύτας.

24 Οὐ καὶ εἰς χειροποιή-
τα ἁγία εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀν-
τίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ'
εἰς αὐτὸν τὸν ἑρανον, τὸν ἡμ-
φανισθῆναι τῷ προσώπῳ τῷ
Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν.

25 ὅθεν ἵνα πολλὰκις προσ-
φύγῃ

ρίστη αὐτόν, ὡς περ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἑαυτὸν ἐν αἵματι ἄλλοτριῷ.

26 (ἵπαι ἴδει αὐτὸν πολλὰς παθεῖν ἀπὸ κατὰβολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἀπαξ ἐπὶ συνπλήξει τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτῆς πεφανερώσεται).

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ ἄπολαιῖν, μετὰ δὲ τῷτο κρίσις.

28 ὅτως ὁ Χρηστὸς ἀπαξ προσερχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνιγκῆν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χρεὶς ἁμαρτίας, ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπειδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Κιφ. Ι. ΙΟ.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μὴλόντων ἀγαθῶν, ἐκ αὐτῆς τὴν οἰκονομίαν πραγμάτων, κατ' ἑαυτὴν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, αἷς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηγεῖσθαι, ἐνέπτοι δύνανται τὰς προσερχομένους τελειῶσαι.

2 Ἐπειὶ ἐκ αὐτῶν ἱκανῶς αὐτοπροσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τῶν λατρεύοντων, ἀλλὰ καθαρευμένους.

3 ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἑαυτὸν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρου καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν

κόσμος, λέγει· Θυσίαι καὶ προσφοράι ἐκ ἡθέλησας, σῶμα δὲ καλῆςτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ πρὸς ἁμαρτίας ἐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἴδὲ ἤκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται πρὸς ἐμὴν) τῇ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου.

8 Ἀνώτεροι λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ πρὸς ἁμαρτίας ἐκ ἡθέλησας, εὐδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται).

9 τότε εἴρηκεν· Ἴδὲ ἤκω τῇ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναίρει τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον γένη.

10 Ἐν τῷ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσφοράς τῇ σώματι τῇ ἱερῇ Χρηστῇ ἰφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερὸς ἔστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες ἐνέπτοι δύνανται πρὸς αἵματι ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσεβόησας θυσίαν, εἰς τὸ διηγεῖσθαι ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῇ Θεῷ.

13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενοι εἰς τελῶσιν οἱ ἰσχυροὶ αὐτῇ ὑποπόδιοι τῶν ποδῶν αὐτῆς.

14 Μία γὰρ προσφορά τελείωνει εἰς τὸ διηγεῖσθαι τὰς ἀγαζόμενους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ

Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ
τὸ προσηκύναι·

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἢ δια-
θήσομαι πρὸς αὐτοὺς μίλ᾽ τὰς
ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος·
διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·

17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ὃ
μὴ μνησθῶ ἐτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφισις τέτων,
ὅκ ἐτι προσφορὰ περὶ ἁμαρ-
τίας.

19 Ἐχοντες ἔν, ἀδελφοί,
παρέρρησιαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν
πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ
καταπατάσματος, τετίσι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ·

21 καὶ ἱερία μέλαν ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 προσερχώμεθα μίλ᾽ ἀ-
ληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ
πίστεως, ἐξῥανιζομένης τὰς καρ-
δίας ἀπὸ συνειδήσεως ὡνηραῖς·

23 καὶ λευκίονοι τὸ σῶμα
ὑδαὶ καθαροῦ, κατέχουμεν τὴν
ἐμολογίαν τῆς ἐλπίδος· ἀκλινῇ
(πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελιαμένος·)

24 καὶ κατανῶμεν ἀλλήλους
εἰς παροξυσμοὶ ἀγάπης καὶ κα-
λῶν ἔργων·

25 μὴ ἐγκαταλείποις τὴν
ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς
ἐθελοῖσι, ἀλλὰ παρακαλῶν-
τες· καὶ τοσούτω μαῖλλον ὅσω
βλέπει· ἐγγίζουσαι τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκκοσίως γὰρ ἁμαρτα-
νόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαοῦν
τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,
ὅκ ἐτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολεί-
πεται θυσία·

27 φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ
κρίσεως, καὶ πρὸς ζῆλον, ἐδί-
κην μέλλουσι· τοὺς ὑπεταγμένους.

28 Ἀθετήσας τὶς νόμον Μω-
σέως, χωρὶς οἰκτιρημῶν ἐπὶ δι-
κῶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσ-
κει·

29 πόσω (δοκεῖτε) χείρο-
ν· ἀξιώθησι τιμωρίας ὁ τοῦ
ἡνὸς τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν
ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιασθῇ, καὶ
τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος· ἐν-
βρίσας;

30 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι εἰπόν-
τα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀν-
ταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ
παλιν· Κύριος· κρινεῖ ὅτι λαὸν
αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπισθῆναι εἰς
χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμνησκόμενοι δὲ τὰς
πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φω-
τιζόμενοι, πολλὴν ἀθλήσιν ὑπ-
εμείνατε παθημάτων·

33 τὸτο μὲν, ὀνειδισμοὺς τε
καὶ θλίψεις διατριζόμενοι· τὸ
δὲ, κοινοὶ τῶν ὅπως ἀνα-
γεφομένῳ θυμώμενοι.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς
μὴ συνπαθήσατε, καὶ πῶς ἀρ-
παγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν
μὴ ἀχαρῶς προσδοξάσθε, γι-
νόμενοι· ἔχει ἐν ἑαυτοῖς κρείτ-
τονα

τοια ὑπαρξιν ἐν ἔρασιν, καὶ μέ-
ρισαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε ἐν τῇ
παρεσσίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει
μιδιαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ἰπομονῆς γὰρ ἔχετε
χρίαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσητε τὴν
ἐπαγγελίαν.

37 Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον,
ἐρχόμενοι ἦξετε, καὶ ἐχρεοῖσθε.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσει· καὶ ἐὰν ὑποείληται,
ἐκ εὐδοκίᾳ ἡ ψυχὴ μὴ ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ ἐκ ἐσμὲν ὑπο-
σχόμενοι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
πίστεως εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. ιι.

ΕΣΤΙ δὲ πίστις, ἐλπιζο-
μένην ὑπόστασις, πραγ-
μάτων ἡλπιζομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμάρτυρήθη
οἱ περισσότεροι.

3 Πίστει νοῦμεν καταρτίσθαι
τὰς αἰῶνας ἐννοίας Θεοῦ, εἰς τὸ
μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλέπο-
μενα γινώσκειν.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν
Ἀβὴλ προσέφερεν ἢ Κάιν· προσήνεκε
τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμάρτυρήθη ὅτι
δίκαιος, μάρτυρ ὡν ἐπὶ τοῖς
ἄλλοις αὐτῷ τῷ Θεῷ· καὶ δι'
αὐτῆς ἀποθανὼν ἐτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνώχ μετετίθηται
μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ ἔχεν εὐρίσ-
κειν, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ
Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταβολῆς
αὐτῷ μεμαρτύρηται εὐεργη-
κίαι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνα-
τον ὑπαρξήσκει· πιστεύσαι γὰρ
δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ,
ὅτι ἐστὶν, καὶ τοῖς ἐκζητήσιν αὐ-
τὸν μιδιαποδοτὴς γίνεσθαι.

7 Πίστει χρηματιζοὺς Νῶε
πρὸ τῶν μηδέπω βλεπομένων,
εὐλαβηθεὶς κατασκευάσαι κιβω-
τὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ
τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐ-
γένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλὸν ἔργον Ἀβρα-
ὰμ ὑπέκρινεν ἔχοντα εἰς τὸν
τόπον ὃν ἡμιλλῶν λαμβάνειν εἰς
κληρονομίαν, καὶ ἐξηλθε, μὴ
ἐπιστάμενος πᾶσι ἔρχεσθαι.

9 Πίστει παρέκρινεν εἰς τὴν
γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἄλλο-
τρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συ-
κληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς
αὐτῆς.

10 Ἐκδέχεται γὰρ τὴν τοῦ
διμελὲς ἔχουσαν πόλιν, ἧς
τιχύντης καὶ δημιουργὸς ὁ
Θεός.

11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα
δύναμιν εἰς καταβολὴν ἀνέμα-
τον ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡ-
λικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πρὶν ἢ ἡγή-
σατο τὸν ἐπαγγελία μόνον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' εἰνός ἐγεννή-
θη, καὶ ταῦτα ὑπεκρινόμενε,
καθὼς τὰ ἄλλα τοῦ ἔρατος τῷ
πλήθει, καὶ ὡς αἱ ἀμμοὶ ἢ
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης
ἢ ἀναριθμήτοι.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέναντον
ἔτοι

ἔτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ παιδιέντες, καὶ ἀπασσάμενοι, καὶ ὁμολογῶσάντες ὅτι ξίνοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγου-
τες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα
ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὴ ἐκείνης ἐμνη-
μόνου ἀφ' ἧς ἔξηλθον, εἶχον
αἱ καὶροὶ ἀνακαμψαί.

16 Νυνὶ δὲ κρείττον· ὁρέ-
γούμαι, τετίστιν, ἐπεραίνω· διὸ
ἐκ ἐπακοχύνει αὐτοὺς ὁ Θεός,
Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡ-
τοίμασι γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίσει προσειπύχοι Ἀ-
βραάμ τὸν Ἰσαὰκ πεπραζόμε-
νος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν
ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδείξας·

18 πρὸς δὲ ἱλαλήθη· Ὅτι
ἐν Ἰσαὰκ κληθύσεται σοὶ ἀνέ-
μα·

19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ
νεκρῶν ἐγείρειν θνητὸς ὁ Θεός,
ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν καθάβωλῃ ἐκο-
μίσαιτο.

20 Πίσει πάλι μαλλόντων
ἐνλόγησιν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ
καὶ τὸν Ἡσαὺ.

21 Πίσει Ἰακώβ ἀποθνή-
σκων ἕκασον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ
ἐνλόγησε· καὶ προσεκύνησιν ἐπὶ
τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίσει Ἰωσήφ τελευτῶν
περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ἐγγί-
νων αὐτοῦ.

αὐτῇ ἐντέλλατο.

23 Πίσει Μωσῆς γεννηθεὶς
ἐκρύβη τρέμμεν ὑπὸ τῶν πα-
τέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀγαπᾶν
τὸ παιδίον· καὶ ἐκ ἐφοβήθη
τὸ διάταγμα τῆ βασιλείας.

24 Πίσει Μωσῆς μέγας
γενόμενος ἡγήσατο λέγειν αἱ
υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ·

25 πολλοὶ ἐλόμην· συγ-
κακχυεῖσθαι τῷ λαῷ τῷ Θεῷ,
ἢ πρὸς καιροὶ ἐχεν ἀμύνην
ἀπὸ λαοῦ.

26 μείζονα πλεῖστον ἡγήσα-
το· ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ θησαν-
των τ' ὀνειδισμῶν τῷ Χριστῷ· ἀ-
πίστευε γὰρ εἰς τὴν μωσαϊ-
κοσίαν.

27 Πίσει κατέλιπε Αἰγύπ-
τον, μὴ φοβηθεὶς τὸ θυμὸν τοῦ
βασιλείας· τὸ δὲ ἀόρατον ὡς
ὁρῶν ἐκατέρησε.

28 Πίσει πεποιθεὶς τὸ πάθος
καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς τὴν αἵμα-
τιν, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρευτὴς τὰ
πρωτότοκα, θύῃ αὐτῶν.

29 Πίσει διέβησιν πῶς ἰ-
ερωθεὶς δάλασεν ὡς διαξήρας
ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπ-
τιοι κατεπόθη.

30 Πίσει τὰ τέχνη ἱερῶν
ἐπιστοί, κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπὶ
ἡμέρας.

31 Πίσει Ῥααβ ἡ πόρνη
ἐ σωπαπώλετο τοῖς ἀπειθήσα-
σι, διεξάμεινεν τὸν κατασκόπου
μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἐτι λέγω; ἐπι-
λείψω γὰρ με διηγέμενοι ὁ
ῥαββί.

χρόνος· πάλιν Γε-
ν. καὶ Σαμ. καὶ
ἐν τῇ καὶ Σαμ. καὶ
φθάνει.

33 οἱ ἀγα-
πῶντες τοὺς βα-
σιλεῖς δικαιοσύνην
ἐπαγγελίαν, ἐφ'
λαόντων,

34 ἔδωκεν
ἐφ' αὐτοὺς νόμον
ἐνδυναμώθησαν
ἐγινῆσαν ἰσχυ-
ρα ἐκείνους

35 ἱλαρόν
κατάστασις τὸν
ἐλλοὶ δὲ ἐτι
προσδέχονται
σιν, ἵνα κρείτ-
τονων

36 Ἐτεροί
καὶ μαγιστῶν πε-
ρὶ διδασκῶν καὶ
ἐν τῇ

37 Ἐλπί-
σιν, ἐπερα-
σας ἀπὸ
θεν ἐν μελῶν
διεμασιν· ὑπε-
ρβόλως, κακῶς

38 ὡς ἐκ
μεθ' ἐν ἐρημί-
ᾳ καὶ σπηλα-
ταῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ ὁ
τυχεύοντες ἀγα-
ποῦσιν αὐτοὺς

40 τὰ Θε-
οὺς τῇ πρὸς
καὶ τῇ

καὶ Γεδων, Βαρακ τε
καὶ Ιηφθαί, Δα-
καὶ Σαμὴλ, καὶ τῶν προ-

οὶ δὲ πάλιν πάλιν κατη-
γάρτοι βασιλείας, ἐργά-
σαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον
ἐν τῇ ἐλπίδι, ἔφραξαν στόματα
αὐτῶν,

ἐξέδισαν δύναμιν πυρὸς,
οὐ γόματα μαχαίρας,
εὐμαρῆσαν ὑπὸ αἰδνεύσεως,
ἐπὶ ἰσχυροῖς ἐν πολέμῳ,
ἐμὲν ἑκλιναν ἄλλο-

τε ἑλθοὶν γυναῖκες ἔξ ἀ-
σθενῶν τε καὶ νεκρῶν αὐτῶν
οὐ δὲ ἐτυμπαίνοντο, οὐ
δὲ ἀνέστησαν πάλιν ἀπολύτρω-
σαι καὶ κρίναι ἀναστάσεως
αὐτῶν.

6 Ἐτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν
ἀνέστησαν πῶς ἔλαβον, ἔτι
ἐμὲν καὶ φυλακῆς.

7 Ἐλθάδισαν, ἐπείδθη-
σαν, ἐπείδθησαν, ἐν φόβῳ
μαχίρας ἀπέναντι περιήλ-
θον, ἐν ἀνέμοις, ἐν ἀνέμοις
αὐτῶν ὑπερέβαινον, θλιβό-
ντες, κακῶς ἐμὲν.

8 ὡς ἐκ τῆς ἀξίως ὁ κόσ-
μος ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ
ἐν σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀ-
ρεῖς τῆς γῆς.

9 Καὶ ἔτοι πάντες μὲν
ἐπὶ τῇ πάλιν πάλιν ἐπαγγελίᾳ.

10 τῷ Θεῷ καὶ ἡμῶν κρείτ-
τον προσέφησάν, ἵνα μὴ
ἐν τῇ ἐλπίδι τελευτήσωσι.

Καθ. ιβ'. 12.

ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡμεῖς
τοσούτοι ἔχοντες, ὡς ἐκεί-
νοι ἡμῶν ἐν τῇ ἐλπίδι, ὅτι
καὶ ἀποδόμενοι πάντα, καὶ τὴν
ἐν τῇ ἐλπίδι ἀμαρτίαν, δι' ἣν
πομονῆς πρέχονται τὸν προκρί-
μιν ἡμῶν ἀγῶνα *certamen. y. grace*

2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πί-
στεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰη-
σοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης
αὐτῷ χάριτος, ὑπέμεινε θάνατον,
αἰσχυνθεὶς καταφρονήσας, ἐν
διεξίᾳ τῆς ἐλπίδος τῷ Θεῷ ἐκ-
δίδωκεν.

3 Ἀναλογισάθε γὰρ τὸν
τοιαύτην ὑπομεινῆκότα ὑπὸ *sustineo*
τῆς ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀν-
τιλογίαν, ἵνα μὴ κάμνητε, ταῖς *defatigati*
ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὕτω μέχρις αἵματός
ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρ-
τίαν ἀνταγωνιζόμενοι.

5 καὶ ἐκλήθηδε τῆς πειρασ-
τικῆς, ἥτις ὑμῶν ὡς υἱοῖς
διαλέγεται. Ἰδέ με, μὴ ὀλι-
γώρῃ παιδείας Κυρίου, μηδὲ
ἐκλύθῃ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμε-
νοι.

6 Ὅτι γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος,
παιδεύει μαθητὰς δι' αὐτὰς
υἱὸν ὃν ὡς πατὴρ ἀγαπᾷ.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε,
ὡς υἱοῖς ὑμῶν προσφέρεται ὁ
Θεός· τίς γὰρ ὄζει υἱὸς ὃν ὁ
παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίζετε παιδείας,
τῆς μέτοχοι γινώσκει πάντες,
ἀλλὰ ὅσοι ἐστὶ καὶ ἐκ υἱοῦ.

9 Εἴτε

9 Εἶτα τὸς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδεύ-
τας, καὶ ἐντροπιάζοντες· ἢ πολ-
λῶ μάλλον ὑποταγησόμεθα τῷ
πατρὶ τῷ πνεύματι, καὶ ζή-
σομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας
ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκεῖν αὐτοῖς,
ἐπαίδουσι· ὁ δὲ, ὅτι τὸ συμ-
φέρειν, εἰς τὸ μεταλαβῆναι τῆς
ἀγιότητος αὐτῆς.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς
μὲν τὸ παρὲν ἢ δοκῇ χαρᾷ εἶναι,
ἀλλὰ λύπης· ὅς τινος δὲ καρπὸν
εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γυγμ-
exerceo κασμίνοις ἀποδίδωσι δικαιοσύ-
νης.

12 Διὸ ταῖς παρειμένας
maigo. χθίρας καὶ τὰ πηλαλιμμένα
γόνατα ἀνορθώσατε.

13 καὶ τροχίας ὁρθὰς ποιή-
σατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ
τὸ χυλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ
μᾶλλον.

14 Εἰρήνῃ διώκετε μετὰ
πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, ὃ
χωρὶς ὑβρὸς ὀφείλει τὸν Κύριον·

15 ἐπισκοπεῖν τις μήτις ὑ-
περῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ·
μήτις ῥίζα πικρίας ἀνω φύεσα
ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μαινώ-
σι πολλοί.

16 Μὴ τις ὀρένῃ, ἢ βί-
βηλῃ, ὡς Ἠσαΐ, ὃς ἀντὶ
βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρε-
τιόκια αὐτῆς.

17 Ἴς γὰρ ὅτι καὶ μετέπει-
τα θύλων κληρονομήσαι τὴν
εὐλογίαν, ἀπεδομμάθη· με-

τανοίας γὰρ τόπον ἔχοντες
καίπερ μὴ δακρύων ἐκζητήσαντες
αὐτῶν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθα-
τε ψηλαφώμεν ὅρει, καὶ κεκαυ-
μένῳ πυρὶ, καὶ γυφῶ, καὶ σκό-
πῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 καὶ σάλπιγγι· ἥχη, καὶ
φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαν-
τες παρητήσαντο μὴ προσεβῆναι
αὐτοῖς λόγον.

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ δια-
σελλόμενον· καὶν θηριοὶ θύον-
τι ὅρες, λιθοβοληθήσεται,
βολίδι κατατοξευθήσεται.)

21 Καὶ ἔτω φοβερὸν τὸ
τὸ φαίνεσθαι, Μωσῆς ἐ-
πεί· Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἐντρο-
πίζομαι.)

22 Ἀλλὰ προσεληλύθα-
τε Σιών ὅρει, καὶ πόλει· Θεὸς ζῶν
καὶ ἱερουσαλὴμ ἐπετρανή, καὶ
μυριάσιν ἀγγέλων,

23 πάντη γύρει καὶ ἐκκλησι-
αῖς πρωτοτόκων ἐν ἑρανοῖς ἀπο-
γραμμένῳ, καὶ κρήνῃ Θεῷ πα-
τρὶ, καὶ πνεύμασι δικαίῳ τε-
λειωμένοι,

24 καὶ διαθήκης νέας με-
τὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισ-
θέντες, ἵνα ἡμεῖς ἁγιάσῃ
καὶ ἁγιασθῶμεν, ὡς ἡ ἀλήθεια
ἡμεῖς.

25 Βλέπετε μὴ ὡς ἡμεῖς
σηοῦμεν τὸν λαλῶντα. οἱ γὰρ
ἐκείνοι ἔχοντες ἔφυγον, τὸν ἐπὶ
τῆς γῆς πηλαλήσαντες, ὡς
ζῶντες, πολλῶν μάλλον ἡμεῖς
τὸν ἀπ' ὑψιστοῦ ἀποκριθῶ-
μεν,

26 ὃ ἡ φωνὴ τῆς γῆς ἰσά-
λυσεν τότε· ἡ δὲ ἐπιγγελία,
λέγων· Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ σείω τὸ
κόσμον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν
οὐρανόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ
τὸ σαλευόμενον τὴν μετάθεσιν,
ἐκ πεποιημένων, ἵνα μὴν τὰ
μὴ σθηνόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευ-
τον πατέρα λαμβάνοντες, ἔχουμεν
χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐα-
ρίτως τῷ Θεῷ μὴ αἰδέσθαι καὶ ἐν-
λαθείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐνὲρ κατανάλισκον.

Κιθ. ιγ'. 13.

Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ
ἀφ' ἑστέ.

2 Τῆς φιλαδέλειας μὴ ἐπι-
λαθῶμεθ'· διὰ ταύτης γὰρ
ἐλαβόντις ξεινίας ἀγίλης.

3 Μιμνήσκετε τὸν δεσμῶν,
ὡς συνδεδεμένοι, τῷ κακῷ
κόσμῳ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώ-
ματι.

4 Τίμιος ὁ γὰρ Θεὸς ἐν πα-
τρὶ, καὶ ἡ κοίτη ἀμείνεται· πόρ-
ος δὲ καὶ μοιχεύει ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος
ἀγαθῶν τοῖς παρῶν. αὐ-
τοὶ γὰρ εἰσέκει· Οὐ μὴ σε ἀ-
γῶν, ὅτι καὶ μὴ σε ἐγκαταλίπω.

6 ὅτε διαρρήξας ἡμᾶς λέ-
γων· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ
ἐφωκλήσομαι τί ποιήσει μοι
ἀδελφεός.

7 Μημνηστέ τῶν ἡγυμνῶ-
ν ὑμῶν, οἵτινες ἱλάσθησαν ὑ-
μῶν τὸν λόγον τῷ Θεῷ· ὡς αὖ-

καθεστῶτες τὴν ἔκδοσιν τῆς
ἀναστροφῆς, μιμησάμενοι τὴν πί-
στιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τὰς
αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
ξέναις μὴ παρφέριθε. καλὸν
γὰρ χάριτι βεβαιῶσθαι τὴν
καρδίαν, καὶ βρώμασιν, ἐν οἷς
ἐκ ὠφρηθήσαν οἱ παρπατή-
σαντες.

10 Ἐχομην δυσιαγήριον,
ὅτι καὶ φαγεῖν ἐκ ἔχουσιν ὕψο-
σαν οἱ τῇ σκητῇ λατρεύοντες.

11 Ὡν γὰρ ἐκφέρειται ζώ-
ων τὸ αἷμα παρὶ ἀμαρτίας εἰς
τὰ ἅγια διὰ τῆς ἀρχιερέως,
τῶν τὰ σώματα κατὰ καὶ
ἐξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγι-
ώσῃ διὰ τῆς ἰδίας αἱματιᾶς τὸν
λαόν, ἐξω τῆς πυλῆς ἵσταται.

13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς
αὐτὸν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, τὸ
ὄνειδιζμένον αὐτῷ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μέ-
νησαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλ-
λουσαν ἐπιζητοῦμεν.

15 Δι' αὐτὸ ἔναι ἀναφέρω-
μεν θυσίαν αἰνέσιως διαπαντός
τῷ Θεῷ, τῶν ἐστί, καρπὸν χει-
ρῶν ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

16 Τῆς δὲ ἀπορίας καὶ ποι-
ωνίας μὴ ἐπιλαθῶμεθ'· τοι-
αύταις γὰρ θυσίαις ἀρεσκεί-
ται ὁ Θεός.

17 Πείθετε τοὺς ἡγυμνῶν
ὑμῶν,

υμῶν, καὶ ὑπεραίει· αὐτοὶ γὰρ
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑ-
 μῶν, ὡς λόγοι ἀποδώσοις, ἵνα
 μηδὲ χάρις τῷτο ποιῶσι, καὶ
 μὴ γινάσκοντες· ἀλυσίτιλεις γὰρ
 ὑμῖν τῷτο.

18 Προσδύχιδι περὶ ἡμῶν
 πεποιθάμεν γὰρ ὅτι καλὴν συν-
 εἶδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς
 θέλοντες ἀνασρέφεισθαι·

19 περὶοσότερος δὲ ᾤον-
 ται τῷτο ποιῆσαι, ἵνα τά-
 χιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης,
 ὃ ἀναλαγὼν ἐκ νεκρῶν τὴν ποι-
 μένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν
 ἐν αἵματι διαθήκης αἰώνιος, τὸν
 Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν
 παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆ-
 σαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν
 ἐν ὑμῖν τὸ δάρετον ἐνώπιον

αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ ἡ
 δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰ-
 ῶνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
 δελφοί, ἀνέχιδε τῷ λόγῳ τῆς
 πατρὸς καλῶς· καὶ ἵνα διὰ βρα-
 χέων ἐπίσταιλα ὑμῖν.

23 Γινώσκεις τὸν ἀδελφόν
 Τιμόθεον ἀπολελυμένον· μὴ δ'
 (ἐὰν τάχισιν ἔρχηται) ὄψομαι
 ὑμᾶς.

24 Ἀπαίσαδε πάσης τῆς
 ἡγεμένης ὑμῶν, καὶ πάσης τῆς
 αἰγίης. Ἀπαύζονται ὑμᾶς οἱ
 ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων
 ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἱεράφη ἀπὸ
 τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμο-
 θέου. Ἐν εἰχοῖς ψγ'.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυ-
 ρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ δούλος,
 ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς
 ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χάριν ἡγήσασθε,
 ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
 παρὰ πειρασμῶν ποικίλοις·

3 γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκί-

μιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατε-
 γάρξει ὑπομονήν·

4 ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τί-
 λειν ἔχεται, ἵνα ᾗτε τέλει
 καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπό-
 μικοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λειπέται
 σοφίας, αἰτείτω πατέρα τῆ δι-
 δόχου· Θεὸς πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ
 μὴ

μὴ ὁπιδέξοιτο· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτήτω δὲ ἐν σίγει, μηδὲ διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλυδωνι θαλάσσης ἀνιζομένου καὶ ριπιζομένου.

7 Μὴ γὰρ οἴεσθαι ὅτι ἀνθρώπου ἰκεῖν· ὅτι λήψεται τὸ ὄψος τοῦ Κυρίου.

8 Ἀπὸ δὲ ψυχῆς, ἀκαταστάτης ἐν πασχαῖς ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς.

9 Καυχᾶσθαι δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ.

10 ὁ δὲ πλεῖστος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθρωπος χορτὴ παραλείψει).

11 Ἀντίκειλε γὰρ ὁ ἥλιος τὴν καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τοὺς χορτοὺς, καὶ τὸ ἄνθρωπος αὐτοῦ ἐξέπτεσε, καὶ ἡ ἐμπρέπεια τῆς προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· ἔτι καὶ ὁ πλεῖστος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαραινθήσεται).

12 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς ὑπομένει πειρασμὸν, ὅτι δόκιμος γινώσκουσιν ληψέσθαι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπαγγέλλεται ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λογίζεσθαι, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειραζόμενος· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστὶ κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς ἑδναί.

14 Ἐκαστος δὲ πειράζεσθαι, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ὑψιζόμενος καὶ διλαζόμενος.

15 Εἰτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβέσθαι τίθει ἀμύρτια· ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύνει δάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθαι, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀνθρώπῳ, καὶ καθαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ὃ ἔκ ἐνὶ παρομοιότητι ἡ τροπὴ ἀποσκίασμα.

18 Βεληθεὶς ἀπεκύθησεν ἡμᾶς λόγος ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτῶν κτισμάτων.

19 Ὡς, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔγω πᾶς ἀνθρώπου ταχὺς εἰς τὸ ἀκῆσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν.

20 ὀργὴν γὰρ ἀνδρὸς, δικαιοσύνην Θεοῦ ἐκ κατεργάζεται.

21 Διὸ ἀποθιμμένοι πάντων ὑπαρίων καὶ ὁμιλοῦσιν κακίας, ἐν πρᾶγμα δέξασθαι τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸ δυνάμενοι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθαι ὅσοι καὶ λόγοι, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, ἀλλὰ λογιζόμενοι ἑαυτοὺς.

23 Ὅτι εἰ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ ὁ ποιητὴς, ὅστις εἰσὶν ἀνδρὶ καὶ ἀνθρώπῳ τὸ πρὸς ὁπῶν τῆς ἡρώσεως αὐτοῦ ἐν ἰσότητι.

24 κατενόησε γὰρ αὐτόν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθὺς ἐπελάθει ὁποῖο ἦν.

25 Ὁ δὲ ὁ κύριος εἰς νόμον τέλειον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁμιλοῦσιν, ὅστις ἐκ ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς γινώσκουσιν, ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, ὅστις μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἴ τις δοκεῖ δρῆσκ· ἢ ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτῆ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτῆ, τότε μάται· ἢ δρῆσκεια.

27 Θρῆσκεία καθαρά καὶ ἐμίαντ· ᾧ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστίν, ἐπισκεπτέοι· ὁρφανὲς καὶ χῆρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. 2.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΕ, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τινὲ πρὶν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τῆς δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τινὲ συνάγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλι· ἐν ἰδιότητι λαμπρῶ, εἰσέλθῃ ἢ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρῶ ἰδιότητι,

3 καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τῷ φοβῶντα τινὲ ἰδιότητα τὴν λαμπράν, καὶ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· Σὺ γῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 καὶ ἐ διεκριθῇτε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγίνωθι κρίται διαλογισμῶν ποιησῶν;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐχ' ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τὴς πτωχὸς τῷ κόσμῳ τάδε, πτωχοῖς ἐν πίστει, καὶ κληρονομήσας τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. ἐχ' οἱ πλούσιοι καὶ αἱ

δυναστεύουσι ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἐλκευσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημῶσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, καὶ τὴν γραφὴν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε,

9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμάρτιαν ἐργάζεσθε, ἐλιγγόμενοι ὑπὸ τῷ νόμῳ ὡς ᾧ· βλάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸ νόμον τηρήσῃ, πταίσει δὲ ἐν ἡ, γίγνεται πάντων ἵσοχ·

11 Ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοιχεύσῃς, εἴπα καὶ· Μὴ φονεύσῃς. εἰ δὲ ἐ μοιχεύσῃς, φονεύσῃς δὲ, γίγνεται ᾧ· βλάται.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ ἔτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμον ἐλευθερί-ας μέλλοντες κρίνεσθαι.

13 Ἡ γὰρ κρίσις αἰνίως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλε· καὶ καὶ αὐκαυχᾶται ἔλε· κρίσις.

14 Τί τὸ ἔφελ·, ἀδελφοί μου, εἰὰ πρὶν λήγῃ τις ἔχει, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἢ πρὶς σῶσαι αὐτοί;

15 Ἐὰν δὲ ἀδύφθ· ἢ ἀδύφθ· γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λητόμοι ὥσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς,

16 εἴπη δὲ τις αὐτοῖς ἔ· ὑμῶν· Ἰκανῶνται ἐν εἰρήνῃ, διεμαίνοδι καὶ χορτάζεσθαι· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτρεπτά

τῷ σώματι, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πώσις, εἰς μὴ ἔργα ἔχη, νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλ' ἔρεϊ τις· Σὺ πί-
στιν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχω·
δειξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν
ἔργων σου, καὶ γὰρ δείξω σοι ἐκ
τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς
εἰς ἐγὼ καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ
δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσ-
σουσιν.

20 Οἴλεις δὲ γινῶναι, ὃ
ἄνθρωπε κενεῖ, ὅτι ἡ πώσις χω-
ρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡ-
μῶν ἔκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη,
ἀνιγγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πώσις συν-
ήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ
τῶν ἔργων ἡ πώσις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φή ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ
Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φί-
λος Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὅρατε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔρ-
γων δικαιᾶται ἄνθρωπος, καὶ
ἔκ ἐκ πώσεως μόνον;

25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη ἔκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη,
ὑποδιχαμένη τῆς ἀγγελίας, καὶ
ἐτίρα ὁδὸν ἐκβαλῶσα;

26 Ὡς περὶ γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος κενόν ἐστίν,
ὕτω καὶ πώσις χωρὶς τῶν ἔργων
νεκρά ἐστίν.

Κεφ. γ'. 3.

ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι
γίνεσθαι, ἀδελφοί μου,
εἰδότες ὅτι μείζον κρῖμα λη-
ψόμεθα.

2 Πολλὰ γὰρ πηλοῦμεν
ἁπάντες. εἴ τις ἐν λόγῳ ἔ-
πιταίει, ἔτι τέλει αὐτὸν,
δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ
ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδὲ, τῶν ἵππων τῆς
χαλινῆς εἰς τὰ στόματα βάλ-
λομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐ-
τοῖς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐ-
τῶν μετατόμεν.

4 Ἰδὲ, καὶ τὰ πλοῖα τη-
λικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν
ἀνέμων ἑλαυνόμενα, μεταγίγαι
ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπως
αἱ ἡ ὁρμὴ τῆς ἐπιθυμίας βέ-
ληται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μι-
κρὸν μέλος ἐστίν, καὶ μεγαλυ-
χεί. Ἰδὲ, ὀλίγοι πῦρ ἡλίκην
ἕλκω ἀνάπτεται.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὃ
κόσμος τῆς ἀδικίας· ὕτως ἡ
γλῶσσα καθίγαται ἐν τοῖς μέ-
λεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλῆσα ὅλον
τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸ τρο-
χὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογίζο-
μένη ὑπὸ τῆς γενέσεως.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων
τε καὶ πτερυγίων, ἐρπετῶν τε καὶ
ἐραλίων, δαμάζεται καὶ δι-
δάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρώ-
πινῃ.

8 Τὴν δὲ γλῶσσαν ἐδεῖς
δύνανται ἀνθρώπων δαμάσαι,

M m

ἀκατάσχιστον

ἀκατάχρηστοι κακόν· μετὰ ἐξ
θανάτου.

9 Ἐν αὐτῇ δύλογον τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ
καταρμύδα τῶν ἀνθρώπων τῶν
καθ' ὁμοίωσιν Θεῷ γεινόμενους.

10 Ἐκ τῆ αὐτῆς γόμας
ἔξοχαι δύλογια καὶ πατέρα.
Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα
ἔγω γίνεσθαι.

11 Μήτις ἡ πηγὴ ἐκ τῆ αὐ-
τῆς ὁπῆς βεῦσι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ
σιμρόν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, συκῇ ἐλαίας ποιεῖσαι,
ἢ ἄμπιλον σῦκα; ἔτως ἐδε-
μία πηγὴ ἀλκυὸν καὶ γλυκὺ
ποιεῖσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων
ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆ καλῆς
ἀναγροφῆς τὰ ἔργα αὐτῆς ἐν
πραύτητι σοφίας.

14 Εἰ δὲ ζῆλον σιμρόν ἔχει-
τε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑ-
μῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ
ψεύδεσθε ὡς τῆ ἀληθείας.

15 Οὐκ εἰς αὐτὴν ἡ σοφία
ἀνῶθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπι-
γινώσκουσα, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.

16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐρίθεια,
ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶσι φανέ-
λοι πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἀνῶθεν σοφία πρᾶ-
τον μὴ ἀγνὴν εἶναι, ἔπειτα εἰρη-
κὴν, ἐπεικὴν, εὐπειθίαν, μετὰ
ἐλπίαν καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιὰ-
κριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆ δικαιοσύ-
νης ἐν εἰρήνῃ σπείρει τοῖς σπέρματι
οὐρανίου.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΟΘΕΝ πόλεμοι καὶ μά-
χαι ἐν ὑμῖν; ἐκ ἐνέ-
θου, ἐκ τῆ ἡδοιῶν ὑμῶν τῆ γα-
τόνορμον ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ ἐκ ἐχθί-
φονεῖτε καὶ ζηλοῦτε, καὶ ἐ δυνά-
μις ἐπιτυχεῖ· μάχεσθε καὶ πο-
λεμεῖτε, ἐκ ἐχθίς δι, διὰ τὸ μὴ
αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ ἐ λαμβανέ-
τε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν
ταῖς ἡδοιῶν ὑμῶν δαπανήσῃτε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες,
ἐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τῷ κόσ-
μῳ, ἐχθρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν; ὅς
ἐν ἐν βεληθῇ φίλος τῷ κόσ-
μῳ, ἐχθρὸς τῷ Θεῷ καθίσταται.

5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ
γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόρον ἐπι-
ποθεῖ τὸ σπένμα, ὁ κατῴκη-
σεν ἐν τῷ μῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χά-
ριν διὰ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερ-
φάνος ἀνιτάσσει, ταπεινῶς
δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε ἐν τῷ Θεῷ,
ἀντίστοιχον τῷ διαβόλῳ, καὶ φι-
λέσθαι ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγίνεσθε τῷ Θεῷ, καὶ
ἐγίνεσθε ὑμῖν, καθαρίσατε χεῖρας,
ἀμύτωλοι, καὶ ἀγνίστατε καρδί-
ας, διψυχοί.

9 Ταλαπωρήσατε καὶ σπ-
θήσεται καὶ κλαύσεται· ὁ γίλως
ὑμῶν εἰς πένθος μεταστροφῆ-
ται, καὶ ἡ καρδία εἰς κατὰφθαι.

10 Ταπεινώσθε ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσῃ ὑμᾶς.

11 Μὴ

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφεῷ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, ἐκ εἰς ποιητῆς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς.

12 Εἰς ἐστὶν ὁ νομοθέτης ὁ δυναμὴν σωσαι καὶ ἀπολίσσαι· σὺ τίς εἶ, ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον καὶ αὐριοι πορεύσώμεθα εἰς τὴνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἵνα αὐτοὶ ἕνα, καὶ ἐμπορεύσώμεθα, καὶ περδύσωμεν.

14 οἵτινες ἐκ ἐπίστασι τὸ τὸ αὐριοι ποῖα ᾗ ἡ ζῶν ὑμῶν; αἰτμὴ γὰρ ὄζει ἡ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα, ἔπειτα δὲ ἀφανίζομένη.

15 ἀπὸ τῆς λέγει ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τὸτο ἢ ἕτερον.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πάντα καύχησις τοιαύτη, ποτηρὰ ὄζει.

17 Εἰδότες ὅτι καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν, ἀμνηστία αὐτῶν ὄζει.

Κιφ. ε. 5.

ΑΓΕ νῦν οἱ πλεῖστοι, κλαύσατε ὁλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπιερχομέναις.

2 Ὁ πλεῖστος ὑμῶν σίσηπτι, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γίνονται.

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίσται, καὶ ὁ ἰὸς αὐ-

τῶν εἰς μνηστῆριον ὑμῶν ἔσται, καὶ φαγῆται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς σὺρ· ἐθησαυρίζατε ἐν ἐχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμνηστῶν τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπιστευρήμενος ἀπὸ ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θιρσανίων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβασθὲ εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐτρυφῆτατε ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ ἐπαλαλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.

6 κατιδικάσατε, ἰφρονύτατε τὸν δικαίον· ἐκ ἀντιτάσσεια ὑμῶν.

7 Μακροθυμήσατε ἔνι, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρεσχίας τῆς Κυρίου. ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἀνάλυθῃ ὑπερὸν πρῶτοι καὶ ὄψιμοι.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, σιγῆσατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρεσχία τῆς Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ γενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, κριτῆς πρὸς τὸν θυρῶν ἔστηκεν.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοῦ προφήτου οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τὸς ὑπομένοντας. τίς ὑπομονὴν ἰδοὺ ἤκεσατε, καὶ τὸ τέλος· Κυρίως οἴδετε, ὅτι πολὺ πάλαγ-

χρός ἐστὶν ὁ Κύριος· καὶ οἰκ-
τίρων.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελ-
φοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν
ὕρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλ-
λον τινα ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν
τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ἔ, ἔ· ἵνα
μὴ εἰς ὑπόκρισιν πείσῃτε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσδύχισθω· εὐθυμῇ τις;
ψαλλέτω.

14 Ἀσθεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσκαλίσσασθω τὴς πρεσβυτέ-
ρης τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσδύ-
ξασθω ἐκ αὐτοῦ, ἀλείψαν-
τες αὐτὸν ἑλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἰγερῇ
αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρ-
τίας ἡ ὑποκοινησὶς ἀφεθήσεται
αὐτῷ.

16 Ἐξομολογεῖσθαι ἀλλή-
λοις τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ὑψώ-

σθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέ τις δι-
καίᾳ ἐνεργεμένη.

17 Ἡλίας ἀδελφεός· ἡ
ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσδύχῃ
προσηύξατο τῷ μὴ βρέξαι· καὶ
ἐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἰνια-
τὴς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ ἄλλῃ προσηύ-
ξατο, καὶ ὁ ἕρηνός υἱὸς ἐδωκε,
καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν
αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, εἰάν τις ἐν
ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀλη-
θείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐ-
τὸν,

20 γνωσκέτω ὅτι ὁ ὑπε-
ρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ
θανάτου, καὶ καλύψει πλάνην
ἀμάρτιων.

Ἰακώβος ἐπιτολὴ ἐγγραφὴ ἐν
τίχοις αμβ'.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκ-
τοῖς παρεπιδήμοις δι-
απορείας Πόντου, Γαλατίας,
Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ

Βιθυνίας·

2 καὶ πρὸς τοὺς ἀγαπῶντες τὸν Πνεῦμα
τὸ ἐν ἡμῖν, εἰς ὑπακοὴν καὶ ἐκτίμησιν αἰ-
ματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑ-
μῖν καὶ εἰρήνη πλεονθυθείη.

3 Εὐλο-

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πα-
τήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὁ καὶ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλε-
ησάμενος ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα
ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐκ νεκρῶν,

4 εἰς πληρονομίαν ἀφθαρτον
καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμετάβλητον, τετη-
ρημένην ἐν ἑρανοῖς εἰς ἡμᾶς,

5 τὴν ἐκ δυνάμεως Θεοῦ φρε-
σινώμενην διὰ πίστεως, εἰς σωτη-
ρίαν ἰστούμενη ἀποκαλυφθῆναι ἐν
καιρῷ ἰσχύατος.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλί-
γοι ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέν-
τες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς
πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυ-
σίου, τῷ ἀπολλυμένῳ, διὰ πυ-
ρὸς ᾧ δοκιμαζόμενε, ευρεθῇ εἰς
ἰπικανὸν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν
ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὅτι ἐκ εἰδότητος ἀγαπᾶτε,
εἰς οἵ ἄρτι μὴ δρῶντες, πιστεύ-
οις δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρὰ ἀνεκ-
καλήτην καὶ δεδοξασμένην·

9 κομιζόμενοι τὸ τίλος τῆς
πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἔξεζη-
τήσατε καὶ ἐξηρτυνήσατε προσφῆται οἱ
παῖδες τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος καὶ προ-
φητείας·

11 ἐρδυνῶντες εἰς τίμας ἢ
ποῖον καιρὸν ἰδὼν τὸ ἐν αὐ-
τοῖς πνεύματι Χριστοῦ, προμαρ-
τυρόμενοι τὰ εἰς Χριστὸν παθή-
ματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα
δόξας·

12 οἷς ἀποκαλύφθη ὅτι ὑχ

ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνου αὐτὰς
ἀπὸ τοῦ ἀγγελίου ὑμῶν διὰ τοῦ εὐ-
αγγελισαμένου ὑμᾶς ἐν Πνεύμα-
τι ἁγίῳ ἀποσταλέντῳ ἀπ' ἑρανοῦ,
εἰς ᾧ ἐπιθυμῶσιν ἅγιοι καὶ ἁ-
γίστοιμοι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι ταῖς
ὁσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νη-
φοντες, τελείως ἐλπίζετε ἐπὶ
τὴν ἐπιφάνειαν ὑμῶν χάριν ἐν
ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
συχημαλιζόμενοι ταῖς περὶ τὸν
ἐν τῇ ἀνομίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις·

15 ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέ-
σαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ
ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γι-
νήθητι.

16 Διότι γέγραπται· Ἄ-
γιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός
εἰμι.

17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικα-
λεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπιον
κρίνοντα καὶ τὸ ἐλάττω ἔργον, ἐν
φύσῃ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν
χρόνον ἀναγεράφῃ·

18 εἰδότες ὅτι ὁ φθαρίων,
ἀργυρίων ἢ χρυσίων, ἐλυτρώθητε
ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστρο-
φῆς παλοπαράδοτον·

19 ἀλλὰ τιμὴν αἵματος,
ὡς ἀμὲν ἀμώμου καὶ ἀπίλου
Χριστοῦ·

20 προεγνωσμένην μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερωθέν-
τος δὲ ἐκ τῶν ἰσχυάτων τῶν χρό-
νων δι' ὑμᾶς,

21 τὴν δι' αὐτῶν πιστεύουσαν
εἰς Θεὸν τὸν ἰσχυραντα αὐτὸν ἐκ

νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίσιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα ²¹ εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνίσκωτε ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καρτῆς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἑκτινῶς.

23 ἀναγεννημένοι ἐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντες εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι πάντα σὰρξ ὡς χόρσιον, καὶ πάντα δοῖα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. ἐξηράνθη ὁ χόρσιον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῷ ἐξέτισε.

25 τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὴντο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΙ ἔνθα ἴσαν κακίαν καὶ πάντα δόλοι καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας,

2 ὡς ὅτι γεννητὰ βερίφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἱεπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε.

3 ἔπιτε ἰγνύσασθαι ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὴ ἀποδοκιμασμένον, ᾧ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔτιμον.

5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομῆσθαι, οἵ τε πνευματι-

κός, ἱεράτευμα ἅγιοι, ἀνιγνόμενοι πνευματικᾶς δυσίας, ἐνπροσδίκτες τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν, ἔτιμον· καὶ ὁ πωγυῶν ἐπ' αὐτῷ, ἐ μὴ κατασχυρῇ.

7 Ὑμῖν ἔν ἡ τμητὶ τοῖς πνεύμασιν ἀπειθῆσι δὲ, λίθον ὃν ἀποδοκιμασθε οἱ οἰκοδομῆτες, ἔτε ἰγεννηθῇ εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ στήρα σκανδάλης.

8 οἱ προσκόπῃσι τῷ λόγῳ, ἀπειθῆντες, εἰς ὃ καὶ ἐτίθησθαι.

9 Ὑμῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἱερόι ἅγιοι, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τῷ ἐκ σκοτῆς ὑμᾶς καλῆσαι· εἰς τὸ δαυμαστὸν αὐτῷ φῶς.

10 Οἱ ποτὶ ἔλαος, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ ἐκ ἡλεθμένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπήτοι, ᾧ ἀκαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχισθαι τῷ σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες γρατεύονται ἐν τῇ ψυχῇ.

12 τὴν ἀνατροπὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλῇ· ἵνα ἐν ᾧ κατακαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῷ καλῶν ἔργων ἱποκρίεσθαι, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε ἔνθα ἅση ἀνθρωπίνῃ

ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύ-
ριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερί-
χουσι·

14 ἢ τῶν ἡγεμόσιν, ὡς δι'
αὐτῶν περιπομένοις οἷς ἐκδίκη-
σιν μὴ κακοποιῶν, ἐπαινοῦν δι'
ἀγαθοποιῶν·

15 ὅτι ἕτως ἐστὶ τὸ θέλημα
τῷ Θεῷ, ἀγαθοποιῶντας φι-
μῶν τὴν τ' ἀφρόνων ἀνθρώπων
ἀγνοσίαν· *οἱ οὐκ οἶδον*.

16 ὡς ἑλευθεροί, καὶ μὴ ὡς
ἐνδεεῖς ἐπικαλυμμένοι ἔχοντες τ' κακίας
τῶν ἑλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δεύ-
λοι Θεῷ.

17 Πάντας τιμῆσαι. Τὴν
ἀδελφότητά ἀγαπᾶν. Τὸν
Θεὸν φοβεῖσθαι. Τὸν βασιλέα
τιμᾶν.

18 Οἱ οἰκείται, ὑποτασσό-
μενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσ-
πόταις, ὅ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς
καὶ ἐπιεικίσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
σκληροῖς.

19 Τῷτο ᾧ χάρις, εἰ διὰ
συνείδησιν Θεῷ ὑποφέρει τις
λύπας, πάσῃ ἀδίκῃ.

20 Ποῖον ᾧ κλίθῃ, εἰ ἀ-
μυβλιάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι
ὑπομνήτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθο-
ποιῶντες καὶ πάσῃ οὐκ ὑπομ-
νήτε, τῷτο χάρις πολλὰ Θεῷ.

21 Εἰς τῷτο ᾧ ἐκλήθητε,
ὅτι καὶ Χριστὸς ἑσταθὲν ὑπὲρ ἡμῶν,
ἡμῶν ὑπολιμπάνων ἐπὶ ὅραμα,
ἵνα ἐπακολουθήσῃ τοῖς ἔχουσιν
αὐτῷ· *ἀποθνήσκουσιν*.

22 ὁ ἀμαρτίαν ἐκ ἐποίη-
σιν, ὅδε ἐνέβη δόλῳ· ἐν τῷ γό-
ματι αὐτῷ·

23 ὁς λοιδορούμενος ἐκ αὐτῶν
λοιδορεῖ, πάσῃ ἐκ ἡπείλου·
παρεδίδε δὲ τῷ κρίνοντι δι-
καίῳ.

24 Ὁς τὰς ἀμυβλίας ἡ-
μῶν αὐτὸς ἀνέηκεν ἐν τῷ σώ-
ματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα
ταῖς ἀμυβλίαις ἀπογενόμενοι,
τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· ὃ τῷ
μύλωνι αὐτῷ ἰαθῇ.

25 Ἦτι γὰρ ὡς πρόβατα
πλανώμενα· ἀλλ' ἐπιστάθητε
νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπισκο-
ποῦν τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες,
ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδί-
οις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ ὡς τινες ἀ-
παρθέναι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν
γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου
κερδηθῶσιν·

2 ἐποπτεύσαιτε τῶν ἐν φό-
βῳ ἀγνῆ ἀναστροφήν ὑμῶν.

3 Ὡς ἔγω ἐχὼ ἔξωθεν ἱμ-
ποκῆς τριχῶν, καὶ περιέσειως
χρυσίου, ἡ ἐνδύσεως ἱματίων
κόσμου·

4 ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρ-
δίας ἀνδρωπῶς, ἐν τῷ ἀφθάρ-
τῳ τῷ παρθεῖ καὶ ἡσυχίᾳ ποιῶ-
μαίς, ὃ ὅτι ἐν ὧπιον τῷ Θεῷ
πολυτελής.

5 Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἁ-
γίαι γυναῖκες, αἱ ἡλικίᾳσαι
ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμου ἑαυτὰς,
ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀν-
δράσιν·

6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ
Ἀβραάμ, κύριοι αὐτὴν καλῶ-
σα·

σα· ἥς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγα-
θοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβέσθαι
μηδεμίαν πώλησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοι-
κῦντες καὶ γυνῶσιν, ὡς ἁδελφε-
ρῶ σκυέει τῷ γυναικεῖω ἀπο-
νέμοιτες τιμῇ, ὡς καὶ συπλη-
ρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ
μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευ-
χὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τίλος, πάντες ὁ-
μόφρονες, συμπαθεῖς, φιλά-
δελφοι, εὐπαισχροί, φιλό-
φρονες·

9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ
κακοῦ, ἡ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδο-
ρίας· τὴν αἰτίαν δὲ, ὁ λόγος·
εἰδότες ὅτι εἰς τὴν ἐκλήθητε,
ἵνα ὁ λόγιον κληρονομήσητε.

10 Ὅ γὰρ θέλων ζῶν ἀγα-
πῶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς,
πρασάτω τῷ γλωσσαι αὐτῷ
ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτῷ τῷ
μὴ λαλῆσαι δόλον.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ,
καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητη-
σάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐ-
τῷ.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ-
ρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτῷ
εἰς δίνου αὐτῶν· πρόσωπον δὲ
Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακῶν ὑ-
μᾶς, ἵαν τῷ ἀγαθῷ μιμηταὶ
γίνεσθαι;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάχοιτε δια-
δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν
δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε,
μηδὲ ταραχθῆτε.

15 Κύριοι δὲ τὸ Θεὸν ἀγαπά-

σατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
ἱτοιμαὶ δὲ αἱ πρὸς ὁπολογίαν
παντὶ τῷ αἰτῶντι ὑμᾶς λόγῳ,
πρὸς τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, καὶ
πραύτητος καὶ φόβου·

16 συνείδησιν ἔχοιτε ἀγα-
θὴν· ἵνα ἐν ᾧ κατακαλῶσιν ὑ-
μῶν ὡς κακοποιῶν, κατασ-
χυωθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν
τῷ ἀγαθῷ ἐν Χριστῷ ἀναστρε-
φῆν.

17 Κρεῖττοι γὰρ ἀγαθοποι-
ῶντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, πάσχει, ἢ κακοποιῶν-
τας·

18 ὅτι καὶ Χριστὸς ἁπᾶς πι-
ρὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δικαιοῦ-
ς ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσ-
γάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς πε-
σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ
πνεύματι·

19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ
πνεύμασι πορευθεὶς ἐκέρυξεν,

20 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε
ἔπαξ ἤξει χιτοῦ ἡ τοῦ Θεοῦ μα-
κροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κα-
τασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς
ἣν ὀλίγοι, τεττίσιν ὀκτώ, ψυ-
χαὶ δισωθῆναι δι' ὕδατος.

21 Ὅτι καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον
νυν σώζει βάπτισμα, (ὃ σαρκὸς
ἀποθίσις ῥύψις, ἀλλὰ συνειδή-
σιως ἀγαθῆς ἐπιρώτημα εἰς
Θεόν) δι' ἀναστάσιως Ἰησοῦ
Χριστοῦ,

22 ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ
Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς ἑρᾶν, ὑπο-
ταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξου-
σιῶν καὶ δυνάμεων.

Καὶ

Κεφ. δ'. 4.

ΧΡΙΣΤΟΥ ἔν παθόντι ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμῖν τὴν αὐτὴν ἐννοῖαν ὀπλίσσας, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, σπένταί ἐστιν ἡμῶν.

2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνδρώπων ὀπθυμίας, ἀλλὰ διελήματι Θεοῦ τὸν ὀπλίον ἐν σαρκί βιώσας χρόνον.

3 Ἀρκιτὸς ᾧ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίει τὸ διελήμα ἡμῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελείαις, ὀπθυμίας, οἰνοφλυγίας, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις ἐδωλολαγείαις.

4 ἐν ᾧ ἐκινῶνται, μὴ συντηχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημῶντες.

5 οἱ ἀποδώσει λόγον τῷ ἰστομῶν ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς.

6 Εἰς τὴν αὐτὴν καὶ νεκροῖς ἐνὶ γαλήνῃ, ἵνα κριθῶσι μὴ κατ' ἀνθρώπου σαρκί, ζῶσι δὲ κατ' Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡ γαλήνη. σωφρονισμὸς ὅς ἐστι καὶ ἡσυχία εἰς τὰς ποροδύχας.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀγάπην ἐκτελεῖ ἔχοντες ὅτι ἡ ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἀμυρτῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ὡς οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς.

10 Ἐκαστὸς καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς αὐτοὺς αὐτὸ δια-

κονῶντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις ἀπαγορεύει, ὡς ἡ ἐκείνου ἡσυχία καὶ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πάνσι δοξάζῃ ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐσιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Ἀγαπήσοι, μὴ ἐκινῶντες τὴν ἐν ὑμῖν πυρῶσιν πρὸς πειρασμὸν ὑμῶν χυνομένην, ὡς ἐκινῶντες ὑμῖν συμβαίνοισιν.

13 ἀλλὰ καθὸ κοινωγεῖτε τοῖς τῷ Χριστῷ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ οἱ ἐκείνου ἐν ὁπλάτι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τῷ Θεῷ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· καὶ μὴ αὐτῆς βλασφημίας, καὶ ὅτι ὑμᾶς δοξάζει.

15 Μὴ γὰρ τις ὑμῶν παροχέτω ὡς φοιτῶν, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος.

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυρίζω, δοξάζω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μίρει τῆς τῆς.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τῷ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ. εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθῶντων τῷ Θεῷ ἐν ἀγαθήνῃ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμάρτανλος πῶς φανήσεται;

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α. 1.

Σ ΥΜΕΩΝ Πίτρε, δὲλ. κ' ἀπόστολ. Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσχύουσιν ἡμῖν λαχῶσι κρίσιν ἐν δικαιοσύνῃ τῇ Θεῷ ἡμῶν κ' σωτῆρι Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν κ' εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ὁπιγνώσει τῇ Θεῷ, κ' Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν κ' εὐσέβειαν διδωρημένα, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῇ καλίσταντι ἡμᾶς διὰ δόξης κ' ἀρετῆς.

4 δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν κ' τίμια ἐπαγγέλματα διδωρῆται, ὥστε διὰ τέτων γίνεσθαι θείας αἰωνοῦ φύσεως, ἀποφυγόντες τὰς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθοράς.

5 Καὶ αὐτὸ τὸτο δι' αὐτῶν πᾶσαν παρρησίαν κ' ἐπιχορηγήσασθαι ἐν τῇ κρίσει ὑμῶν πλὴν ἀρετῆς, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γινώσκειν,

6 ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

7 ἐν δὲ τῇ εὐσέβειᾳ τὴν φιλα-

δελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, κ' πλεονάζοντα, ἔκ ἀργῆς ἐδὲ ἀκέραιος καθίστησιν εἰς τὴν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐπίγνωσιν.

9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεσι ταῦτα, τυφλὸς ὄψι, μυωπαῖζων, *shutleth his eyes*, λήθην λαβὼν τῇ καθαρῶν τῶν πάλαι αὐτῷ ἀμνηστῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάζετε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν κ' ἐκλογὴν ποιῆσθαι ταῦτα γὰρ ποιήσεις ἐμὴ παιδείᾳ σωτῆρος.

11 Οὕτω γὰρ πλεονείως ἐπιχορηγηθήσεσθαι ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν κ' σωτῆρι Ἰησοῦ Χριστῷ.

12 Διὸ ἔκ ἀμελήσω ὑμᾶς αἰεὶ ὑπομιμνήσκων ὡς τέτων, καί ὡς εἰδότας, κ' ἐξηριγμένους ἐν τῇ παρῶσθαι ἀληθείᾳ.

13 Δίκαιοι δὲ ἡγῆμαι, ἰφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τέτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει.

14 εἰδὼς ὅτι ταχυνή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τῷ σκηνώματός μου, καθὼς κ' ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς

σὺς Χριστὸς ἰδὴ λησεί μοι.

15 Σπυδάσω δὲ καὶ ἐκάστοι
ἔχον ὑμᾶς καὶ τὴν ἐμὴν ἔξο-
δον, τὴν τέττων μνήμην ποιεῖ-
σαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
μύθοις ἔξακολουθήσαντες ἐγνω-
ρίσαμεν ὑμῖν τὴν τῷ Κυρίῳ ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστῷ δύναμιν καὶ
παρεσβίαν, ἀλλ' ἐπόπται ἡμνη-
θείης τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ ὡς Θεὸς
πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς
ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦται ὑπὸ
τῆς μεγαλοπρεπῆς δόξης· Οὐ-
τός ἐστιν ὁ ὢς μὲν ὁ ἀγαπητὸς,
εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτῃ τὴν φω-
νὴν ἡμεῖς ἡκούσαμεν ὅτι ἕρηνον
ἐνεχθεῖσαν, σὺ αὐτῷ ὅντες
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιώτερον
τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ κα-
λῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς
λίχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ
τόπῳ, ἕως ἃ ἡμέρα διαυγασθῇ,
καὶ φωσφόρεῖ ἀνατείλῃ ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 τῷτο πρῶτον γνώσκον-
τες, ὅτι πᾶσα προφητεία γρα-
φῆς, ἰδίᾳς ἐπιλύσεως ἔστιν.

21 Οὐ γὰρ διημάλι ἀν-
θρώπων ἠνεχθη πρὸς προφητεία,
ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματι ἁγίῳ φε-
ρόμενοι ἐλάλησεν οἱ ἅγιοι Θεοὶ
ἀνθρώποι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ δὲ καὶ ψευ-
δοπροφήται ἐν τῷ λαῷ,

ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδο-
δάσκαλοι, οἵτινες παρεσάξου-
σιν αἵρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν
ἀγοράσαντα αὐτὸς διεπότῃ
ἀρετῆς, ἐπάγοντες ἐαυτοῖς
ταχυνὴ ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἔξακολουθή-
σασιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις,
δι' ὅς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας
βλαφημηθήσεται.

3 Καὶ ἐν πλεονεξία πλε-
στοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύου-
νται· οἷς τὸ κέρμα ἐκπαλαί ἐκ
ἀργυρίου, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν ἔ-
νυγάξει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων
ἀμαρτησάντων ἔκ ἐφείσατο, ἀλ-
λὰ σαρκαῖς ζώοντα φαρμακώσας,
παρέδωκεν εἰς κρίσιν τήρησι-
ν.

5 καὶ ἀρχαῖς κόσμου ἔκ ἐ-
φείσατο, ἀλλ' ὄψον Νῶε δικαιο-
σύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατα-
κλυσμὸν κόσμου ἀσεβῶν ἐπα-
ξας.

6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γο-
μόρρας τεφρώρας καταστροφῇ
κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μέλλόν-
των ἀσεβεῖν τιθεῖν.

7 Καὶ δίκαιον Αὐτὸ κατα-
πονήμενον ὑπὸ τῆς ἰσχύος
ἐν ἀσέβειᾳ ἀναστροφῆς, ἐξέρ-
σαι.

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ
ὁ δίκαιος ἐγκατανομῶν ἐν αὐ-
τοῖς, ἡμέρας ἐξ ἡμέρας ψυχῶν
δικαίων ἀνόμοις ἔργοις ἐβάσα-
νιζεν.)

9 Οἵτι Κύριος ὑποσχεθεὶς ἔσται
πᾶσι

πειρασμῷ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν·

10 μάλις αὖ δὲ τὸς ἐπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμῷ πορδουμένους, καὶ κυριότητος καταφρονούντας· τολμηλαί, αὐθάδεις, δοξάς τε τρέμνσι βλασφημῶντες·

11 ὅπερ ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνάμει μείζοντες ὄντες, ἃ φέρουσιν κατ' αὐτῶν ὡς Κύριον βλάσφημοι κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἄλως καὶ φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημῶντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρέσονται·

13 κοιμήμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγόμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφῆν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ὑπερφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευχόμενοι ὑμῖν,

14 ὁφθαλμοὺς ἔχοντες μετὰ μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύτης ἀμαρτίας, διεαχζοντες ψυχὰς ἀνηλεῖς, καρδίαν γεγευμασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, καί φρας τέκνα·

15 καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἔξακολούθησαν τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 ἐλευξεν δὲ ἔχεν ἰδίας ἀδυναμίας· ὑποζύγιον ἄφρων, ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ φθεγγόμενος, ἐκάλυψε τὴν τῷ προσώπῳ παραφροσύνην.

17 Οὗτοι εἰσι πηγαὶ ἀνυδροί, πηλαὶ ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ, ζόφος τῆς σκότης εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητι· φθειγόμενοι διαχζοῦσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἀσελγείας, τὸς ὄντως ἀποφυγόντας τὸς ἐν πλάνῃ ἀναγεφομένους·

19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἰσχυροὶ ὑπάρχοντες ὡς φθορᾶς· ὃ γὰρ τις ἠτήληται, τέτω καὶ διεθέλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέτοις δὲ πάλιν ἐμπλακένους ἠτῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔοχα χεῖρονα τῷ πρῶτον.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπιγινώσκειν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγινῶσιν ἐπιγρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ ἐλεῖν παροίμιας· Κίμων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἔξερμα καὶ Ἰς λησαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου. *ad carnem voluta*.

Κεφ. γ'. 3. *Sum*

ΤΑΥΤΗΝ ἤδη ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ἐπομένῃ τὴν ἐλπίσιν ἀλάνοιαν·

2 μηροδῆναι τῷ προειρημένῳ ῥημάτων ὑπὸ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ τῷ ἀποστόλῳ

ἡμῶν ἐντολῆς, τῷ Κυρίῳ καὶ σω-
τῆρος·

3 Τὺτο πρῶτον γινώσκον-
τες, ὅτι ἐλευσονται ἐκ' ἰσχύος
τοῦ ἡμερῶν ἐμπαῖλαι, καὶ τὰς
ἰδίαις αὐτῶν ἐπιθυμίας πορεύ-
σονται·

4 καὶ λέγοντες· Πῦ ὅτι· ἡ
ἐπαγγελία τῆ παρησίας αὐτῶ ;
ἀφ' ἧς καὶ οἱ πατέρες ἐκοιμή-
θησαν, πάντα ἔτι ἀλαμίναι ἀπ'
ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λαίψαντες καὶ αὐτὸς τὺτο
θίλοισι, ὅτι ἕρanoi ἡς ἐκπα-
λαι, καὶ γῆ ἐκ ὕδατος καὶ δι'
ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τῷ Θεῷ
λόγῳ·

6 δι' ὃν ὁ τότε κόσμος
ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλι-
το.

7 Οἱ δὲ νῦν ἕρanoi καὶ ἡ γῆ
αὐτῷ λόγῳ τιθησασιν ὁμοί-
οις, πρὸς τῆς ἡμέρας οἱς ἡμέρας
πέριους καὶ ἀπώλειας τοῦ ἀσι-
τῶν ἀνθρώπων.

8 Ἐν δὲ τῷτο μὴ λαίψαν-
τω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία
ἡμέρα ὡς καὶ Κυρίῳ ὡς χίλια
ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα
μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τὴν
ἐπαγγελίαν, (ὡς τινες βραδύνῃτα
ἐγγεῖλαι) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς
ἡμᾶς, μὴ βεβλημένος τινος ἀπο-
λείσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς με-
τάνοιαν χωρῆσαι.

10 Ἡμεῖς δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίῳ
ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ
ἕρanoi ἐροῦντες παρελύσουσιν,

φοιτῶντες δὲ καυσθήσονται λυθή-
σονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔρ-
κατακαθήσονται.

11 Τῶτων ἔν πάντων λυ-
μένων, ποταπὸς θεῷ ὑπάρχον
ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ
εὐσεβείαις·

12 προσδοκῶντας καὶ ἀπο-
δοτας τὴν παρησίαν τῆς τῷ
Θεῷ ἡμέρας, δι' ἣν ἕρanoi συ-
ρῆμνοι λυθήσονται, καὶ φοιτῶντες
καυσθήσονται τῆς καί ;

13 Καινὸς δὲ ἕρανος καὶ γῆς
καινῇ κατὰ τὸ ἐπαγγελίαν
αὐτῷ προσδοκῶν, ἐν οἷς δι-
καιούνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦ-
τα προσδοκῶντες, σπουδάζετε
ἀσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ ἐν-
εθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 καὶ τὴν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν
μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγη-
σάμενοι· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡ-
μῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν
αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν
ὑμῖν·

16 ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς
πρὸς τῶτων, ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόη-
τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀπει-
στοὶ φρεβλῶσιν, ὡς καὶ ταῖς λοι-
παῖς γραφαῖς, πρὸς τὴν ἰδίαν
αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς ἔν, ἀγαπητοί,
προγινώσκοντες, φυλάσσετε
ἵνα μὴ τῇ τοῦ ἀδίστατον πλά-
νῃ συνοπαχθέντες ἐκπίσηται τῷ
ἰδίῳ πληγῇ.

18 Ἀνέσταντε δὲ ἐν χάριτι

καὶ γνώσει τὴν Κυρίαν ἡμῶν καὶ σω-
τηρῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ
δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶ-
νος. Ἀμήν.

Πέτρος ἐπιστολὴ καθο-
δικὴ δευτέρα εἰχων
εξ΄.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α΄. 1.

Ο Ἡ ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀ-
κηκόαμεν, ὁ ἰωράκα-
μεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡ-
μῶν, ὁ ἐθεασάμεθα, καὶ αἰ χυ-
μες ἡμῶν ἐψηλάφησαν πρὸς τὴν
λόγον τῆς ζωῆς·

2 (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη καὶ
ἰωράκαμεν, καὶ μύστημεν, καὶ
ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν
πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)

3 ὁ ἰωράκαμεν καὶ ἀκηκόα-
μεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα
καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μετ'
ἡμῶν καὶ ἡ κοινωνία διὰ τὴν ἡμε-
τέρα μετὰ τὸν πατέρα καὶ μετὰ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑ-
μῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πι-
πληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελ-
σία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ,
καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ
Θεὸς ὧς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐ-
τῷ ἐκ ἐξουσίας ἐκείνης.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνί-
αν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
σκοτεινῷ περιπατοῦμεν, ψευδοῦμεθα,
καὶ ἡ ποιεῖμεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ πε-
ριπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶ ἐν τῷ
φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ'
ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ
Χριστοῦ τὸ υἱὸς αὐτοῦ καθαρίζει
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμάρ-
τίαν ἐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλαν-
οῦμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐκ ἐστὶ ἐν
ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἀ-
μαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ
δικαίος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀ-
μαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἐχ-
μαρτήκαμεν, ψεύσμεν ποιεῖμεν
αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐκ
ἐστὶ ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β΄. 2.

ΤΕΚΝΙΑ μὲν, ταῦτα
γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ
ἴνα μὴ

ἁμαρτίας· καὶ εἰάν τις ἁμαρτή, παρακλητοὺν ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι πρὸς τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλων τῶ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνωκαμεν αὐτὸν, εἰάν τὰς ἐντολὰς αὐτῆς τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτῆς μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστίν.

5 Ὁς δ' αὖν τηρῇ αὐτῆς τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τῆ Θεοῦ τελελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἴσμεν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένει, ὁφείλει, καθὼς ἐκείνῳ ὡφείπαται, καὶ αὐτὸς ὅτως ὡφείπαται.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολῶν καὶνῶν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολῶν παλαιῶν, ἣν ἔχουσιν ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστίν ὁ λόγος· ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐποίησεν καὶνὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ὅτι ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παρέρχεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ ἔστι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐδὲ πῶς ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τέκνα, ὅτι ἀφέναι ὑμῖν αἱ ἀρμυρίαις· ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νικήκατε τὸν πονηρὸν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα.

14 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστέ, καὶ ὁ λόγος τῆ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νικήκατε τὸν πονηρὸν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. εἰάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἐστίν ἡ ἀγάπη τῆ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἡ ἀλαζονεία τῆ βίου, οὐκ ἐστίν ἐκ τῆ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τῆ κόσμου ἐστίν.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὃ δὲ ποιεῖν τὸ θέλημα τῆ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἰσχύετε ὡς ἐγὼ καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἐρχεται, καὶ νῦν ἄρτι

τίχριστος

τίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅ-
θι γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα
εἶναι.

19 Ἐξ ἡμῶν ἔκλῃθον, ἀλλ'
ἐκ ἧς ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἡς ἐξ
ἡμῶν, μμενήκεις ἂν μὴ ἡ-
μῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν
ὅτι ἐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἱ-
χίλι ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἰδαὶς
πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι
ἐκ οἰδαὶς τίτῳ ἀληθεῖαν, ἀλλ'
ὅτι οἰδαὶς αὐτῷ, καὶ ὅτι πᾶν
ψευδὲς ἐκ τῆ ἀληθείας ἐκ εἶσι.

22 Τίς εἶναι ὁ ψεύστης, εἰ
μὴ ὁ ἀρενόμενος ὅτι Ἰησοῦς· ἐκ
εἶναι ὁ Χριστός· ὅτος εἶναι ὁ ἀν-
τίχριστος, ὁ ἀρενόμενος τὸν πα-
τέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρενόμενος τὸν
υἱόν, ὁδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς εἶναι ὁ ἡκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μείντω· ἵνα ἐν
ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἡκού-
σατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν
τῷ πατρὶ μείναιτε.

25 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπ-
αγγελία, ἣν αὐτοὶ ἐπηγγείλατο
ἡμῖν, τὴν ζῶν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα
ὁ ἰλαΐσις ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν
μείναι, καὶ ὁ χρεῖαν ἔχητε ἵνα τίς
διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ
αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς
περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἔστι,
καὶ ἐκ εἶσι ψευδὸς· καὶ καθὼς ἰδί-

δαξεν ὑμᾶς, μνηστέον ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τέκνία, μείναι
ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ,
ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰ-
σχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ
παρρησίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δικαίος
ἔστι, γινώσκειτε ὅτι πᾶς ὁ ποιο-
ῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ
γενήνηται).

Κεφ. γ'. 3.

Ι ΔΕΤΕ πόσην ἀγάπην
δίδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα
τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Ἀλλὰ τῷ-
το ὁ κόσμος· ὁ γινώσκει ἡμᾶς,
ὅτι ἐκ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ
εἰσμεν, καὶ ὅπως ἐφανερώθη τί
ἰσόμεθα· οἰδαμεν γὰρ ὅτι ἵαν φα-
νερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἰσόμεθα,
ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἔστι.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλ-
πίδα ταύτην ἐκ' αὐτοῦ, ἀγ-
νίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖ· αἴ-
νός ἔστι.

4 Πᾶς ὁ ποιοῦν τὴν ἁμαρ-
τίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ
ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἰδαὶς ὅτι ἐκεῖ·
ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐ-
τῷ ἐκ εἶσι.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων,
ἐκ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρ-
τάνων, ἐκ εἰσέρκει αὐτόν, ὁδὲ
ἐγνωκεν αὐτόν.

7 Τεκνία, μηθεὶς πλαν-
ιάτω ὑμᾶς· ὁ ποιοῦν τὴν δι-
καιοσύνην, δικαίος ἔστι, καθ-

ὡς ἐκεῖν^ς δίκαιός ἐστιν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἀμνηστίαν, ἐκ τῆ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμνηστάνει. εἰς τὸτο ἔφανερώθη ὁ ὑὸς τῆ Θεῆ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τῆ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τῆ Θεῆ, ἀμαρτίαν ἔχει ποιεῖν, ὅτι πῆμα αὐτῷ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ ἔτι δυνάται ἀμαρτάνειν, ὅτι καὶ ἐκ τῆ Θεῆ γεννηθήσεται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστὶ τὰ τέκνα τῆ Θεῆ καὶ τὰ τέκνα τῆ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, ἔκ ἐστιν ἐκ τῆ Θεῆ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

11 ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη· ἡν ἡκούσαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

12 Οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τῆ πονηρεῖ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ χάριν τίνοι^ς ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρεῖ ἦν, τὰ δὲ τῆ ἀδελφεῖ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζειτε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβιβήκαμεν ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν ἑαυτοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστίν· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος ἔκ ἐχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένει.

16 Ἐν τούτῳ ἰσχύσαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖν^ς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθεῖναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τῆ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τῆ Θεῆ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀπαπαύμεν λόγῳ μὴδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμεν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἐὰν καὶ ἀγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μεῖζον ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καὶ ἀγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρετὰ ἐν ἑαυτοῖς αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τῷ ἦν αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν

γινώσκουν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ
τῷ Πνεύματι ὃ ἐν ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ παύ-
σιν πνεύματι πωγεύετε, ἀλ-
λά δοκιμάζειτε τὰ πνεύματα,
εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσιν· ὅτι πολλοὶ
ψευδοπροφῆται ἐξηλυθῶσιν
εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκειτε τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πάν πνεῦμα
ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρ-
κὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ εἶναι.

3 Καὶ πάν πνεῦμα ὃ μὴ
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ
ὅχι εἶναι· καὶ τούτῳ εἶναι τὸ τοῦ ἀν-
τιχρίστου, ὃ ἀκηκόασι ὅτι ἔρχε-
ται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν
ἡδὴ.

4 Ἰμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἶστε,
τις αἰσθάνεται, καὶ νεκρῶται αὐτῶν·
ὅτι μίσηται ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν
τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ·
ἀπὸ τούτου ἐκ τοῦ κόσμου λαλῶσι,
καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσμεν·
ὃ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει
ἡμῶν· ὃς ὅχι εἰσιν ἐκ τοῦ Θεοῦ,
ὅχι ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσ-
κομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπήτοί, ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
Θεοῦ εἶναι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν,
ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγενῆσθαι, καὶ γινώσ-
κει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, ὅχι ἐγινώ-

τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀ-
γάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλ-
κεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα
ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Ἐν τούτῳ εἰσὶν ἡ ἀγάπη,
ὅχι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν
Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπη-
σεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπήτοί, εἰ ἕτως ὁ
Θεὸς ἠγαπήσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ-
μεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγα-
πᾶν.

12 Θεὸν ὑδοῖς πάποτε τιθέ-
σθαι. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀ-
γάπη αὐτοῦ τελελειωμένη ἐστὶν ἐν
ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν
ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς
ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος
αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθαύμαθα,
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ
ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ
κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς
ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην
ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ
Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν

17 Ἐν τῷ τῆλειώλῃ ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκείνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ τῷ.

18 Φόβος ἔκ ἐστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἐξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος ἐπὶ τῆλειώλῃ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς περὶ τῆς ἡγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύτης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἰώρακε, τὸν Θεὸν ὃν ἐχῇ ἰώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἰσολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κιφ. ε. 5.

ΠΑΣ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τῆ Θεοῦ γεννηθείς· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησάντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεννηθέντα ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τῷ τῆλειώλῃ ἡμεῖς γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τῆ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τῆ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολὰς αὐτοῦ βαρεῖαι ἔκ ἐστίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικῆσα τὸν κόσμον, ἡ αἰὶς ἡμῶν.

5 Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἔκ ἐν τῷ ὕδατι μένει, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυρῶν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἑρᾶνῳ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἔτσι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τῆ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τῆ Θεοῦ, ἡν μιμαρτύρηκε περὶ τῆ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τῆ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστη πεποιήκει αὐτόν, ὅτι ἐπὶ πιστεύειν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μιμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τῆ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζῶν αἰῶνι ἐδοκεῖ ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὐ-

* these words are not in the best manuscripts

τη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτῷ
ἔστιν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει
τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱόν
τῷ Θεῷ, τὴν ζωὴν ἔκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν,
τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζω-
ὴν ἔχειτε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύη-
τε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρ-
ήρσις ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν,
ὅτι ἐὰν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ
θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι
ἀκούει ἡμῶν, ὁ ἂν αἰτώμεθα,
οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήμα-
τα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρ-
τίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ,
καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁ-
μαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον.
ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· ἢ
οὐκ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρ-
τία ἐστίν· καὶ ἔστιν ἁμαρτία ἢ
πρὸς θάνατον.

18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γε-
γεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἔχ ἁ-
μαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ
τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἐαυτὸν, καὶ ὁ πο-
νηρὸς ἔχ ἀπίσται αὐτοῦ.

19 Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ
πονηρῷ κεῖται.

20 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν
διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν
ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀ-
ληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστῷ. ἔτος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τικνία, φυλάξαι ἐαυ-
τοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ἰωάννης ἐπιστολὴ καθολικὴ
πρώτῃ ἐγγραφὴ ἐν εἰχοῖς
σογ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Πρεσβύτερος Ἐκλεκ-
τῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκ-
νοις αὐτῆς, ἃς ἐγὼ ἀ-
γαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἃς ἐγὼ
μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγ-
νωκότες τὴν ἀλήθειαν·

2 διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μέ-
νωσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μετ' ἡμῶν
ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἐγὼ μετ' ἡμῶν χάρις,
ἔλεος, εἰρήνη πατρὸς καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρη-
κα ἐκ τῶν τέκνων σε περι-
πατῆντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς
ἐνέλετόν

ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρὸς.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, ἔχῃς ὡς ἐντολὴν γεράφω σοι καὶ νῦν, ἀλλὰ ἢ εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτῆς. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήσῃτε.

7 ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογῶντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· ὁτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολίσσωμεν ἀ ἐργασάμεθα, ἀλλὰ μιδοὺν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παρονομάων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ ἐκ ἔχον· ὁ μένων

ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, ἔσται καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχον.

10 Εἴ τις ἐρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν ἢ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.

11 ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχον ὑμῖν γράφειν, ἐκ ἡβελήδων καὶ χαλῶ καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω εἰσαῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ σῶμα πρὸς σῶμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ συμπληρωμένη.

13 Ἀπαγγέλαι σε τὰ τίνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς Ἑκαλεκτίης. Ἀμήν.

Ἰωάννης ἐπιστολὴ διυλίαν ἐ-
γράφη ἐν εἰσίοις λ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ο Πρεσβύτερε· Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, πάλιν εὐχομαί σε εὐδοῦναι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῦνταί σε ἡ ψυχὴ.

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαριτυρήσαν σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σύ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

4 Μνησθήσονται τέττονες ἐκ ἡμῶν χαρὰν, ἵνα ἀκούσῃς τὰ ἑμὰ τίνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖν.

5 Ἀγαπητέ, πάλιν εὐχομαι ὅτι ἰσχυρά ᾖ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6 οἱ ἐμμετρήσαντες σε τῇ ἀγάπῃ ἰσχυρῶς ἐκκλησίας· ὅς καλῶς ποιήσεις προσημίαν ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

7 Ὑπερ

7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματι
ἐξῆλθεν, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ
τοῦ κόσμου.

8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπο-
λαμβάνειν τὰς τοιούτους, ἵνα
συτηροὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀλλ' ὁ φιλοπρωτων αὐτῶν
Διοτρεφὴς ἐκ ἐπιδοχῆς ἡμᾶς.

10 Διὰ τοῦτο, εἰς ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ
ποιοῖ, λόγοις ποιητοῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκυμνῶ
ἐπὶ τοῖς, ὅτι αὐτὸς ἐπι-
δοχῆται τὰς ἀδελφούς, καὶ τὰς
βυλομένους, πωλοῖ, καὶ ἐκ τῆς
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητοί, μὴ μιμῶ τὸ
κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ
ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν·

ὁ δὲ κακοποιῶν, ἐκ ἰώρακι καὶ
Θεοῦ.

12 Δημητρίῳ μνηστέρῳ
ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς
ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυ-
ρῶμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἡ μαρτυ-
ρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.

13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' ἐξ ἰούδα καὶ μέλαν· καὶ
καλάμῳ σοι γράψαι.

14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν
σε, καὶ σόμα πρὸς σόμα λαλή-
σομεν.

15 Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζου-
ταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τὰς
φίλους κατ' ὄνομα.

Ἰωάννης ἐπιστολὴ καθολικὴ
τρίτη γίχων λβ'.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ
δούλοῦ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ-
βου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ
ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
ἐξηρημένοις κλητοῖς·

2 Ἰδοὺ ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ
ἀγάπη ἀληθινὴ.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαι σπου-
δὴν ποιούμενοι· γράφειν ὑμῖν
ἔδει τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀν-
τίκειν ἔχον γράψαι ὑμῖν, πα-
ρακαλῶν ἵνα γινώσκωσιν τῇ

ἀπαξ πᾶσι θεοδοσίᾳ τοῖς ἀγίοις
πίστει.

4 Παρασιεύουσιν γάρ τινες
ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμ-
μένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσε-
βεῖς, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν
μειλατιθίντες εἰς ἀσελγείαν· καὶ
τὸν μόνον δισπότη Θεὸν καὶ Κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνύ-
μενοι.

5 Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βύ-
λομαι, ἰδόντας ὑμᾶς ἀπαξ
τούτοις,

τῆτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τὴς μὴ πιστεύουσας ἀπέλυσεν.

6 Ἀγέλας τε τὴς μὴ τηρήσουσας τὴν ἐαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφου τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τέτοις τρόπον ἐκπορεύσασαι, καὶ ἀπελθεῖσαι ὅπως σαρκὸς ἐτέρας, πρόκοψον διῆμα, πρὸς αἰῶνις δίκῃ ὑπέχυσαι.

8 Ὁμοίως μέντοι καὶ ἔτιοι ἐυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μισήσιν, κυριότητα δὲ ἀντιθέσιν, δοξάζοντες βλασφημῶσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ ἀσεβῶνι ἀπακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, ἐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπινεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιλήμῃσαι σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν ἐκ οἰδοῦσιν, βλασφημῶσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἀλογα ζῶα, ἐπίσταν, ἐν τέτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τῇ Καίῳ ἐπορεύθη, καὶ τῇ πλάτῃ τῇ Βαλαὰμ μισθὸν ἔκχευθη, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τῇ Κορὶ ἀπωλόνη.

12 Οὗτοι εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνδυαζόμενοι, ἀφόδως ἑαυτοὺς

ποισμαίνοντες· νεφέλαι ἀνυδρῆς, ὑπὸ ἀνέμων περφερόμεναι, ὅθεν ἀφαινοπορεύονται, ἀκαρπα, οἷς ἀποθανόντια, ἐκρίζωθήναι.

13 κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀσέρις πλανήται, οἷς ὁ ζόφος τῇ σκοτίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

14 Προφητεύουσι δὲ καὶ τοῖς ἑβδόμοις ἀπὸ Ἀδάμ ἕως, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἀγίαις αὐτῶν,

15 ποιῆσαι κρίσιν καὶ πᾶσι τῶν, καὶ ἐκλείξαι πάντας τῆς ἀσεβείας αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἡσέβη, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησεν κατ' αὐτὸν ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοι εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορνεύοντες· καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερηφάνεια, θαυμάζοντες προσωπα, ὠφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, μνησθήτε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

18 ὅτι ἐλεγον ὑμῖν, ὅτι ἡ ἰσχὺς ἡμῶν ἐσθλὴ ἐμπαική, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορνεύοντες τῶν ἀσεβῶν.

19 Οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐπ,

The 7th Preacher of right. see 2 Pet. 2;

επιδουμένους ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύ-
ματι ἀγίῳ προσευχόμενοι,

21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεῷ
τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔ-
λεος τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ ὑς μὲν ἰλεῖτε ἀγα-
πηνόμοροι·

23 ὑς δὲ ἐν φόβῳ σώζειτε,
ἐκ τῆ σωτῆρος ἀρετᾶς, μι-
σῶντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἐπιλωμῶνον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυ-
λάξαι αὐτοὺς ἀπ᾿ αἵματός, καὶ σῶ-
σαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ
ἀμώμους ἐν ἀγαλλίασει,

25 μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῇ-
ρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλοσύνη,
κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ἰούδα καθολικὴ
ἐν ἰσχύει.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ἧς ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι
τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γινώ-
σκειν ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρῶς
ἀποστείλας ἀγγέλου αὐ-
τοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ·

2 ὃς ἰμαρτύρησε τὸ λόγον
τῷ Θεῷ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.

3 Μακάριοι οἱ ἀναγινώ-
σκοντες, καὶ οἱ ἀκούοντες τοῦ λόγου
τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες
τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ
καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἐπὶ τὰ ἐκ-
κλησίας ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

καὶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς
ἐκκλησίας αὐτοῦ·

5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ
μαρτυρῶν ὁ πικρὸς, ὁ περὶ θανάτου
ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἀρχὸν τοῦ
βασιλείου τοῦ γῆς· τῷ ἀγαπῶ-
ντι ἡμᾶς, καὶ λυτῶντι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἡμῶν ἐν τῷ
αἵματι αὐτοῦ·

6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασι-
λεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰῶ-
νος. Ἀμήν.

7 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὁ μὴ ἔχων
καὶ ὁ ψεύτης αὐτὸν πᾶς ὁ φ-
θιμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξε-
κρίθησαν καὶ πόνοι αὐ-
τῶν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ γῆς.
καὶ, ἀμήν.

Ο ο

8 Ἐγώ

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς τῶν υἱῶν, καὶ συκοινωνῶς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ υπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγγράμμιος ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλυμένῃ Πάτμῳ, ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς μαρτυρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἐγγράμμιος ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

11 λεγούσης· Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ ὁ βλέπων, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ σέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειραν, καὶ εἰς Σάρδεας, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδικεῖαν.

12 Καὶ ἐπέσειψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ ὁπιστρέψας εἶδον ἐπὶ τὰς λυχίας χρυσαῖς·

13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ τὰς λυχινῶν ὅμοιον ἡμῶν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιζωσμένον πρὸς τοὺς ματοὺς ζώνῳ χρυσῇ.

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὥσπερ ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός·

15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκοῦ βάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χερὶ ἀγέρας ἐπὶ τὰς ἐκ τῆ γόμας αὐτοῦ ῥομφαίας δίγμοι· ὅξεια ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

17 Καὶ ὅτι εἶδον αὐτόν, ἐπίπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὴν, λέγων μοι· Μὴ φοβῆ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγγράμμιος νεκρός, καὶ ἰδὼν ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾧδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα.

20 Τὸ μυστήριον τοῦτο ἐπὶ τὰς ἀγέρας ὧν εἶδες ὅτι τὸ δεξιὸν μου, καὶ τὰς ἐπὶ τὰς λυχίας τὰς χρυσαῖς, οἱ ἐπὶ τὰς ἀγέρας, ἄγγελοι τῶν ἐπὶ τὰς ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἐπὶ τὰς λυχίας αἷς εἶδες, ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας εἰσι.

Κεφ. β'. 2.

Τὸν ἀγγέλῳ τῷ Ἐφισίῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος τοῦ ἐπὶ τὰς ἀγέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ τὰς λυχινῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸ

κόπον

κόπον σε, καὶ πῶς ὑπομονήν
σε, καὶ ὅτι εἰ δυνήσῃς βασιλεῖσαι
κακῶς· καὶ ἐπειράσω τὰς φάσ-
κοίᾱς τῆς ἀποστόλης, καὶ ἐκ εἰ-
σὶ καὶ εὖρεῖς αὐτὰς ψευθεῖς·

3 καὶ ἐβόησας, καὶ ὑπομο-
νὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου
κεκοπίσθης, καὶ εἰ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω καὶ σὺ, ὅτι
πῶς ἀγάπῃ σου τὴν παρώπῃ
ἀφῆκας.

5 Μημόνευε εἰς πόθεν ἐκ-
πίπῃσκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ
πρῶτα ἔρῃα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ,
ἐρχομαί σοι ταχὺ, καὶ κινήσω
τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου
αὐτῆς, ἵνα μὴ μετανόησῃς.

6 Ἀλλὰ τὴν ἔχεις, ὅτι
μισοῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαΐ-
των, ἃ καὶ γὰρ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων ἔς, ἀκουσάτω τί
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,
ὃ ἔστιν ἐν μέσῳ τοῦ πηδαλίου
τοῦ θιού.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλη-
σίας Συμμεριναίων γράψον· Τά-
δε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἰσχυρός,
ὃς ἐγένετο νεκρὸς, καὶ ἐζήσεν·

9 Οἶδά σε τὰ ἔργα καὶ τὴν
θλίψιν καὶ τὴν πῶχνην, (πλῆ-
σι δὲ εἰ) καὶ τὴν βλασφημίαν
τῶν λεγόντων ἰσδαίης τῆς ἐαυ-
τῆς, καὶ ἐκ εἰσὶν, ἀλλὰ συνα-
γωγὴ τοῦ Σαδανᾶ.

10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλουσιν
παθεῖν· ἰδὲ, μέλλουσιν βαλεῖν
ἐξ ὑμῶν ὁ διὰ βολῆς εἰς φυλα-

κὴν· ἵνα θεωραδῇτε καὶ ἐξέλθῃ
θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνετι πι-
στὸς ἄρχει θανάτου, καὶ δώσω σοι
τὸ γέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων ἔς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις· Ὁ νικῶν εἰ μὴ ἀδι-
κηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομ-
φαίαν τὴν δίδομον τὴν ὀξείαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
ὅτι καλοὶ καὶς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ
Σαδανᾶ καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά
μου, καὶ ἐκ ἡνέσω τὴν πόλιν
μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς
Ἀντίπατος ὁ μάρτυς μου ὁ πι-
στὸς, ὃς ἀπικιλήθη παρ' ὑμῶν,
ὅπου καλοῖσιν ὁ Σαδανᾶς.

14 Ἀλλ' ἔχω καὶ σὺ ὀλίγον,
ὅτι ἔχεις ἐκείνῃ κρατεῖν τὴν
διδασχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν
ἐν τῷ Βαλαάμ βαλεῖν σκάν-
δαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
φαγεῖν εἰδωλόθυτα, καὶ πορνεί-
σαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρά-
τεῖν τὴν διδασχὴν τῶν Νικο-
λαΐτων· ὁ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ,
ἐρχομαί σοι ταχὺ, καὶ πολι-
μήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομ-
φαίᾳ τοῦ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων ἔς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα
τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ

ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ ὑδοὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θουαλείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιθίνῳ.

19 Οἶδά σε τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν ἀλακρίαν, καὶ τὴν πίσιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔχλα πλείονα τῶν πρῶτων.

20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σὲ ὀλίγα, ὅτι ἴδεις τὴν γυναῖκα Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἐαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανάσθαι ἱμῶς δέλους, πορνεῦσαι καὶ εἰδωλολάτρεα φαγεῖν.

21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανόησιν ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἔμενέσθαι.

22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τὰς μοιχευθείας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανόησωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτείνῃ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἔρευνῶν νεφρὸς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἐκαστῷ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θουαλείροις, ὅσοι ἔκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες ἔκ ἔγνωσαν τὰ βά-

θη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσι· Οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·

25 πλὴν ὁ ἔχει, κρατήσεται ἄχρις ἢ αὐτὸς ἤξω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·

27 καὶ ποιμανεῖ αὐτὸς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κυραμικά συνίριβεται, ὡς καὶ ἐγὼ εἶληφα πᾶσι τοῖς πατέρος μου·

28 καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸ πρωῒνον.

29 Ὁ ἔχων ὕς, ἀκυσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῇ ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸς ἐπὶ τὰς ἀστέρας· Οἶδά σε τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνε γρηγορῶν, καὶ σήριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποδοῦναι· ἔτι εὐρηκά σε τὰ ἔργα σεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Μνημόνιζε ἔν πως εἶληφας καὶ ἤκυσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. ἐὰν ἔν μὴ γρηγορήσης, ἤξω ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτης, καὶ ἔν μὴ γινῶς ποῖαν ὥρην ἤξω ἐπὶ σὲ.

4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ

ἐν Σάρδεσιν, ἃ ἔκ ἐμόλυναν
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπα-
τήσουσι μετ' ἐμῆ ἐν λευκοῖς·
ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν, ἔτι ~~πα~~ββα-
λαῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ
ὃ μὴ ἔβαλε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ
ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων ἕς, ἀκουσάτω
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φι-
λαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον·
Τὰδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός,
ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ· ὁ
ἀνοίγων, καὶ ὁδεῖς κλείει· καὶ
κλείει, καὶ ὁδεῖς ἀνοίγει·

8 Οἶδά σὺ τὰ ἔργα· ἰδὲ,
δίδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνε-
ωγμένην, καὶ ὁδεῖς δύνασαι κλει-
σαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις
δύναμιν, καὶ ἐτήρησας μου τὸν
λόγον, καὶ ἔκ ἤρνησω τὸ ὄνομά
μου.

9 Ἰδὲ, δίδωμι ἐκ τῆς συν-
αγωγῆς τοῦ Σαλαῖα τῶν λε-
γόντων ἐαυτοὺς Ἰεθαίους εἶναι, καὶ
ἐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδὲ
ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσι καὶ
προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν πο-
δῶν σου, καὶ γινώσιν ὅτι ἐγὼ ἠ-
γάπησά σε·

10 ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον
τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σὺ
τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πει-
ρασμῆς τῆς μιλλήσεως ἐρχισ-

θαι ἐπὶ τῆς οἰκουμενῆς ὅλης·
πειράσαι τῆς καλοικῆντας ἐπὶ
τῆς γῆς.

11 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ·
κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λά-
βῃ τὸν σιφαιόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐ-
τὸν σύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ
μου, καὶ ἔξω ὃ μὴ ἐξέλθῃ ἐτι·
καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα
τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς
Ἱερουσαλὴμ, ἡ κατεβαίνουσα ἐκ
τοῦ θρόνου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ
τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων ἕς, ἀκουσά-
τω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκ-
κλησίας Λαοδικέων γράψον·
Τὰδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρ-
τυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρ-
χή τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδά σὺ τὰ ἔργα, ὅτι
ἔτι ψυχρὸς εἶ, ἔτι ζεστός· ὁ-
φείλον ψυχρὸς εἶης, ἢ ζεστός.

16 Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ,
καὶ ἔτι ψυχρὸς, ἔτι ζεστός,
μέλλω σε ἐμίσαι ἐκ τοῦ στομά-
τός μου·

17 ὅτι λέγεις· Ὅτι πλε-
σιός εἰμι, καὶ πεπλήνηκα, καὶ
ὁθενὸς χρεῖαι ἔχω. καὶ ἔκ οἰ-
δας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος,
καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυ-
φλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβελεύω σοι ἀγο-
ράσαι παρ' ἐμῆ χευσίον πε-
πρωμένον ἐκ πυρός ἵνα πλε-

τήσης, καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα
παιδείῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ
αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητος σου καὶ
πολλοὺς ἐλθῶσι πρὸς τὸ ὄφθαλ-
μὸς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ,
ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον
ἐν, καὶ μετανόησον.

20 Ἰδὲ, ἔστηκα ἐπὶ τὴν
θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ
τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν
θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐ-
τόν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νεκρὸς, δώσω αὐτῷ
καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ
μου, ὡς καὶ ἐνίκησα, καὶ ἐκά-
θισα μετὰ τῷ πατρί μου ἐν τῷ
θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων ὤς, ἀκουσά-
τω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4:

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ
ἰδὼς θύρα ἡνεγμένη ἐν
τῷ ἔρειπῳ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη
ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λα-
λήσεως μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀ-
νάστα ὦδε, καὶ δείξω σοι ὅτι δεῖ
γινέσθαι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ εὐθὺς ἐγενόμην ἐν
πνεύματι· καὶ ἰδὼς, θρόνον ἐ-
κείνον ἐν τῷ ἔρειπῳ, καὶ ἐπὶ τῷ
θρόνῳ καθημένον.

3 Καὶ ὁ καθημένον ἦν ὁ-
μοιὸς ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ
σαρδίνῳ· καὶ ἱρις κυκλόθεν τοῦ
θρόνου ὁμοιὸς ὁράσει σμαραγ-
δίνῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου
θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ
ἐπὶ τῶν θρόνων εἶδον τὴν εἰκόσιν
καὶ τέσσαρας περιεβύλεως καθη-
μένους, περιεβλημένους ἐν ἱμα-
τίοις λευκοῖς· καὶ ἔχον ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν γιφάνους χρυ-
σοῦς.

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπο-
ρεύονται ἄγραιποι καὶ βρονταὶ καὶ
φωναί· καὶ ἐπὶ λαμπάδες πυ-
ρὸς καίόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρό-
νου, αἱ εἰσι τὰ ἐπὶ τῶν πνεύματι
τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυ-
στάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ
κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα
γέμοινα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ
ὀπίσθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον
ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον
ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρί-
τον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς
ἄνθρωπον, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον
ὅμοιον αἰτῷ πεπλεγμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν
καθ' ἑαυτῷ, ἔχον ἀνά πτέρυγας
ἐξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοινα
ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν ἐκ
ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγον-
τα· Ἄγιος, ἅγιος Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ
ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα
δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν
τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ
ζῶντι εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰ-
ώνων,

10 πιστεύετε

10 πεισύνται οἱ ἑκοσι καὶ τίσσaris πρεσβύτεροι ἐνώπιον τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ προσκυνῶσι τῷ ζῶντι εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τῆς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τῷ θρόνῳ, λέγοντες·

11 Ἄξιόν ἐστι, Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ δόξαμά σου εἰσι, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε. 5.

ΚΑΙ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ βιβλίον γεγραμμένον ἔσθαι, καὶ ὁπιθεῖν, καλεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἐπὶ ἑπτά.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσειν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστιν ἄξιόν· ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτῆς;

3 Καὶ εὐδὲς ἠδύνατο ἐν τῷ ἔραυνῳ, εὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, εὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, εὐδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ ὅτι εὐδὲς ἄξιόν· εὐρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, ὅτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖν· ἰδοὺ εἰκήσιν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ εἰζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἐπὶ ἑπτά σφραγίδας αὐτῆς.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἐν μέσῳ τῷ θρόνῳ καὶ τῶν τισσάρων ζῶν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυ-

τέρων, ἄρριον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένοι, ἔχον κεφαλὰ ἐπὶ ἑπτά, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ ἑπτά· οἱ εἰσι τὰ ἐπὶ τὰ τῷ Θεῷ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε, καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τῷ θρόνῳ.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ ἑκοσιτίσσaris πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἁγίου, ἔχοντες ἑκάστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς γιμνᾶσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιόν ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτῆς· ὅτι ἐσφαγῆς, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαῶν καὶ ἔθνους·

10 καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἁγέλων πολλῶν κυκλῶσαι τὸν θρόνον καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ὄρθρὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἄρριον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλεῖτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύϊν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα, ὃ ἐστιν ἐν τῷ ἔραυνῳ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς

τῆς θαλάσσης ἃ ἔστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πᾶντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῇ θρόνῳ καὶ τῷ ἀγίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. γ'. 6.

ΚΑΙ εἶδον ὅτι ἤνοιξε τὸ ἀγίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἐρχε καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἵππῳ λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ σέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ὡς νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τῇ δευτέρῃ ζῶῃ λέγουσιν· Ἐρχε καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τῇ τρίτῃ ζῶῃ λέγουσιν· Ἐρχε καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἵππῳ μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτε θνητῶν, καὶ τρεῖς χοῖνικες κριθῆς θνητῶν· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τέταρτην, ἤκουσα φωνὴν τῇ τέταρτῃ ζῶῃ λέγουσαν· Ἐρχε καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἵππῳ χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ὄνομα αὐτοῦ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ ἄγγελος ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τῇ θυσιαστηρίᾳ τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων ἀπὸ τὸν λόγον τῇ Θεῷ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἐως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἄγιος καὶ ὁ ἀληθινός, ἔκρινες καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν καλοκηνίων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἐκείνοις φορεῖς λευκαί, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται· ἐτι χρόνον μικρὸν, ἕως ἃ πληρώσονται καὶ οἱ σύνθελοι αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτι ἤνοιξε τὴν σφραγίδα

σφραγῖδα πλὴν ἑκτῶν· καὶ ἰδὼν
σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ
ἥλιος ἐγένετο μέγας ὡς σάκ-
κος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐ-
γένετο ὡς αἷμα·

13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ ὕρανοῦ
ἐπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ
βάλλει τὰς ὀλιώδεις αὐτῆς,
ὑπὸ μεγάλῃ ἀνέμῳ σειομένη.

14 Καὶ ὁ ὕρανος ἀπεχωρί-
σθη ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ
πάντες οἱ ὄντες ἐκ τῶν τό-
πων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ μεγιστάνες, καὶ οἱ πλε-
στοί, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ
δυνατοί, καὶ πάντες δούλοι καὶ
ἐλεύθεροι ἐκρύψαντο αὐτοὶ εἰς
τὰ πηγάδια καὶ εἰς τὰς σέτρας
τῶν ὀρέων·

16 καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ
ταῖς σέτραις· Πίστετε ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ
προσώπων τοῦ καθήμενου ἐπὶ τῷ
θρόνῳ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ
ἀγίου·

17 ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ με-
γάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς
δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ Εἶδον τέσ-
σερας ἀγγέλους ἐστῶτας
ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς
γῆς, κρατοῦντας τὰς τέσσαρας
ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ
ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ
τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πάν-
των τῶν ὀντων.

2 Καὶ εἶδον ἄλλους ἀγγέλους
ἀναβάντας ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου,
ἔχοντες σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος·
καὶ ἐκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς
τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἰδόθην
αὐτοῖς ἀδικῆσαι πλὴν γῆν καὶ
πλὴν θάλασσαν,

3 λέγων· Μὴ ἀδικήσῃτε
πλὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν,
μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ
σφραγίσωμαι τὸν δούλον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῷ μετώπῳ
αὐτοῦ.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐσφραγισμένων· ἑμὲ χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πά-
σης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἑξὶ χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Ῥεuben, ἑξὶ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γαδ,
ἑξὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἑξὶ χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Νεφθαλαὶμ, ἑξὶ χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μα-
νασση, ἑξὶ χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἑξὶ
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Λούι, ἑξὶ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσα-
χαρ, ἑξὶ χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι·

8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ἑξὶ
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Ἰωσήφ, ἑξὶ χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βε-
ριαμίν,

νιαμίν, ἰβ' χιλιάδες ἰσφραγισμένοι.

9 Μὲτὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὼν ὄχλόν πολλόν, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν ἕδεις ἡδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ᾠριζομένης γολαῖς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτῶν·

10 καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σὺν ἡμεῖς τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τῷ ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστῆκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν περὶ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τισσάων ζώων, καὶ ἔπιστον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὸ προσκύων αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 λέγοντες· Ἀμὴν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν περὶ τοῦ θρόνου, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ ᾠριζομένοι τὰς γολαῖς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶν, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς γολαῖς αὐτῶν, καὶ

ἐλεύκαναν γολαῖς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

15 Διὰ τὸ τοῖς ἐν ὧπιοις τοῦ θρόνου τῷ Θεῷ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ταῷ αὐτῷ· καὶ ὁ καθημέρῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηναίσει ἐπ' αὐτοὺς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, ἕδεις διψήσουσιν ἔτι, ἕδεις μὴ πῶσι ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, ἕδεις πᾶν καῦμα.

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀναμίστοις τῷ θρόνῳ ποιμανεῖ αὐτοὺς, καὶ ὀδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζώας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἔξαιψεν ἡ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ θρανῷ ὡς ἡμῶν.

2 Καὶ εἶδον τὸς ἐπὶ τὰς ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστηκασιν· καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἐπὶ τὴν σάλπιγγας.

3 Καὶ ἄλλοι ἄγγελοι ἦλθον, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λίβανον χρυσόν· καὶ ἰδόντες αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσόν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ αἶψα ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χοίρεος τοῦ

τῷ ἀγγέλῳ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἰληφέν ὁ ἀγγελὸς τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγείμisen αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο φωναὶ καὶ βροαὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἐπὶ τὰ ἀγγελοι ἔχουσιν τὰς ἐπὶ τὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἀγγελὸς ἐτάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκῆν, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκῆν.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἀγγελὸς ἐτάλπισε, καὶ ὡς ὅρα μίγα πυρὶ καϊόμενοι ἐβλήθη εἰς τὴν θαλάσσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα.

9 Καὶ ἀπῆθαν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἀγγελὸς ἐτάλπισε, καὶ ἔπισιν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀσὴρ μίγας καϊόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπισιν ὅπῃ τὸ τρίτον τῶν πόλεων, καὶ ὅπῃ τὰς πηγὰς τοῦ ὕδατος.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀσέρος λέγεται Ἀψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπῆθαν ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικαίθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἀγγελὸς ἐτάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτιῶν τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνηται τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πωλούμενος ἐν μισοβραβήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ ἡμῖν καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ πῶμπτος ἀγγελὸς ἐτάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ ὕδατος πεπιωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθοι ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, ὑδὲ πᾶν χλωρὸν, ὑδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες ἐκ ἔχουσιν τὴν

τὴν σφραγίδα τῇ Θεῷ ὅπῃ τῶν
μειώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἰδὲθῃ αὐταῖς ἵνα
μὴ ἀποκλείνῃσιν αὐτὰς, ἀλλ'
ἵνα βασανιῶσιν μῆνας πέντε·
καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς
βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν
παύσῃ αἰθρῶπων.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ζητήσῃσιν οἱ ἄνθρωποι
τὸν θάνατον, καὶ ἔχ' εὐρήσῃσιν
αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσῃσιν ἀπο-
θανεῖν, καὶ φεύξει αὐτὸν ὁ θάνατος
ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν
ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοι-
μασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς γέ-
φανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα
ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἔχον τρίχας ὡς
τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντις
αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ ἔχον θώρακας ὡς
θώρακας σιδηροῦ· καὶ ἡ φωνὴ
τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ
ἀεμάτων ἵππων πολλῶν τρε-
χόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ἕρας ὁμοί-
ας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἢ ἐν
ταῖς ἕραις αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία
αὐτῶν ἀδικῆσαι τὸς ἀνθρώπους
μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν
βασιλεία τὸν ἄγγελος τῆς ἀ-
βύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ
Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ
ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ ἑαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν,
ἰδὲ ἔρχονται ἔτι δύο ἑαὶ μία
ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἰσαλίπισε, καὶ ἤκησα φωνὴν
μίαν ἐκ τῶν τέσσαρων κεράτων
τῇ θυσιαστηρίῳ τῇ χρυσῇ τῇ
ἐνώπιον τῇ Θεῷ,

14 λέγων τῷ ἑκτῷ ἀγ-
γέλῳ, ὃς ἔχει τὴν σάλπιγγα·
Λῦσον τὸς τέσσαρας ἀγγέλους
τὸς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ
τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσ-
σαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασ-
μένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέρας
καὶ μῆνα καὶ ἑνιαυτὸν, ἵνα ἀ-
ποκλείνῃσι τὸ τρίτον τῶν ἀν-
θρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς γρα-
τευμάτων τῇ ἱππικῇ, δύο μυ-
ριάδες μυριάδων· καὶ ἤκησα
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ἔτις εἶδον τὸς
ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τὸς
καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχον-
τας θώρακας πυρίνους καὶ ὑα-
κινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κε-
φαλὰι τῶν ἵππων ὡς κεφαλὰι
λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων
αὐτῶν ἔκπορεύεται πυρ καὶ
καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τέτων
ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν
ἀνθρώπων, ἐκ τῇ πυρὶ καὶ
ἐκ τῇ καπνῷ καὶ ἐκ τῇ θεῷ τῇ
ἐκπορευομένῃ ἐκ τῶν στομάτων
αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἤκουσαι αὐ-
τῶν ἐν τῷ γόματι αὐτῶν ἐι-
σι· αἱ γὰρ ἕραι αὐτῶν ὅμοιαι
ἔφισιν, ἔχουσαι κεφαλὰς καὶ
ἐν αὐταῖς ἀδικεῖσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀν-
θρώπων οἱ ἐκ ἀπεικλάνθησαν
ἐν ταῖς πωληγαῖς ταύταις, ὅτε
μεινόνησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν
χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ πορο-
κινήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ
εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀρ-
γυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λί-
θια καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ὅτε βλέ-
πνι δύναται, ὅτε ἀκύνει, ὅτε
οὐρατειν.

21 Καὶ ὁ μετινόησαν ἐκ
τῶν φάων αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῶν
φαρμακεῶν αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῆ
πορνείας αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῶν
κλιμαμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
ἰσχυρὸν καὶ βαβαίνοντα
ἐκ τοῦ ἔρανῦ, περιβεβλημένον
πρόβηλον καὶ ἵρις ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὡς σῦλοι πυρός.

2 Καὶ ἔχεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον·
καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν
δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν
δεξιὸν ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγά-
λῃ ὡς περ λίων μυκάται· καὶ
ὅτι ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπ-
τὰ βροταὶ τῶς ἐαυτῶν φωναίς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ
ἐπτὰ βροταὶ τὰς φωνὰς ἐ-
αυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ
ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ἔρανῦ, λέ-
γουσάν μοι· Σφραγίσον ἃ ἐλά-
λησάν αἱ ἐπτὰ βροταὶ, καὶ μὴ
ταῦτα γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον
ἐγὼ ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ
τῇ γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
τὸ ἔρανόν·

6 καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς
ἐκλίσσει τὸ ἔρανόν καὶ τὰ ἐν αὐ-
τῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ,
καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐ-
τῇ ὅτι χρόνος· ἐκ ἔσται ἔτι·

7 ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
φωτῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν
μέλλῃ σφραγίσαι, καὶ τελεσθῇ
τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγ-
γέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς
προφῆταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα
ἐκ τοῦ ἔρανῦ, πάλιν λαλῶσα
μοι· ἔμεν, καὶ λέγουσα· Ὑπαγε,
λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεωγ-
μένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐ-
γῶτος· ἐπὶ τῇ θαλάσσης καὶ ἐπὶ
τῇ γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν
ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός
μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει
μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐ-
τό· καὶ σικρανεῖ σε τὴν κοι-
λίαν, ἀλλ' ἐν τῷ γόματί σε
ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλα-
ρίδιον

P p

ρίδιον

ρίδιον ἐκ τῆ χειρὸς τῆ ἀγγελᾶ,
καὶ πατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἡ
τοῦ σώματός μου ὡς μέλι γλυκύ·
καὶ ὅτι ἔφαγον αὐτό, ὁπικράν-
θη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῦτε
πάλιν προφητεύσατε ἐπὶ λαοῖς
καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασι-
λεῦσι πολλοῖς.

Καθ. ια. 11.

ΚΑΙ ἰδόθην μοι κάλαμ-
ομοιοῦ· ῥάβδον, λέγων·
Ἐγείραι, καὶ μέτρησεν τὸ ναὸν
τῷ Θεῷ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
τὰς προσκυμῆντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἰσ-
θινὴν τῷ ναῷ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ
αὐτῇ μετρήσῃ, ὅτι ἰδόθη τοῖς
ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν
πατήσονται μῆνας τρεῖς καὶ οὐκ
ἔσονται δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυοῖν μέρ-
εσσιν μου, καὶ προφητεύσουσιν
ἡμέρας χιλίας θριασκίας ἐξ-
ουσίας, ὡς ἐβλήμενοι σακκῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐ-
κκλησίαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώ-
πιον τῷ Θεῷ τῆ γῆς ἱστῶσαι.

5 Καὶ αἱ τὰς αὐτὰς θύλας
ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ
τῆ στόματός αὐτῶν, καὶ καί-
εθίαι τὰς ἐκθερὰς αὐτῶν· καὶ
αἱ τὰς αὐτὰς θύλας ἀδικῆσαι,
ὅτε δὲ αὐτὸν ἀποκτείνωσιν.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν
κλεῖσαι τὸν ὕδατος, ὥστε μὴ
βρέχῃ ὑπερὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν
τὸ προφητείας· καὶ ὕδατος ἔ-

χουσιν ἐπὶ τῷ ὕδατι, γρίφαι
αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι
τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὅσακις
ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν
ἐντολήν αὐτῶν, τὸ θηρίον
τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου
πατήσας πόλεις μετ' αὐτῶν,
καὶ νικήσας αὐτὰς, καὶ ὑποκρίναι
αὐτὰς.

8 Καὶ τὰ πτώματά αὐτῶν
ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς
μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευ-
ματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος,
ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἱστα-
νέσθαι.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν
λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ
ἐθνῶν τὰ πτώματά αὐτῶν ἡμέ-
ρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ
πτώματά αὐτῶν ἐκ ἀφῆλθαι
τιθῆναι εἰς μνημαία.

10 Καὶ αἱ καλοικῆντες ἐπὶ
τῆς γῆς χαρῶσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ
εὐφρανθήσονται· καὶ δώρα πώ-
ψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι ἔτοι αἱ
δύο προφηταὶ ἔβασάντες τὰς
καλοικῆντας ἐπὶ τῇ γῇ.

11 Καὶ μὲν τὰς τρεῖς ἡ-
μέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζῆτος
ἐκ τῷ Θεῷ ἐστὶν ἐπὶ αὐ-
τὰς· καὶ ἔτι καὶ ἐπὶ τὰς πόδας
αὐτῶν, καὶ φέβεται μέγας ἵππισιν
ἐπὶ τὰς διωρέντας αὐτὰς.

12 Καὶ ἔχουσιν φωνὴν μι-
γάλλου ἐκ τῶν ὑδάτων, λέγουσαν
αὐταῖς· Ἀνάστα ἡ δει. Καὶ
αὐταῖς

ἀπέστειλε εἰς τὸ ἔρανον ἐν τῇ πε-
φίλῃ· καὶ ἐθάρρησε αὐτοὺς οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐχόσθη σεισμός μέγας, καὶ τὸ
δικαίον τῆς πόλεως ἔπισσε, καὶ
ἀπικταίνθη ἐν τῷ σεισμῷ ὁ-
νόμαα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπ-
τά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγέν-
οντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ
τῷ ἔρανον.

14 Ἡ ἑαὶ ἡ δευτέρα ἀπ-
ήλθιν, ἰδὲ ἡ ἑαὶ ἡ τρίτη ἔρχι-
ται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγε-
λος ἰσάληπσε, καὶ ἐχόσθη φω-
ταὶ μεγάλαι ἐν τῷ ἔρανον, λί-
γυσαι· Ἐχόσθη αἱ βασιλεῖαι
τῷ κόσμῳ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ
τῷ Χριστῷ αὐτῷ, καὶ βασιλεύσει
εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ ἔκκοι καὶ τίς-
σαις περισσότεροι οἱ ἰσώπιοι
τῷ Θεῷ καθήμεροι ἐπὶ τὸς
θρόνους αὐτῶν, ἔπειθε ἐπὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προστι-
κύνθη τῷ Θεῷ,

17 λέγοντες· Εὐχαριστοῦ-
μοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκρά-
τωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχό-
μενος· ὅτι ἔληψας πῶς δύνα-
μίς σε πῶς μεγάλῳ, καὶ ἰ-
σασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν,
καὶ ἦλθιν ἡ ὀργὴ σου· καὶ ὁ και-
ρὸς τῆς περὶ, κριθῆναι, καὶ δεῖ-
ναι τῶν μωδῶν τοῖς δούλοις σου
τοῖς σωφροῦταις, καὶ τοῖς ἀγίοις·

καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα
σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγα-
λοις· καὶ ἀλαφθεῖραι τὸς ἀλαφ-
θείρας πῶς γῆν.

19 Καὶ ἠοίγη ὁ ναὸς τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ ἔρανον, καὶ ὤφθη ἡ
κιβωτὸς τῆς ἀληθείας αὐτῷ
ἐν τῷ ναῷ αὐτῷ· καὶ ἐγένετο
ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ
καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μι-
γάλη.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ σημειῶν μέγα ὤφθη
ἐν τῷ ἔρανον· γυνὴ ἐδε-
βελημένη τῷ ἡλίῳ, καὶ ἡ σέ-
ληνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐ-
τῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
τίφανος ἀστέρων δώδεκα·

2 καὶ ἡ γαστὴρ ἔχουσα, κρέ-
ζει ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη
τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημει-
ον ἐν τῷ ἔρανον, καὶ ἰδὲ δράκων
μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς
ἑπτὰ καὶ κέρατα ἑξά· καὶ ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῷ ἀλφειάμα-
τα ἑπτὰ.

4 Καὶ ἡ ἑρὰ αὐτῷ σύρει
τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τῷ ἔρανον,
καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν·
καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς
γυναικὸς τῆς μελλέσης τι-
κεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον
αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα
τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ
ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς
τὸν

τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτῷ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ ὕδατι· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῷ ἐπολέμησαν κατὰ τὸν δράκοντα, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῷ.

8 καὶ ἔκτισαν, ὅτι τόπος ἐρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ ὕδατι.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλέμενος διάβολος, καὶ ὁ Σαταναῖς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκὴν· ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῷ μετ' αὐτῷ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγεσθαι ἐν τῷ ὕδατι· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτῷ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατήγορος αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐίκησαν αὐτὸν Ἀλλὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ Ἀλλὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ ἔκτισαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τὸ τοῦτο εὐφραίνεσθαι οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οἱαὶ τοῖς καλοῖσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι καλεῖται ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγοι καιροὶ ἔχουσιν.

13 Καὶ ὅτι εἶδον ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, εἰδὼς τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτικει τὸν ἄρρενα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἵματος τοῦ μεγάλου, ἵνα πτήσῃ εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιροὶ καὶ καιροὶ, καὶ ἡμῶν καιρὸς, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφινος.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναίκης ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ὕδωρ ὡς πῦρ, ἵνα ταύτην πόσιμαφορήσῃ.

16 Καὶ ἐβόηθη ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν πῦρ ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς.

17 Καὶ ὤργισθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ πύργου αὐτῆς, τῶν τηρέντων τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐβόηθη ἐπὶ τὴν ἄμμοιο τῆς θαλάσσης.

Κεφ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἰδόν ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἐπὶ ἑξήκοντα δέκα· καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα ἀσπόμετρα, καὶ ἐπὶ πᾶς κεφαλᾷ αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἰδόν ἦν ὅμοιοι παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἀρκίω, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡς σῶμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ ἰδόν μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον. καὶ ἡ πληγὴ τῆς θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ θαυμάσθη ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ὅπως τὸ θηρίον.

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἰδόθη αὐτῷ σῶμα λαλῆν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἰδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ ἔρανῳ σκηνήσας.

7 Καὶ ἰδόθη αὐτῷ πόλι-

μον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ κτῆσαι αὐτοῦ· καὶ ἰδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἔγγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει ὕψος, ἀκκοσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μηχανᾷ ἀποκτείνει, δεῖ αὐτὸν ἐν μηχανᾷ ἀποκτείνεσθαι· ὅδε ἐστὶν ἡ ὑπομοχθὴ καὶ ἡ κρίσις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ ἰδόν ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἔχει κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαι ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, ὃ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τῆς θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ ἔρανος εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς λέγοντας ταῖς σημεῖα αὐτοῦ ἰδόν αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων

τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔχουσα.

15 Καὶ ἰδοὺ αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τῷ θηρίῳ, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τῷ θηρίῳ, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι αὖ μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τῷ θηρίῳ, ἵνα ἀποκταίνῃσι.

16 Καὶ ποιήσονται, τὸς μικροὺς καὶ τὸς μεγάλους, καὶ τὸς πτωχοὺς καὶ τὸς πτωχούς, καὶ τὸς ἐλευθέρους καὶ τὸς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῷ θηρίῳ, ἢ τὸν ἀριθμὸν τῷ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὅδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν νῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τῷ θηρίῳ· ἀριθμὸς γὰρ αἰδεώπη ἐστίν, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξϛ'.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἰδοὺ, καὶ ἰδοὺ ἀρίον ἐσηκέος ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτὴν ἑκατὸν τισσαρακοιλατίσσαις χηλιάδεις, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ὕδατος, ὡς φωνὴ ὑδάτων πωλῶν, καὶ ὡς φωνὴ βροντῆς με-

γάλος· καὶ φωνὴ ἤκουσα καθα-
ρῶν καθαριζόντων ἐκ ταῖς κι-
θάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν και-
νὴν ἰσχυροὶ τῷ θρόνῳ, καὶ ἰσ-
χυροὶ τῶν τισσάρων ζώων, καὶ τῶν
πνευματικῶν καὶ ὁδοῦς ἡδύνατο
μαρτυρῶν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκα-
τὸν τισσαρακοιλατίσσαις χη-
λιάδεις, οἱ ἡγορασμένοι ἐπὶ
τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μὴ ἀν-
ταρκτικῶς ἐκ ἡμετέρων· παρ-
θῆναι γὰρ εἰσιν. ὅτοί εἰσιν οἱ
ἀκολουθῶντες τῷ ἀρίῳ ὅπου αὐ-
τὸν ὑπάγει. ὅτοι ἡγορεύθησαν ἀ-
πὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῆς
Θιᾶς καὶ τῶν ἀρίων.

5 καὶ ἐν τῷ γόματι αὐτῶν
ἔχοντες τὸν δόλο. ἄνωμοι γὰρ
εἰσιν ἰσχυροὶ τῷ θρόνῳ τῆς Θιᾶς.

6 Καὶ ἰδοὺ ἄλλοι ἄγγελοι
σπένδουσιν ἐν μισοκρατήματι,
ἔχοντες εὐαγγέλιον αἰῶνι, ἐν-
αγγελίᾳ τὸς καλοῦντας ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυ-
λὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν.

7 λέγοντες ἐν φωνῇ μεγάλῃ·
Φοβήθητι τὸν Θεόν, καὶ δοτι
αὐτῷ δοῦναι, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυ-
νήσατε τῷ ποιήσαντι τὸ ἔργον
καὶ τῇ γῇ καὶ θάλασσαις καὶ
πτηνῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦκο-
λύθησι, λέγων· Ἐπισιν, ἔπειτα
Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
ὅτι ἐκ τῆς οἶνος τῷ θυμῷ τῆς
πορνείας

πορεύσας αὐτῆς ἐπιτόκει πάλ-
τα ἴθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἤκο-
λύθησιν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ
μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον
προσκυνῇ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ,
καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τῷ
μετώπῳ αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τῇ χεῖ-
ρὶ αὐτοῦ·

10 καὶ αὐτοὶ πείλαι ἐκ τῷ
οἴῳ τῷ θυμῷ τῷ Θεῷ, τῷ πε-
πρασμένῳ ἀκράτῃ ἐν τῷ πο-
τηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βα-
σανισθῆσιν ἐν πυρὶ καὶ θείῳ
ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ
ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βα-
σανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς
αἰῶνας αἰῶνων· καὶ ὅς ἐχουσιν
ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ
προσκυνῶντες τὸ θηρίον καὶ τὴν
εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ τις λαμβά-
νῃ τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ.

12 Ὡς ὑπομονὴ τῶν ἁ-
γίων ἐστίν· ὥστε οἱ τηροῦντες τὰς
ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν
ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ
τοῦ θύρατος, λεγούσης μοι· Γρά-
φει· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπαρτί.
Ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα
ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων
αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀ-
κολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νε-
φίλη λιανὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφίλην

καθήμενος ὁμοίος ὡς ἀνδρώ-
πυ, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ γέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ
χερὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κρᾶζων ἐν
μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ
τῆς νεφίλης· Πέμψον τὸ δρέ-
πανόν σου, καὶ θείσων· ὅτι ἤλθε
σοι ἡ ὥρα τοῦ θείσαι· ὅτι ἐ-
ξηραίνθη ὁ θείρισμός τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμε-
νος ἐπὶ τὴν νεφίλην τὸ δρέπανον
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθείρισθη
ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τῷ ἐν τῷ
θύρατι, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπα-
νον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου,
ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τῷ πυρὶ·
καὶ ἰφάνησι κραυγὴ μεγάλη τῷ
ἐχού· τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέ-
γων· Πέμψον σε τὸ δρέπανον
τὸ ὀξύ, καὶ τρύγησον τὴν βό-
τρυκα τῆς γῆς, ὅτι ἤμαςσαν
αἱ σαφύλας αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν,
καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς
γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ
θυμῷ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

20 Καὶ ἱσταμένη ἡ ληνὸς
ἐξω τῆς πόλεως· καὶ ἐξῆλθεν αἷ-
μα ἐκ τῆς ληνῆς ἀκρι τῶν χα-
λινῶν τῶν ἵππων, ὥστε γαδίῳ
χιλίῳ ἐξακοσίων.

Κεφ. ιε. 15.

Κ ΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον
ἐν τῷ ἕρηνῳ μέγα καὶ
θαυμαστὸν, ἀγγέλου ἐπὶ αὐτῶν, ἔ-
χοντος πλεῖστα ἐπὶ τὰς ἐ-
σχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτε-
λείθη ὁ θυμὸς τῷ Θεῷ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν
ὕαλινην μεμιγμένην πυρί· καὶ
τὸς νεκρῶν ἐκ τῆς θηρίας καὶ ἐκ
τῆς οἰκίας· αὐτῇ καὶ ἐκ τῆς χα-
ράγματος· αὐτῇ, ἐκ τῆς ἀριθ-
μοῦ τῆς οὐνομῆτος· αὐτῇ, ἐξῶτας
ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλί-
νην, ἔχοντας κινδύνους τῷ Θεῷ.

3 καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μω-
σέως δάκρυ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν ᾠ-
δὴν τῶν ἀρίων, λέγοντες· Μεγά-
λα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου,
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ·
δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί
σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς ἔμνησεν τοῦ φοβηθῆαι σε,
Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου·
ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα
τὰ ἔδωκεν ἡξέουσι, καὶ προσκυνή-
σουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δι-
καιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μὴ τὰ ταῦτα εἶδον,
καὶ ἰδὼς ἠρώγη ὁ ναὸς τῆς σκηπῆς
τῷ μαρτυρεῖν ἐν τῷ ἕρηνῳ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐπὶ αὐτῶν ἄγ-
γелоι ἔχοντες τὰς ἐπὶ αὐτῶν πλεῖ-
στας καὶ ἐκ τῆς θηρίας καὶ ἐκ τῆς
οἰκίας καὶ λαμπρὸν, καὶ περι-
ζωσμένους περὶ τὰ στήθη ζώας
χρυσᾶς.

7 Καὶ ἐν ἑκ τῶν τρισάκρων

ζῶων ἔδωκε τοῖς ἐπὶ αὐτῶν ἄγγελοις
ἐπὶ αὐτῶν χρυσᾶς, γυμ-
νας τῷ θυμῷ τῷ Θεῷ τῷ ζῶ-
ντι· οἱ τὸς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων.

8 Καὶ ἐγινόμεθη ὁ ναὸς
καπνὸς ἐκ τῆς δόξης τῷ Θεῷ,
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτῶν· καὶ
εὐδοκίᾳ ἠδύναντο εἰσελθεῖν εἰς τὸν
ναόν, ἀλλ' οὐκ ἐτελεύτησαν αἱ ἐπὶ αὐ-
τῶν πλεῖστας ἐπὶ αὐτῶν ἄγγελοι.

Κεφ. ις. 16.

Κ ΑΙ ἤκουσα φωνῆς μι-
γάλης ἐκ τῆς ναὸς λε-
γούσης τοῖς ἐπὶ αὐτῶν ἄγγελοις· Ὑπ-
αγίστε, καὶ ἐκχέετε τὰς φιά-
λας τῷ θυμῷ τῷ Θεῷ εἰς τὴν
γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθον οἱ πρῶτοι,
καὶ ἐξέχευον τὴν φιάλην αὐτῶν ἐπὶ
τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κα-
κὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους τὸς ἔχοντας τὸ χάραγμα
τῆς θηρίας, καὶ τὸς τῇ οἰκίᾳ
αὐτῶν προσκυνήσας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐξέχευον τὴν φιάλην αὐτῶν εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς
νεκρῶν καὶ πάντα ψυχὴ ζῶσα
ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐξέχευον τὴν φιάλην αὐτῶν εἰς
τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς
τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τῶν ἄγγε-
λων τῶν ὑδάτων, λέγοντι· Δίκαι-
ος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ᾄς,
καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας·

6 ὅτι

6 ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ πορ-
φητῶν ἐξίχσαν, καὶ αἷμα ἁ-
γίων ἰδωκάς. πῶς· ἄξιοι γάρ
εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλη ἐκ τῆ
θυσιαστηρίου, λέγουσι· Ναὶ Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ὁ παῖς τοῦ κράτους, ἀλη-
θινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος
ἐξέχρει τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ
τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ κεν-
ναῖσαι τὰς ἀνθρώπους ἐν
πυρρί.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ
ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ
τὰς πλῆθεις ταύτας· καὶ ὁ
μιτιώθησαν δεῖν αὐτῷ δοῦναι.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος
ἐξέχρει τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ
τὸν θρόνον τοῦ θείου· καὶ ἰγνί-
στο ἡ βασιλεία αὐτῷ ἰσχυρο-
μένη· καὶ ἡμασσωμένη τὰς γλώσ-
σας αὐτῶν ἐκ τοῦ πυρός.

11 καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν
Θεὸν τοῦ ἔχοντος τὴν πύλιν
αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν
καὶ ὁ μιτιώθησαν ἐκ τῶν ἔργων
αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἐξέχρει τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ
τὸν ποταμὸν τοῦ μεγάλου τοῦ Εὐ-
φράτη· καὶ ἐξηράθη τὸ ὕδωρ
αὐτῷ, ἵνα ἰτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς
τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν ἰλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόμα-
τος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ

στόματος τοῦ θείου, καὶ ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου,
πνεύματα τρία ἀκαθάρτα ὁ-
μοία βασιλέσιν.

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα
δαιμόνων ποιεῖν σημεῖα, ἐκ-
πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς βασιλείας
τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης,
συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον
τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης
τοῦ Θεοῦ τοῦ παῖς τοῦ κράτους.

15 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς πλέ-
πης. μακάριος ὁ γενησὼν,
καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα
μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέ-
πωσι τὴν ἀρχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον
Ἑβραῖς Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος
ἐξέχρει τὴν φιάλην αὐτῷ
εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ
μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἔχοντος
τὸν θρόνον, λέγουσα· Γέ-
γονε.

18 Καὶ ἐγένετο φωναὶ καὶ
βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμός
ἐγένετο μέγας, οἱ δὲ ἐγένετο
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐχοντος ἐπὶ
τῆς γῆς, τηλικαύτως σεισμός
ὅτι μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ
μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ
πόλεις τῶν ἰσχυρῶν ἐπισυνήγαγον
καὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δεῖν αὐτῇ
τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμῶ-
τος τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα πόλις ἐ-
φυγε,

φυγε, κ' ὅρη ἔχ εὐρίθης-
σαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη
ὡς ταλαυνία καταβαίνει ἐκ
τῆς ἑβραῖας ἐπὶ τῆς ἀνθρώπων
κ' ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι
τὸν θῖον, ἐκ τῆς πωληγῆς τῆς
χαλαζῆς· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ
πωληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Κεφ. ιζ' 17.

ΚΑΙ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν
ἐπὶ τῆς ἀγέλης τῶν ἐ-
χόντων τὰς ἐπὶ τῆς φιάλας, κ'
ἐλάλησεν μετ' ἐμὲ, λέγων μοι·
Διὺρ, δίδω σοι τὸ κρῖμα τῆς
πόλεως τῆς μεγάλης, τῆς κα-
θημένης ἐπὶ τῶν ὕδατι τῶν
πολλῶν.

2 μετ' ἧς ἐπόρευσαν οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς, κ' ἐμειδύσθη-
σαν ἐκ τῆς οἰκῆς τῆς πορνείας
αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνγκέν με εἰς ἑ-
ρημον ἐν πονύρει· κ' εἶδον
γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θη-
ρίον κόκκινον, γίμνον ὀνομάτων
βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς
ἐπὶ αὐτῆς κ' κίρσιον δίκαιον.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβε-
βλημένη πορφύρα, κ' ποικί-
νη, κ' κεχρωσμένη χρυσοῦ κ'
λίθου τιμίου κ' μαργαρίταις,
ἔχουσα χρυσοὺς πότηρον ἐν τῇ
χείρῳ αὐτῆς, γίμνον βδελυγμα-
των κ' ἀκαθάρτη· πορνείας
αὐτῆς.

5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐ-
τῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυ-

στήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη,
ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν κ' τῶν
βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα
μεθύσαν ἐκ τῆς αἵματός· τῶν
ἀγίων, κ' ἐκ τῆς αἵματός· τῶν
μαρτύρων Ἰησοῦ· κ' ἰθαύματα,
ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ ἐπὶ μοι ὁ ἄγι-
λος· Διὰ τί ἰθαύμασας; ἰγὺ
σοι ἔρω τὸ μυστήριον τῆς γυναι-
κός, κ' τὸ θῆριον τὸ βασι-
λεῖν αὐτήν, τὸ ἔχον τὰς
ἐπὶ αὐτῆς κεφαλὰς κ' τὰ δίκαια κί-
ριον.

8 Θῆριον δ' εἶδες, ἦν, κ'
ἐκ ἐστὶ· κ' μέλλει ἀναβαίνειν
ἐκ τῆς ἀβύσσου, κ' εἰς ἀπώ-
λειαν ὑπάγει· κ' θαυμάσοι-
ται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς,
(ὅτι ὁ γέγραπται τὰ ὀνόματα
ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς καὶ
καταβολῆς κόσμου) βλέποντες
τὸ θῆριον, ὅτι ἦν κ' ἐκ ἐστὶ,
καίπερ ἐστὶν.

9 Ὡς δ' εἶς ὁ ἔχων σο-
φίαν. Αἱ ἐπὶ αὐτῆς κεφαλὰς, ὅρα
εἰσὶν ἐπὶ αὐτῇ, ὅπου ἡ γυνὴ καθι-
σταν ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἐπὶ αὐ-
τῇ οἱ πᾶσι ἐπισαν, κ' ὁ εἰς
ἐστὶν, ὁ ἄλλος ἔκταν ἦλθεν· κ'
ὅταν ἦλθῃ, ὀλίγοι αὐτὸν δι-
μῖναι.

11 Καὶ τὸ θῆριον δ' ἦν, κ'
ἐκ ἐστὶ, κ' αὐτὸς ὅμοιος ἐστὶ, κ'
ἐκ τῶν ἐπὶ αὐτῇ, κ' εἰς ἀπώ-
λειαν ὑπάγει.

12 Καὶ

12 Καὶ τὰ δέκα κίραλα
ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν,
οἵτινες βασιλοῖαι ἔσονται ἐλαβοῦν,
ἀλλ' ἔχουσιν ὡς βασιλεῖς μέ-
νει ὡς λαμβάνουσι μίαν τὴν
θέρην.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔ-
χουσι, καὶ τὴν δυνάμιν καὶ
τὴν ἔχουσι αὐτῶν τῇ θέρει
ἀντιδικήσουσιν.

14 Οὗτοι μὲν τοῦ θρόνου
πολιτεύσονται, καὶ τὸ ἀγρίον νι-
κήσονται αὐτοὺς, ὅτι Κυρίως κυ-
ρίων ἐστὶν, καὶ βασιλεὺς βασιλεί-
ων καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, κληροὶ καὶ
ἐκκληροὶ καὶ σοφοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὑ-
δάτια ἃ εἶδες, ἃ ἡ πόρνη κάθη-
ται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν, καὶ ἔθ-
νη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κίραλα
ἃ εἶδες ἐπὶ τὸν θρόνον, ἔσονται μι-
νήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἡρη-
μασίον ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ
γυμνῇ, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς
φαγεῖν, καὶ αὐτὴν καὶ ἀκαύσου-
σιν ἐν πυρὶ.

17 Ὁ ὁ Θεὸς ἰδοὺς οἷς
τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι
τὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ ποιῆ-
σαι μίαν γνώμην, καὶ δεῖναι
τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῇ θέρει,
ἃ ἔχει τιθεῖν τὰ ῥήματα
τῷ Θεῷ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα
βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς
γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΔΟΝ ἄγ-
γελοι καταβαίνοντες ἐκ
τοῦ ὕψους, ἔχοντες ἔχουσι με-
γάλῳ· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ
τῆς δόξης αὐτῶν.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρί,
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐπίσει
ἐπίσει βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ
ἐγένετο καὶ οἱ κληροὶ δαιμόνων,
καὶ φυλακὴ πάντος πνεύμα-
τος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ
πάντος ὁρίου ἀκαθάρτου καὶ με-
μνημένων.

3 ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμῷ
τῆς πορνείας αὐτῆς εἰπώκε
πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρευον,
καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς
δυναμείας τοῦ γένους αὐτῆς ἐ-
πλήτησαν.

4 Καὶ ἔκραξα ἄλλῳ φωνῇ
ἐκ τοῦ ὕψους, λέγων· Ἐξέλθῃς
ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου, ἵνα μὴ
συλκοινηθῇς ταῖς ἀ-
μάρτιαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λά-
βῃς ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς.

5 ὅτι ἡκαλύθη αὐτῆς αἱ
ἀμάρτιαι ἅσαι τὸ ὕψος, καὶ
ἐμνημόνευσιν ὁ Θεὸς τὰ ἀδι-
κήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ
αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώ-
σατε αὐτῇ διπλά κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῆς· ἐν τῇ πόλει ἥ ἐκί-
ρασε, κίρασατε αὐτὴν διπλῶν.

7 Ὅσα ἰδοῦσιν αὐτὴν,
καὶ ἰσχυρίσιν, τισὶν δότι αὐ-
τῇ

τῇ βασιανομῇ καὶ πῖνθῃ, ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Καθμαί βασιλίσσα, καὶ χήρα ἐκ εἰμὶ, καὶ πῖνθῃ· ἢ μὴ ἴδω.

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξεσιν αἱ πωληγαὶ αὐτῆς, θάλασσῃ καὶ πῖνθῃ καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσοιαι αὐτήν, καὶ κόψοιαι ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορευόμενοι καὶ γρηπασάντες, ὅταν βλέπωσι τὸ καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς.

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἐξηκότις, λέγοντες τὸν φόβον τοῦ βασιανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πυνθύνουσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ἔρδεις ἀγοράζει ἐκ ἐτι.

12 γόμον χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μύρρα, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σπρίκου, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θυῖνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἰερατικόν, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκῷ, καὶ σιδήρου, καὶ μύραρον.

13 καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρρον, καὶ λί-

βαιον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σμύδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ πλῆνη, καὶ πρόβαλα· καὶ ἵππων, καὶ ῥιπῶν, καὶ σωματέων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ὀπιδμαίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σὺ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σὺ, καὶ ἐκ ἐτι ἢ μὴ ὀρήσης αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πωληταίαις ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν γήσοι, λέγοντες τὸν φόβον τοῦ βασιανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πυνθύνοντες,

16 καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ πρὸς ἐβλημένη βύσσινοι καὶ πορφυρεῶν καὶ κόκκινον, καὶ περυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μύρρα, καὶ πᾶσι τοῖς ἐμποροῦσι ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὀμιλῶν, καὶ ναυταὶ, καὶ ὅσοι πλοῦντάλασσον ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἐξησῶν,

18 καὶ ἐκράζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χροὺν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῆς, καὶ ἐκράζον κλαίοντες καὶ πυνθύνοντες, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλήθη ὡς

τις οἱ ἔχουσιν πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐκ τῆς τιμότητι· αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἤρημάθη.

20 Εὐφραίνω ἐκ' αὐτῶν ἕρην, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐκ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρην οἱ ἄγγελοι· ἰσχυρὸς λίθος ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὀρμημαὶ βληθήσιν· Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ ἡ μὴ εὐρέθη ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαριῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπικῶν ἡ μὴ ἀκουθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης ἡ μὴ εὐρέθη ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλων ἡ μὴ ἀκουθῇ ἐν σοὶ ἔτι.

23 καὶ φῶς λύχου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφῶν καὶ νύμφης ἡ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΑΥΤΑ ἤκουσα φωνὴν ὅχλου πολλοῦ μεγάλου ἐν τῷ ἕρην, λέγοντι· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ

δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

2 ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἔξειδικησε τὸ αἷμα τῷ δέλῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δούτερον ἔρηκαν Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπισαν οἱ περιεβύτιροι οἱ ἄκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες, Ἀμήν· Ἀλληλούϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξηλθε, λέγουσα· Αἰνῆτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτοῦ καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὅχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροτῶν ἰσχυρῶν, λέγοντας· Ἀλληλούϊα· ὅτι ἔβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ πασιπανάτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δώμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος· τῇ ἀρίστῃ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοιμασιν ἑαυτήν.

8 Καὶ εἰδὼς αὐτὴ ὡς περιεβάλλεται βύσσινον καθαρόν καὶ χαμπρόν· τὸ γὰρ βύσ-

Q q

σινον,

σιν, τὰ δικαιώματα ἔχει τῷ ἁγίῳ.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ οἷς τὸ διῆκον τὸ γάμος τῷ ἁγίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τῷ Θεῷ.

10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῷ ποδῶν αὐτοῦ προσκυλῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ σὺ δουλὸς σε εἶμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἔχοντων τὴν μάρτυριαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησαι· ἡ γὰρ μάρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἔστι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν ἔρανον ἀνωγμένον, καὶ ἰδὲ ἵππῳ λευκῷ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτοῦ, καλέμενος πῆλός καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ οἷς φλέξεν πυρὸς, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ θρόνος πολλοί, ἔχον ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 καὶ ὠκυπέδηται· ἰμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ λόγος τῷ Θεῷ.

14 Καὶ τὰ γράμματα ἐν τῷ ἔρανῳ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐκδεχόμενοι ἑύσσωτοι λόφον καὶ καθάρους.

15 Καὶ ἔκ τινος τόμου ἔομφαία αὐτοῦ ἐκπορεύεται· ῥομφαία ἑξήκοντα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ

τὰ ἔθνη· καὶ αὐτοὶ ποιμανῇ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτοὺς πατεῖ τὴν λίαν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ πατοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλῶν καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὁρτοῖς τοῖς πτωμένοις ἐν μισοβρανῇ· Διῦτε καὶ συνάγιντε εἰς τὸ δεῖκναι τὸ μέγαλον Θεόν·

18 ἵνα φάγῃ σάρκας βασιλῶν, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἱππῶν καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἰσχυρῶν καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τὰς βασίλεις τῆς γῆς, καὶ τὰ γράμματα αὐτῶν συνημένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ ἵππῳ, καὶ μίαν τὴν γρᾶμμάαν αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπάσθη τὸ θηρίον, καὶ ἔτι τότε ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τὰς λαοβόλας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίαν τοῦ πυρὸς τῇ καιομένῃ ἐν τῷ θίῳ.

21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπειλάν-
θου ἐν τῇ ἐμφανείᾳ τῇ καθη-
μένῃ ἐπὶ τῷ ἔσπυ, τῇ ἐκπο-
ρευομένῃ ἐκ τῷ στόματι αὐτῶ·
καὶ πάντα τὰ ὄρνια ἐχορτάσθη
ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν.

Κιφ. κ'. 20.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγιλοι κα-
ταβαίνουσα ἐκ τῷ ἔ-
ρειῳ, ἔχουσα τὴν κλεῖδα τῆς
αἰῶνος, καὶ ἄλυσεν μεγάλην
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῆς.

2 Καὶ ἐκράτησεν τὸν θρά-
κον, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς
ἔστι δράκοντος καὶ Σατανᾶς· καὶ
ἔθρην αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν
αἰῶνος, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ
ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτῆς, ἵνα
μὴ πληρώσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἀλλὰ
πληρώσῃ τὰ χίλια ἔτη· καὶ
μὴ τὰ πάντα ἔσθ' αὐτὸν λυθῆναι
μικροὶ χρόνοι.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κέρρα
ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς
τῶν πεπταλισμένων ἀπὸ τῆς
μυτηρίας Ἰησοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν
λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες ἔ-
σπευσαν ἐκ τῆς θρησκείας, ἔτι
τῇ εἰκόνι αὐτῶ· καὶ ἔκλεισεν
τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐ-
τῶν· καὶ ἔδωκεν καὶ ἔδωκεν
λαβεῖν μὴδ' ἑνὸς χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν
ἐκ ἀνέζησαν ἕως τελευτῆς τὰ
χίλια ἔτη. Ἀπὸ τῆς ἡ ἀνάστασις
ἡ πρώτη.

6 Μακάριοι καὶ ἅγιοι ὁ
ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ
πρώτῃ· ἐπὶ τούτῳ ὁ θάνατος
ὁ δεύτερος· ἐκ ἔχει ἔκστασις,
ἀλλ' ἴσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ
τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι
μετ' αὐτῶ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελευτήσῃ τὰ
χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς
ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ.

8 καὶ ἔξελκύσεται πλανή-
σαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσ-
σαροι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γόγγυ
καὶ τὸν Μαγῶν, συναγαγεῖν
αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθ-
μὸς ὡς ἡ ἄμμος τοῦ θαλάσσης.

9 Καὶ αἰείησαν ἐπὶ τὸ
πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλω-
σαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγί-
ων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπη-
μένην· καὶ κατέβη ὡς ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ ἐκ τοῦ ἔρειῳ, καὶ κατέ-
φαγεν αὐτούς.

10 καὶ ὁ δράκοντος ὁ πλανή-
ων αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμ-
νην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ
θρῆνον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης·
καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας
καὶ νυκτὸς εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνους λευκοὺς
μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ'
αὐτῆς, ὃς ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν
ἡ γῆ καὶ ὁ ἔρως· καὶ τόπος
ὅχι εὐρέθη αὐταῖς.

12 Καὶ εἶδον τὴν νεκρῶν,
μικρῶν καὶ μεγάλων ἰσχυρῶν
ὡπλιτῶν.

ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία
ἠνεώχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο
ἠνεώχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ
ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γε-
γραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις,
καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἰδωκεν ἡ θάλασ-
σα τὴς ἐν αὐτῇ νεκρὰς, καὶ ὁ
θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἰδωκαν
τὴς ἐν αὐτοῖς νεκρὰς· καὶ ἐκρί-
θησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ
ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην
τοῦ πυρός. Ἔτος ἐστὶν ὁ δεύτερος
θάνατος.

15 Καὶ εἴτις ἔχ' ἐνείκη ἐν
τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμέ-
νος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ
πυρός.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ἰδὼν ἕρπαιον καινὸν
καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ
πρῶτος ἕρπαιος καὶ ἡ πρώτη
γῆ παρῆλθεν· καὶ ἡ θάλασσα
ἔκ ἐστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ἰδὼν
ἐπὶ πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἰερουσα-
λὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀ-
πὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ ἕρπαιου, ἡτοι-
μασμένην ὡς νύμφην κεκοσμη-
μένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγά-
λης ἐκ τοῦ ἕρπαιου, λεγούσης·
Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μέλα
τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει
μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐ-
τοῦ ἐσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς

ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 καὶ ἐξαλείψῃ ὁ Θεὸς
πάντας δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος ἔκ-
ἐσται ἔτι· ἔτι πένθος, ἔτι
κραυγὴ, ἔτι πόνος· ἔκ ἐσται
ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος
ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, καινὴ
πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι·
Γράψον, ὅτι ἔτσι οἱ λόγοι α-
ληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε.
ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρ-
χή καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ δι-
ψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ
ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει
πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός,
καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ
ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ
πορνοῖς καὶ φαρμακεῦσι καὶ α-
δολοφάτοις, καὶ πᾶσι τοῖς
ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν
τῇ λίμνῃ τῇ καινῇ περὶ καὶ
θέρῳ, ὃ ἐστὶν δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν πρὸς με ἓς
τῶν ἐπὶ τὰ ἀγγέλων τῶν ἐχούων
τὰς ἐπὶ τὰς φιάλας τὰς γεμέ-
σας τῶν ἐπὶ τὰς πληγῶν τῶν
ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησέν μοι ἱμῶς,
λέγων· Δεῦρ, δεῖξόν μοι τὴν
νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήντησέν μοι ἐν
σπύρματι ἑνὸς ἑρπαιοῦ μέγα καὶ
ὕψους, καὶ ἰδοὺ μοι τὴν πό-
λιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν
Ἰερουσαλὴμ

Ἱερουσαλὴμ, καθαθαίνουσαι ἐκ
τῷ ὕδατι τοῦ ὁδοῦ,

11 ἔχουσιν τὴν δόξαν τῷ
Θεῷ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὁμοι-
οῦσιν τιμωτάτω, ὡς λίθον
ἰάσπιδος περὶ αὐτῆς.

12 ἔχουσιν τε τοῦ ἁγίου· μέγα
καὶ ὀφθαλμὸν, ἔχουσιν πυλῶνας
δώδεκα, καὶ ὑπὲρ ταῖς πυλῶσιν
αἰγίλοις δώδεκα, καὶ ὀνόματι
ὁπιοῦσιν αἰγίλοις, αὐτοὶ ἐστὶν τῶν
δώδεκα πυλῶν τῶν ὑδάτων Ἱε-
ρουσάλημ.

13 Ἀπὸ ἀνατολῆς, πυ-
λῶν τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶ-
ν τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶν
τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶν
τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τῆς πό-
λεως ἔχον διμελὲς δώδεκα, καὶ
ἐν αὐτοῖς ὀνόματι τῶν δώδεκα
ἀποστόλων τοῦ ἁγίου.

15 Καὶ ὁ λαὸς μετ' ἐμῶν,
ἔχει κάλαμοι χρυσοὶ, ἵνα
μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς
πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου
αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετραγώ-
νη· καὶ τὸ μήκος αὐ-
τῆς τοσούτον ἐστὶν ὅσον καὶ τὸ
πλάτος· καὶ ἐμέτρησεν τὴν πό-
λιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ γαδίῳ
δώδεκα χιλιάδων· τὸ μήκος
καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐ-
τῆς ἴσα ἐστὶν.

17 Καὶ ἐμέτρησεν τὸ τοῦ
ἁγίου αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαρά-
κοντα τεσσαράκων σπηλαίων, μέ-
γεθος ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν αἰγίλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἰσομετρία τῆς
τείχεος αὐτῆς, ἰσότης καὶ ἡ
πόλις χρυσοῖον καθαρόν, ὁμοίᾳ
βάλλω καθαρόν.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τεί-
χεος τῆς πόλεως παρὰ λίθον
τιμὴν κεκοσμημένοι· ὁ θεμέ-
λιος ὁ πρῶτος, ἰσότης ὁ
δύτης, σάπφειρος ὁ τρί-
τος, χαλκῶν ὁ τέταρτος,
σμάραγδος.

20 ὁ πέμπτος, σαρδόνιος
ὁ ἕκτος, σάρδιος ὁ ἕβδομος,
χρυσόλιθος ὁ ὄγδοος, βήρυλ-
λος ὁ ἕνατος, τοπάζιος ὁ
δέκατος, χρυσόπρασος ὁ ἐν-
δέκατος, ὑάκινθος ὁ δωδέ-
κατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶ-
ντες, δώδεκα μαργαρίται, ἀνά
εἰς ἑκάστην τῶν πυλῶνων ἦν ἐξ
ἐνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλάτος
τῆς πόλεως, χρυσοῖον καθαρόν,
ὡς ὕαλος θιγαφῆς.

22 Καὶ ναὸν ἔκτισεν ἐν
αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
πατοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστὶν
καὶ τὸ ἅγιόν.

23 Καὶ ἡ πόλις ἔχει χεῖρας
ἔχει τὴν ἡλίαν ἐπὶ τῆς σελήνης,
ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ
δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν,
καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἅγιόν.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζο-
μένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς ὡς
πατήσονται· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς
τῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν
τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 καὶ οἱ πυλῶντες αὐτῆς

ὃ μὴ κλησθῶσιν ἡμέρας· νύξ γὰρ ἔσται ἱκανῶς.

26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἱθιῶν εἰς αὐτήν.

27 Καὶ ὃ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν, καὶ ποιεῖν βδέλυγμα, καὶ ψευδοῦ· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τῷ ἁγίῳ.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἰδοὺ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζῶης, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλοι, ἐκτερινοῦμαι ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ ἁγίῳ.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τῷ ποταμῷ ἱησῦθαι καὶ ἱησῦθαι, ξύλοι ζωῆς, ποιεῖν καρπὸς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἓνα ἑκάστος ἀποδιδόν τὸν καρπὸν αὐτῷ· καὶ τὰ φύλλα τῷ ξύλῳ εἰς θεραπείαν τῶν ἱθιῶν.

3 Καὶ πᾶν καταπόθημα ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ ἁγίῳ ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ματωπῶν αὐτῶν.

5 Καὶ νύξ ἔσται ἱκανῶς· καὶ χρεῖαν ἔχουσι λύχνης καὶ φωτός ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύουσιν εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἰπὶ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν αὐτοῦ διᾶσαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ὃ δὲ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἰγὼ Ἰωάννης, ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτι ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπισθε προσκυῖναι ἐμπροσθὶ τῶν ποδῶν τοῦ ἁγίου τοῦ δεσποῦτός μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκυνήσου.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὅτι ἡ καιρὸς ἤγγις ἐστίν.

11 Ὁ ὀδυνῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπανσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς

ταῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ἵνα ἔγαι ἡ
ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς, καὶ τοῖς πωλοῦσιν εἰσ-
έλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ κύνες καὶ
οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ
οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι,
καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν
ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπεμψα
τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑ-
μῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησί-
αις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ
γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἄστὴρ ὁ
λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
νύμφη λέγουσιν· Ἐλθί· καὶ ὁ
ἀκούων ἐπάτω· Ἐλθί· καὶ ὁ
διψῶν ἔλθιδε, καὶ ὁ θέλων
λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δω-
ρεάν.

18 Συμμεαρτυρεῖμαι γὰρ
παντὶ ἀκούοντι τῆς λόγου τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου·
ἴαται τις ὀπιθῆναι πρὸς ταῦτα,
ὀπιθήσεται ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν καὶ
πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν
βιβλίῳ τούτῳ.

19 καὶ ἴαται τις ἀφαιρῆ-
ναι ἀπὸ τῶν λόγων βιβλίου τῆς
προφητείας ταύτης, ἀφαιρή-
σεται ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ
βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς
πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν
γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦ-
τα· ναὶ ἔρχομαι ταχύ· ἀ-
μήν· ναὶ ἔρχε, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ORDO CHRONOLOGICUS

Librorum Novi Testamenti, ex sententia JOANNIS MILLII.

- A. D.
- LII. 1 Ep. ad Theff. a Corintho, *AB.* xviii. 5.
2 Ep. ad Theff. ab eodem loco, *AB.* xviii. 11.
- LVII. 1 Ep. ad Cor. ab Epheso, vid. 1 *Cor.* xvi. 5, &c.
2 Ep. ad Cor. a Philippis in Macedonia, *AB.* xx. 1. 2 *Cor.* vii, 6, 7. coll. cum viii. 6, 7.
- LVIII. Ep. ad Romanos, a Corintho, *AB.* xx. 23. circa initium Martii.
--- ad Galatas, ex Troade, *AB.* xx. 4, 6. *Gal.* ii. 10.
- LX. Ep. Jacobi, ab Hierosolymis.
- LXI. 1 Ep. Petri, Romæ.
Matthæi Evangelium.
- LXII. Ep. ad Philipenses, in vinculis Romæ, *AB.* xxviii. 30.
— ad Ephesios. Dici debuit ad Laodicenses, *Col.* iii. ex eodem loco.
— ad Colossenses, ex eodem loco, c. iv. 7, 8, 9.
— ad Philemonem, ex eodem loco, ver. 22.
- LXIII. — ad Hebræos, ex ulteriore aliqua Italiae parte.
Marci Evangelium, scriptum Romæ.
- LXIV. Lucæ Evangelium, Alexandria scriptum.
Acta Apostolorum, eodem loco.
Ep. ad Titum, Colossis.
- LXV. 1 Ep. ad Timotheum, ex Philippis, Macedoniæ urbe.
- LXVII. 2 Ep. ad Timotheum, Romæ, tempore æstivo, post Apologiam primam, 2 *Tim.* iv. 16, 21.
2 Ep. Petri, paulo ante Martyrium, i. 14.
- XC. Ep. Judæ.
- XCI. 1. 2. 3. Ep. Joannis, ab Epheso.
- XCVI. Apocalypsis Joannis, in insula Patmo scripta.
- XCVII. Joannis Evangelium, apud Ephesum.

Two cockerons. 12-3

~~57. for 500 lbs. 1000 contracts 2000~~

~~12 Jan.~~

Mar. 16. 19. What ever ordinances you shall
establish on earth &c

Eccles: 7. 17.

a correction in y: deal of life.

Jo: 12.

μo5η810v - is found but three times in
the Gospels. - Mat: 11 v. 3 C 73.

Mar: 11 v. 4 C 4. - Lu: 13 v. 3 C 8.

Benson fifth of Xth

Priestly on the 14th

John Mondays Boy - Feb 1st June 1 - Sept 27.

2000000000

James

Benson

Dr. Lewis Theol. of Aeth.

1 Cor: 3^d 8 - εν εισιν

10. venio

John 1.

72KV2

John: Ep: 3:2 — Rom: 8:13. — Gal: 3:26

Sam: 1:18 — 1 Ep: Ich: 5:1 — John: Ep: 11:52

Rom: 9:8 — P. 1 Ep: 1:23 — P. 2 Ep: 1:4.

21 μ2. Heb: 10:4 29:13

κ272 & 29: Rom: 8:8 — Eph: 2:3.

πρωτος. Act: 13:15 — 217:4. —

εμπροσθεν
Gen: 48:20

2 v8: 1 Cor: 2:6 — 2:13 — 21:21, 25 —

23:20 — Gal: 1:1 & 11 — 2 Ep: P. 1:21.

Act: 5:38.

John: Ep: 11:52

LD

26

2

1.